

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

26 februari 2016

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 1–4 juli 2013

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 319 E, 5.11.2013.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 2 juli 2013

2016/C 075/01	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om EU:s yttre luftfartspolitik – att möta framtidens utmaningar (2012/2299(INI))	2
2016/C 075/02	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om den första årsrapporten från kommissionen till Europaparlamentet om verksamheten i medlemsstaternas exportkreditinstitut (2012/2320(INI))	7
2016/C 075/03	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om stadga för europeiska stiftelser (FE) (COM(2012)0035 – 2012/0022(APP))	11
2016/C 075/04	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om blå tillväxt – Att stärka en hållbar tillväxt i den marina sektorn, sektorn för sjötransporter och turismsektorn i EU (2012/2297(INI))	24
2016/C 075/05	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om kooperativs bidrag till att övervinna krisen (2012/2321(INI))	34
2016/C 075/06	Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om Innovation för hållbar tillväxt: en bioekonomi för Europa (2012/2295(INI))	41

Onsdagen den 3 juli 2013

2016/C 075/07	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om den politiska överenskommelsen om den fleråriga budgetramen 2014–2020 (2012/2799(RSP))	47
2016/C 075/08	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om trafiksäkerhet 2011–2020 – de första milstolparna i arbetet för en skadestrategi (2013/2670(RSP))	49
2016/C 075/09	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om situationen vad gäller grundläggande rättigheter: standarder och praxis i Ungern (i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2012) (2012/2130(INI))	52
2016/C 075/10	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om översvämningarna i Europa (2013/2683(RSP))	78
2016/C 075/11	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om reformen av banksektorns struktur inom EU (2013/2021(INI))	80
2016/C 075/12	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om årsrapporten för 2011 om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier (2012/2285(INI))	88
2016/C 075/13	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om den integrerade ramen för intern kontroll (2012/2291(INI))	100

Torsdagen den 4 juli 2013

2016/C 075/14	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om den amerikanska säkerhetsmyndigheten NSA:s övervakningsprogram och övervakningsorgan i olika medlemsstater och konsekvenserna för EU-medborgarnas integritet (2013/2682(RSP))	105
2016/C 075/15	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om förbättring av den praktiska organisationen i samband med valet till Europaparlamentet 2014 (2013/2102(INI))	109
2016/C 075/16	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp (2013/2657(RSP))	111
2016/C 075/17	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om inledandet av förhandlingar om ett plurilateralt avtal om tjänster ((2013/2583(RSP))	114
2016/C 075/18	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om höjningen av norska tullar på jordbruksprodukter (2013/2547(RSP))	118
2016/C 075/19	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om fullbordande av den digitala inre marknaden (2013/2655(RSP))	120
2016/C 075/20	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta gruppers tillgång till vård (2013/2044(INI))	130
2016/C 075/21	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om smart-tv (connected TV) (2012/2300(INI)) . . .	141
2016/C 075/22	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning avseende justeringen av den fleråriga budgetramen, för att ta hänsyn till utgiftskraven som följer av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (COM(2013)0157 – C7-0074/2013 – 2013/2055(ACI))	148
2016/C 075/23	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om Europaparlamentets prioriteringar för kommissionens arbetsprogram för 2014 (2013/2679(RSP))	150
2016/C 075/24	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om krisen i Egypten (2013/2697(RSP))	159
2016/C 075/25	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om situationen i Djibouti (2013/2690(RSP))	160

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet**Tisdagen den 2 juli 2013**

2016/C 075/27	Europaparlamentets beslut av den 2 juli 2013 om begäran om upphävande av Marine Le Pens immunitet (2012/2325(IMM))	169
---------------	--	-----

III *Förberedande akter*

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 2 juli 2013

2016/C 075/28	P7_TA(2013)0287 Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (COM(2011)0890 – C7-0507/2011 – 2011/0455(COD)) P7_TC1-COD(2011)0455 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen	171
2016/C 075/29	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för vissa medlemsstater att i Europeiska unionens intresse ratificera eller ansluta sig till protokollet om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada och att avge en förklaring om tillämpningen av de relevanta interna unionsrättsliga bestämmelserna (06206/2013 – C7-0063/2013 – 2012/0262(NLE))	172
2016/C 075/30	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (COM(2012)0725 – C7-0004/2013 – 2012/0342(NLE))	172
2016/C 075/31	P7_TA(2013)0294 Hamnstatskontroll ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll (COM(2012)0129 – C7-0081/2012 – 2012/0062(COD)) P7_TC1-COD(2012)0062 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/.../EU om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll	186

2016/C 075/32	Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon (COM(2012)0381 – C7-0187/2012 – 2012/0185(COD))	187
2016/C 075/33	Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i unionen och om upphävande av direktiv 2000/30/EG (COM(2012)0382 – C7-0188/2012 – 2012/0186(COD))	192
2016/C 075/34	Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (COM(2012)0380 – C7-0186/2012 – 2012/0184(COD))	214
2016/C 075/35	P7_TA(2013)0298 Prioriterade ämnen på vattenpolitikens område ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (COM(2011)0876 – C7-0026/2012 – 2011/0429(COD)) P7_TC1-COD(2011)0429 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/.../EU om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område	261
2016/C 075/36	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg (COM(2012)0730 – C7-0005/2013 – 2012/0344(NLE))	262
Onsdagen den 3 juli 2013		
2016/C 075/37	Europaparlamentets beslut av den 3 juli 2013 om val av Europeisk ombudsman	274
2016/C 075/38	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om utkastet till rådets beslut om ändring av rådets beslut 97/836/EG om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (05978/2013 – C7-0069/2013 – 2012/0099 (NLE))	275
2016/C 075/39	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets beslut om ändring av rådets beslut 2000/125/EG av den 31 januari 2000 om att godkänna överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (parallellöverenskommelsen) (05975/2013 – C7-0071/2013 – 2012/0098(NLE))	275
2016/C 075/40	Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2013/000 TA 2013 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (COM(2013)0291 – C7-0126/2013 – 2013/2087(BUD))	276

2016/C 075/41	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (17427/1/2012 – C7-0051/2013 – 2006/0084(COD))	279
2016/C 075/42	Europaparlamentets ändringar antagna den 3 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicyer och sanktioner (COM(2012)0350 – C7-0178/2012 – 2012/0168(COD))	280
2016/C 075/43	Europaparlamentets ändring av den 3 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller att förtydliga bestämmelserna om tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))	300
2016/C 075/44	P7_TA(2013)0311 Allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa (COM(2011)0866 – C7-0488/2011 – 2011/0421(COD)) P7_TC1-COD(2011)0421 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 3 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2013/EU om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG	300
2016/C 075/45	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets direktiv om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner (COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))	301
2016/C 075/46	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets beslut om Lettlands införande av euron den 1 januari 2014 (COM(2013)0345 – C7-0183/2013 – 2013/0190(NLE))	322
Torsdagen den 4 juli 2013		
2016/C 075/47	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2013 om förlikningskommitténs gemensamma utkast till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013 – 2010/0390(COD))	325
2016/C 075/48	P7_TA(2013)0321 Angrepp mot informationssystem ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om angrepp mot informationssystem och om upphävande av rådet rambeslut 2005/222/RIF (COM(2010)0517 – C7-0293/2010 – 2010/0273(COD)) P7_TC1-COD(2010)0273 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 4 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr .../2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF	331
2016/C 075/49	Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2013 för budgetåret 2013, avsnitt III – kommissionen (11607/2013 – C7-0199/2013 – 2013/2054(BUD))	332

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 1–4 juli 2013

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 319 E, 5.11.2013.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 2 juli 2013

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2013)0290

Yttre luftfartspolitik

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om EU:s yttre luftfartspolitik – att möta framtidens utmaningar (2012/2299(INI))

(2016/C 075/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen *EU:s yttre luftfartspolitik – att möta framtidens utmaningar* (COM(2012) 0556),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2011 om internationella luftfartsavtal enligt Lissabonfördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av sitt beslut av den 20 oktober 2010 om översynen av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ("ramavtalet") ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om luftfartsavtalet mellan EU och Förenta staterna ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2007 om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2006 om fortsatt utveckling av EU:s luftfartspolitik gentemot länder utanför EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 90, 100.2 och 218,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0172/2013), och av följande skäl:

A. Luftfarten är en snabbt växande näringsgren både inom och utanför unionen, särskilt i Asien och i Mellanöstern.

⁽¹⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 98.

⁽³⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 121.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 506.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 84.

Tisdagen den 2 juli 2013

- B. Luftfarten är viktig för kontakterna mellan människor och företag, både inom unionen och globalt, särskilt med framväxande marknader.
- C. Antalet förlorade arbetstillfällen till följd av genomförda och planerade personalnedskärningar hos de europeiska flygbolagen sedan 2012 uppgår till över 20 000.
- D. Arbetsmarknadens parter inom luftfartssektorn i Europa enades vid en dialog den 29 januari 2013 om konsekvenserna av den globala krisen i den civila luftfarten om att det krävs samordnade och omfattande insatser på internationell nivå.
- E. Kommissionens meddelande från 2005 var viktigt för utvecklingen av EU:s yttre luftfartspolitik.
- F. Utvecklingen under de senaste sju åren gör det påkallat med en ytterligare översyn.

Allmänt

1. Europaparlamentet betonar framstegen med att skapa en gemensam och öppen regional marknad inom unionen och samtidigt med att åstadkomma en gemensam unionsstrategi för den yttre luftfartspolitiken.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande med en aktuell analys av situationen i dag och av de framsteg som har gjorts inom den yttre luftfartspolitiken sedan 2005 samt av de utmaningar som unionens luftfartssektor står inför på en global luftfartsmarknad med knivskarp konkurrens.
3. Europaparlamentet framhåller den centrala roll som luftfartssektorn spelar för unionens ekonomi, särskilt i fråga om tillväxt och sysselsättning, eftersom denna näringsgren står för över 5 miljoner arbetstillfällen i Europa och svarar för 2,4 procent av unionens BNP, och även bidrar till EU:s förbindelser med resten av världen. Parlamentet betonar vikten av en fortsatt stark och konkurrenskraftig luftfartssektor inom EU.
4. Europaparlamentet anser att det gjorts viktiga framsteg med att fastställa och genomföra olika mekanismer och system inom unionen, såsom det gemensamma europeiska luftrummet (Single European Sky, SES), Single European Sky ATM Research (Sesar), initiativet Clean Sky, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa) och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) för att förbättra säkerheten och uppfylla passagerarnas krav. Parlamentet anser dock att det måste göras ytterligare framsteg inom dessa områden.
5. Europaparlamentet oroar sig dock över att det dragit ut på tiden med genomförandet av SES och Sesar, eftersom detta medför onödiga kostnader för flygbolagen och deras kunder. Parlamentet stöder kommissionens ingripande mot de medlemsstater som varken hållit den till december 2012 utsatta tidsfristen eller gjort några framsteg med funktionella luftrummblock (FAB).
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att energiskt gå vidare med att genomföra SES och Sesar och konstaterar att SES, när det är helt förverkligat, kommer att skapa betydande direkta och indirekta sysselsättningsmöjligheter.
7. Europaparlamentet betonar att dessa unionsprogram är viktiga, inte bara för den inre marknaden utan också för den yttre politiken. Att dessa styrmedel slutförs och genomförs kommer, enligt parlamentets syn på saken, att bidra till att befästa unionens näringslivs ställning inom konkurrensen på den globala marknaden.
8. Europaparlamentet framhåller vikten av den aktuella översynen av förordningen om flygpasagerares rättigheter och stöder en kraftfull och genomgående konsumentvänlig unionslagstiftning.
9. Europaparlamentet är medvetet om att finanskrisens inverknings i olika hög grad gör sig gällande i olika regioner av världen. Parlamentet anser att unionens flygbolag därför ställs inför konkurrensutmaningar och att bilaterala luftfartsavtal inte alltid är den lämpligaste lösningen för att motverka marknadsbegränsningar eller illojala subventioner.
10. Europaparlamentet anser, i och med att man trots de insatser som gjorts inte nått fram till någon heltäckande yttre luftfartspolitik under de gångna sju åren, att man från unionens sida så snart som möjligt bör gå mera samordnat och ambitiöst till väga för att åstadkomma rättvis och öppen konkurrens.

Tisdagen den 2 juli 2013

11. Europaparlamentet anser att konvergens i lagstiftningen i Europa är viktigt för en stark europeisk ställning på den globala marknaden och för samverkan med tredjeländer.

Meddelandet från 2005 och parlamentets resolution

12. Europaparlamentet välkomnar framstegen med de tre pelarna inom politiken från 2005, nämligen att principen om EU:s utseende av lufttrafikföretag nu erkänns i över 100 tredjeländer, och att nästan 1 000 bilaterala luftfartsavtal försatts i överensstämmelse med unionslagstiftningen så att vi fått garantier för ett tydligt rättsläge. Parlamentet beklagar att viktiga partner, bland dem Kina, Indien och Sydafrika, fortfarande inte accepterat dessa principer.

13. Europaparlamentet påpekar att unionens yttre luftfartspolitik har bidragit till att maximera den inre marknadens potential, i och med att den underlättar konsolideringen av unionens luftfartsindustri i en tid då globaliseringen kräver starkare ekonomiska aktörer som kan hävda sig i den utländska konkurrensen.

14. Europaparlamentet understryker att ett allt större gemensamt luftfartsområde utvecklats tillsammans med grannländer och anser att dessa avtal blivit till stor ekonomisk nytta. Parlamentet välkomnar de omfattande insatser som gjorts för att inom sådana områden som säkerhet och skydd, flygledningstjänst, miljöfrågor och passagerares rättigheter, ekonomisk lagstiftning och sociala aspekter sammanjämka olika lagstiftningsramar med unionslagstiftningen.

15. Europaparlamentet välkomnar EU:s övergripande luftfartsavtal med Förenta staterna och dess positiva inverkan på båda parternas ekonomier samt de uppskattningsvis 80 000 nya arbetstillfällen som skapats under de första fem åren.

16. Europaparlamentet anser att en stark yttre luftfartspolitik för unionen, inriktad på de viktigaste tillväxtmarknaderna i långdistanstrafiken, skulle öppna upp nya ekonomiska möjligheter för EU:s flygbolag, särskilt inom Asien–Stillahavsområdet.

17. Europaparlamentet betonar att förhandlingarna med vissa viktiga partner, bland dem Brasilien, fortfarande återstår att slutföra och att vittgående luftfartsavtal med sådana länder skulle kunna bli till stor ekonomisk nytta.

18. Europaparlamentet framhåller att alla begärandena i parlamentets resolution från 2006 fortfarande inte uppfyllts. Parlamentet betonar framför allt att man måste arbeta för lämpliga internationella normer för säkerhet och skydd, tillförsäkra likabehandling av flygbolag både från unionen och från tredjeländer och dämpa skadeverkningarna på miljön.

19. Europaparlamentet framhåller betydelsen av sådana verktyg som systemet med gemensamma kommittéer för att skapa samsyn i luftfartsspecifika frågor.

20. Europaparlamentet välkomnar att vissa av de frågor som aktualiserades i resolutionen från 2006 fått ett tillfredsställande svar, såsom att Easa fått ett utökat ansvarsområde.

Marknad

21. Europaparlamentet konstaterar att trafiken till, från och inom Asien–Stillahavsområdet avsevärt ökar, varav framgår att denna region är stadd i ekonomisk tillväxt. Parlamentet oroar sig över att om ingenting görs är det möjligt att flygbolagen och företagen från unionen både går miste om viktiga affärsmöjligheter i denna del av världen och inte längre kan gå med vinst.

22. Europaparlamentet konstaterar också att flygbolag från tredjeländer fått en starkare global ställning med hjälp av subventioner och omfattande offentliga investeringar i flygplan och infrastruktur som gjorts i olika delar av Mellanöstern, Fjärran Östern och Sydamerika.

23. Europaparlamentet betonar att unionens inre marknad avsevärt förändrats genom att lågprisflygbolagen fått en ökad andel av den. Parlamentet anser att de två affärsmodellerna trots konkurrensen skulle kunna finna utvägar för att komplettera varandra när de är ställda inför marknadsutmaningar utifrån.

24. Europaparlamentet konstaterar att de ytterst låga biljettpriser som erbjuds av somliga europeiska lågprisflygbolag uppvägs av att bolagen agerar orättvist i fråga om arbetsvillkoren, exempelvis genom att ha dåliga sociala och arbetsrättsliga normer för personalen. Parlamentet konstaterar också att minimala investeringar i säkerhetsnormer, tillsammans med obefogade regionala subventioner, verkar spela en roll bakom sådana biljettpriser.

Tisdagen den 2 juli 2013

25. Europaparlamentet påpekar att det råder skarp konkurrens mellan flygbolagen på grund av lågprisflyget, som har en marknadsandel på 40 % av luftfarten i EU. Parlamentet framhåller att om en medlemsstat har ratificerat ILO:s konventioner nr 87 och 98 måste flygbolagen uppfylla de grundläggande rättigheterna om mötesfrihet och erkännande av arbetstagarrepresentanter och kollektivavtal i dessa konventioner, och efterlevnaden måste kontrolleras och överträdelser beivras.
26. Europaparlamentet framhåller vikten av navflygplatser, liksom att det behövs navflygplatser i andra hand, specialiserade navflygplatser och system med flera navflygplatser ("multi-hubbing"), tillsammans med det akuta behovet av både privata och offentliga långsiktiga investeringar i flygplatsinfrastruktur, såsom att det anläggs ny rullbanekapacitet, vartill kommer att befintlig infrastruktur måste användas mer effektivt, också regionala flygplatser, till exempel i Medelhavsområdet och vid EU:s östra gräns, genom bättre fördelning av ankomst- och avgångstider.
27. Europaparlamentet understryker att konkurrenskraften för unionens flygbolag hindras på det globala planet av sådant som brist på likvärdiga verksamhetsförutsättningar till följd bland annat av olika nationella skatter, flygplatser med hög belastning, dryga avgifter för flygledningstjänster och för användningen av flygplatser, statligt stöd till konkurrenterna, kostnaderna för koldioxidutsläpp och av att man utanför EU tillämpar lägre sociala normer och olika regler för statligt stöd.
28. Europaparlamentet anser att detta kan utgöra tillväxt- och sysselsättningshinder faktorer.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en undersökning av vilka olika avgifter, pålagor och skatter medlemsstaterna belägger luftfarten med och hur de påverkar biljettpriserna och flygbolagens vinster samt en undersökning av det eventuella statliga stödet till konkurrenterna på global nivå och hur detta påverkar unionens flygbolag.
30. Europaparlamentet välkomnar unionens nya bestämmelser om social trygghet för mobila arbetstagare.

Framtida åtgärder

31. Europaparlamentet anser att den yttre luftfartspolitik helt och fullt bör följa principerna om ömsesidighet, också i fråga om marknadstillträde, öppenhet och sund konkurrens med likvärdiga verksamhetsförutsättningar och att den bör ha två syften, nämligen dels att bli till nytta för konsumenterna och företagen och dels att stödja unionens flygbolag och flygplatser i deras strävanden att kvarstå som världsledande.
32. Europaparlamentet framhåller därför att luftfartsavtal med grannländerna och likasinnade partner måste innehålla rättsliga ramvillkor för en sund konkurrens.
33. Europaparlamentet vill att man ska fortsätta med förfaranden för att förhandla fram övergripande luftfartsavtal på unionsnivå, varvid de ska bygga på principen om europeisk enhet och ha godkänts av rådet.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom avtalen arbeta för unionens intressen och försvara dem och att föra fram och dela med sig av unionens normer, värderingar och bästa praxis.
35. Europaparlamentet vill se ökat samarbete och ökad samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna när luftfartsavtal förhandlas fram med viktiga partner, så att unionens inflytande och dess chanser att komma in på nya marknader ökar.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de övergripande avtalen ta med lagstiftningens villkor för säkerhet, skydd, flygpassagerares rättigheter, personalens utbildning och certifiering.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slutföra de pågående förhandlingarna med grannskapsländer, såsom Ukraina, Libanon, Tunisien, Azerbajdzjan och Algeriet. Parlamentet påpekar att dessa länder kan betraktas som en tillväxtpotential för regionala och sekundära flygplatser i Europa eftersom de och deras marknader ligger så nära och eftersom vissa av dem präglats av ekonomisk tillväxt på sistone. Parlamentet anser att de regionala flygplatsernas stora kapacitet gör att de kan bidra till att minska trängseln på de huvudsakliga navflygplatserna i Europa och således öka dessas konkurrenskraft på det globala planet.
38. Europaparlamentet uppmanar rådet att bemyndiga kommissionen att landsvis förhandla med övriga grannskapsländer, såsom Turkiet, Armenien och Libyen.

Tisdagen den 2 juli 2013

39. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen måste låta sina relationer med viktiga partner styras av ett individualiserat synsätt och uppmanar kommissionen att snarast möjligt slutföra förhandlingarna om övergripande avtal, också med Australien och Brasilien, och uppmanar rådet att bemyndiga kommissionen att förhandla om sådana avtal med snabbväxande ekonomier såsom Kina, Indien, Aseanstaterna och Gulfstaterna.

40. Europaparlamentet anser att ett eventuellt framtida handels- och investeringsavtal mellan EU och Förenta staterna också skulle påverka luftfartsbranschen. Parlamentet anser därför att kommissionen bör ge tillräckligt med information så att parlamentet noggrant kan övervaka de kommande förhandlingarna.

41. Europaparlamentet understryker att man fullt ut måste uppnå de mål som har fastställts i luftfartsavtalen med viktiga partner, framför allt Förenta staterna och Kanada, bland annat måste begränsningar för utländskt ägande och utländsk kontroll av flygbolag avskaffas. Parlamentet efterlyser åtgärder för att få bukt med den rådande obalansen mellan unionens flygbolags möjligheter till cabotage på den amerikanska marknaden och amerikanska flygbolags möjligheter till detsamma i Europa. Parlamentet påminner om att internationella korsinvesteringar medverkar till att öka luftfartssektorns ekonomiska dynamik, och uppmanar i detta sammanhang med kraft kommissionen att främja ett internationellt rättsligt klimat som gynnar utvecklingen av och stödet för sådana investeringar och som främjar en aktiv politik till förmån för utarbetandet av normer och bästa praxis för internationella investeringar.

42. Europaparlamentet anser att bilaterala avtal kan ge ett viktigt bidrag till utvecklingen av en yttre luftfartspolitik, men framhåller samtidigt vikten av en gemensam unionsstrategi.

43. Europaparlamentet betonar vikten av sund och öppen konkurrens inom all verksamhet med anknytning till luftfart och vill att standardbestämmelser om "sund konkurrens" tas med i bilaterala luftfartsavtal.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa och medlemsstaterna att tillämpa en minimiuppsättning av lagstadgade standardkrav för unionen, framför allt med anknytning till samarbete kring lagstiftning, arbets- och miljönormer och passagerares rättigheter, vilka ska tas med i bilaterala avtal och klart syfta till att skapa möjligheter och undanröja hinder för flygbolag från unionen.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att förordning (EG) nr 868/2004 om skydd mot sådana subventioner och sådan illojal prissättning vid tillhandahållandet av lufttrafiktjänster som skadar EG-lufttrafikföretag snabbt ska ses över eller ersättas⁽¹⁾.

46. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag att säkerställa fri och sund konkurrens i förbindelser och avtal med tredjeländer och att utveckla nya, bättre anpassade och effektivare handelspolitiska skyddsåtgärder för att motverka illojal konkurrens, till exempel diskriminering, inkonsekvent tillämpning av lagstiftningen och brist på insyn i företagens ekonomiska redovisning, som kan leda till att marknaden snedvrids.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en dialog med Gulfstaterna för att öka öppenheten och slå vakt om den sunda konkurrensen.

48. Europaparlamentet konstaterar att Ryssland vägrar att rätta sig efter det avtal som uppnåtts inom ramen för landets anslutning till WTO 2011 och som handlar om att avgifterna för överflygning av Sibirien ska frångås. Parlamentet anser att dessa olagliga överflygningsavgifter innebär en långsiktig diskriminering av flygbolagen från unionen, varför unionen bör kunna vidta åtgärder å sin sida genom att vägra eller begränsa överflygning av sitt territorium eller, mera allmänt, vidta åtgärder för hur ryska flygbolag får använda unionens luftrum, för att motivera Ryssland att ta bort de ovannämnda avgifterna, som är olagliga eftersom de strider mot internationella avtal (Chicagokonventionen). Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att undersöka hur man skulle kunna gå till väga för att tillförsäkra ömsesidighet mellan Ryssland och EU i fråga om luftrumets användning.

49. Europaparlamentet understryker att en ambitiös unionspolitik till skydd för flygpasagerares rättigheter kan bli en kvalitetsfördel för flygbolag från unionen inom den globala konkurrensen. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att främja EU:s högt ställda normer för flygpasagerares rättigheter och övervaka att de införlivas och tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 162, 30.4.2004, s. 1.

Tisdagen den 2 juli 2013

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utgående från ett uppifrånperspektiv snarast möjligt ta fram en ny lagstiftningsram för genomförandet av SES, i vilken det också ska ingå en mekanism för bättre samarbete mellan europeiska leverantörer av flygtrafiktjänster, och att tillhandahålla nödvändiga förutsättningar för att Sesar ska börja användas.

51. Europaparlamentet uppmanar rådet att omsider anta en ståndpunkt i fråga om parlamentets ståndpunkt av den 5 maj 2010 om förslaget till direktiv om avgifter för luftfartsskydd⁽¹⁾, vilket, fastän det antagits med en överväldigande majoritet på 96 procent i parlamentet, fortfarande är blockerat i rådet.

52. Europaparlamentet anser att Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) har en viktig funktion att fylla vid utarbetandet av lagstiftningsramar för luftfarten globalt, exempelvis vid liberaliseringen av ägandeskapet till och kontrollen över flygbolag samt för att främja global driftskompatibilitet inom flygledningstjänsten. Parlamentet uppmanar ICAO att fortsätta utarbeta globala marknadsbaserade åtgärder för att minska bullret vid flygplatserna och begränsa alla relevanta växthusgasutsläpp. Parlamentet anser det väsentligt att man inom ICAO så snabbt som möjligt når fram till ett globalt tillvägagångssätt.

53. Europaparlamentet vill att kommissionen ska få förhandlingsmandat för att klarlägga frågan om hur unionen ska vara företrädd inom ICAO och få unionen starkare företrädd där.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P7_TA(2013)0291

Medlemsstaternas exportkreditinstitut

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om den första årsrapporten från kommissionen till Europaparlamentet om verksamheten i medlemsstaternas exportkreditinstitut (2012/2320(INI))

(2016/C 075/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens delegerade förordning av den 14 mars 2013 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter (C(2013)1378),
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om finansiering av små och medelstora EU-företags handel och investeringar: underlättad tillgång till krediter för att stödja globalisering⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om en ny handelspolitik för Europa i samband med Europa 2020-strategin⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 164.

⁽¹⁾ EUT L 326, 8.12.2011, s. 45.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0469.

⁽³⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 87.

Tisdagen den 2 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om den framtida EU-politiken för internationella investeringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om den internationella handelspolitiken inom ramen för de krav som klimatförändringarna medför ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar och miljöansvar vid internationella handelsavtal ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2010/C 83/02),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 12 december 2011 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0886),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 *Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna* (COM(2010)0573),
- med beaktande av Europeiska rådets uttalande av den 26 juni 2012 *EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati* (11855/2012),
- med beaktande av bakgrundsdokumentet från parlamentets utredningsavdelning *Human Rights Benchmarks for EU's external policy* (EXPO/B/DROI/2011/15),
- med beaktande av FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter av den 16 juni 2011 (HR/PUB/11/04, 2011 Förenta nationerna),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 16 april 2013 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG om redovisning av stora företags och koncerners icke-finansiella information och mångfaldspolitik (COM(2013)0207),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0193/2013), och av följande skäl:
 - A. Medlemsstaternas exportkreditprogram är ett viktigt verktyg för att förbättra handels- och affärsmöjligheterna för europeiska företag.
 - B. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter fastställs krav för medlemsstaternas årliga rapportering till kommissionen. Samtidigt ges delegerande befogenheter till kommissionen, så att ändringar i överenskommelser som har ingåtts med Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) så snabbt som möjligt införlivas i EU-lagstiftningen.
 - C. Enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska den gemensamma handelspolitiken "föras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder".
 - D. De vägledande principerna för hur unionen ska organisera sina förbindelser med den övriga världen och de vägledande principerna för unionens agerande på den internationella arenan fastställs i artiklarna 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), som är ett bindande avtal mellan medlemsstaterna.
 - E. I det gemensamma meddelandet från december 2011 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen fastställs att europeiska företag "bör uppmuntras till försiktighet så att verksamheten, oavsett var den bedrivs, tar vederbörlig hänsyn till de mänskliga rättigheterna".

⁽¹⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 34.

⁽²⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 94.

⁽³⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

Tisdagen den 2 juli 2013

- F. I EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som har antagits av Europeiska rådet, slås det fast att "EU kommer att främja mänskliga rättigheter på alla områden för sina yttre åtgärder utan undantag".
- G. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är rättsligt bindande för EU:s institutioner och medlemsstater, med undantag för de medlemsstater som kan åberopa en undantagsklausul i samband med sin tillämpning av EU-lagstiftningen. I kommissionens *Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna* sägs uttryckligen att stadgan är tillämplig på EU:s yttre åtgärder.
- H. Unionen och medlemsstaterna välkomnade FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter, vars princip 4 om förbindelser mellan stater och företag uttryckligen avser exportkreditinstitut.
- I. Exportkreditstöd ges ofta till stora projekt som har svårt att få handelskrediter på grund av stora handelsrisker, politiska eller ekonomiska risker eller miljörisker, vilket exportkreditinstituten måste bedöma och ta hänsyn till i sin värdering.
- J. Den 14 mars 2013 föreslog kommissionen en delegerad förordning om ändring av bilaga II till förordning (EU) nr 1233/2011.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att fastställa en ram för medlemsstaternas årliga rapportering av sin exportkreditverksamhet i enlighet med förordning (EU) nr 1233/2011 i syfte att förbättra insynen på EU-nivå. Parlamentet betonar att det viktigaste målet för denna rapportering är att kontrollera om medlemsstaternas exportkreditinstitut följer den internationella ordning som är tillämplig på exportkrediter och de skyldigheter som följer av EU-fördraget.
 2. Europaparlamentet bekräftar det informella mottagandet den 14 december 2012 av kommissionens första årliga rapport om medlemsstaternas exportkreditverksamhet. I denna rapport analyseras svaren från de 20 av de 27 medlemsstaterna som har pågående exportkreditprogram. Vidare bekräftar parlamentet mottagandet av rapporter från dessa medlemsstater i form av bilagor. Parlamentet noterar att kommissionen sedan dess har godkänt att handlingarna offentliggörs i enlighet med målet i grundförordningen om att förbättra insynen.
 3. Europaparlamentet lovordar att kommissionens rapport tydligt visar vilken omfattning och betydelse medlemsstaternas exportkrediter hade under 2011, med en kreditexponering på mer än 250 miljarder euro – varav 260 transaktioner rapporterades ha stora miljöeffekter – och betydande handels- och affärsmöjligheter för europeiska företag.
 4. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna i sina årliga verksamhetsrapporter till kommissionen har lämnat den finansiella och driftsmässiga information om exportkrediter som krävs enligt punkt 1 i bilaga I till förordning (EU) nr 1233/2011.
 5. När det gäller omfattningen av medlemsstaternas exportkrediter framhåller Europaparlamentet skäl 4 i förordning (EU) nr 1233/2011, enligt vilket de yttre åtgärderna ska vara förenliga med unionens allmänna bestämmelser inom utrikespolitiken, till exempel att konsolidera demokratin, värna om respekten för de mänskliga rättigheterna och nå samstämmighet mellan olika politiska åtgärder för att åstadkomma utveckling samt bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om de särskilda rapporteringskraven i bilaga I till förordningen, vilka är viktiga för att säkerställa att kommissionen och parlamentet kan bedöma denna förenlighet.
 6. Europaparlamentet betonar att medlemsstaternas årliga rapporter, och kommissionens utvärdering av dessa, ännu inte uppfyller parlamentets krav på att kunna bedöma om medlemsstaternas exportkreditverksamhet överensstämmer med unionens utrikespolitiska mål enligt artiklarna 3 och 21 i EU-fördraget om behandlingen av miljörisker vid beräkningen av premier till exportkreditinstitut.
 7. Europaparlamentet välkomnar den tydliga, allmänna viljan från medlemsstaternas sida, som kommissionen hänvisar till i den föreliggande årsrapporten, att föra en politik när det gäller exportkreditprogrammen vars mål överensstämmer med den allmänna innebörden i artiklarna 3 och 21. Parlamentet lovordar vissa medlemsstaters ansträngningar, bland annat Tysklands, Italiens, Belgiens och Nederländernas, för att försöka få till stånd en mer meningsfull rapportering om förenligheten med vissa av unionens mål för de yttre åtgärderna.
 8. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen behöver ha möjlighet att kunna bedöma om medlemsstaternas exportkreditverksamhet överensstämmer med unionens utrikespolitiska mål, och rekommenderar därför att förenlighetstestet bör handla om huruvida statligt stödda exportkreditinstitut tillämpar strategier som är verkningfulla när det gäller att se till att deras verksamhet är förenlig med unionens utrikespolitiska mål.

Tisdagen den 2 juli 2013

Riktmärkning av exportkreditinstitutens förenlighet med unionens mål inom området för yttre åtgärder

9. Europaparlamentet instämmer med kommissionens konstaterande i den årliga rapporten att det är svårt att fastställa ett exakt riktmarke för att mäta förenligheten med EU-lagstiftningen. Parlamentet upprepar att bestämmelserna i artikel 21 förblir det viktigaste riktmarke mot vilket bestämmelserna för exportkredittransaktioner måste bedömas.

10. Europaparlamentet understryker att unionen endast kan vara en trovärdig och stark global aktör om medlemsstaterna och EU-institutionerna för en konsekvent utrikespolitik.

11. Europaparlamentet rekommenderar att rådets arbetsgrupp för exportkrediter och kommissionen samråder med Europeiska utrikestjänsten för att utarbeta en metod för relevant rapportering om förenligheten med artikel 21 och om tillämpningen i EU av vissa OECD-riktlinjer på området för statsstödda exportkrediter innan nästa årliga rapport ska lämnas in. Parlamentet insisterar på att offentliga samråd ska vara en del av denna process.

12. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att uppmana medlemsstaterna att övervaka och rapportera om det finns förfaranden för tillbörlig aktsamhet ("due diligence") när man granskar projekt som får statligt stöd genom exportkrediter för att kontrollera deras eventuella inverkan på de mänskliga rättigheterna, samt om sådana förfarandens resultat och effektivitet.

13. Europaparlamentet är medvetet om att exportkreditinstitutet är beroende av den information som de får av sina projektpartner. Parlamentet är övertygat om att om exportkreditinstitutet måste tillämpa en strukturerad metod för due diligence-förfaranden för att få ta emot projektfinansiering, skulle projektpartnererna gärna genomföra dessa själva och därmed minska tillkommande administrativa kostnader för exportkreditinstitutet.

14. Europaparlamentet anser att framsteg i rapporteringen av exportkreditinstitutets beaktande av de mänskliga rättigheterna är det bästa för att förbättra rapporteringen i fråga om andra mål inom området för yttre åtgärder i enlighet med artikel 21, till exempel att bekämpa fattigdomen, och i fråga om hanteringen av miljörisiker.

Rapportering av hanteringen av miljörisiker vid beräkning av premier till exportkreditinstitut

15. Parlamentet rekommenderar medlemsstaternas exportkreditinstitut att fortsätta rapportera om hur de bedömer miljörisiker, och anser att sådan rapportering från alla exportkreditinstitut inom och utanför OECD är nödvändig för att garantera lika villkor.

Rapportering av ansvarsförbindelser

16. Europaparlamentet konstaterar att exportkreditinstitutet i medlemsstaterna för närvarande rapporterar om exponering för ansvarsförbindelser på olika sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en gemensam definition som beaktar parlamentets önskan om att få information om exponeringar utanför balansräkningen.

Vägledning och bedömning från kommissionens sida

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge vägledning till medlemsstaterna under nästa rapporteringsperiod, bland annat om hur de ska rapportera om eventuella due diligence-förfaranden när det gäller deras människorättspolitik och om förfarandenas effektivitet, samt om hur de ska rapportera om hanteringen av miljörisiker.

18. Europaparlamentet förväntar sig att nästa årliga rapport från kommissionen ska innehålla ett uttalande om huruvida kommissionen har kunnat bedöma hur medlemsstaterna rättar sig efter unionens mål och skyldigheter och, om svaret är negativt, rekommendationer om hur rapporteringen kan förbättras i detta avseende.

Kommissionens rapportering av arbetet med att nå ut till icke OECD-länder

19. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som kommissionen har gjort under 2012 tillsammans med Förenta staterna för att engagera Kina, Brasilien, Ryssland och andra stora tillväxtekonomier i inrättandet av den internationella arbetsgruppen av exportfinansleverantörer (International Working Group of Major Providers of Export Finance, IWG).

20. Europaparlamentet föreslår att man undersöker relevansen av en sektorsspecifik metod vid utformningen av den internationella arbetsgruppen, för att i en andra fas lägga grunden för övergripande bestämmelser som kommer att ge garantier för att effektiva och höga standarder och nya internationella bestämmelser om exportkreditinstitut antas gemensamt av alla exportkreditinstitut i länder i och utanför OECD för att garantera lika villkor.

o

o o

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och OECD:s sekretariat.

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TA(2013)0293

Stadga för europeiska stiftelser

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om stadga för europeiska stiftelser (FE) (COM(2012)0035 – 2012/0022(APP))

(2016/C 075/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets förordning (COM(2012)0035),
- med beaktande av kommissionens konsekvensbedömning, som bifogats förslaget till rådets förordning om stadga för europeiska stiftelser,
- med beaktande av sin förklaring av den 10 mars 2011 om inrättandet av europeiska stadgar för ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser ⁽¹⁾,
- med beaktande av den genomförbarhetsstudie från 2008 som gjordes av Max Planck-institutet för utländsk och internationell privaträtt och Heidelbergs universitet, om införandet av en stadga för europeiska stiftelser,
- med beaktande av domstolens dom i mål C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer mot Finanzamt München für Körperschaften ⁽²⁾, mål C-318/07, Hein Persche mot Finanzamt Lüdenscheid ⁽³⁾, och mål C-25/10, Missionswerk Werner Heukelbach eV mot Belgiska staten ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (europeiskt medborgarskap) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 september 2012 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 29 november 2012 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 81.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av interimbetänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A7-0223/2013), och av följande skäl:
 - A. Det finns över 110 000 allmännyttiga stiftelser i unionen. De sammanlagda tillgångarna för dessa stiftelser beräknas uppgå till ungefär 350 miljarder euro och de totala utgifterna till ungefär 83 miljarder euro. Stiftelserna sysselsätter mellan 750 000 och 1 000 000 europeiska arbetstagare.
 - B. En del av de personer som verkar och arbetar inom dessa stiftelser är dock volontärer som inte avlönas för sitt engagemang.
 - C. De allmännyttiga stiftelser som finns och verkar inom unionen utför ett oerhört viktigt arbete på områden som utbildning, forskning, socialvård och hälso- och sjukvård, bevarandet av historiska minnen och försoning mellan folken, miljöskydd, ungdomar och idrott samt konst och kultur. Många av deras projekt sträcker sig utanför ländernas gränser.
 - D. I unionen finns fler än 50 olika civil- och skatterättsliga lagar för stiftelser och en mängd komplicerade förvaltningsförfaranden som enligt uppskattningar leder till kostnader på upp till 100 miljoner euro årligen i rådgivningskostnader – pengar som därmed inte längre kan användas för allmännyttiga ändamål.

⁽¹⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 187.

⁽²⁾ REG 2006, s. I-8203.

⁽³⁾ REG 2009, s. I-359.

⁽⁴⁾ REG 2011, s. I-497.

⁽⁵⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 351, 15.11.2012, s. 57.

⁽⁷⁾ EUT C 17, 19.1.2013, s. 81.

Tisdagen den 2 juli 2013

- E. Rättsliga, skattemässiga och administrativa hinder som medför kostnads- och tidskrävande förfaranden samt avsaknad av lämpliga rättsinstrument gör att stiftelser hindras eller har svårt att bedriva verksamhet i en annan medlemsstat eller att engagera sig starkare där.
- F. I tider då de nationella budgeterna är ansträngda, särskilt i fråga om kulturell och konstnärlig verksamhet samt utbildning och idrott, är stiftelsernas finansiella och sociala engagemang helt nödvändigt, även om stiftelser endast kan komplettera, inte ersätta, statliga insatser för det allmänna bästa.
- G. När det gäller beskattning föreslås inte någon harmonisering av skatterätten utan snarare en tillämpning av bestämmelsen om icke-diskriminering, genom vilken de europeiska stiftelserna och deras givare i princip automatiskt omfattas av samma skattebestämmelser och skattelättnader som nationella enheter för allmännyttiga ändamål.
- H. En gemensam europeisk stadga för stiftelser skulle kunna göra det oerhört mycket enklare för stiftelserna att sammanföra och överföra resurser, kunskaper och donationer och bedriva verksamhet i hela EU.
- I. Kommissionens förslag är välkommet som ett stort steg i rätt riktning när det gäller att göra det lättare för stiftelser att stödja allmännyttiga ändamål runtom i EU.
- J. Den föreslagna stadgan är en frivillig europeisk rättslig form som kommer att finnas tillgänglig för stiftelser och finansärer med verksamhet i mer än en medlemsstat, men den kommer inte att vara sig ersätta eller harmonisera befintlig lagstiftning om stiftelser.
- K. I ekonomiskt svåra tider är det särskilt viktigt att stiftelser har rätt verktyg för att de ska kunna eftersträva allmännyttiga ändamål på EU-nivå och samla resurserna samtidigt som man bör se till att kostnaderna minskar och den rättsliga förutsäkringen ökar.
- L. Det är av avgörande betydelse att europeiska stiftelser drivs på hållbara och långsiktiga grunder och de facto är verksamma i minst två medlemsstater, eftersom deras specifika status annars inte skulle vara berättigad.
- M. Vissa termer och definitioner i kommissionens förslag behöver förtydligas.
- N. Det tycks vara nödvändigt med en del tillägg och anpassningar i kommissionens förslag, så att de europeiska stiftelsernas tillförlitlighet och trovärdighet stärks, t.ex. när det gäller efterlevnaden av bestämmelser som rör rättsliga och etiska aspekter, principen om att användningen ska ske enbart för fullföljandet av allmännyttiga ändamål, det gränsöverskridande inslaget, minimikravet på tillgångar och behovet att upprätthålla dessa i princip under den europeiska stiftelsens hela livslängd, en bestämmelse om utbetalning i tid, minimivarakthet och utbetalning av ersättning till ledamöterna av den europeiska stiftelsens styrelse och av dess övriga organ.
- O. Skyddet av fordringsägare och anställda är av avgörande betydelse och måste upprätthållas under den europeiska stiftelsens hela livslängd.
- P. När det gäller anställdas representation bör man stärka hänvisningen till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (omarbetning) ⁽¹⁾ för att klargöra att förfarandebestämmelserna enligt det direktivet ska tillämpas. Vidare bör det införas strängare påföljder för överträdelse av bestämmelserna, t.ex. genom att registreringen av en europeisk stiftelse villkoras med uppfyllande av kraven enligt direktiv 2009/38/EG, i linje med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ⁽²⁾. Därutöver behövs det bestämmelser om medverkan av anställda i en europeisk stiftelsens olika organ, i linje med rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande ⁽³⁾, så att formen för en europeisk stiftelse inte kan missbrukas till att frånta anställda deras rätt till medverkan eller till att förvägra dem sådana rättigheter.

⁽¹⁾ EUT L 122, 16.5.2009, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 294, 10.11.2001, s. 22.

Tisdagen den 2 juli 2013

- Q. En bestämmelse om volontärers representation i den europeiska stiftelsen måste välkomnas med tanke på att 2,5 miljoner volontärer är verksamma inom denna sektor.
- R. Volontärernas ökande representation och värdefulla insatser i stiftelsernas arbete bidrar till deras allmännyttiga ändamål. I synnerhet eftersom allt fler ungdomar måste arbeta som volontärer för att komma in på arbetsmarknaden kan det vara lämpligt för stiftelserna att överväga former och instrument som gör det möjligt för dem att få tillgång till den information de behöver för att arbeta på ett effektivare sätt, till exempel genom det europeiska företagsrådet.
- S. Det måste klargöras att en europeisk stiftelses stadgeenliga säte ska vara beläget i samma medlemsstat som stiftelsens huvudkontor, för att man ska kunna förhindra att det stadgeenliga sätet skiljs från huvudkontoret eller det huvudsakliga verksamhetsstället och även för att underlätta tillsyn, med tanke på att en europeisk stiftelse kommer att vara föremål för tillsynsmyndighetens tillsyn i den medlemsstat där stiftelsen har sitt stadgeenliga säte.
- T. Syftet med en europeisk stiftelse bör inte vara att finansiera europeiska politiska partier.
- U. När det gäller beskattning måste utgångspunkten vara tillämpningen av principen om icke-diskriminering, såsom den utvecklats av Europeiska unionens domstol. Man har inom sektorn medgett att det föreslagna tillvägagångssättet att automatiskt bevilja tillämpning av samma förmåner på skatteområdet skulle öka attraktionskraften hos stadgan för europeiska stiftelser genom att i betydande grad minska skatte- och förvaltningsbördorna och göra den till något mer än ett civilrättsligt instrument. Detta tillvägagångssätt tycks emellertid vara mycket omtvistat i rådet, där medlemsstaterna är obenäga att tillåta inblandning i sin inhemska skattelagstiftning. Det är därför lämpligt att inte bortse från möjliga alternativa former.
- V. Det är av stor betydelse att förhandlingarna om denna viktiga lagstiftning drivs framåt i snabb takt så att sektorn för stiftelser kan få tillgång till detta nya instrument, som helt uppenbart är efterlängtat.
1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utnyttja detta tillfälle att arbeta för ett snabbt och omfattande inrättande av stadgan, med fullständiga garantier för transparens, för att ta bort hindren för stiftelsernas gränsöverskridande verksamhet och främja grundandet av nya stiftelser som tillgodoser behoven hos unionens invånare eller som bedriver allmännyttig verksamhet eller verksamhet av allmänintresse. Parlamentet understryker att inrättandet av en sådan stadga skulle bidra till förverkligandet av ett äkta europeiskt medborgarskap och bana väg för en stadga för europeiska föreningar.
 2. Europaparlamentet understryker att europeiska stiftelser bör bidra till en verkligt europeisk kultur och identitet.
 3. Europaparlamentet påminner om att de europeiska stiftelserna visserligen skulle få en ny rättslig form men att genomförandet av denna form bör ske via medlemsstaternas befintliga strukturer.
 4. Europaparlamentet välkomnar att stadgan föreskriver minimistandarder om öppenhet, ansvarighet, tillsyn och användning av medel. Dessa standarder kan fungera som ett kvalitetsmått eller kvalitetsmärke för europeiska medborgare och givare och skapa förtroende för de europeiska stiftelserna och främja utvecklingen av stiftelsernas EU-verksamhet, till nytta för alla medborgare.
 5. Europaparlamentet understryker stiftelsernas möjligheter att bereda arbetstillfällen åt ungdomar, bland vilka arbetslösheten är oroväckande hög.
 6. Europaparlamentet vill att det i förordningen klarläggs att det är den medlemsstat under vars skattelagstiftning stiftelsen lyder som ska pröva om stiftelsen verkligen förvaltas i överensstämmelse med stadgan.
 7. Europaparlamentet konstaterar att det ännu inte finns någon lagstiftning om sammanslagning av befintliga europeiska stiftelser.
 8. Europaparlamentet påpekar att fokus måste läggas på att en stiftelse ska vara stabil, seriös och bärkraftig, och tillsynen effektiv, så att det skapas ett grundmurat förtroende för de europeiska stiftelserna, och begär därför att rådet tar hänsyn till följande rekommendationer och ändringar:
 - i) Miniminivån på tillgångar, 25 000 euro, bör upprätthållas under den europeiska stiftelsens hela livslängd.
 - ii) De europeiska stiftelserna ska kunna inrättas i vilken medlemsstat som helst för en obegränsad tid eller, i det fall detta uttryckligen fastställs i stadgarna, för en begränsad tidsperiod på minst fyra år. Att fastställa en kortare tidsfrist på minst två år bör vara tillåtet endast om det finns goda skäl till detta och om uppfyllandet av stiftelsens ändamål därigenom garanteras till fullo.

Tisdagen den 2 juli 2013

- iii) Om de nuvarande stadgarna inte länge är ändamålsenliga för den europeiska stiftelsens verksamhet bör ändringar av stiftelsens stadgar tillåtas endast om de görs av stiftelsens styrelse. Om den europeiska stiftelsen har ytterligare organ enligt artikel 31 bör dessa delta i beslut om ändring av stadgarna.
- iv) För att undvika intressekonflikter inom stiftelser gentemot organ som är oberoende av stiftaren, dvs. sådana som inte har en familje- eller affärsrelation till stiftaren, bör det fastställas bestämmelser i enlighet med kommissionens förslag. Samtidigt måste man emellertid ta hänsyn till att stiftelser kan grundas i familjesammanhang, varvid ett stort förtroende mellan stiftaren och ledamöter av styrande organ är en förutsättning, så att stiftaren försäkras om att syftet med stiftelsen upprätthålls efter hans eller hennes död.
- v) Tröskeln för stiftelser som är underställda kravet på redovisning bör ta hänsyn till de totala tillgångarna, den årliga inkomsten och antalet anställda i stiftelsen. För stiftelser under denna tröskel räcker det med en oberoende revision av räkenskaperna.
- vi) Stadgan bör innehålla volontärinteraktion. Stadgan bör även uppmuntra till volontärarbete som en vägledande princip,
- vii) Det bör läggas till en bestämmelse varigenom all ersättning som utbetalas till ledamöterna av den europeiska stiftelsens styrelse eller av dess övriga organ ska vara skäligen och proportionerlig. Särskilda kriterier bör utarbetas för fastställande av huruvida ersättningen är skäligen och proportionerlig.
- viii) När det gäller anställdas representation bör det förhandlingsförfarande som enligt artiklarna 38 och 39 i förslaget enbart inbegriper information till och samråd med anställda inom EU utvidgas till att omfatta medverkan av anställda i den europeiska stiftelsens organ. Parallellt med den hänvisning som för närvarande – i artiklarna 38 och 39 i den föreslagna texten – görs till förfarandena för inrättande av ett europeiskt företagsråd bör en hänvisning införas till förfarandena enligt rådets direktiv 2001/86/EG i syfte att uppnå medverkan av anställda i den europeiska stiftelsens organ.
- ix) Bestämmelsen om anställdas representation i artikel 38 i förslaget bör upprätthållas, samtidigt som begreppen "volontär" och "volontärverksamhet" bör förtydligas ytterligare.
- x) Såväl stiftelsens stadgeenliga säte som dess faktiska säte bör förläggas till den medlemsstat där den europeiska stiftelsen är etablerad, för att säkerställa en effektiv tillsyn.
- xi) I överensstämmelse med sektorns förslag bör förslaget vara uteslutande ett civilrättsligt instrument, samtidigt som man, i linje med parlamentets förslag, stärker ett antal centrala inslag i tanken om allmännyttiga ändamål, såsom den kommer till uttryck i medlemsstaterna, i syfte att underlätta erkännande av likvärdighet inom medlemsstaterna.
- xii) Förslaget till rådets förordning bör modifieras enligt följande:

Modifiering 1

Förslag till förordning

Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

Modifiering

- (15a) *Styrelseledamöterna bör se till att skyldigheterna enligt denna förordning samt stadgarna efterlevs och att alla rättsliga och etiska uppförande- och förhållningsregler av relevans för den europeiska stiftelsen följs. Därför bör de utarbeta organisatoriska strukturer och interna åtgärder i syfte att förebygga och upptäcka överträdelser.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 2
Förslag till förordning
Skäl 18

Kommissionens förslag

- (18) För att den europeiska stiftelsen ska kunna dra full nytta av den inre marknaden bör den kunna flytta sitt stadgeenliga säte från en medlemsstat till en annan.

Modifiering

(Berör inte den svenska versionen.)

Modifiering 3
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 1

Kommissionens förslag

- (1) tillgångar: varje materiell eller immateriell resurs som kan ägas eller kontrolleras för att ge ett värde.

Modifiering

- (1) Tillgångar: varje materiell eller immateriell resurs som kan ägas eller kontrolleras för att ge **ett ekonomiskt och/eller socialt** värde.

Modifiering 4
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 2

Kommissionens förslag

- (2) orelaterad ekonomisk verksamhet: en ekonomisk verksamhet som bedrivs av den europeiska stiftelsen som inte tjänar dess allmännyttiga ändamål.

Modifiering

- (2) orelaterad ekonomisk verksamhet: en ekonomisk verksamhet – **med undantag för normal förvaltning av tillgångar, såsom investeringar i obligationer, aktier eller fast egendom** – som bedrivs av den europeiska stiftelsen och som inte tjänar dess allmännyttiga ändamål.

Modifiering 5
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 5

Kommissionens förslag

- (5) enhet för allmännyttiga ändamål: en stiftelse med ett allmännyttigt ändamål och/eller en liknande allmännyttig juridisk person utan medlemskap som bildats i enlighet med lagen i någon av medlemsstaterna.

Modifiering

- (5) enhet för allmännyttiga ändamål: en stiftelse med ett **uteslutande** allmännyttigt ändamål och/eller en liknande allmännyttig juridisk person utan medlemskap som bildats i enlighet med lagen i någon av medlemsstaterna.

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 6

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 2 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag

Modifiering

ba) Namnen på de verkställande direktörer som utsetts enligt artikel 30.

Modifiering 9

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2 – stycke 2 – inledningen

Kommissionens förslag

Modifiering

Den får inrättas enbart för följande ändamål, för vilka dess tillgångar oåterkalleligt ska avsättas:

Den får inrättas enbart för **ett eller flera av** följande ändamål, för vilka dess tillgångar oåterkalleligt ska avsättas:

Modifiering 7

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2 – stycke 2 – led sa (nytt)

Kommissionens förslag

Modifiering

sa) Stöd till offer för terrorism och våld.

Modifiering 8

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2 – stycke 2 – led sb (nytt)

Kommissionens förslag

Modifiering

sb) Främjande av en dialog mellan olika religioner.

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 10
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Modifiering

2a. Den europeiska stiftelsen ska inte gynna någon person genom oproportionerlig kompensation eller genom utgifter som inte är förenliga med det allmännyttiga ändamålet. Den europeiska stiftelsen uppfyller inte sitt allmännyttiga ändamål om den endast gynnar ett begränsat antal individer.

Modifiering 11
Förslag till förordning
Artikel 6

Kommissionens förslag

Modifiering

Vid registreringen ska den europeiska stiftelsen ha verksamhet i minst två medlemsstater eller ha som mål i sin stadga att bedriva verksamhet i minst två medlemsstater.

Den europeiska stiftelsen ska ha verksamhet i minst två medlemsstater eller **åtminstone** ha som mål i sin stadga att bedriva verksamhet i minst två medlemsstater. **Om den europeiska stiftelsen vid registreringen bara har som mål i sin stadga att bedriva verksamhet i minst två medlemsstater ska den vid den tidpunkten på ett övertygande sätt förklara att den senast om två år kommer att bedriva verksamhet i minst två medlemsstater. Denna tidsbegränsning gäller inte i fall där ett senare inledande av verksamheten framstår som berättigat och proportionerligt med hänsyn till den europeiska stiftelsens ändamål. Den europeiska stiftelsen är under alla omständigheter skyldig att under den tid som den existerar inleda och upprätthålla verksamhet i minst två medlemsstater.**

Modifiering 12
Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 2

Kommissionens förslag

Modifiering

2. Den europeiska stiftelsen ska ha tillgångar motsvarande minst 25 000 euro.

2. Den europeiska stiftelsen ska ha tillgångar motsvarande minst 25 000 euro. **Den ska upprätthålla dessa minimitillgångar under hela sin livslängd, såvida den inte har inrättats för en viss tidsperiod enligt artikel 12.2.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 13**Förslag till förordning****Artikel 7 – punkt 2 – stycke 1a (nytt)**

Kommissionens förslag

Modifiering

Den europeiska stiftelsen ska spendera 70 procent av inkomsterna från ett räkenskapsår under de följande fyra åren, såvida det i stadgarna inte fastställs ett specifikt projekt som kommer att genomföras under de följande sex åren.

Modifiering 14**Förslag till förordning****Artikel 12 – punkt 2**

Kommissionens förslag

Modifiering

2. Den europeiska stiftelsen ska inrättas för en obegränsad tid eller för en viss tidsperiod, om detta uttryckligen föreskrivs i dess stadgar, dock minst **två år**.

2. Den europeiska stiftelsen ska inrättas för en obegränsad tid eller för en viss tidsperiod, om detta uttryckligen föreskrivs i dess stadgar, dock minst **fyra år. I fall där en begränsad tidsperiod är lämplig för att uppnå den europeiska stiftelsens ändamål och där detta motiveras på ett skäligt sätt får den europeiska stiftelsen inrättas för en tidsperiod på minst två år.**

Modifiering 15**Förslag till förordning****Artikel 15 – punkt 2 – led da (nytt)**

Kommissionens förslag

Modifiering

da) Information om de förfaranden genom vilka arrangemangen för att göra arbetstagarna delaktiga ska fastställas i enlighet med direktiv 2009/38/EG.

Modifiering 16**Förslag till förordning****Artikel 15 – punkt 3**

Kommissionens förslag

Modifiering

3. Varje behörig myndighet ska behandla ansökan om sammanslagning i enlighet med samma förfaranden och principer som om det hade varit en ansökan om sammanslagning till en nationell enhet för allmännyttiga ändamål.

3. Varje behörig myndighet ska behandla ansökan om sammanslagning i enlighet med samma förfaranden och principer som om det hade varit en ansökan om sammanslagning till en nationell enhet för allmännyttiga ändamål. **Den ansvariga myndigheten ska under alla omständigheter avslå ansökan om en gränsöverskridande sammanslagning om – och endast om – de handlingar som avses i punkt 2 inte stämmer överens med denna förordning eller fördringsägarnas och de anställdas rättigheter inte är tillräckligt skyddade.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 17**Förslag till förordning****Artikel 17 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. Den europeiska stiftelsen kan bildas genom omvandling av en enhet för allmännyttiga ändamål som är lagligen etablerad i en medlemsstat, förutsatt att detta är **tillåtet enligt den omvandlade** enhetens stadgar.

Modifiering

1. Den europeiska stiftelsen kan bildas genom omvandling av en enhet för allmännyttiga ändamål som är lagligen etablerad i en medlemsstat, förutsatt att detta **inte** är **uttryckligen förbjudet** i enhetens stadgar **och inte går emot stiftarens vilja**.

Modifiering 18**Förslag till förordning****Artikel 18 – punkt 3***Kommissionens förslag*

3. Den behöriga enheten ska behandla ansökan om omvandling i enlighet med samma förfaranden och principer som om det hade varit en ansökan om ändring av stadgarna för enheten för allmännyttiga ändamål.

Modifiering

3. Den behöriga enheten ska behandla ansökan om omvandling i enlighet med samma förfaranden och principer som om det hade varit en ansökan om ändring av stadgarna för enheten för allmännyttiga ändamål. **Den ansvariga myndigheten ska under alla omständigheter avslå ansökan om omvandling om – och endast om – de handlingar som avses i punkt 2 inte stämmer överens med denna förordning eller fördringsägarnas och de anställdas rättigheter inte är tillräckligt skyddade.**

Modifiering 19**Förslag till förordning****Artikel 20 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. Om stadgarna inte länge är ändamålsenliga för den europeiska stiftelsens verksamhet får styrelsen besluta om ändring av stadgarna.

Modifiering

1. Om stadgarna inte länge är ändamålsenliga för den europeiska stiftelsens verksamhet får styrelsen besluta om ändring av stadgarna. **Om den europeiska stiftelsen har andra organ enligt artikel 31 ska dessa delta i beslut om ändring av stadgarna.**

Modifiering 20**Förslag till förordning****Artikel 23 – punkt 1 – led g***Kommissionens förslag*

g) Stiftarorganisationernas namn, ändamål och **adresser** om de är juridiska personer eller motsvarande uppgifter för offentliga organ.

Modifiering

g) **Stiftarnas förnamn, efternamn och adress om de är fysiska personer**; stiftarorganisationernas namn, ändamål och **säte** om de är juridiska personer eller motsvarande uppgifter för offentliga organ.

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 21
Förslag till förordning
Artikel 23 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Modifiering

2a. En europeisk stiftelse kan registreras endast om det bevisats att det i den europeiska stiftelsen i fråga råder full respekt för skyldigheterna med avseende på arbetstagarinflytande enligt kapitel V i denna förordning.

Modifiering 22
Förslag till förordning
Artikel 32 – punkt 1

Kommissionens förslag

Modifiering

1. Stiftaren och eventuella andra styrelseledamöter som har en affärsförbindelse, familjrelation eller annan relation till stiftaren eller till varandra, som skulle kunna föranleda en **verklig eller potentiell** intressekonflikt som försämrar hans eller hennes omdöme, får inte utgöra majoriteten av styrelsen.

1. Stiftaren och eventuella andra styrelseledamöter som har en affärsförbindelse, familjrelation eller annan relation till stiftaren eller till varandra, som skulle kunna föranleda en intressekonflikt som försämrar hans eller hennes omdöme, får inte utgöra majoriteten av styrelsen.

Modifiering 23
Förslag till förordning
Artikel 32 – punkt 3

Kommissionens förslag

Modifiering

3. Ingen **direkt eller indirekt** förmån får tilldelas stiftaren, ledamöter av styrelsen eller kontrollorganet, verkställande direktören eller den lagstadgade revisorn eller till någon som har en affärs- eller familjrelation till dem, såvida det inte är för fullgörandet av deras förpliktelser inom den europeiska stiftelsen.

3. Ingen förmån får tilldelas stiftaren, ledamöter av styrelsen eller kontrollorganet, verkställande direktören eller den lagstadgade revisorn eller till någon som har en affärs- eller familjrelation till dem, såvida det inte är för fullgörandet av deras förpliktelser inom den europeiska stiftelsen.

Modifiering 24
Förslag till förordning
Artikel 34 – punkt 2

Kommissionens förslag

Modifiering

2. Den europeiska stiftelsen ska upprätta årsbokslut som tillsammans med en årsrapport om dess verksamhet ska överlämnas till den behöriga nationella registreringsenheten och till tillsynsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets slut

(Berör inte den svenska versionen.)

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 25**Förslag till förordning****Artikel 34 – punkt 4***Kommissionens förslag*

4. Den europeiska stiftelsens årsbokslut ska revideras av en eller flera personer som godkänts att utföra lagstadgad revision i enlighet med de nationella bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG.

Modifiering

4. Den europeiska stiftelsens årsbokslut ska revideras av en eller flera personer som godkänts att utföra lagstadgad revision i enlighet med de nationella bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG **om den europeiska stiftelsen överskrider något av följande kriterier:**

- a) En årlig inkomst på två miljoner euro.
- b) Tillgångar på 200 000 euro.
- c) Ett genomsnitt på 50 anställda under räkenskapsåret.

För europeiska stiftelser som inte överskrider något av dessa kriterier får en oberoende kontrollant anlitas i stället för en revisor.

Modifiering 26**Förslag till förordning****Artikel 34 – punkt 5***Kommissionens förslag*

5. Årsboksluten, i vederbörlig ordning godkända av styrelsen, **och en** berättelse **avgiven** av den person som ansvarar för revisionen av räkenskaperna **samt verksamhetsrapporten** ska vara **offentliga**.

Modifiering

5. Årsboksluten, i vederbörlig ordning godkända av styrelsen, **samt verksamhetsrapporten ska vara offentliga. Den** berättelse **som avges** av den person som ansvarar för revisionen av räkenskaperna ska vara **offentlig i enlighet med bestämmelserna i den medlemsstat där stiftelsen har sitt stadgeenliga säte.**

Modifiering 27**Förslag till förordning****Artikel 35***Kommissionens förslag*

Den europeiska stiftelsen ska ha sitt stadgeenliga säte **och** sitt huvudkontor eller sitt huvudsakliga verksamhetsställe i **Europeiska unionen**.

Modifiering

Den europeiska stiftelsen ska ha sitt stadgeenliga säte i **Europeiska unionen, i samma medlemsstat som** sitt huvudkontor eller sitt huvudsakliga verksamhetsställe. **Den europeiska stiftelsen ska visserligen bedriva verksamhet i minst två medlemsstater, inklusive relevant verksamhet i den medlemsstat där den har sitt stadgeenliga säte och sitt huvudsakliga verksamhetsställe, men den får även bedriva verksamhet utanför EU.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 28**Förslag till förordning****Artikel 37 – punkt 2 – led ea (nytt)**

Kommissionens förslag

Modifiering

ea) Eventuella konsekvenser av flyttningen för arbetstagarinflytandet.

Modifieringsförsla 29**Förslag till förordning****Artikel 37 – punkt 5 – stycke 2**

Kommissionens förslag

Modifiering

Värdmedlemsstatens behöriga myndighet kan endast avslå ansökan om flyttning om de villkor som det hänvisas till i föregående punkt inte är uppfyllda.

Värdmedlemsstatens behöriga myndighet kan endast avslå ansökan om flyttning om de villkor som det hänvisas till i föregående punkt inte är uppfyllda. **Den ska dessutom avslå ansökan om flyttning i fall fordringsägarnas och de anställdas rättigheter inte är tillräckligt skyddade.**

Modifiering 30**Förslag till förordning****Artikel 38 – punkt 2 – styckena 1 och 2**

Kommissionens förslag

Modifiering

En europeisk stiftelse med upp till 200 anställda ska inrätta ett europeiskt företagsråd på begäran av minst **20** av sina anställda i minst två medlemsstater eller företrädare för dessa anställda.

Den europeiska stiftelsen ska inrätta ett europeiskt företagsråd på begäran av minst **10 procent** av sina anställda i minst två medlemsstater eller företrädare för dessa anställda.

En europeisk stiftelse med över 200 anställda ska inrätta ett europeiskt företagsråd på begäran av minst 10 procent av sina anställda i minst två medlemsstater eller företrädare för de anställda.

Modifiering 31**Förslag till förordning****Artikel 38 – punkt 2 – stycke 3**

Kommissionens förslag

Modifiering

De nationella bestämmelserna för tilläggsföreskrifterna i del 1 punkterna a–e i bilaga I till *europaparlamentets* och rådets direktiv 2009/38/EG ska tillämpas på inrättandet av det europeiska företagsrådet.

Artiklarna 5 och 6 i direktiv 2009/38/EG samt de nationella bestämmelserna för tilläggsföreskrifterna i del 1 punkterna a–e i bilaga I till *Europaparlamentets* och rådets direktiv 2009/38/EG ska tillämpas på inrättandet av det europeiska företagsrådet.

Tisdagen den 2 juli 2013

Modifiering 32
Förslag till förordning
Artikel 38 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Företrädare för volontärer som deltar i formella volontärverksamheter i den europeiska stiftelsen under en längre period ska ges observatörsstatus i det europeiska företagsrådet. Det ska finnas minst en sådan företrädare per medlemsstat där det finns minst tio volontärer.

Modifiering

utgår

Modifiering 33
Förslag till förordning
Artikel 44 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. När den europeiska stiftelsens fordringsägare har fått full betalning ska stiftelsens eventuella återstående tillgångar överföras till en annan enhet för allmännyttiga ändamål som så nära som möjligt *motsvarar* de ändamål för vilka den europeiska stiftelsen inrättades.

Modifiering

2. När den europeiska stiftelsens fordringsägare har fått full betalning ska stiftelsens eventuella återstående tillgångar överföras till en annan enhet för allmännyttiga ändamål som **har sitt stadgeenliga säte i den medlemsstat där stiftelsen är registrerad; dessa ändamål ska** så nära som möjligt *motsvara* de ändamål för vilka den europeiska stiftelsen inrättades.

Modifiering 34
Förslag till förordning
Artikel 45

Kommissionens förslag

Varje medlemsstat ska utse en **tillsynsmyndighet för tillsynen** över de europeiska stiftelser som är registrerade i den medlemsstaten och underrätta kommissionen därom.

Modifiering

Varje medlemsstat ska **efter eget val** utse en **eller flera myndigheter med ansvar för en effektiv tillsyn** över de europeiska stiftelser som är registrerade i den medlemsstaten och underrätta kommissionen därom.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TA(2013)0300

Blå tillväxt – att stärka en hållbar tillväxt i den marina sektorn, sektorn för sjötransporter och turismsektorn i EU

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om blå tillväxt – Att stärka en hållbar tillväxt i den marina sektorn, sektorn för sjötransporter och turismsektorn i EU (2012/2297(INI))

(2016/C 075/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 september 2012 *Blå tillväxt – möjligheter till hållbar tillväxt inom havs- och sjöfartssektorn* (COM(2012)0494),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 11 september 2012 *Lägesrapport om EU:s integrerade havspolitik* (COM(2012)0491) och det bifogade arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2012)0255),
- med beaktande av deklarationen från Limassol av den 8 oktober 2012 om en agenda för tillväxt och sysselsättning inom havs- och sjöfartssektorerna,
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention som trädde i kraft den 16 november 1994,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättandet av en ram för fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad förvaltning av kustområden (COM(2013)0133),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 31 oktober 2012 *Översikt över EU:s policy, lagar och initiativ när det gäller marint avfall* (SWD(2012)0365),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 29 augusti 2012 *Kunskap i havsfrågor 2020: från kartläggning av havsbotten till havsprognoser* (COM(2012)0473),
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 28 mars 2011 *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 juni 2010 *Europa – världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism* (COM(2010)0352),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 januari 2009 *Meddelande och handlingsplan för att inrätta ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder* (COM(2009)0010),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2007 *En integrerad havspolitik för Europeiska unionen* (COM(2007)0575),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 7 juni 2006 *Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven* (COM(2006)0275),
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2010 om en integrerad havspolitik – utvärdering av gjorda framsteg och nya utmaningar ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 41.

⁽²⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 70.

Tisdagen den 2 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2008 om turismens inverkan i kustregionerna – de regionala utvecklingsaspekterna ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om en integrerad havspolitik för Europeiska unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om unionens framtida havspolitik: en europeisk vision för oceanerna och haven ⁽⁴⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 20 mars 2013 *Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén – Blå tillväxt: Möjligheter till hållbar tillväxt inom havs- och sjöfartssektorn*,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 31 januari 2013 *Blå tillväxt: Möjligheter till hållbar tillväxt inom havs- och sjöfartssektorn*,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för regional utveckling och fiskeriutskottet (A7-0209/2013), och av följande skäl:
 - A. Mer än 70 procent av jordens yta består av oceaner och hav som skulle kunna spela en avgörande roll när det gäller att bemöta EU:s långsiktiga utmaningar, såsom klimathot och global konkurrenskraft.
 - B. I EU finns sex större kustregioner (Atlanten, Nordsjön, Östersjön, Svarta havet, Medelhavet och de yttersta randområdena), vilka uppvisar skillnader när det gäller territoriella resurser och vilken typ av verksamhet som bedrivs.
 - C. Cirka hälften av EU:s befolkning bor längs EU:s 89 000 km långa kustlinje. Detta befolkningstryck bör således beaktas av de regionala och lokala organen när de genomför offentliga strategier.
 - D. Den tekniska utvecklingen och sökandet efter nya källor till hållbar tillväxt förväntas öka den havsanknutna ekonomins storlek till 590 miljarder euro fram till 2020, vilket innebär att totalt 7 miljoner arbetstillfällen skapas.
 - E. Den förväntade ökningen av mänsklig aktivitet kommer att äga rum i en ömtålig havsmiljö, där endast 10 procent av de marina livsmiljöerna och 2 procent av de marina arterna är i gott skick. Detta visar att ekonomisk verksamhet till havs inte får undergräva den marina hållbarheten.
 - F. Det krävs att man investerar i naturtillgångar och humankapital för att klara av dagens utmaningar, framför allt att göra den mänskliga aktiviteten ekonomiskt och socialt hållbar, säkerställa god miljöstatus och genomföra anpassningar till klimatförändringen för att bekämpa kusterosion och försurning av haven samt bevara den biologiska mångfalden. Sunda och produktiva ekosystem är mycket viktiga för utvecklingen av en hållbar och konkurrenskraftig blå ekonomi.

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 531.

Tisdagen den 2 juli 2013

- G. Eftersom kunskapen om de marina ekosystemens stora komplexitet är begränsad råder det stor osäkerhet om miljöeffekternas omfattning inom den blå tillväxtens fokusområden och om huruvida dessa effekter är skadliga eller inte. Beslutsfattandet i denna fråga måste därför styras av försiktighetsprincipen i enlighet med artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- H. Kust- och havspolitikerna bör inkluderas i den allmänna ramen för programperioden 2014–2020, bl.a. för att målen för Europa 2020-strategin ska kunna uppnås.
- I. För att nå målet att åstadkomma en smart och hållbar tillväxt för alla kust- och ömråden krävs det en noggrann analys av de systemiska och strukturella nackdelar som karakteriserar dessa områden.
- J. Kostnaderna för sjöfarten för EU:s ösystem är betydligt högre än för andra kustområden i EU.
- K. Turismens säsongsbetonade karaktär är ett stort hinder för kust- och öområdenas utveckling. Det är nödvändigt att utarbeta en särskild strategi för att motverka detta.
- L. Det är därför viktigt att samordna de makroregionala strategierna och handlingsplanerna för unionens havsområden.
- M. Detta betänkande utgör Europaparlamentets färdplan för ytterligare stöd för blå tillväxt.

Allmän bakgrund

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om blå tillväxt, som utgör den marina dimensionen av Europa 2020-strategin och som ger en tydlig indikation på den havsanknutna ekonomins potential att skapa smart och hållbar tillväxt för alla och generera sysselsättningsmöjligheter.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rapport om den integrerade havspolitikens framsteg och upprepar sitt stöd för denna politik samt understryker att främjandet av den fortsätter att vara det viktigaste sättet att stärka den blå tillväxten.
3. Europaparlamentet erkänner den nyckelroll som haven och oceanerna i allt högre grad kommer att spela för världens framtida ekonomiska tillväxt. Parlamentet anser att strategin för blå tillväxt, som en del av den integrerade havspolitikerna, kommer att främja utvecklingen av synergier och samordnade strategier och således generera europeiskt mervärde och bidra till att det skapas arbetstillfällen inom de havsanknutna sektorerna.
4. Europaparlamentet betonar att det för att stärka konkurrenskraften på den internationella marknaden för de sektorer i EU som verkar inom den havsanknutna ekonomin krävs att nationella, regionala och europeiska myndigheter skapar de nödvändiga förutsättningarna för tillväxt, dvs. inrättar system för fysisk havsplanering, förbättrar infrastrukturen, gör det möjligt att förvärva yrkeskvalifikationer och säkerställer finansiering. Parlamentet understryker vikten av att offentliga myndigheter på olika nivåer utbyter information och bästa praxis genom inrättandet av en plattform på EU-nivå.
5. Europaparlamentet framhåller att tryggheten av tillräcklig finansiering kommer att vara en utmaning för små och medelstora företag inom sektorer som är förknippade med blå tillväxt. Därför välkomnar parlamentet initiativ såsom EU:s nya regler för riskkapitalfonder som kommer att underlätta små och medelstora företags tillgång till finansiering.
6. Europaparlamentet betonar att det i en tid då medlemsstaterna drar ner på de offentliga investeringarna är absolut nödvändigt att utvecklingspolitiken och i synnerhet högkostnadsprojekt, såsom infrastruktur för transporter, energi och telekommunikationer, får tillräcklig finansiering under och efter programperioden 2014–2020. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att styra tillgängliga finansiella instrument och EU-medel mot projekt inom den blå ekonomin.
7. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt, särskilt inom ramen för den kommande fleråriga budgetramen 2014–2020, att ta hänsyn till de specifika behoven i de utsatta medlemsstaterna som får allt svårare att genomföra högkostnadsprojekt och i de yttersta randområdena och öområdena, som på grund av sin avskildhet och sina naturliga särdrag dras med strukturella begränsningar.

Tisdagen den 2 juli 2013

8. Europaparlamentet noterar den ekonomiska kris och de sociala problem som har drabbat olika områden och i synnerhet öar, framför allt i Medelhavsområdet och särskilt de öar som ligger långt från fastlandet. Parlamentet anser att öarnas långa avstånd till den inre marknaden gör dem utsatta för ekonomisk och industriell stagnation och avfolkning, vilket bör hanteras med hjälp av specifika åtgärder från EU:s sida. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga inrättandet av frizoner som genom att minska skattetrycket och dra till sig direkta utlandsinvesteringar kan bromsa den nedåtgående spiralen som har drabbat öområdena och stimulera deras tillväxt och utveckling.

9. Europaparlamentet understryker att havsområdesstrategier är viktiga för att främja regional utveckling och ekonomisk, territoriell och social sammanhållning, samt för att sätta fart på den europeiska ekonomin, stimulera en allomfattande blå tillväxt, skapa arbetstillfällen och skydda den biologiska mångfalden i haven och vid kusterna. Parlamentet anser att sådana strategier, i kombination med befintliga och framtida makroregionala strategier, bör införas effektivt för alla havsområden i EU samt att lämpliga ekonomiska och administrativa resurser från EU och andra källor bör avsättas för genomförandet av dem. Parlamentet anser att man bör stärka regionernas roll i arbetet med att utarbeta havsområdesstrategier. Parlamentet noterar i detta sammanhang att territoriellt och gränsöverskridande samarbete på ett viktigt sätt kan bidra till hanteringen av problemen i kust- och havsområden.

10. Europaparlamentet välkomnar de framgångar som uppnåtts i genomförandet av EU:s strategier för Östersjö- och Atlantområdet, och uppmanar på nytt kommissionen att utarbeta en EU-strategi för Svartahavsområdet.

11. Europaparlamentet efterlyser ett starkt stöd från EU och medlemsstaterna med avseende på inrättandet av regionala och gränsöverskridande maritima kluster. Parlamentet framhåller deras strategiska betydelse i egenskap av kompetenscentrum för ekonomiska verksamheter med anknytning till blå tillväxt. Parlamentet anser att utvecklingen av sådana kluster främjar utbytet av kunskap och god praxis, skapar synergier mellan sektorerna inom den blå ekonomin och drar till sig investeringar.

12. Europaparlamentet betonar att det finns en naturlig koppling mellan ekonomisk tillväxt och klimatförändring och understryker att all sjöfartsverksamhet måste vara förenlig med EU:s strategi för anpassning till klimatförändringar för att bidra till ett klimattåligare Europa.

13. Europaparlamentet understryker dock att ökningen av den ekonomiska verksamhet som är knuten till blå tillväxt inte får ske på bekostnad av havs- och kustekosystemen, som är extremt känsliga och bland de första att drabbas av klimatförändringarnas effekter. Parlamentet understryker att blå tillväxt måste vara förenlig med miljömålen och den ekosystembaserade strategin i ramdirektivet om en marin strategi liksom med direktivet om strategisk miljöbedömning, och påminner om att försiktighetsprincipen ska följas om det råder osäkerhet. Parlamentet betonar att all ekonomisk verksamhet som kan knytas till blå tillväxt bör garantera säkerheten inom sjöfarten.

14. Europaparlamentet ser med oro på hur det marina avfallet påverkar miljön i alla europeiska hav, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att relevanta EU-direktiv tillämpas och upprätthålls i sin helhet, exempelvis direktiven om avfallshantering, hamnanläggningar som tar emot fartygsavfall, vattenkvalitet och en marin strategi.

15. Europaparlamentet betonar att all havsverksamhet, inbegripet den som äger rum inom ramen för den integrerade sjöfartspolitikens, ska genomföras i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention. Parlamentet understryker behovet av en gemensam EU-strategi för utforskning, utnyttjande, bevarande och förvaltning av havets naturtillgångar som kan garantera en effektiv och säker avgränsning av de exklusiva ekonomiska zonerna (EEZ) mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer enligt internationell rätt.

16. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang behovet av rättslig förutsebarhet för alla aktörer som överväger att investera i havsområden, och rekommenderar nya stimulansåtgärder för att förbättra utnyttjandet av medlemsstaternas exklusiva ekonomiska zoner.

Fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad förvaltning av kustområden

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagstiftningsförslag om fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad förvaltning av kustområden, eftersom detta är nödvändiga åtgärder för att administrera det ökade antalet havs- och kustverksamheter och skydda miljön, se till att verksamheterna kan samexistera och undvika konflikter när det gäller användningen av kust- och havsområdena. Mot denna bakgrund anser parlamentet att man bör prioritera en ekosystembaserad förvaltning av den mänskliga verksamheten vid kusterna och till havs.

Tisdagen den 2 juli 2013

18. Europaparlamentet noterar att den fysiska planeringen i kust- och havsområden förväntas leda till en minskning av företagens kostnader och till ett förbättrat investeringsklimat, medan den integrerade förvaltningen av kustområden kommer att underlätta samordningen av verksamheter i kustområden och åstadkomma en generell förbättring av kustområdenas förvaltning.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att bästa praxis sprids samt att lärdomar dras av de förberedande åtgärderna på detta område, eftersom det finns betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller utveckling av förvaltningssystem för havs- och kustområden. Parlamentet anser ändå att det krävs en skräddarsydd strategi inom detta område så att medlemsstaterna när de genomför EU:s riktlinjer om fysisk planering i havs- och kustområdena har möjlighet att ta hänsyn till lokala särdrag och behov, i samarbete med lokala myndigheter.

20. Europaparlamentet anser att man bör förstärka kopplingen mellan land och hav i den fysiska planeringen för att skydda den mänskliga verksamheten och försörjningskedjan, liksom för att se till att kusterna förbinds med inlandet. Parlamentet anser att detta skulle göra det möjligt att undvika det fenomen som innebär att kustområden behandlas som gränser.

21. Europaparlamentet betonar att bristande vetenskapliga kunskaper om maritim verksamhet och den miljö i vilken den bedrivs kan utgöra hinder för fysisk planering, och visar på vikten av initiativet "Kunskap i havsfrågor 2020" och dess konkreta mål, såsom kartläggningen av havsbotten i EU:s vatten fram till 2020. Denna kartläggning av havsbotten bör vara enhetlig så att berörda organ, framför allt forskningscenter, universitet och offentliga institutioner, kan komma åt informationen.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att utarbeta planer för att övervaka och kartlägga fartygsvrak och arkeologiska platser under vatten som utgör en viktig del av unionens historiska och kulturella arv. Parlamentet framhåller också att man måste öka kunskapen om och göra det lättare att undersöka sådana platser och att den plundring de är föremål för måste förebyggas så att det därmed blir möjligt att skydda dem på lämpligt sätt.

Kompetens och sysselsättning inom havsnäringsar

23. Europaparlamentet anser att den totala sysselsättningen inom den blå ekonomin kan överskrida den bedömning som gjorts på 7 miljoner arbetstillfällen fram till 2020, om den backas upp av en utbildningspolitik som säkerställer en rörlig arbetskraft med tillräcklig specialisering och erfarenhet.

24. Europaparlamentet uppmanar sin begäran om att arbets-, hälso- och säkerhetsförhållandena för de yrkesverksamma inom havsnäringsarna avsevärt måste förbättras. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att intensifiera sina insatser inom detta område för att öka arbetstryggheten och på så sätt göra yrken med anknytning till blå tillväxt och tillhörande sektorer mer attraktiva.

25. Europaparlamentet betonar behovet av att vidta lämpliga åtgärder för att förbättra sjömännens arbetsförhållanden, införliva ILO:s konvention om arbete till sjöss i unionslagstiftningen och föreslå ett program för kompetensutveckling och utbildning av sjömän, inbegripet rekrytering av unga människor, däribland personer från tredjeländer.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant följa och stödja de insatser som görs på regional nivå för att bedöma vilken kompetens och vilka yrken som kommer att efterfrågas inom den blå ekonomins sektorer. Kommissionen bör dessutom se till att initiativ som "Kompetenskartan för EU" återspeglar den blå ekonomins behov.

27. Europaparlamentet anser att kommissionen, tillsammans med medlemsstaterna, bör ta fram en handlingsplan för att främja de yrken som är direkt eller indirekt kopplade till den blå ekonomin i syfte att locka folk till detta område.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativ som stöder arbetskraftens rörlighet mellan ekonomiska sektorer och mellan medlemsstater, såsom en flerårig utbytesverksamhet för studenter, lärare och unga arbetstagare, med Erasmus som förebild. Parlamentet stöder samarbete mellan företag och utbildningsanordnare som syftar till att förbereda avgångsstudenter för arbeten inom nya områden.

Tisdagen den 2 juli 2013

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med representanter för havsanknutna ekonomiska sektorer och utbildningsanordnare för att inrätta och finansiera "sektorsspecifika sysselsättnings- och kompetensråd" på EU-nivå, med målet att kartlägga arbetstillfällen, förändringar när det gäller kraven på färdigheter och aktuella utbildningsbehov.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett initiativ för att främja rörligheten bland forskningspersonal, i synnerhet i kustområdena, med specifik inriktning på turism, energi och bioteknik enligt Erasmus-modellen. Initiativet bör i första hand genomföras under lågsäsong för turismen, i syfte att på ett hållbart sätt integrera flödena av människor i ekosystem som blir allt känsligare och samtidigt optimera utnyttjandet av kust- och öområdenas infrastruktur.

Forskning och innovation

31. Europaparlamentet konstaterar att EU:s forskningskapacitet på havsområdet är i världsklass och har stor betydelse för att säkerställa att den politik som bedrivs är välgrundad och att ett innovationstänkande genomsyrar näringslivet. Företagen vittnar dock om svårigheter med att kommersialisera forskningsresultaten.

32. Europaparlamentet understryker att programmet Horisont 2020, med enklare förfaranden och bättre stöd för innovation och med utgångspunkt i erfarenheterna av projekten inom "Ocean of Tomorrow", skulle kunna ge väsentligt stöd åt havs- och sjöfartsforskning i syfte att förbättra marknadsintroduktionen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera den europeiska strategin för havs- och sjöfartsforskning till 2014 och föreslå konkreta åtgärder för att förbättra synergierna och kunskapsspridningen mellan forskare i EU.

34. Europaparlamentet påpekar att sunda marina ekosystem är en förutsättning för en sund och hållbar blå ekonomi. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta forska om de sammanlagda effekterna av människans användning av havsmiljöer och av sjöfartsverksamhet inom alla sektorer.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla lämplig övervakning av miljön på lång sikt och genomföra forskning om system för tidig varning.

36. Europaparlamentet framhåller att sådana projekt som det europeiska nätverket för marin observation och datainsamling (Emodnet) är viktiga för att underlätta för utbyte av och tillgång till forskningsdata.

Sjöfart och varvsindustri

37. Europaparlamentet noterar med oro att sjöfarten inom EU fortsätter att tyngas av orimlig byråkrati inom administration och tull, vilket hotar visionen om ett europeiskt område för sjötransporter och hindrar branschens tillväxt, i synnerhet när det gäller sjöfartscabotage och höghastighetsleder till sjöss. Parlamentet anser att det är nödvändigt att utarbeta homogena bestämmelser för sjöfarten inom EU, vilket är oundgängligt för att garantera den fria rörligheten för varor och personer i EU:s vatten.

38. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att pilotprogrammet "Blue Belt" varit framgångsrikt och uppmanar kommissionen att lägga fram de lagstiftningsförslag som behövs för att skapa en sådan "blå zon", och att göra den nödvändiga översynen av Europeiska unionens tullkodex före utgången av 2013.

39. Europaparlamentet påpekar att främjandet av sjötransporter inte bara bidrar till ekonomisk tillväxt och sysselsättning, utan också till uppnåendet av de mål som satts upp i vitboken *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde* om att 50 procent av de godstransporter som nu går på väg ska flyttas över till järnväg och sjöfart fram till 2050.

40. Europaparlamentet betonar att den roll som innehas av höghastighetsleder till sjöss måste utvidgas eftersom de utgör viktiga europeiska korridorer, och understryker att det för att på lång sikt säkerställa den europeiska maritima konkurrenskraften är absolut nödvändigt att utveckla integrerade intermodala kedjor för transport av passagerare och varor. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande som redogör för dessa höghastighetsleders framsteg, utveckling och framtidsutsikter. Parlamentet anser att större öar bör integreras fullständigt i höghastighetslederna till sjöss, så att deras tillgänglighet förbättras och deras ekonomiska konkurrenskraft stärks.

Tisdagen den 2 juli 2013

41. Europaparlamentet betonar att sjösäkerheten är avgörande för att sjöfarten ska kunna främjas varaktigt liksom för hållbar ekonomisk tillväxt, sysselsättning inom havsnäringsarna och hållbara miljöstandarder i denna sektor. Parlamentet framhåller att principen om förebyggande insatser bör tillämpas för att förutse nya risker och förhindra alla typer av katastrofer i samband med sjötransport. Åtgärder på detta område måste vidtas inom EU, men även på internationell nivå och framför allt inom Internationella sjöfartsorganisationen.

42. Europaparlamentet betonar att genomförandet av det tredje sjösäkerhetspaketet innebär en förbättring av kvaliteten på de transporter som sker under europeisk flagg, det arbete som bedrivs av klassificeringssällskap, hamninspektionerna, fartygstrafikövervakningen, olycksutredningarna och skyddet för offer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda det praktiska genomförande av detta lagstiftningspaket.

43. Europaparlamentet betonar att sjötransportpolitiken bör beakta alla relevanta ekonomiska, miljömässiga och folkhälsorelaterade frågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka vilka konsekvenser det får att EU:s sjöfartssektor följer miljö- och folkhälsokraven, och att där så är lämpligt föreslå särskilda åtgärder för att motverka negativa effekter på konkurrenskraften i sektorn. Parlamentet noterar att de rättsliga kraven avseende fartygsskrotning och svavelhalten i marina bränslen bör säkerställa ett högt miljöskydd och samtidigt effektivt värna målet att överföra transporterna från väg till hav, vilket är i linje med unionens klimatförändringsmål.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avsevärt utöka sina insatser för att nå en internationell överenskommelse om att minska utsläppen av växthusgaser från sjötransporter, med tanke på att fartygens utsläpp av växthusgaser får allt större konsekvenser.

45. Europaparlamentet påpekar att miljövänligare bränslen, t.ex. flytande naturgas (LNG), kan ha stor betydelse för att man ska nå målet att minska EU:s koldioxidutsläpp från bunkerolja för sjöfart med minst 40 procent till 2050.

46. Europaparlamentet framhåller behovet av att stödja utvecklingen av effektiva och hållbara hamntjänster och hamninfrastrukturer som är utformade för att kunna hantera de utmaningar som den förväntade ökningen av sjöfarten medför, och av att minska miljöpåverkan och buller, säkerställa övergången från land- till sjötransport samt säkra en smidig förflyttning mellan olika transportslag för personer och varor. Parlamentet förespråkar en parallell utveckling av de verksamheter som rör reparation och skrotning i de europeiska hamnarna.

47. Europaparlamentet uppmärksammar möjligheten att skapa logistikplattformar som underlättar transporten av varor mellan Europa och övriga ekonomier i världen. Parlamentet betonar den strategiska betydelsen av sjötransporterna och förbindelserna mellan de yttersta randområdena och andra områden på fastlandet.

48. Europaparlamentet betonar att EU:s varvsindustri skulle kunna spela en större roll för tillväxt och sysselsättning genom att utnyttja de möjligheter som uppstår vid efterfrågan av både "rena fartyg" (ökad energieffektivitet och minskade utsläpp av SO_x och NO_x) och fartyg och strukturer som är lämpliga för uppförande, installation och drift av havsbaserade vindkraftverk. Parlamentet uppmanar varvsindustrin att ta vara på detta tillfälle, särskilt eftersom närjsjöfarten längs EU:s kust förväntas öka.

49. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck rådet att nå en överenskommelse med parlamentet om antagande av en förordning som föreskriver att nedmonteringen av fartyg ska ske med respekt för miljön och arbetstagarnas arbetsförhållanden, vilket skulle göra det möjligt för EU:s varvsindustri att återvinna material på ett mer konkurrenskraftigt sätt.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta tillämpningen av strategin "LeaderSHIP 2020" genom att stödja de åtgärder som framtagits för att möta den europeiska varvsindustrins utmaningar, såsom tillgång till finansiering, kompetens och global konkurrenskraft.

Havs- och kustturism

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med lokala och regionala myndigheter och organisationer i det civila samhället stödja initiativ för att utveckla och förbättra turisminfrastruktur, med särskild betoning på behoven hos personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, och att göra allt för att komma till rätta med byråkrati och bristande insyn i branschen. Samtidigt måste miljölagstiftningen följas.

Tisdagen den 2 juli 2013

52. Europaparlamentet anser att turismen bör främjas och stödjas eftersom den är en drivkraft för tillväxt och sysselsättning i kustområden. Parlamentet anser att en sund miljö är en förutsättning för alla typer av turism i kustområdena och att man därför måste göra allt som krävs för att skydda miljön. Parlamentet understryker behovet av att tillhandahålla hållbar infrastruktur för att utveckla nya former av turism, särskilt för sådana aktiviteter inom turismsektorn som har stor tillväxtpotential, såsom ekoturism, landsbygdsturism och fisketurism samt hållbar vattensport. Parlamentet välkomnar initiativ som främjar gränsöverskridande turismstrategier som är inriktade på ett visst havsområde.

53. Europaparlamentet understryker att erosionen vid Europas kuster, skyddet av Europas miljö- och djurav samt en förbättring av vattenkvaliteten fortfarande är viktiga frågor som behöver åtgärdas. Parlamentet framhåller därför behovet av lämpliga investeringar på dessa områden så att en hållbar bad- och undervattenssturism av god kvalitet kan utvecklas.

54. Parlamentet anser att det är viktigt att det parallellt med att det tas fram åtgärder för att utnyttja och utveckla naturarvet längs kusterna och till sjöss samt sjöfartsarvet även tas fram åtgärder för bevarande och återställande av detta arv.

55. Europaparlamentet betonar vikten av att det inrättas specialutbildningar på hög nivå eller att befintliga sådana utbildningar förbättras (ekonomi och ledningsfrågor inom turistföretag, yrken med koppling till turistnäringen, sjöfartsskolor, kockskolor osv.), och efterfrågar en förbättrad tillgång till sådana utbildningar i syfte att höja kvaliteten på turisttjänsterna och turismprodukterna samt främja användningen av nya tekniker och anpassningen till klimatförändringen.

56. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att förenkla viseringsförfarandena, minska kostnaderna för visumansökningar och utfärda visum för flera inresor till besökare från tredjeländer, särskilt från Brik-länderna. Kommissionen uppmanas att undersöka och omedelbart genomföra nya och "smarta" sätt att utfärda turistvisum, med målet att maximera den inkommande strömmen av turister.

57. Europaparlamentet betonar att kryssningsindustrin utgör en väsentlig ekonomisk resurs för europeiska hamnar och intilliggande samhällen. Denna resurs är också mycket viktig för utvecklingen och användningen av energieffektiva fartyg med lägre utsläpp. Parlamentet uppmanar framtagandet av attraktiva turistprogram som utformas för att ge besökarna nya erfarenheter och som framhåller hamnstädernas marina, kulturella och historiska betydelse.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera insatserna för att öka de europeiska hamnarnas konkurrenskraft genom att stödja och samordna deras infrastrukturkapacitet och förbättra de tjänster som erbjuds (t.ex. anpassning till Schengenkraven), för att göra europeiska hamnar mer attraktiva för kryssningsfartyg och mer gynnsamma för lokalsamhällen och fiskesamhällen som därigenom kan diversifiera sina verksamheter. Kommissionen uppmanas att beakta de drag som utmärker hamnar på ör och i de yttersta randområdena.

59. Europaparlamentet begär att det i samband med moderniserings- och utbyggnadsprojekt för hamnar ska vara obligatoriskt att utrusta passagerarterminaler och nya passagerarfartyg med faciliteter för personer med nedsatt rörelseförmåga.

60. Europaparlamentet påminner om betydelsen av transporten av passagerare som färdas till sjöss i kust- och havsområdena, huvudsakligen med färjor och kryssningsfartyg, och noterar ikraftträdandet av förordning (EU) nr 1177/2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss, vilken bör bidra till att stärka en sjöfartsturism av god kvalitet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inleda en kampanj för att förbättra kvaliteten på passagerar- och kryssningsfartyg med avseende på passagerarnas rättigheter, och då utgå från operatörernas bästa praxis.

61. Europaparlamentet understryker båtsportens och vattensporternas betydelse för havsturismen. Kommissionen uppmanas att inom ramen för sitt kommande meddelande om havsturism granska näringsens sociala och ekonomiska konsekvenser, möjligheterna att på EU-nivå harmonisera och förenkla reglerna för beviljande av trafiktillstånd, trafik- och verksamhetsförhållanden, säkerhetskrav, underhåll och reparation av båtar samt ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer inom denna sektor.

62. Europaparlamentet inskräper vikten av badturismen som ett utmärkande drag för vissa kustregioner i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en konsekvensbedömning för att fastställa om direktiv 2006/123/EG skulle kunna påverka små och medelstora företag i sektorn negativt och att, om nödvändigt, föreslå åtgärder för att mildra denna påverkan och se till att särdragen för denna näringsverksamhet beaktas vid tillämpningen av direktivet.

Tisdagen den 2 juli 2013

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna, regionerna, autonoma regioner och övriga intressenter i kust- och ömråden att utveckla och systematiskt genomföra initiativet "forna handelsvägar", som parlamentet godkände i samband med budgeten för 2013, både i Medelhavsområdet och i andra europeiska havsområden, särskilt i syfte att diversifiera turistutbudet och minska säsongsberoendet.

64. Europaparlamentet föreslår att kommissionen inkluderar hållbar sjöfarts-, ö- och kustturism i relevanta åtgärder och program, såsom programmet "EDEN – Framstående europeiska resmål" och programmet "Calypso". Parlamentet föreslår även att kommissionen stöder initiativ som främjar diversifieringen av kust-, sjöfarts- och havsturismen, bidrar till att göra turismverksamheten och sysselsättningen inom turismen mindre säsongsberoende och främjar anpassningen till klimatförändringarna. Parlamentet anser i detta sammanhang att en diversifiering av turismutbudet kan bidra till att stärka havsregionernas attraktivitet och göra det möjligt för dem att erbjuda mer än det traditionella "sol, strand och havspaketet".

65. Europaparlamentet efterlyser en satsning på orter som inriktar sig på båtutrustning eftersom dessa kan minska säsongsberoendet och skapa en multiplikatoreffekt för de lokala och regionala ekonomierna genom att integrera fiskesamhällena och se till att det råder balans mellan ekonomisk tillväxt och hållbarhet.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta den lokala och småskaliga gastronomins roll för utvecklingen av den europeiska kustturismen. Parlamentet anser det nödvändigt att befintliga strategier och instrument utnyttjas och samordnas. Dessutom bör nya program och åtgärder utvecklas för att uppmuntra synergier mellan i första hand små och medelstora företag i primärsektorn och tjänstesektorn i EU:s kustområden.

67. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att inrätta en avdelning för sjöfarts- och kustturism inom ramen för ett "virtuellt observationscentrum för turism", för att se till att kopplingar skapas mellan forskningsinstitut, företag och offentliga myndigheter. Målet är att främja marknadsundersökningar, ge företag och offentliga myndigheter långsiktig information om hur tillgång och efterfrågan utvecklas samt skapa gynnsammare företagsvillkor liksom att tillhandahålla information om kopplingarna mellan initiativ för biologisk mångfald, klimatskydd och hållbar turism.

Blå energi

68. Europaparlamentet konstaterar att klimatförändringarna är ett av de största hoten mot den marina biologiska mångfalden världen över och att en strategi för blå tillväxt måste bygga på förnybara energikällor och energieffektivitet.

69. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att EU:s hav och oceaner är viktiga för EU:s energiförsörjning och för möjligheten att diversifiera EU:s energikällor och tillförselvägar.

70. Europaparlamentet noterar att havsbaserad energi från vind, tidvatten och vågor liksom temperaturgradientenergi samt den konventionella offshore-energisektorn har potential att skapa hållbara arbetstillfällen i kustområden, minska utsläppen och bidra till EU:s energimål på medellång och längre sikt. Parlamentet understryker att det kommer att behövas investeringar för omstrukturering av nätanslutningar och i överföringskapacitet för att man ska kunna utnyttja denna potential.

71. Europaparlamentet betonar att blå energi är en tillgång för EU:s havsbaserade ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att dess potential tillvaratas genom utnyttjande av strategierna för olika havsområden, med särskild hänsyn tagen till de yttersta randområdena på grund av deras geografiska belägenhet och naturliga särdrag.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt stödja EU:s globala ledarskap inom detta område genom att utveckla en europeisk industristrategi för blå energi, i likhet med vad som tidigare gjorts inom andra områden.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt nästa meddelande på detta område anta en integrerad strategi för utveckling av energikällor till havs, genom att utnyttja synergier mellan havsbaserad vindkraft och andra former av förnybar havsenergi. Parlamentet framhåller att denna strategi bör göra det möjligt att erbjuda en komplett och hållbar energimix, i linje med försiktighetsprincipen och med garantier för säkerheten inom sjöfarten. Den bör även innehålla planer för tillhandahållandet av infrastruktur som lämpar sig för överföringen till land av den energi som produceras till havs och säkerställa sammankopplingen med det konventionella elnätet.

Tisdagen den 2 juli 2013

74. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta för att underlätta för ett hållbart uppförande av ett elnät för förnybar energi i Nordsjön. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förslag om ett regelverk för detta.

Fiske och vattenbruk

75. Europaparlamentet betonar att vattenbruket och fisket bör bidra till en hållbar livsmedelsproduktion i hela EU och till långsiktig livsmedelsförsörjning och konsumentskydd. Parlamentet anser att utvecklingsinsatser och innovation som syftar till att skapa en hållbar beredningsindustri för vattenbruks- och fiskeriprodukter bör uppmuntras genom minskad byråkrati och sysselsättningsfrämjande åtgärder i dessa sektorer och genom förbättrad livskvalitet i både kust- och landsbygdsområden.

76. Europaparlamentet framhåller vikten av att utveckla ett hållbart vattenbruk för att minska överfisket av de europeiska fiskbestånden och beroendet av importerad fisk från tredjeländer, vilken utgör mer än 60 procent av den fisk som konsumeras i EU.

77. Europaparlamentet betonar att vattenbruket i EU redan tillhandahåller 80 000 arbetstillfällen och att det har potential att avsevärt förbättra kustsamhällellens ekonomi, särskilt med tanke på uppgifter från FN enligt vilka produktionen av odlad fisk kommer att överskrida det konventionella fisket 2019.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina kommande strategiska riktlinjer för vattenbruk i EU främja havsbaserat vattenbruk, som kan samordnas med anläggningar för blå energi för att minska den påverkan som ett alltför intensivt vattenbruk har på kusternas ekosystem och annan verksamhet. Parlamentet framhåller att medlemsstaternas respektive planer för integrerad förvaltning måste säkerställa att administrationen förenklas och att det avsätts lämpliga områden för utvecklingen av denna verksamhet.

79. Europaparlamentet betonar vikten av den framtida Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), som för första gången kopplar samman den integrerade havspolitikerna och finansieringen av fisket, och av Europeiska investeringsbanken, när det gäller att stödja en hållbar och miljövänlig utveckling av fisket, vattenbruket och fiskberedningsindustrin liksom ekonomisk diversifiering i fiskesamhällen som är beroende av dessa sektorer, särskilt vad gäller småskaligt kustfiske, yrkesutbildning för kvinnor och ungdomar samt åtgärder för att locka nya företagare till branschen.

80. Europaparlamentet inser att det är en utmaning för medlemsstaterna att skydda Europas havsgränser. Parlamentet anser att en framgångsrik blå ekonomi kräver att EU:s havsgränser säkras, i syfte att garantera skydd av havsmiljön, fiskekontroller, kampen mot illegalt fiske och tillämpning av lagar. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att inrätta en europeisk kustbevakning som samordnar insatser och övervakning till sjöss. Parlamentet betonar dessutom vikten av att öka de regionala samarbetsinitiativen i fiskerisektorn.

Utvinning av mineraler i havet

81. Europaparlamentet konstaterar att det existerar gynnsamma förutsättningar för utvinning av mineraler i havet, men påpekar att havsbottens miljö hör ihop med resten av jorden genom utbyte av materia, energi och biologisk mångfald. Om dessa utbyten störs kan de orsaka oförutsedda förändringar i fiskbestånden och förlust av biologisk mångfald.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara särskilt uppmärksam på miljöeffekterna vid utvinning av mineraler i havet, särskilt i mycket känsliga havsmiljöer, att stödja aktuell forskning, att tillämpa försiktighetsprincipen och att samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är involverade i sektorn för att snabbare täppa igen de kunskapsluckor som finns inom forskningen.

83. Europaparlamentet konstaterar att effektivare resursanvändning i kombination med en bättre återvinningspolitik ger en mer kostnadseffektiv och hållbar strategi för att tillgodose våra behov av mineraler än intensiv exploatering av undervattensresurser. Parlamentet beklagar att bristerna i återvinningen av råvaror och sällsynta jordartsmetaller bidrar till att öka mängden avfall, och efterfrågar därför åtgärder för att förbättra återvinningsmetoderna i syfte att kunna erbjuda alternativ till mineralutvinningen till havs. Parlamentet noterar att denna alternativa strategi skapar arbetstillfällen på lång sikt.

Tisdagen den 2 juli 2013

Blå bioteknik

84. Europaparlamentet inser att blå bioteknik kan skapa högkvalificerade arbetstillfällen och har mycket att tillföra inom viktiga områden som hälsa, näringslära och innovation. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att stödja den forskning och innovation som krävs för att främja denna verksamhet inom initiativ för företagsamhet.

85. Europaparlamentet betonar den potential som marin biologisk mångfald har för sektorn för blå bioteknik, särskilt i de djuphavsområden som ännu till stor del är outforskade, men understryker att utforskningen av detta mycket känsliga ekosystem måste ske med försiktighet.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt definiera de problem och utmaningar som kan kopplas ihop med blå bioteknik (t.ex. bionanoteknik, biomaterial och introduktion av genetiskt modifierade fiskar, skaldjur och mikroorganismer) samt att tillämpa en vetenskapligt sund strategi som grundar sig på försiktighetsprincipen för att identifiera, bedöma och hantera de relaterade miljö- och hälsoriskerna.

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja partnerskap mellan den privata sektorn och forskningsinstitut liksom gränsöverskridande partnerskap, såsom Europeiskt centrum för marinbiologisk forskning. Marin bioteknik och tillgång till den marina biologiska mångfalden kräver nämligen vetenskaplig kunskap och sofistikerad och dyr utrustning.

o
o o

88. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

P7_TA(2013)0301

Kooperativs bidrag till att övervinna krisen

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om kooperativs bidrag till att övervinna krisen (2012/2321(INI))

(2016/C 075/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 54,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3.3,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2012 om stadgan för europeiska kooperativa föreningar vad gäller arbetstagarinflytande ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 med rekommendationer till kommissionen om information till och samråd med anställda, planering och hantering av omstruktureringar ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0071.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0005.

⁽⁴⁾ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1.

Tisdagen den 2 juli 2013

- med beaktande av kommissionens rekommendation 94/1069/EG av den 7 december 1994 om överlåtelse av små och medelstora företag ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om överlåtelse av små och medelstora företag ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om främjande av kooperativa föreningar i Europa (COM(2004)0018),
- med beaktande av kommissionens meddelande om initiativ för socialt företagande (COM(2011)0682),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om kooperativ och omstrukturering ⁽³⁾,
- med beaktande av ILO:s rekommendation 193 om främjande av kooperativ, som antagits av regeringarna i alla 27 nuvarande EU-medlemsstater, och med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution från 2001 *Cooperatives in Human Development* och det faktum att FN utlyste 2012 till Kooperationens år,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0222/2013).

Inledning

1. Europaparlamentet påpekar att kooperativen, vid sidan av andra företag inom den sociala ekonomin, spelar en viktig roll i den europeiska ekonomin, särskilt i kristider, genom att de kombinerar lönsamhet med solidaritet, skapar högkvalitativa arbetstillfällen, stärker den sociala, ekonomiska och regionala sammanhållningen och genererar socialt kapital. Dessutom bör företagen inom den sociala ekonomin dra nytta av en tydligare och mer samstämd lagstiftning, som tar tillbörlig hänsyn till den stora mångfalden bland institutionerna inom den sociala ekonomin och deras särdrag.

2. Europaparlamentet konstaterar att kooperativen blir allt viktigare inom EU och att det finns cirka 160 000 kooperativa företag som ägs av 123 miljoner medlemmar och som sysselsätter fler än 5,4 miljoner människor – inbegripet cirka 50 000 kooperativa industri- och tjänsteföretag med 1,4 miljoner anställda – och att kooperativen bidrar till i genomsnitt ungefär 5 procent av BNP i varje medlemsstat. Under de senaste åren har det bildats flera hundra kooperativa industri- och tjänsteföretag genom omstruktureringar av krisdrabbade företag eller företag som saknar efterträdare, vilket gjort att lokala ekonomiska verksamheter och arbetstillfällen har kunnat räddas och vidareutvecklas. Parlamentet konstaterar att kooperativa grupper inom industrin och tjänstesektorn har spelat en avgörande roll för den regionala utvecklingen i vissa av EU:s mest industrialiserade regioner. De så kallade sociala kooperativen, som är specialiserade på arbetstagarintegration, sysselsätter fler än 30 000 personer med funktionsnedsättning och missgynnade personer inom industri- och tjänstesektorn. Parlamentet understryker att kooperativen har blivit en modell för egenföretagare och inom de fria yrkena och att denna modell har blivit mycket vanligare inom nya sektorer, till exempel social service, hälso- och sjukvård, digitala tjänster, stödtjänster för företag och allmännyttiga tjänster som tidigare tillhandahållits av den offentliga sektorn (till exempel miljötjänster och förvaltning av naturområden, utbildning och kultur samt elproduktion med hjälp av förnybara energikällor). Parlamentet konstaterar att kooperativ därför har en mycket viktig funktion att fylla i EU för ekonomin, samhället, den hållbara utvecklingen och sysselsättningen, förutom att de tjänar som språngbräda för den sociala innovationen, som är ett huvudtema i både Europa 2020-strategin och Horisont 2020, och att de bidrar till att uppnå målet om en hållbar ekonomisk och social utveckling i de regionala och lokala samhällena.

3. Europaparlamentet framhåller att den kooperativa företagsmodellen bidrar till verklig ekonomisk mångfald och är helt nödvändig för den "sociala marknadsekonomin" och till fulla överensstämmelser med EU-fördragets värderingar och med målsättningarna inom Europa 2020-strategin.

⁽¹⁾ EGT L 385, 31.12.1994, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 93, 28.3.1998, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 24..

Tisdagen den 2 juli 2013

4. Europaparlamentet påpekar att många kooperativ till och med har visat sig ha bättre återhämtningsförmåga i kristider än många konventionella företag, sett till såväl sysselsättningsnivå som företagsnedläggningar, och konstaterar att kooperativ trots krisen har skapats i nya och innovativa sektorer och att det finns omfattande exempel på detta, särskilt i fallet med kooperativa banker och industri- och tjänstekooperativ (arbetstagarcooperativ, sociala kooperativ och kooperativ av små och medelstora företag). Parlamentet påpekar att utvecklingen av kooperativ, som modell, har visat sig kunna tillgodose nya behov och stimulera sysselsättning bättre än andra modeller, tack vare kooperativens goda förmåga att anpassa sig till förändringar och upprätthålla den ekonomiska verksamheten när den befinner sig i riskzonen genom att fortsätta att eftersträva sina egna målsättningar. Parlamentet understryker dessutom den strategiska roll som spelas av kooperativ bestående av små och medelstora företag, vilka kan finna kollektiva lösningar på gemensamma problem och ge omfattande stordriftsfördelar. Dessutom framhåller parlamentet den allt större betydelsen av "lokalsamhällskooperativ" som, särskilt i avlägsna och missgynnade områden, gör det möjligt för medborgarna att vara direkt delaktiga i tillgodoseandet av olika behov såsom social service och hälso- och sjukvård, skolundervisning, kommersiella tjänster och kommunikationer.
5. Europaparlamentet anser att kooperativen kan främja företagandet på mikroekonominivå på ett effektivt sätt i ekonomiska kristider eftersom de gör det möjligt för småföretagare, ofta grupper av medborgare, att axla företagaransvar. I detta sammanhang stöder parlamentet utvecklingen av kooperativ inom den sociala sektorn och välfärdssektorn, då de möjliggör ökat socialt deltagande för de svagaste grupperna.
6. Europaparlamentet menar att den kooperativa modellen, tack vare sin decentraliserade karaktär, avsevärt bidrar till förverkligandet av prioriteringarna i direktiv 2009/28/EG om förnybara energikällor till 2020 och övergången från fossil energi till förnybar energi. Parlamentet påpekar, med anknytning till detta, att över 1 000 kooperativ för förnybar energi har skapats av medborgare. Kooperativ som är verksamma på området förnybar energi gör det möjligt för personer ur allmänheten att bli kooperativa medlemmar av lokala projekt, och främjar investeringar i projekt för förnybar energi, vilket i sin tur ökar samhällets acceptans för nya anläggningar för förnybar energi. Allmänhetens delaktighet i energiproduktionen kan öka deras medvetenhet om behovet av en hållbar och effektiv energiförbrukning samt deras makt över energikostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt den funktion som energikooperativ kan fylla för att öka användningen av förnybara energikällor och förbättra energieffektiviteten.
7. Europaparlamentet anser att denna goda bärkraft till stor del beror på den kooperativa förvaltningsmodellen, som bygger på gemensamt ägande, demokratisk ekonomisk delaktighet och kontroll, organisation och styrning från delägarnas sida samt ansvar gentemot lokalsamhället. Parlamentet understryker att denna bärkraft också beror på kooperativens karaktäristiska kapitalackumuleringsmetod, som är mindre beroende av utvecklingen av finansmarknader och går ut på dels att överskottet läggs till tillgångarna, om möjligt delvis odelbart (särskilt i form av tillgångar som förstärker den kooperativa rörelsen i allmänhet, efter betalning av eventuella utestående skulder i fall av konkurs), dels att företagets mål uppnås, och uppvisar välvägd sociala och ekonomiska målsättningar och målet att förbättra driften och verksamheten. Parlamentet anser att denna modell bidrar till att kooperativen intar ett långsiktigt förhållningssätt över generationer och till att de blir förankrade i den lokala ekonomin, vilket medverkar till en hållbar utveckling på lokal nivå och förhindrar att de utlokaliseras när de internationaliserar den.
8. Europaparlamentet konstaterar att de kooperativa företagen kan tillgodose befintliga och nya behov på ett effektivt sätt på områden såsom förvaltning av kulturtillgångar och kreativitet samt miljöhållbarhet med anknytning till nya livs- och konsumtionsstilar. Parlamentet poängterar att kooperativen även har främjat värderingar såsom skyddet av lagligheten. Italien är ett exempel på detta, där förvaltningen av tillgångar som beslagtagits från maffian har anförtratts kooperativ.
9. Europaparlamentet anser att kooperativen bör inbegripas till fullo i målsättningarna för EU:s näringslivspolitik och de åtgärder som vidtas inom ramen för den, bland annat mot bakgrund av deras grundläggande bidrag till omstruktureringarna inom industrin, som är av avgörande betydelse inom EU:s nya näringslivspolitik.
10. Europaparlamentet noterar även att kooperativen genom att samarbeta med varandra kan dra nytta av stordriftsfördelar och utbyta erfarenheter och bästa praxis samt samla eller överföra mänskliga och finansiella resurser vid behov. Parlamentet menar att denna inneboende flexibilitet gör att kooperativen kan överleva även under de svåraste kristider.

Tisdagen den 2 juli 2013

11. Europaparlamentet konstaterar att det finns en mängd goda exempel i de olika medlemsstaterna där kooperativa företag uppnått utmärkta resultat sett till tillväxt, sysselsättning, fortlevnad och bildande av nya företag, till exempel systemet med engångsbetalning i Spanien och Marcoralagen i Italien, som gör det möjligt att finansiera bildandet av nya kooperativ med hjälp av arbetslöshetsunderstöd samt företagarkooperativ i Frankrike, Sverige och Belgien, och vill dessutom belysa grupper av enskilda kooperativ som på frivillig basis kan gå samman i stora företagsgrupper på områden såsom industri, jordbruk, distribution, finanssektorn, FoU och högre utbildning. Parlamentet konstaterar att den kooperativa föreningsformen, till exempel efter British trust-företagets modell, också kan vara en effektiv modell för god förvaltning inom professionella eller halvprofessionella idrottsorganisationer, som samtidigt underlättar omfattande delaktighet av de närmast berörda parterna – supportrarna – i förvaltningen av en klubb (oavsett om den är professionell eller inte). Parlamentet uppmanar kommissionen att grundligt utvärdera denna goda praxis och huruvida det vore lämpligt att inbegripa den i EU:s näringslivspolitik.
12. Europaparlamentet menar att kooperativen på ett viktigt sätt bidrar till den europeiska ekonomin och stabiliteten på arbetsmarknaden, särskilt i de rådande kristiderna.
13. Europaparlamentet understryker behovet av att utveckla bland annat modellen med företagarkooperativ, som gör det möjligt för företag att byggas upp stegvis för att tillgodose de deltagande företagens behov och utvecklas i takt med verksamhetens utveckling.
14. Europaparlamentet konstaterar dock att kooperativen inte är immuna mot misslyckanden.
15. Europaparlamentet konstaterar att situationen skiftar mycket mellan de olika medlemsstaterna och återspeglar rättsliga och begreppsmässiga skillnader. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att granska de befintliga lagstiftningarna för att försöka hitta gemensamma nämnare som gör det möjligt att, med respekt för subsidiaritetsprincipen, harmonisera grundläggande delar av dem för att undanröja hindren för kooperativens utveckling.
16. Europaparlamentet understryker att de anställda tar en avsevärd ekonomisk risk när de bildar ett kooperativ eller när ägandet av ett företag överläts på de anställda. Parlamentet konstaterar att god förvaltning, särskilt inom företagarkooperativ, är mycket beroende av att det finns stöd för och övervakning av de anställdas sätt att bedriva företagsverksamhet.

Regelverk

17. Europaparlamentet anser att man bör stärka denna inbyggda kapacitet till återhämtning genom att på vederbörligt sätt beakta kooperativen i all relevant EU-politik för en smart och hållbar tillväxt för alla, även genom en annorlunda modell av ekonomisk utveckling som är i linje med den europeiska sociala modellen, och genom att harmonisera den befintliga EU-lagstiftningen om kooperativ. Kooperativens viktiga roll bör i synnerhet nämnas i handlingsplanen för företagande 2020. Nödvändiga åtgärder bör vidtas för att säkerställa lika villkor för kooperativ och andra företagsformer, samtidigt som kooperativens målsättningar, arbetsmetoder och sociala karaktär bevaras.
18. Europaparlamentet påminner om att EU genom lagstiftning måste erkänna och likabehandla de skiftande typerna av företagande i syfte att skapa respekt för principen om frihet att bedriva verksamhet oavsett företagets status. Parlamentet beklagar att kommissionen i sin handlingsplan för företagande 2020 inte lägger större vikt vid betydelsen av den sociala ekonomins företag, utan inskränker sig till att nämna deras bidrag till sysselsättningen och den sociala innovationen och deras större svårigheter att få tag på finansiering jämfört med små och medelstora företag.
19. Europaparlamentet uppmanar följaktligen kommissionen att förstärka sina tjänsteavdelningar genom att inrätta en enhet med ansvar för kooperativ och andra organisationer inom den sociala ekonomin (till exempel ömsesidiga bolag, stiftelser och ekonomiska föreningar), som syftar till att ägna större uppmärksamhet åt åtgärder inriktade på att säkerställa en lämplig resursnivå och att övervaka och vidta åtgärder för policyutveckling avseende organisationer inom den sociala ekonomin. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt omstruktureringen till kooperativ av industri- och tjänsteföretag som är krisdrabbade eller saknar efterträdare, genom inrättandet av tjänster för detta ändamål.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa mer flexibilitet inom bestämmelserna om offentlig upphandling för personaldrivna företag, till exempel genom att införa en tidsbegränsad reservation.

Tisdagen den 2 juli 2013

21. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att säkerställa att åtgärderna inom initiativet för socialt företagande samordnas och att de administrativa hindren mellan de två initiativen minskas.

22. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att, i enlighet med ILO:s rekommendation 193/2002, se över sin lagstiftning om kooperativ i allmänhet, och i synnerhet om särskilda kooperativtyper såsom arbetstagarcooperativ, sociala kooperativ, hantverkscooperativ och kooperativa banker, i syfte att anta en omfattande strategi till stöd för den kooperativa företagsmodellen och skapa en regleringsmiljö som gynnar erkännandet av kooperativens och deras förvaltningsorganisationers roll och utvecklingen av kooperativ, särskilt på områden och sektorer där denna modell har visat sig ha ett socialt, ekonomiskt och miljömässigt mervärde. Medlemsstaterna uppmanas att i samarbete med arbetsmarknadens parter och andra berörda parter på regional och lokal nivå identifiera strategiska sektorer som lämpar sig för kooperativa projekt. Parlamentet understryker att detta bör inbegripa införande av lämpliga finansiella instrument och erkännande av kooperativens roll inom ramen för den nationella sociala dialogen samt betydelsen av de kooperativa kreditbankerna, som alltid lägger särskild vikt vid hållbar och socialt ansvarsfull finansiering och som har lokala rötter. Denna rekommendation bör beaktas vid översynen av förordningen om stadgan för europeiska kooperativa föreningar.

23. Europaparlamentet understryker vikten av att ta fram regleringsåtgärder inom en solid juridisk ram i linje med utvecklingen av internationella normer, för att undvika skiftande nationella tolkningar och risker för konkurrensfördelar eller konkurrensnackdelar på regional, nationell eller makroregional nivå.

24. Europaparlamentet understryker vikten av att inbegripa kooperativen i alla led av processen i samband med unionens framtida initiativ och åtaganden avseende kooperativ.

Företagsöverlåtelse och omstruktureringar

25. Europaparlamentet anser att överlåtelsen av ett företag till de anställda genom bildandet av ett kooperativ och andra former av personalägande skulle kunna vara det bästa sättet att garantera ett företags fortlevnad. Parlamentet betonar att det borde finnas en specifik post i EU-budgeten för denna form av överlåtelse av företag till de anställda, särskilt när det rör sig om arbetstagarcooperativ och uppköp som görs av de anställda, och att denna även borde inbegripa finansiella instrument. Parlamentet begär att det med medverkan av Europeiska investeringsbanken (EIB) och arbetsmarknadens parter samt intressenter från den kooperativa rörelsen snarast skapas en europeisk mekanism för att främja utvecklingen av kooperativ och, i synnerhet, företagsöverlåtelse i form av ombildning till kooperativ, bland annat genom exempelvis ömsesidiga riskdelningsfonder.

26. Europaparlamentet understryker att det i de rådande ekonomiska kristiderna blivit allt vanligare i medlemsstaterna att de anställda köper upp företag. Kommissionen uppmanas därför att ta fram finansiella instrument för att främja denna utveckling eller att stärka befintliga finansiella instrument på detta område.

27. Europaparlamentet framhåller de sociala kooperativens aktiva roll i omstruktureringen av små och medelstora företag, särskilt genom sociala spin-off-företag som främjar integrationen av arbetstagar som kan betraktas som missgynnade och som har svårigheter på arbetsmarknaden, då dessa företag genom sin solidariska verksamhet ökar förmågan att tillgodose sociala behov.

28. Europaparlamentet konstaterar att de problem som uppstår i samband med att företagsägandet överläts på de anställda mycket ofta hänger samman med inte bara hur lång tid förfarandena tar utan också, i ännu större utsträckning, med bristen på kunskaper om denna företagsform bland de berörda yrkesmännen (t.ex. jurister och revisorer) och inom rättssystemet och utbildningssystemet. Parlamentet framhåller att fortbildning för och information till samtliga parter som är delaktiga i bildandet eller överlåtandet av ägandet av företag på ett viktigt sätt skulle bidra till att främja denna företagsform. Parlamentet rekommenderar därför att den kooperativa företagsformen införs som ett permanent inslag i universitetens och managementskolornas kursplaner. Dessutom menar parlamentet att det måste spridas bättre kunskaper om kooperativ och att överlåtelse av företag till anställda genom ombildning till kooperativ bör stödjas ekonomiskt, bland annat genom en riktad och intelligent användning av strukturfonderna, bland fackföreningar och organ som ansvarar för att tillhandahålla information om bildande och överlåtelse av företag. Parlamentet vill lyfta fram de expertkunskaper i bildande av kooperativa företag och företagsöverlåtande i form av ombildning till kooperativ som de kooperativa föreningarna besitter i vissa medlemsstater, och uppmanar kommissionen att underlätta samarbete och utbyte mellan företagen av god praxis och goda metoder på detta område samt att lägga fram en rapport om detta till rådet och Europaparlamentet.

Tisdagen den 2 juli 2013

29. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att skapa ett ramverk för att underlätta överlåtelser av företag till de anställda, inbegripet finansiella mekanismer utformade för att hjälpa de anställda att investera i krisdrabbade företag eller företag som saknar efterföljare, samt förmånsrätt för anställda, i syfte att skapa bästa möjliga förutsättningar för ett uppköpserbjudande avseende ett nedläggningshotat företag.

30. Europaparlamentet anser vidare att medlemsstaterna bör bedriva politik som gör det lättare för de anställda att agera för att ta del av sina företags kapital och resultat, genom att införa konkreta skattemekanismer i även andra former av industri- och tjänsteföretag och genom nödvändigt rättsligt skydd och motsvarande delaktighetsgrad inom förvaltningen, tillsynen, beslutsfattandet och ansvaret inom företaget. Sådana åtgärder skulle kunna öka konkurrenskraften inom respektive sektor som helhet.

31. Europaparlamentet framhåller de positiva aspekterna av de för kooperativen typiska mekanismerna, till exempel tillgångarnas odelbarhet, vilket innebär att tillgångarna inte får delas ut till medlemmarna ens vid en konkurs och i stället ska utnyttjas till kooperativets utveckling, samt juridiska bestämmelser om tillstånd för tredje parter att bidra med riskkapital, med eller utan rösträtt, till kooperativet. Exempel på detta är ömsesidiga riskfonder samt Cooperazione Finanza Impresa (CFI) i Italien, l'Institut de Développement de l'Economie Sociale (ESFIN-IDES) i Frankrike och investeringsstrukturen Mondragon Corporation i Spanien.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja strategier och åtgärder för att bevara befintliga arbetstillfällen och inte bara för att skapa nya arbetstillfällen i nybildade företag. Dessutom uppmanas kommissionen att skapa nya starta-företag-tjänster för att stödja den kooperativa företagsformen genom initiativ för medvetandegörande och utbildning.

33. Europaparlamentet poängterar att det behövs en exakt och tidig diagnos för att krisdrabbade företag ska kunna omstruktureras till ekonomiskt hållbara kooperativ. Parlamentet uppmanar myndigheterna på alla nivåer att samarbeta med arbetsmarknadens parter och den kooperativa rörelsen för att göra sådana tidiga diagnoser och bedöma möjligheterna och nyttan av att omstrukturerar företagen till kooperativ. Även fackföreningar och kooperativa föreningar bör inbegripas i denna process.

34. Europaparlamentet föreslår att kommissionen gör en uttömmande och jämförande inventering av bästa praxis i medlemsstaterna och de nationella lagar som främjar omstruktureringar till kooperativ, särskilt företagsövertaganden, konkurslagstiftningen, finansiella mekanismer, institutioner för företagsstöd och skapande av horisontella sammanslagningar av kooperativa företag. Parlamentet betonar vikten av att kooperativen deltar i detta arbete i syfte att fastställa vilka prioriteringar som ska göras. Kommissionen uppmanas i detta syfte att överväga att upprätta en databas som på ett systematiskt sätt samlar fall och uppgifter om omstruktureringar till kooperativ, så att man kan sprida god praxis och samla in uppgifter på ett enhetligt sätt.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta och främja uppkomsten av kluster av kooperativ och sociala företag, med målet att hjälpa dem att uppbåda tillräckliga resurser och fylla en viktigare funktion inom produktions- och distributionskedjan samt att främja sådana stordriftsfördelar som krävs för finansieringen av forskning, utveckling och innovation.

Tillgång till kapital och företagsstöd

36. Europaparlamentet betonar att kooperativa industri- och tjänsteföretag, särskilt små och medelstora företag, av olika anledningar – bland annat karaktären på deras företagande – inte kan få tillgång till riskkapital och krediter på kapitalmarknaderna. Parlamentet konstaterar också att arbetstagar kooperativen i kapitalintensiva sektorer normalt sett har svårt att uppbåda omfattande kapital från sina medlemmar och att det därför bör skapas lämpliga finansiella instrument som respekterar denna typ av företagande.

37. Europaparlamentet påminner om att frågan om tillgång till krediter är särskilt viktig för kooperativen på grund av deras särskilda struktur. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, Baselkommittén och EIB att ta fram och använda kvalitativa parametrar, även sett till beviljande av krediter och finansiering, i syfte att skilja mellan kooperativens – även de sociala kooperativens – roll jämfört med andra typer av företag.

Tisdagen den 2 juli 2013

38. Europaparlamentet anser att man måste stärka kooperativens kapitalisering och egna kapital genom att bättre utnyttja de resurser som deras sociala struktur kan bidra med. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder till stöd för ökat eget kapital – inbegripet skatteförmåner, även tidsbegränsade sådana – efter bildandet eller uppköpet, som inte bör betraktas som statligt stöd.

39. Europaparlamentet påpekar att det i vissa medlemsstater finns möjlighet för utomstående parter att tillhandahålla riskkapital till kooperativ samtidigt som de får endast begränsad rösträtt eller ingen rösträtt alls, så att medlemsägandet och kontrollstrukturen bevaras, och att detta har gjort det möjligt för kooperativen att förbättra sina kontakter med andra finansiella institut. Parlamentet välkomnar sådana lösningar och uppmanar samtliga medlemsstater att underlätta kooperativens tillgång till krediter.

40. Europaparlamentet anser att kommissionen, tillsammans med EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF), bör se till att kooperativen har tillgång till finansiella mekanismer på EU-nivå – bland annat, i lämpliga fall, den handlingsplan för finansiering för små och medelstora företag som föreslås i inre marknadsakten – samt vidta särskilda åtgärder tillsammans med den kooperativa banksektorn för att säkerställa att så sker. Parlamentet understryker att sådana åtgärder skulle kunna göra att den inre marknaden fungerade bättre.

41. Europaparlamentet anser att de kooperativa bankernas särdrag måste beaktas i finansmarknadsförordningen och efterföljande genomförandebestämmelser.

42. Europaparlamentet betonar att de program och fonder som inrättas inom ramen för den fleråriga budgetramen (2014–2020) bör fungera som viktiga instrument till stöd för kooperativ. Parlamentet menar att man i samband med inrättandet av operativa program bör fokusera på att underlätta inrättandet av nya kooperativ, ge stöd åt hållbar företagsutveckling och ansvarsfull omstrukturering, inbegripet åtgärder för i synnerhet företagsöverlåtelser till anställda och sociala kooperativ, i fråga om lokal utveckling och social och teknisk innovation och processinnovation, med hjälp av globala bidrag och andra finansiella instrument, inklusive fonden för justering för globaliseringseffekter.

43. Europaparlamentet anser att man inom ramen för unionens och ländernas ekonomiska planering bör ägna särskild uppmärksamhet åt (eller avsätta en procentuell andel för) kooperativ som verkar för att främja tillträdet till arbetsmarknaden för missgynnade personer, i enlighet med definitionen i förordning (EG) nr 2204/2002, i syfte att stärka, öka och förbättra det sociala skyddet.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under nästa budgetår stödja ett pilotprojekt till förmån för överlåtelser av krisdrabbade företag till de anställda, så att de kan fortsätta att arbeta och nya kooperativ därmed skapas som kan gjuta liv i kris- eller konkursdrabbade företag.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta åtgärder till stöd för ungdomssysselsättningen inom den kooperativa sektorn. Dessutom uppmanas kommissionen att uppmantra medlemsstaterna att sprida den kooperativa modellen, som är ett utmärkt instrument för sysselsättningskapande.

46. Europaparlamentet menar att medlemsstaterna även bör vidta åtgärder för att underlätta kooperativens tillgång till alla former av stödtjänster för företag, eftersom det skulle hjälpa dem att ytterligare bidra till en hållbar utveckling av sina verksamheter. I detta sammanhang uppmanar parlamentet eftertryckligen medlemsstaterna att vidta åtgärder för att underlätta kooperativens tillgång till krediter, särskilt för arbetstagar kooperativ, sociala kooperativ, hantverkskooperativ och kooperativ bestående av mikroföretag.

47. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att undanröja alla rättsliga, administrativa eller byråkratiska hinder som förhindrar eller hämmar kooperativens tillväxt.

48. Europaparlamentet anser att marknadstillträdet för små kooperativa kreditinstitut bör underlättas i hela EU.

49. Europaparlamentet anser vidare att nätverk för samarbete mellan små och medelstora företag, såsom sådana som redan finns i EU i kooperativ form (hantverkskooperativ, kooperativ av små och medelstora företag, aktivitets- och sysselsättningskooperativ osv.) bör uppmantras, eftersom sådana nätverk avsevärt stärker mikro- och småföretagens bildande och bärkraft genom gemensam saluföring och gemensamma inköp och andra tjänster och hjälper dem att bli en källa till innovation.

Tisdagen den 2 juli 2013

50. Europaparlamentet menar att man för att stödja bildandet av nya kooperativ bör utveckla tjänster för nybildade kooperativ. Dessutom bör initiativ som framhåller den kooperativa modellen bland potentiella nya företagare (till exempel genom kursplanerna på universitetsnivå) uppmuntras på både nationell och europeisk nivå.

o

o o

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

P7_TA(2013)0302

En bioekonomi för Europa

Europaparlamentets resolution av den 2 juli 2013 om Innovation för hållbar tillväxt: en bioekonomi för Europa (2012/2295(INI))

(2016/C 075/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande *Innovation för hållbar tillväxt: en bioekonomi för Europa* (COM(2012)0060),
- med beaktande kommissionens meddelande *Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010) 2020),
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 om ett resurseffektivt Europa, ⁽¹⁾
- med beaktande av kommissionens meddelande om en effektiv råvarustrategi för Europa (COM(2011)0025) och parlamentets resolution av den 13 september 2011 om det meddelandet, ⁽²⁾
- med beaktande av slutsatserna från rådets brittiska ordförandeskap 2005 (*Den kunskapsbaserade bioekonomin i Europa*), tyska ordförandeskap 2007 (*Mot en kunskapsbaserad bioekonomi*) och belgiska ordförandeskap 2010 (*Den kunskapsbaserade ekonomin i Europa: resultat och utmaningar*),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för regional utveckling (A7-0201/2013), och av följande skäl:
 - A. Världens befolkning beräknas öka från 7 miljarder till över 9 miljarder människor till 2050, vilket beräknas medföra en 70-procentig ökning av efterfrågan på livsmedel och kraftiga påfrestningar på vattenresurserna.
 - B. Bristen på naturresurser i världen, de ökande påfrestningarna på förnybara råvaror och klimatförändringarnas globala effekter ställer krav på ett effektivt resursutnyttjande.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0223.

⁽²⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

Tisdagen den 2 juli 2013

- C. Ett långsiktigt, innovativt och effektivt förhållningssätt inte bara garanterar ökad hållbarhet utan främjar dessutom landsbygdsutvecklingen och den regionala utvecklingen samt skapar bättre möjligheter till minskade växthusgasutsläpp, ökad hållbarhet inom produktionscykeln och spridning av industriella innovationer längs med hela värdekedjan.
- D. Övergången till en hållbar ekonomi kommer att stärka den europeiska industrins och jordbrukssektorns konkurrenskraft och öka den ekonomiska tillväxten och följaktligen möjliggöra en betydande höjning av sysselsättningsnivåerna i Europa.
- E. För en framgångrik bioekonomi i Europa krävs det tillgång till hållbart förvaltade råvaror från hållbara källor (jord- och skogsbruk och biologiskt nedbrytbart avfall).
- F. Bioekonomin inom EU omsätter redan nästan 2 biljoner euro, och en hållbar primärproduktion, livsmedelsbearbetning, industriell bioteknik och bioraffinaderier förväntas medföra en betydande tillväxt.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Innovation för hållbar tillväxt: en bioekonomi för Europa* och den handlingsplan för bioekonomi som ingår i det meddelandet.
2. Europaparlamentet anser att bioekonomin gör det möjligt att producera industri- och konsumentvaror till lägre kostnad och på ett mindre energikrävande och mer miljövänligt sätt.
3. Europaparlamentet håller med om att övergången till en smart och hållbar bioekonomi för alla ska bygga inte enbart på produktion av förnybara naturresurser med liten miljöpåverkan, utan också på en hållbar användning av dessa resurser ur miljömässigt, ekonomiskt och socialt perspektiv, samtidigt som användningen av biotiska resurser bör hållas inom gränserna för ekosystemförnyelse.
4. Europaparlamentet understryker att det finns ett brådskande behov av åtgärder till stöd för innovationer och investeringar i ny teknik och nya affärsmodeller och för incitament som gynnar ekonomin på lång sikt. Parlamentet understryker den privata sektorns avgörande roll för en hållbar ekonomisk tillväxt.
5. Europaparlamentet anser att bioekonomin är en förutsättning för uppnåendet av Europa 2020-strategins mål, särskilt initiativen "innovationsunionen" och "ett resurseffektivt Europa".
6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens stöd för en radikal ändring av EU:s syn på produktion, konsumtion, bearbetning, lagring, materialåtervinning och deponering av biologiska resurser.
7. Europaparlamentet påpekar att biokemin redan sysselsätter 22 miljoner människor, vilket motsvarar 9 procent av den totala sysselsättningen i EU, och har stor potential att sysselsätta ytterligare miljontals människor.
8. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att skapa en särskild arbetsgrupp och en färdplan för bioföretag, som framhåller hur förnybara resurser och bioteknik bidrar till en hållbar utveckling och stöder regioner och aktörer vid utvecklingen av innovationer på det bioekonomiska området.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram nationella och regionala handlingsplaner för bioekonomi och begär att kommissionen två gånger om året lägger fram en rapport för parlamentet om bioekonomins förverkligande.
10. Europaparlamentet understryker att EU är världsledande på flera områden inom biovetenskap och bioteknik. Parlamentet anser att övergången till bioekonomi skulle göra det möjligt för Europa att göra stora framsteg i fråga om en koldioxidneutral ekonomi, innovation och konkurrenskraft och stärka unionens ställning på den internationella scenen.
11. Europaparlamentet understryker resurs- och energieffektivitetens oerhörda betydelse och potential. Parlamentet framhåller behovet av att "producera mer med mindre", så att bioekonomin fortsätter att vara hållbar.

Tisdagen den 2 juli 2013

12. Europaparlamentet anser att en bioekonomi för Europa inte enbart bör ersätta den nuvarande fossilbaserade ekonomin eller upprepa de nuvarande slösaktiga beteende- och konsumtionsmönstren, utan också måste utvecklas till en mer effektiv och hållbar modell, där hänsyn tas till social välfärd och miljövård längs med alla värdekedjor som baserar sig på bioekonomi.

13. Europaparlamentet välkomnar den pågående översynen av EU-lagstiftningen om biodrivmedel, som syftar till att minska skadeverkningarna av indirekta ändringar av markanvändningen och främja marknaden för och utvecklingen av mer avancerade biodrivmedel, vilket bör möjliggöra en bredare användning av andra slags råvaror än livsmedelsråvaror, exempelvis avfall, restprodukter, lignocellulosa och cellulosa material.

14. Europaparlamentet påminner om att faktorer med anknytning till indirekta ändringar av markanvändningen för biodrivmedel och biovätskor samt bindande hållbarhetskriterier för användningen av fast och gasformig biomassa bör inbegripas i direktivet för förnybar energi och direktivet om bränslekvalitet. Kommissionen uppmanas att föreslå ett ramdirektiv om biomassa, vilket bör omfatta samtliga biomassatillämpningar (energi, drivmedel, material och kemikalier) och en biomassahierarki.

Investeringar i kunskap, innovation och kompetens

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för forsknings- och utvecklingssamordning mellan medlemsstaterna och de olika sektorerna, och framhåller i synnerhet behovet av forskning om de biotiska resursernas hållbarhetsgränser, med beaktande av ekosystemfunktionerna och de naturliga näringskedjorna samt efterfrågan på livsmedel.

16. Europaparlamentet efterfrågar mer detaljerad forskning kring bioekonomins sociala och miljömässiga potential och eventuella kostnader, mot bakgrund av de olika möjliga effekterna av bioekonomin och felaktiga sätt att använda den sett till utnyttjandet av knappa naturresurser, risken för miljöskador och förlorad biologisk mångfald samt möjligheterna till bevarande.

17. Europaparlamentet stöder inrättandet av en expertpanel för bioekonomi som ska bidra till att öka de politiska strategiernas och initiativens samverkans effekter och enhetlighet och av ett bioekonomiobservatorium, i syfte att främja ömsesidigt lärande genom att säkerställa ett kontinuerligt utbyte av kunskaper och information mellan forskningsinstitut, företag, institutioner, universitet, regionala aktörer, jordbrukare och landsbygdsinvånare samt att skynda på utvecklingen av en rättslig ram för att öka och underlätta forskningen, forskningstillämpningarna och kommersialiseringen av innovationer.

18. Europaparlamentet påminner om vikten av att tillämpa försiktighetsprincipen vid användning av bioteknik, särskilt i samband med genetiskt modifierade organismer och syntetisk biologi.

19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att skapa tvärvetenskapliga och sektorsövergripande informations- och utbildningsprogram, så att intressenterna, inklusive konsumenterna, kan ta del av forskningsresultaten och det blir möjligt att skapa ökad medvetenhet och större engagemang.

20. Europaparlamentet begär att befintliga hinder för innovation längs med värdekedjan undanröjs, framför allt genom snabba och vetenskapligt grundade tillståndsförfaranden inom EU för bioteknikprodukter och ett betydligt snabbare marknadstillträde.

21. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå konkreta regionsomfattande åtgärder som främjar produktion och konsumtion av bioekonomiprodukter på regional nivå.

22. Europaparlamentet understryker att bioekonomin kräver att ny kompetens, nya kunskaper och nya vetenskapsgränar utvecklas och/eller integreras ytterligare för att man ska kunna hantera bioekonomirelaterade samhällsförändringar, gynna konkurrenskraften, tillväxten och sysselsättningskapandet, tillgodose industrins behov och se till att kompetenserna anpassas till arbetstillfällena på ett bättre sätt.

23. Europaparlamentet understryker att det behövs en hög kompetensnivå och kvalificerad personal inom bioekonomin. Parlamentet vidhåller att man måste tillgodose behoven av yrkesutbildning och högre utbildning i EU:s regioner, med beaktande av regionernas särdrag. Breda regionala utbildningssystem gynnar även företagstillväxten.

Tisdagen den 2 juli 2013

24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att avsätta 4,5 miljarder euro till ramprogrammet för forskning (Horisont 2020) och hoppas att dessa medel tillgängliggörs för samtliga sektorer och instrument inom bioekonomin och för ändamålet att vidareutveckla innovationer, inklusive forskning om ekosystemets gränser och återanvändning och återvinning av biomaterial.

25. Europaparlamentet anser att bioraffinaderier vilka använder lokalt hållbart biomaterial som inte ersätter livsmedel eller annan mer värdefull användning utgör ett grundläggande instrument för en positiv omvandling av nedlagda anläggningar och för att blåsa nytt liv i krisområden genom innovativa processer och investeringar i riktning mot en kretsloppekonomi, och hoppas att denna modell främjas även i fortsättningen.

26. Europaparlamentet understryker att det behövs tillräckliga mängder hållbart råmaterial för en framgångsrik drift av bioraffinaderier i Europa. Parlamentet påpekar att detta också kommer att kräva förbättrad infrastruktur för lagring och transport samt utveckling av nödvändig logistik.

27. Europaparlamentet påpekar att det endast finns ett begränsat antal demonstrationsanläggningar i Europa och att det behövs ökade investeringar för att de europeiska industrierna ska kunna bibehålla sin ledande ställning inom bioraffinaderisektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja pilot- och demonstrationsprojekt för uppgradering av produkter och processer.

28. Europaparlamentet understryker att bioekonomipolitiken måste utformas på ett bättre sätt i syfte att säkerställa kaskadanvändning av biomassa. I detta hänseende begär parlamentet att det utarbetas en rättsakt som banar väg för en mer effektiv och hållbar användning av denna värdefulla resurs. Parlamentet betonar att det genom en sådan rättsakt bör införas en princip om kaskadanvändning i "biomassapyramiden", där man beaktar denna pyramids olika delar och stärker dess topp. Ett sådant förhållningssätt skulle medföra en hierarkisk, smart och effektiv användning av biomassa, tillämpningar som ger ett mervärde och stödåtgärder såsom forskningssamordning längs med hela värdekedjan.

Förstärkt politiskt samspel och engagemang från intressenternas sida

29. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att in ta ett integrerat, sektorsövergripande och tvärvetenskapligt förhållningssätt till bioekonomi och efterfrågar en harmonisering av de olika berörda EU-politiska områdena och de tillhörande vägledande principerna – till exempel försiktighetsprincipen – inom de olika sektorerna (färdplanen för resurseeffektivitet, innovationsunionen, råvaruinitiativet, Horisont 2020, miljöhandlingsprogrammet 2020, sammanhållningspolitiken, den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, direktivet om förnybar energi, ramdirektivet om vatten, ramdirektivet om avfall, direktivet om förpackningar och specifika bioavfallsbestämmelser). Dessutom anser parlamentet att det är nödvändigt att skapa ett enhetligt, långsiktigt och stabilt regelverk på både EU-nivå och nationell nivå, med målet att främja och öka bioekonomiinvesteringarna i Europa.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram finansieringsinstrument som stöder prekommersiella investeringar, gör det möjligt att omvandla forskningsresultat till kommersiella framgångar och ger innovativa företag, särskilt små och medelstora företag, tillgång till finansiella instrument och andra stödinstrument som gynnar bioekonomins utveckling, till exempel genom utnyttjande av regional- och strukturfonder och Europeiska investeringsbankens riskdelningsinstrument samt ökad samstämmighet mellan EU:s olika forsknings- och innovationsfonder och inrättandet av en enda kontaktpunkt för information om alla bioekonomiinitiativ, för att få till stånd största möjliga effekt. Parlamentet noterar de svårigheter och finansiella risker som är kopplade till kommersialiseringen och utsläppandet på marknaden av bioekonomiinnovationer.

31. Europaparlamentet begär att det upprättas industriell infrastruktur och optimerade distributionskedjor för biobaserade produkter i landsbygds- och kustområden i syfte att skapa nya arbetstillfällen inom jord-, skogs- och vattenbruket. Parlamentet begär att EU-medel för landsbygdsutveckling tillgängliggörs för detta ändamål och att detta sker på ett sådant sätt att miljöskadorna och förlusten av biologisk mångfald minskar i stället för att öka.

32. Europaparlamentet efterfrågar riktade och konkreta åtgärder för att förenkla och påskynda de byråkratiska tillståndsförfaranden som försvårar bioraffinaderiutvecklingen och som kan bidra till att innovativ spetsteknik flyttas till länder utanför EU.

33. Europaparlamentet stöder tanken på offentlig-privata partnerskap där man drar lärdom av de problem som tidigare uppstått i samband med att denna modell utnyttjats inom andra sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att avsätta lämpliga resurser för utvecklingen och tillväxten av sådana partnerskap, som är av avgörande vikt för att man ska kunna skapa nya värdekedjor, stärka de befintliga värdekedjorna och underlätta investeringar i teknik och prototyper som kan föra ut forskningsresultat på marknaden.

Tisdagen den 2 juli 2013

34. Europaparlamentet håller med om att det behövs en strategi på flera nivåer och begär att det ägnas större uppmärksamhet åt bioekonomins regionala och lokala dimension samt åt gräsrotsinitiativ. Parlamentet välkomnar inrättandet av bioekonomiplattformar på regional, nationell och europeisk nivå som kan mäta framstegen inom en given sektor och möjliggöra utbyte av know-how och bästa praxis, med målet att säkerställa en jämn utveckling av bioekonomin i hela EU. Parlamentet uppmanar också kommissionen att engagera experter inom denna sektor och inom alla berörda områden samt företrädare för konsumenterna och allmänheten. Parlamentet påminner om att de regionala ekonomierna spelar en central roll för en smart och hållbar tillväxt för alla.

35. Europaparlamentet anser att gräsrotsinitiativ är betydelsefulla för skapandet av ett biobaserat samhälle och att det är avgörande att strategin är företags- och efterfrågestyrd och kompletteras av offentliga åtgärder. Det bör finnas goda möjligheter till regionala initiativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja sådana nätverk och kluster i syfte att främja erfarenhetsutbyte.

Förstärkning av marknaderna och konkurrenskraften

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna det finansiella stödet till innovation med innovationsunionen, inklusive prioriteringarna inom Horisont 2020, och att stimulera forskningsresultat så att de kan få praktisk tillämpning på marknaden och man på så sätt kan överbygga den så kallade dödsskuggans dal för forskningen i Europa.

37. Europaparlamentet anser att det finns en rad utmärkta instrument (offentlig upphandling, standardisering, skattelättnader, certifieringssystem och specifik märkning) som kan garantera ett tillräckligt utbud av hållbara biobaserade produkter av hög kvalitet och ge resurseffektiva produktionssystem. Parlamentet anser att den gällande lagstiftningen måste reformeras. Kommissionen uppmanas att utarbeta hållbarhetskriterier för användning av biomassa, på vilka även marknadsskapande verktyg bör grundas.

38. Europaparlamentet betonar att en bioekonomi där man utnyttjar biologiska resurser i stället för fossil energi måste bygga på ett sunt politiskt ramverk som beaktar inte bara ekonomisk lönsamhet utan också faktorer avseende social och miljömässig hållbarhet.

39. Europaparlamentet anser att det är oerhört viktigt att konsumenterna görs delaktiga och informeras om möjligheterna att välja biobaserade produkter och tjänster. Parlamentet hoppas i detta sammanhang att denna produktion standardiseras på basis av tillräckliga hållbarhetskriterier inom EU, eftersom detta skulle främja en fördelaktig europeisk marknad för sådana produkter.

40. Europaparlamentet anser att en biobaserad produkts livslängd inte får förkortas på konstgjord väg, utan att produkten måste tillverkas för längsta möjliga livslängd.

41. Europaparlamentet understryker att bioekonomin på ett avgörande sätt kommer att bidra till utvecklingen av landsbygden och kustområdena. Parlamentet anser att samverkans effekter och ett nära samarbete längs med hela värdekedjan, inklusive lokala producenter av jord- och skogsbruksråvaror och bioraffinaderierna, skulle bidra till ökad konkurrenskraft och lönsamhet i landsbygdsområdena. Parlamentet understryker behovet av att ta fram en långsiktig bioekonomistrategi, med vederbörlig hänsyn till behovet av en trygg livsmedelsförsörjning.

42. Europaparlamentet begär att de biologiska och biotekniska processer som utvecklas ska kunna tillämpas inom utnyttjandet av förnybara biobaserade resurser från avfall och odlingar som inte är avsedda för livsmedel och användas som beståndsdelar i befintliga jordbruks- och skogsbruksföretag.

43. Europaparlamentet betonar att bioekonomins grundläggande principer är ytterligare ökad resurseffektivitet och minskat beroende av importråvaror, energi och icke förnybara naturresurser. Parlamentet understryker att skogssektorn och andra biobaserade industrier är betydelsefulla och betonar att koldioxidneutrala förnybara naturresurser och råvaror, såsom trä och träfiber, kan ersätta fossila icke förnybara råvaror. Parlamentet påminner om att bioekonomiindustrin tillverkar många högförädlade produkter, såsom kemikalier, läkemedel, plast och andra nya innovativa material, samt skapar sysselsättning. Parlamentet lyfter fram potentialen hos bioteknik baserad på marina resurser.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder för att öka råvarupotentialen på ett hållbart sätt, bättre uppbåda sådana råvaror, samla in biologiskt nedbrytbart avfall – och i detta sammanhang undvika omfattande transporter – och säkerställa att användningen av biomassa förblir ekologisk och inte försämrar funktionen som kolsänka. Parlamentet anser i detta sammanhang att man snarast måste fastställa hållbarhetskriterier för användning av energi från biomassa i syfte att säkra tillgången på biomassa för mer resurseffektiva ändamål, samtidigt som man förhindrar att incitamenten för omvandling av biomassa till energi snedvrider marknaden och minskar producenternas tillgång till biomassa.

Tisdagen den 2 juli 2013

45. Europaparlamentet anser att det är viktigt att investera i bioekonomins distributionskedjor för att garantera råvarutillgången. Parlamentet understryker att bioekonomistrategierna bör främja inte bara en effektivare användning av hushållsavfall och kommunalt avfall utan även återvinning av rest- och biprodukter från jord- och skogsbruk. Dessutom efterlyser parlamentet bättre lagstiftning som skapar möjligheter och ett tydligt rättsläge och ger bättre stöd för en hållbar användning av bioekonomins resurser och råvaruutnyttjande, och menar att politiken i alla avseenden bör vara flexibel, långsiktig och investeringsvänlig.

46. Europaparlamentet anser att bioekonomin skulle kunna bidra på ett viktigt sätt till att motverka den pågående avindustrialiseringen i Europa, i linje med EU:s nya industripolitiska strategi, och till att vända denna utveckling tack vare nya strategier som stimulerar marknaden och stärker det regionala systemets konkurrenskraft.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera miljöskadliga subventioner till följd av statliga åtgärder som ger vissa konsumenter och producenter fördelar för att komplettera deras inkomster eller sänka deras kostnader, men som därigenom diskriminerar miljövänliga metoder⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på grundval av denna definition utan dröjsmål, dock senast 2014, anta konkreta planer för utfasningen av alla miljöskadliga subventioner till 2020, inbegripet subventioner som gynnar ineffektiv användning av förnybara resurser och subventioner för fossila bränslen, samt att rapportera om framstegen via de nationella reformprogrammen. Parlamentet finner det i detta sammanhang oroande att stöd till användning av biomaterial för energi redan håller på att underminera resurseffektivitetsmålen.

48. Europaparlamentet konstaterar med oro att den ökande efterfrågan på biomassa, särskilt trä, kan utlösa omfattande skogsavverkning i utvecklingsländer, där utsläppen av växthusgaser inte redovisas i enlighet med Kyotoprotokollet. Parlamentet påpekar att detta kan påverka markkvaliteten, vattnets kretslopp och den biologiska mångfalden, samtidigt som det ökar belastningen på globala avtal såsom konventionen om biologisk mångfald och FN:s samarbetsprogram för minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna. Med tanke på att markförvaltningssystemen är svaga i många utvecklingsländer hyser parlamentet även farhågor om att ökad efterfrågan på träprodukter kan leda till olaglig avverkning och i sin tur försvaga frivilliga partnerskapsavtal som omfattas av handlingsplanen för Flegt (skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog).

49. Europaparlamentet understryker att övergången till en bioekonomi kommer att bidra till en ytterligare integrering av Rio+20-resultaten i EU:s politik. Parlamentet anser att EU bör intensifiera sitt stöd till initiativ som underlättar övergången på internationell nivå till en grön ekonomi för alla.

50. Europaparlamentet uppmanar EU att bli ett internationellt kraftcentrum för forskning och innovation inom bioekonomi. Utveckling av nya produkter, processer och tjänster baserade på förnybara råvaror kommer att öka de europeiska företagens konkurrenskraft och göra dem internationellt ledande.

51. Europaparlamentet anser att det är av avgörande vikt att man utarbetar internationella rättsligt bindande hållbarhetsstandarder för olika aspekter av biomassaanvändningen samt bindande kriterier för hållbart skogsbruk. EU uppmanas eftertryckligen att eftersträva antagandet av multilaterala avtal och att tillhandahålla institutionellt och tekniskt bistånd kopplat till dessa avtal för att garantera en hållbar användning av biomassa, särskilt för de minst utvecklade länderna.

52. Europaparlamentet anser att den bioekonomiska modell som utvecklas inom ramen för denna strategi skulle göra det möjligt att lösa de rådande problemen och på längre sikt ligga till grund för en mer hållbar och effektiv produktion, konsumtion, utveckling och livsstil genom att ge ny fart åt den europeiska tillväxten till följd av en ny syntes av ekonomi, miljö och social kvalitet.

o

o o

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Anpassat från OECD (1998 och 2005) i IEEP et al. 2007, se <http://ec.europa.eu/environment/enveco/taxation/index.htm>

Onsdagen den 3 juli 2013

P7_TA(2013)0304

Den politiska överenskommelsen om den fleråriga budgetramen

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om den politiska överenskommelsen om den fleråriga budgetramen 2014–2020 (2012/2799(RSP))

(2016/C 075/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 310, 311, 312 och 323 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2012 i syfte att uppnå ett positivt resultat av förfarandet för godkännande av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2013 om Europeiska rådets slutsatser av den 7–8 februari 2013 avseende den fleråriga budgetramen ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser som antogs 8 februari 2013,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser som antogs den 28 juni 2013,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet välkomnar den politiska överenskommelse som den 27 juni 2013 nåddes på högsta politiska nivå mellan parlamentet, rådets ordförandeskap och kommissionen om den fleråriga budgetramen 2014–2020, efter långa och krävande förhandlingar. Parlamentet medger att det irländska ordförandeskapets ansträngningar har haft stor betydelse för uppnåendet av denna överenskommelse.

2. Europaparlamentet betonar att det tack vare parlamentets beslutsamhet under förhandlingarna för första gången har antagits ett antal bestämmelser som kommer att vara avgörande för att göra den nya budgetramen genomförbar, konsekvent, transparent och mer lyhörd för allmänhetens behov i EU. Parlamentet betonar särskilt de nya föreskrifterna avseende översynen av den fleråriga budgetramen, flexibilitet, egna medel samt budgetens enhet och öppenhet, vilka utgjorde centrala prioriteringar för parlamentet under förhandlingarna.

3. Europaparlamentet är berett att tidigt i höst rösta om förordningen om den fleråriga budgetramen och det nya interinstitutionella avtalet, så snart nödvändiga tekniska och rättsliga villkor för slutförandet av relevanta texter är uppfyllda, så att det interinstitutionella avtalet avspeglar den övergripande överenskommelse som nåtts mellan rådet och parlamentet.

4. Europaparlamentet upprepar emellertid sin ståndpunkt, återgiven i ovan nämnda resolution av den 13 mars 2013 om den fleråriga budgetramen, att förordningen om den fleråriga budgetramen inte kommer att godkännas såvida det inte föreligger en absolut garanti för att de utestående betalningskraven för 2013 kommer att få full täckning. Parlamentet förväntar sig således att rådet kommer att fatta ett formellt beslut om förslaget till ändringsbudget 2/2013 avseende ett belopp på 7,3 miljarder euro senast i samband Ecofinrådets möte den 9 juli 2013. Parlamentet kräver att rådet står fast vid sitt politiska åtagande att utan dröjsmål anta ytterligare en ändringsbudget för att undvika eventuella brister i betalningsbemyndigandena som skulle kunna leda till ett strukturellt underskott i EU:s budget i slutet av 2013. Parlamentet bekräftar att det inte kommer att godkänna förordningen om den fleråriga budgetramen eller att det inte kommer att anta 2014 års budget förrän denna nya ändringsbudget, som täcker det återstående underskott som fastställts av kommissionen, har antagits av rådet.

5. Europaparlamentet betonar vidare att förordningen om den fleråriga budgetramen inte lagligen kan antas om det inte föreligger en politisk överenskommelse om de relevanta rättsliga grunderna, särskilt i fråga om punkter som också speglas i förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet är berett att så snart som möjligt slutföra förhandlingarna om de rättsliga grunderna för alla fleråriga program och bekräftar på nytt att det håller fast vid principen att "inget är överenskommet förrän allt är överenskommet". Parlamentet kräver att parlamentets lagstiftningsbefogenheter enligt Lissabonfördraget respekteras fullt ut, och uppmanar rådet att korrekt förhandla om alla delar av de rättsliga grunderna som rör den fleråriga budgetramen. Parlamentet välkomnar de politiska överenskommelser som hittills har nåtts om flera nya fleråriga EU-program.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0360.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0078.

Onsdagen den 3 juli 2013

6. Europaparlamentet är medvetet om den budgetkonsolidering som pågår i medlemsstaterna. Parlamentet anser emellertid att den totala nivån på den kommande fleråriga budgetramen, i den form den har beslutats av Europeiska rådet, inte är tillräcklig för att nå EU:s politiska mål och säkerställa ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin. Parlamentet befarar att denna anslagsnivå inte är tillräcklig för att EU ska förfoga över de medel som behövs för att EU på ett samordnat sätt ska återhämta sig från krisen och gå styrkt ur den. Parlamentet beklagar att medlemsstaterna fortsätter att underskatta EU-budgetens roll för och dess bidrag till en förstärkning av den ekonomiska styrningen och budgetsamordningen i hela EU. Parlamentet befarar dessutom att så låga tak i den fleråriga budgetramen avsevärt kommer att minska parlamentets handlingsutrymme i de årliga budgetförfarandena.

7. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att den kommande fleråriga budgetramen senast i slutet av 2016 obligatoriskt ses över och därefter revideras, så att det blir möjligt för nästa kommission och parlament att ompröva EU:s politiska prioriteringar, anpassa den fleråriga budgetramen till nya utmaningar och behov och ta full hänsyn till de senaste makroekonomiska prognoserna. Parlamentet vidhåller att kommissionens obligatoriska översyn av både utgifts- och intäktsidorna i EU:s budget måste åtföljas av ett lagstiftningsförslag om en revidering av förordningen om den fleråriga budgetramen, i enlighet med vad som anges i den förklaring från kommissionen som är bifogad till den förordningen. Parlamentet har för avsikt att göra en sådan obligatorisk översyn av den fleråriga budgetramen till ett centralt krav i samband med att kommissionens nya ordförande insätts i sitt ämbete.

8. Europaparlamentet upprepar hur oerhört viktigt det är med den ökade flexibiliteten i den fleråriga budgetramen 2014–2020 för att man till fullo ska kunna utnyttja budgetramens respektive tak för åtaganden (960 miljarder euro) och betalningar (908,4 miljarder euro), i enlighet med Europeiska rådets krav. Parlamentet välkomnar därför rådets godkännande av två viktiga förslag från parlamentet, nämligen inrättandet av en samlad marginal för betalningar och en samlad marginal för åtaganden, vilket kommer att göra det möjligt att automatiskt överföra outnyttjade anslag från ett budgetår till nästa. Parlamentet beklagar dock de begränsningar som rådet har ställt upp (i fråga om tid eller belopp), vilket kan hämma ett fullständigt utnyttjande av dessa instrument. Parlamentet anser att en förbättring av dessa mekanismer bör ingå som en fullfjädrad del i den översyn av den fleråriga budgetramen som kommissionen ska föreslå efter valet.

9. Europaparlamentet betonar att de nya flexibilitetsreglerna för åtaganden under den fleråriga budgetramen 2014–2020 bör möjliggöra kompletterande anslag för program som är knutna till tillväxt och sysselsättning, särskilt initiativet om sysselsättning för unga, i syfte att säkerställa kontinuerlig finansiering och maximera ett effektivt utnyttjande av de överenskomna taken.

10. Europaparlamentet välkomnar tidigareläggningen 2014/2015 av anslag för initiativet för sysselsättning för unga, och vidhåller att extra anslag kommer att behövas 2016 för att säkerställa programmets hållbarhet och effektivitet.

11. Europaparlamentet betonar att det som ett resultat av parlamentets beslutsamhet kommer att ske en tidigareläggning av anslag 2014/2015 även för Horisont 2020, Erasmus och Cosme, i syfte att minska den finansieringsklyfta som råder mellan berörda anslag i 2013 och 2014 års budgetar. Parlamentet betonar dessutom att det är mycket viktigt att ytterligare anslag även görs tillgängliga för den digitala agendan.

12. Europaparlamentet välkomnar att det har vidtagits åtgärder för att möjliggöra ytterligare en ökning på högst 1 miljard euro för livsmedelsutdelningsprogrammet för de medlemsstater som vill använda den ökningen för att hjälpa de personer som har det sämst ställt i unionen. Parlamentet förväntar sig att rådet och parlamentet så snart som möjligt kommer överens om formerna för genomförandet av detta åtagande inom ramen för de pågående förhandlingarna om den rättsliga grunden för programmet ifråga.

13. Europaparlamentet beklagar att rådet inte har lyckats göra några framsteg i fråga om reformen av systemet för egna medel på grundval av de lagstiftningsförslag som har lagts fram av kommissionen. Parlamentet betonar att EU:s budget bör finansieras via verkliga egna medel, enligt vad som fastställs i fördraget, och är därför villigt att arbeta för en reform som minskar de BNI-baserade bidragen till EU:s budget till högst 40 procent. Parlamentet förväntar sig därmed att den gemensamma förklaringen om egna medel som de tre EU-institutionerna har kommit överens om ska göra det möjligt att nå konkreta framsteg, särskilt med tanke på halvtidsöversynen/revideringen av den fleråriga budgetramen. Parlamentet förespråkar därför att högnivågruppen om egna medel ska sammankallas i samband med det formella antagandet av den fleråriga budgetramen och att den ska ges mandat att undersöka alla aspekter av reformen av systemet med egna medel.

14. Europaparlamentet välkomnar resultatet av förhandlingarna om EU-budgetens enhet och öppenhet. Parlamentet anser att en eventuell framtida "budget för euroområdet" antingen bör införlivas i eller bifogas till EU:s budget.

Onsdagen den 3 juli 2013

15. Europaparlamentet anser att det förfarande som ledde fram till denna överenskommelse om den fleråriga budgetramen 2014–2020 är mycket beklagligt eftersom det i själva verket har berövat parlamentet på dess verkliga befogenheter i budgetfrågor, vilka slås fast i EUF-fördraget. Parlamentet anser att de många möten som hållits under de senaste åren mellan parlamentets delegation och de olika ordförandeskapen i rådet vid sidan av relevanta möten i rådet (allmänna frågor), liksom delegationens deltagande i informella rådsmöten om den fleråriga budgetramen inte har tjänat något verkligt syfte, eftersom de inte på något sätt påverkat vare sig förhandlingarnas anda, tidsplan eller innehåll eller rådets ståndpunkt, inbegripet behovet av att skilja mellan budgetramsöverenskommelsens rättsliga och budgetmässiga aspekter.

16. Europaparlamentet uppmanar därför parlamentets budgetutskott att i samarbete med utskottet för konstitutionella frågor dra nödvändiga slutsatser och lägga fram nya förslag om formerna för sådana förhandlingar, i syfte att säkerställa att hela budgetförloppet är både demokratiskt och öppet till sin natur.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar samt till övriga berörda institutioner och organ.

P7_TA(2013)0314

Trafiksäkerhet

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om trafiksäkerhet 2011–2020 – de första milstolparna i arbetet för en skadestrategi (2013/2670(RSP))

(2016/C 075/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om europeisk trafiksäkerhet 2011–2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Mot ett europeiskt område för trafiksäkerhet: politiska riktlinjer för trafiksäkerhet 2011–2020* (COM(2010)0389),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *On the Implementation of objective 6 of the European Commission's policy orientations on road safety 2011-2020 – First milestone towards an injury strategy* (SWD(2013)0094),
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén om politiska riktlinjer för trafiksäkerhet 2011–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av den av Världsbanken och WHO 2004 gemensamt publicerade rapporten *World report on road traffic injury prevention*,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2012 om eCall: en ny 112-tjänst för medborgarna ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 72.

⁽³⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 30.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0274.

Onsdagen den 3 juli 2013

— med beaktande av frågan till kommissionen *Trafiksäkerhet 2011–2020 – de första milstolparna i arbetet för en skadestrategi* (O-000061/2013 – B7-0211/2013),

— med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen och av följande skäl:

A. Under 2011 omkom mer än 30 000 människor i trafikolyckor i EU och nästan 1,5 miljoner uppgavs ha skadats (mer än 250 000 av dem svårt).

B. För varje dödsolycka sker det ytterligare fyra olyckor som leder till bestående invaliditet, 40 olyckor som förorsakar lätta skador och 10 olyckor som förorsakar svåra skador.

C. Mer än hälften av alla svårt skadade har råkat ut för en olycka i en tätort. Dessa olyckor drabbar särskilt fotgängare, motorcyklister, cyklister (inklusive elcyklister) och andra oskyddade trafikanter.

D. De främsta orsakerna till dödsolyckor och svåra skador är fordonsfel, dålig vägplanering, bristfälligt vägunderhåll samt förarens beteende, bland annat förmågan att hålla rätt hastighet. Det finns ett direkt samband mellan hastighet och hur svår olyckan är. Vissa medlemsstater överväger att höja hastighetsgränserna på sina motorvägar.

E. Trafikolyckor är en av de vanligaste orsakerna till att EU-medborgare under 45 år tas in på sjukhus, och många svåra skador leder till livslångt lidande eller bestående invaliditet.

F. Räddningstjänsternas svarstid (den gyllene timmens princip), inklusive livräddande första hjälp och kvaliteten på vården, är avgörande om offren ska överleva olyckan.

G. De socioekonomiska kostnaderna för trafikskador uppskattas till 2 procent av BNP, eller cirka 250 miljarder euro 2012 ⁽¹⁾.

H. Europeiska åtgärder på detta område uppvisar positiva resultat.

1. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ om att fästa särskild vikt vid svåra skador i arbetet för att öka trafiksäkerheten.

2. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen antagit en gemensam EU-definition av svåra skador som grundar sig på den internationellt godkända klassificeringen av person med multipla skador, *Maximum Abbreviated Injury Scale*.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt införa den gemensamma EU-definitionen av svåra trafikskador och att på grundval av denna sammanställa och rapportera om statistik per transportmedel, inklusive oskyddade trafikanter, samt per väginfrastrukturslag före 2014.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av de insamlade uppgifterna fastställa ett ambitiöst mål för att minska trafikskadorna med 40 procent under perioden 2014–2020 och att fastställa nollvisionen som ett långsiktigt mål.

5. Europaparlamentet anser att utarbetandet av en gemensam mekanism för informationsinsamling och rapportering inte får förhindra att brådskande åtgärder vidtas på EU-nivå för att minska antalet svårt skadade i trafikolyckor.

6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens prioriteringar för utvecklandet av sin globala strategi, rörande bland annat åtgärder för att minska skadorna vid kollisioner, en strategi för olycksfallshantering, första hjälpen och räddningstjänster och långsiktig rehabilitering, och kräver att dessa prioriterade mål ska genomföras omedelbart.

⁽¹⁾ Kommissionens arbetsdokument *On the Implementation of objective 6 of the European Commission's policy orientations on road safety 2011–2020 – First milestone towards an injury strategy*.

Onsdagen den 3 juli 2013

En omedelbar minskning av de svåra skadorna i trafikolyckor i EU

7. Europaparlamentet understryker att en stor del av befintliga lagar och åtgärder måste genomföras så snart som möjligt på ett effektivare sätt för att minska skador vid kollisioner, öka trafikanternas säkerhet och minska de svåra skadorna.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över sin lagstiftning om aktiv och passiv fordonssäkerhet för att anpassa den till den senaste tekniska utvecklingen och att stödja införandet av olycksförebyggande teknik i bilarna.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av en säker och intelligent väginfrastruktur.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram detaljerade uppgifter om hur medlemsstaterna införlivar direktiv 2011/82/EU om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att fortsätta sina insatser för att bekämpa körning under påverkan av alkohol eller andra droger och att utbyta erfarenheter om bästa praxis när det gäller att analysera och rehabilitera trafiksyndare.

Att skydda oskyddade trafikanter

12. Europaparlamentet konstaterar att fotgängare och cyklister tillsammans står för 50 procent av alla trafikolyckor i tätorter och för en stor del av de svåra skadorna.
13. Europaparlamentet stöder övervakning och vidareutveckling av tekniska normer och politiska riktlinjer för skydd av de mest oskyddade trafikanterna, med andra ord, äldre, barn, personer med funktionshinder och cyklister, som en del av en samordnad ansträngning för att främja de oskyddade trafikanternas rättigheter i EU:s lagstiftning och transportpolitik.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna en översikt över tätorter med en hastighetsbegränsning på 30 km/h samt över vilka effekter hastighetsminskningen haft på att minska antalet dödsolyckor och svårt skadade.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att understryka vikten av informations- och utbildningskampanjer om säkrare cykling och gångtrafik och om politiska kampanjer som syftar till att främja cykling och gångtrafik, eftersom cyklisternas och fotgängarnas säkerhet i tätorter har ett starkt samband med cykling och gångtrafik som transportsätt, vid behov i kombination med kollektivtrafik.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för vägsäkerheten i tätorter som kunde tas med i handlingsplanerna för rörlighet i städerna och att överväga att koppla samman EU-finansiering av transportprojekt i städerna med dessa handlingsplaner som innehåller EU:s minskningsmål för dödsolyckor och svåra skador.

Bättre första hjälp och effektivare räddningstjänster

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja det europeiska larmnumret 112 och att uppfylla kraven på att göra larmcentralerna klara att tas i bruk 2015 och att så snart som möjligt genomföra en kampanj för att informera om att centralerna införs.
18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att ett allmänt 112-baserat eCall-system ska tas i bruk i alla nya typgodkända bilar i alla medlemsstater senast 2015 och att dataskyddsbestämmelserna ska respekteras i samband med detta.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa handledd övningskörning för äldre underåriga och att ta del av bästa praxis i medlemsstaterna.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att systematiskt främja förstahjälpsutbildning som ett sätt att öka förbipasserandes möjligheter att vid en olycka hjälpa offer innan räddningstjänsterna kommer.

Onsdagen den 3 juli 2013

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja samarbete mellan räddningstjänsterna och bildesigners och biltillverkare för att garantera effektiva insatser och säkerhet för räddningspersonalen och de skadade.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja genomförandet av e-hälsosystem, särskilt användningen av intelligenta transportkommunikationssystem av räddningspersonal, bland annat i räddningsfordon.

Vården efter olyckor och långtidsrehabilitering

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att understryka vikten av vård efter olyckor i sin hälso- och sjukvårdspolitik och att ytterligare förbättra långtidssjukvården, vården efter sjukhusvistelsen och rehabilitering, bland annat traumavård och psykologisk hjälp till överlevande och vittnen till en trafikolycka, genom till exempel, hjälpstationer för att hjälpa dem att förbättra livskvaliteten.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra medvetenheten om följderna av svåra skador genom närmare samarbete med andra åtgärder med social inverkan, såsom graden av funktionsnedsättning, funktionshinder och invaliditet, och att utveckla utbildningsprogram om vägsäkerhet.

o
o o

25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

P7_TA(2013)0315

Grundläggande rättigheter: standarder och praxis i Ungern

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om situationen vad gäller grundläggande rättigheter: standarder och praxis i Ungern (i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2012) (2012/2130(INI))

(2016/C 075/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, där de värden som unionen bygger på fastställs,
- med beaktande av artiklarna 3, 4, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artiklarna 49, 56, 114, 167 och 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2012 om den senaste politiska utvecklingen i Ungern ⁽¹⁾, i vilken utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor fick i uppdrag att tillsammans med kommissionen, Europarådet och Venedigkommissionen följa upp frågan om huruvida och på vilka sätt de rekommendationer som fastställdes i resolutionen hade genomförts samt att lägga fram sina resultat i ett betänkande,
- med beaktande av sina resolutioner av den 10 mars 2011 om den ungerska medielagen ⁽²⁾ och av den 5 juli 2011 om Ungerns reviderade grundlag ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0053.

⁽²⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

⁽³⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 17.

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009–2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2012 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2010–2011) ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om artikel 7 i fördraget om Europeiska unionen – Att respektera och främja unionens värden (COM(2003)0606),
- med beaktande av rådets och kommissionens uttalanden under Europaparlamentets plenardebatt den 18 januari 2012 om den senaste politiska utvecklingen i Ungern,
- med beaktande av uttalandena av den ungerske premiärministern Viktor Orbán, som höll ett anförande under Europaparlamentets plenardebatt den 18 januari 2012 om den senaste politiska utvecklingen i Ungern,
- med beaktande av den utfrågning som anordnades den 9 februari 2012 av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor,
- med beaktande av rapporten från en delegation av ledamöter av Europaparlamentet om deras besök i Budapest den 24–26 september 2012,
- med beaktande av arbetsdokumenten om situationen för de grundläggande rättigheterna: standarder och praxis i Ungern (i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2012), som omfattar arbetsdokument 1 – rättsväsendets oberoende, 2 – grundläggande principer och grundläggande rättigheter, 3 – medielagstiftningen, 4 – den demokratiska principen och rättsstatsprincipen och 5 – föredragandens slutsatser och som diskuterades i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor den 10 juli 2012, 20 september 2012, 22 januari 2013, 7 mars 2013 och 8 april 2013, samt den ungerska regeringens kommentarer om dessa,
- med beaktande av Ungerns grundlag, som antogs av Ungerns nationalförsamling den 18 april 2011 och trädde i kraft den 1 januari 2012 (nedan kallad *grundlagen*), och övergångsbestämmelserna till denna, som antogs av nationalförsamlingen den 30 december 2011 och som också trädde i kraft den 1 januari 2012 (nedan kallade *övergångsbestämmelserna*),
- med beaktande av den första grundlagsändringen, som lades fram av finansministern den 17 april 2012 och antogs av Ungerns parlament den 4 juni 2012, där det fastställs att övergångsbestämmelserna ska vara en del av grundlagen,
- med beaktande av den andra grundlagsändringen, som lades fram den 18 september 2012 i form av en motion och antogs av Ungerns parlament den 29 oktober 2012, där kravet på väljarregistrering fastställs i övergångsbestämmelserna,
- med beaktande av den tredje grundlagsändringen, som lades fram den 7 december 2012 och antogs av Ungerns parlament den 21 december 2012, där det fastställs att de begränsningar och villkor för förvärv av äganderätten och för användning av jordbruksmark och skog samt de regler som styr organisationen av integrerad jordbruksproduktion ska fastslås av kardinallagar,
- med beaktande av den fjärde grundlagsändringen, som lades fram den 8 februari 2013 i form av en motion och antogs av Ungerns parlament den 11 mars 2013, där det bland annat fastställs att de övergångsbestämmelser som Ungerns författningsdomstol den 28 december 2012 ogiltigförklarade på processuella grunder (beslut nr 45/2012) ska införlivas i grundlagstexten (med vissa undantag, bland annat kravet på väljarregistrering), och de övriga bestämmelser i detta dokument som gäller under en övergångsperiod,

⁽¹⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0500.

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av lag CXI/2012 om ändring av lag CLXI/2011 om domstolsväsendet och dess förvaltning och lag CLXII/2011 om ungerska domares rättsliga ställning och ersättning,
- med beaktande av lag XX/2013 om lagändringar avseende den övre åldersgräns som ska tillämpas under vissa rättsliga förhållanden,
- med beaktande av lag CCVI/2011 om rätten till samvetsfrihet och religionsfrihet samt kyrkors, religiösa samfunds och trossamfunds rättsliga ställning i Ungern (kyrkolagen), som antogs den 30 december 2011 och trädde i kraft den 1 januari 2012,
- med beaktande av yttrandena CDL(2011)016, CDL(2011)001, CDL-AD(2012)001, CDL-AD(2012)009, CDL-AD(2012)020 och CDL-AD(2012)004 från Europeiska kommissionen för demokrati genom lag (Venedigkommissionen) om Ungerns nya konstitution, om de tre rättsliga frågor som uppkom under utarbetandet av Ungerns nya konstitution, om lag CLXII/2011 om ungerska domares rättsliga ställning och ersättning och lag CLXI/2011 om ungerska domstolsväsendet och dess förvaltning, om lag CLI/2011 om Ungerns författningsdomstol, om kardinallagarna om domstolsväsendet, som ändrades genom antagandet av yttrande CDL-AD(2012)001 om Ungern, samt om lagen om rätten till samvetsfrihet och religionsfrihet samt kyrkors, religiösa samfunds och trossamfunds rättsliga ställning i Ungern,
- med beaktande av det gemensamma yttrandet CDL-AD(2012)012 från Venedigkommissionen och OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) om lagen om val av ledamöter till Ungerns parlament,
- med beaktande av den ungerska regeringens kommentarer CDL(2012)072, CDL(2012)046 och CDL(2012)045 om Venedigkommissionens förslag till yttrande över de kardinallagar om domstolsväsendet som ändrades genom antagandet av yttrande CDL-AD(2012)001, om förslaget till gemensamt yttrande över lagen om val av ledamöter till Ungerns parlament och om förslaget till yttrande över lag CLI/2011 om Ungerns författningsdomstol,
- med beaktande av de initiativ som tagits av Europarådets generalsekreterare Thorbjørn Jagland, däribland de rekommendationer om domstolsväsendet som han lade fram i sin skrivelse av den 24 april 2012 till Ungerns vice premiärminister Tibor Navracsics,
- med beaktande av Tibor Navracsics svarsskrivelser av den 10 maj 2012 och 7 juni 2012 om de ungerska myndigheternas avsikt att följa Thorbjørn Jaglands rekommendationer,
- med beaktande av skrivelsen av den 6 mars 2013 från Europarådets generalsekreterare Thorbjørn Jagland till Tibor Navracsics, där han uttrycker sin oro över förslaget till en fjärde grundlagsändring och rekommenderar att den slutliga omröstningen skjuts upp, samt av svarsskrivelsen av den 7 mars 2013 från Tibor Navracsics,
- med beaktande av skrivelsen av den 6 mars 2013 från utrikesministrarna i Tyskland, Nederländerna, Danmark och Finland till kommissionens ordförande José Manuel Barroso om en mekanism för att uppmuntra respekten för unionens grundläggande värden i medlemsstaterna,
- med beaktande av skrivelsen av den 8 mars 2013 från Ungerns utrikesminister János Martonyi till EU:s alla utrikesministrar, i vilken han förklarar syftet med den fjärde grundlagsändringen,
- med beaktande av skrivelsen av den 8 mars 2013 från José Manuel Barroso till Viktor Orbán om Europeiska kommissionens oro över den fjärde grundlagsändringen och svarsskrivelsen från Viktor Orbán till kommissionens ordförande, av vilka kopior skickades till både Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy och Europaparlamentets talman Martin Schulz,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 11 mars 2013 av ordförande José Manuel Barroso och generalsekreterare Thorbjørn Jagland, där de påminde om sin oro över den fjärde grundlagsändringen med avseende på rättsstatsprincipen, och med beaktande av att premiärminister Viktor Orbán i sin skrivelse till ordförande José Manuel Barroso den 8 mars 2013 bekräftade den ungerska regeringens och det ungerska parlamentets helhjärtade åtagande att följa europeiska normer och värderingar,

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av den begäran om yttrande från Venedigkommissionen om den fjärde grundlagsändringen i Ungern som János Martonyi skickade till Thorbjørn Jagland den 13 mars 2013,
- med beaktande av rådets och kommissionens uttalanden om den konstitutionella situationen i Ungern under Europaparlamentets plenardebatt den 17 april 2013,
- med beaktande av skrivelsen av den 16 december 2011 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, Thomas Hammarberg, till János Martonyi, där det uttrycks oro över den nya lagen om rätten till samvetsfrihet och religionsfrihet samt kyrkors, religiösa samfunds och trossamfunds rättsliga ställning i Ungern, och med beaktande av János Martonyis svarsskrivelse av den 12 januari 2012,
- med beaktande av yttrande CommDH(2011)10 av den 25 februari 2011 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter om medielagstiftningen i Ungern mot bakgrund av Europarådets normer för mediefrihet och med beaktande av kommentarerna till detta yttrande av den 30 maj 2011 från den ungerske statssekreteraren med ansvar för kommunikation med myndigheterna,
- med beaktande av uttalandena av den 15 februari 2012 och 11 december 2012 från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, i vilka Ungern uppmanas att dels se över den lagstiftning som ger lokala myndigheter möjlighet att bestraffa hemlöshet, dels följa författningsdomstolens beslut om att avkriminalisera hemlöshet,
- med beaktande av uttalandena av den 15 mars 2013 från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om oron över antagandet av den fjärde grundlagsändringen,
- med beaktande av de i EU-domstolen pågående överträdelseförfarandena i mål C-288/12 som kommissionen inlett mot Ungern om huruvida uppsägningen av den före detta dataskyddombudsmannens mandat är förenlig med lagstiftningen,
- med beaktande av beslutet av Europeiska unionens domstol av den 6 november 2012 om den drastiska sänkningen av pensionsåldern för ungerska domare, och med beaktande av antagandet av lag nr XX/2013 om ändring av lag CLXII/2011, som det ungerska parlamentet antog den 11 mars 2013, efter EU-domstolens beslut,
- med beaktande av besluten från Ungerns författningsdomstol av den 16 juli 2012 (33/2012) om sänkning av pensionsåldern för ungerska domare, av den 28 december 2012 (45/2012) om övergångsbestämmelserna i grundlagen, av den 4 januari 2013 (1/2013) om lagen om valförfarandet och av den 26 februari 2013 (6/2013) om religionsfrihet och kyrkors rättsliga ställning,
- med beaktande av rapporten från övervakningskommittén i Europarådets parlamentariska församling,
- med beaktande av lag LXXII/2013 om införande av nya regler och föreskrifter för tillsyn av den nationella säkerheten och med beaktande av skrivelsen av den 27 maj 2013 från András Zs. Varga till András Cser-Palkovics, ordförande för det ungerska parlamentets utskott för konstitutionella, rättsliga och förfarandemässiga frågor, där det uttrycks oro över den lagstiftning som antagits om införande av nya regler och föreskrifter för tillsyn av den nationella säkerheten,
- med beaktande av Europeiska kommissionens kommande utvärdering av den fjärde grundlagsändringen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0229/2013), och av följande skäl:

I – Bakgrund och de viktigaste frågorna

Gemensamma europeiska värden

- A. Europeiska unionen bygger på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter, i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget, på en entydig respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna, i enlighet med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och Europakonventionen, samt på ett erkännande av dessa rättigheters, friheters och principers rättsliga värde, vilket ytterligare bekräftas av EU:s förestående anslutning till Europakonventionen i enlighet med artikel 6.2 i EU-fördraget.

Onsdagen den 3 juli 2013

- B. De gemensamma värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget utgör kärnan av de rättigheter som är knutna till de människor som bor i Europeiska unionen, framför allt dess medborgare, oavsett deras nationalitet eller kulturella eller religiösa tillhörighet. De kan enbart åtnjuta dessa rättigheter till fullo om EU:s värden och principer upprätthålls.
- C. Det politiska och rättsliga arbetet med de värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget är en oundgänglig grundval för vårt demokratiska samhälle, och därför måste alla medlemsstater och EU-institutioner klart och otvetydigt erkänna dem.
- D. Respekten och främjandet av dessa gemensamma värden är inte bara en central del av Europeiska unionens identitet, utan är också ett uttryckligt krav enligt artikel 3.1 och 3.5 i EU-fördraget, och utgör således en absolut förutsättning för medlemskap i EU, liksom för att fullt ut bevara de förmånsrätter som medlemskapet medför.
- E. De förpliktelser som enligt Köpenhamnskriterierna gäller för kandidatländer fortsätter att gälla för medlemsstaterna efter anslutning till EU enligt artikel 2 i EU-fördraget och principen om lojalt samarbete. Alla medlemsstater bör därför utvärderas regelbundet för att kontrollera att de fortfarande respekterar EU:s gemensamma värden.
- F. I artikel 6.3 i EU-fördraget understryks att de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå i unionsrätten som allmänna principer. Dessa rättigheter utgör de europeiska demokratiska staternas gemensamma arv och styrka.
- G. Genom Lissabonfördragets ikraftträdande och enligt artikel 6 i EU-fördraget har EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna samma rättsliga värde som fördragen, och värdena och principerna har följaktligen omvandlats till konkreta rättigheter som kan göras gällande inför domstol.
- H. Artikel 7.1 i EU-fördraget ger EU-institutionerna befogenhet att enligt ett särskilt förfarande bedöma om det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de gemensamma värden som anges i artikel 2 och att inleda en politisk dialog med det berörda landet för att förhindra och rätta till åsidosättanden. Innan ett sådant beslut fattas ska rådet höra den berörda medlemsstaten, i enlighet med samma förfarande.
- I. Tillämpningsområdet för artikel 2 i EU-fördraget begränsas inte av artikel 51.1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, och tillämpningsområdet för artikel 7 i EU-fördraget är inte begränsat till de politikområden som omfattas av unionsrätten. Av detta följer att EU även kan agera i fall av åsidosättande, eller i fall av klar risk för åsidosättande, av de gemensamma värdena på områden som omfattas av medlemsstaternas befogenheter.
- J. Enligt principen om lojalt samarbete, som fastställs i artikel 4.3 i EU-fördraget, ska medlemsstaterna hjälpa unionen att fullgöra sina uppgifter och avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av unionens mål, däribland målet att respektera och främja unionens gemensamma värden.
- K. Unionens gemensamma värden går hand i hand med EU:s åtagande om mångfald, som uttrycks genom unionens skyldighet att respektera "medlemsstaternas likhet inför fördragen samt deras nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer", i enlighet med artikel 4.2 i EU-fördraget. De europeiska grundläggande värdena i artikel 2 i EU-fördraget följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och kan därför inte ställas mot de skyldigheter som anges i artikel 4 i EU-fördraget. Tvärtom utgör de den grundstruktur inom vars ram medlemsstaterna kan bevara och vidareutveckla sin egen nationella identitet.
- L. I fördragen är respekten för den "nationella identiteten" (artikel 4.2 i EU-fördraget) och för "de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna" (artikel 67 i EUF-fördraget) oupplösligen förbunden med principerna om lojalt samarbete (artikel 4.3 i EU-fördraget) och ömsesidigt erkännande (artiklarna 81 och 82 i EUF-fördraget) och därmed ömsesidigt förtroende samt respekt för kulturell och språklig mångfald (artikel 3.3 i EU-fördraget).

Onsdagen den 3 juli 2013

- M. En medlemsstats åsidosättande av unionens gemensamma principer och värden kan varken rättfärdigas av nationella traditioner eller uttryck för nationell identitet om ett sådant åsidosättande leder till att man tummar på de principer och värden som är kärnan i det europeiska bygget, exempelvis de demokratiska värdena, rättsstatsprincipen eller principen om ömsesidigt erkännande. Detta får som konsekvens att en hänvisning till artikel 4.2 i EU-fördraget enbart är tillämplig så länge medlemsstaten respekterar de värden som läggs fast i artikel 2 i EU-fördraget.
- N. Unionens mål att bekräfta och främja sina värderingar i sina förbindelser med den övriga världen, som fastställs i artikel 3.5 i EU-fördraget, stärks ytterligare genom den särskilda skyldighet som säger att unionens åtgärder i internationella sammanhang ska utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning: demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet (artikel 21.1 i EU-fördraget).
- O. Därför är det inte bara medlemsstaternas och EU:s trovärdighet på den internationella arenan utan också unionens mål för dess yttre åtgärder som skulle undermineras om medlemsstaterna inte kan eller vill leva upp till de normer som de har enats om och som de genom att underteckna fördragen har förbundit sig att följa.
- P. Medlemsstaternas respekt för samma uppsättning grundläggande värden är en nödvändig förutsättning för att få till stånd ett ömsesidigt förtroende, och därigenom ett välfungerande ömsesidigt erkännande, vilket är själva grundbulten bakom inrättandet och utvecklingen av den inre marknaden och det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför får varje försök till bristande respekt för de gemensamma värdena, eller försvagning av dem, en negativ inverkan på hela den europeiska ekonomiska, sociala och politiska integrationsprocessen.
- Q. De gemensamma värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget, som kungörs i ingresserna till fördragen och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och som avses i ingressen till Europakonventionen och i artikel 3 i Europarådets stadga, förutsätter en maktfördelning mellan oberoende institutioner baserat på ett välfungerande kontrollsystem. Dessa principers kärnegenskaper ska omfatta respekt för legalitetsprincipen, inbegripet en öppen, ansvarsfull och demokratisk lagstiftningsprocess, rättssäkerhet, ett starkt system med representativ demokrati som bygger på fria val och respekt för oppositionens rättigheter, effektiv kontroll av lagstiftningens överensstämmelse med konstitutionen, en effektiv, öppen, delaktighetsbaserad och ansvarsfull regering och förvaltning, ett oberoende och opartiskt domstolsväsende, oberoende medier samt respekt för de grundläggande rättigheterna.
- R. Kommissionen ska enligt artikel 17 EU-fördraget "säkerställa tillämpningen av fördragen och ... övervaka tillämpningen av unionsrätten under kontroll av Europeiska unionens domstol."

Reformerna i Ungern

- S. Ungern var det första tidigare kommunistland att ansluta sig till Europakonventionen, och som EU-medlemsstat var det först med att ratificera Lissabonfördraget den 17 december 2007. Ungern tog aktiv del i arbetet i konventet och regeringskonferensen 2003 och 2004, bland annat i utarbetandet av EU-fördragets artikel 2, samt tog initiativ till att rättigheterna för personer som tillhör minoriteter beaktades.
- T. I Ungerns sekellånga historia har den fredliga samexistensen mellan olika nationaliteter och folkgrupper haft en positiv inverkan på nationens kulturella rikedom och välbefinnande. Därför bör Ungern uppmanas att bevara denna tradition och att beslutsamt motverka alla initiativ som skulle kunna diskriminera enskilda grupper.
- U. Ungern har även undertecknat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra internationella rättsliga instrument som förpliktigar landet att respektera och genomföra internationella demokratiska principer.
- V. Efter det allmänna valet i Ungern 2010 vann regeringsmajoriteten mer än två tredjedelar av platserna i parlamentet, vilket gjorde att den snabbt kunde inleda ett intensivt lagstiftningsarbete för att omgestalta landets hela konstitutionella ordning (den tidigare konstitutionen har hittills ändrats tolv gånger och grundlagen fyra gånger) och därmed i grunden ändra den institutionella och rättsliga ramen och ett antal grundläggande aspekter, inte bara i samhället utan även i privatlivet.

Onsdagen den 3 juli 2013

- W. Varje medlemsstat i Europeiska unionen har oinskränkt frihet att se över sin konstitution. Själva tanken med ett demokratiskt maktskifte är att ge en ny regering möjlighet att anta lagstiftning som återspeglar människors vilja, dess värderingar och politiska åtaganden, så länge de respekterar unionens demokratiska och rättsstatliga värden och principer. I alla medlemsstater finns det särskilda konstitutionella förfaranden som gör det svårare att ändra grundlagen jämfört med att ändra den allmänna lagstiftningen, bland annat genom tillämpning av kvalificerad majoritet, ytterligare beslutsprocesser, tidsfördröjningar och folkomröstningar.
- X. De demokratiska traditionernas historia i Europa visar att en konstitutionell reform kräver yttersta omsorg och tillbörligt beaktande av förfaranden och garantier som syftar till bevarandet av bland annat rättsstaten, maktindelningen och den rättsliga normhierarkin: konstitutionen utgör ett lands högsta lag.
- Y. De omfattande och systematiska konstitutionella och institutionella reformer som Ungerns nya regering och parlament har genomfört på extremt kort tid saknar motstycke och förklarar varför så många europeiska institutioner och organisationer (Europeiska unionen, Europarådet, OSSE) har ansett det nödvändigt att granska effekterna av vissa reformer. Dubbla måttstockar för medlemsstaterna får inte förekomma, vilket innebär att situationen i andra medlemsstater också bör övervakas, med respekt för principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen.
- Z. En dialog baserad på öppenhet, delaktighet, solidaritet och ömsesidig respekt mellan de europeiska institutionerna och de ungerska myndigheterna är avgörande inom ramen för den ovannämnda demokratiska värdegemenskapen.
- AA. Kommissionen bör, när den utövar sitt ansvar att övervaka tillämpningen av unionsrätten, agera med yttersta kompetens och respekt för oberoendet. Den bör också snabbt och utan dröjsmål vidta åtgärder, särskilt i fall där det är möjligt att en medlemsstat allvarligt åsidosätter unionens värden.

Grundlagen och dess övergångsbestämmelser

- AB. Ungerns grundlag – som antogs den 18 april 2011, uteslutande med röster från ledamöter ur regeringskoalitionen och på grundval av ett utkast som utarbetats av företrädare för regeringskoalitionen – genomfördes på den korta tiden av 35 kalenderdagar räknat från det att förslaget (T/2627) lades fram för parlamentet. Därigenom kringkars möjligheterna till en noggrann och genomgripande debatt om utkastet med oppositionspartierna och det civila samhället.
- AC. Det utkast till konstitution som lades fram för det ungerska parlamentet den 14 mars 2011 var det som utarbetats av de valda företrädarna i koalitionen FIDESZ-KDNP och inte det arbetsdokument som utarbetats på grundval av överläggningarna i det tillfälliga parlamentsutskottet, som dock inrättats särskilt för utarbetandet av den nya grundlagen; inte heller i detta sammanhang hölls alltså något samråd med oppositionen.
- AD. Det "nationella samrådet" om den konstitutionella processen bestod enbart av en lista med tolv frågor om mycket specifika ärenden som formulerats av regeringspartiet på ett sätt som kunde ha lett till självklara svar. Dessutom omfattade samrådet inte utkastet till grundlagen.
- AE. Efter en författningsenlig framställning från den ungerske ombudsmannen för de grundläggande rättigheterna upphävde den ungerska författningsdomstolen den 28 december 2012 (beslut 45/2012) mer än två tredjedelar av övergångsbestämmelserna på grund av att de inte hade karaktär av övergångsbestämmelser.
- AF. Genom den fjärde grundlagsändringen, som antogs den 11 mars 2013, införlivas i grundlagen de flesta av de övergångsbestämmelser som författningsdomstolen ogiltigförklarat, liksom andra bestämmelser som tidigare ansetts strida mot konstitutionen.

Onsdagen den 3 juli 2013

Omfattande tillämpning av kardinallagar

- AG. Den ungerska grundlagen hänvisar till 26 områden som ska fastställas av kardinallagar (dvs. lagar som kräver två tredjedels majoritet för att antas), vilka omfattar ett stort antal frågor som rör Ungerns institutionella system, utövandet av grundläggande rättigheter och viktiga samhällsfunktioner.
- AH. Alltsedan antagandet av grundlagen har parlamentet antagit 49 kardinallagar ⁽¹⁾ (under loppet av halvtannat år).
- AI. En rad frågor, bland annat specifika aspekter av familjerätten och skatte- och pensionssystemen, som i normala fall omfattas av den lagstiftande maktens allmänna beslutsbefogenheter, regleras av kardinallagar.

Påskyndade lagstiftningsförfaranden, tillämpningen av motioner, parlamentsdebatter

- AJ. Viktig lagstiftning, däribland grundlagen, den andra och fjärde grundlagsändringen, övergångsbestämmelserna i grundlagen samt ett antal kardinallagar har antagits på grundval av motioner, som inte omfattas av bestämmelserna som fastställs i lag CXXXI/2010 om det civila samhällets delaktighet i lagstiftningsarbetet eller i förvaltnings- och justitieministeriets dekret 24/2011 om preliminär utvärdering och efterhandsutvärdering, vilket leder till att lagstiftning som antas med detta effektiviserade förfarande blir föremål för begränsad offentlig debatt.
- AK. Antagandet av ett stort antal kardinallagar på mycket kort tid, däribland lagarna om den rättsliga statusen och ersättningen för domare i Ungern och om organisationen och förvaltningen av Ungerns domstolar, samt lagarna om religions- och trosfrihet och om Ungerns nationalbank, har oundvikligen begränsat möjligheterna för adekvat samråd med oppositionspartierna och det civila samhället, bland annat, i förekommande fall, arbetsgivarorganisationer, fackföreningar och intressegrupper.
- AL. Genom lag XXXVI/2012 om nationalförsamlingen har parlamentets talman fått en omfattande oinskränkt befogenhet att begränsa parlamentsledamöternas yttrandefrihet i parlamentet.

Försvagning av kontroll- och maktodelningsmekanismer: författningsdomstolen, parlamentet, dataskyddsmyndigheten

- AM. Genom grundlagen har det införts en möjlighet att väcka två nya sorters talan inför författningsdomstolen om oförenlighet med konstitutionen, medan möjligheten till allmän talerätt (actio popularis) för efterhandsgranskning har utgått.
- AN. Lag LXXII/2013 om införande av nya regler och föreskrifter för tillsyn av den nationella säkerheten offentliggjordes den 3 juni 2013. Lagen har väckt farhågor, som framför allt har framförts av Ungerns biträdande justitiekansler, när det gäller respekten för principen om maktodelning, domstolsväsendets oberoende, respekten för privat- och familjelivet och rätten till ett effektivt rättsmedel.
- AO. I och med grundlagen har författningsdomstolens befogenheter att efterhandsgranska budgetrelaterade lagars förenlighet med konstitutionen från materiell synpunkt avsevärt begränsats till att bara gälla överträdelse enligt en avgränsad förteckning över rättigheter. På så sätt kontrollen av grundlagsenligheten hindrats i fall där andra grundläggande rättigheter har överträtts, såsom äganderätt, rätten till en rättvis rättegång och rätten att inte utsättas för diskriminering.
- AP. Den fjärde grundlagsändringen lämnade författningsdomstolens redan befintliga rätt att granska förslag till grundlagsändringar på processuella grunder oförändrad. Den utesluter dock författningsdomstolens möjlighet att i framtiden granska grundlagsändringar på materiella grunder.

⁽¹⁾ Dessa lagar inbegriper kardinallagar vilkas samtliga bestämmelser kräver två tredjedels majoritet, kardinallagar vilkas specifika bestämmelser måste antas med enkel majoritet samt lagar vilkas specifika bestämmelser kräver två tredjedels majoritet av de närvarande parlamentsledamöterna.

Onsdagen den 3 juli 2013

- AQ. Författningsdomstolen förklarade i sitt ovannämnda beslut nr 45/2012 följande: "Författningen har inte endast processuella, formella och offentlighetskrav, utan även materiella. De konstitutionella kriterierna i en demokratisk rättsstat är samtidigt de konstitutionella värderingarna, principerna och grundläggande demokratiska friheterna i internationella fördrag som godtas och erkänns av demokratiska rättsstater, liksom jus cogens, som delvis sammanfaller med det förut nämnda. Författningsdomstolen kan i vissa fall till och med pröva om de materiella kraven, garantierna och värderingarna i demokratiska rättsstater fritt upprätthålls och införlivas i konstitutionen." (Punkt IV.7 i beslutet.)
- AR. Den fjärde grundlagsändringen fastställer vidare att domar som författningsdomstolen avkunnat innan grundlagen trädde i kraft ska upphävas, och genom detta motsägs uttryckligen författningsdomstolens beslut nr 22/2012 i vilket domstolen fastställde att dess uttalanden om de grundläggande värdena, mänskliga rättigheterna och friheterna och om konstitutionsenliga institutioner som inte har ändrats i grunden av grundlagen förblir giltiga. Genom den fjärde grundlagsändringen återinfördes ett antal bestämmelser i grundlagen som författningsdomstolen tidigare förklarat strida mot konstitutionen.
- AS. Budgetrådet, ett icke-parlamentariskt organ med begränsad demokratisk legitimitet, har getts befogenhet att lägga in veto mot antagandet av den allmänna budgeten. Detta begränsar handlingsutrymmet för den demokratiskt valda lagstiftande församlingen och gör det möjligt för Ungerns president att upplösa parlamentet.
- AT. Genom den nya lagen om informationsfrihet, som antogs i juli 2011, avskaffades ombudsmannen för dataskydd och informationsfrihet. Därigenom avslutades ombudsmannens sexåriga mandat i förtid och dennes befogenheter överfördes till den nyinrättade nationella dataskyddsmyndigheten. Ändringarna granskas för närvarande av EU-domstolen.
- AU. Kommissionen inledde den 8 juni 2012 ett överträdelseförfarande mot Ungern med motiveringen att landet hade underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt direktiv 95/46/EG genom att avsätta datatillsynsmannen innan hans mandat löpt ut och sålunda äventyra institutionens oberoende.

Domstolsväsendets oberoende

- AV. Genom den nya grundlagen och dess övergångsbestämmelser avbröts ämbetsperioden för den tidigare ordföranden för högsta domstolen (numera kallad *Kúria*) i förtid efter två år.
- AW. Den 2 juli 2012 ändrade Ungern kardinallagarna om domstolsväsendet (lag CLXI/2011 om domstolsväsendet och dess förvaltning och lag CLXII/2011 om domares rättsliga ställning och ersättning) och genomförde därmed delvis rekommendationerna från Venedigkommissionen.
- AX. Viktiga faktorer som stöder domstolsväsendets oberoende, såsom oavsättlighet, garanterad ämbetsperiod och de styrande organens struktur och sammansättning, regleras inte i grundlagen utan fastställs fortfarande i kardinallagar – tillsammans med utförliga regler om domstolsväsendet och dess förvaltning.
- AY. Författningsdomstolens oberoende fastställs inte i Ungerns grundlag och inte heller oberoendet i fråga om domstolsväsendets förvaltning.
- AZ. Ändringen av kardinallagarna om domstolsväsendet med avseende på den makt som ordföranden för det nationella domstolsverket har att överföra mål från den innevarande domstolen till en annan domstol för att säkerställa att mål prövas inom en rimlig tidsfrist fastställer inte objektiva kriterier för valet av vilka mål som ska överföras.
- BA. I samband med att grundlagen, dess övergångsbestämmelser och kardinallag nr CLXII/2011 om domares rättsliga ställning och ersättning trädde i kraft sänktes den obligatoriska pensionsåldern för domare från 70 till 62 år.

Onsdagen den 3 juli 2013

- BB. I Europeiska unionens domstols beslut av den 6 november 2012 förklaras att den drastiska sänkningen av de ungerska domarnas, åklagarnas och notariernas pensionsålder från 70 till 62 år utgör en omotiverad åldersdiskriminering. Den 20 juni 2012 ingavs två klagomål till Europadomstolen av två grupper av ungerska domare för att få fastställt att den ungerska lagstiftning som sänker domarnas pensionsålder är en överträdelse av Europakonventionen.
- BC. Den 11 mars 2013 antog det ungerska parlamentet lag nr XX/2013 om ändring av de övre åldersgränserna så att de skulle vara delvis förenliga med den ungerska författningsdomstolens beslut av den 16 juli 2012 och Europeiska unionens domstols beslut av den 6 november 2012.

Valreformen

- BD. Regeringsmajoriteten i parlamentet reformerade ensidigt valsystemet utan att söka oppositionens samförstånd.
- BE. Som en del av den nya valreformen och på grundval av en motion antog det ungerska parlamentet den 26 november 2012 lagen om valförfarandet. Syftet med lagen var att ersätta den tidigare automatiska väljarregistreringen av alla medborgare med hemvist i Ungern med ett system för frivillig registrering som ett villkor för att kunna utöva den enskildes rätt att rösta.
- BF. Den andra grundlagsändringen, som innehåller krav på väljarregistrering, lades fram som en motion samma dag som lagförslaget om valförfarandet, nämligen den 18 september 2012, och antogs den 29 oktober 2012.
- BG. Venedigkommissionen och OSSE/ODIHR förberedde ett gemensamt yttrande om lagen om val av ledamöter till Ungerns parlament den 15 och 16 juni 2012.
- BH. Efter en framställan från Ungerns president den 6 december 2012 fastställde författningsdomstolen att registreringskravet utgör en oskälig begränsning av de ungerska medborgarnas rösträtt och därför strider mot konstitutionen.
- BI. Författningsdomstolen ansåg visserligen i sitt beslut av den 4 januari 2013 att det är motiverat att väljarregistrera medborgare som är bosatta utomlands, men ansåg samtidigt att det är diskriminerande att det inte finns någon möjlighet för väljare bosatta i Ungern utan fast adress att registrera sig personligen och att bestämmelserna om att det endast är tillåtet att publicera politisk reklam i public service-medier under valkampanjen och reglerna om förbud mot publicering av väljarundersökningar inom sex dagar före valet på ett oproportionerligt sätt inskränker yttrande- och pressfriheten.

Medielagstiftning

- BJ. Europeiska unionen bygger på värdena demokrati och rättsstaten, och garanterar och främjar följaktligen yttrandefrihet och informationsfrihet, i enlighet med artikel 11 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 10 i Europakonventionen. Dessa rättigheter innefattar yttrandefrihet och frihet att ta emot och sprida uppgifter utan kontroll, inblandning eller påtryckningar från offentliga myndigheters sida.
- BK. Europadomstolen har slagit fast att medlemsstaterna har en positiv skyldighet att garantera mediepluralism, vilket följer av artikel 10 i Europakonventionen. Konventionens bestämmelser påminner om bestämmelserna i artikel 11 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som är en del av unionens regelverk.
- BL. Ett självständigt och starkt offentligt rum som bygger på oberoende och pluralistiska medier utgör den miljö som är nödvändig för såväl de kollektiva friheterna i det civila samhället, t.ex. mötes- och föreningsfriheten, som individens friheter, t.ex. yttrandefriheten och rätten till tillgång till information. Journalister bör vara fria från påtryckningar från ägare, chefer och regeringar samt ekonomiska hot.
- BM. Europarådet och OSSE har genom sina förklaringar, resolutioner, rekommendationer, yttranden och rapporter om mediernas frihet, mångfald och koncentration skapat en uppsättning omfattande gemensamma alleuropeiska miniminormer på det här området.

Onsdagen den 3 juli 2013

- BN. Medlemsstaterna är skyldiga att alltid främja och skydda yttrande-, åsikts-, informations- och mediefriheten. Om dessa friheter är i allvarlig fara eller kränks i en medlemsstat är unionen skyldig att ingripa snabbt och effektivt, på grundval av sina befogenheter enligt fördragen och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, för att skydda det europeiska demokratiska och pluralistiska systemet och de grundläggande rättigheterna.
- BO. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen uttryckt oro över mediernas frihet, mångfald och koncentration i EU och dess medlemsstater.
- BP. Kritik har framförts mot ett antal bestämmelser i den ungerska mediagstiftningen, dels av parlamentet, kommissionen, OSSE:s representant för mediefrihet och Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, dels av Europarådets generalsekreterare, FN:s särskilda rapportör för främjandet av rätten till åsikts- och yttrandefrihet och av ett stort antal nationella och internationella journalistorganisationer, redaktörer och förläggare, icke-statliga organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter samt medlemsstaterna.
- BQ. Kritiken har framför allt handlat om antagandet av lagstiftning genom ett parlamentariskt förfarande som grundar sig på motioner, den i hög grad hierarkiska strukturen när det gäller medietillsynen, maktbefogenheterna hos ordföranden för tillsynsmyndigheten, avsaknaden av bestämmelser om myndighetens oberoende, myndighetens omfattande tillsyns- och sanktionsbefogenheter, vissa bestämmelsers stora inverkan på programinnehållet, bristen på mediespecifik reglering, den bristande insynen i anbudsförandet för licenser samt vaga normer, vilket kan leda till godtyckligt genomförande och verkställande.
- BR. I sin resolution av den 10 mars 2011 om den ungerska medielagen betonade parlamentet att den ungerska medielagen snarast bör upphävas och ses över utifrån kommissionens, OSSE:s och Europarådets anmärkningar och förslag. Parlamentet uppmanade också kommissionen att fortsätta sin noggranna övervakning och bedömning av huruvida den ungerska medielagens nya lydelse överensstämmer med EU:s lagstiftning, särskilt med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- BS. Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter har betonat att lagstiftningen måste ändras för att man ska komma till rätta med sådana inskränkningar av mediefriheten som föreskrifter om vilken information och rapportering som måste komma från medieleverantörerna, införandet av påföljder för medierna, avskräckande begränsningar av tryckfriheten i form av krav på registrering och undantag från journalisters källskydd. När det gäller mediernas oberoende och mångfald har han påpekat att man måste ta itu med problem som försvagade konstitutionella garantier för mångfald, avsaknad av oberoende för medietillsynsorganen, bristande skydd för oberoende radio och tv i allmänhetens tjänst samt avsaknad av möjligheter att föra talan vid nationella domstolar för medieaktörer som är föremål för beslut från medierådet.
- BT. Kommissionen har uttryckt tvivel om den ungerska medielagens överensstämmelse med direktivet om audiovisuella medietjänster och med EU:s regelverk i allmänhet, särskilt när det gäller skyldigheten att tillhandahålla en balanserad rapportering, som ska tillämpas på samtliga leverantörer av audiovisuella tjänster. Kommissionen har också ifrågasatt medielagens överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och dess respekt för den grundläggande rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet enligt i artikel 11 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, ursprungslandsprincipen och registreringskraven. Efter förhandlingar med kommissionen ändrade det ungerska parlamentet i mars 2011 lagen i enlighet med kommissionens önskemål.
- BU. OSSE har uttryckt allvarliga tvivel när det gäller den ungerska lagstiftningens materiella och territoriella tillämpningsområde, den politiskt homogena sammansättningen av mediemyndigheten och medierådet, de oproportionella påföljder som utdömts, det faktum att mediemyndighetens påföljder inte automatiskt avbryts om de överklagas till domstol och åsidosättandet av principen om journalisters rätt att skydda sina källor samt skyddet av familjevärderingar.
- BV. OSSE:s rekommendationer innehöll rekommendationer⁽¹⁾ om att stryka de rättsliga kraven på balanserad rapportering och andra innehållsbestämmelser i lagarna, skydda det redaktionella oberoendet, säkerställa att olika bestämmelser reglerar olika typer av medier – tryckta medier, radio och tv samt nätbaserade medier –, stryka registreringskrav som anses överflödiga, se till att tillsynsorganet är oberoende och behörigt, garantera objektivitet och

⁽¹⁾ Rättslig analys som skickades till Ungerns regering den 28 februari 2011: <http://www.osce.org/fom/75990>
Se även analysen och bedömningen från september 2010: <http://www.osce.org/fom/71218>

Onsdagen den 3 juli 2013

mångfald i förfarandet för att utse de organ som ska styra mediesektorn, avstå från att placera tryckta medier under tillsynsorganets behörighet och effektivt uppmuntra till självreglering.

- BW. Lagarna ändrades 2011 efter förhandlingar med kommissionen och i maj 2012 efter författningsdomstolens beslut från december 2011, vilket ledde till att flera bestämmelser bedömdes som författningsstridiga vad gäller innehållsregleringen av tryckta medier, journalistiskt källskydd, kravet på uppgiftslämning samt medie- och telekommunikationsombudsmannens funktion. Trots detta har OSSE:s representant för mediefrihet beklagat dels att flera ändringar infördes och antogs med kort varsel utan att berörda intressenter rådfrågats, dels att grundläggande delar av lagstiftningen inte har förbättrats. Detta gäller särskilt förfarandet för att utse mediemyndighetens och medierådets ordförande och ledamöter och deras makt över innehållet i radio och tv, utfärdandet av dryga böter samt bristen på skydd för finansiellt och redaktionellt oberoende radio och tv i allmänhetens tjänst.
- BX. Även om FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av rätten till åsikts- och yttrandefrihet välkomnar de ändringar av medielagstiftningen som antogs i mars 2011 framhåller han samtidigt de återstående problemen, som gäller följande punkter: reglering av medieinnehåll, bristande garantier för att säkerställa mediemyndighetens oberoende och opartiskhet, orimliga böter och andra administrativa påföljder, medielagstiftningens tillämplighet på alla typer av medier, bland annat tryckta och nätbaserade medier, registreringskrav samt otillräckligt journalistiskt källskydd.
- BY. I en analys från Europarådets experter⁽¹⁾ (där man undersökte medielagarnas – som föreslogs ändras 2012 – förenlighet med Europarådets normgivande texter när det gäller medier och yttrandefrihet) rekommenderades att de särskilda bestämmelserna om registrering och insyn, innehållsreglering, krav på nyhetsrapportering, källskydd, public service-medier och tillsynsorgan grundligt borde ses över, förtydligas eller i vissa fall tas bort.
- BZ. Efter dialogen med EU och Europarådets generalsekreterare, som skedde genom skriftväxling och expertmöten, antogs ytterligare ändringar i februari 2013 för att stärka och garantera medietillsynsorganens oberoende, särskilt när det gäller bestämmelserna om villkoren för utnämning och val av ordföranden för medie-, informations- och kommunikationsmyndigheten respektive medierådet samt om nomineringsförfarandet, den person som ska göra utnämningen och upprepade utnämningar.
- CA. De ungerska myndigheterna har uppgett att de avser att se över bestämmelserna om begränsningar av politisk reklam under valkampanjer. Den ungerska regeringen för samråd med kommissionen om frågan om politisk reklam. Den fjärde grundlagsändringen medför emellertid ett allmänt och potentiellt vagt förbud mot uttalanden som kränker olika grupperns värdighet, däribland den ungerska nationen, som kan användas för att godtyckligt påverka yttrandefriheten och som kan få en avskräckande effekt på journalister och artister m.fl.
- CB. Den nationella medie-, informations- och kommunikationsmyndigheten och medierådet har inte utvärderat konsekvenserna av lagstiftningen om journalistikens kvalitet, graderna av redaktionell frihet och kvaliteten på arbetsvillkoren för journalister.

Respekt för minoriteters rättigheter

- CC. Respekt för rättigheterna för personer som tillhör minoriteter erkänns uttryckligen bland de värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget, och unionen har förbundit sig att främja dessa värden och att bekämpa social utestängning, rasism, antisemitism och diskriminering.
- CD. Icke-diskriminering är en grundläggande rättighet enligt artikel 21 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Expertutlåtande av den 11 maj 2012 från Europarådets experter på ungersk medielagstiftning: Lag CIV/2010 om pressfrihet och grundläggande regler för medieinnehåll samt lag CLXXXV/2010 om medietjänster och massmedier.

Onsdagen den 3 juli 2013

- CE. Medlemsstaternas ansvar att se till att allas grundläggande rättigheter respekteras, oavsett etnicitet eller tro, omfattar samtliga nivåer inom den offentliga förvaltningen och de brottsbekämpande myndigheterna. Detta innebär också att de aktivt ska främja tolerans och kraftigt fördöma företeelser som rasistiska våldsbrott och offentlig antisemitisk och antiromsk hatpropaganda, särskilt när det uttrycks i officiella eller offentliga forum som det ungerska parlamentet.
- CF. Att de brottsbekämpande myndigheterna inte har reagerat på brott med rasistiska motiv⁽¹⁾ har lett till en misstro mot polisen.
- CG. Det är värt att notera att det ungerska parlamentet har antagit lagstiftning på de straff- och civilrättsliga områdena för att bekämpa hets mot person på grund av ras och hatiska uttalanden.
- CH. Även om intolerans mot de romska och judiska befolkningsgrupperna inte är ett problem som enbart är förknippat med Ungern och även om andra medlemsstater befinner sig i samma situation, har den senaste tidens händelser väckt farhågor om att de antiromska och antisemitiska hatiska uttalandena i Ungern har ökat.
- CI. På grund av genomförandet av retroaktiv skatte- och pensionslagstiftning har den sociala otryggheten och fattigdomen ökat kraftigt, vilket inte bara leder till en stor osäkerhet bland befolkningen utan även innebär en kränkning av den privata äganderätten och undergräver grundläggande medborgerliga friheter.

Religions- och trosfrihet och erkännande av kyrkor

- CJ. Tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet enligt artikel 9 i Europakonventionen och artikel 10 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna är en av grundvalarna för ett demokratiskt samhälle. Staternas roll bör på detta område vara att på ett neutralt och opartiskt sätt säkerställa rätten till olika religion, tro eller övertygelse.
- CK. Genom kyrkolagen fastställdes en ny rättsordning för reglering av religiösa samfund och kyrkor i Ungern. Dessutom infördes ett antal krav för erkännande av kyrkor, bland annat att ett sådant erkännande måste föregås av ett godkännande av parlamentet med två tredjedels majoritet.
- CL. Kyrkolagens krav på ett erkännande av parlamentet som villkor för att få inrätta en kyrka bedömdes av Venedigkommissionen⁽²⁾ vara en begränsning av religionsfriheten.
- CM. Till följd av de retroaktiva bestämmelser som trädde i kraft i samband med kyrkolagen har fler än 300 registrerade kyrkor förlorat sin rättsliga ställning som kyrka.
- CN. På begäran av flera religiösa samfund och den ungerska ombudsmannen för de grundläggande rättigheterna undersökte författningsdomstolen om bestämmelserna i kyrkolagen var förenliga med konstitutionen. I sitt beslut 6/2013 av den 26 februari 2013 konstaterade författningsdomstolen att vissa bestämmelser stred mot konstitutionen och ogiltigförklarade dem med retroaktiv verkan.
- CO. I beslutet ansåg författningsdomstolen – även om den inte ifrågasatte parlamentets rätt att ange de materiella villkoren för erkännande som kyrka – att parlamentets erkännande av en kyrka genom omröstning kan leda till politiskt partiska beslut. Författningsdomstolen förklarade att lagen inte innehöll någon skyldighet att lämna några detaljerade skäl för ett beslut som vägrar erkännande som kyrka, inte angav några tidsfrister för parlamentets åtgärder och inte gav någon möjlighet till effektiva rättsmedel då erkännande vägrats eller då ett beslut inte fattats.

⁽¹⁾ Rapport från FN:s särskilda rapportör om nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans (A/HRC/20/33/Add. 1).

⁽²⁾ Venedigkommissionens yttrande 664/2012 av den 19 mars 2012: *Opinion on Act CCVI of 2011 on the right to freedom of conscience and religion and the legal status of churches, denominations and religious communities of Hungary* (CDL-AD(2012)004).

Onsdagen den 3 juli 2013

CP. Den fjärde grundlagsändringen, som antogs två veckor efter författningsdomstolens beslut, ändrade artikel VII i grundlagen och förde upp parlamentets befogenhet att anta kardinallar för att erkänna vissa organisationer som bedriver religiös verksamhet, t.ex. kyrkor, till konstitutionell nivå. Därmed åsidosatte man författningsdomstolens beslut.

II – Bedömning

Ungerns grundlag och dess genomförande

1. Europaparlamentet påminner om att respekt för legalitetsprincipen, inbegripet en öppen, ansvarsfull och demokratisk lagstiftningsprocess, bland annat när man antar en grundlag, och för ett starkt system med representativ demokrati som grundar sig på fria val och respekt för oppositionens rättigheter är centrala delar av begreppen demokrati och rättsstatsprincipen. Dessa fastslås i artikel 2 i EU-fördraget, där det föreskrivs att "unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män". De proklameras också i ingresserna till både EU-fördraget och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet beklagar att EU-institutionerna hittills inte alltid har kunnat leva upp till de egna kraven när det gäller skyddet av de europeiska grundläggande värdena. Parlamentet betonar därför sitt särskilda ansvar för att kämpa för respekten för de europeiska grundläggande värdena enligt artikel 2 i EU-fördraget både på unionsnivå och i medlemsstaterna.

2. Europaparlamentet upprepar med kraft att utarbetandet och antagandet av en ny konstitution omfattas av medlemsstaternas behörighetsområde, men att också medlemsstaterna och EU har ansvar för att se till att de konstitutionella förfarandena och konstitutionernas innehåll överensstämmer med de åtaganden som varje medlemsstat gjort i sitt fördrag om anslutning till EU, dvs. EU:s gemensamma värden, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och Europakonventionen.

3. Europaparlamentet beklagar att utarbetandet och antagandet av Ungerns grundlag inte präglades av insyn, öppenhet, delaktighet och slutligen det samförstånd som kan förväntas i en modern demokratisk konstituerande process, vilket således försvagar själva grundlagens legitimitet.

4. Europaparlamentet noterar författningsdomstolens ovannämnda beslut av den 28 december 2012, i vilket den förklarade att det ungerska parlamentet överskred sin lagstiftningsbefogenhet när det antog ett antal varaktiga och allmänna regler i övergångsbestämmelserna i grundlagen. Författningsdomstolen förklarade bland annat att det är den konstituerande maktens uppgift och ansvar att klargöra situationen efter den delvisa ogiltigförklaringen och att parlamentet ska skapa klarhet och tydlighet vad gäller det rättsliga läget. Samtidigt ställdes kravet att detta inte får innebära att man automatiskt, och utan åtskillnad, inför de ogiltigförklarade bestämmelserna i grundlagen, eftersom parlamentet måste se över innehållet i de bestämmelser som ogiltigförklarats på grund av att de inte var övergångsbestämmelser och besluta vilka som kräver förnyad lagstiftning och på vilken nivå av rättskällorna. Det är parlamentets skyldighet att välja vilka bestämmelser – som ska regleras upprepade gånger – som ska införas i grundlagen och vilka som ska regleras genom annan lagstiftning.

5. Europaparlamentet är starkt kritiskt till bestämmelserna i den fjärde grundlagsändringen, vilka undergräver grundlagens företräde genom att återinföra ett antal regler som författningsdomstolen tidigare förklarat strida mot konstitutionen, dvs. vara oförenliga med grundlagen av processuella eller materiella skäl.

6. Europaparlamentet påminner om att författningsdomstolen i sitt ovannämnda beslut av den 28 december 2012 gav ett tydligt avgörande om förenligheten med konstitutionen genom att förklara följande: "I demokratiska rättsstater innehåller konstitutionerna konstanta materiella och processuella standarder och krav. De materiella och processuella konstitutionella kraven får inte vara lägre i samband med grundlagen än de var i samband med konstitutionen (lagen). Rättsstatskraven är krav som hela tiden upprätthålls i nutiden och samtidigt är program för framtiden. Rättsstaten är ett system av konstanta värderingar, principer och garantier." Parlamentet anser att detta entydiga och värdiga uttalande gäller hela Europeiska unionen och alla dess medlemsstater.

7. Europaparlamentet påminner om att unionens gemensamma värden om demokrati och rättsstatsprincipen förutsätter ett starkt system av representativ demokrati som grundar sig på fria val och respekt för oppositionens rättigheter och att valen i enlighet med artikel 3 i protokoll 1 till Europakonventionen bör garantera "folket rätten att fritt ge uttryck åt sin mening beträffande sammansättningen av den lagstiftande församlingen."

Onsdagen den 3 juli 2013

8. Antagande av lagar med två tredjedels majoritet är vanligt i andra medlemsstater och har förekommit i Ungerns konstitutionella och rättsliga ordning sedan 1989. Europaparlamentet anser emellertid att Ungerns utbredda användning av kardinallagar, för att fastställa mycket specifika och detaljerade regler, undergräver principerna om demokrati och rättsstaten eftersom detta tillvägagångssätt har gjort det möjligt för den nuvarande regeringen, som har stöd av en kvalificerad majoritet, att cementera politiska val. Detta gör att det blir svårare för de efterföljande regeringar som bara har enkel majoritet i parlamentet att reagera på förändringar i samhället och att betydelsen av nya val således riskerar att minska. Parlamentet anser att detta tillvägagångssätt bör omvärderas för att säkerställa att framtida regeringar och parlamentariska majoriteter ska kunna lagstifta på ett meningsfullt och omfattande sätt.

9. Europaparlamentet anser att tillämpningen av motionsförfarandet för att genomföra konstitutionen (genom kardinallagar) inte är en öppen, ansvarsfull och demokratisk lagstiftningsprocess eftersom den saknar garantier för att säkerställa den meningsfulla sociala debatten och samrådet. Detta skulle kunna motverka själva grundlagen, som ålägger regeringen (och inte de enskilda ledamöterna) att lägga fram de lagförslag som är nödvändiga för att genomföra den.

10. Europaparlamentet noterar Venedigkommissionens yttrande (nr CDL-AD(2011)016), där man säger sig välkomna det faktum att den nya grundlagen fastställer en konstitutionell ordning där demokrati, rättsstaten och skydd av grundläggande rättigheter utgör de underliggande principerna. Parlamentet noterar dessutom Venedigkommissionens yttrande (nr CDL-AD(2012)001), där det påpekas att antagandet av en stor mängd lagstiftning under en mycket kort tid skulle kunna förklara varför vissa av de nya bestämmelserna inte är förenliga med de europeiska normerna. Slutligen noterar parlamentet Venedigkommissionens yttrande över den fjärde grundlagsändringen av Ungerns grundlag (nr CDL-AD (2013)012), där det konstateras att den fjärde grundlagsändringen i sig skapar eller vidmakthåller brister i det ungerska konstitutionella systemet.

11. Europaparlamentet välkomnar att Ungerns grundlag upprepar och bekräftar artiklarna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och att Ungern som fjärde land inom EU i artikel H erkänner det ungerska teckenspråket som ett fullvärdigt språk och skyddar teckenspråkets ställning som en del av Ungerns kultur.

12. Europaparlamentet välkomnar att Ungerns grundlag i artikel XV särskilt förbjuder diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, funktionsnedsättning, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt eller socialt ursprung, omständigheter relaterade till ekonomi eller börd såväl som andra omständigheter, och att den föreskriver att Ungern kommer att vidta särskilda åtgärder för att skydda barn, kvinnor, äldre och personer med funktionsnedsättning i enlighet med artiklarna 20–26 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Demokratiska kontrollsystem

13. Europaparlamentet påminner om att demokrati och rättsstatsprincipen förutsätter en tydlig maktindelning mellan oberoende institutioner som grundar sig på ett välfungerande kontrollsystem och effektiv kontroll av lagstiftningsens överensstämmelse med konstitutionen.

14. Europaparlamentet påminner om att en konstitutionell majoritet utökade antalet författningsdomare från 11 till 15 och avskaffade kravet på att det måste nås en överenskommelse med oppositionen om valet av författningsdomare. Parlamentet är bekymrat över att åtta av de nuvarande 15 författningsdomarna har utsetts enbart med två tredjedels majoritet (med ett undantag), bland annat två nya ledamöter som utsågs direkt då de var parlamentsledamöter.

15. Europaparlamentet välkomnar införandet av en möjlighet att väcka två nya sorters talan inför författningsdomstolen och inser att ett demokratiskt system som är grundat på rättsstatsprincipen inte nödvändigtvis behöver en författningsdomstol för att fungera väl. Parlamentet påminner emellertid om Venedigkommissionens yttrande nr CDL-AD (2011)016, där det konstateras att i stater som har valt att införa en författningsdomstol bör denna ha rätt att bedöma all lagstiftnings överensstämmelse med de mänskliga rättigheter som garanteras i konstitutionen. Parlamentet anser därför att begränsningen av den konstitutionella behörigheten när det gäller lagar om den centrala budgeten och skatterna försvagar de institutionella och processuella garantierna för skyddet av en rad konstitutionella rättigheter och för kontrollen av parlamentets och regeringens befogenheter på budgetområdet.

16. Europaparlamentet påminner om att författningsdomstolen i sitt beslut nr 45/2012 förklarade följande: "Konstitutionell ordning har inte endast processuella, formella och offentlighetsrättsliga giltighetskrav, utan även materiella. [...] Författningsdomstolen kan i vissa fall till och med pröva om de materiella kraven, garantierna och värderingarna i demokratiska rättsstater fritt upprätthålls och införlivas i konstitutionen i enlighet med rättsstatsprincipen."

Onsdagen den 3 juli 2013

17. Europaparlamentet anser att författningsdomstolen, mot bakgrund av de systematiska ändringarna av grundlagen till följd av politiska beslut, inte längre kan uppfylla sin roll som det främsta organet för konstitutionellt skydd. Detta beror framför allt på att den fjärde grundlagsändringen uttryckligen förbjuder domstolen att granska grundlagsändringar som strider mot andra konstitutionella krav och principer.

18. Ett demokratiskt valt parlament har rätt att anta lagar i enlighet med grundläggande rättigheter, med respekt för politiska minoriteter och med hjälp av ett demokratiskt adekvat och öppet förfarande. Domstolarna – såväl de vanliga domstolarna som författningsdomstolarna – har skyldighet att säkerställa lagstiftningens överensstämmelse med konstitutionen. Mot denna bakgrund betonar Europaparlamentet vikten av principen om maktindelning och ett välfungerande kontrollsystem. Parlamentet är i detta sammanhang oroat över att maktförskjutningen i konstitutionella frågor – som är till det ungerska parlamentets fördel och författningsdomstolens nackdel – underminerar principen om maktindelning och ett välfungerande kontrollsystem, vilka är nyckelbegrepp i en rättsstat. Parlamentet välkomnar i detta avseende det gemensamma uttalande som ordförandena för de ungerska och rumänska författningsdomstolarna, Péter Paczolay och Augustin Zegrean, gjorde i Eger den 16 maj 2013, där de betonade att författningsdomstolarna har ett särskilt ansvar i länder som regeras med två tredjedels majoritet.

19. Europaparlamentet är djupt oroat över de bestämmelser i den fjärde grundlagsändringen som upphäver 20 års konstitutionell rättspraxis, som innehåller ett helt system av grundläggande principer och konstitutionella krav, inbegripet eventuell rättspraxis som påverkar tillämpningen av EU:s lagstiftning och europeisk människorättslagstiftning. Parlamentet noterar att domstolen redan har använt sina tidigare beslut som tolkningsunderlag. Det är emellertid oroväckande att andra domstolar kanske inte kan grunda sina beslut på författningsdomstolens tidigare rättspraxis.

20. Europaparlamentet är också oroat över huruvida en viss bestämmelse i den fjärde grundlagsändringen är förenlig med unionsrätten, nämligen den som gör att den ungerska regeringen kan införa en särskild skatt för att verkställa domar från Europeiska unionens domstol som medför betalningsskyldighet när det inte finns tillräckliga medel i statsbudgeten och när statsskulden överstiger halva bruttonationalprodukten. Parlamentet noterar den pågående dialogen mellan Ungerns regering och kommissionen i frågan.

21. Europaparlamentet är kritiskt till den påskyndade processen för att anta viktiga lagar, eftersom den undergräver oppositionspartiernas rättigheter att aktivt delta i lagstiftningsprocessen, vilket begränsar deras kontroll av majoritetens och regeringens åtgärder och i slutändan inverkar negativt på maktindelningssystemet.

22. Europaparlamentet uttrycker oro över flera bestämmelser i lag LXXII/2013 om införande av nya regler och föreskrifter för tillsyn av den nationella säkerheten eftersom de skulle kunna få negativa effekter på maktindelningen, domstolsväsendets oberoende, respekten för privat- och familjelivet och rätten till ett effektivt rättsmedel.

23. Europaparlamentet påminner om att dataskyddsmyndigheternas oberoende säkerställs genom artikel 16 i EUF-fördraget och artikel 8 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

24. Europaparlamentet betonar att skydd mot att avsättas under ämbetsperioden är ett grundläggande inslag i kravet på nationella dataskyddsmyndigheters oberoende enligt unionsrätten.

25. Europaparlamentet påpekar att kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande mot Ungern om lagligheten i att avsätta den före detta dataskyddsombudsmannen, med avseende på att ett sådant organ måste vara tillräckligt oberoende. Målet är för närvarande anhängigt vid Europeiska unionens domstol.

26. Europaparlamentet beklagar att de ovannämnda institutionella förändringarna har lett till en tydlig försvagning av det kontrollsystem som krävs enligt rättsstatsprincipen och den demokratiska principen om maktindelning.

Domstolsväsendets oberoende

27. Europaparlamentet påminner om att domstolsväsendets oberoende föreskrivs i artikel 47 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artikel 6 i Europakonventionen. Det är också en grundläggande förutsättning för den demokratiska principen om maktindelning, som följer av artikel 2 i EU-fördraget.

Onsdagen den 3 juli 2013

28. Europaparlamentet påminner om att författningsdomstolen i sitt ovannämnda beslut 33/2012 beskrev domstolsväsendets och domarnas oberoende som ett resultat av Ungerns tidigare konstitution när den förklarade att "principen om domstolsväsendets oberoende, i alla dess delar, utan tvekan är en landvinning. Författningsdomstolen fastställer därför att domstolsväsendets oberoende, och den princip om oavsättlighet som följer, inte bara är en normativ bestämmelse i grundlagen utan också ett resultat av den tidigare konstitutionen. Det är således en tolkningsprincip som är obligatorisk för alla, som grundar sig på bestämmelserna i grundlagen och som ska tillämpas också när man undersöker annat eventuellt innehåll i grundlagen." ⁽¹⁾

29. Europaparlamentet betonar att ett effektivt säkerställande av domstolsväsendets oberoende utgör grunden för demokrati i Europa och är en förutsättning för att befästa ett ömsesidigt förtroende mellan de olika medlemsstaternas rättsliga myndigheter och därmed ett smidigt gränsöverskridande samarbete inom det gemensamma rättsliga området, i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande i artiklarna 81 (civilrättsligt samarbete) och 82 (straffrättsligt samarbete) i EUF-fördraget.

30. Europaparlamentet beklagar att många åtgärder som vidtagits – liksom vissa pågående reformer – inte i tillräcklig utsträckning säkrar konstitutionella garantier för domstolsväsendets och författningsdomstolens oberoende i Ungern.

31. Europaparlamentet anser att den förtida avsättningen av högsta domstolens ordförande strider mot garantin om oavsättlighet, som är en central del av domstolsväsendets oberoende.

32. Europaparlamentet välkomnar dels författningsdomstolens ovannämnda beslut 33/2012, där man förklarade att tvångspensioneringen av domare vid 62 års ålder strider mot konstitutionen, dels EU-domstolens beslut av den 6 november 2012, där man fastslog att den drastiska sänkningen av domarnas pensionsålder i Ungern utgör en omotiverad åldersdiskriminering och därför strider mot rådets direktiv 2000/78/EG.

33. Europaparlamentet välkomnar ändringarna av lag CLXI/2011 om Ungerns domstolsväsen och dess förvaltning och lag CLXII/2011 om ungerska domares rättsliga ställning och ersättning, som det ungerska parlamentet antog den 2 juli 2012. Lagarna löser många av de problem som Europaparlamentet tog upp i sin resolution av den 16 februari 2012 och som Venedigkommissionen tog upp i sitt yttrande.

34. Europaparlamentet beklagar emellertid att inte alla Venedigkommissionens rekommendationer har genomförts, särskilt när det gäller behovet av att begränsa det utrymme för skönsmässig bedömning som ordföranden för det nationella domstolsverket har när det gäller att överföra mål, vilket eventuellt kan påverka rätten till en opartisk domstol och rätten till domstolsprövning. Parlamentet noterar att den ungerska regeringen har uttryckt sin avsikt att se över systemet för överföring av mål. Parlamentet anser att Venedigkommissionens rekommendationer i detta avseende bör genomföras.

35. Europaparlamentet välkomnar lag XX/2013 om lagändringar avseende de övre åldersgränser som ska tillämpas under vissa rättsliga förhållanden, där man fastställer att pensionsåldern för domare ska vara 65 år efter en övergångsperiod på tio år och att de domare som har avsatts i strid med lagen får återgå i tjänst.

36. Europaparlamentet beklagar emellertid att lag XX/2013 när det gäller domare som är ordförande i rätten föreskriver att de ska återinsättas på sina tidigare tjänster enbart om dessa fortfarande är lediga. Detta innebär att man endast garanterar att ett fåtal domare som har avsatts i strid med lagen kommer att återinsättas på exakt samma tjänst och med samma plikter och ansvar som de hade innan de avsattes.

37. Europaparlamentet välkomnar det förslag från kommissionen om en ständig resultattavla på det rättsliga området i alla 27 EU-medlemsstater som lades fram av dess vice ordförande Viviane Reding, vilket visar att garantier för domstolsväsendets oberoende är av allmänt intresse för EU. Parlamentet understryker att det i vissa medlemsstater finns anledning till stor oro när det gäller dessa frågor. Parlamentet upprepar sin begäran att den ständiga resultattavlan på det rättsliga området bör utökas till att även omfatta straffrätt, grundläggande rättigheter, rättsstatsprincipen och demokrati.

⁽¹⁾ Punkt 80 i beslutet.

Onsdagen den 3 juli 2013

38. Europaparlamentet erkänner den professionalism och entusiasm som Ungerns juridiskt sakkunniga har visat och deras engagemang för rättsstaten. Parlamentet påminner om att författningsdomstolen sedan den demokratiska processen i Ungern inleddes har blivit erkänd som ett utomordentligt konstitutionellt organ i hela Europa och världen.

Valreformen

39. Europaparlamentet erinrar om att förändringen av valdistriktsindelningen, antagandet av lagen om val av ledamöter till Ungerns parlament och vallagen markant förändrar den rättsliga och institutionella ramen för nästa val, som ska hållas 2014. Parlamentet beklagar därför att regeringspartierna antog dessa lagar ensidigt utan att hålla ett brett samråd med oppositionen.

40. Europaparlamentet är mot bakgrund av det rådande politiska klimatet oroat över att de nuvarande bestämmelserna om förfarandet för utnämning av ledamöter i den nationella valkommittén inte ger tillräckliga garantier i för en balanserad representation och kommitténs oberoende.

41. Europaparlamentet välkomnar att de ungerska myndigheterna begärde att Venedigkommissionen skulle yttra sig över lagen om val av ledamöter till Ungerns parlament den 20 januari 2012. Parlamentet anser emellertid att en fullständig analys måste utföras för att man ska kunna utvärdera det radikalt förändrade valsystemet.

42. Europaparlamentet välkomnar att lag XXXVI/2013 om valförandet i Ungern, och i synnerhet artikel 42, föreskriver att personer med funktionsnedsättning på begäran ska få instruktioner i blindskrift, relevant information i lättläslig form, exempelvis i blindskrift i vallokalerna och fullständigt tillträde till vallokalerna, bland annat med särskild hänsyn till rullstolsburna personers behov. Enligt artikel 50 i samma lag kan röstberättigade personer med funktionsnedsättning dessutom begära att registreras i en annan, mer tillgänglig vallokal i deras valkrets, i enlighet med kravet i artikel 81 att det ska finnas minst en helt tillgänglig vallokal i varje valkrets.

Mediepluralism

43. Europaparlamentet uppskattar de ansträngningar som de ungerska myndigheterna har gjort och som har lett till ändringar av lagstiftningen. Dessa ändringar syftar till att åtgärda ett antal av de brister som fastställts, i syfte att förbättra medielagstiftningen och uppnå bättre överensstämmelse med EU:s och Europarådets normer.

44. Europaparlamentet välkomnar den fortsatt konstruktiva dialogen med internationella aktörer och understryker att det samarbetet mellan Europarådet och den ungerska regeringen har gett påtagliga resultat. Detta framgår av lag XXXIII/2013, där en del av de problem som framhölls i de rättsliga bedömningarna av medielagstiftningen åtgärdats, bland annat avseende utnämnings- och valförandena för mediemyndighetens och medierådets respektive ordförande. Parlamentet påminner emellertid om att det fortfarande råder tvivel om mediemyndighetens oberoende.

45. Europaparlamentet uttrycker sin oro över vilka konsekvenser den fjärde grundlagsändringen om förbud mot politisk reklam i kommersiella medier kan få. Även om det uttalade syftet med denna bestämmelse är att minska de politiska kampanjkostnaderna och skapa lika möjligheter för alla partier, äventyrar den nämligen tillgången till nyanserad information. Parlamentet noterar att den ungerska regeringen för närvarande samråder med kommissionen om reglerna om politisk reklam. Parlamentet konstaterar att det också finns begränsningar i andra europeiska länder. Parlamentet noterar Venedigkommissionens yttrande över den fjärde grundlagsändringen av Ungerns grundlag (CDL-AD(2013)012), där det konstateras att begränsningar av politisk reklam måste ses mot den rättsliga bakgrunden i den aktuella medlemsstaten och att förbudet mot politisk reklam i kommersiella medier, som i Ungern används i högre utsträckning än public service-medier, kommer att frånta oppositionen en viktig möjlighet att sprida sina åsikter på ett effektivt sätt och därigenom väga upp regeringens dominerande ställning i medierapporteringen.

46. Europaparlamentet uppmanar än en gång de ungerska myndigheterna att utföra, eller låta utföra, regelbundna utvärderingar för att på ett tidigt stadium identifiera konsekvenserna av lagstiftningen om mediemiljön (försämring av journalistikens kvalitet, fall av självcensur, minskad redaktionell frihet och försämrade arbetsvillkor och minskad anställningstrygghet för journalister).

Onsdagen den 3 juli 2013

47. Europaparlamentet beklagar att den statsägda ungerska nyhetsbyrån MTI är den enda leverantören av nyhetssändningar till radio och tv i allmänhetens tjänst, samtidigt som alla stora privata radio- och tv-bolag förväntas ha sina egna nyhetstjänster. Detta har i praktiken gett byrån monopol på marknaden, eftersom merparten av dess nyhetsinslag är fritt tillgängliga. Parlamentet påminner om Europarådets rekommendation att avskaffa kravet på att statliga radio- och tv-bolag ska använda sig av den nationella nyhetsbyrån, eftersom det är orimligt och innebär en orättvis begränsning av pluralismen inom nyhetssändningar.

48. Europaparlamentet framhåller att den nationella konkurrensmyndigheten regelbundet måste utvärdera mediemiljön och mediemarknaderna och lyfta fram möjliga hot mot pluralismen.

49. Europaparlamentet understryker att åtgärder för att reglera medieföretags tillgång till marknaden genom förfaranden för sändningslicenser eller tillstånd, bestämmelser till skydd för staten, nationell och militär säkerhet och allmän ordning liksom bestämmelser om skydd för moralen inte får missbrukas för att införa politisk eller partipolitisk kontroll eller censur av medier och att man måste hitta rätt avvägning i detta hänseende.

50. Europaparlamentet är bekymrat över att radio och tv i allmänhetens tjänst kontrolleras av ett ytterst centraliserat institutionellt system där egentliga operativa beslut fattas utan offentlig kontroll. Parlamentet betonar att partiska och svåröverskådliga anbudsförfaranden och den partiska information som radio och tv i allmänhetens tjänst sprider och som når en bred publik snedvrider mediemarknaden. Parlamentet betonar också att systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna enligt protokoll nr 29 till Lissabonfördraget (om systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna) har ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna.

51. Europaparlamentet påminner om att innehållsregler bör vara tydliga, göra det möjligt för enskilda individer och medieföretag att på förhand avgöra om de kommer att bryta mot lagen och fastställa rättsliga följder för eventuella åsidosättanden. Parlamentet noterar med oro att den ungerska mediemyndigheten hittills inte har bestraffat de offentliga antiromska uttalandena nyligen, trots att det finns sådana utförliga innehållsregler, och efterlyser en mer balanserad tillämpning av lagstiftningen.

Rättigheter för personer som tillhör minoriteter

52. Europaparlamentet noterar att det ungerska parlamentet har antagit lagstiftning på det straff- och civilrättsliga området för att bekämpa hets mot personer på grund av ras och hatiska uttalanden. Parlamentet anser att lagstiftningsåtgärder utgör en viktig utgångspunkt för att man ska kunna skapa samhällen utan intolerans och diskriminering runtom i Europa, eftersom konkreta åtgärder endast kan bygga på en gedigen lagstiftning. Parlamentet påpekar emellertid att lagstiftningen måste genomföras aktivt.

53. Europaparlamentet betonar att samtliga medlemsstaters myndigheter har en positiv skyldighet att se till att rättigheterna för personer som tillhör minoriteter inte kränks. De kan inte hålla sig neutrala i denna fråga utan bör vidta de rättsliga, utbildningsmässiga och politiska åtgärder som krävs. Parlamentet noterar 2011 års ändring av strafflagen för att förhindra att extremistgrupper genomför kampanjer som avser att terrorisera romska grupper i samhället. Lagen föreskriver upp till tre års fängelse för "provocerande antisocialt beteende" som injarar skräck i medlemmar av nationella, etniska och religiösa grupper samt rasgrupper. Parlamentet uppskattar den ungerska regeringens roll i lanseringen av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer under sitt EU-ordförandeskap 2011.

54. Europaparlamentet noterar med oro de upprepade förändringar av rättsordningen som inskränker rättigheterna för homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer), till exempel genom att försöka få definitionen av familj i grundlagen att utesluta samkönade par och deras barn, och även andra varianter av familjstrukturer. Parlamentet betonar att detta strider mot Europadomstolens aktuella rättspraxis och underblåser ett samhällsklimat som är intolerant mot hbt-personer.

55. Europaparlamentet gläder sig över att man genom den fjärde grundlagsändringen har infört bestämmelser i den ungerska konstitutionen som föreskriver att Ungern ska sträva efter att ge alla människor anständigt boende och tillgång till allmänna tjänster och att staten och kommunerna också ska bidra till att skapa förutsättningar för anständigt boende genom att sträva efter att tillhandahålla bostad åt alla hemlösa. Parlamentet uttrycker emellertid oro över att man, för att skydda allmän ordning, allmän säkerhet, folkhälsa och kulturella värden, genom ett parlamentsbeslut eller en lokal föreskrift kan utfärda förbud mot att varaktigt vistas på allmän plats med hänsyn till en specifik del av en sådan allmän plats, vilket kan leda till att man bekämpar hemlöshet med straffrättslig lagstiftning. Parlamentet påminner om att den ungerska författningsdomstolen bedömt att liknande åtgärder i lagen om ringa brott strider mot konstitutionen eftersom de kränker den mänskliga värdigheten.

Onsdagen den 3 juli 2013

Religions- och trosfrihet och erkännande av kyrkor

56. Europaparlamentet noterar med oro att de ändringar som införts i grundlagen genom den fjärde grundlagsändringen ger parlamentet behörighet att – genom kardinallagar och utan någon konstitutionsenlig skyldighet att ange skälen för vägran av erkännande – erkänna vissa organisationer som bedriver religiös verksamhet som kyrkor. Detta kan ha en negativ inverkan på statens skyldighet att förhålla sig neutral och opartisk i sina förbindelser med olika religioner och trosåskådningar.

Slutsatser

57. Europaparlamentet bekräftar på nytt att det fäster yttersta vikt vid respekten för alla medlemsstaters likhet inför fördragen och att det vägrar att tillämpa dubbla måttstockar för medlemsstaterna. Parlamentet betonar att likartade situationer eller rättsliga ramar och bestämmelser bör bedömas på samma sätt. Enbart det faktum att lagar ändras och antas kan inte anses vara oförenligt med de värden som anges i fördragen. Parlamentet uppmanar kommissionen att identifiera fall av oförenlighet med unionsrätten och EU-domstolen att avgöra dessa fall.

58. Mot bakgrund av ovanstående anser Europaparlamentet att den systematiska och allmänna tendensen att vid upprepade tillfällen och med mycket korta mellanrum ändra den konstitutionella och rättsliga ramen, liksom karaktären av dessa ändringar, är oförenlig med de värden som anges i artiklarna 2, 3.1 och 6 i EU-fördraget och avviker från principerna i artikel 4.3 i EU-fördraget. Parlamentet anser även att denna tendens, om den inte korrigeras på lämpligt sätt och i tid, kommer att innebära en klar risk för att de värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget allvarligt åsidosätts.

III – Rekommendationer

Ingress

59. Europaparlamentet framhåller att denna resolution inte bara handlar om Ungern utan oskiljaktigt om EU som helhet och dess demokratiska återuppbyggnad och utveckling efter sammanbrottet för 1900-talets totalitära system. Den handlar om den europeiska familjen, dess gemensamma värden och normer, dess förmåga att inkludera och att skapa dialog. Den handlar om behovet av att genomföra de fördrag som alla medlemsstater frivilligt har ingått. Den handlar om den ömsesidiga hjälp och den ömsesidiga tillit som EU, dess medborgare och dess medlemsstater måste ha om fördragen ska bli mer än bara ord på ett papper och kunna utgöra den rättsliga grunden för ett verkligt, rättvist och öppet Europa där grundläggande rättigheter respekteras.

60. Europaparlamentet ställer sig bakom tanken om en union som inte bara är en "union av demokratier" utan även en "demokratisk union" som utgörs av pluralistiska samhällen där det råder respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.

61. Europaparlamentet är medvetet om att det i tider av ekonomisk och social kris kan verka lockande att åsidosätta de konstitutionsenliga principerna och påpekar därför än en gång vikten av tillförlitliga och stabila konstitutionsenliga institutioner för att underbygga den ekonomiska och sociala politiken och skattepolitiken.

Uppmaning till alla medlemsstater

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart uppfylla sina fördragsenliga skyldigheter att respektera, garantera, skydda och främja unionens gemensamma värden. Detta är en oumbärlig förutsättning för att respektera demokratin och alltså kärnan i unionsmedborgarskapet och för att skapa en kultur av ömsesidigt förtroende, så att vi kan skapa ett effektivt gränsöverskridande samarbete och ett verkligt område med frihet, säkerhet och rättvisa.

63. Europaparlamentet anser att alla medlemsstater, liksom EU:s institutioner, har en moralisk och rättslig skyldighet att försvara de europeiska värdena i fördragen och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna samt i Europakonventionen, som varje medlemsstat har undertecknat och som EU snart kommer att ansluta sig till.

64. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten att stärka sin roll i övervakningen av hur de grundläggande värdena efterlevs och att informera om varje risk för att dessa värden åsidosätts inom EU:s gränser, så att EU:s trovärdighet gentemot tredjeländer inte försämras. Denna trovärdighet grundar sig på hur stort värde EU och dess medlemsstater lägger vid de värderingar som de har valt som grundvalar.

Onsdagen den 3 juli 2013

65. Europaparlamentet förväntar sig att alla medlemsstater vidtar nödvändiga åtgärder, framför allt inom rådet, för att lojalt bidra till främjandet av unionens värden och samarbeta med parlamentet och kommissionen för att kontrollera att dessa värden respekteras, särskilt inom ramen för det trepartsmöte enligt artikel 2 som nämns i punkt 85.

Uppmaning till Europeiska rådet

66. Europaparlamentet påminner Europeiska rådet om dess skyldigheter på området med frihet, säkerhet och rättvisa.

67. Europaparlamentet är besviket över att Europeiska rådet är den enda av EU:s politiska institutioner som har förblivit tyst, medan kommissionen, parlamentet, Europarådet, OSSE och till och med den amerikanska regeringen har uttryckt oro över situationen i Ungern.

68. Europaparlamentet anser att Europeiska rådet måste agera när en medlemsstat bryter mot de grundläggande rättigheterna eller genomför förändringar som negativt kan påverka rättsstatsprincipen i detta land och därmed rättsstatsprincipen i EU som helhet, framför allt när detta kan äventyra det gemensamma förtroendet för rättssystemet och det rättsliga samarbetet eftersom detta har en negativ inverkan på själva unionen.

69. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådets ordförande att delge parlamentet sin bedömning av situationen.

Rekommendationer till kommissionen

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i dess egenskap av fördragets väktare och som under tillsyn av Europeiska unionens domstol ser till att unionsrätten tillämpas korrekt,

— att delge parlamentet sin bedömning av den fjärde grundlagsändringen och dess konsekvenser för samarbetet inom EU,

— att med beslutsamhet säkerställa full respekt för de gemensamma grundläggande värden och rättigheter som anges i artikel 2 i EU-fördraget, eftersom ett åsidosättande av dessa värden och rättigheter underminerar själva grunden för unionen och det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna,

— att inleda en objektiv utredning och ett överträdelseförfarande om den anser att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen och, i synnerhet, kränker de rättigheter som fastställs i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna,

— att undvika dubbla måttstockar för medlemsstaterna och att se till att alla medlemsstater i liknande situationer behandlas lika och på så sätt fullt ut respektera principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen,

— att inte bara fokusera på särskilda överträdelser av unionsrätten, som bör åtgärdas genom tillämpning av framför allt artikel 258 i EUF-fördraget, utan att även på lämpligt sätt bemöta en systemisk ändring av den konstitutionella och rättsliga ramen och praxisen i en medlemsstat där flera och återkommande överträdelser tyvärr leder till en situation av rättsosäkerhet som inte längre är i enlighet med kraven i artikel 2 i EU-fördraget,

— att anta en mer övergripande strategi för att i ett tidigt skede bemöta en eventuell risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de grundläggande värdena och omedelbart inleda en strukturerad politisk dialog med den berörda medlemsstaten och de andra EU-institutionerna; denna strukturerade politiska dialog bör samordnas på högsta politiska nivå inom kommissionen och ha en tydlig inverkan på samtliga förhandlingar mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten inom EU:s olika verksamhetsområden,

— att – så snart det konstaterats att det finns en risk för att artikel 2 i EU-fördraget åsidosätts – skapa en "Artikel 2 i EU-fördraget/Varning", dvs. en övervakningsmekanism för unionens värden, som kommissionen ska bemöta omedelbart och ge särskild prioritet; kommissionens insatser för att åtgärda situationen ska samordnas på högsta politiska nivå och beaktas inom EU:s olika politikområden till dess att kraven i artikel 2 återigen respekteras fullt ut och eventuella hot mot efterlevnaden undanröjts; detta påpekas också i skrivelsen från utrikesministrarna i fyra medlemsstater som med kommissionens ordförande tar upp behovet av att utveckla en ny och effektivare metod för skydd av grundläggande värden för att ge mer tyngd åt främjandet av ett klimat där rättsstatsprincipen respekteras; denna skrivelse beaktas i rådets slutsatser av den 6–7 juni 2013 om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna,

Onsdagen den 3 juli 2013

- att hålla möten på teknisk nivå med den berörda medlemsstatens avdelningar och att inte slutföra förhandlingar inom några andra politikområden än dem som avser artikel 2 i EU-fördraget förrän kraven i denna artikel helt har uppfyllts,
- att tillämpa en övergripande strategi som inkluderar alla kommissionens berörda avdelningar, för att se till att rättsstatsprincipen respekteras på alla områden, även inom den ekonomiska och sociala sektorn,
- att genomföra och vid behov uppdatera sitt meddelande från 2003 om artikel 7 i EU-fördraget (COM(2003)0606) och att utarbeta ett utförligt förslag till en snabb och oberoende övervakningsmekanism och ett system för tidig varning,
- att regelbundet kontrollera att det europeiska området med rättvisa fungerar korrekt och att vidta åtgärder när domstolsväsendets oberoende hotas i en medlemsstat, i syfte att undvika att det ömsesidiga förtroendet mellan nationella rättsliga myndigheter undergrävs, eftersom detta oundvikligen skulle göra det svårare att korrekt tillämpa EU:s instrument om ömsesidigt erkännande och gränsöverskridande samarbete,
- att se till att medlemsstaterna garanterar ett korrekt genomförande av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna med avseende på mediepluralism och lika tillgång till information,
- att övervaka det effektiva genomförandet av bestämmelser om öppna och rättvisa förfaranden för finansiering av medier och tilldelning av statliga reklam- och sponsringskontrakt, för att se till att dessa inte inskränker informations- och yttrandefriheten, pluralismen eller mediernas redaktionella innehåll,
- att i god tid vidta lämpliga, proportionella och progressiva åtgärder när farhågor uppstår kring yttrandefriheten, informationsfriheten och mediernas frihet och mångfald i EU och dess medlemsstater på grundval av en utförlig och noggrann analys av situationen och av de problem som måste lösas och de bästa sätten att ta itu med dem,
- att ta itu med dessa problem inom ramen för genomförandet av direktivet om audiovisuella medietjänster, i syfte att förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och kommissionen så att en översyn och ändring av direktivet och särskilt artiklarna 29 och 30 kan läggas fram snarast möjligt,
- att fortsätta dialogen med den ungerska regeringen om huruvida den nya bestämmelsen i den fjärde grundlagsändringen är i överensstämmelse med unionsrätten; denna bestämmelse ger den ungerska regeringen rätt att påföra en särskild skatt för att verkställa EU-domstolens domar vilken innebär betalningsskyldighet när det inte finns tillräckliga medel i statsbudgeten och när statsskulden överstiger halva bruttonationalprodukten, och att föreslå lämpliga åtgärder för att förhindra vad som skulle kunna leda till ett åsidosättande av principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 i EU-fördraget.

71. Europaparlamentet påminner kommissionen om att EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och unionens kommande anslutning till Europakonventionen innebär en ny struktur i unionens lagstiftning där mänskliga rättigheter blir mer centrala än någonsin tidigare, vilket ger kommissionen, i egenskap av fördragens väktare, ett ökat ansvar i detta avseende.

Rekommendationer till de ungerska myndigheterna

72. Europaparlamentet uppmanar med kraft de ungerska myndigheterna att så snart som möjligt genomföra alla åtgärder som kommissionen i egenskap av fördragens väktare anser vara nödvändiga för att fullt ut följa unionsrätten, att fullt ut följa den ungerska författningsdomstolens beslut och att så snart som möjligt genomföra följande rekommendationer, i enlighet med rekommendationerna från Venedigkommissionen, Europarådet och andra internationella organ för skydd av rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, detta med full respekt för rättsstatsprincipen och dess viktigaste krav såväl på konstitutionsmiljön, systemet med maktindelning och domstolsväsendets oberoende som på ett starkt skydd för grundläggande rättigheter, däribland yttrande-, medie- och religionsfrihet samt skydd för minoriteter, bekämpning av diskriminering samt rätt till egendom:

Onsdagen den 3 juli 2013*Avseende grundlagen*

- att till fullo återställa grundlagens företråde genom att stryka de bestämmelser som författningsdomstolen förklarat strida mot konstitutionen,
- att minska den återkommande användningen av kardinallagar, så att politikområden som familjefrågor, sociala frågor, skatte- och budgetfrågor omfattas av allmän lagstiftning och motsvarande majoriteter,
- att genomföra Venedigkommissionens rekommendationer och, framför allt, se över förteckningen över politikområden som kräver kvalificerad majoritet för att meningsfulla val ska kunna hållas i framtiden,
- att säkerställa ett dynamiskt parlamentariskt system som också respekterar oppositionspartier genom att avsätta tillräckligt med tid för verklig debatt mellan majoriteten och oppositionen och för allmänhetens deltagande i lagstiftningsarbetet,
- att se till att alla parlamentspartier deltar i det konstitutionella förfarandet i så stor utsträckning som möjligt, även om regeringskoalitionen på egen hand kan samla den särskilda majoritet som krävs,

Avseende maktindelning

- att fullständigt återinföra författningsdomstolens befogenheter, eftersom författningsdomstolen är det främsta organet för konstitutionellt skydd, och därmed grundlagens företråde, genom att stryka begränsningarna av författningsdomstolens rätt att granska grundlagsenligheten i varje ändring av grundlagen liksom avskaffandet av två decenniers praxis i fråga om konstitutionell rättspraxis; att åter ge författningsdomstolen rätt att se över all lagstiftning, utan undantag, för att uppväga parlamentariska och verkställande åtgärder och för att säkerställa fullständig kontroll av lagenligheten; en sådan kontroll av domstolsväsendet och konstitutionen kan utformas på olika sätt i olika medlemsstater beroende på de särdrag som finns i varje nationell konstitutionell tradition, men när den väl har fastställts bör en författningsdomstol – i likhet med den i Ungern som efter kommunistregimens fall snabbt har byggt upp ett rykte bland de högsta domstolarna i Europa – inte bli föremål för åtgärder som syftar till att minska dess befogenheter och därigenom undergräva rättsstatsprincipen,
- att återinföra möjligheten för rättssystemet att hänvisa till rättspraxis som utfärdats innan grundlagen trädde i kraft, särskilt när det gäller de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾,
- att sträva efter enighet vid val av författningsdomstolens medlemmar och en meningsfull medverkan av oppositionen samt se till att domstolens medlemmar står fria från politiska påtryckningar,
- att återställa parlamentets befogenheter på budgetområdet och därmed säkra budgetbeslutens fulla demokratiska legitimitet genom att upphäva det icke-parlamentariska budgetrådets begränsning av den parlamentariska makten,
- att samarbeta med de europeiska institutionerna för att säkerställa att bestämmelserna i den nya lagen om nationell säkerhet är förenliga med de grundläggande principerna om maktindelning, domstolsväsendets oberoende, respekten för privat- och familjelivet och rätten till ett effektivt rättsmedel,
- att klargöra hur de ungerska myndigheterna tänker åtgärda den förtida uppsägningen av högre tjänstemän, så att dataskyddsmyndighetens institutionella oberoende kan tryggas,

Avseende domstolsväsendets oberoende

- att fullt ut garantera domstolsväsendets oberoende genom att säkerställa att principerna om oavsättlighet och garanterad ämbetsperiod för domare, bestämmelserna om strukturen och sammansättningen hos domstolsväsendets styrande organ och garantierna om författningsdomstolens oberoende fastställs i grundlagen,

⁽¹⁾ Se arbetsdokument nr 5.

Onsdagen den 3 juli 2013

- att omgående och korrekt genomföra EU-domstolens ovannämnda beslut av den 6 november 2012 och den ungerska författningsdomstolens ovannämnda beslut genom att ge de avsatta domare som så önskar möjlighet att återfå sin tidigare tjänst, inbegripet de domare som varit ordförande i rätten vilkas ursprungliga tjänster inte längre är lediga,
- att fastställa objektiva urvalskriterier, eller att ge det nationella rättsliga rådet mandat att fastställa sådana kriterier, för att säkerställa att bestämmelserna om överföring av mål är i överensstämmelse med rätten till en rättvis rättegång och principen om behörig domstol,
- att genomföra de återstående rekommendationerna i Venedigkommissionens yttrande nr CDL-AD(2012)020 över de kardinallagar om domstolsväsendet som ändrades genom antagandet av yttrande CDL-AD(2012)001,

Avseende valreformen

- att uppmana Venedigkommissionen och OSSE/ODIHR att göra en gemensam analys av den kraftigt förändrade rättsliga och institutionella ramen för val, och uppmana ODIHR att göra en behovsbedömning samt genomföra både en långsiktig och en kortsiktig valobservation,
- att garantera en balanserad representation inom den nationella valkommittén,

Avseende medier och pluralism

- att uppfylla åtagandet att ytterligare diskutera samarbetsverksamhet på expertnivå avseende det mer långtgående målet om mediefrihet, med utgångspunkt i de viktigaste rekommendationerna från Europarådets expertutlåtande 2012,
- att se till att alla berörda parter, däribland yrkesverksamma i mediebranschen, oppositionspartier och det civila samhället, ges möjlighet att i god tid och på nära håll delta i dels en eventuell översyn av denna lagstiftning, som avser en sådan grundläggande aspekt av ett demokratiskt samhälle, dels själva genomförandet,
- att beakta den positiva skyldighet som följer av Europadomstolens tolkning av artikel 10 i Europakonventionen i syfte att värna om yttrandefriheten, eftersom den är en förutsättning för en fungerande demokrati,
- att respektera, garantera, skydda och främja den grundläggande rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet samt mediernas frihet och mångfald och att avstå från att utarbeta eller stödja mekanismer som hotar mediefriheten och det journalistiska och redaktionella oberoendet,
- att se till att objektiva, rättsligt bindande förfaranden och mekanismer finns på plats för urval och tillsättning av statliga mediechefer, mediestyrelser, medieråd och medietillsynsorgan, som är i enlighet med principerna om oberoende, integritet, erfarenhet och professionalism och som återspeglar hela det politiska och sociala spektrumet och präglas av rättssäkerhet och kontinuitet,
- att tillhandahålla rättsliga garantier avseende fullständigt skydd av principen om källskydd och strikt tillämpning av därtill hörande rättspraxis från Europadomstolen,
- att se till att bestämmelserna om politisk information i de audiovisuella medierna garanterar politiska konkurrenter rättvist utrymme för åsikter och synpunkter, särskilt vid val och folkomröstningar, så att man ser till att medborgarna kan bilda sig en uppfattning utan otillbörlig påverkan från en enda dominerande och mäktigt opinionsbildare,

Avseende respekten för de grundläggande rättigheterna, bland annat rättigheterna för personer som tillhör minoriteter

- att vidta, och fortsätta med, positiva och verkningsfulla åtgärder för att se till att alla personers grundläggande rättigheter respekteras, inbegripet personer som tillhör minoriteter och hemlösa, och att se till att de genomförs av alla offentliga myndigheter; att när man ser över definitionen av familj dels ta hänsyn till lagstiftningstrenden i Europa, där man utvidgar tillämpningsområdet för definitionen av familj, dels ta hänsyn till de negativa konsekvenserna av en snäv definition av familj när det gäller de grundläggande rättigheterna för dem som kommer att uteslutas av den nya, snävare definitionen,

Onsdagen den 3 juli 2013

- att inta en ny hållning och äntligen ta sitt ansvar gentemot hemlösa – och därmed utsatta personer – i enlighet med de internationella fördrag om mänskliga rättigheter som Ungern har undertecknat, exempelvis Europakonventionen samt EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, och på så sätt främja de grundläggande rättigheterna i stället för att överträda dem genom att införa bestämmelser om kriminalisering av hemlösa i grundlagen,
- att göra allt för att stärka mekanismen för dialog mellan arbetsmarknadens parter och för ett omfattande samråd samt att garantera de rättigheter som hör samman med detta.
- att intensifiera sina åtgärder för integrering av romer och att vidta lämpliga åtgärder för att skydda denna befolkningsgrupp; rasistiska hot mot den romska befolkningsgruppen måste otvetydigt och beslutsamt förhindras.

Avseende religions- och trosfrihet och erkännande av kyrkor

- att införa klara, neutrala och opartiska krav och institutionella förfaranden för erkännande av religiösa organisationer som kyrkor, vilka respekterar statens skyldighet att förhålla sig neutral och opartisk i sina förbindelser med olika religioner och trosåskådningar, och att tillhandahålla effektiva förfaranden för rättslig prövning av fall då erkännande vägras eller då något beslut inte fattats, i enlighet med de konstitutionsenliga krav som fastställs i författningsdomstolens ovannämnda beslut 6/2013.

Rekommendationer till EU:s institutioner avseende inrättandet av en ny mekanism för att effektivt tillämpa artikel 2 i EU-fördraget

73. Europaparlamentet påminner än en gång om det brådskande behovet av att ta itu med det så kallade Köpenhamnsdilemmat, dvs. att EU förhåller sig synnerligen strikt när det gäller att kandidatländerna ska respektera de gemensamma värdena och normerna men saknar effektiva övervaknings- och sanktioneringsverktyg när dessa länder väl har anslutit sig till EU.

74. Europaparlamentet kräver att medlemsstaternas efterlevnad av unionens grundläggande värden och av kraven på demokrati och respekt för rättsstaten regelbundet utvärderas så att man undviker dubbla måttstockar för medlemsstaterna. Denna utvärdering måste dock bygga på en allmänt accepterad europeisk förståelse för konstitutionella och rättsliga normer. Parlamentet kräver vidare att likartade situationer i medlemsstaterna övervakas på samma sätt, eftersom principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen annars inte respekteras.

75. Europaparlamentet efterlyser närmare samarbete mellan EU:s institutioner och andra internationella organ, särskilt Europarådet och Venedigkommissionen, och att deras expertis ska användas för att upprätthålla principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.

76. Europaparlamentet noterar och välkomnar de initiativ som tagits, de analyser som genomförts och de rekommendationer som utfärdats av Europarådet, framför allt dess generalsekreterare, parlamentariska församling och kommissarie för mänskliga rättigheter och Venedigkommissionen.

77. Europaparlamentet uppmanar alla EU:s institutioner att gemensamt reflektera och diskutera hur unionen kan förse med lämpliga verktyg för att uppfylla sina fördragsenliga skyldigheter i fråga om demokrati, rättsstaten och grundläggande rättigheter och samtidigt undvika risken för dubbla måttstockar för medlemsstaterna. Detta har också begärts av Tysklands, Nederländernas, Danmarks och Finlands utrikesministrar i deras ovannämnda skrivelse till kommissionens ordförande.

78. Europaparlamentet anser att en framtida översyn av fördragen bör leda till en bättre åtskillnad mellan å ena sidan en första inledande fas där målet är att utvärdera eventuella risker för att de värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget åsidosätts, och å andra sidan ett mer effektivt förfarande i en senare fas där åtgärder måste vidtas för att komma till rätta med allvarliga och upprepade åsidosättanden av dessa värden.

79. Med tanke den institutionella mekanism som fastställs i artikel 7 i EU-fördraget upprepar Europaparlamentet den uppmaning som man framförde i sin resolution av den 12 december 2012 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2010–2011), nämligen att det bör inrättas en ny mekanism för att se till att alla medlemsstater följer de grundläggande värdena i artikel 2 i EU-fördraget och fortsätter att tillämpa Köpenhamnskriterierna. Mekanismen skulle kunna utformas som en "Köpenhamnskommission" eller en högnivågrupp, en "visemannagrupp" eller en utvärdering enligt artikel 70 i EUF-fördraget och bygga dels på arbetet med att reformera och stärka mandatet för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, dels på ramverket för en starkare dialog mellan kommissionen, rådet, Europaparlamentet och medlemsstaterna om vilka åtgärder som bör vidtas.

Onsdagen den 3 juli 2013

80. Europaparlamentet påminner om att man i samband med inrättandet av en sådan mekanism även skulle kunna se över mandatet för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och utöka det till att även omfatta regelbunden kontroll av att medlemsstaterna följer artikel 2 i EU-fördraget. Parlamentet rekommenderar att en sådan högnivågrupp om Köpenhamnskriterierna eller en sådan mekanism bör bygga på och samarbeta med de mekanismer och strukturer som redan finns. Parlamentet påminner om att Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter kan fylla en viktig funktion när det gäller att sammanföra det mycket värdefulla arbete som utförs inom Europarådets olika kontrollorgan och byråns egna uppgifter och analyser, så att man kan genomföra oberoende, jämförande och regelbundna bedömningar av i vilken utsträckning EU-medlemsstaterna följer artikel 2 i EU-fördraget.

81. Europaparlamentet rekommenderar att denna mekanism

- bör vara fri från politiska påtryckningar (precis som alla EU:s mekanismer som rör övervakning av medlemsstaterna), snabb och effektiv,
- bör samarbeta fullt ut med andra internationella organ när det gäller skyddet av grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen,
- regelbundet bör kontrollera respekten för grundläggande rättigheter och situationen i fråga om demokrati och rättsstaten i alla medlemsstater, samtidigt som nationella konstitutionella traditioner respekteras fullt ut,
- bör genomföra dessa kontroller på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater för att undvika risken för dubbla måttstockar för medlemsstaterna,
- i ett tidigt skede bör varna EU för varje risk för att värdena i artikel 2 i EU-fördraget åsidosätts,
- bör utfärda rekommendationer till EU:s institutioner och medlemsstater om hur man bör bemöta och åtgärda ett eventuellt åsidosättande av dessa värden.

82. Europaparlamentet uppmanar sitt utskott med behörighet inom EU:s gränser i frågor som rör dels medborgerliga rättigheter, mänskliga rättigheter och grundläggande rättigheter, dels fastställandet av om det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de gemensamma principerna, att lämna in ett utförligt förslag i form av en rapport till talmanskonferensen och kammaren.

83. Europaparlamentet uppdrar åt utskottet med behörighet inom EU:s gränser i frågor som rör dels medborgerliga rättigheter, mänskliga rättigheter och grundläggande rättigheter, dels fastställandet av om det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de gemensamma principerna, samt utskottet med behörighet i frågor som rör fastställandet av om en medlemsstat allvarligt och varaktigt åsidosätter de gemensamma principerna att följa utvecklingen av situationen i Ungern.

84. Europaparlamentet planerar att sammankalla en konferens om detta ämne före utgången av 2013 med företrädare för medlemsstaterna, EU-institutionerna, Europarådet, de nationella författningsdomstolarna och högsta domstolarna, Europeiska unionens domstol och Europadomstolen.

IV – Uppföljning

85. Europaparlamentet uppmanar de ungerska myndigheterna att informera parlamentet, kommissionen, rådets och Europeiska rådets ordförandeskap och Europarådet om genomförandet av de åtgärder som begärs i punkt 72.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utse varsin företrädare som, tillsammans med parlamentets föredragande och skuggföredragande ("Artikel 2 – Trepartsmöte"), ska bedöma den information som de ungerska myndigheterna översänder avseende genomförandet av rekommendationerna i punkt 72 och följa upp eventuella framtida förändringar för att garantera att de är förenliga med artikel 2 i EU-fördraget.

87. Europaparlamentet uppmanar talmanskonferensen att bedöma om det är lämpligt att tillgripa mekanismer som föreskrivs i fördraget, bland annat artikel 7.1 i EU-fördraget, om de ungerska myndigheternas svar inte tycks uppfylla kraven i artikel 2 i EU-fördraget.

Onsdagen den 3 juli 2013

88. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Ungerns parlament, president och regering, till ordförandena för författningsdomstolen och Kúria, till rådet, kommissionen och medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament samt till Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europarådet och OSSE.

P7_TA(2013)0316

Översvämningar i de centraleuropeiska länderna

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om översvämningarna i Europa (2013/2683(RSP))

(2016/C 075/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 191 och 196.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond, av kommissionens meddelande *Framtiden för Europeiska unionens solidaritetsfond* (COM(2011) 0613) och av sin resolution av den 15 januari 2013 om Europeiska unionens solidaritetsfond, genomförande och tillämpning ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sina resolutioner av den 5 september 2002 om översvämningkatastrofen i Centraleuropa ⁽²⁾, av den 8 september 2005 om naturkatastrofer (bränder och översvämningar) i Europa denna sommar ⁽³⁾, av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (skogsbränder, torka och översvämningar) – jordbruksaspekter ⁽⁴⁾, regionala utvecklingsaspekter ⁽⁵⁾ och miljöaspekter ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om skogsbränder och översvämningar i Europa 2006 ⁽⁷⁾, av den 17 juni 2010 om översvämningar i centraleuropeiska länder, särskilt Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien samt i Frankrike ⁽⁸⁾ och av den 11 mars 2010 om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa ⁽⁹⁾,
 - med beaktande av kommissionens vitbok *Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram* (COM(2009)0147), kommissionens meddelande *En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer* (COM(2009)0082) och kommissionens meddelande *Förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll* (COM(2010)0600),
 - med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions* (Regioner 2020 – en bedömning av de framtida utmaningarna för EU:s regioner) (SEC(2008)2868),
 - med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. En stor naturkatastrof i form av översvämningar har nyligen inträffat i många europeiska länder, bl.a. i Tjeckien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Ungern, Österrike, Polen och Slovakien.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0003.

⁽²⁾ EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 471.

⁽³⁾ EUT C 193 E, 17.8.2006, s. 322.

⁽⁴⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 363.

⁽⁵⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 369.

⁽⁶⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 375.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 240.

⁽⁸⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 128.

⁽⁹⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 88.

Onsdagen den 3 juli 2013

- B. Under senare år har antalet naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan ökat snabbt över hela Europa, samtidigt som de blivit mer komplexa och fått allt allvarigare konsekvenser.
- C. Översvämningarna har orsakat allvarlig skada på städer, samhällen och kommuner, på infrastruktur och företag samt på jordbruk och landsbygdsområden. De har förstört delar av natur- och kulturarvet, människor har dödats och skadats till följd av dem och de har tvingat tusentals människor att lämna sina hem.
- D. Europeiska unionens solidaritetsfond inrättades för att hantera stora nationella naturkatastrofer och ge ekonomiskt stöd till katastrofdrabbade stater.
- E. De områden som har förstörts eller skadats av katastrofen måste byggas upp på ett hållbart sätt så att de får kompensation för de ekonomiska, sociala och miljömässiga förluster de lidit.
- F. Om EU vill förfoga över en hållbar katastrofberedskap måste EU:s kapacitet att hantera alla typer av naturkatastrofer förstärkas och utnyttjandet och samordningen av de olika gemenskapsinstrumenten förbättras.
- G. Vissa bergsområden, flodområden och dalgångar har förlorat en del av sin vattenhållandeförmåga till följd av ohållbar avskogning, intensivt jordbruk, omfattande infrastrukturprojekt, urbanisering och hårdgörning av marken längs med floderna och dalarna.
1. Europaparlamentet uttrycker sin medkänsla och solidaritet med invånarna i de medlemsstater, regioner och kommuner som drabbats av katastrofen. Parlamentet begrundar de allvarliga ekonomiska konsekvenser som katastrofen medfört och framför sitt djupa deltagande med och sina kondoleanser till offrens familjer.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin uppskattning för säkerhets- och civilskyddsmyndigheternas, räddningsteamens och de frivilligas oförtröttliga insatser för att rädda liv och begränsa skadorna i de drabbade områdena.
 3. Europaparlamentet lovordar de medlemsstater som bistått de drabbade områdena, eftersom den europeiska solidariteten bekräftas genom ömsesidig hjälp i svåra situationer.
 4. Europaparlamentet betonar att markförsämringen, som orsakats eller förvärrats av människan, till följd av till exempel olämpliga jordbruks- och skogsbruksmetoder, skadar markens förmåga att fortsätta att fylla sin viktiga funktion som förebyggare av naturkatastrofer.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fästa särskild vikt vid att planera och se över sina strategier för hållbar markanvändning, ekosystemens absorptionsförmåga och bästa praxis och att höja högvattenkontroll- och avrinningssystemens kapacitet.
 6. Europaparlamentet betonar att man måste fokusera på effektiva åtgärder för förebyggande av översvämningar inom mellanregionala och gränsöverskridande riskförvaltningsstrategier, vilka har stor potential när det gäller samordning och genomförande av en förstärkt gemensam katastrofplan.
 7. Europaparlamentet konstaterar belåtet att Europeiska unionens civilskyddsmekanism har hjälpt medlemsstaterna att samarbeta och begränsa följderna av katastrofen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förenkla reglerna och förfarandena för aktivering av mekanismen.
 8. Europaparlamentet betonar den möjlighet som målet om europeiskt territoriellt samarbete ger de berörda medlemsstaterna och regionerna att betrakta riskhantering som en investeringsprioritering under nästa programplaneringsperiod, som för närvarande är under förhandling, och uppmanar dessa medlemsstater och regioner att utnyttja denna möjlighet.
 9. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna måste genomföra program för översvämningsförebyggande med hjälp av omfattande och förebyggande strategier. Parlamentet understryker att katastrofinsatser, inbegripet katastrofförebyggande och katastrofberedskap, kräver större inblandning av regioner, städer och lokalsamhällen, vilka bör uppmantras att införa katastrofinsatser i sina strategier.

Onsdagen den 3 juli 2013

10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen – så snart de har mottagit alla nödvändiga ansökningar från medlemsstaterna – att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillräckliga ekonomiska resurser snabbt ställs till förfogande ur solidaritetsfonden. Parlamentet betonar att ekonomiskt stöd utan dröjsmål måste frigöras ur solidaritetsfonden till de länder som drabbats av denna naturkatastrof.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en ny förenklad förordning för Europeiska unionens solidaritetsfond som bl.a. skulle göra det möjligt för kommissionen att göra förskottsutbetalningar så snart de drabbade länderna har ansökt om stöd.

12. Europaparlamentet betonar att investeringar i översvämningsförebyggande åtgärder inom relevanta program kräver tillräckliga finansiella resurser, eftersom sådana resurser utgör ett viktigt verktyg för att medlemsstaternas regeringar ska kunna utveckla och genomföra översvämningsförebyggande strategier. Parlamentet kräver att investeringar till stöd för förebyggandet av katastrofer bör utgå från en ekosystembaserad strategi.

13. Europaparlamentet anser att följderna av en katastrof har en negativ inverkan på utnyttjandet av EU-medel. Parlamentet förespråkar att nödvändig flexibilitet ska upprätthållas när det gäller omplanering i medlemsstaterna till stöd för återuppbyggnaden av drabbade områden och val av de lämpligaste projekten.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar samt de berörda områdenas regionala och lokala myndigheter.

P7_TA(2013)0317

Reformen av banksektorns struktur inom EU**Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om reformen av banksektorns struktur inom EU (2013/2021 (INI))**

(2016/C 075/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 120 i arbetsordningen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager, återvärdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik,
- med beaktande av rapporten av den 2 oktober 2012 från högnivågruppen om reformen av banksektorns struktur inom EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från G20-gruppens möten i London 2009, Cannes 2011 och Moskva 2013,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, och av förslagen av den 20 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2011)0453) och till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2011)0452),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av förslaget av den 6 juni 2012 till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EEG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 (COM(2012)0280),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 13 och 14 december 2012,
- med beaktande av slutsatserna från rådet för finansiell stabilitet (FSB) från oktober 2011 om grunddragen för effektiva avvecklingssystem för finansinstitut (Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions) och från november 2010 om intensitet och effektivitet i tillsynen av systemviktiga finansinstitut (Intensity and Effectiveness of SIFI Supervision),
- med beaktande av samrådsdokumentet från Baselkommittén för banktillsyn från november 2011 om globalt systemviktiga banker: bedömningsmetod och ytterligare förlustabsorptionskrav (Global systemically important Banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement),
- med beaktande av medlemsstaternas och internationella initiativ till strukturreformer av banksektorn, bland annat den franska *Loi de séparation et de régulation des activités bancaires*, den tyska *Trennbankengesetz*, rapporten från Independent Commission on Banking och Vickers reforms i Förenade kungariket samt Volcker rules i Förenta staterna,
- med beaktande av 2012 års rapport från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) om implicita garantier för bankkulder (Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?)⁽¹⁾, och 2009 års OECD-rapport om hur man ska hantera stora bankers verksamhet (The Elephant in the Room: The Need to Deal What Banks Do)⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2012 om skuggbanksektorn⁽³⁾,
- med beaktande av eurogruppens uttalande av den 25 mars 2013 om Cypernkrisen⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0231/2013), och av följande skäl:
 - A. Sedan krisen bröt ut har statsstöd för mer än 1,6 biljoner euro (12,8 procent av EU:s BNP) beviljats finanssektorn mellan 2008 och slutet av 2011 (inklusive rekapitaliseringen av Northern Rock år 2007). Av detta belopp har 1 080 miljarder euro avsatts för garantier, 320 miljarder euro för rekapitaliseringsåtgärder, 120 miljarder euro för åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar och 90 miljarder för likviditetsåtgärder⁽⁵⁾. Kommissionen har krävt betydande omstruktureringar av banker som mottar stöd, inbegripet neddragningar av viss verksamhet, för att säkra deras framtida bärkraft utan ytterligare offentligt stöd och för att uppväga konkurrenssnedvridningar till följd av det mottagna stödet.
 - B. Dessa statligt finansierade räddningsaktioner har lett till en väldig ökning av den offentliga skuldnivån i EU:s medlemsstater.
 - C. Under de fem år som gått sedan 2008 års globala ekonomiska och finansiella kris har EU:s ekonomi befunnit sig i recession och medlemsstaterna har beviljat stöd och implicita garantier till banker, bland annat på grund av ett otillräckligt genomförande av det ekonomiska och finanspolitiska regelverket.

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0427.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf

⁽⁵⁾ COM(2012)0778.

Onsdagen den 3 juli 2013

- D. I sin rapport från 2012 uppskattar OECD värdet på de implicita statsgarantierna i termer av kostnadsbesparingar för EU:s banker till cirka 100 miljarder USD för 2012, med stora variationer mellan banker och medlemsstater, där de största fördelarna tillfallit de största bankerna, särskilt om de uppfattats vara svaga, och till banker i de medlemsstater som har den högsta kreditvärdigheten. I rapporten konstateras att sådana garantier ges till andra banker än dem som klassificeras som systemviktiga finansinstitut enligt FSB:s metodik.
- E. Ett svagt EU-regelverk med alltför hög risktagning, alltför hög skuldsättning, otillräckliga krav på eget kapital och likviditet, alltför hög komplexitet i banksystemet, för stora banksektorer i små ekonomier, bristfällig kontroll och tillsyn, alltför stor expansion av handeln med derivatprodukter, felaktiga kreditbetyg, alltför generösa bonussystem och olämplig riskhantering låg till grund för finanskrisen, som till stor del drevs på av överdrivna exponeringar mot fastigheter snarare än kapitalmarknadsaktiviteter samt av otillräcklig tillsyn.
- F. Förlorad försiktighet i redovisningsstandarder till följd av antagandet av internationella finansiella rapporteringsstandarder spelade och fortsätter att spela en central roll genom att bankerna ges en möjlighet att presentera sina räkenskaper på ett sätt som inte var och inte alltid är rättvisande, särskilt avseende standard IAS39 om reserveringar för kreditförluster.
- G. I Europa har risker även ansamlats av affärsbanker som på basis av en kortsiktig och bristande riskhantering beviljat lån till fastighetssektorn.
- H. Ingen specifik affärsmodell fungerade särskilt bra eller dåligt under finanskrisen, vilket också framgår av högnivågruppens analys.
- I. Inom finanssektorn privatiserades ofta vinster, medan risker och förluster förstatligades. I en social marknadsekonomi måste risktagande kopplas till ansvarsskyldighet.
- J. De nuvarande svagheter i det europeiska banksystemet visar att det behövs en förstärkning av strukturerna för den europeiska finansiella tillsynen och krishantering, inbegripet strukturreformer för vissa banker för att tillgodose ekonomins mer generella behov.
- K. Bankerna bör inte stå över allmänintresset.
- L. Införandet av den amerikanska Glass-Steagall-akten från 1933 om separation inom banker bidrog till att åtgärda den värsta globala finanskris som ägt rum före den nuvarande krisen, och sedan akten upphävdes 1999 har spekulativa bankinvesteringar och finansiella fallissemang ökat betydligt.
- M. Ett antal viktiga EU-initiativ har tagits för att förhindra en ny bankkris, öka skyddet av skattebetalarna och småkunder och skapa robusta och hållbara betalningssystem.
- N. Den åttonde utgåvan av kommissionens resultattavla för konsumentmarknaden (från december 2012) visar tydligt att konsumenternas förtroende för banktjänster i EU aldrig har varit så lågt.
- O. Det aktuella räddningspaketet till Cypern innebär ursprungligen en avgift på alla banksättningar, vilket underminerade förtroendet för insättningsgarantisystemet i det landet.
- P. En studie som utarbetats av Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) visar att en alltför stor finanssektor i ett land kan inverka negativt på produktivitetstillväxten om volymen på privatkrediterna som mått på finanssektorns storlek överstiger BNP och den relativa sysselsättningen inom finanssektorn ökar i snabb takt, eftersom mänskliga och finansiella resurser leds bort från andra ekonomiska sektorer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ *Reassessing the impact of finance on growth*, av Stephen G. Cecchetti och Enisse Kharroubi, Banken för internationell betalningsutjämning, Monetary and Economic Department, juli 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>

Onsdagen den 3 juli 2013

- Q. I samband med Cypernkrisen har eurogruppen bekräftat principen om att storleken på banksektorn i förhållande till medlemsstatens BNP bör begränsas i syfte att rätta till obalanserna i banksektorn och främja finansiell stabilitet, vilket innebär, så länge det saknas verkliga avvecklingsmedel på EU-nivå, att begränsningar på storleken, komplexiteten och sammankopplingarna av bankerna kommer att främja systemstabiliteten.
- R. En ren separation av finansinstitut i olika grenar för investmentbankverksamhet och vanlig bankverksamhet löser inte problemen med systemviktiga finansinstitut och förhållandet mellan å ena sidan storleken på återhämtnings- och avvecklingsfonden och å andra sidan balansen mellan institut som är systemrelevanta för krediter, betalningar och insättningar.
- S. Omvandlingsprocessen mot en mer hållbar, mindre systemviktig och mer bärkraftig banksektor verkar skilja sig åt mellan medlemsstaterna.
- T. Högnivågruppen drar slutsatsen att finanskrisen visat att ingen specifik affärsmodell fungerade särskilt väl eller särskilt dåligt i den europeiska banksektorn. Högnivågruppens analys avslöjade överdrivet risktagande, ofta i handel med mycket komplexa instrument eller fastighetsrelaterad utlåning som inte omfattades av tillräckligt kapitalskydd, alltför stor förlitan på kortsiktig finansiering och starka band mellan finansinstitut, vilket skapade en hög systemrisk i upptakten till finanskrisen.
- U. Högnivågruppen betonar att enkla beteckningar, såsom vanlig bankverksamhet ("retail banking") och investmentbanking, inte på ett tillfredsställande sätt beskriver en banks affärsmodell och dess resultat och risknivå. Affärsmodeller skiljer sig åt i olika dimensioner, såsom storlek, verksamhet, inkomstmodell, kapital- och finansieringsstruktur, ägande, koncernstruktur och geografisk räckvidd, och har i betydande grad utvecklats över tiden.
- V. Det har klargjorts att risker kan uppstå i såväl i bankernas vanliga verksamhet som i deras investmentdelar.
- W. Kommissionens förslag bör lägga grunden för en principbaserad strategi för strukturreformer inom den europeiska banksektorn som är förenlig med och kompletterar redan existerande och kommande unionslagstiftning om finansiella tjänster. Europeiska bankmyndigheten (EBA) bör spela en nyckelroll genom att utarbeta relevanta tekniska standarder, som ska säkerställa en konsekvent tillämpning och efterlevnad av behöriga myndigheter, även Europeiska centralbanken (ECB), i hela unionen.
- X. Inom medlemsstaternas banksektor har lokalt och regionalt orienterade, decentraliserade institut visat sig vara stabila och gynnsamma för finansieringen av real ekonomin.
- Y. Banker behöver ha högre kapitalnivåer och kapital av högre kvalitet, större likviditetsbuffertar och mer långfristig finansiering.
- Z. Eftersom det varken är möjligt eller önskvärt att genomföra en bankseparation när fallissemang redan har skett, behövs det ett effektivt återhämtnings- och avvecklingssystem som ger myndigheterna trovärdiga verktyg, däribland en brobank, för att kunna ingripa tillräckligt tidigt och snabbt i kreditinstitut med osunda finanser eller på obestånd så att deras nyckelverksamheter kan fortsätta att fungera, samtidigt som man minimerar inverkan på den finansiella stabiliteten och säkerställer att lämpliga förluster får bäras av aktieägare och borgenärer, som tog risken att investera i det berörda institutet, och inte av skattebetalare eller insättare. Sådana återhämtnings- och avvecklingsplaner är inte nödvändiga för andra typer av privata företag, vilket tyder på att det finns ett särskilt problem med marknaden för finansiella tjänster. Om marknaderna verkligen fungerade ordentligt skulle finansinstitut kunna gå under utan något behov av återhämtnings- och avvecklingsplaner, vilket innebär att problemet ligger i strukturerna och sammankopplingarna mellan finansinstitut.
- AA. Tillsyns- och avvecklingsmyndigheterna måste ges nödvändiga befogenheter så att de effektivt kan undanröja hinder för kreditinstitutens möjligheter till avveckling. Bankerna måste tvingas visa att de har möjligheter att avvecklas. Införandet av obligatoriska återhämtnings- och avvecklingssystem erbjuder en möjlighet att påverka bankstrukturen, minska institutens komplexitet och begränsa respektive avveckla affärsområden och produkter.

Onsdagen den 3 juli 2013

- AB. När det gäller att få de implicita garantier som många banker åtnjuter att upphöra är ett av de viktigaste instrumenten i det återhämtnings- och avvecklingsystem som kommissionen föreslår just myndigheternas befogenheter att ingripa tidigt, väl innan bärkraften går förlorad, för att ålägga bankerna att ändra sina affärsstrategier, storlek eller riskprofil så att de kan avvecklas utan att extraordinärt offentligt finansiellt stöd behöver sättas in.
- AC. Bankerna bör aldrig tillåtas bli så stora att deras fallissemang orsakar systemrisk för hela ekonomin och därför kräver att staten och skattebetalarna ska rädda dem, vilket därmed skulle sätta punkt för problemet med "för stor för att gå omkull".
- AD. Bankerna får inte heller längre vara så stora – även i enskilda medlemsstater – att de utvecklas till en systemrisk i en nationalstat och skattebetalarna tvingas stå för förlusterna.
- AE. EU:s banksektor är fortfarande starkt koncentrerad. 14 europeiska bankgrupper är systemviktiga finansinstitut och 15 europeiska banker har 43 procent av marknaden (i fråga om storleken på tillgångarna) och motsvarar 150 procent av BNP i EU-27. Dessa siffror är ännu högre i enskilda medlemsstater. Förhållandet mellan bankstorlek och BNP har tredubblats sedan år 2000. I Luxemburg, Irland, Cypern, Malta och Storbritannien har förhållandet mellan bankstorlek och BNP fyrdubblats. Det finns ett stort mått av mångfald i den europeiska banksektorn, både när det gäller storlek och affärsmodeller.
- AF. Det finns inga historiska belägg för att en separationsmodell skulle bidra positivt till att undvika en framtida finanskris eller minska risken för en sådan.
- AG. För närvarande ger staten garantier och implicita subventioner till hela det finansiella systemet genom likviditetsstöd, insättningsgarantisystem och nationaliseringsprogram. Det är endast lämpligt för staten att garantera grundläggande tjänster som säkerställer att realekonomin fungerar friktionsfritt, såsom betalningssystem och kontokrediter. Strukturereformerna handlar helt enkelt om att säkerställa att staten endast garanterar grundläggande tjänster och att andra tjänster prissätts av marknaden.
- AH. Kapitalmarknaderna behöver kunna tillgodose europeiska finansiella behov i en tid med mycket restriktiv bankutlåning. Det finns ett behov i Europa av att öka tillgången till alternativa finansieringskällor, särskilt genom att utveckla kapitalmarknadsalternativ, för att minska beroendet av bankfinansiering, något som fastslogs i kommissionens grönbok om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin.
- AI. Finansieringen av realekonomin genom banker är betydligt högre i de flesta medlemsstater än i Förenade kungariket eller Förenta staterna.
- AJ. Ökad konkurrens i den europeiska bankbranschen är i högsta grad önskvärt. De sammantagna lag- och tillsynskraven på bankerna, även om de av flera skäl är motiverade, riskerar att skapa inträdesbarriärer och därmed att bidra till att cementera de nuvarande bankkoncernernas dominerande ställningar.
- AK. EU:s banksektor står inför genomgripande strukturella förändringar till följd av en förändrad marknadssituation och omfattande regleringsreformer, såsom genomförandet av Basel III-bestämmelserna.
- AL. rapporten från Independent Commission on Banking och Vickers reforms i Förenade kungariket fastslås det flera gånger att dess rekommendationer är en policyansats för brittiska banker.
1. Europaparlamentet välkomnar högnivågruppens analyser och rekommendationer avseende bankreformen och anser att de utgör ett värdefullt bidrag för att inleda reformer.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionen samråd av den 16 maj 2013 om reformen av banksektorns struktur inom EU.
 3. Europaparlamentet anser att nationella initiativ till strukture reformer kräver en EU-ram som skyddar EU:s inre marknad och förebygger en fragmentering av den och samtidigt respekterar skillnaderna mellan de nationella banksystemen.

Onsdagen den 3 juli 2013

4. Europaparlamentet anser att de aktuella reformerna av EU:s banksektor (däribland kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen, direktivet om återhämtning och avveckling av banker, den gemensamma tillsynsmekanismen, insättningsgarantisystem, direktivet och förordningen om marknader för finansiella instrument och skuggbanksinitiativen) är av största vikt. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett direktiv om reformen av banksektorns struktur inom EU i syfte att ta itu med de problem som uppstår genom att banker är "för stora för att gå omkull", och understryker att detta direktiv måste komplettera ovannämnda reformer.

5. Europaparlamentet insisterar på att kommissionens konsekvensbedömning måste omfatta bedömningar av de förslag till strukturreformer som högnivågruppen, Volcker, Vickers och Frankrike och Tyskland lagt fram, samt ange kostnaderna både för de offentliga finanserna och för den finansiella stabiliteten om en EU-bank skulle hamna på obestånd under den pågående krisen, liksom de potentiella kostnaderna för EU:s banksektor och de eventuella positiva och negativa konsekvenserna för realekonomin, tillsammans med information om utformningen av EU:s nuvarande universella bankmodell, bland annat i fråga om storlek och balansräkning för den vanliga bankverksamheten och investeringsverksamheten för alla universella banker som är verksamma i EU och om eventuella implicita garantier som medlemsstaterna erbjuder bankerna. Parlamentet insisterar på att kommissionen bör komplettera sin bedömning med kvantitativa analyser när detta är möjligt, som beaktar skillnaderna mellan de nationella banksystemen.

6. Europaparlamentet påminner kommissionen om den varning som utfärdats av EBA och ECB om att finansiella innovationer kan undergräva strukturreformsmålen, och betonar att strukturreformerna måste ses över regelbundet ⁽¹⁾.

7. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om regleringen av skuggbanksektorn, som beaktar principerna för den pågående reformen av banksektorn.

8. Europaparlamentet anser att målet för reformen av banksektorn måste vara att utforma ett säkert, stabilt, ändamålsenligt och effektivt banksystem, som verkar inom en konkurrenskraftig marknadsekonomi och som tillgodoser behoven hos realekonomin under hela den ekonomiska cykeln och kundernas och konsumenternas behov. Parlamentet anser vidare att strukturreformerna måste stimulera ekonomisk tillväxt genom att stödja tillförseln av krediter till ekonomin, särskilt till små och medelstora företag och nystartade företag, och stärka förmågan att hantera potentiella finansiella kriser, återupprätta förtroendet för bankerna, avlägsna riskerna för de offentliga finanserna och framkalla en förändrad bankkultur.

A. Principerna för strukturreformer

9. Europaparlamentet anser att strukturreformerna måste baseras på följande principer:

- De alltför stora riskerna måste minskas, konkurrensen säkerställas, komplexiteten minskas och banksammankopplingarna begränsas, genom separat drift av grundläggande verksamhet, däribland krediter, betalningar, insättningar och annan kundrelaterad verksamhet, och icke-grundläggande riskfylld verksamhet.
- Bolagsstyrningen måste förbättras och incitament skapas för banker att inrätta mer transparenta organisationsstrukturer, ansvarsskyldigheten måste utökas och ett ansvarsfullt och hållbart ersättningssystem måste införas.
- Ett effektivt återhämtnings- och avvecklingssystem för banker måste införas genom att det säkerställs att bankerna när deras situation blir ohållbar kan tillåtas gå omkull och/eller avvecklas under ordnade former utan behov av räddningsaktioner som betalas av skattebetalarna.
- Tillhandahållandet av grundläggande kredit-, insättnings- och betalningstjänster måste säkerställas utan att påverkas av driftsproblem, finansiella förluster, finansieringsknapphet eller renomméskador till följd av avveckling eller insolvens.
- Bestämmelserna för en konkurrenskraftig marknadsekonomi måste respekteras så att riskfylld handels- och investmentverksamhet inte gynnas av implicita garantier eller stöd, användning av försäkrade insättningar eller räddningsaktioner som betalas av skattebetalarna, och så att handels- och investmentverksamheten, inte kredit- och insättningsverksamheten, bär riskerna och kostnaderna för denna verksamhet.

⁽¹⁾ <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219-opinion-on-HLG-Liikanen-report-2-.pdf> and http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

Onsdagen den 3 juli 2013

- Lämplig nivå för kapital, skuldsättningsgrad och likviditet måste gälla för all bankverksamhet.
 - De separata enheterna måste ha olika finansieringskällor, utan otillbörliga eller onödiga omflyttningar av kapital eller likviditet mellan dessa verksamheter. Kapital-, skuldsättnings- och likviditetsbestämmelserna måste vara anpassade till verksamheternas affärsmodeller, inbegripet separata balansräkningar, och omfatta begränsningar för exponeringen av grundläggande kredit- och insättningsverksamhet för icke-grundläggande handels- och investeringsverksamhet, inom eller utanför en bankkoncern.
10. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att beakta ECB:s förslag om att införa tydliga och genomförbara kriterier för separation. Parlamentet betonar att en separation bör skydda EU:s inre marknad och förebygga en fragmentering av den och samtidigt respektera skillnaderna mellan de nationella banksystemen ⁽¹⁾.
11. Europaparlamentet understryker behovet av att bedöma de systemriskerna som både de separata enheterna och gruppen som helhet utgör, med fullt beaktande av exponeringar utanför balansräkningen.
12. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och medlemsstaterna att se till att direktivet om återhämtning och avveckling till fullo genomförs. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och medlemsstaterna att se till att bankerna har infört en klar och trovärdig ram för krishantering, som inbegriper tillräckligt med kapital för kredit-, betalnings- och insättningsverksamheterna, tillräckligt med nedskrivningsbara skuldinstrument för att täcka förluster (bail-in) och tillräcklig likviditet så att de, om banken skulle hamna på obestånd, kan upprätthålla insättarnas tillgång till sina pengar, skydda de grundläggande tjänsterna – i synnerhet kredit-, betalnings- och insättningsverksamheterna – från riskerna med ett okontrollerat fallissemang, återbetala insättarna utan dröjsmål och undvika negativa effekter för den finansiella stabiliteten.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att på grundval av regelverken om kapitalkrav och om återhämtning och avveckling säkerställa en tillräcklig differentiering i fråga om kapital- och skuldsättningskrav, krav på skuldnedskrivningsinstrument (bail-in), lämpliga kapitalbuffertar och likviditetskrav mellan de separerade enheterna, framför allt bör högre kapitalkrav införas för icke-grundläggande riskfylld verksamhet.

B. Bolagsstyrning

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för sin ingående konsekvensbedömning av en eventuell separation och av andra alternativ, behandla de förslag som läggs fram i högnivågruppens rapport på området för bolagsstyrning vilket omfattar a) styr- och kontrollmekanismer, b) riskhantering, c) incitamentsystem, d) information om risker och e) påföljder.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra de förslag och rekommendationer som ingår i parlamentets resolution av den 11 maj 2011 om bolagsstyrning i finansinstitut ⁽²⁾.
16. Europaparlamentet anser att det nyligen antagna direktivet om tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag innehåller lämpliga krav avseende styrningen av banker, inbegripet deras verkställande och icke verkställande styrelseledamöter.
17. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att bidra till att uppnå en överenskommelse om det föreslagna direktivet om insättningsgarantisystem och att öka konsumentskyddet genom att införa principen om att insättare ska kompenseras först.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa bestämmelser enligt vilka alla verkställande styrelseledamöter för en bankenhet ska ha verkställande ansvar endast för denna bankverksamhetsenhet.
19. Europaparlamentet ber kommissionen att inbegripa bestämmelser för att stärka den personliga redovisnings- och ansvarsskyldigheten för styrelseledamöter. Parlamentet anser i detta sammanhang att kommissionen bör undersöka hur en återgång till partnerskapsmodellen som företagsform kan främjas, särskilt för investmentbanker.

⁽¹⁾ http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

⁽²⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 7.

Onsdagen den 3 juli 2013

20. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och EBA att säkerställa ett fullständigt och övergripande genomförande av kapitalkravsdirektivet, med särskild tonvikt vid bestämmelserna för att kompensations- och ersättningssystemen. Parlamentet uppmanar vidare EBA och kommissionen att lägga fram en årsrapport för parlamentet och rådet om medlemsstaternas genomförande och tillämpning av de relevanta bestämmelserna. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen att fortsätta reformen av bankernas kompensations- och ersättningskultur genom att prioritera långsiktiga incitament för en rörlig ersättning med längre perioder för uppskjuten utbetalning fram till pensionering, samt att främja transparens när det gäller ersättningspolitik, vilket åtminstone ska inbegripa, utan att vara begränsat till, förklaringar och utvärderingar av olika interna ersättningsnivåer, viktiga förändringar och jämförbara sektorsmässiga avvikelser.

21. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att se till att man inom ramen för ersättningssystemen prioriterar användningen av instrument såsom obligationer som kan komma att skrivas ned (bail-in) och aktier i stället för kontanter, provisioner eller värdebaserade tillgångar i linje med bestämmelserna i kapitalkravsdirektivet.

22. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att se till att kompensations- och ersättningssystemen på alla nivåer inom en bank återspeglar bankens övergripande resultat och fokuserar på högkvalitativa tjänster till kunderna och långsiktig finansiell stabilitet snarare än på kortsiktiga vinster, i linje med bestämmelserna i kapitalkravsdirektivet.

23. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att införa bestämmelser om effektiva, avskräckande och proportionella påföljdssystem för juridiska och fysiska personer, och om offentliggörande av påföljdsvärdena och av information om de personer som bryter mot reglerna.

24. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att vidta åtgärder för att se till att de behöriga myndigheterna, och om detta är tillämpligt den gemensamma tillsynsmekanismen, uppfyller principerna för strukturreformerna.

25. Europaparlamentet ber kommissionen att föreslå att tillräckliga resurser och befogenheter tilldelas behöriga tillsynsmyndigheter, däribland den gemensamma tillsynsmekanismen.

26. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att genomföra en undersökning för att säkerställa att de redovisningsstandarder som används av finansinstituten ger en verkligt sann och rättvisande bild av bankernas finansiella hälsa. Parlamentet påpekar att redovisningen är den främsta källan till information för att en investerare ska kunna bedöma om ett bolag är fortlevnadsdugligt eller inte. Parlamentet noterar att revisorerna endast kan godkänna räkenskaperna om de är sanna och rättvisande, oberoende av de finansiella standarder som använts av dem som upprättar räkenskaperna. Parlamentet anser att om revisorerna är osäkra på om ett bolag är solvent bör de inte godkänna bolagets räkenskaper, även om de har utarbetats i enlighet med bokföringsstandarderna. Parlamentet påpekar att detta dock bör utgöra ett incitament till bättre styrning av det berörda bolaget. Parlamentet anser att internationella finansiella redovisningsstandarder inte nödvändigtvis ger en sann och rättvisande bild av räkenskaperna, vilket framgår av de många exempel på banker som kollapsar trots att deras räkenskaper har godkänts av revisorerna.

C. Mer rättvis och hållbar konkurrens

27. Europaparlamentet betonar att det krävs en verklig, sund och hållbar konkurrens för att upprätthålla en välfungerande och effektiv banksektor som underlättar finansieringen av realekonomin genom att säkerställa allmän tillgång till banktjänster och minska kostnaderna för dem. Parlamentet betonar i detta sammanhang att bland annat tillsynsreglerna bör beakta respektive instituts riskprofil, regionala område och affärsmodell.

28. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att främja en större diversifiering av EU:s banksektor genom att främja och underlätta mer konsumentinriktad bankverksamhet, till exempel genom modeller såsom kooperativ, byggkassor, lån mellan privatpersoner, gräsrotsfinansiering (crowdfunding) och sparbanker, och att de olika risknivåer som konsumenterna exponeras för visas på ett transparent sätt.

29. Europaparlamentet påpekar att det för att öka det europeiska banksystemets konkurrenskraft och stabilitet är absolut nödvändigt att på ett effektivt sätt ta itu med frågan om systemviktiga finansinstitut (dvs, banker som är för stora för att gå omkull), vars problem ledde till en eskalering av de negativa följderna av finanskrisen, och detta genom att rationalisera storleken på bankkoncernernas verksamhet eller minska beroendet inom koncernerna.

Onsdagen den 3 juli 2013

30. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att undersöka möjligheter att uppmuntra och främja relationsbaserad och kunskapsbaserad utlåning i lagstiftningsinitiativ. Parlamentet anser att målet bör vara att undvika ett system som går ut på att "pricka av" och i stället fokusera på att främja yrkesmässig och etisk utbildning för personer som fungerar som mellanhänder för och som lånar ut till företag.

31. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna, kommissionen och de behöriga myndigheterna att ha som sitt tydliga mål att främja och säkerställa effektiv konkurrens och att främja större mångfald inom EU:s banksektor och göra den mer kundinriktad.

32. Europaparlamentet ber kommissionen att vidta åtgärder för att införa kontonummerportabilitet och främja tillgängliga webbplatser som gör det möjligt för konsumenterna att jämföra bankernas priser och finansiella soliditet, vilket skulle stärka disciplinen eftersom informerade konsumenter byter bank, och att bidra till att förbättra konsumenternas valmöjligheter inom banksektorn genom att minska hindren för att träda in på och ut från marknaden och tillämpa proportionella bestämmelser för nya marknadsaktörer.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra de nödvändiga strukturreformer som beskrivs i detta betänkande och som respekterar skillnaderna mellan de nationella banksystemen och säkrar en central roll för EBA när det gäller att garantera en korrekt tillämpning i hela unionen, samtidigt som de bevarar integriteten på den inre marknaden.

o

o o

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P7_TA(2013)0318

Skydd av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om årsrapporten för 2011 om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier (2012/2285(INI))

(2016/C 075/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina resolutioner om tidigare årsrapporter från kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),

— med beaktande av kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet *Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Årsrapport 2011* (COM(2012)0408) och dess följedokument (SWD(2012)0227, SWD(2012)0228, SWD(2012)0229 och SWD(2012)0230)⁽¹⁾,

— med beaktande av Olafs rapport *Årsrapport 2011*⁽²⁾,

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2011 samt institutionernas svar⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2011/report_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2011/olaf_report_2011_en.pdf

⁽³⁾ EUT C 344, 12.11.2012, s. 1.

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och revisionsrätten om kommissionens strategi för bedrägeribekämpning (COM(2011)0376),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (COM(2012)0363),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Herkulesprogrammet III för skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen (COM(2011)0914),
- med beaktande av artikel 325.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2012 om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Årsrapport 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 september 2011 om EU:s insatser för att bekämpa korruption ⁽⁴⁾, dess skriftliga förklaring av den 18 maj 2010 om EU:s insatser när det gäller att bekämpa korruption ⁽⁵⁾, och kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén *Insatser mot korruption på EU:s territorium* (COM(2011)0308),
- med beaktande av Olafs årsrapport för 2012 och rapporten från Olafs övervakningskommitté för samma år,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0197/2013), och av följande skäl:
 - A. EU och medlemsstaterna har ett gemensamt ansvar att skydda unionens ekonomiska intressen och bekämpa bedrägerier, och ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna är av stor betydelse.
 - B. Medlemsstaterna har det primära ansvaret för genomförandet av ungefär 80 procent av unionens budget samt för uppbörden av egna medel, bland annat i form av mervärdesskatt och tullar.
 - C. Kommissionen har nyligen tagit ett antal viktiga initiativ med åtgärder för att bekämpa bedrägerier.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna är skyldiga att motarbeta bedrägerier och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, vilket är fastställt i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0196.

⁽⁴⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

Onsdagen den 3 juli 2013

2. Europaparlamentet påminner om att det är lika viktigt att se till att dessa ekonomiska intressen skyddas både vid uppbörden av EU:s medel och i samband med utgifter.

3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Årsrapport 2011 ("kommissionen årliga rapport"). Parlamentet beklagar dock att rapporten begränsas till de uppgifter som medlemsstaterna har inrapporterat. Parlamentet påpekar att medlemsstaterna använder olika definitioner för liknande typer av överträdelse och att alla inte samlar in samma och lika detaljerade statistiska uppgifter enligt gemensamma kriterier, vilket gör det svårt att samla in tillförlitlig och jämförbar statistik på EU-nivå. Parlamentet beklagar därför att det inte är möjligt att bedöma den faktiska omfattningen totalt av oriktigheter och bedrägerier i enskilda medlemsstater eller att identifiera och bestraffa medlemsstaterna med den största förekomsten av oriktigheter och bedrägerier, vilket parlamentet upprepade gånger har krävt. Parlamentet kräver därför att standardiserade utvärderingskriterier för oriktigheter och bedrägerier fastställs i alla medlemsstater och åtföljs av lämpliga sanktioner för de skyldiga.

4. Europaparlamentet betonar att bedrägeri är en uppsåtlig handling som innebär ett brott och att en oriktighet är att inte följa en regel, och beklagar att kommissionen i sin rapport inte behandlar bedrägerier på djupet och hanterar oriktigheter mycket brett. Parlamentet betonar att artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avser bedrägerier och inte oriktigheter, och begär att en åtskillnad ska göras mellan bedrägerier och fel eller oriktigheter.

5. Europaparlamentet noterar att det enligt kommissionens årliga rapport rapporterades 1 230 oriktigheter som ska ha skett med bedrägligt uppsåt och att dess ekonomiska effekter minskade med 37 procent jämfört med 2010 och uppgick till 404 miljoner EUR. Parlamentet konstaterar att sammanhållningspolitiken och jordbruket förblir de två områden som är utsatta för flest bedrägerier med uppskattade ekonomiska effekter på 204 miljoner EUR respektive 77 miljoner EUR. Dock frågar sig parlamentet om denna nedgång återspeglar den verkliga situationen när det gäller bedrägerier eller om det snarare är ett tecken på att medlemsstaternas tillsyns- och kontrollsystem är bristfälliga.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka effektiviteten hos medlemsstaternas tillsyns- och kontrollsystem och se till att uppgifterna om nivån på oriktigheterna i medlemsstaterna avspeglar den faktiska situationen.

7. Europaparlamentet betonar att situationen där medlemsstater inte lämnar uppgifter på ett punktligt sätt eller lämnar inkorrekta uppgifter har pågått i flera år. Parlamentet betonar att det är omöjligt att göra jämförelser och en objektiv bedömning av omfattningen på bedrägerier i EU:s medlemsstater. Parlamentet betonar att Europaparlamentet, kommissionen och Olaf inte är i stånd att utföra sina uppgifter ordentligt när det gäller bedömning av situationen och inlämnandet av förslag och upprepar att en sådan situation inte kan tolereras. Kommissionen uppmanas att ta fullt ansvar för att återvinna oriktigt betalda medel till EU-budgeten. Kommissionen uppmanas vidare att införa enhetliga rapporteringsprinciper i alla medlemsstater och att säkerställa att jämförbara, tillförlitliga och korrekta uppgifter insamlas.

8. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen behöver intensifiera sina ansträngningar att stärka principerna om e-förvaltning vilket skulle skapa förutsättningar för större transparens i de offentliga finanserna. Parlamentet uppmärksammar det faktum att elektroniska transaktioner, i motsats till kontanttransaktioner, inte är anonyma och att det därför blir svårare att begå bedrägerier och lättare att identifiera misstänkta bedrägerifall. Medlemsstaterna uppmanas att sänka sina trösklar över vilka man obligatoriskt måste betala på annat sätt än kontant.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta kopplingen mellan medlemsstaternas rapportering av bedrägerier och avsaknaden av en harmoniserad straffrätt som innehåller en gemensam definition av bedrägerier och överträdelse när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen. Parlamentet påpekar att medlemsstaterna straffrättsystem endast har harmoniserats i begränsad omfattning.

10. Europaparlamentet betonar att 233 undersökningsrapporter offentliggjorts om fall av bedrägeri i samband med missbruk av EU-medel under 5 år i de 27 medlemsstaterna, där Förenade kungariket, Slovakien, Tyskland, Bulgarien, Spanien, Rumänien och Estland är de medlemsstater som rapporterar mest aktivt⁽¹⁾. Parlamentet anser att undersökande journalistik spelat en viktig roll när det gäller att avslöja bedrägerier som påverkar unionens ekonomiska intressen och att detta är en värdefull informationskälla som bör beaktas av Olaf och rättsvårdande och andra berörda myndigheter i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets studie "Deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27", oktober 2012, s. 71.

Onsdagen den 3 juli 2013

11. Europaparlamentet påminner om att man i sin resolution av den 6 april 2011 om skyddet av Europeiska unionens finansiella intressen – Kampen mot bedrägerier – Årsrapport 2009⁽¹⁾ efterlyste obligatoriska nationella förvaltningsförklaringar som granskats av de nationella revisionsmyndigheterna och konsoliderats av revisionsrätten. Parlamentet beklagar att inga ytterligare åtgärder har vidtagits i denna riktning.

12. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att bedrägerier följs upp ordentligt på europeisk nivå. Parlamentet är förbluffat över att Olafs generaldirektör i utredningsprioriteringarna för 2012 och 2013 har infört sektorsspecifika trösklar för de sannolika finansiella effekterna så att fall där den sannolika finansiella effekten ligger under tröskeln betraktas som underordnade och sannolikt inte kommer att utredas alls. Parlamentet noterar att tröskeln i tullsektorn är 1 000 000 EUR, 100 000 EUR för Sapardmedel, 250 000 EUR för jordbruksmedel, 500 000 EUR för strukturfonderna, 1 000 000 EUR i Eruf, 50 000 EUR för centrala utgifter och externt bistånd samt 10 000 EUR i EU:s personalsektor. Parlamentet anser att detta är oacceptabelt. Parlamentet kräver att generaldirektören genast ska ändra den nuvarande praxisen och överge tröskelmetoden och istället prioritera arbetsbördan.

13. Europaparlamentet begär att korruption som skadar Europeiska unionens ekonomiska intressen ska betraktas som bedrägeri vid tillämpningen av artikel 325.5 i EUF-fördraget och att sådan också ska behandlas i kommissionens rapport om skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier.

14. Europaparlamentet betonar att andelen fällande domar i mål som rör brott mot EU:s budget varierar avsevärt från en EU-medlemsstat till en annan, från 14 procent till 80 procent. Parlamentet betonar att harmoniseringen av medlemsstaterna strafflagar fortfarande är begränsad och att det rättsliga samarbetet bör stärkas. Parlamentet efterlyser en ambitiös europeisk lagstiftning och bättre samarbete och samordning mellan alla medlemsstater i syfte att säkerställa hårda straff för bedragare och att avskräcka från bedrägerier.

15. Europaparlamentet konstaterar att det belopp som ska återvinnas till följd av avslöjade oriktigheter uppgick till 321 miljoner EUR 2001, varav 166 miljoner EUR redan har återvunnits av medlemsstaterna. Parlamentet noterar i detta avseende att återvinningsprocenten för traditionella egna medel ökade 2011 till 52 procent jämfört med 46 procent 2010.

16. Europaparlamentet noterar Olafs rapport för 2011 och dess översikt över framstegen när det gäller rättsliga åtgärder som inleddes mellan 2006 och 2011, enligt vilka mer än hälften av åtgärderna väntar på rättsliga avgöranden⁽²⁾. Särskilt uppmärksamhet bör fästas vid fall som avser tullbedrägerier, vilket är ett av de områden som har den högsta andelen systembetingad korruption i Europa.

17. Europaparlamentet konstaterar bekymrat att kommissionen till följd av den pågående ekonomiska krisen inte har för avsikt att öka EU-finansieringen till brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna för att förbättra skyddet av EU:s ekonomiska intressen som en del av sin nya heltäckande EU-strategi. Parlamentet anser att denna strategi bör vara ett samstämt och övergripande svar syftande till att minska smuglingen och öka de uppburna inkomsterna och därmed säkerställa att en sådan investering betalar sig i framtiden.

Inkomster – egna medel

18. Europaparlamentet påminner om att uppbörden av moms och tullar direkt påverkar både medlemsstaternas ekonomier och EU-budgeten, och att samtliga medlemsstater bör ge högsta prioritet åt att förbättra systemen för insamling av medel och se till att alla transaktioner registreras formellt och lämnar den svarta ekonomin.

19. I detta sammanhang betonar Europaparlamentet att skatteflykt och skatteundandragande utgör ett väsentligt hot mot EU:s offentliga finanser. Uppskattningsvis går 1 miljard EUR förlorade p.g.a. skattebedrägerier och skatteundandragande varje år i EU, vilket motsvarar en årlig kostnad på ca 2 000 EUR för varje EU-medborgare. Parlamentet påpekar att de förlorade skatteintäkterna i EU i dag överskrider det sammanlagda belopp som medlemsstaterna lägger på hälsovård, och är fyra gånger större än det belopp som satsas på utbildning i EU.

⁽¹⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 40

⁽²⁾ Olafs årsrapport 2011, tabell 6, s. 22.

Onsdagen den 3 juli 2013

20. Europaparlamentet betonar att varje euro som går förlorad p.g.a. tull- och momsbedrägerier måste betalas av EU:s medborgare, i enlighet med den mekanism som balanserar EU:s budget med BNI-anknutna medel. Det är oacceptabelt att de ekonomiska aktörer som sysslar med bedrägerier faktiskt subventioneras av EU:s skattebetalare. Parlamentet betonar att både kommissionen och medlemsstaterna bör ge kampen mot skatteflykt allra högsta prioritet. Medlemsstaterna uppmanas att göra sina skattesystem enklare och transparentare eftersom skattebedrägerier ofta gynnas av komplexa och ej transparenta skattesystem.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin samordning med medlemsstaterna för att samla in tillförlitliga uppgifter om tull- och momsgapet i medlemsstaterna, och regelbundet rapportera till parlamentet i denna fråga.
22. Europaparlamentet välkomnar att 98 procent av de traditionella egna medlen erhålls utan speciella problem, men noterar olikheter mellan medlemsstaternas resultat när det gäller att få in de resterande 2 procenten ⁽¹⁾.

Tullar

23. Europaparlamentet betonar att när det gäller traditionella egna medel är inkomsterna från tullavgifter en viktig inkomstkälla för medlemsstaternas regeringar som behåller 25 procent för att täcka kostnaderna för uppbörden. Parlamentet upprepar att ett effektivt förebyggande av oriktigheter och bedrägerier inom detta område skyddar unionens ekonomiska intressen och har viktiga konsekvenser för den inre marknaden, genom att det utesluter en orättvis fördel för ekonomiska aktörer som undviker tullar framför dem som uppfyller sina skyldigheter i detta avseende. Problemets kärna är den odeklarerade importen eller den som har undgått tullens övervakning.
24. Europaparlamentet är djupt oroat av revisionsrättens slutsats att de finns allvarliga brister i de nationella tullmyndigheternas övervakning ⁽²⁾.
25. Europaparlamentet betonar att tullunionen är ett område där EU har exklusiv behörighet och därför är det kommissionens skyldighet att införa de åtgärder som krävs för att garantera att tullmyndigheterna i medlemsstaterna agerar som om de vore en enda myndighet samt övervaka att åtgärderna genomförs.
26. Europaparlamentet föreslår att man studerar möjligheten att inrätta en grupp med europeiska tulltjänstemän som skulle vara specialiserade på bedrägeribekämpning och fungera som stöd till nationella tullmyndigheter.
27. Europaparlamentet påminner om att 70 procent av tullförfarandena i EU är förenklade. Parlamentet är djupt oroat över revisionsrättens iakttagelser i dess särskilda rapport nr 1/2010, som avslöjade allvarliga brister inom detta område och visade på dåligt genomförda eller dåligt dokumenterade kontroller, begränsat utnyttjande av tekniker för automatisk bearbetning av uppgifter, överdrivet utnyttjande av förenklade förfaranden samt efterhandskontroller av dålig kvalitet.
28. Europaparlamentet understryker att moderna it-lösningar och direkt tillgång till uppgifter är av avgörande betydelse för att tullunionen ska kunna fungera effektivt. De nuvarande lösningarna är otillfredsställande. Parlamentet är särskilt oroat av iakttagelserna i den första verksamhetsrapporten från Eurofisc 2011 ⁽³⁾ som offentliggjordes i maj 2012, nämligen att skatteförvaltningen i de flesta medlemsstaterna inte har direkt tillgång till uppgifter från tullen och att det därför inte är möjligt att göra automatiska samkörningar med skatteuppgifterna.
29. Europaparlamentet beklagar att kommissionen och medlemsstaterna inte har kunnat se till att i tid genomföra den uppdaterade tullkodexen, och betonar att den beräknade ekonomiska vinst man förlorat på grund av förseningarna i införandet av den nya tullkodexen uppgår till ca 2,5 miljarder EUR i årliga driftsbesparingar för kostnader för att till fullo följa regelverket och till så mycket som 50 miljarder EUR för en utvidgad internationell handelsmarknad ⁽⁴⁾. Kommissionen uppmanas att beräkna kostnaden för att skjuta upp tillämpningen av den uppdaterade tullkodexen och kvantifiera budgetkonsekvenserna av ett sådan uppskjutande.

⁽¹⁾ En studie som parlamentet har beställt: *Administrative performance differences between Member States recovering Traditional Own Resources of the European Union*.

⁽²⁾ Revisionsrättens årsrapport om genomförandet av budgeten för budgetåret 2011 samt institutionernas svar.

⁽³⁾ Nätverk för snabbt utbyte av specifik information mellan medlemsstaterna, etablerat på grundval av förordning (EU) nr 904/2010.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets undersökning: *Roadmap to Digital Single Market*, finns att läsa på: <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120914ATT51402/20120914ATT51402EN.pdf>.

Onsdagen den 3 juli 2013

30. Europaparlamentet betonar att det krävs förstärkta insatser för att bekämpa tullbedrägerier och välkomnar inrättandet av ett system för transiteringsinformation mot bedrägeri (Anti-Fraud Transit Information System (ATIS)), ett centralt register avsett att hålla alla myndigheter informerade om förflyttningar av transitvaror inom EU.

31. Europaparlamentet uppmanar, med tanke på de gemensamma tullåtgärder som genomfördes 2011 mellan EU och dess medlemsstater och vissa länder utanför EU, att sådana åtgärder genomförs regelbundet för att fokusera på smuggling av känsliga varor och bedrägerier i vissa högrisksektorer. Parlamentet betonar att gemensamma tullinsatser under 2011 innebar att 1,2 miljoner cigaretter beslagtogs och att skatte- och tullbedrägerier till ett värde på över 1,7 miljoner EUR upptäcktes.

Moms

32. Europaparlamentet påminner om att en korrekt tillämpning av tullförfarandena har direkta konsekvenser för momsberäkningen. Parlamentet beklagar de brister som revisionsrätten har funnit inom detta område. I synnerhet är det djupt oroande att revisionsrätten i sin särskilda rapport nr 13/2011 fann att de extrapolerade förlusterna uppgick till ca 2 200 miljoner EUR ⁽¹⁾, enbart vid tillämpningen av tullförfarande 42 ⁽²⁾ under 2009, i de sju medlemsstaterna som granskades, vilket motsvarar 29 procent av den mervärdesskatt som teoretiskt hade kunnat tas ut på det beskattningsbara värdet av all import som behandlades enligt tullförfarande 42 under 2009 i dessa sju medlemsstater.

33. Europaparlamentet är djupt oroat över att momsbedrägerier är en så utbredd praxis. Parlamentet påpekar att metoden för momsuppbörd har varit oförändrad ända sedan den infördes. Metoden är föråldrad med tanke på de många förändringarna i den tekniska och ekonomiska miljön. Parlamentet framhåller att initiativ rörande direkt beskattning kräver enhälliga beslut i rådet. Parlamentet beklagar att två viktiga initiativ för att bekämpa momsbedrägerier för närvarande är blockerade i rådet ⁽³⁾, nämligen förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en mekanism för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (COM(2012)0428) och förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägeri (COM(2009)0511).

34. Europaparlamentet betonar behovet av kopplingar i realtid mellan affärstransaktioner och skattemyndigheter för att bekämpa skatteunddragande.

35. Europaparlamentet är övertygat om att de momsbelopp som undgår uppbörd kan minskas om man kan eliminera de oredovisade transaktionerna.

Cigarettsmuggling

36. Europaparlamentet har noterat att smuggling av högt beskattade varor orsakar stora inkomstbortfall för EU:s och medlemsstaternas budgetar, och att den direkta förlusten av tullintäkter till följd enbart av cigarettsmuggling uppskattas till mer än 10 miljarder EUR per år.

37. Europaparlamentet betonar att cigarettsmuggling utgör en viktig finansieringskälla för internationellt sammansatta kriminella organisationer, och påpekar därför vikten av att stärka den yttre dimensionen av kommissionens handlingsplan för att bekämpa smugglingen av cigaretter och alkohol längs EU:s östra gräns. Enligt den ska grannländernas förmåga att kontrollera efterlevnaden av lagstiftning stödjas, tekniskt stöd och utbildning tillhandahållas, medvetenheten ökas och det operativa samarbetet, såsom gemensamma tullinsatser, intensifieras, inklusive informationsutbyte och fördjupat internationellt samarbete. Parlamentet betonar särskilt vikten av samarbete mellan medlemsstaterna, Ryssland och länderna inom det östliga partnerskapet (Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Moldavien och Ukraina) för att genomföra de riktade åtgärder som föreslås i denna handlingsplan.

38. Europaparlamentet är medvetet om att den östra gränsen är ett särskilt sårbart geografiskt område i detta sammanhang. Parlamentet välkomnar att kommissionen har offentliggjort en handlingsplan för att bekämpa cigaretts- och alkoholsmuggling längs EU:s östra gräns.

⁽¹⁾ System som en importör utnyttjar för att erhålla momsbefrielse när de importerade varorna ska transporteras till en annan medlemsstat och mervärdesskatten erläggas i destinationsmedlemsstaten.

⁽²⁾ Varav 1 800 miljoner EUR uppkom i de sju utvalda medlemsstaterna och 400 miljoner i de 21 destinationsmedlemsstater som tog emot de importerade varorna i stickprovet.

⁽³⁾ Svaren från kommissionsledamot Semeta på frågorna från budgetkontrollutskottet finns tillgängliga på <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/cont/publications.html?id=CONT00004#menuzone>

Onsdagen den 3 juli 2013

39. Europaparlamentet välkomnar Olafs verksamhet när det gäller att genomföra den ovannämnda handlingsplanen. Parlamentet välkomnar särskilt det lyckade resultatet för "Operation Barrel" som var ett samarbete mellan 24 medlemsstater, Norge, Schweiz, Kroatien och Turkiet som fick aktivt stöd från generaldirektoratet för skatter och tullar, Europol, Frontex och Världstullorganisationen, och som ledde till att 1,2 miljoner cigaretter kunde beslagtogs.

40. Europaparlamentet välkomnar att protokollet om avskaffande av olaglig handel med tobaksprodukter antogs den 12 november 2012 vid den femte konferensen med parterna till WHO:s ramkonvention om tobakskontroll.

Utgifter

41. Europaparlamentet påminner om att 94 procent av EU:s budget investeras i medlemsstaterna och att det i dessa ekonomiskt svåra tider är mycket viktigt att alla pengar satsas väl. Därför måste man inom alla finansieringsprogram prioritera kampen mot bedrägerier riktade mot EU:s budget för att göra det lättare att få tillbaka förlorade medel, så att EU:s budget endast går till huvudmålen, t.ex. att skapa sysselsättning och tillväxt.

42. Europaparlamentet beklagar att de flesta oriktigheterna när det gäller EU-utgifter sker på nationell nivå.

43. Europaparlamentet betonar att ökad transparens som möjliggör riktiga kontroller är nyckeln till att avslöja bedrägerier. Parlamentet påminner om att kommissionen under tidigare år uppmanats att vidta åtgärder för att se till att transparent information om mottagare av EU-stöd finns på ett enda ställe. Parlamentet beklagar att denna åtgärd inte har genomförts. Parlamentet upprepar därför sin uppmaning till kommissionen att ta fram åtgärder för att öka de rättsliga arrangemangens transparens och ett system där uppgifter om alla som tar emot EU-medel offentliggörs på samma webbplats, oberoende av vem som förvaltar medlen, och som baseras på standardiserad information som ska lämnas av alla medlemsstater på minst ett av unionens arbetsspråk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen och förse den med fullständig och tillförlitlig information om mottagarna av de EU-medel som förvaltas av medlemsstaterna. Kommissionen uppmanas att utvärdera systemet med gemensam förvaltning och prioritera en rapport till parlamentet.

Jordbruk

44. Europaparlamentet välkomnar att Nederländerna, Polen och Finland har förbättrat sin efterlevnad av reglerna om konsekvent rapportering, och att den övergripande efterlevnadsgraden för EU-27 är ca 93 procent, vilket är en förbättring jämfört med 2010 års nivå på 90 procent.

45. Med tanke på att minst 20 miljoner fall av småskalig korruption inom den offentliga sektorn i EU har rapporterats betonar Europaparlamentet dock att det är uppenbart att företeelsen även har en tydlig spridningseffekt på de delar av medlemsstaternas offentliga förvaltning (och motsvarande politiker) som är ansvariga för förvaltningen av EU:s medel och andra ekonomiska intressen⁽¹⁾. Parlamentet betonar att antalet oriktigheter som 2011 rapporterats vara bedrägerier (totalt 139 fall) inom jordbruket inte återspeglar den verkliga situationen. Parlamentet påpekar att kommissionen vänt sig till medlemsstaterna och uttryckt oro över att de uppgifter som insänts om bedrägerier eventuellt inte varit helt tillförlitliga, vilket kommissionen själv håller med om genom att påpeka att antalet anmälda bedrägerier i somliga medlemsstater varit mycket lågt. Parlamentet efterlyser ytterligare samarbete och utbyte av bästa praxis i medlemsstaterna för att reagera på bedrägerier och anmäla dem till kommissionen.

46. Europaparlamentet är fortfarande bekymrat över de misstänkt låga nivåerna på bedrägerier som rapporterats av Frankrike, Tyskland, Spanien och Förenade kungariket, särskilt med tanke på ländernas storlek och de belopp som har mottagits som stöd. Parlamentet beklagar att kommissionen i sin årliga rapport inte gav något definitivt svar på frågan om de låga nivåerna på misstänkta bedrägerier som rapporterats av Frankrike, Tyskland, Spanien och Storbritannien beror på att rapporteringsprinciperna inte följs eller om det beror på kontrollsystemens förmåga att upptäcka bedrägerier i dessa medlemsstater. De ovannämnda medlemsstaterna uppmanas att så snart som möjligt lämna en detaljerad och grundlig förklaring till de låga nivåerna på misstänkta bedrägerier.

⁽¹⁾ Särskilda utskottet för frågor om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt (CRIM) 2012–2013: Thematic Paper on Corruption, Areas of systemic corruption in the public administration of the Member States and measures in order to counter its negative effect for the EU, november 2012, s. 2.

Onsdagen den 3 juli 2013

47. Europaparlamentet konstaterar att det ringa antalet anmälda bedrägerier i somliga medlemsstater måhända kan förklaras med att vad man i en medlemsstat betraktar som bedrägeri inte nödvändigtvis anses som olagligt i en annan, och kommissionen uppmanas därför med eftertryck att när sådana omständigheter föreligger utpeka dem och skapa klarhet i dem, för att enhetliggöra kriterierna för definition av bedrägeri och att underrätta samtliga medlemsstater om dessa kriterier.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över systemet för anmälan av bedrägerier och förenhetliga medlemsstaternas praxis med att reagera på bedrägerier och anmäla dem för kommissionen. Parlamentet anser att detta ska syfta till att effektivisera utredningarna och samtidigt bidra till klarhet om vilka processuella rättigheter som gäller för de personer som är föremål för utredning.

49. Europaparlamentet påpekar att man i fortsättningen, vid kampen mot bedrägerier med stödmedel inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, inte bara bör betrakta problemet som en fråga om statistik utan också undersöka mekanismerna för bedrägerierna, framför allt i allvarliga fall. Parlamentet anser även att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla oriktigheter som de uppdagat och att oriktigheter som anmälts som bedrägerier nog ska undersökas.

50. Europaparlamentet påpekar att kommissionen, i enlighet med en ändrad artikel 43 i den uppdaterade övergripande förordningen, bör ha befogenhet att minska eller ställa in månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till en medlemsstat om en eller flera av de centrala komponenterna i det nationella kontrollsystemet i fråga inte existerar eller inte fungerar på grund av de konstaterade bristernas allvarliga eller ihållande karaktär, eller om oegentliga betalningar inte drivs in med nödvändig omsorg, och om

- a) de brister som avses ovan är av fortlöpande natur och har föranlett minst två genomförandeakter enligt artikel 54 i den förordningen, genom vilka finansiering av hithörande utgifter från den berörda medlemsstaten undantagits från unionsfinansieringen, eller
- b) kommissionen fastställer att de berörda medlemsstaterna inte är i stånd att genomföra de insatser som krävs för att åtgärda situationen inom en omedelbar framtid, i enlighet med en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer, som ska fastställas i samråd med kommissionen.

51. Europaparlamentet uttrycker oro över att det sammanlagda belopp som olika nationella organ fortfarande hade att återvinna från mottagarna av stöd från EGFJ i slutet av budgetåret 2011 uppgick till 1,2 miljarder EUR.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla åtgärder som krävs för att införa ett effektivt system för återvinning av medel, med beaktande av den utveckling som sker i samband med den pågående reformen, och att i sin nästa rapport om skydd av EU:s finansiella intressen också informera Europaparlamentet om vilka framsteg som gjorts.

53. Europaparlamentet betonar att återinförandet av ett förfarande vid "ringa brott" bör fullföljas och att återbetalning enligt artikel 56.3 i den uppdaterade övergripande förordningen inte behöver ske när de kostnader som redan uppkommit, tillsammans med de sannolika indrivningskostnaderna, sammanlagt överskrider det belopp som ska drivas in. I syfte att förenkla den lokala förvaltningen uppmanar parlamentet kommissionen att anse detta villkor vara uppfyllt om det belopp som ska drivas in från stödmottagaren och som härrör från en enskild utbetalning inte överstiger 300 EUR. Genom att minska den administrativa bördan med att inte driva in små och mycket små belopp blir det möjligt för nationella och regionala myndigheter att effektivare utreda allvarligare oriktigheter och att vidta lämpliga åtgärder mot dem.

54. Europaparlamentet påpekar att kommissionen, inom ramen för förfaranden för kontroll av överensstämmelse på jordbruksområdet, utfört revisioner som resulterat i finansiella korrigeringar på sammanlagt 822 miljoner EUR. Parlamentet påpekar dessutom att det totala värdet på de korrigeringar som beslutats uppgick till 1 068 miljoner EUR, och noterar med oro att återvinningsgraden 2011 för jordbruk och landsbygdsutveckling minskade till 77 procent jämfört med 85 procent för 2010.

55. Europaparlamentet betonar att man måste uppmärksamma hur man kan gå till väga för att optimera återbetalningsförfarandena, som fortfarande är ganska långdragna.

Sammanhållningspolitik

56. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen 2011 slutförde finansiella korrigeringar på 624 miljoner EUR av 673 miljoner EUR och att återvinningsgraden för sammanhållningspolitiken förbättrades till 93 procent, jämfört med 69 procent 2010. Parlamentet betonar dock att den kumulativa genomförandegraden för finansiella korrigeringar endast var 72 procent och att 2,5 miljarder EUR återstår att återvinna.

Onsdagen den 3 juli 2013

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förenkla gällande regler för offentlig upphandling och förfarandereglerna för förvaltning av strukturfonderna.

58. Europaparlamentet noterar att vissa större medlemsstater, såsom Frankrike, har rapporterat att inga oriktigheter var bedrägerier inom sammanhållningspolitiken under 2011. Kommissionen uppmanas undersöka skälen till detta och fastställa huruvida tillsyns- och kontrollsystemen i de medlemsstater som rapporterar 0 bedrägerifall fungerar effektivt.

59. Europaparlamentet välkomnar att Frankrike har kunnat fullborda införandet av systemet för anmälan av oriktigheter (IMS).

Yttre förbindelser, bistånd och utvidgning

60. Europaparlamentet noterar med oro att revisionsrätten i kapitel 7 ("Yttre förbindelser, bistånd och utveckling") i sin årsrapport om genomförandet av EU:s budget för 2011 påpekade att det fanns felaktigheter i slutbetalningarna som inte upptäckts i kommissionens kontroller, och drog slutsatsen att kontroller som utförs av kommissionen inte är fullt effektiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa revisionsrättens rekommendationer och yttrandet över ansvarsfriheten i syfte att förbättra sina övervakningsmekanismer för att säkra ett effektivt och lämpligt nyttjande av medlen.

61. Europaparlamentet föreslår att revisionsrättens konstateranden och rekommendationer med koppling till EU:s yttre åtgärder, och i synnerhet till EU-uppdrag, beaktas när man ser över deras framsteg i jämförelse med fastställda mål och när man överväger att förlänga deras mandat, för att säkerställa ett effektivt och lämpligt nyttjande av de anslagna medlen. Parlamentet noterar anmärkningen om vissa svagheter avseende upphandlings- och anbudsförfaranden inom ramen för Europeiska utrikestjänstens insatser, och uppmanar utrikestjänsten att inom rimlig tid åtgärda dessa svagheter.

62. Europaparlamentet välkomnar sådana bedrägeribekämpningsstrategier på EU-nivå som omfattar ett mer utbrett samarbete med tredjeländer, såsom systemet för transiteringsinformation mot bedrägeri, som är tillgängligt för länderna inom den europeiska frihandelssammanslutningen (Efta-länderna), ömsesidigt administrativt bistånd mellan EU-medlemsstater och tredjeländer och därtill knutna bestämmelser om bedrägeribekämpning samt de gemensamma tullinsatser som genomfördes 2011, såsom Fireblade (med Kroatien, Ukraina och Moldavien) och Barrel (med Kroatien, Turkiet, Norge och Schweiz). Parlamentet välkomnar resultaten av dessa insatser och deras ekonomiska effekter.

63. Mot bakgrund av att bedrägerier i en globaliserad värld i allt större utsträckning begås över nationsgränserna, betonar Europaparlamentet vikten av att det finns ett starkt rättsligt ramverk med tydliga åtaganden från partnerländerna, och välkomnar att bestämmelser om bedrägeribekämpning inkluderas i nya eller omförhandlade bilaterala avtal, bl.a. i utkastet till avtal med Afghanistan, Kazakstan, Armenien, Azerbajdzjan och Georgien, och, i en mer förenklad version, med Australien, och uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att ta fram en standardklausul för att se till att dessa bestämmelser inkluderas i alla nya eller omförhandlade bilaterala och multilaterala avtal med tredjeländer.

64. Europaparlamentet noterar den minskning av antalet oriktigheter och deras ekonomiska konsekvenser som upptäckts i samband med de föranslutningsstöd som undersökts i rapporten för 2011. Parlamentet välkomnar att återvinningskvoten för EU-medel som felaktigt betalats ut som delar av föranslutningsstöd avsevärt har ökat, även om den fortfarande bara ligger på 60 procent, men är samtidigt medvetet om att det finns avgörande skillnader mellan mottagarna när det kommer till anmälda oriktigheter, vilket i huvudsak beror på hur långt man kommit med antagande- och genomförandeprocessen av systemet för att hantera oriktigheter, det så kallade Irregularity Management System (IMS). Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta att nära övervaka genomförandet av detta system i alla länder som omfattas av instrumentet. Parlamentet stöder kommissionens uppmaning till i första hand Kroatien att till fullo genomföra IMS-systemet, en uppmaning som ännu ej hörtsammats trots att utbildning och stöd har tillhandahållits, liksom uppmaningen till f.d. jugoslaviska republiken Makedonien att genomföra systemet. Europaparlamentet noterar att 26 miljoner EUR har återvunnits från de fall som rapporterades 2011.

65. Europaparlamentet välkomnar kommissionens mål att stödja Kroatien och f. d. jugoslaviska republiken Makedonien i deras ansträngningar att införa IMS.

Onsdagen den 3 juli 2013

Olaf

66. Europaparlamentet upprepar att det är nödvändigt att fortsätta att förstärka Olafs oberoende, ändamålsenlighet och effektivitet, vilket bland annat inbegriper oberoendet och funktionsdugligheten hos Olafs övervakningskommitté. Olaf och övervakningskommittén uppmanas att vidta åtgärder för att förbättra sina arbetskontakter, vilka i en rapport från det brittiska överhusets EU-utskott har beskrivits som präglade av öppen fiendlighet, särskilt på grund av att det saknas överenskommelser mellan de berörda om övervakningskommitténs exakta roll. Kommissionen uppmanas att undersöka hur man på ett konstruktivt sätt kan bidra till en förbättring av kommunikationen och arbetskontakterna mellan Olaf och dess övervakningskommitté.

67. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts avseende förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av förordning (Euratom) nr 1074/1999 (COM(2011)0135). Denna förordning bör antas så snart som möjligt. Mot bakgrund av den senaste utvecklingen kring Olaf och det sätt som dess utredningar genomförts på, är parlamentet dock övertygat om att övervakningskommitténs slutsatser, som återfinns i bilaga 3 till dess årliga verksamhetsrapport, bör beaktas. Det är oacceptabelt att övervakningskommittén, som är det organ som övervakar tillämpningen av de processrättsliga garantierna, respekten för de grundläggande rättigheterna och Olaf-personalens efterlevnad av de interna bestämmelserna om utredningsförfaranden, i ett antal fall har nekats direkt tillgång till handlingarna i avslutade fall, inklusive de slutliga utredningsrapporter som översänts till de nationella rättsliga myndigheterna.

68. Europaparlamentet noterar att den reform som nämns ovan bland annat kommer att förse Olaf med möjligheten att ingå administrativa avtal med berörda myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer, vilket skulle förstärka Olafs förmåga att bekämpa bedrägeri på områden med koppling till EU:s yttre politik. Parlamentet välkomnar strategin mot bedrägerier (COM(2011)0376), bl.a. med avseende på införandet av förbättrade bestämmelser om bedrägeribekämpning i utgiftsprogrammen i den nya fleråriga budgetramen för 2014–2020. Parlamentet konstaterar dock med oro kommissionens slutsats att det inte finns tillräckliga mekanismer för att avskräcka från utnyttjande i olagligt syfte av EU:s budget i medlemsstaterna, men välkomnar kommissionens förslag om hur detta problem ska tacklas och rekommenderar att mottagarländer utanför EU också ska involveras i största möjliga utsträckning.

69. Europaparlamentet noterar den oro som Olafs övervakningskommitté uttrycker i sin verksamhetsrapport för 2012, särskilt avseende det fall som i oktober 2012 hänvisades till de nationella rättsliga myndigheterna och som ledde till att en ledamot av kommissionen avgick, vilket nämns i punkt 29 i den ovannämnda rapporten. Dessa betänkligheter bör bli föremål för en noggrann utredning, genomförd av de ansvariga rättsliga myndigheterna. Parlamentet betonar principen om respekt för konfidentialitet, och hur viktigt det är att inte blanda in politik i pågående rättsliga förfaranden.

70. Europaparlamentet är djupt oroat över rapporterna från Olafs övervakningskommitté. Parlamentet anser att det är oacceptabelt att Olaf vidtagit utredningsåtgärder som går längre än de som uttryckligen tas upp i artiklarna 3 och 4 i nu gällande förordning (EG) nr 1073/1999 om Olafs utredningar, och utöver dem som ingår i den framtida reviderade texten. Parlamentet noterar att de ovan nämnda utredningsåtgärderna omfattar: att förbereda innehållet i telefonsamtal som en tredje part ska föra med en person som är föremål för utredning, att närvara vid ett sådant samtal och att spela in det samt kräva att nationella administrativa myndigheter ska ge Olaf information som de inte själva besitter direkt och som kan anses vara kopplad till rätten till respekt för privatliv och kommunikation, eller Olafs senare användning, insamling och lagring av sådan information.

71. Europaparlamentet är chockat av sådana åtgärder eftersom användningen av sådana metoder, enligt rättspraxisen från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, kan betraktas som en "myndighets ingripande" i utövandet av rätten till "privatliv", "brevväxling" och/eller "kommunikationer" vilka måste "behandlas lagenligt" (artikel 7 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken motsvarar artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna).

72. Europaparlamentet framhåller än en gång att det inte kan accepteras att Olaf eller någon annan av del av kommissionens administration kränker grundläggande rättigheter. I detta sammanhang hänvisar parlamentet till Olafs övervakningskommittés åsikt, uttryckt i bilaga 3 till dess årsrapport för 2012, att Olaf eventuellt har gått längre än de utredningsåtgärder som explicit räknas upp i artiklarna 3 och 4 i den förordning som för närvarande är i kraft, bland annat när det gäller förberedelsen av innehållet i ett telefonsamtal som en tredje part skulle föra med en person som var föremål för utredning och närvaron vid detta samtal som spelades in. Parlamentet förväntar sig att Olaf presenterar en tillfredsställande rättslig grund för sina utredningsåtgärder, t.ex. inspelning av telefonsamtal.

Onsdagen den 3 juli 2013

73. Europaparlamentet välkomnar uttalandet i verksamhetsrapporten för 2012 från Olafs övervakningskommitté (punkt 53) att samtliga åtgärder för att annullera Olafs beslut avvisades av EU-domstolen såsom otillåtliga, och att ombudsmannen inte fann några fall av vanstyre. Parlamentet framhåller vidare att Europeiska datatillsynsmannen fann att Olaf generellt sett följde bestämmelserna om dataskydd, med undantag av ett fall där datatillsynsmannen ansåg att Olaf hade brutit mot rätten till skydd av personuppgifter genom att i onödan avslöja en visslares identitet för hans institution.

74. Europaparlamentet är djupt oroat av slutsatserna från övervakningskommittén att Olaf inte gjort någon förhandskontroll av lagligheten avseende andra utredningsåtgärder än de som specifikt förtecknas i Olafs anvisningar till personalen avseende utredningsmetoder (ISIP). Parlamentet noterar att detta äventyrar respekten för de berörda personernas grundläggande rättigheter och processrättsliga garantier.

75. Europaparlamentet uppmanar Olaf att informera parlamentets ansvariga utskott om vilken rättslig grund som tillåter byrån att hjälpa till med och förbereda inspelning av telefonsamtal mellan privatpersoner, utan att i förväg ha fått deras godkännande, samt använda innehållet för administrativa utredningar. Parlamentet upprepar sin uppmaning till Olaf att förse parlamentet med en rättslig analys av lagligheten avseende dessa inspelningar i medlemsstaterna – i linje med en liknande begäran från rådet.

76. Europaparlamentet noterar att överträdelse av processrättsliga krav under förundersökningarna kan påverka lagligheten i det slutliga beslut som fattas på grundval av Olafs utredningar. Parlamentet anser att detta potentiellt är mycket riskfyllt eftersom överträdelse skulle innebära rättsligt ansvar från kommissionens sida. Olaf uppmanas att genast ta itu med denna brist genom att utse rättsliga experter med lämpliga kvalifikationer för uppgiften att utföra förhandskontroller inom rimliga tidsramar.

77. Europaparlamentet anser att direkt medverkan från Olafs generaldirektör i vissa utredningsuppgifter, bland annat intervjuer av vittnen, är oacceptabel. Parlamentet påpekar att generaldirektören därmed blir föremål för en intressekonflikt eftersom det enligt artikel 90a i tjänsteföreskrifterna och 23.1 i ISIP-anvisningarna är han/hon som ska ta emot klagomål mot Olafs utredningar och avgör huruvida lämpliga åtgärder mot bristande respekt för processrättsliga garantier har vidtagits. Olafs generaldirektör uppmanas att i framtiden avstå från direkt medverkan i utredningsuppgifter.

78. Europaparlamentet är bekymrat över att Olaf inte alltid gjort en noggrann bedömning av information som mottagits, i relation till begreppet tillräckligt välgrundad misstanke. Parlamentet anser att det är avgörande för att skydda och konsolidera Olafs oberoende gentemot institutioner, organ, kontor och byråer och stater när någon av de senare står bakom informationen.

79. Europaparlamentet anser att Olaf alltid bör informera övervakningskommittén när man mottar ett klagomål avseende grundläggande rättigheter och processrättsliga garantier.

80. Europaparlamentet förväntar sig mer information om de punkter som nämns i övervakningskommitténs årsrapport och kräver full transparens i samband med alla dessa punkter.

81. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna mellan 2006 och 2011 vidtog rättsliga åtgärder till följd av Olaf-utredningar i endast 46 procent av fallen. Detta är otillräckligt, och parlamentet uppmanar åter kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett effektivt genomförande i rätt tid av rekommendationerna när ett fall väl har utretts av Olaf.

82. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör vara skyldiga att årligen rapportera om uppföljningen av de fall som Olaf har hänvisat till deras rättsliga myndigheter, inklusive om vilka straffrättsliga och ekonomiska påföljder som utdömts i sådana fall.

83. Europaparlamentet är bekymrat över iakttagelserna i övervakningskommitténs årsrapport om att det inte finns några uppgifter om genomförandet av Olafs rekommendationer i medlemsstaterna. Parlamentet anser att denna situation är otillfredsställande och uppmanar Olaf att se till att medlemsstaterna lämnar relevanta och detaljerade uppgifter om genomförandet av Olafs rekommendationer, och begär att Europaparlamentet ska hållas informerat.

84. Europaparlamentet konstaterar att det till följd av Olafutredningar återvanns 691,4 miljoner EUR 2011, varav 389 miljoner EUR avser ett enskilt fall i den italienska regionen Kalabrien rörande ett strukturfondsprogram för vägfinansiering.

Onsdagen den 3 juli 2013

85. Europaparlamentet begär att potentiella bedrägerier och oriktigheter med mindre finansiella effekter, på områden såsom tull (där tröskeln under vilken Olaf inte vidtar åtgärder är 1 miljoner EUR) och strukturfonderna (där tröskeln är 500 000 EUR), ska rapporteras till medlemsstaterna som ska få den information och de möjligheter som behövs för att tillämpa nationella antibedrägeriförfaranden.

86. Europaparlamentet är djupt oroat över Olafs effektivitet och hur byrån fungerar internt, samtidigt som man anser att det är grundläggande med en stark och väl fungerande Olaf för kampen mot bedrägerier och korruption där EU-skattebetalarnas pengar är inblandade. Kommissionen uppmanas därför att i samarbete med parlamentets behöriga utskott, och när kommissionen besvarar utskottets frågor, analysera lagligheten i Olafs åtgärder, vidta alla åtgärder som krävs för att förbättra Olafs styrning samt formulera praktiska lösningar för att avhjälpa bristerna före slutet av 2013. Kommissionen och rådet uppmanas att under tiden upphöra med alla diskussioner och beslut rörande införandet av en europeisk åklagarmyndighet.

Kommissionens initiativ rörande bedrägeribekämpning

87. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen till följd av parlamentets begäran nu utvecklar en metod för att mäta kostnaden för korruption inom offentlig upphandling där unionens medel används.

88. Europaparlamentet välkomnar initiativen i kommissionens arbetsprogram för 2012 att bättre skydda Europeiska unionens finansiella intressen och meddelandet om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar. Parlamentet betonar att detta initiativ syftar till att skärpa sanktionerna mot brottslig verksamhet, inbegripet korruption, och att stärka Europeiska unionens finansiella skydd.

89. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya strategi mot bedrägerier (COM(2011)0376) och den interna handlingsplanen (SEC(2011)0787) för dess genomförande som antogs i juni 2011 och som syftar till att bättre förebygga och upptäcka bedrägerier på EU-nivå. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att rapportera om och att utvärdera de strategier mot bedrägeri som fastställts inom varje generaldirektorat.

90. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (COM(2012)0363 – förslag till PIF-direktivet) vilket ska ersätta konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och dess protokoll.

91. Europaparlamentet välkomnar särskilt att definitionen av unionens ekonomiska intressen i förslaget till PIF-direktiv inbegriper moms, i enlighet med EU-domstolens dom som bekräftade ⁽¹⁾ att det finns en direkt koppling mellan å ena sidan uppbörden av momsintäkter i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och, å andra sidan, unionsbudgetens tillgång till motsvarande momsmedel, eftersom varje brist i uppbörden av den ena leder till en minskning av den andra.

92. Europaparlamentet välkomnar förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om Herkulesprogrammet III för skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen (COM(2011)0914) som kommer att efterträda Herkulesprogrammet II, vars halvtidsutvärdering bevisade programmets mervärde.

93. Europaparlamentet noterar att även om kommissionen nu tar alla dessa goda initiativ så är de flesta åtgärder mot korruption passiva. Kommissionens generaldirektorat uppmanas att förstärka det bedrägeriförebyggande arbetet inom sina respektive ansvarsområden.

94. Europaparlamentet ser fram mot kommissionens presentation av lagstiftningsförslaget, som man utlovat till juni 2013, om inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet som kommer att ha ansvaret för att de som skadar tillgångar som förvaltas av eller på uppdrag av EU blir undersökta, åtalade och ställda inför rätta.

o

o o

⁽¹⁾ Dom av den 15 november 2011 i mål C-539/09, kommissionen mot Tyskland (EUT C 25, 28.1.2012, s. 5).

Onsdagen den 3 juli 2013

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska unionens domstol, Europeiska revisionsrätten, Olafs övervakningskommitté och Olaf.

P7_TA(2013)0319

Den integrerade ramen för intern kontroll

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om den integrerade ramen för intern kontroll (2012/2291(INI))

(2016/C 075/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av yttrande nr 2/2004 av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt över en modell för "samordnad granskning (single audit)" (samt ett förslag till ram för gemenskapens interna kontroll) ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en färdplan för en integrerad ram för intern kontroll (COM(2005)0252),
- med beaktande av kommissionens meddelande om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (COM(2006)0009),
- med beaktande av den första halvårsrapporten om resultattavlan för genomförandet av kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll, offentliggjord den 19 juli 2006 (SEC(2006)1009), i enlighet med parlamentets begäran i dess resolution om ansvarsfrihet för 2004 ⁽²⁾,
- med beaktande av lägesrapporten från mars 2007 om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (COM(2007)0086), som innehöll en beskrivning av vilka framsteg som gjorts och meddelande om vissa ytterligare åtgärder,
- med beaktande av kommissionens meddelande från februari 2008 (COM(2008)0110) och rapporten om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (SEC(2008)0259),
- med beaktande av kommissionens meddelande från februari 2009 om utvärderingsrapporten om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll (COM(2009)0043),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0189/2013), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 317 i EUF-fördraget ska kommissionen under eget ansvar genomföra budgeten i samarbete med medlemsstaterna och i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.
 - B. Enligt fördraget bär kommissionen det yttersta ansvaret för genomförandet av unionsbudgeten, men ett stort ansvar ligger på medlemsstaterna eftersom 80 procent av unionsbudgeten spenderas av medlemsstaterna inom ramen för systemet med gemensam förvaltning.
 - C. En effektiv internkontroll ingår såsom en budgetprincip i budgetförordningen sedan dess ändring genom förordning (EG, Euratom) nr 1995/2006, vilket kommissionen föreslog i sin ovan nämnda handlingsplan.

⁽¹⁾ EUT C 107, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340, 6.12.2006, s. 3.

Onsdagen den 3 juli 2013

- D. Det mest effektiva sätt på vilket kommissionen kan visa sitt verkliga åtagande för transparens och sund ekonomisk förvaltning är att anstränga sig på alla sätt för att fullt ut stödja åtgärder för att förbättra kvaliteten i den ekonomiska förvaltningen i syfte att erhålla en positiv revisionsförklaring (DAS⁽¹⁾) från revisionsrätten.
- E. Alla institutioner och medlemsstaterna måste samarbeta för att återupprätta de europeiska medborgarnas förtroende för unionens finansiella prestationer.
- F. För att stödja det strategiska målet att erhålla en positiv revisionsförklaring från revisionsrätten antog kommissionen i januari 2006 en handlingsplan för att åstadkomma en integrerad ram för intern kontroll ("handlingsplanen"), som byggde på revisionsrättens rekommendationer⁽²⁾, parlamentets resolution om beviljande av ansvarsfrihet för budgetåret 2003⁽³⁾ och Ekofinrådets slutsatser av den 8 november 2005.
- G. Handlingsplanen behandlade "luckor" i kommissionens kontrollstrukturer vid tidpunkten och identifierade 16 områden för åtgärder före slutet av 2007, med hänsyn till att en förbättring av den ekonomiska förvaltningen i EU måste stödjas av en noggrann övervakning av kontrollerna i kommissionen och medlemsstaterna.

Genomförande av handlingsplanen

1. Europaparlamentet betonar att de framsteg som gjorts för att uppnå handlingsplanens mål måste mätas inte bara genom hur varje enskild åtgärd uppnåtts utan också hur den bidragit till att minska antalet fel i de underliggande transaktionerna.
2. Europaparlamentet noterar att kommissionen själv förklarade att handlingsplanen fullbordats helt i början av 2009, även om 3 av de 16 ursprungliga åtgärderna inte kunde genomföras eller hanterades på annat sätt.
3. Europaparlamentet betonar särskilt att artikel 32 i den nya budgetförordningen inför principen om en effektiv och ändamålsenlig intern kontroll och att artikel 33 i denna förordning fastslår att kommissionen när den lägger fram reviderade eller nya utgiftsförslag ska uppskatta kostnaderna för kontrollsystemen samt riskerna för fel.
4. Europaparlamentet konstaterar när det gäller begreppet "tolererbar risknivå" att man valde att komplettera denna åtgärd med begreppet "resterande risk för fel".
5. Europaparlamentet beklagar att förenklingen av lagstiftningen för 2007–2013 inte gått så långt som man hoppats.
6. Europaparlamentet beklagar att kommissionens åtagande att uppnå en helt positiv revisionsförklaring inte har uppfyllts, och betonar i synnerhet att revisionsrätten i sin revisionsförklaringsrapport för 2011 drog slutsatsen att betalningarna totalt sett innehöll väsentliga fel och att systemen för övervakning och kontroll generellt sett var delvis ändamålsenliga.
7. Europaparlamentet konstaterar att den övergripande felfrekvensen i de underliggande transaktionerna ökade från 3,3 procent till 3,7 procent 2010 och nådde 3,9 procent 2011. Parlamentet beklagar att den positiva trenden från tidigare år har brutits och fruktar att felfrekvensen kommer att öka under kommande år.
8. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har stått fast vid sitt mål att uppnå en positiv revisionsförklaring medan parlamentet i sin ansvarsfrihetsresolution för 2011 djupt beklagade att betalningarna fortfarande var behäftade med väsentliga fel.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs för att åstadkomma en trend med en konstant minskning av felfrekvensen.

⁽¹⁾ Förkortning för det franska begreppet "Déclaration d'assurance".

⁽²⁾ Yttrande nr 2/2004 (yttrandet om samordnad granskning).

⁽³⁾ EUT L 196, 27.7.2005, s. 4.

Onsdagen den 3 juli 2013*Vad är fel?*

10. Europaparlamentet delar revisionsrättens och kommissionens synpunkter ⁽¹⁾ när det gäller det faktum att modellen för samordnad granskning ännu inte fungerar och att medlemsstaternas kontrollsystem inte utnyttjar sin fulla potential.
11. Europaparlamentet påminner i detta avseende, när det gäller regionalpolitiken under 2011, att medlemsstaternas myndigheter för mer än 60 procent av de fel som konstaterats av revisionsrätten hade tillräckligt med information för att identifiera och korrigera vissa av felen innan återbetalning från kommissionen begärdes.
12. Europaparlamentet delar här revisionsrättens synpunkt att kontrollerna på primär nivå, nämligen förvaltnings- och kontrollsystemen i medlemsstaterna, är otillräckliga, vilket leder till en mycket hög börda för att minska felfrekvensen.
13. Europaparlamentet noterar att komplexa och svårigenomträngliga regler hindrar genomförandet och revisionen av olika program. Parlamentet är bekymrat över att detta kan leda till ett stort antal fel och skapa möjligheter till bedrägeri. Parlamentet är därför bekymrat över att en ökad komplexitet i reglerna på nationell och regional nivå ("gold plating") leder till ytterligare problem för det rättsliga genomförandet av unionsbudgeten och en onödig ökning av felfrekvensen.
14. Europaparlamentet noterar att kommissionen inte kan förlita sig på resultaten från de nationella revisionsorganen i medlemsstaterna.
15. Europaparlamentet noterar att det finns en fundamental skillnad mellan revisionsrätten, som i sina revisioner inför revisionsförklaringarna har ett årligt synsätt, och kommissionen, som i budgetgenomförandet har ett flerårigt synsätt.

Vad behöver göras?

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att strikt tillämpa artikel 32.5 i den nya budgetförordningen om felen ligger kvar på en hög nivå och att följaktligen identifiera svagheter i kontrollsystemen, analysera kostnaderna och fördelarna av möjliga korrigerande åtgärder och att vidta eller föreslå lämpliga åtgärder när det gäller förenkling, förbättring av kontrollsystem och förändrad utformning av program eller leveranssystem.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sina övervaknings- och kontrollsystem och att i synnerhet säkerställa tillförlitligheten i indikatorer och statistik.
18. Europaparlamentet noterar oroat att revisionsrätten för regionalpolitiken under 2010 och 2011 konstaterat att kommissionen inte helt kan förlita sig på de nationella revisionsorganens arbete och uppmanar medlemsstaterna att rätta till denna situation.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fullt ansvar för sina räkenskaper och att lämna tillförlitliga uppgifter till kommissionen genom nationella förvaltningsförklaringar som undertecknats på lämplig politisk nivå.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att motivera medlemsstaterna att samarbeta i syfte att säkerställa att skattebetalarnas pengar används i enlighet med principerna om en sund ekonomisk förvaltning, endera genom lämpliga förmåner eller genom strikta sanktioner eller avbrutna finansieringsflöden. Parlamentet hävdar att detta skulle bidra till att återskapa EU-medborgarnas förtroende för EU och dess institutioner.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera alla kontrollförfarandena inom sina avdelningar.
22. Europaparlamentet noterar oroat att de brister i nationella myndigheters arbete som revisionsrätten avslöjat också skulle kunna vara följderna av en inneboende brist och intressekonflikt i själva systemet ⁽²⁾ för gemensam förvaltning, eftersom nationella revisionsorgan för att från kommissionen erhålla status som innebär samordnad granskning måste vara effektiva samtidigt som den rapporterade felfrekvensen bör ligga under 2 procent, vilket skulle kunna utgöra ett incitament att underrapportera oriktigheter.

⁽¹⁾ Kersti Kaljulaid och Manfred Kraffs inlägg vid utfrågningen om den integrerade ramen för intern kontroll som anordnades av CONT-utskottet den 22 april 2013.

⁽²⁾ Inlägg från Kersti Kaljulaid vid utfrågningen om den integrerade ramen för intern kontroll som anordnades av CONT-utskottet den 22 april 2013.

Onsdagen den 3 juli 2013

23. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att vara striktare när nationella förvaltningar och revisionsorgan certifieras och att införa de rätta incitamenten och ett effektivt sanktionssystem.
24. Europaparlamentet begär därför i enlighet med artikel 287.3 i EUF-fördraget att samarbetet mellan nationella revisionsorgan och Europeiska revisionsrätten ska intensifieras när det gäller revisionen av den gemensamma förvaltningen.
25. Europaparlamentet uppmanar relevanta EU-institutioner att utvärdera huruvida en felfrekvens på 2 procent är lämplig och uppnåelig för alla EU:s politikområden.
26. Europaparlamentet tvivlar allvarligt på meningen med en revisionsförklaring eftersom det på grund av komplexiteten i budgetgenomförandet för den gemensamma förvaltningen också finns ett delat ansvar för budgetförvaltningens laglighet och korrekthet mellan kommissionen och medlemsstaterna, och mellan kommissionen och regionerna, samtidigt som det politiska ansvaret ligger helt hos kommissionen.
27. Europaparlamentet anser därför att konceptet med revisionsförklaringar bör omprövas i samband med den framtida översynen av EU-fördraget.

Uppföljning av 2011 års ansvarsfrihet för kommissionen

28. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna att utfärda nationella förvaltningsförklaringar på lämplig politisk nivå och uppmanar kommissionen att fastställa en modell för sådana förklaringar.
29. Europaparlamentet anser att principen om obligatoriska nationella förvaltningsförklaringar bör införlivas i det interinstitutionella avtalet som åtföljer beslutet om den fleråriga budgetramen.
30. Europaparlamentet betonar att den fortsatta avsaknaden av ett trovärdigt system för nationella förklaringar kommer att fortsätta att gå ut över det förtroende och den tillit som EU-medborgarna har för EU-pengarna på makronivå och EU:s penningförvaltare ⁽¹⁾.
31. Europaparlamentet påminner om att de tre första prioriterade åtgärderna som parlamentet kräver av kommissionen när ansvarsfrihet beviljas för budgetåret 2011 syftar till att bana väg för ytterligare framsteg när det gäller revisionsförklaringen.
32. Europaparlamentet påminner om att kommissionen årligen bör anta, med början i september 2013, ett meddelande till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten i syfte att offentliggöra alla belopp i nominella termer som återvunnits under det föregående året genom finansiella korrigeringar och återvinningar för alla förvaltningssätt som unionen och medlemsstaterna utnyttjar ⁽²⁾.
33. Europaparlamentet insisterar på att detta meddelande bör läggas fram i så god tid att revisionsrätten kan granska det innan dess årsrapport offentliggörs.
34. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att göra framsteg när det gäller att redovisa exaktare och tillförlitligare uppgifter avseende återvinningar och finansiella korrigeringar och att lägga fram uppgifter med så hög samstämmighet som möjligt mellan det år då betalningen gjordes, det år då felet i fråga upptäcktes och det år då återvinningarna eller de finansiella korrigeringarna redovisas i noterna till redovisningen ⁽³⁾.
35. Europaparlamentet betonar att alla åtgärder som vidtas för att minska felfrekvensen bör åtföljas av en ny resultatkultur. Kommissionens avdelningar bör i sina förvaltningsplaner fastställa ett antal mål och indikatorer som uppfyller revisionsrättens krav när det gäller relevans, jämförbarhet och tillförlitlighet. I sina årliga verksamhetsrapporter bör avdelningarna mäta sina resultat genom att sammanfatta de resultat som har uppnåtts när man har bidragit till kommissionens viktigaste politikområden. Denna resultatmätning på avdelningsnivå kommer att kompletteras med en övergripande utvärdering av kommissionens resultat i den utvärderingsrapport som avses i artikel 318 i EUF-fördraget ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Inlägg från Jules Muis vid samma utfrågning.

⁽²⁾ Resolutionen som åtföljde beslutet om ansvarsfrihet för kommissionen för budgetåret 2011, punkt 1a (EUT L 308, 16.11.2013, s. 27).

⁽³⁾ Resolutionen som åtföljde beslutet om ansvarsfrihet för kommissionen för budgetåret 2011, punkt 61.

⁽⁴⁾ Resolutionen som åtföljde beslutet om ansvarsfrihet för kommissionen för budgetåret 2011, punkterna 1 ab, ae och af.

Onsdagen den 3 juli 2013

36. Europaparlamentet påminner om att kommissionen bör ändra den ovannämnda utvärderingsrapportens struktur genom att skilja den inre politiken från den yttre och i avsnittet om den inre politiken fokusera på Europa 2020-strategin såsom unionens ekonomiska och sociala politik. Kommissionen bör lägga tyngdpunkten på de framsteg som gjorts för att uppnå flaggskeppsinitiativen.

37. Europaparlamentet påminner vidare om att resultatindikatorer bör integreras fullt ut i alla förslag till nya åtgärder och program.

38. Europaparlamentet begär att den vägledning som parlamentet ger kommissionen i punkt 1 i den resolution som åtföljer dess beslut om ansvarsfrihet för 2011 när det gäller hur den utvärderingsrapport som föreskrivs i artikel 318 i EUF-fördraget bör införlivas i det interinstitutionella avtalet, som åtföljer beslutet om den fleråriga budgetramen.

Resultatbaserad budget

39. Europaparlamentet delar revisionsrättens synpunkt att det inte är meningsfullt att mäta resultaten om man inte budgeterat på grundval av resultatindikatorer ⁽¹⁾, och begär att det skapas en resultatbaserad offentlig budgeteringsmodell där varje budgetpost åtföljs av mål och resultat som mäts med resultatindikatorer.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en arbetsgrupp som består av företrädare från kommissionen, parlamentet, rådet och revisionsrätten och som skulle bedöma vilka åtgärder som krävs för att införa en sådan resultatbaserad budget och utarbeta ett förslag till en handlingsplan med ett tidsschema för detta.

Förenkling

41. Europaparlamentet uppmanar alla berörda parter i beslutsprocessen för lagstiftningen och programmen efter 2013 att beakta behovet av att respektera det ovillkorliga kravet på förenkling genom att minska antalet program och fastställa proportionerliga och kostnadseffektiva kontroller och förenklade regler för stödberättigande och kostnadsmetoder.

o

o o

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska revisionsrätten samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽¹⁾ Kersti Kaljulaid's inlägg vid utfrågningen om den integrerade ramen för intern kontroll som anordnades av CONT-utskottet den 22 april 2013.

Torsdagen den 4 juli 2013

P7_TA(2013)0322

Den amerikanska säkerhetsmyndigheten NSA:s övervakningsprogram, övervakningsorgan i olika medlemsstater och konsekvenser för EU-medborgares integritet

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om den amerikanska säkerhetsmyndigheten NSA:s övervakningsprogram och övervakningsorgan i olika medlemsstater och konsekvenserna för EU-medborgarnas integritet (2013/2682(RSP))

(2016/C 075/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av Europarådets konvention 108 av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter och tilläggsprotokollet till konventionen av den 8 november 2001,
- med beaktande av EU:s lagstiftning om rätten till integritet och uppgiftsskydd, framför allt direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter,
- med beaktande av kommissionens förslag om en förordning och ett direktiv om reform av EU:s system för uppgiftsskydd,
- med beaktande av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater som tillåter utbyte av uppgifter för förebyggande och utredning av brottslig verksamhet, konventionen om it-relaterad brottslighet (CETS nr 185), om integritetsskydd ("Safe Harbour-överenskommelsen") mellan EU och USA (2000/520/EG) och av den aktuella översynen av Safe Harbour-överenskommelsen,
- med beaktande av Förenta staternas lagar Patriot Act och Foreign Intelligence Surveillance Act (Fisa), bland annat avsnitt 702 i lagen från 2008 om ändringar av den sistnämnda FIS Amendment Act (Fisaa),
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om ett ramavtal mellan EU och Förenta staterna om skydd av personuppgifter som överförs och behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om rätten till integritet och skydd av uppgifter, särskilt av den 5 september 2001 om förekomsten av ett globalt avlyssningssystem för kommunikation för privatpersoner och företag (avlyssningssystemet Echelon)⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandena av Europeiska rådets ordförande, Herman van Rompuy, Europaparlamentets talman, Martin Schulz, kommissionens vice ordförande/kommissionsledamoten med ansvar för rättsliga frågor, grundläggande rättigheter och medborgarskap, Viviane Reding, och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton,
- med beaktande av artikel 110.2 och artikel 4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 221.

Torsdagen den 4 juli 2013

- A. Det transatlantiska partnerskapet mellan EU och Förenta staterna måste grunda sig på ömsesidigt förtroende och respekt, lojal och ömsesidigt samarbete och respekt för grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen.
- B. Medlemsstaterna måste respektera de grundläggande rättigheterna och värderingarna i artikel 2 i EUF-fördraget och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- C. För närvarande råder det tvivel om huruvida dessa principer följs efter det att det i internationell press i juni 2013 har förekommit uppgifter om att amerikanska myndigheter, via program som Prism, i stor skala har tillgång till och behandlar personuppgifter som avser EU-medborgare när dessa använder amerikanska leverantörer av onlinetjänster.
- D. Detta tvivel rör inte enbart åtgärder från de amerikanska myndigheternas sida utan också åtgärder som ett flertal EU-medlemsstater vidtagit och som enligt uppgifter i internationella medier har samarbetat med Prism och andra liknande program eller beretts tillgång till de databaser som skapats av dessa program.
- E. Flera medlemsstater har dessutom övervakningsprogram som påminner om Prism eller har planer på att införa sådana program.
- F. Framför allt har frågor uppstått om EU-lagen är förenlig med den verksamhet som det brittiska underrättelseorganet GCHQ bedrivit och då det har avlyssnat undervattenskablar med elektroniska kommunikationer under Atlanten inom ramen för ett program med kodnamnet Tempora. Det hävdas att andra medlemsstater går in på transnationella elektroniska kommunikationer utan stöd av rättsligt föreläggande, men utgående från specialdomstolar, delar uppgifter (Sverige) med andra länder och kan utvidga sin övervakningskapacitet (Nederländerna, Tyskland). Oro har uttryckts i andra medlemsstater över säkerhetstjänsternas avlyssningsbefogenheter (Polen).
- G. Det finns indikationer på att EU:s institutioner och EU:s och medlemsstaternas ambassader och representationer har utsatts för övervakning och spionage från Förenta staternas sida.
- H. Kommissionsledamot Reding har i en skrivelse till Förenta staternas justitieminister, Eric Holder, gett uttryck för EU:s farhågor och bett om förtydliganden och förklaringar om Prism-programmet och liknande program som omfattar uppgiftsinsamling och datasökningar, samt om den lagstiftning enligt vilken sådana program får användas. De amerikanska myndigheterna har ännu inte gett något fullständigt svar, trots de diskussioner som hölls i samband med mötet mellan EU:s och Förenta staternas justitieministrar i Dublin den 14 juni 2013.
- I. Enligt Safe Harbour-överenskommelsen är det medlemsstaternas och kommissionens uppgift att garantera personuppgifternas säkerhet och integritet. Enligt uppgifter i internationell press omfattas alla de företag som är involverade i Prism-fallet av Safe Harbour-överenskommelsen. Enligt artikel 3 i den överenskommelsen är det kommissionens skyldighet att upphäva eller avbryta tillämpningen av överenskommelsen om bestämmelserna i överenskommelsen inte iakttas.
- J. I avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan EU och Förenta staterna, som ratificerats av EU och den amerikanska kongressen, fastställs principer för hur man ska samla in och utbyta information och begära och ge bistånd vid insamling av bevis i ett land för att bistå brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden i ett annat land.
- K. Det vore olyckligt om ansträngningarna med att slutföra avtalet om ett transatlantiskt partnerskap för handel och investeringar, vilket tydligt visar på engagemanget för att ytterligare stärka partnerskapet mellan EU och Förenta staterna, skulle påverkas av den senaste tidens anklagelser.
- L. Den 14 juni 2013 meddelade kommissionsledamot Malmström att en transatlantisk expertgrupp kommer att inrättas.
- M. Kommissionsledamot Reding har skrivit till de brittiska myndigheterna för att uttrycka sin oro över rapporterna i pressen om Tempora-programmet och bett om klargöranden rörande programmets tillämpningsområde och verksamhet. Storbritanniens myndigheter har försvarat den övervakning som bedrivs av GCHQ och bekräftat att de arbetar med strikta och lagliga riktlinjer.

Torsdagen den 4 juli 2013

N. EU:s system för uppgiftsskydd håller på att ses över i och med översynen av direktiv 95/46/EG och detta direktiv kommer att ersättas av den föreslagna allmänna förordningen om uppgiftsskydd och direktivet om skyddet av enskilda vid behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, samt fri rörlighet för sådana uppgifter.

1. Samtidigt som Europaparlamentet bekräftar sitt ständiga stöd för transatlantiska insatser att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet är det allvarligt oroat över Prism-programmet och andra liknande program, vilka, om de uppgifter som nu förekommer visar sig stämma, skulle kunna utgöra en allvarlig kränkning av den grundläggande rätten till integritet och skydd av personuppgifter med avseende på EU-medborgare och personer bosatta inom EU, samt av rätten till privat- och familjeliv, konfidentialitet vid kommunikation, presumtion för oskuld, yttrandefrihet, informationsfrihet och näringsfrihet.

2. Europaparlamentet fördömer med eftertryck spioneriet mot EU:s representationer och påpekar att om den information som hittills framkommit skulle visa sig stämma, skulle detta innebära en allvarlig överträdelse av Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser, utöver de eventuella konsekvenser detta skulle få för de transatlantiska förbindelserna. Parlamentet kräver att de amerikanska myndigheterna omedelbart lämnar klargöranden i frågan.

3. Europaparlamentet uppmanar de amerikanska myndigheterna att omedelbart lämna EU fullständiga uppgifter om Prism-programmet och andra liknande program för uppgiftsinsamling, särskilt vad gäller den rättsliga grunden för programmen, principen om nödvändighet och proportionalitet, de åtgärder som vidtagits för att skydda EU-medborgarnas grundläggande rättigheter, såsom en begränsning av omfattning och varaktighet, villkor för tillgång och oberoende kontroll, såsom fastställts i konventionen om it-relaterad brottslighet och såsom kommissionsledamot Reding krävde i sin skrivelse av den 10 juni 2013 till den amerikanska justitieministern Eric Holder. Parlamentet uppmanar Förenta staternas myndigheter att inställa och se över alla lagar och övervakningsprogram som kränker unionsmedborgarnas grundläggande rätt till integritet och uppgiftsskydd, EU:s och dess medlemsstaters suveränitet och jurisdiktion samt konventionen om it-relaterad brottslighet.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att överväga alla tillgängliga instrument i diskussioner och förhandlingar med Förenta staterna, både på politisk nivå och expertnivå, för att uppnå de ovannämnda målen, bland annat möjligheten att säga upp PNR-avtalet (avtalet om passageraruppgifter) och TFTP-avtalet (avtalet om programmet för att spåra finansiering av terrorism).

5. Europaparlamentet begär att den transatlantiska expertgrupp som tillkännagavs av kommissionsledamot Malmström och där parlamentet kommer att ingå, ges en lämplig nivå av säkerhetsprövning och tillgång till alla relevanta dokument så att den kan genomföra sitt arbete ordentligt och inom den uppsatta tidsfristen. Parlamentet kräver dessutom att det ska företrädas på ett ändamålsenligt sätt i denna expertgrupp.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de amerikanska myndigheterna att utan dröjsmål återuppta förhandlingarna om ramavtalet om skydd av personuppgifter som överförs och behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att under dessa förhandlingar se till att avtalet uppfyller åtminstone följande kriterier:

(a) Det ska ge EU-medborgarna rätt till information om deras uppgifter behandlas i Förenta staterna.

(b) Det ska se till att EU-medborgarnas tillgång till det amerikanska rättssystemet är jämförbart med amerikanska medborgares tillgång.

(c) Det ska framför allt ge rätt till prövning.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU:s normer för uppgiftsskydd och de pågående förhandlingarna om EU:s uppgiftsskyddspaket inte undergrävs till följd av det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar med Förenta staterna.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mot bakgrund av de senaste avslöjandena göra en fullständig översyn av "Safe Harbour-överenskommelsen", enligt artikel 3 i överenskommelsen.

9. Europaparlamentet är mycket oroligt över uppgifterna om att medlemsstaterna skulle ha övervakningsprogram, antingen med stöd av den amerikanska säkerhetsmyndigheten eller i egen regi. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att undersöka i vad mån dessa program är förenliga med EU:s primär- och sekundärslagstiftning, särskilt artikel 16 i EUF-fördraget om uppgiftsskydd samt med skyldigheter vad gäller EU:s grundläggande rättigheter i enlighet med Europakonventionen och de konstitutionella traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna.

Torsdagen den 4 juli 2013

10. Europaparlamentet understryker att alla företag som tillhandahåller tjänster inom EU utan undantag måste följa EU:s lagstiftning och kan hållas ansvariga för brott mot lagstiftningen.
11. Europaparlamentet understryker att företag som verkar under tredjelands jurisdiktion bör ge användare i EU en klar och tydlig varning om möjligheten att personuppgifter till följd av hemliga order eller förelägganden kan användas för brottsbekämpande ändamål och i underrättelseverksamhet.
12. Europaparlamentet beklagar att kommissionen har låtit den tidigare artikeln 42 utgå från den version som läckt ut av förordningen om uppgiftsskydd. Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra varför den beslutade att göra så. Parlamentet uppmanar rådet att följa parlamentets ståndpunkt och återinföra en sådan bestämmelse.
13. Europaparlamentet betonar att medborgarna i öppna och demokratiska rättsstater har rätt att få veta om allvarliga kränkningar av deras grundläggande rättigheter, liksom också att anmäla dem, också om anmälan inbegriper den egna staten. Parlamentet betonar att det behövs förfaranden för att personer som slår larm om missförhållanden ska kunna avslöja allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna och att dessa personer måste ges nödvändigt skydd, också på internationell nivå. Parlamentet uttrycker sitt fortsatta stöd till undersökande journalism och mediefrihet.
14. Europaparlamentet uppmanar rådet att påskynda sitt arbete med hela uppgiftsskyddspaketet och specifikt förslaget till direktiv om uppgiftsskydd.
15. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att inrätta en europeisk motsvarighet till de blandade kommittéerna för parlamentarisk-rättslig kontroll och undersökning av underrättelsetjänster som för närvarande existerar i vissa medlemsstater.
16. Europaparlamentet uppmanar sitt utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att göra en ingående utredning av frågan tillsammans med de nationella parlamenten och den expertgrupp med företrädare för EU och Förenta staterna som kommissionen inrättat och före utgången av året rapportera tillbaka till kammaren. Utskottet ska
- (a) samla all relevant information och alla relevanta bevis både från amerikanska källor och EU-källor (informationsuppdrag),
 - (b) undersöka de amerikanska myndigheternas påstådda övervakningsverksamhet samt eventuell övervakningsverksamhet som vissa medlemsstater utövat (ansvarskartläggning),
 - (c) utvärdera effekterna av övervakningsprogrammen när det gäller EU-medborgarnas grundläggande rättigheter (särskilt rätt till skydd för privatliv och kommunikation, yttrandefrihet, presumtion för oskuld och rätten till ett effektivt rättsmedel), gällande uppgiftsskydd både inom EU och för EU-medborgare utanför EU, och i synnerhet rikta in sig på EU-lagstiftningens effektivitet när det gäller mekanismer för exterritorialitet, säkerheten för EU i en tid av molnbaserade datatjänster, mervärdet av och tillämpningen av proportionalitetsprincipen vid sådana program vad gäller kampen mot terrorismen, den yttre dimensionen av området för frihet, säkerhet och rättvisa (utvärdera giltigheten av adekvata beslut om EU-överföringar till tredjeländer, såsom de som görs enligt Safe Harbour-överenskommelsen, internationella avtal och andra rättsliga instrument för rättsligt bistånd och samarbete)(skade- och riskanalys),
 - (d) undersöka de lämpligaste mekanismerna för prövning vid bekräftade överträdelse (system för administrativ och rättslig prövning och ersättning),
 - (e) lägga fram rekommendationer som syftar till att förebygga ytterligare överträdelse och garantera ett trovärdigt skydd på hög nivå av EU-medborgarnas personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt, särskilt genom att anta ett heltäckande uppgiftsskyddspaket (politiska rekommendationer och lagstiftning),
 - (f) utarbeta rekommendationer som syftar till att öka it-säkerheten i EU:s institutioner, organ och byråer, genom att införa hållbara interna säkerhetsbestämmelser för kommunikationssystem i syfte att förebygga och åtgärda otillåten tillgång och avslöjande och förlust av information och personuppgifter (åtgärdandet av säkerhetsbrister).
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Europarådet, medlemsstaternas parlament, Förenta staternas president, Förenta staternas senat och representanthus, Förenta staternas minister för nationell säkerhet och Förenta staternas justitieminister.

Torsdagen den 4 juli 2013

P7_TA(2013)0323

Den praktiska organisationen i samband med valet till Europaparlamentet 2014

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om förbättring av den praktiska organisationen i samband med valet till Europaparlamentet 2014 (2013/2102(INI))

(2016/C 075/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 10 och 17.7 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 22.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 11, 12.2 och 39 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976, i dess ändrade lydelse ⁽¹⁾,
- med beaktande av förklaring nr 11, som fogats till Lissabonfördraget, om artikel 17.6 och 17.7 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av rådets direktiv 93/109/EG och dess ändringsdirektiv 2013/1/EU, som fastställer närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 mars 2013 *Inför 2014 års val till Europaparlamentet – att se till att valet genomförs på ett ännu mer demokratiskt och effektivt sätt* (COM(2013)0126),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 12 mars 2013 om att göra valen till Europaparlamentet mer demokratiska och se till att de genomförs på ett effektivare sätt (C(2013)1303), som riktar sig till medlemsstaterna och till europeiska och nationella politiska partier,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om valet till Europaparlamentet 2014 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2013 om Europaparlamentets sammansättning inför valet 2014 ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 41, 48 och 105 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0219/2013), och av följande skäl:
 - A. Man har kommit överens om att valdagarna ska flyttas fram till den 22–25 maj 2014, och att det nya parlamentets konstituerande sammanträde därför kommer att hållas den 1 juli 2014.
 - B. Medborgarna företräds direkt på unionsnivå i Europaparlamentet.
 - C. Varje medborgare har rätt att delta i unionens demokratiska liv.
 - D. De politiska partierna på europeisk nivå är aktörer på det europeiska politiska området och bidrar till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.

⁽¹⁾ Rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom (EGT L 278, 8.10.1976, s. 1), ändrat genom rådets beslut 93/81/Euratom, EKSG, EEG (EGT L 33, 9.2.1993, s. 15) och rådets beslut 2002/772/EG, Euratom (EGT L 283, 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0462.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0082.

Torsdagen den 4 juli 2013

- E. Genom Lissabonfördraget utökades Europaparlamentets befogenheter betydligt, bland annat dess roll när det gäller valet av kommissionens ordförande. Valet till Europaparlamentet 2014 kommer att bli det första sedan Lissabonfördraget trädde i kraft, och det utgör därför ett lysande tillfälle att öka insynen i valet och stärka dess europeiska dimension.
- F. De största europeiska politiska partierna tycks vara beredda att utse sina egna kandidater till ordförandeskapet för kommissionen, i förhoppning om att dessa kandidater kommer att inta en ledarroll i den parlamentariska valkampanjen, framför allt genom att personligen presentera deras politiska program i EU:s samtliga medlemsstater.
- G. Intern partidemokrati och höga krav på öppenhet och integritet för de politiska partierna är grundläggande för att öka allmänhetens förtroende för det politiska systemet.
- H. För att man ska kunna lösa den nuvarande krisen när det gäller styrning i EU krävs att integrationsprocessen får en mer omfattande demokratisk legitimitet.
- I. Unionsmedborgarna har rösträtt och är valbara vid val till Europaparlamentet även när de bor i en annan medlemsstat än den där de är medborgare.
- J. Valkampanjerna fokuseras fortfarande huvudsakligen på nationella frågor, medan frågor av specifik EU-karaktär kommer i andra hand. För valet till Europaparlamentet har detta negativ inverkan på valdeltagandet.
- K. Valdeltagandet kommer troligen att bli bättre om det förs en livlig politisk kampanj där de politiska partierna och deras kandidater konkurrerar om röster och platser utifrån alternativa program som tar upp den europeiska dimensionen av politiken.
- L. Enligt flera opinionsundersökningar skulle de allra flesta vara beredda att rösta om de fick bättre information om Europaparlamentet och om de politiska partierna, deras program och deras kandidater. Alla medieföretag uppmanas därför att ge valet maximal uppmärksamhet.
- M. Kommissionens ordförande väljs av parlamentet på förslag av Europeiska rådet, som måste ta hänsyn till valresultatet och samråda med det nya parlamentet innan det utser sin eller sina kandidater.
- N. Hur arrangemangen för samråden mellan Europaparlamentet och Europeiska rådet när det gäller valet av kommissionens ordförande ska se ut i detalj får enligt förklaring nr 11, som fogats till Lissabonfördraget, beslutas "i samförstånd".
1. Europaparlamentet uppmanar de politiska partierna att se till att namnen på de kandidater som väljs ut inför valet till Europaparlamentet offentliggörs minst sex veckor före valet.
 2. Europaparlamentet förväntar sig att kandidaterna, om de blir valda, åtar sig att tillträda sina uppdrag som ledamöter av Europaparlamentet, såvida de inte utses till en befattning som gör att de inte kan komma i fråga enligt artikel 7 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet (1976).
 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de politiska partierna att verka för att antalet kvinnor på kandidatlistorna blir fler och, om möjligt, försöka skapa listor som garanterar lika många kvinnor som män.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de politiska partierna att se till att de europeiska politiska partiernas namn – och i förekommande fall deras symboler – står med på röstsedlarna.
 5. Europaparlamentet uppmanar de politiska partierna att utse sina kandidater till ordförandeskapet för kommissionen i tillräckligt god tid före valet, så att de kan genomföra en omfattande, Europatäckande kampanj som inriktas på europeiska frågor som grundas på deras eget program och på det program som förespråkas av den kandidat de föreslår till ordförandeposten.
 6. Europaparlamentet insisterar på att de politiska partierna på alla nivåer ska tillämpa demokratiska och insynsvänliga förfaranden när de utser sina kandidater till valet till Europaparlamentet och till befattningen som kommissionens ordförande.

Torsdagen den 4 juli 2013

7. Europaparlamentet uppmanar de nationella politiska partierna att informera allmänheten före och under valkampanjen om sin samhörighet med ett europeiskt politiskt parti och sitt stöd för det partiets kandidat för befattningen som kommissionens ordförande och dennes politiska program.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillåta radio- och tv-sändningar med politiska budskap från de europeiska politiska partierna.
9. Europaparlamentet uppmanar de europeiska politiska partierna att anordna ett antal offentliga debatter mellan dem som kandiderar till posten som kommissionens ordförande.
10. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att göra det som behövs för att på ett effektivt sätt genomföra de åtgärder man kommit överens om för att hjälpa medborgare som vill rösta eller ställa upp som kandidater i en annan medlemsstat än den där de är medborgare.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedriva en kampanj för att uppmuntra folk att rösta, så att man motverkar ett minskat valdeltagande.
12. Europaparlamentet uppmanar de nationella politiska partierna att på sina kandidatlistor ta med EU-medborgare som bor i en annan medlemsstat.
13. Europaparlamentet kräver, i enlighet med artikel 10.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet, att inga officiella resultat offentliggörs i någon medlemsstat förrän röstningen har avslutats i den medlemsstat där man röstar sist söndagen den 25 maj 2014.
14. Europaparlamentet föreslår att den närmare utformningen av samråden mellan parlamentet och Europeiska rådet när det gäller valet av kommissionens nya ordförande bör beslutas i samförstånd i god tid före valet.
15. I denna process förväntar sig Europaparlamentet att den kandidat som lanserats av det europeiska politiska parti som får flest mandat i parlamentet ska komma först i fråga för befattningen som kommissionens ordförande, med tanke på hans eller hennes möjligheter att säkra stöd från den absoluta majoritet som krävs i parlamentet.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament samt till de europeiska politiska partierna.

P7_TA-PROV(2013)0324

Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp (2013/2657(RSP))

(2016/C 075/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel⁽¹⁾,
- med beaktande av den översyn som rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen för närvarande genomför av den gemensamma ståndpunkten, som enligt artikel 15 i densamma ska ses över tre år efter antagandet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

⁽²⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2002/589/Gusp av den 12 juli 2002 om Europeiska unionens bidrag för att bekämpa destabiliserande anhopning och spridning av handeldvapen och lätta vapen och om upphävande av gemensam åtgärd 1999/34/Gusp⁽¹⁾, och av EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa, som antogs av Europeiska rådet den 15–16 december 2005⁽²⁾,
- med beaktande av den trettonde⁽³⁾ och fjortonde⁽⁴⁾ årliga rapporten från arbetsgruppen för export av konventionella vapen,
- med beaktande av FN:s internationella vapenhandelsfördrag som fastställer gemensamma bindande normer för den världsomspännande handeln med konventionella vapen,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2012 om förhandlingarna om FN:s vapenhandelsfördrag⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 42 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Vapenexport kan få säkerhets- och utvecklingspolitiska konsekvenser, och det är därför viktigt att stärka EU:s strategi för exportkontroll när det gäller militär teknik och krigsmateriel.
 - B. Den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp utgör en rättsligt bindande ram med åtta fastlagda kriterier. Om kriterierna inte är uppfyllda bör man avslå ansökan om exportlicens (kriterierna 1–4) eller åtminstone överväga att avslå ansökan om exportlicens (kriterierna 5–8).
 - C. Enligt artikel 3 i den gemensamma ståndpunkten utgör de åtta kriterierna bara miniminormer, vilket innebär att de inte påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa mer restriktiva vapenkontrollåtgärder. Det är alltid de enskilda medlemsstaterna som beslutar om huruvida exportlicenser för vapenmateriel ska utfärdas i enlighet med kriterierna.
 - D. Det anges entydigt i artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten att medlemsstaterna, om så är lämpligt, också får beakta den tilltänkta exportens inverkan på de egna ekonomiska, sociala, kommersiella och industriella intressena. Dessa faktorer får inte påverka tillämpningen av de åtta kriterierna.
 - E. Enligt SIPRI (Stockholms internationella fredsforskningsinstitut) är EU:s medlemsstater, betraktade som en enhet, den näst största vapenexportören i världen, strax efter Förenta staterna, och en allt större del av denna vapenexport går till länder utanför EU.
 - F. De främsta destinationerna utanför EU för vapenöverföring från medlemsstaterna är Mellanöstern, Nordamerika och Asien. De främsta mottagarländerna är Saudiarabien, Förenta staterna och Förenade Arabemiraten.
 - G. Den europeiska industrin försöker kompensera för den minskande efterfrågan på försvarsmateriel inom Europa genom att söka tillträde till marknaderna i tredjeländer. Detta är något som stöds av många politiker och politiska partier som ett bidrag till en starkare bas för den europeiska försvarsindustrin, teknisk kunskap, leveranssäkerhet och beredskap. Forskning och utveckling i försvarsindustrin har en viktig spridningseffekt som bidrar till många civila tillämpningar.
 - H. Arbetet med en överenskommelse mellan medlemsstaterna om tillämpningen respektive tolkningen av de åtta kriterierna i den gemensamma ståndpunkten har kommit långt, mycket tack vare användarguiden för den gemensamma ståndpunkten, som utarbetats av rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen och i detalj definierar bästa praxis när det gäller tillämpningen av dessa kriterier.

⁽¹⁾ EGT L 191, 19.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Europeiska unionens råd, 05319/2006, 13.1.2006.

⁽³⁾ EUT C 382, 30.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 386, 14.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ P7_TA(2012)0251.

Torsdagen den 4 juli 2013

1. Europaparlamentet välkomnar att EU förfogar över en för världen unik rättsligt bindande ram som förbättrar kontrollen av vapenexport, även i krisdrabbade regioner och i länder med en problematisk människorättssituation, och välkomnar i detta sammanhang likaså att europeiska och icke-europeiska tredjeländer har anslutit sig till kontrollsystemet för vapenexport på grundval av den gemensamma ståndpunkten. Parlamentet noterar emellertid att de åtta kriterierna tillämpas och tolkas olika strikt i EU:s olika medlemsstater och efterlyser därför att den gemensamma ståndpunkten med alla sina skyldigheter ska tolkas och genomföras på ett mer enhetligt sätt. Parlamentet beklagar att EU fortfarande inte har en gemensam politik för vapenöverföringar till tredjeländer.
2. Europaparlamentet framhåller att EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik och den gemensamma ståndpunkten inte bör stå i strid med varandra. Parlamentet anser att det ankommer på medlemsstaterna och den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik att se till att den gemensamma ståndpunkten och utrikespolitiken stämmer överens.
3. Europaparlamentet understryker medlemsstaternas rätt att agera i enlighet med sina nationella strategier, så länge som de till fullo följer internationell rätt och internationella avtal liksom gemensamt överenskomna bestämmelser och kriterier. Efterlevnaden kontrolleras i enlighet med nationella bestämmelser.
4. Europaparlamentet anser att parlamentet, nationella parlament eller specifika parlamentsorgan måste se till att det sker en effektiv kontroll av genomförandet och tillämpningen på nationell nivå och EU-nivå av de överenskomna normerna i den gemensamma ståndpunkten och av inrättandet av ett insynsvänligt kontrollsystem som inbegriper ansvarsskyldighet.
5. Europaparlamentet anser att språkbruket i användarguiden bör vara mer precist och lämna mindre utrymme för tolkning och att guiden bör fortsätta att uppdateras efter behov.
6. Europaparlamentet förespråkar att kriterierna i den gemensamma ståndpunkten ska tillämpas bättre innan nya kriterier föreslås.
7. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater spelar en samstämd och konsekvent roll i stödet till den internationella processen för fastställande av bindande regler för styrning av den internationella vapenhandeln. Parlamentet uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att inrikta sina insatser på de länder som fortfarande står utanför internationella avtal.
8. Europaparlamentet noterar att de årliga rapporterna från arbetsgruppen för export av konventionella vapen har gjort medlemsstaternas vapenexport mer transparent. Parlamentet beklagar dock att uppgiftssammanställningar är ofullständiga och varierar till följd av enskilda medlemsstaters olika förfaranden för insamling och inlämning av uppgifter. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att årligen lämna in en fullständig redovisning om sina vapenöverföringar till arbetsgruppen för export av konventionella vapen, såsom man kommit överens om och fastställt i den gemensamma ståndpunkten.
9. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av hur den gemensamma ståndpunkten tillämpas i de nationella systemen och menar att arbetsgruppen för export av konventionella vapen bör få förstärkt kapacitet att noggrant undersöka kontrollen av vapenexport.
10. Europaparlamentet anser att den gemensamma ståndpunkten bör kompletteras med en fortlöpande uppdaterad och allmänt tillgänglig förteckning med information om i vilken utsträckning exporten till specifika mottagarländer ägt rum i överensstämmelse med de åtta kriterierna.
11. Europaparlamentet anser att det bör införas ett förbättrat system som möjliggör ett regelbundet utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna om vapenöverföringar till f.d. embargostrater.
12. Europaparlamentet efterlyser en årlig debatt i parlamentet och en årsrapport om genomförandet av den gemensamma ståndpunkten, för att säkerställa lämplig parlamentarisk kontroll och insyn på EU-nivå.
13. Europaparlamentet välkomnar slutandet av ett rättsligt bindande vapenhandelsfördrag om internationell handel med konventionella vapen under FN:s överinseende; tack vare större insyn och ansvarsutkrävande skapar fördraget ett effektivt internationellt vapenkontrollsystem, och genom att striktast möjliga internationella normer fastställs försvåras oansvarig och olaglig användning av konventionella vapen ytterligare. Parlamentet konstaterar att EU och dess medlemsstater spelar en samstämd och konsekvent roll för att stödja den internationella processen för fastställande av bindande regler för den internationella vapenexporten.

Torsdagen den 4 juli 2013

14. Europaparlamentet betonar att vapenhandelsfördraget måste genomföras på ett effektivt och trovärdigt sätt, och uppmanar medlemsstaterna att inrikta sina internationella insatser på att försöka få alla länder att underteckna det och att få till stånd ett tidigt ikraftträdande.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt FN:s generalsekreterare.

P7_TA(2013)0325

Inledandet av förhandlingar om ett plurilateralt avtal om tjänster

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om inledandet av förhandlingar om ett plurilateralt avtal om tjänster ((2013/2583(RSP))

(2016/C 075/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sitt tidigare betänkande om tjänster, särskilt sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om läget för utvecklingsagendan från Doha och om Världshandelsorganisationens (WTO) framtid, särskilt sina resolutioner av den 16 december 2009 om utsikterna för utvecklingsagendan från Doha efter WTO:s sjunde ministerkonferens ⁽²⁾ och av den 14 september 2011 om läget i förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2011 om hinder för handel och investeringar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av protokoll nr 26 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om tjänster av allmänt intresse och av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats), som trädde i kraft den 1 januari 1995, med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2003 om WTO:s allmänna tjänstehandelsavtal (Gats), inklusive kulturell mångfald ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det förslag till förhandlingsdirektiv för ett plurilateralt avtal om handel med tjänster som kommissionen lade fram den 15 februari 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel, tillväxt och världspolitik – Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europeiska rådet *Hinder för handel och investeringar – Rapport 2012* ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rapporten av den 21 april 2011 från ordföranden för WTO:s tjänstehandelsråd, ambassadör Fernando de Mateo, till dess handelsförhandlingskommitté om den extra sessionen för förhandlingar om handel med tjänster ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 289.

⁽⁶⁾ COM(2010)0612.

⁽⁷⁾ COM(2012)0070.

⁽⁸⁾ TN/S/36.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av uttalandet från RGF-gruppen (Really Good Friends of Services) av den 5 juli 2012,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Tjänster står för nästan tre fjärdedelar av EU:s BNP och sysselsättning, och är avgörande för att EU:s konkurrenskraft ska kunna bibehållas och höjas.
 - B. År 2011 utgjorde tjänster 28 % av EU:s export och stod för mer än hälften av EU:s utländska direktinvesteringar i tredjeland.
 - C. EU spelar en viktig roll i handeln med tjänster såsom världens största exportör av tjänster, med 25,65 % av världens totala tjänsteexport 2011.
 - D. Alla länder bör ha möjlighet att utveckla, upprätthålla och reglera offentliga tjänster av allmänt intresse.
 - E. 129 WTO-medlemmar har gjort åtaganden inom ramen för Gats, men de flesta av dessa länder har inte gjort åtaganden inom alla sektorer.
 - F. Den nuvarande ekonomiska och finansiella situationen framhäver mer än någonsin den grundläggande roll som offentliga tjänster spelar i unionen. På områden som hälso- och sjukvård, barn- och äldreomsorg, stöd till personer med funktionsnedsättning och offentligt subventionerade bostäder skapar dessa tjänster ett viktigt skyddsnät för medborgarna och bidrar till att främja den sociala sammanhållningen. Offentliga tjänster inom utbildning, yrkesutbildning och sysselsättning intar en central plats i tillväxt- och sysselsättningsagendan.
 - G. När WTO:s sjätte ministerkonferens hölls i Hongkong 2005 hade knappt 30 länder lagt fram bud med nya tjänster, och vid de multilaterala förhandlingarna om tjänster har man knappt gjort några framsteg alls sedan juli 2008.
 - H. Sedan den ekonomiska krisen 2008–2009 har nya protektionistiska åtgärder införts för att begränsa handeln med tjänster.
 - I. Preliminära överläggningar om formatet och strukturen för ett avtal om handel med tjänster hölls 2012 bland medlemmarna i RGF-gruppen.
 - J. De 21 WTO-medlemmar⁽¹⁾ som förhandlar med EU är i huvudsak OECD-länder som står för 70 % av världens gränsöverskridande handel med tjänster (handel med tjänster inom EU ej inberäknat) och 58 % av EU:s handel med kommersiella tjänster. Hittills deltar inga Briksländer, medlemsstater i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) eller stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet som parter vid dessa förhandlingar.
 - K. Den 15 februari 2013 lade kommissionen fram ett förslag till förhandlingsdirektiv för rådet, och erhöll den 18 mars 2013 ett mandat att delta i förhandlingarna om avtalet om handel med tjänster.
 - 1. Europaparlamentet anser att det multilaterala handelssystemet, representerat av WTO, fortfarande är det mest verkningfulla systemet när det gäller att uppnå en öppen och rättvis global handel. Parlamentet instämmer dock i att det till följd av dödläget efter WTO:s åttonde ministerkonferens i december 2011 var nödvändigt att ta nya bilaterala och plurilaterala initiativ för att ge ny fart åt handelsförhandlingarna i Genève. Parlamentet betonar dock att det är viktigt att alla nya initiativ förblir förankrade inom WTO.
 - 2. Europaparlamentet beklagar att handel med tjänster endast har ägnats begränsad uppmärksamhet sedan Doharundan inleddes. Parlamentet framhåller att tjänster utgör ryggraden i det 21:a århundradets ekonomier och handel, eftersom uppkomsten av globala värdekedjor är beroende av tillhandahållandet av tjänster. Parlamentet understryker att tjänster av allmänt intresse spelar en stor roll i tillhandahållandet av skyddsnät för medborgarna och främjandet av social sammanhållning på kommunal, regional och statlig nivå samt på EU-nivå.

⁽¹⁾ Australien, Chile, Colombia, Costa Rica, Förenta staterna, Hongkong, Israel, Japan, Kanada, Kina, Mexiko, Norge, Nya Zeeland, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Schweiz, Sydkorea, Taiwan och Turkiet.

Torsdagen den 4 juli 2013

3. Europaparlamentet beklagar djupt att Gats-bindningslistorna för de länder som är medlemmar i WTO nu är inaktuella och inte återspeglar den egentliga förekomsten av hinder för handeln med tjänster i dessa länder, särskilt i de länder där man har genomfört stora autonoma liberaliseringar, och att det fortfarande råder stora skillnader och mycket oklarhet när det gäller liberalisering och disciplin i fråga om åtaganden om handel med tjänster mellan de länder som är medlemmar i WTO.
4. Europaparlamentet välkomnar inledandet av förhandlingar om ett avtal om handel med tjänster och det faktum att EU deltar redan från början i dessa överläggningar för att främja EU:s intressen och försvara dess ståndpunkter i fråga om avtalets format och struktur. Parlamentet anser att EU genom sitt deltagande kan bidra dels till ett avtal om handel med tjänster som logiskt hänger samman med det multilaterala systemet, dels till att säkerställa en lämplig parlamentarisk granskning av förhandlingsprocessen.
5. Europaparlamentet beklagar att rådet beviljade ett mandat utan att ta hänsyn till parlamentets ståndpunkt.
6. Parlamentet påminner kommissionen om dess skyldighet att omedelbart och fullständigt informera parlamentet under alla förhandlingsfaser (före och efter förhandlingsrundorna).
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att förhandlingarna om avtalet om handel med tjänster förs i enlighet med WTO:s bestämmelser om insyn och att samtliga WTO-medlemmar utan dröjsmål och på ett tydligt sätt underrättas om dessa förhandlingar.
8. Enligt Europaparlamentet har man ännu inte nått den kritiska massa som krävs för att fördelarna med det kommande avtalet om handel med tjänster ska kunna utvidgas till alla WTO-medlemmar, och mest-gynnad-nations-klausulen i Gats ⁽¹⁾ bör således inte tillämpas på detta nya avtal.
9. Europaparlamentet konstaterar dock med stigande oro att det bland förhandlingsparterna inte finns några tillväxtmarknader (förutom Turkiet), i synnerhet inga Briksländer, vilket är beklagligt, eftersom det är dessa länder som står för tillväxten inom handeln med och investeringar i tjänster och som har de största hindren, i synnerhet för utländska investeringar. Parlamentet uppmanar därför Kina och andra tillväxtekonomier att gå med i förhandlingarna.
10. Europaparlamentet anser inte att man genom att hålla möjligheten öppen för andra länder, inklusive tillväxtekonomier, att delta i dessa förhandlingar skulle tvingas sänka ambitionsnivån för avtalet, eftersom en omfattande liberalisering och konvergens i fråga om disciplin är det enda som skulle kunna övertyga dessa länder att delta i förhandlingarna.
11. För att en "multilateralisering" av det nya avtalet om handel med tjänster ska vara möjlig rekommenderar Europaparlamentet att avtalet utformas enligt samma format och struktur som Gats, inbegripet med bindningslistor för åtaganden och ett övertagande av Gats grundläggande definitioner och principer och regler för nationell behandling, marknadstillträde och disciplin.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att formulera ett inledningsbud som ligger nära det senaste budet om bindande Gats-åtaganden, och att arbeta för följande mål i förhandlingar om marknadstillträdesåtaganden:
 - Säkra lika villkor för alla genom att minska obalanserna i Gats-åtaganden mellan olika parter, sektorer och metoder.
 - Främja en ambitiös agenda för EU:s offensiva intressen, särskilt i fråga om företagstjänster, IKT-tjänster, finansiella tjänster, juridiska tjänster, e-handel, sjö- och luftfartstjänster, miljö-tjänster, turism och byggverksamhet. Försvara EU:s intressen på tredjeländers marknader samtidigt som man i det nya avtalet införlivar den försiktighetsklausul som ingår i Gats och som möjliggör för de deltagande länderna att införa inhemsk reglering av finansmarknader och finansiella produkter i tillsynssyfte. Begära att den försiktighetsklausul för finansiella tjänster som ingår i Gats ska införlivas i det nya avtalet så att parterna till avtalet kan vidta åtgärder i tillsynssyfte, utan hinder av vad som sägs i avtalets andra bestämmelser.

⁽¹⁾ Artikel II i Gats.

Torsdagen den 4 juli 2013

- Försvara de skillnader som finns i Europa i fråga om offentliga tjänster och tjänster av allmänt intresse (enligt definitionen i EU-fördragen), på områdena för allmän utbildning, allmän hälso- och sjukvård, vattenförsörjning och avfallshantering samt, liksom för Gats och bilaterala frihandelsavtal, även fortsättningsvis avstå från att föreslå ytterligare åtaganden på områdena audiovisuella och kulturella tjänster.
- Förhindra åtaganden och bestämmelser avseende finanstjänster som skulle motverka de åtgärder som nyligen vidtagits för att reglera finansmarknaderna och finansprodukter.
- Inga en försiktighetsstrategi avseende de bud som utbyts inom ramen för leveranssätt 4, med beaktande av att EU har offensiva intressen av högt utbildad arbetskraft och att EU, framför allt och inom ramen för avtalet om handel med tjänster, ånyo bör betona att den tillfälliga förflyttningen av fysiska personer i syfte att tillhandahålla en tjänst inom ramen för leveranssätt 4 måste överensstämja med nationella bestämmelser på området för arbetsrätt och sociala rättigheter samt med kollektivavtal, och att ingen part, i enlighet med Gats, ska förhindras att tillämpa åtgärder för att reglera fysiska personers inresa till dess territorium, förutsatt att åtgärderna inte tillämpas på ett sådant sätt att förmåner som tillkommer parterna på grund av deras åtaganden upphävs.
- Vara neutral i frågan om huruvida ägandet av de ekonomiska aktörer som omfattas av åtaganden är offentligt eller privat.
- Se till att all liberalisering av dataflöden är helt förenlig med EU:s regelverk angående skydd av den personliga integriteten och skydd av uppgifter.

13. Europaparlamentet konstaterar att EU redan har ingått eller håller på att förhandla om bilaterala handelsavtal med vissa av parterna i förhandlingarna om det nya avtalet (inklusive Japan och inom kort Förenta staterna), och att dessa avtal innehåller kapitel med kraftfulla bestämmelser om tjänster som lämpar sig bättre för behandling av landsspecifika bilaterala frågor. Parlamentet anser, när det gäller marknadstillträde, att EU:s intresse i dessa förhandlingar ligger hos de andra parterna (t.ex. Australien, Mexiko, Nya Zeeland, Taiwan och Turkiet).

14. Europaparlamentet framhåller att ett införande av principerna om standstill och spärrmekanismer i bindningslistorna borde göra det möjligt att binda parternas åtaganden till nuvarande nivåer och leda till ett fortsatt gradvis öppnande.

15. Europaparlamentet anser att avtalet om handel med tjänster bör innehålla mer kraftfulla bestämmelser för öppenhet och insyn, konkurrens, licenskrav och sektorspecifika bestämmelser som dock inte påverkar länders rätt att anta sådana bestämmelser som krävs av allmänpolitiska skäl⁽¹⁾.

16. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att EU och dess medlemsstater behåller möjligheten att bevara och utveckla sin politik på det kulturella och audiovisuella området, och att göra detta inom ramen för sina gällande lagar, standarder och avtal. Parlamentet välkomnar därför att rådet har uteslutit kulturella och audiovisuella tjänster från förhandlingsmandatet.

17. Europaparlamentet betonar att dessa förhandlingar erbjuder en möjlighet att förbättra reglerna för offentlig upphandling⁽²⁾ och subventioner⁽³⁾ inom tjänsteområdet, vilka är orsaken till att förhandlingarna om Gats har avstannat.

18. Europaparlamentet anser att avtalet om handel med tjänster bör innefatta en anslutningsklausul, föreskrifter som definierar villkoren och förfarandena för en "multilateralisering" av avtalet till alla länder som är medlemmar i WTO samt en särskild tvistlösningsmekanism, som dock inte får påverka möjligheten att utnyttja WTO:s allmänna tvistlösningsmekanism.

19. Europaparlamentet konstaterar att förslaget till EU:s förhandlingsmandat lades fram av kommissionen och antogs av rådet utan att någon konsekvensbedömning hade gjorts. Parlamentet insisterar på att kommissionen håller fast vid sin avsikt att genomföra en bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling, och att detta måste göras i samråd med berörda intressenter för sociala, miljömässiga och andra frågor. Parlamentet begär att kommissionen ska offentliggöra bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling i syfte att beakta resultatet i förhandlingarna.

⁽¹⁾ Artiklarna XIV och XIVa i Gats.

⁽²⁾ Artikel XIII i Gats.

⁽³⁾ Artikel XV i Gats.

Torsdagen den 4 juli 2013

20. Europaparlamentet anser att det är mycket ambitiöst att arbeta för ett avslutande av förhandlingarna inom två år. Parlamentet betonar att kvalitet bör prioriteras framför tidsaspekten samt vidhåller att förhandlingarna måste vara öppna och ge tillräckligt med tid och utrymme för en väl underbyggd offentlig och parlamentarisk debatt.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P7_TA(2013)0326

Höjningen av norska tullar på jordbruksprodukter

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om höjningen av norska tullar på jordbruksprodukter (2013/2547(RSP))

(2016/C 075/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 19 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet),
- med beaktande av avtal genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter, uppnådda på grundval av artikel 19 i EES-avtalet (det bilaterala avtalet)⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter, uppnådda på grundval av artikel 19 i EES-avtalet⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 9 mars 2011 från Norges handels- och industriminister till kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden och tjänster om inre marknadsakten,
- med beaktande av slutsatserna från EES-rådets trettioåttonde möte den 26 november 2012,
- med beaktande av frågan till kommissionen *Betydande höjning av norska tullar på jordbruksprodukter* (O-000048/2013 – B7-0210/2013),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 19 i EES-avtalet anges att ”de avtalsslutande parterna åtar sig att fortsätta sina ansträngningar att uppnå successiv liberalisering av handeln med jordbruksprodukter dem emellan”.
 - B. EES-avtalet utgör grunden för Norges lika tillträde till den inre marknaden och avtalsparterna har funnit det ömsesidigt fördelaktigt.
 - C. Allmänt sett är de ekonomiska och politiska förbindelserna mellan EU och Norge utmärkta. Om skiljaktigheter uppstår mellan parterna bör de lösas genom dialog.
 - D. Det bilaterala avtal som trädde i kraft i januari 2012 har förnyat den förmånliga och ömsesidigt gynnsamma rättsliga ram om handelsförmåner för jordbruksprodukter, däribland kött- och mejeriprodukter.

⁽¹⁾ EUT L 327, 9.12.2011, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 168.

Torsdagen den 4 juli 2013

- E. Avtalet utökade den ömsesidiga liberaliseringen av handeln med jordbruksprodukter mellan EU och Konungariket Norge genom tullfrihet, fastställandet av tullkvoter och sänkning av importtullar för ett brett urval av jordbruksprodukter.
- F. Sedan den 1 januari 2013 har europeiska exportörer av vissa ostar, lamm- och nötkött drabbats av värdetullar på 277 procent, 429 procent respektive 344 procent på den norska marknaden. Denna åtgärd föregicks av införandet av en ny importtull på 72 procent på hortensior (hydrangea).
- G. Fastän dessa åtgärder tillåts inom ramen för Norges WTO-bindningslista strider de mot andan och ordalydelsen i det bilaterala avtalet, särskilt artikel 10 i detta, där det framgår att "[p]arterna kommer att vidta åtgärder för att säkerställa att de förmåner som de beviljar varandra inte äventyras genom andra importbegränsande åtgärder".
- H. Indikatorerna för ekonomisk tillväxt, sysselsättning och inflation tyder inte på att den globala ekonomiska eller finansiella krisen påverkar den norska ekonomin negativt.
1. Europaparlamentet beklagar de åtgärder som vidtagits av den norska regeringen på senare tid och betraktar dem som protektionistiska och ogynnsamma ur handelssynpunkt. De strider tveklöst mot ordalydelsen och andemeningen i det bilaterala avtalet.
 2. Europaparlamentet understryker att dessa åtgärder föreslogs av den norska regeringen utan något samråd på förhand med motparterna i EU, vilket skulle ha varit brukligt mot bakgrund av de existerande starka bilaterala förbindelserna mellan EU och Norge.
 3. Europaparlamentet ifrågasätter den ekonomiska logiken bakom dessa åtgärder, vilka kan leda till minskad handel och skada samtliga berörda parter och särskilt de norska konsumenterna, och på längre sikt även de norska jordbrukarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma de möjliga negativa effekterna av de höjda tullarna för EU:s exportörer och jordbrukare.
 4. Europaparlamentet uppmanar den norska regeringen och stortinget att dra tillbaka åtgärderna.
 5. Europaparlamentet uppmanar den norska regeringen och kommissionen att observera Islands ambitiösa insatser på senare tid för att liberalisera sin jordbrukshandel med unionen. Parlamentet ser gärna att den norska regeringen följer deras exempel.
 6. Europaparlamentet anmodar den norska regeringen att gå med på en översyn av protokoll 3 till EES-avtalet om handel med bearbetade jordbruksprodukter i syfte att bedöma om tullarna på sådana produkter kan anses vara rättvisa och berättigade.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta förhandlingarna med de norska myndigheterna för att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning i fråga om import och export av jordbruksprodukter.
 8. Europaparlamentet ber kommissionen att specificera de åtgärder som den avser att vidta ifall Norge vägrar att dra tillbaka sitt beslut, främst vad gäller skydd av arbetstillfällen och produktion i unionens jordbrukssektor, om behovet skulle uppstå.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att föreslå ytterligare åtgärder vid bristande samarbetsvilja, med målet att åtgärderna dras tillbaka.
 10. Europaparlamentet påminner om Norges uttryckliga åtagande gentemot den inre marknaden, särskilt mot bakgrund av nyliga initiativ, såsom inre marknadsakten I och II. Parlamentet påpekar att den norska regeringen själv har insett att en effektiv inre marknad är grunden för framtida tillväxt och jobbskapande, samt att den nuvarande krisen inte bör användas som en ursäkt för protektionism och åtgärder som snedvrider handeln.
 11. Europaparlamentet uttrycker förhoppning om att Norge förblir en integrerad part i den inre marknaden och inte tillgriper ytterligare splittrande och ensidiga åtgärder.

Torsdagen den 4 juli 2013

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, norska regeringen och stortinget, samt till Europeiska ekonomiska samarbetsrådets institutioner.

P7_TA(2013)0327

Fullbordande av den digitala inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om fullbordande av den digitala inre marknaden (2013/2655 (RSP))

(2016/C 075/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3.3 och 6 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 9, 12, 14, 26, 114.3 och 169.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd om en ny dagordning för EU:s konsumentpolitik, antaget den 25 april 2013 (A7-0163/2013),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 23 april 2013 *E-commerce Action plan 2012-2015 – State of play 2013* (SWD(2013)0153),
- med beaktande av kommissionens resultattavla för den inre marknaden, upplaga 26 av den 18 februari 2013,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 7 december 2012 *The Consumer Markets Scoreboard: Making markets work for consumers – Åttonde upplagan del 2 – november 2012* (SWD(2012)0432),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 december 2012 om innehåll i den digitala inre marknaden (COM(2012)0789),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet av den 18 april 2013 om hur samförståndsavtalet om försäljning av varumärkesförfalskade varor via internet fungerar (COM(2013)0209),
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om att fullborda en inre e-marknad ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 6 april 2011 om en inre marknad för européer ⁽²⁾, om en inre marknad för företag och tillväxt ⁽³⁾ och om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *På väg mot en inre marknadsakt: Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi – Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans* (COM(2010)0608),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0468.

⁽²⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 59.

⁽³⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 70.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Inre marknadsakt II* (COM(2012)0573),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Inre marknadsakten: Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"* (COM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 4 juni 2012 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden (COM(2012)0238),
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2012 om en strategi för att stärka sårbara konsumenters rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 maj 2012 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En strategi för konsumentpolitiken i EU – Att öka förtroendet och tillväxten* (COM(2012)0225),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 maj 2012 *Europeisk strategi för ett bättre internet för barn* (COM(2012)0196),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 april 2012 *En strategi för e-upphandling* (COM(2012)0179),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 25 januari 2012 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) (COM(2012)0011),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 29 november 2012 *En integrerad marknad för leverans av paket i syfte att främja e-handeln inom EU* (COM(2012)0698),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2012 *Samstämmiga ramar för att öka tilltron till en inre e-marknad för e-handel och nättjänster* (COM(2011)0942),
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014–2020, av den 9 november 2011 (COM(2011)0707), och av de dokument som åtföljer detta förslag (SEC(2011)1320 och SEC(2011)1321),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser, av den 3 december 2012 (COM(2012)0721),
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen, av den 7 februari 2013 (COM(2013)0048),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0209.

⁽²⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽⁴⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 7 februari 2013 från Europeiska kommissionen och Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd* (JOIN(2013)0001),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 september 2012 *Att frigöra de molnbaserade datortjänsternas potential i Europa* (COM(2012)0529),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, av den 14 november 2011 (COM(2011)0665),
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2010 om reklamens inverkan på konsumenternas beteende ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om fullbordandet av den inre marknaden för e-handel ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering ⁽³⁾,
- med beaktande av domstolens domar om Google (dom av den 23 mars 2010 i de förenade målen C-236/08–C-238/08) och BergSpechte (dom av den 25 mars 2010 i mål C-278/08), vilka definierar "en normalt informerad och skäligen uppmärksam internetanvändare" som den genomsnittliga internetkonsumenten,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av Montirapporten av den 9 maj 2010 om en ny strategi för den inre marknaden,
- med beaktande av den undersökande rapporten *Attityder gentemot gränsöverskridande försäljning och konsumentskydd*, som offentliggjordes av kommissionen i mars 2010 (Eurobarometer Flash, nr 282),
- med beaktande av undersökningen *Mystery shopping evaluation of cross-border e-commerce in the EU*, som genomfördes av YouGovPsychonomics på uppdrag av kommissionen, GD Hälsa- och konsumentfrågor och som publicerades den 20 oktober 2009,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om tillsyn av konsumentregelverket (COM(2009)0330),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 2 juli 2009 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) (COM(2009)0336),
- med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om införlivande, genomförande och säkerställande av efterlevnaden av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 189, 22.7.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 26.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Att tillvarata den digitala inre marknadens fulla potential är av avgörande betydelse för att göra EU till en konkurrenskraftigare och mer dynamisk kunskapsbaserad ekonomi, till gagn för såväl invånarna som företagen i EU. EU måste agera nu för att upprätthålla sin starka globala konkurrenskraft, särskilt vad gäller sektorer med stark tillväxt såsom internetplattform- och mjukvaruindustrin.
 - B. Allmänt tillgängliga uppkopplingsmöjligheter, som är beroende av obehindrad tillgång till internetnätverk med höghastighetsbredband, allmän och lika tillgång för alla medborgare till internettjänster och tillgängliga spektrum för trådlösa bredbandstjänster, är en nödvändig förutsättning för utvecklandet av den digitala inre marknaden. Ny teknisk utveckling i form av bland annat mobil utrustning och mobila program samt nya generationens mobila standarder, kräver pålitliga och snabba infrastrukturnät för att medborgarna och företagen ska kunna ta del av deras fördelar.
 - C. Program för stora datamängder spelar en allt större betydelse för EU-ekonomins konkurrenskraft, i det att de förväntas generera inkomster på 16 miljarder euro och skapa ytterligare 4,4 miljoner arbetstillfällen runtom i världen fram till 2016.
 - D. Datormoln har en betydande ekonomisk, social och kulturell potential när det gäller kostnadsbesparingar, materialdelning och informationsutbyte, stärkt konkurrenskraft, tillgång till information, innovation och skapande av arbetstillfällen. I detta sammanhang är det särskilt viktigt att det skapas skarvlösa e-förvaltningstjänster som görs tillgängliga genom olika typer av utrustning.
 - E. EU:s ekonomi genomgår en markant strukturomvandling som påverkar dess globala konkurrenskraft och dess arbetsmarknader, och i den årliga tillväxtöversikten 2013 manas det till handfasta insatser för att påskynda skapandet av nya arbetstillfällen. Dynamiska och inkluderande arbetsmarknader är av avgörande betydelse för EU-ekonomins återhämtning och konkurrenskraft.
 - F. Sociala medier, användargenererat innehåll, remix-kulturen och samarbete med och mellan användarna spelar en allt viktigare roll i den digitala ekonomin. Konsumenterna är i allt högre grad villiga att betala för professionellt digitalt innehåll av hög kvalitet, under förutsättning att de har råd med det, att innehållet är tillgängligt genom olika typer av utrustning och att det går att ha med sig det mellan olika länder.
 - G. Tillgång till innehåll till överkomliga priser, genom säkra och tillförlitliga betalningsmöjligheter, bör öka konsumenternas tillit när de utnyttjar gränsöverskridande tjänster.
 - H. Av EU:s alla företag är 99 procent små eller medelstora företag, vilka står för 85 procent av sysselsättningen i EU. De små och medelstora företagen är därför motorn i EU:s ekonomi, och bär huvudansvaret för att skapa välstånd, sysselsättning och tillväxt liksom för innovation, forskning och utveckling.
 - I. EU-invånarna har i egenskap av konsumenter en central roll att spela för att uppnå Europa 2020-målen vad gäller smart och hållbar tillväxt för alla, och konsumenternas roll bör därför erkännas som en del av EU:s ekonomiska politik. Det är nödvändigt att hitta den rätta balansen, där konkurrenskraften för unionens företag stärks samtidigt som konsumenternas intressen skyddas.
 - J. Fragmenteringen av den digitala inre marknaden äventyrar konsumenternas valmöjligheter. Det är nödvändigt att stärka konsumenternas tillit, förtroende för marknaden och kunskap om sina rättigheter, varvid särskilt fokus bör läggas vid andra konsumenter i utsatta situationer. Konsumenterna i unionen måste erbjudas ett bättre skydd i fråga om produkter och tjänster som kan innebära en risk för deras hälsa eller säkerhet.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torsdagen den 4 juli 2013

- K. Kommissionen har genomfört en EU-omfattande kontroll av webbplatser som säljer digitalt innehåll såsom spel, filmer eller musik för nedladdning, vilken visar att över 75 procent av dessa webbplatser inte tycks överensstämma med konsumentskyddsbestämmelserna. I direktivet om konsumenträttigheter (2011/83/EU) fastställs för första gången särskilda regler för digitalt innehåll. Kommissionen bör uppmanas att fortsätta att införliva sådana bestämmelser då den ser över EU:s befintliga konsumentlagstiftning eller att föreslå ny lagstiftning på detta område.
- L. 15 procent av EU:s arbetsföra befolkning (80 miljoner människor) har någon funktionell begränsning eller funktionsnedsättning. Antalet webbplatser som tillhandahåller e-förvaltningstjänster och antalet webbplatser inom den offentliga sektorn växer snabbt. EU-marknaden för produkter och tjänster med koppling till webbtillgänglighet beräknas uppgå till 2 miljarder euro, men denna marknad är fortfarande starkt fragmenterad och outvecklad, till förfång inte bara för potentiella konsumenter utan också för ekonomin i stort.
- M. Konsumenterna är inte en homogen grupp, i och med att de uppvisar avsevärda skillnader i fråga om datakompetens, medvetenhet om konsumenträttigheter, förmåga att hävda sina rättigheter och vilja att söka omprövning. Icke-diskriminering och tillgänglighet är också aspekter som måste beaktas för att råda bot på den digitala klyftan.

Utnyttjande av den digitala inre marknadens fulla potential

1. Europaparlamentet betonar man genom att främja den inre marknaden genom tjänstedirektivet och en digital inre marknad skulle kunna tillföra EU:s ekonomi 800 miljarder euro⁽¹⁾, vilket motsvarar nästan 4 200 euro per hushåll⁽²⁾. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att engagera sig i utvecklandet av den digitala inre marknaden och ge denna fråga övergripande politisk prioritet samt att lägga fram en heltäckande och ambitiös strategi som omfattar både lagstiftningsinitiativ och politiska initiativ som tar hänsyn till ny och kommande utveckling, för att förverkliga den digitala inre marknaden i praktiken. Parlamentet framhåller att detta kommer att kräva politiskt ledarskap, beslutsamhet, prioriteringar och offentliga anslag på EU-nivå samt nationell och regional nivå. Framför allt krävs ett starkt ledarskap från samtliga EU-institutioners sida och ett tydligt politiskt ledarskap från medlemsstaternas sida, för att till fullo och på ett effektivt sätt genomföra och upprätthålla respekten för de direktiv och förordningar som rör den inre marknaden.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast ta itu med de befintliga hindren för den digitala inre marknaden, bland annat genom att förenkla den rättsliga ramen för mervärdesskatt, garantera tillgång till säkra och paneuropeiska e-betalnings-, e-fakturerings- och leveranstjänster och se över de immateriella rättigheterna i syfte att främja tillgången till lagligt digitalt innehåll i hela EU. Parlamentet framhåller vikten av att fastställa likvärdiga regler för den fria rörligheten för varor och tjänster i såväl fysisk som elektronisk form.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka styrningen av den digitala inre marknaden och därigenom garantera nätneutralitet och en effektiv och smart användning av informations- och kommunikationsteknik för att på så sätt minska den administrativa bördan för medborgare och företag. Kommissionen uppmanas att stärka de befintliga styrinstrumenten och utarbeta en samstämd taktik för att främja användningen av dem, inbegripet informationssystemet för den inre marknaden (IMI), Solvit, Ditt Europa och de gemensamma kontaktpunkterna som inrättas genom tjänstedirektivet.
4. Europaparlamentet framhåller vikten av den europeiska strategin för datormoln, med tanke på dess potential att bidra till konkurrenskraft, tillväxt och skapande av arbetstillfällen i EU. Parlamentet understryker att datormoln, eftersom de inbegriper minimala startkostnader och låga infrastrukturkrav, utgör en möjlighet för EU:s it-bransch, och i synnerhet små och medelstora företag, att inta en ledande position på områden såsom utkontraktering, nya digitala tjänster och datacenter.

⁽¹⁾ Det brittiska ministeriet för näringsliv, innovation och yrkeskvalifikationer, *Economics Paper* nr 11: *The economic consequences for the UK and the EU of completing the Single Market*, februari 2011.

⁽²⁾ Det brittiska ministeriet för näringsliv, innovation och yrkeskvalifikationer, *Economics Paper* nr 11: *The economic consequences for the UK and the EU of completing the Single Market*, februari 2011, och uppgifter från Eurostat om EU:s BNP för 2010 och antalet hushåll i EU.

Torsdagen den 4 juli 2013

5. Europaparlamentet anser att stora datamängder och kunskap utgör bränslet för EU:s framtida ekonomi, och välkomnar det föreslagna dataskyddspaketet som ett sätt att öka tilliten och öppenheten. Parlamentet betonar vikten av att komma ihåg de utmaningar som globaliseringen och användningen av ny teknik resulterar i, liksom vikten av att se till att EU:s moderniserade dataskyddssystem stärker invånarnas rättigheter och gör EU till föregångare och trendsättare på dataskyddsområdet, genom att stärka den inre marknaden och skapa lika villkor för samtliga företag som bedriver verksamhet i EU.

6. Europaparlamentet betonar behovet av att främja nya e-förvaltningstjänster av hög kvalitet genom att införa innovativa tekniska lösningar såsom e-upphandling, och därigenom underlätta skarvlösa leveranser av information och tjänster. Parlamentet betonar betydelsen av kommissionens förslag till förordning om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner, med tanke på hur det bidrar till den digitala inre marknaden genom att skapa lämpliga förutsättningar för ömsesidigt gränsöverskridande erkännande av grundläggande funktioner, till exempel genom elektronisk identifiering, elektroniska dokument, elektroniska signaturer och elektroniska leveranstjänster och för driftskompatibla e-förvaltningstjänster i hela unionen.

7. Europaparlamentet anser att ytterligare ansträngningar behövs i fråga om återanvändning av information från den offentliga sektorn och främjande av e-förvaltning.

8. Europaparlamentet betonar vikten av att stödja innovation och investera i digital kompetens, och framhäver den mycket viktiga roll som de små och medelstora företagen spelar för att komma till rätta med arbetslösheten, i synnerhet bland unga. Parlamentet efterlyser bättre tillgång till finansiering genom finansieringsprogram såsom Horisont 2020 och Cosme, och efterlyser även utvecklandet av nya investeringsinstrument och investeringsgarantier. EU måste framför allt återvinna sin globala ledarroll på områdena för mobilteknik och smart utrustning.

9. Europaparlamentet betonar behovet av att uppmuntra omfattande investeringar i fasta och mobila nätverk för att EU ska kunna inta en ledande position i den globala tekniska utvecklingen och därigenom ge sina invånare och företag chans att dra full nytta av de möjligheter som erbjuds genom den digitala revolutionen.

10. Europaparlamentet beklagar djupt att många medlemsstater inte har tilldelat mobila bredbandstjänster det digitala utdelningsspektrumet inom 800 MHz-bandet inom tidsfristen, det vill säga före den 1 januari 2013, i enlighet med programmet för radiospektrumpolitik. Denna försening har hämmat utbyggnaden av 4G-nätet i EU. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs för att se till att 800 MHz-bandet blir tillgängligt för mobila bredbandstjänster, och uppmanar kommissionen att använda sina befogenheter till fullo för att säkerställa ett snabbt genomförande.

11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett nytt paket om telekommunikationer, vilket ska ta itu med fragmenteringen på telekommunikationsmarknaden och innehålla åtgärder för att inom en snar framtid avskaffa roamingavgifterna. Parlamentet framhåller behovet av att inta en föregripande hållning i fråga om roamingavgifter för att skapa en verklig digital inre marknad som även omfattar användningen av mobil utrustning.

Investeringar i humankapital – att åtgärda kompetensklyftan

12. Europaparlamentet konstaterar med oro att sysselsättningsgraden i EU sjunker, och begär att man på nytt fokuserar på sysselsättningsskapande strategier inom områden med stor tillväxtpotential, såsom den gröna ekonomin, hälso- och sjukvård och IKT-sektorn. Parlamentet anser att skapandet av en digital inre marknad kan bidra till att åtgärda de skillnader som kan förekomma mellan olika medlemsstater och regioner i fråga om sysselsättning, social delaktighet och fattigdomsbekämpning.

13. Europaparlamentet understryker att den digitala inre marknaden bör hjälpa människor att fortsätta arbeta och ha hälsan i behåll medan de blir äldre, samtidigt som den bör förbättra balansen mellan arbetslivet och privatlivet. IKT-verktyg kan också användas för att garantera hållbara och framgångsrika hälsovårdssystem.

14. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska arbetsmarknaden håller på att förändras radikalt och att nya färdigheter kommer att behövas i framtidens yrken. Medlemsstaterna uppmanas att göra de investeringar som krävs i humankapital och skapandet av varaktiga arbetstillfällen, bland annat genom att på lämpligt sätt utnyttja EU-medel från exempelvis Europeiska socialfonden. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att prioritera datakompetens och digital kompetens inom ramen för flaggskeppsinitiativet "Ny kompetens för nya arbetstillfällen".

Torsdagen den 4 juli 2013

15. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra mediekompetensen och datakompetensen bland barn och ungdomar för att åstadkomma en verklig digital inre marknad och förverkliga tillväxtpotentialen i denna dynamiska sektor. Parlamentet konstaterar i synnerhet vikten av att ta itu med den väntade bristen på IKT-utbildad arbetskraft, och välkomnar den breda koalitionen för digitala arbetstillfällen samt framhåller vikten av att IKT-utbildningarna anpassas efter företagens behov.

16. Europaparlamentet framhåller att den europeiska portalen för rörlighet i arbetslivet (Eures) måste användas i högre grad. Parlamentet stöder medlemsstaternas användning av Eures, både som ett sätt att ge arbetstagare och arbetssökande råd om deras rätt till fri rörlighet och som ett sysselsättningsinstrument med särskild inriktning på arbetsförmedling och arbetsgivarnas behov, för att på ett effektivt sätt bidra till återhämtning och långsiktig tillväxt.

Förtroende, säkerhet och konsumenternas tillit

17. Europaparlamentet välkomnar antagandet av uppförandekoden för EU-onlinerättigheter och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sprida den vidare så att den får önskad effekt.

18. Europaparlamentet framhåller att e-handels allt snabbare utveckling har stor betydelse för konsumenterna, i det att den erbjuder större valmöjligheter, framför allt för dem som bor i mindre tillgängliga, avlägsna områden och för dem med begränsad rörlighet, vilka annars inte skulle ha tillgång till ett stort antal varor och tjänster.

19. Europaparlamentet betonar vikten av att konsumenterna garanteras fullständig tillgång till den digitala inre marknaden, oavsett deras hemvist eller nationalitet. Kommissionen uppmanas att vidta åtgärder mot den ojämlika behandling av konsumenter på den inre marknaden som uppstår genom de restriktioner i den gränsöverskridande handeln som tillämpas av företag som bedriver postorderhandel.

20. Europaparlamentet påpekar att konsumenternas tillit är nödvändig för såväl inhemsk som gränsöverskridande e-handel, och framhåller att produkternas kvalitet, säkerhet, spårbarhet och äkthet måste säkras, att olagliga eller oskäligen metoder måste förhindras och att bestämmelserna om personuppgiftsskydd måste följas.

21. Europaparlamentet poängterar den digitala inre marknadens roll när det gäller att skapa en säker och välfungerande inre marknad för varor och tjänster, och understryker vikten av att effektiva och samordnade riskförvaltningssystem främjas genom förslagen om allmän produktsäkerhet och marknadstillsyn.

22. Europaparlamentet understryker vikten av att bestämmelserna i direktivet om tvistlösning online tillämpas snarast, så att konsumenterna har tillgång till ett verkningsfullt system för att lösa tvister online. Kommissionen uppmanas att se till att onlineplattformen för tvistlösning tilldelas tillräckliga medel.

23. Europaparlamentet framhåller betydelsen av förtroendemärkning för att den digitala inre marknaden ska fungera effektivt för både företag och konsumenter. Parlamentet efterlyser antagande av en europeisk tjänstestandard för förtroendemärkning – på grundval av kvalitetsstandarder på hög nivå – som ska bidra till att konsolidera EU-marknaden för förtroendemärkningar.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta EU-riktlinjer för miniminormer för jämförelsewebbplatser på grundval av de centrala principerna att dessa ska vara öppna och opartiska, ge information av god kvalitet, möjliggöra effektiv prövning och vara heltäckande och användarvänliga. Förslagsvis kan dessa riktlinjer åtföljas av ett ackrediterings-system för hela EU och effektiva övervaknings- och verkställningsåtgärder.

25. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen i samband med sin översyn av paketresedirektivet till fullo undersöker hur e-handel och digitala marknader påverkar konsumentbeteendet inom EU:s turismsektor och att den ökar sina insatser för att förbättra kvaliteten på, innehållet i och tillförlitligheten hos den information som ges till turister.

26. Europaparlamentet betonar att passagerare inom datoriserade bokningssystem tydligt måste kunna skilja mellan icke-valfria operativa kostnader som ingår i biljettpriset och bokningsbara valfria poster, så att priserna blir insynsvänligare när passagerarna bokar biljetter på internet.

Torsdagen den 4 juli 2013

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka – och använda alla sina möjligheter för att garantera – att de centrala bestämmelserna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder genomförs och tillämpas när det gäller moderniserade regler för bekämpning av otillbörliga affärsmetoder, även på internet, särskilt det tänkbara missbruket av marknadsställning på områden som beteendestyrd annonsering, personlig prissättning och söktjänster på internet. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Skydda företagen mot vilseledande marknadsföringsmetoder och genomdriva regelverket på ett effektivt sätt – Översyn av direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam* (COM(2012)0702).
28. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att ta itu med otillbörliga villkor i flygtransportavtal, att se till att webbplatser övervakas noggrannare och att meddela de nationella tillsynsorganen om fall där befintliga bestämmelser tillämpas felaktigt.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla standardiserade elektroniska formulär för ingivande av passagerarklagomål i samband med alla transportslag och att främja riktlinjer för snabb behandling av sådana klagomål med hjälp av förenklade förfaranden.
30. Man måste arbeta för tillförlitliga molnbaserade datortjänster. Europaparlamentet efterlyser antagande av tydliga och öppna modellavtal som omfattar frågor som datalagring efter avtals upphörande, tillhandahållande av data, integritet, placering och överföring av data, ägande av data och direkt och indirekt skadeståndsansvar.
31. Europaparlamentet påpekar att molnbaserade datortjänster ger upphov till en mängd rättsliga frågor och utmaningar, exempelvis svårigheter med att fastställa tillämplig lag, frågor som rör efterlevnad och skadeståndsansvar, dataskyddsgarantier (inklusive rätten till personlig integritet), överförbarhet av data och efterlevnaden av upphovsrätt och andra immateriella rättigheter. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att följderna av molnbaserade datortjänster är tydliga och överskådliga på alla relevanta områden i lagstiftningen.
32. Europaparlamentet betonar den avgörande betydelsen av att konsumenternas rättigheter tillämpas i samband med onlinetransaktioner. EU-undersökningar, som samordnas av kommissionen och utförs samtidigt av de relevanta nationella myndigheterna, har visat sig vara ett användbart verktyg för att övervaka tillämpningen av den befintliga inre marknads-lagstiftningen i medlemsstaterna genom gemensamt handlande. Kommissionen uppmanas att erbjuda en mer omfattande användning av EU-undersökningar och att överväga att samordna sådana åtgärder även inom andra, inte internetbaserade områden. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka nätverket för konsumentskyddssamarbete.
33. Europaparlamentet påpekar att tillgängliga och överkomliga leveranstjänster av hög kvalitet är ett centralt element för köp av varor på internet och att dessa bäst främjas genom fri och rättvis konkurrens. Dock konstaterar parlamentet att många konsumenter tvekar att handla på internet, särskilt över gränserna, på grund av osäkerhet i samband med slutleverans, kostnader eller tillförlitlighet. Därför välkomnar parlamentet det offentliga samråd som kommissionen inlett för att ringa in eventuella brister och vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med dessa på ett sätt som kommer att göra det möjligt för både företag och konsumenter att fullt ut dra nytta av den digitala inre marknaden.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett omarbetat förslag till betaltjänstdirektiv och ett lagstiftningsförslag om multilaterala förmedlingsavgifter för att arbeta för standardisering och driftskompatibilitet vid tillhandahållande av betalningar med kort, på internet eller via mobiltelefon i EU och att ta itu med inte insynsvänliga och överdrivna avgifter i samband med betalningar.
35. Europaparlamentet betonar att en hög nivå på nät- och informationssäkerheten är av central betydelse för att garantera att den inre marknaden fungerar och konsumenterna har förtroende för den digitala inre marknaden. Internetfärdigheterna och förmågan att reagera på hot och angrepp är ojämnt utvecklade, och det saknas ett harmoniserat angreppssätt i fråga om it-säkerhet inom unionen. Parlamentet efterlyser samordnade insatser och närmare samarbete, mot bakgrund av internets globala karaktär och den höga samtrafiknivån i nät- och informationssystemen i hela unionen.
36. Europaparlamentet betonar att tillgängligheten hos webbplatser för organ inom den offentliga sektorn är en viktig del av den digitala agendan och att denna tillgänglighet både främjar icke-diskriminering och skapar affärsmöjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att inta en mer ambitiös hållning i de pågående förhandlingarna i frågan och att äntligen lägga fram ett ännu återstående lagstiftningsinitiativ i form av en europeisk tillgänglighetsakt som skulle omfatta mer än den offentliga sektorn.

Torsdagen den 4 juli 2013

Att skapa ett gynnsamt företagsklimat

37. Europaparlamentet betonar betydelsen av att skapa ett gynnsamt övergripande digitalt företagsklimat. Det finns ett behov av att förenkla det rättsliga ramverket för mervärdesskatt och undvika dubbelbeskattning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt införa små enda kontaktpunkter för telekommunikation, tv-sändningar och elektroniska tjänster senast 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt utvidga de enda kontaktpunkternas ansvarsområden till att även omfatta andra varor och tjänster.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga tillämpningen av artikel 20.2 i tjänstedirektivet, som handlar om diskriminering av konsument i EU på grundval av hemvist eller medborgarskap, särskilt de typer av affärspraxis som skulle betraktas som ogrundad diskriminering enligt direktivet. Parlamentet betonar behovet av att ta itu med de underliggande hinder – inklusive den fortsatta rättsliga splittringen och den därav följande rättsliga osäkerheten i samband med tillämpligheten av lagstiftningen om konsumenternas rättigheter – som hindrar företag från att expandera inom den digitala inre marknaden.

39. Europaparlamentet anser att den gemensamma europeiska köplagen är ett innovativt initiativ av central betydelse för konsument och företag på den inre marknaden. En enda valfri uppsättning av bestämmelser för hela EU skulle särskilt gynna den snabbt växande internetsektorn. Förslaget har också intressant potential när det gäller molnbaserade datortjänster och digitalt innehåll.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att arbeta för att anpassa det avtalsrättsliga ramverket till de nya utmaningar som den digitala inre marknaden medför. Särskilt anser parlamentet att åtföljande arbete med standardiserade avtalsvillkor för hela EU, som är tillgängliga och färdiga för användning för företag och konsument, är mycket viktigt på området.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka konkurrenssituationen på den digitala inre marknaden och snabbt ta itu med eventuellt missbruk av dominerande ställning. Särskilt framhåller parlamentet behovet av att övervaka att riktlinjerna om selektiva distributionsavtal tillämpas korrekt och att se till att de också i fortsättningen är anpassade för sina syften i det digitala sammanhanget.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja tillgången till riskkapital och till kluster för informations- och kommunikationsteknik (IKT) för att driva fram innovativa förkommersiella projekt och gynna innovation i ett tidigt skede på IKT-marknader. Parlamentet betonar potentialen hos offentlig-privata partnerskap och de kommande nya bestämmelserna för offentlig upphandling som avser inrättandet av innovationspartnerskap. Parlamentet uppmanar till att man snabbt inför internetverktyg för offentlig upphandling som ett sätt att dra nytta av de kommande reformerna av den offentliga upphandlingen.

43. Europaparlamentet betonar nätneutralitetens betydelse och vikten av att EU:s små och medelstora företag inom IKT-sektorn får ohindrat marknadstillträde. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla åtgärder för som behövs för att förbättra situationen. Kommissionen uppmanas att snarast möjligt lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ytterligare minska roamingavgifterna för mobiltelefoni inom EU.

Ett attraktivt och lagligt utbud av digitalt innehåll

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med sina insatser på området för immaterialrätten i syfte att skapa ett modernt upphovsrättsligt ramverk för den digitala inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som behövs för att uppmuntra till utvecklingen av lagligt innehåll som är tillgängligt på hela den digitala inre marknaden. Parlamentet betonar att ett omarbetat system för immateriella rättigheter bör grundas på att man uppmuntrar innovation, nya tjänstemodeller och innehåll som skapas av användare och genom samarbete, i syfte att främja utvecklingen av en konkurrenskraftig IKT-marknad i EU, samtidigt som man ser till att rättighetsinnehavarna skyddas och får korrekt ersättning.

45. Europaparlamentet konstaterar att unionen redan gjort vissa framsteg när det gäller att minska verkan av upphovsrättens territorialitet, särskilt genom kommissionens förslag till direktiv om förvaltning av kollektiva rättigheter och licensiering i flera länder inom sektorn för musik på internet, som för närvarande behandlas av lagstiftaren. Det behövs mer öppenhet, bättre styrning och ökad ansvarsskyldighet hos bolag för förvaltning av kollektiva rättigheter. Det föreslagna direktivet skulle uppmuntra till licensiering av rättigheter i flera länder och underlätta licensiering av rättigheter för användning på internet.

Torsdagen den 4 juli 2013

46. Europaparlamentet betonar att alla relevanta delar av samhället bör ingå i kommissionens pågående dialog om licenser för Europa och översynen av det rättsliga ramverket för immateriella rättigheter. Kommissionen uppmanas att vidta alla åtgärder som behövs för att se till att civilsamhället och konsumentskyddsorganisationer representeras på ett lämpligt sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att under 2014 lägga fram en ambitiös strategisk reaktion, som omfattar både praktiska marknadslösningar och politiska och vid behov lagstiftningsmässiga reaktioner. Kommissionen uppmanas att hålla parlamentet underrättat om resultatet av denna process.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram åtgärder för att öka rörligheten och överförbarheten för audiovisuellt innehåll, inklusive plattformar för video på beställning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram åtgärder till stöd för EU:s audiovisuella sektor för att övervinna aktuella hinder för den digitala inre marknaden inom denna sektor. Sådana åtgärder bör syfta till att hos konsumenterna skapa ökad efterfrågan på icke-nationella europeiska filmer, underlätta distribution över gränserna – bland annat genom stöd till textning och dubbning av audiovisuella verk – och minska hithörande transaktionskostnader som har samband med rättighetsförvaltningen.

48. Europaparlamentet anser att man måste göra tjänster för kulturellt och kreativt innehåll, särskilt audiovisuella verk och nya gränsöverskridande plattformar för leverans av innehåll, mer tillgängliga i hela unionen, särskilt för äldre och personer med funktionsnedsättning, för att främja deltagandet i unionens sociala och kulturella liv.

49. Europaparlamentet understryker betydelsen av tjänster och plattformar i och utanför EU för att främja digitaliseringen av unionens kulturella arv och innehåll och tillgången till detta via internet.

50. Europaparlamentet välkomnar tillväxten på marknaden för e-böcker i Europa och anser att denna marknad kan medföra viktiga fördelar för både konsumenter och företag. Det är viktigt att se till att konsumenterna inte möter några hinder när de önskar köpa e-böcker över gränserna oberoende av plattformar och apparater. Det är viktigt att säkra driftskompatibiliteten mellan olika apparater och system för e-böcker.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att anpassa de mervärdesskattesatser som är tillämpliga på varor och tjänster av liknande slag. I ljuset av att man 2015 går över till principen om konsumentens bosättningsland efterlyser parlamentet en dynamisk definition av e-böcker på EU-nivå för att garantera rättslig förutsebarhet.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag som ska se till att mervärdesskattesatserna tillämpas rättvist på kreativt, kulturellt, vetenskapligt och utbildningsrelaterat innehåll, oavsett på vilket sätt användarna får tillgång till det. De reducerade mervärdesskattesatser som finns för innehåll som sprids i fysisk form bör tillämpas också på den digitala motsvarigheten, vilket ökar attraktiviteten hos digitala plattformar och stimulerar till innovativa innehållstjänster och nya sätt för användarna att få tillgång till innehåll på internet.

53. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett konkret förslag för att förtydliga hur informations- och åtgärdsförfaranden fungerar, göra en tydlig tolkning av dessa och erbjuda vägledning om dem.

I riktning mot smarta och driftskompatibla mobilitetstjänster i EU

54. Europaparlamentet efterlyser ytterligare införande av smarta mobilitetssystem som tagits fram genom EU-finansierad forskning, som till exempel den nya generationen av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (Sesar), EU:s trafikstyrningssystem för tåg (ERTMS) och järnvägsinformationssystem, gemenskapens system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet), flodinformationstjänster (RIS), intelligenta transportsystem (ITS) och driftskompatibla sammankopplade lösningar för den nya generationen av system för multimodal transportförvaltning.

55. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att på bred front införa it-verktyg inom de transeuropeiska transportnäten för att förenkla administrativa förfaranden, möjliggöra spårning av last och optimera tidtabeller och transportflöden.

Den digitala inre marknadens internationella dimension

56. Europaparlamentet anser att det behövs mer globalt samarbete för att upprätthålla och modernisera de immateriella rättigheterna i framtiden, vilket är av vital betydelse för innovation, sysselsättning och en öppen världshandel.

Torsdagen den 4 juli 2013

57. Europaparlamentet välkomnar de initiativ som kommissionen nyligen lagt fram, men understryker behovet av att komplettera regleringsramen för efterlevnad av upphovsrätten i den digitala miljön, som måste anpassas till de aktuella kraven, så att överenskommelser med våra handelspartner kan nås på grundval av en modern europeisk lagstiftning.

58. Europaparlamentet konstaterar att e-handeln har vuxit fram utanför de traditionella standardregelverken för handeln. Parlamentet betonar att det behövs ett utökat internationellt samarbete inom Världshandelsorganisationen (WTO) och Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo) för att skydda den globala digitala marknaden och se till att den utvecklas. Parlamentet efterlyser en översyn och en uppdatering av det nuvarande avtalet om informationsteknik inom WTO och uppmanar EU att utreda möjligheten till ett internationellt avtal för den digitala ekonomin.

59. Europaparlamentet anser att om EU-företagens tillträde till digitala marknader och konsumenter på internet begränsas genom bland annat statlig censur i massiv skala, eller om tillträdet till marknaden i tredjeländer begränsas för europeiska leverantörer av tjänster på internet, är det fråga om handelshinder. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att införa en skyddsmekanism i alla framtida handelsavtal, särskilt i de avtal som innehåller bestämmelser om tjänster på internet och om webbgemenskaper där man delar information, i syfte att se till att tredje part inte ålägger IKT-företag i EU att begränsa åtkomsten till webbplatser, avlägsna användargenererat innehåll eller tillhandahålla personuppgifter, till exempel personliga IP-adresser, på ett sätt som strider mot grundläggande fri- och rättigheter. Vidare uppmanas rådet och kommissionen att ta fram en strategi mot åtgärder som tredjeländer vidtar för att begränsa EU-företagens tillträde till de globala internetmarknaderna.

o

o o

60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P7_TA(2013)0328

Krisens konsekvenser för utsatta grupper tillgång till vård

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupper tillgång till vård (2013/2044(INI))

(2016/C 075/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3.3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 151, 153 och 168,

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 21, 23, 24, 25, 34 och 35,

— med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan, särskilt artikel 30 (rätt till skydd mot fattigdom och social utslagning) och artikel 16 (rätt till socialt, rättsligt och ekonomiskt skydd för familjen),

— med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

— med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,

— med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till förordning om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (COM(2011)0607),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Solidaritet i hälsa: att minska ojämlikhet i hälsa i EU* (COM(2009)0567),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande *EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU* (COM(2010)0636),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020* (COM(2011)0173),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Stöd till den strategiska genomförandeplanen inom det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt äldre* (COM(2012)0083),
- med beaktande av kommissionens rapport *Employment and Social Developments in Europe 2012* (sysselsättning och social utveckling i Europa 2012),
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekter på lågkonjunkturen och finanskrisen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomens tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (halvtidsutvärdering) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT C 76 E, 25.3.2013, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁷⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 79.

⁽⁸⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽⁹⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 19.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av människor med funktionshinder och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2013 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sina förklaringar av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽⁷⁾ och av den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rapporterna från 2011 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter: *Irreguljära migranter: Tillgång till hälso- och sjukvård i tio av Europeiska unionens medlemsstater* ⁽⁹⁾ och *Grundläggande rättigheter för irreguljära migranter i EU*,
- med beaktande av den tredje rapporten från kommittén för socialt skydd från mars 2012 med titeln *The social impact of the economic crisis and ongoing fiscal consolidation*,
- med beaktande av rapporten från Doctors of the World med titeln *Access to health care for vulnerable groups in the European Union in 2012*,
- med beaktande av Eurofound:s rapport *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: krisens effekter* ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Eurofound:s rapport *Skuldrådgivningstjänster för hushållen i EU* ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av Eurofound:s rapport *Romernas levnadsvillkor: undermåliga bostäder och dålig hälsa* ⁽¹²⁾,
- med beaktande av Eurofound:s rapport *Aktiv integration av unga människor med hälsoproblem eller funktionsnedsättning* ⁽¹³⁾,
- med beaktande av OECD:s rapport *Health at a glance – Europe 2012*,

⁽¹⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 188.

⁽²⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 112.

⁽³⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 101.

⁽⁵⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0053.

⁽⁷⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 139.

⁽⁹⁾ Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter: *Irreguljära migranter: Tillgång till hälso- och sjukvård i tio av Europeiska unionens medlemsstater*, oktober 2011, <http://fra.europa.eu/en/publication/2012/migrants-irregular-situation-access-healthcare-10-european-union-member-states>.

⁽¹⁰⁾ Eurofound (2012), *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: krisens effekter*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁽¹¹⁾ Eurofound (2012): *Skuldrådgivningstjänster för hushållen i EU*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1189.htm>.

⁽¹²⁾ Eurofound (2012): *Romernas levnadsvillkor: undermåliga bostäder och dålig hälsa*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/02/en/1/EF1202EN.pdf>.

⁽¹³⁾ Eurofound (2012): *Aktiv integration av unga människor med hälsoproblem eller funktionsnedsättning*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, <http://www.eurofound.europa.eu/areas/socialcohesion/illnessdisabilityyoung.htm>.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av ILO:s publikation *Social security for all – Addressing inequities in access to health care for vulnerable groups in countries of Europe and Central Asia*,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0221/2013), och av följande skäl:
 - A. Alla människor är födda fria med samma värde och rättigheter, och det är medlemsstaternas ansvar att främja och garantera dessa rättigheter genom sina författningar och sina offentliga hälso- och sjukvårdssystem. Bristande jämställdhet mellan kvinnor och män i fråga om tillgång till hälso- och sjukvård och i fråga om hälsoresultat förekommer i hela EU.
 - B. EU:s grundläggande värderingar bör respekteras även i en krissituation, och tillgång till vård och omsorg och socialt stöd bör betraktas som en grundläggande rättighet för alla i EU. I stället har flertalet medlemsstater dragit ned på vård, omsorg och sociala tjänster som ett led i sin åtstrammingspolitik och därigenom urholkat den allmänna tillgången till och kvaliteten på tjänsterna.
 - C. Hälso- och sjukvårdssystemen i EU står inför stora utmaningar, till exempel en ihållande statskuldkris i euroområdet som frestar på de offentliga finanserna, en åldrande befolkning, föränderliga vårdtjänster och högre vårdutgifter. Allt detta visar att det finns ett akut reformbehov.
 - D. EU har det mest välutvecklade socialskyddssystemet i världen med störst pålagor för befolkningens sociala förmåner. Det måste vara en politisk prioritering att bevara och bygga ut den europeiska sociala modellen.
 - E. I Tallinnstadgan påpekade WHO att hälsa är en nyckelfaktor för ekonomisk utveckling och välbefinnande.
 - F. Jämlikhetsklyftan växer i ett antal medlemsstater när de fattigaste och mest behövande blir ännu fattigare. År 2011 befann sig omkring 24,2 % av EU:s befolkning i riskzonen för fattigdom eller utestängning. Dessutom har den egenrapporterade hälsan bland låginkomsttagare försämrats, och det har uppstått en allt större hälsoklyfta jämfört med de 25 % som har högst inkomst.
 - G. Antalet långtidsarbetslösa ökar och många medborgare ställs utan försäkringsskydd, vilket begränsar deras tillgång till hälso- och sjukvård.
 - H. De mest utsatta grupperna drabbas oproportionellt hårt av den rådande krisen eftersom de lider av den dubbla effekten av inkomstbortfall och minskade vårdtjänster.
 - I. "Kroniskt fattiga", som ofta är långtidsarbetslösa eller låginkomsttagare, ensamstående föräldrar som är arbetslösa eller bara arbetar ett fåtal timmar i veckan och äldre personer i Central- och Östeuropa räknas genomgående till de mest utsatta grupperna.
 - J. De senaste undersökningarna bekräftar förekomsten av en ny grupp utsatta personer, som tidigare hade det ganska gott ställt men som nu är i trångmål på grund av personliga skulder. Denna nya grupp av tidigare inte utsatta personer kan kanske inte få ekonomin att gå ihop, utan börjar försumma sina räkningar och skuldavbetalningar eller kan inte längre betala nödvändiga vårdtjänster och är rädda att tvingas lämna sin bostad.
 - K. Det är viktigt med offentliga tjänster – som är offentligt ägda och offentligt förvaltade och som präglas av demokratiskt deltagande av användarna – inom områden som behövs för befolkningens välfärd, exempelvis hälsa, utbildning, rättsväsende, vatten, bostäder, transport och barn- och äldreomsorg.
 - L. Hälso- och sjukvårdens fragmentering kan leda till en situation där många patienter inte får den medicinska vård de behöver, medan andra får onödigt eller till och med skadlig vård.

Torsdagen den 4 juli 2013

- M. Krisen har ökat risken för långvarig utslagning från arbetsmarknaden, framför allt för unga människor, som är de som är mest utsatta för krisens effekter på framtida delaktighet på arbetsmarknaden och framtida inkomster.
- N. Allt fler människor i EU fortsätter att arbeta efter den lagstadgade pensionsåldern, delvis på grund av ekonomiska behov, eftersom andra inkomstkällor efter pensioneringen är satta under tryck.
- O. Kostnaderna för tjänster till användarna ökar i vissa medlemsstater, vilket innebär att många människor inte längre har råd att betala för de tjänster de behöver för att tillgodose sina behov. Detta leder i sin tur till förlorad självständighet, ytterligare stress i hemmiljön eller på arbetet och eventuellt skadliga hälsoeffekter som leder till social utslagning.
- P. Hälso- och sjukvårdssystemen kan (oavsiktligt) skapa hinder för tillgång till vård eller tillhandahålla vård av olika kvalitet till personer som delar mer än en skyddad egenskap, till exempel kön, ålder eller tillhörighet till en minoritetsgrupp.
- Q. Vissa sociala trygghetssystem ändras för att avskaffa eller begränsa tillgången till vård för vissa grupper och till ersättning för vissa behandlingar och läkemedel ⁽¹⁾, vilket medför ökade risker för den personliga hälsan och folkhälsan samt för hållbarheten på sikt för dessa system.
- R. I nuläget tillhandahålls enligt uppskattningar den största delen av all vård i EU av informella, obetalda vårdare. Denna enorma resurs hotas av olika demografiska förändringar och den ökande omsorgsbördan.
- S. Rätten till olika former av samhällsservice både i hemmet och inom särskilt boende och till annan service, bland annat personligt stöd, fastställs i artiklarna 19 och 26 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
- T. Orsakerna till att barn placeras i alternativ vård och omsorg är komplicerade och mångfasetterade, men har ofta ett direkt eller indirekt samband med fattigdom och social utestängning.
- U. Bristen på korrekt och tillgänglig information kan bidra till att utsatta grupper inte får tillgång till sådan vård som de behöver och har rätt till.
- V. Rapporter visar att det blir allt svårare för vissa EU-medborgare och andra personer som har laglig rätt till vård att få tillgång till denna i gränsöverskridande situationer.
- W. De medicinska demografiska problemen (begränsat vårdutbud i vissa geografiska områden) i flera medlemsstater gör det svårare för utsatta grupper att få tillgång till vård.
- X. Det rapporteras allt oftare om tilltagande social segregering och aggressioner som leder till verbala och fysiska angrepp på minoriteter och utsatta människor. Sådana händelser bör rapporteras i detalj.
- Y. I vissa medlemsstater leder tillbakagången i politiken för personer med funktionsnedsättning, inlärningssvårigheter eller psykiatriska sjukdomar till att man går över från en inkluderande rättighetsbaserad ansats som syftar till fullständig integrering i samhället till den tidigare mer institutionella och segregeringande ansatsen.
- Z. Det finns en stor sysselsättningspotential i vård- och omsorgssektorn i hela EU.

⁽¹⁾ Se exempelvis artikel 5 i Spaniens kungliga dekret nr 16/2012 av den 20 april 2012, som trädde i kraft den 28 december 2012. Finns på http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/rd16-2012.html#a5.

Torsdagen den 4 juli 2013

- AA. Många arbetstillfällen i vård- och omsorgssektorn i vissa medlemsstater är fortfarande dåligt betalda, ofta utan formella anställningsavtal och andra grundläggande rättigheter för arbetstagarna, och är inte attraktiva på grund av hög risk för fysisk och emotionell stress, risk för utbrändhet och brist på karriärmöjligheter. Sektorn erbjuder få utbildningsmöjligheter, och arbetskraften består främst av äldre, kvinnor och migrerande arbetstagare. I EU tillhandahålls ofta vård av informella, obetalda vårdare, som själva kan betraktas som en utsatt grupp på grund av ökad press att tillhandahålla en mer sofistikerad och tekniskt krävande vård. I många medlemsstater finns det inte vård av hög kvalitet för alla oavsett inkomst.
- AB. Övergången från institutionaliserad till samhällsbaserad vård kräver ökat bostadsrelaterat stöd för utsatta personer, så att de kan leva ett självständigt liv.
- AC. Ungdomar som lämnar vårdmiljön för ett självständigt liv är särskilt exponerade för risken för fattigdom och social utslagning.
- AD. Ett ökande antal äldre måste klassificeras som utsatta personer.
- AE. Fattiga EU-medborgare från andra medlemsstater och tredjelandsmedborgare som omfattas av ett socialförsäkringskydd i en annan medlemsstat kan också ha stora problem att få tillgång till vård.
- AF. Alla människor har rätt till en levnadsstandard som gör att de och deras familjer kan åtnjuta hälsa och välbefinnande.
- AG. Det är viktigt att understryka betydelsen av det civila samhället och dess organisationer, som spelar en mycket viktig roll för att nå ut till marginaliserade grupper.
- AH. Hälsoskydd har en viktig inverkan på livskvaliteten, livslängden och människors värdighet.
- AI. Omkring 10 % av alla födselar i EU under ett och samma år är prematura (gestationsålder under 37 veckor). Mödrar till för tidigt födda barn saknar ofta tillgång till hälso- och sjukvård av tillräcklig standard, vilket försvårar situationen när man ser till balansen mellan yrkes- och familjeliv.
- AJ. Fattigdom, otillräcklig utbildning och en lägre nivå av social integration leder till dåliga hälsoreultat. De främsta hindren för hälso- och sjukvård bland utsatta grupper är bristande kunskaper om och förståelse av vårdsystemet, administrativa problem, bristande kunskaper om sjukdomsprevention samt brist på fysisk tillgång till tjänster.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anmoda medlemsstaterna att tillhandahålla information om de åtstramningsåtgärder som genomförs samt att utföra sociala konsekvensanalyser av åtstramningsåtgärderna och inbegripa rekommendationer om hantering av åtgärdernas sociala och ekonomiska inverkan på medellång och lång sikt i de landsspecifika rekommendationerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet utarbeta och delge parlamentet sammanfattande rapporter om dessa analyser. Parlamentet begär att den europeiska planeringsterminen inte bara ska fokusera på de sociala trygghetssystemens ekonomiska hållbarhet utan även ska beakta eventuella konsekvenser för vårdtjänsternas tillgänglighet och kvalitet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra och främja sociala investeringar i sociala tjänster, såsom vård- och omsorgssektorn och den sociala sektorn, som är av väsentlig betydelse med tanke på de demografiska förändringarna och krisens sociala konsekvenser och som har stor potential att skapa nya arbetstillfällen.
 3. Europaparlamentet är övertygat om att de nödvändiga reformerna bör ta tag i hälso- och sjukvårdens kvalitet och effektivitet, förbättra tillgången till rätt vård i rätt tid och rätt miljö, hålla människor friska och garantera att vanliga, onödiga komplikationer av sjukdomar förebyggs i största möjliga mån.

Torsdagen den 4 juli 2013

4. Europaparlamentet erinrar om att medlemsstaterna har enats om att anta en strategi som går från "kurativa" åtgärder som hanterar symtomen på utanförskap och ohälsa mot "preventiva" åtgärder "för att öka livskvaliteten och minska den börda som kroniska sjukdomar, sårbarhet och funktionshinder innebär" ⁽¹⁾. Parlamentet framhåller i detta sammanhang de långsiktiga kostnaderna för underlåtenhet att vidta åtgärder.
5. Europaparlamentet anser att det är dålig ekonomi att lämna utsatta personer utan tillgång till vård- och omsorgstjänster, eftersom det kan få en långsiktig negativ inverkan på både vårdkostnaderna, den personliga hälsan och folkhälsan.
6. Europaparlamentet anser att många av de kortsiktiga kostnadsminskningsåtgärder som för närvarande vidtas – till exempel krav på forskottsbetalning för att få tillgång till vård, högre gräns för egna utgifter och uteslutning av utsatta grupper, från tillgång till vård – inte har bedömts till fullo utifrån sina vidare sociala och ekonomiska konsekvenser eller potentiellt diskriminerande effekter och långsiktiga följder, såsom folkhälsorisker och eventuella konsekvenser för medellivslängden. Parlamentet understryker att sådana åtgärder får oproportionerligt negativa följder för utsatta grupper.
7. Europaparlamentet anser det beklagligt att den sociala stämpel som följer av vissa medicinska tillstånd avskräcker personer från att söka nödvändig vård, vilket också kan leda till att exempelvis smittsamma sjukdomar förblir obehandlade, med den folkhälsorisk som detta medför.
8. Europaparlamentet beklagar de oproportionerliga följder som länders rutiner för gripande och rapporteringsskyldigheter kopplade till tillämpningen av invandringslagstiftningen får för papperslösa flyktingars möjlighet att få medicinsk vård ⁽²⁾.
9. Europaparlamentet inser att det finns ett nära samband mellan olika former av utsatthet, erfarenheter av institutionaliserad vård, bristande tillgång till samhällsbaserad vård av hög kvalitet och därav följande hemlöshet. Parlamentet påminner om att vård- och omsorgstjänster kan vara viktiga för att förebygga och hantera fattigdom och social utslagning, även extrema former som hemlöshet. Parlamentet betonar att grupper som är utsatta på flera sätt, till exempel romer, personer utan giltigt uppehållstillstånd och hemlösa personer, alla löper extra hög risk att utestängas från riskförebyggande kampanjer, undersökning och behandling.
10. Europaparlamentet pekar på de långsiktiga negativa effekterna av nedskärningar i förebyggande vårdinsatser i kristider. Parlamentet anser att förebyggande åtgärder, om de måste minskas, åtminstone bör återföras till hittillsvarande nivå, för att bevara kontinuiteten och inte förstöra infrastrukturen. Parlamentet framhåller att den ekonomiska och sociala krisen och den så kallade åtstramningspolitik som ålagts vissa medlemsstater inte får leda till minskade investeringar i den nationella hälso- och sjukvården utan att dessa tjänster, på grund av sin betydelse och nödvändighet, tvärtom bör stärkas ytterligare för att tillgodose människors behov, främst bland de mest utsatta grupperna.
11. Europaparlamentet anser att åtstramningsåtgärder under inga omständigheter får beröva medborgarna deras tillgång till grundläggande sociala tjänster och hälso- och sjukvård eller till innovativa, högkvalitativa sociala tjänster och inte får vända positiva politiska utvecklingstendenser.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja rekrytering inom sociala omsorgstjänster och anstränga sig för att göra sektorn mer attraktiv som ett möjligt yrkesval för unga.
13. Europaparlamentet betonar att allt fler EU-medborgare som bor i ett annat EU-land än sitt hemland saknar sjukförsäkring, till exempel på grund av arbetslöshet eller för att uppehållstillståndet har gått ut. Parlamentet understryker att EU-medborgare som omfattas av en sjukförsäkring i ett annat EU-land ofta har svårt att få vård, eftersom de måste betala i förväg.
14. Europaparlamentet är bekymrat över att personer med funktionsnedsättning i hela EU drabbas oproportionellt hårt av nedskärningarna i de offentliga utgifterna, och att de till följd av detta förlorar stödtjänster som hjälper dem att leva ett självständigt liv i samhället.

⁽¹⁾ Rådets slutsatser om hälsosamt och värdigt åldrande, 2980:e sammanträdet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), november 2009.

⁽²⁾ Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter föreslår i sina riktlinjer *Gripande av migranter som invandrat olovligt – grundläggande rättigheter* ett antal nyckelprinciper för medlemsstaterna i fråga om rutiner för upptäckt och rapportering inom och i närheten av sjukvårdsinrättningar: http://fra.europa.eu/sites/default/files/document-on-apprehensions_1.pdf

Torsdagen den 4 juli 2013

15. Europaparlamentet anser att detta leder till att allt fler personer fastnar i institutionaliserad vård under längre perioder och till att personer med funktionsnedsättning blir än mer socialt marginaliserade i EU, vilket står i direkt strid med EU:s åtaganden enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020.

16. Europaparlamentet betonar att vård för personer med funktionsnedsättning bör ges på ett lättillgängligt sätt inte bara vad gäller infrastruktur utan även i fråga om kommunikation, som är särskilt viktig när det gäller personer med mentala funktionsnedsättningar (inlärningssvårigheter). Parlamentet framhåller behovet av att uppmuntra utbildning av vårdare och allmänläkare i att ge vård på ett lättillgängligt sätt.

17. Europaparlamentet anser att alla nedskärningar i vård- och stödtjänster för unga eller andra utsatta grupper riskerar att undergräva befintliga EU-åtgärder för aktiv integrering. Parlamentet betonar att hög ungdomsarbetslöshet innebär ytterligare belastning för alla typer av sociala tjänster och att riktade åtgärder skulle kunna förbättra situationen.

18. Europaparlamentet påpekar att den till följd av krisen stigande arbetslösheten och långtidsarbetslösheten har lett till att många medborgare – långtidsarbetslösa och deras anhöriga – inte har tillgång till offentlig hälso- och sjukvård, social trygghet och medicinsk behandling. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, i synnerhet de med högst arbetslöshet, att snabbt och effektivt ta itu med denna viktiga fråga genom att vidta nödvändiga åtgärder.

19. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rekommendation *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* av den 20 februari 2013. Parlamentet inser att det är både viktigt och kostnadseffektivt att investera i barn i unga år så att de kan utveckla hela sin potential. Parlamentet inser att investeringar i sociala tjänster av hög kvalitet är nödvändiga för att utveckla lämpliga och effektiva tjänster för skydd av barn och för att ta fram omfattande förebyggande strategier. Parlamentet påminner om vikten av ett livslångt perspektiv och av hälsofrämjande, prevention och tidiga diagnoser. Parlamentet betonar att den senaste mässlingsepidemin har visat hur viktiga kostnadsfria vaccinationer för barn är för folkhälsan.

20. Europaparlamentet framhäver det sociala och ekonomiska bidraget från vårdande anhöriga och frivilliga (informell vård) och det allt större ansvar som läggs på dem i och med att de tjänster som tillhandahålls blir antingen färre eller dyrare. Parlamentet anser att åtstramningsåtgärder inte får leda till att informella vårdare blir än mer överbelastade. Parlamentet understryker vikten av att erkänna vårdarnas kompetens och garantera en god arbetskvalitet. Parlamentet kräver också att vårdande anhöriga ska få hjälp och stöd att förena vård och yrkesliv och anser att vårdtid måste kunna tillgodoräknas i pensionen. Parlamentet betonar att de flesta vårdtjänster inom EU utförs informellt, dvs. av anhöriga och frivilliga. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att värdera och ersätta dessa insatser högre.

21. Europaparlamentet konstaterar att allt fler kvinnor förvärvsarbetar (även om de tjänar 18 % mindre än män) och att kvinnor samtidigt relativt ofta har vård- och omsorgsansvar (78 % av alla vårdare är kvinnor), vilket innebär en prövning för målet om en tillfredsställande balans mellan yrkes- och familjelivet. Parlamentet anser att det i allmänhet är viktigt med flexibla arbetsvillkor för att människor ska kunna kombinera arbete med vård- och omsorgsansvar. Parlamentet oroas över den negativa inverkan som minskat eller dyrare serviceutbud har på sysselsättningstalen för kvinnor, balansen mellan yrkes- och familjelivet, jämställdheten och det hälsosamma åldrandet.

22. Europaparlamentet påminner om att vårdsektorn av EU har utsetts till ett område med potentiell sysselsättnings-tillväxt och att parlamentet fastställt ett behov av högre löner och bättre utbildning för att vårdyrkena ska bli attraktiva och för att kvaliteten på tjänsterna ska förbättras. Parlamentet påpekar att det råder arbetskraftsbrist inom delar av vård- och omsorgssektorn, och uppmanar medlemsstaterna att öka intresset för vårdutbildningar bland ungdomar och att främja utbildningsåtgärder som kan hjälpa vårdgivare och tjänsteleverantörer att bättre förstå vårdtagarnas behov.

23. Europaparlamentet understryker den allt större betydelsen av en rörlig tjänstesektor för att tillhandahålla tjänster till människor (i såväl tätort som glesbygd).

24. Europaparlamentet understryker hur värdefulla frivilliginsatser är i vården av äldre hjälp- och vårdbehövande människor, även i händelse av isolerade ensamstående personer.

Torsdagen den 4 juli 2013

25. Europaparlamentet uppskattar att det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande valts ut för att hantera utmaningarna med en allt äldre befolkning. Däri ingår målet att förlänga EU-medborgarnas friska levnadstid med två år till 2020. Europa bör dessutom få nytta på tre olika sätt av följande åtgärder:

- i) Förbättring av de äldres hälsa och livskvalitet.
- ii) Hållbarare och effektivare försörjningssystem.
- iii) Möjligheter till tillväxt och marknadstillträde för företag.

26. Europaparlamentet värdesätter det arbete som utförs av organisationer i tredje sektorn och frivilligorganisationer, men anser inte att detta ska vara ett substitut för statens ansvar att tillhandahålla effektiva och pålitliga tjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla som en offentlig nyttinghet, med finansiellt stöd från offentliga resurser.

27. Europaparlamentet hänvisar till den "europeiska kvalitetsramen för långtidsvård", som innehåller principer och riktlinjer för äldre hjälp- och vårdbehövande människors värdighet och välbefinnande och som offentliggjordes inom ramen för kommissionens projekt WeDO ⁽¹⁾.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka hälsokompetensen och informera utsatta grupper som ofta har svårt att få den hjälp de behöver om vilket utbud som finns. Lika viktigt är att få med vårdtagare och vårdgivare i de beslutsprocesser som rör dem.

Rekommendationer

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram jämförbara och aktuella uppgifter i form av en grundläggande analys av tillgången till vård.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med alla relevanta intressenter övervaka och i de nationella reformplanerna ange vilka nationella politiska åtgärder som är oförenliga med fattigdomsminskningsmålet för 2020. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt inrikta sig på de mest utsatta grupperna, avlägsna hindren för tillgång, förbättra och förstärka utnyttjandet och de förebyggande åtgärderna på ett tidigt stadium för att återgå till ett rättighetsbaserat synsätt och förhindra långsiktiga skador och kostnader till följd av underlåtenhet att vidta åtgärder.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna att ta fasta på resultaten av en analys om styrkor och svagheter med Europaåret för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna 2012.

32. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att samarbeta för att försöka genomföra ett maximalt antal program ägnade att förbättra hälsan hos de mest utsatta grupperna, framför allt barn och ungdomar, med avseende på rörligheten, vilken erkänns som en grundläggande rättighet i EU.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka den konflikt som kan uppstå mellan rätten till social trygghet enligt förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾ och tillämpningen av direktiv 2004/38/EG ⁽³⁾, och att rekommendera eventuella ändringar som kan krävas för att minska luckor i täckningen.

34. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att fastställa prioriteringar, undanröja klyftorna mellan män och kvinnor och garantera kvinnor ordentlig tillgång till hälso- och sjukvård och familjeplanering, samt att fästa särskild uppmärksamhet vid andra utsatta och missgynnade grupper i behov av socialt hälsoskydd.

⁽¹⁾ WeDO är ett av Europeiska kommissionen understött projekt (2010–2012). Det leddes av en styrgrupp bestående av 18 partnerorganisationer i tolv av EU:s medlemsstater. Det gemensamma intresset för alla partnerorganisationerna var och är att förbättra livskvaliteten för äldre hjälp- och vårdbehövande människor.

⁽²⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

Torsdagen den 4 juli 2013

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att skyddsklausuler för vård och sociala tjänster och för sociala trygghetssystem ingår i avtal med länder som tar emot ekonomiskt bistånd. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att utveckla användningen av ny teknik som telemedicin för att underlätta tillgången till vård.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja lika tillgång till förskoleverksamhet och att anslå tillräckligt finansiellt stöd till denna service.
37. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att tillhandahålla samhällsbaserade tjänster för barn med funktionsnedsättning.
38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att identifiera och undanröja hinder och barriärer för funktionshindrade personers tillgång till allmänna kommunikationsmedel, tjänster och information.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fastställa prioriteringar för att täppa till luckor och skapa ordentlig tillgång till vårdtjänster i samband med socialt hälsoskydd för utsatta grupper, däribland fattiga kvinnor, invandrare och romer, genom att garantera tillgång till vård av god kvalitet till ett överkomligt pris, en effektiv och ändamålsenlig organisation och tillräcklig finansiering i alla geografiska områden.
40. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att anta strategier som främjar hälsa och förebyggande av sjukdomar genom att garantera de mest missgynnade grupperna gratis, allmän hälso- och sjukvård av hög kvalitet, med särskild uppmärksamhet på att garantera primärvård, förebyggande hälso- och sjukvård samt tillgång till diagnoser, behandling och rehabilitering. Parlamentet vill att nödvändiga medel anslås för att bekämpa de främsta folkhälsoproblemen för kvinnor och garantera rätten till sexuell och reproduktiv hälsa, hälso- och sjukvård för kvinnor som har utsatts för våld samt spädbarnsvård.
41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen grundligare utreda sambandet mellan psykisk och fysisk hälsa å ena sidan och arbetslöshet och anställningsotrygghet å andra sidan – företeelser som har ökat i och med krisen – för att se till att det finns lämpliga planer för hur skadliga effekter av sådan art ska förebyggas och bekämpas.
42. Europaparlamentet rekommenderar starkt att medlemsstaterna förbättrar sina tjänster inom den förebyggande hälso- och sjukvården och primärvården genom att fokusera på att förbättra kvinnors hälsa och tillgång till vård, särskilt kvinnor som bor i avlägsna områden långt från urbana centrum, och satsa på åtgärder för de mest missgynnade grupperna – barn och ungdomar, äldre, personer med funktionsnedsättning, arbetslösa och hemlösa – för att garantera rätten till regelbundna hälsoundersökningar för alla.
43. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att behandla mödravård och neonatalvård, särskilt i samband med prematura födselar, som en folkhälsoprioritering och att införliva den i de europeiska och nationella folkhälsostrategierna.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anordna nödvändiga utbildnings- och fortbildningskurser för all personal som arbetar med vård före graviditet, mödravård och neonatalvård, med syftet att förebygga för tidiga födselar och minska antalet fall av kroniska sjukdomar som drabbar för tidigt födda.
45. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att garantera kvinnor lämpligt stöd under och efter graviditet och amning, genom att erbjuda gratis omvårdnads-/rådgivningstjänster vid behov och lämplig kost, särskilt till dem som ligger i farozonen för fattigdom och social utestängning på grund av den rådande ekonomiska krisen.
46. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att utveckla lämpliga strukturer för att kunna erbjuda socialmedicinska mottagningar och på så vis bättre ta hänsyn till de sämst ställdas levnadsförhållanden.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla lättillgänglig och tydlig information om invandrares rättigheter på alla relevanta språk, inklusive romani.
48. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att vidta åtgärder mot hatbrott och främja antidiskrimineringspolitik, om så är nödvändigt genom att stärka sina nationella antidiskrimineringsmyndigheter och främja utbildning inom myndigheterna.

Torsdagen den 4 juli 2013

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att tillämpa artikel 19 i EUF-fördraget och anta direktivet om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning ⁽¹⁾, för att förbjuda diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och för att införliva principen om likabehandling inom socialt skydd, inklusive social trygghet och hälso- och sjukvård, utbildning och tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster som är kommersiellt tillgängliga för allmänheten, inklusive bostäder.

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra konsekvensbedömningar för att se till att åtgärder som kan påverka de mest utsatta överensstämmer med principerna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och med direktiv 2000/43/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽²⁾.

51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att förebygga hemlöshet, tillhandahålla nödvändig vård för hemlösa och att inte kriminalisera hemlöshet i sin nationella lagstiftning.

52. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla åtgärds- eller finansieringsprogram till stöd för social innovation och/eller vårdrelaterade tjänster inriktas på de tjänster som bäst tillgodoser sociala behov och förbättrar människors livskvalitet, och att programmen utformas i nära samarbete och samråd med de organisationer som försvarar och företräder utsatta grupper.

53. Europaparlamentet hänvisar till sitt initiativ för socialt företagande och framhåller betydelsen av den sociala ekonomin, som med sociala företag effektivt kan stärka den snabbt växande vård- och omsorgssektorn.

54. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och rådet att samarbeta med parlamentet för att öka finansieringen av program som vänder sig till utsatta grupper. Parlamentet uppmanar även kommissionen att vidta alla åtgärder som står till dess förfogande för att säkerställa fullt utnyttjande och maximala utbetalningar av medlen i Europeiska socialfonden (ESF), fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och andra relevanta instrument som tillgodoser behoven hos personer som är utsatta eller riskerar utanförskap, samt att stödja medlemsstaternas arbete med att uppfylla Europa 2020-strategins fattigdomsmål och främja innovation och kvalitet i vård- och omsorgssektorerna. Parlamentet framhåller betydelsen av relaterade finansieringsinstrument, såsom EU:s program för social förändring och social innovation och Europeiska fonden för socialt företagande.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett antal objektiva och subjektiva indikatorer för att mäta och regelbundet offentliggöra materiella och immateriella beståndsdelar i välbefinnande, däribland sociala indikatorer, i syfte att komplettera EU:s och medlemsstaternas BNP- och arbetslöshetsindikatorer och på så vis mäta samhällsutvecklingen och inte bara den ekonomiska utvecklingen.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uttryckligen erkänna den ovärderliga insats som görs av informella vårdare. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att införa och behålla riktade stödåtgärder för vårdare och för frivilligsektorn, i syfte att tillhandahålla mer individuella och kostnadseffektiva insatser av hög kvalitet, till exempel åtgärder som möjliggör balans mellan yrkes- och familjeliv, underlätta bättre samarbete och samordning mellan informella och formella vårdare och säkra en lämplig socialförsäkringspolitik och utbildning för vårdare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta en enhetlig ram för alla typer av ledighet för vård av anhörig. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett direktiv om ledighet för vård av anhörig, som överensstämmer med subsidiaritetsprincipen i enlighet med fördragen.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla korrekt och lättbegriplig information, på relevanta språk och i relevanta format, om rätten till vård och att göra informationen allmänt tillgänglig.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att ta fram tydliga definitioner för yrkesprofiler inom vården som gör det möjligt att exakt avgränsa rättigheter och skyldigheter.

59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera alla potentiella aktörer på lokal, regional och nationell nivå, inklusive arbetsmarknadens parter, i initiativ som rör prevention, hälsa och sociala tjänster.

⁽¹⁾ COM(2008)0426.

⁽²⁾ EGT 180, 19.7.2000, s. 22.

Torsdagen den 4 juli 2013

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja de utbildningsprogram som krävs inom vård- och omsorgssektorerna och att erbjuda stipendier till personer som går relevant utbildning.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att driva en kampanj i syfte att rekrytera unga människor och förbättra allmänhetens syn på vårdsektorn som arbetsgivare.
62. Europaparlamentet kräver att rättigheterna för arbetstagare inom vårdsektorn ska respekteras, däribland rätten till en skälig inkomst och skäliga villkor och rätten att ansluta sig till och bilda fackföreningar med kollektiv förhandlingsrätt.
63. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att stödja nationella, regionala och lokala myndigheter i arbetet med att inrätta hållbara finansieringsprogram för vårdtjänster och utforma utbildnings- och omskolningsprogram för arbetskraften, med hjälp av medel från Europeiska socialfonden.
64. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen arbetsmarknadens parter att utarbeta en formell social dialog om vårdsektorn.

o

o o

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

P7_TA(2013)0329

Internetansluten tv

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om smart-tv (connected TV) (2012/2300(INI))

(2016/C 075/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 10.1 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av artiklarna 11 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av det protokoll om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna som bifogats Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem,
- med beaktande av Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar av den 20 oktober 2005,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)⁽¹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)⁽³⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)⁽⁵⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv)⁽⁶⁾, ändrat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel)⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽⁹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009,
- med beaktande av kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation 98/560/EG av den 24 september 1998 om utvecklingen av konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och informationstjänster genom främjande av nationella system för att uppnå en jämförbar och effektiv skyddsnivå för minderåriga och för den mänskliga värdigheten⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om sakernas Internet⁽¹²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A7-0212/2013), och av följande skäl:

A. Tv-apparater utvecklades ursprungligen för att ta emot linjära sändningssignaler. Audiovisuellt innehåll väcker, till följd av den starka lockelse som det utövar också på det digitala området, stor uppmärksamhet bland allmänheten jämfört med andra elektroniska medietjänster. Det behåller därför tills vidare sin stora betydelse för den enskildas opinionsbildning och den allmänna opinionsbildningen.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁸⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽¹⁰⁾ EUT C 257, 27.10.2009, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽¹²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 24.

Torsdagen den 4 juli 2013

- B. Audiovisuella medietjänster, som i lika hög grad är kulturella som ekonomiska tjänster, är bärare av identiteter, värderingar och åsikter av central betydelse för samhället och demokratin, och kräver därför alljämt specifik lagstiftning i en alltmer konvergent värld.
- C. Den sedan länge väntade tekniska mediekonvergensen, särskilt av tv och radio med internet, har nu blivit verklighet, och den europeiska medie-, kultur- och internetpolitiken måste anpassa lagstiftningen till de nya villkoren och se till att en enhetlig lagstiftning införs och efterlevs, också med tanke på nya marknadsdeltagare från unionen och tredjeländer.
- D. Internet har utvecklats snabbt de senaste 25 åren, och de smarta enheter som har kommit håller på att förändra våra vanor och sätt att titta på tv.
- E. Användningen av internetanslutna enheter ökar, samtidigt som traditionella tjänster emellertid alljämt är populära bland allmänheten.
- F. Såväl linjära och icke-linjära audiovisuella tjänster som ett flertal andra kommunikationstjänster kan redan visas på en och samma bildskärm, kombineras på ett enkelt sätt och konsumeras på en och samma gång.
- G. De linjära tv- och medietjänsternas särskilda samhällsbetydelse innebär att det även fortsättningsvis måste finnas ett oberoende regelverk på medieområdet, eftersom det endast är så som denna betydelse och värnandet om åsiktsmångfald och mediepluralism kan beaktas på ett lämpligt sätt.
- H. Införandet av smart-tv har skakat om den traditionella värdekedjan och gör det nödvändigt att utarbeta en ny strategi.
- I. De tekniska framstegen leder oundvikligen till att användarna till en viss del endast skenbart blir mer självständiga, vilket därför ökar behovet av att säkerställa skyddet av exklusiva rättigheter och innehållens integritet.
- J. Möjligheterna att sprida (interaktiva) onlinetjänster, som drar nytta av TV-utbudets bredd, kommer att öka. En hundraprocentig bredbandstäckning är en grundläggande förutsättning för att öka konsumenternas intresse för mottagningssystem för smart-tv.
- K. Mot bakgrund av den fortskridande mediekonvergensen tolkas begreppet "smart-tv" på ett dynamiskt, teknikneutralt och brett sätt som omfattar alla enheter, även mobila, som möjliggör åtkomst till linjärt och icke-linjärt medieinnehåll, s.k. over-the-top-tjänster och andra applikationer, på en och samma enhet eller bildskärm och därmed sammanför tv- och radioutsändningarnas värld med internetvärlden.
- L. Konkurrenskraft i en konvergent medievärld handlar allt mindre om överföringskapacitet och i tilltagande utsträckning om att nå fram till användarna. Ett ökat antal tjänster innebär att det blir svårare för tjänsterna att nå fram till användaren och åtkomstmöjligheter, möjligheten att snabbt söka efter tjänster samt listor över och rekommendationer om tjänster med största sannolikhet blir avgörande för hur framgångsrika de blir.
- M. De nuvarande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) grundar sig på principen om teknikneutralitet. De återspeglar ännu inte den tekniska konvergensen som pågår. Framför allt skulle den graderade regleringen som skiljer mellan tv-program (inbegripet webbutsändningar och direktsändningar via internet) och audiovisuella medietjänster på begäran kunna bli mindre relevant i sin nuvarande form, trots att olika reglerade informations- och kommunikationstjänster – även sådana som inte omfattas av direktivet om audiovisuella medietjänster utan av direktivet om elektronisk handel, eller utomeuropeiska tjänster som inte omfattas av EU:s lagstiftning – är tillgängliga på en och samma mottagare, vilket kan leda till såväl ojämlika konkurrensvillkor som oacceptabla skillnader när det gäller att skydda användarna och nya frågor om tillgång, spridningssätt och lättheten att hitta innehåll, oavsett medieform.
- N. Dessa nya tjänsteleverantörer kommer att konkurrera direkt med sektorns traditionella aktörer, dels genom att förvärva exklusivt innehåll, inklusive på den europeiska marknaden, dels genom att själva erbjuda nya tjänster.

Torsdagen den 4 juli 2013

- O. Regleringsmålen i direktivet om audiovisuella medietjänster, särskilt de om garantierna för och främjandet av åsiktsmångfald och mediepluralism, skyddet av människans värdighet och av minderåriga liksom uppmuntran till leverantörer av medietjänster att garantera syn- och hörselskadade personer åtkomst och säkerställa en rättvis konkurrens och en kvalitets- och innehållsbaserad reglering av reklam har i princip kvar sin samhällsbetydelse och regleringsberättigande, men på grund av de användningsmöjligheter som öppnas tack vare mottagningssystemen för smart-tv blir dessa skyddsbestämmelser allt mer verkningsslösa och svårare att genomföra.
- P. Distribution av smart-tv-tjänster av hög kvalitet förutsätter att telekommunikationsoperatörerna tillhandahåller en tillräckligt hög överföringshastighet mellan sändningsservrar och abonnenter.
- Q. Smart-tv-enheternas många användningsmöjligheter påverkar de grundläggande principerna i direktivet om audiovisuella medietjänster, såsom kravet på att reklam och program bör hållas åtskilda eller regler om reklamavbrott.
- R. Enbart den omständigheten att det tillfälligt förekommer ett stort antal tjänster leder inte automatiskt till att ovan nämnda regleringsmål uppfylls och därför bör man utvärdera om det även i fortsättningen behövs ett specifikt regelverk för att nå målen och om regelverket på förhand kunde förhindra en eventuell felutveckling.
- S. Smart-tv håller gradvis på att etablera sig och konventionell tv och internet kommer kanske att smälta samman, så som skedde med mobiltelefoni och internet för några år sedan.
- T. Alla åtgärder för att anpassa marknaden så att den gynnar skapande och innovation i Europa bör främjas.
- U. Utvecklingen av smart-tv-system som kombinerar tv och internet gör att användarna kan bläddra utan åtskillnad mellan tv-kanaler och internetjänster, inbegripet webbplatser som tillhandahåller audiovisuellt innehåll utan tillstånd.
- V. Det har visat sig att det inte räcker med transparens och konkurrens för att trygga nätneutraliteten.
- W. Principen om sändningsland i det ursprungliga direktivet om television utan gränser var en milstolpe för informationsfriheten och utvecklingen av en gemensam marknad för tjänster, eftersom medlemsstaterna förband sig att uppfylla kvalitativa minimistandarder och i gengäld införde principen om ursprungsland i form av principen om sändningsland.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera i vilken utsträckning det finns behov av att omarbota direktivet om audiovisuella medietjänster och andra bestämmelser i internet- och medielagstiftningen (t.ex. telekompaketet) med avseende på bestämmelserna om sökbarhet och en diskrimineringsfri tillgång till plattformar för innehållsleverantörer och innehållsutvecklare samt för användare, genom att utvidga begreppet plattformar, för att anpassa befintliga instrument till nya konstellationer. Man bör se till att konsumenterna kan dra nytta av fler valmöjligheter och större åtkomst till audiovisuella medietjänster och att innehållsleverantörer kan få större möjligheter att välja hur de vill sprida sitt innehåll medan de bibehåller kontakten med allmänheten.
 2. Europaparlamentet anser att man i samband med regleringsåtgärder för plattformsoperatörer måste säkerställa en diskrimineringsfri tillgång till plattformarna, så att radioföretag och andra ofta mindre leverantörer kan delta på marknaden på rättvisa villkor.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa definitionen av medietjänster i artikel 1 i direktivet om audiovisuella medietjänster så att behovet av reglering från medlemsstaternas sida knyts starkare till tjänsternas potentiella samhällspolitiska effekter, särskilt deras relevans för åsiktsbildning och mångfald samt till deras redaktionella ansvar.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka, och därvid beakta skillnaden mellan det uppdrag som redaktionellt ansvariga medietjänster har och annat innehåll, om det fortfarande vore lämpligt och nödvändigt med en striktare lagstiftning om tv-plattformar eller om det räcker med ett allmänt diskrimineringsförbud.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mot bakgrund av en eventuell översyn av direktiv 2010/13/EU eller eventuell framtida lagstiftning fortsätta sina ansträngningar att trygga pressfriheten.

Torsdagen den 4 juli 2013

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, på basis av resultaten från sitt samrådsförfarande om "förberedelse för en helt integrerad audiovisuell värld: tillväxt, skapande och värden" ange vilka regleringsmekanismer som fortfarande krävs och är meningsfulla med tanke på konvergensen och vilka som eventuellt bör utarbetas på nytt, för att skapa lika konkurrensvillkor för alla innehålls- och tjänsteleverantörer med beaktande av följande minimikrav, och med bibehållande av de nuvarande övergripande regleringsmålen, så att konkurrensen mellan innehållsleverantörerna blir rättvis och alla användare garanteras största möjliga nytta och lika stora möjligheter att utan diskriminering och med full insyn välja en av flera tjänster av hög kvalitet, varvid ett särskilt fokus ska läggas på att okodade tjänster och tjänster av offentliga leverantörer för allmänheten.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid en eventuell översyn av direktivet om audiovisuella medietjänster säkerställa att det råder rättvis konkurrens mellan alla innehållsleverantörer.
8. Europaparlamentet understryker att dessa nya aktörers utvecklingsstrategi kommer att leda till ett ökat utbud genom att vanliga tv-kanalers innehåll och de tjänster som internet erbjuder kombineras.
9. Europaparlamentet framhåller i anslutning till detta att det finns en risk för att den ekonomiska styrkan och den internationella närvaron hos dessa nya aktörer kan snedvrída denna nya konkurrenssituation till förfång för väletablerade europeiska aktörer.
10. Europaparlamentet betonar att man bör överväga att bibehålla den graderade regleringen av medietjänster, men att denna inte i första hand bör bygga på en åtskillnad av icke-linjära och linjära tjänster utan snarare kopplas till den enskilda medietjänstens potentiella inverkan och det redaktionella ansvaret för denna medietjänst, samtidigt som medlemsstaterna ges lämpligt utrymme att själva besluta om utformningen.
11. Mot bakgrund av den fortskridande konvergensen av tekniken funderar Europaparlamentet över den fortsatta ändamålsenligheten med de regler som kommissionen fastställer i sitt meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst, om omfattande förfaranden för bedömning och analys av de audiovisuella tjänster som public serviceföretagen tillhandahåller på nya distributionsplattformar, utöver sin normala sändningsverksamhet. Detta särskilt eftersom det blir allt svårare för användarna att urskilja om tjänsten i fråga är en traditionell linjär utsändning, en tjänst på begäran eller en annan typ av audiovisuell tjänst.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tänka på framtida utmaningar för smart-tv med hänsyn till industrins konkurrenskraft genom att tillåta flexibla regler för mängden reklam, och beskriva för- och nackdelar.
13. Europaparlamentet betonar att de kvalitativa begränsningarna för audiovisuella medietjänster bör omprövas och anpassas till en hög nivå för alla spridningsformer, så att det skapas ett enhetligt, EU-omfattande konsumentskydd och skydd av barn och ungdomar samt minoriteter.
14. Europaparlamentet begär även att förbudet mot kränkning av människovärdet, förbudet mot hatpropaganda, diskrimineringsskyddet samt principen om tillgänglighet ska gälla i samma utsträckning för alla former av medieinnehåll.
15. Europaparlamentet undrar i anslutning till detta om principen om åtskillnad mellan reklam och programinnehåll kan upprätthållas inom alla medieformer eller om målet om skydd enligt denna princip bättre skulle kunna uppnås om man gjorde så att det inom alla medieformer gick att tydligt känna igen och tydligt skilja mellan reklam och programinnehåll.
16. Europaparlamentet anser att nya förbud eller en utvidgning av gällande förbud mot reklam och andra ingrepp i reklamen som finansieringsinstrumentet bör förhindras, så att nya affärsmodeller även kan användas inom den digitala tv-världen.
17. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att public servicesektorn inte enbart är beroende av reklamfinansiering, så att den kan bibehålla sin oberoende ställning och uppmanar medlemsstaterna att stödja insatser för att finansiera denna sektor.
18. Europaparlamentet framhåller att nya reklamstrategier som använder ny teknik för att bli mer effektiva (skärmdumpning, konsumentprofilering, multiskärmsstrategier) väcker frågor om skyddet av konsumenterna och deras privatliv och personuppgifter. Parlamentet framhåller därför att det finns ett behov av att utarbeta en uppsättning konsekventa regler som ska gälla för dessa strategier.

Torsdagen den 4 juli 2013

19. Europaparlamentet uppmanar de europeiska audiovisuella aktörerna att fortsätta arbetet med att utveckla sammanhängande och attraktiva tjänster, särskilt på internet, för att berika det europeiska utbudet av audiovisuellt innehåll.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om och hur vissa innehållsleverantörers sökbarhet på enheter kopplade till förstaskärmar, såsom tv-apparater som är kopplade till internet, kan prioriteras. Detta kan antingen ske genom att medlemsstaterna tilldelar dem ett public service-uppdrag eller genom att de åläggs att bidra till att främja mål av allmänt intresse, särskilt garantier för mediepluralism och kulturell mångfald, eller att de själva förbinder sig att uppfylla sådana skyldigheter som främjar såväl rapporteringens kvalitet och oberoende som åsiktsmångfalden.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att som komplement till sådana obligatoriska bestämmelser pröva i vilken utsträckning regleringsmålen i direktivet om audiovisuella medietjänster, särskilt i fråga om skyddet av minderåriga och skyddet av människans värdighet, långsiktigt kan garanteras genom en omorganisation av medieregleringen i riktning mot stimulans- och certifieringssystem och ökad sam- och självreglering så att den flexibilitet som är nödvändig för en rättvis konkurrens mellan medietjänsteleverantörerna garanteras. Parlamentet betonar dock att eventuella sam- och självregleringsåtgärder endast kan komplettera lagstiftningen och att efterlevnaden av dem måste övervakas och deras effektivitet utvärderas av ett oberoende tillsynsorgan.
22. För att undvika en eventuell snedvridning av konkurrensen föreslår Europaparlamentet därför att samma regler ska gälla för samma tjänster, oavsett överföringsmetod.
23. Europaparlamentet oroas dessutom i detta sammanhang av den ökande konkurrensen till följd av närvaron av internationella aktörer som inte omfattas av europeiska regler och skyldigheter.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att dessa plattformar bedriver sin verksamhet under rättvisa konkurrens- och marknadsvillkor och i enlighet med allmänintresset och att driften bygger på användarnas efterfrågan och öppna eller driftskompatibla standarder, samt att en eller flera leverantörer förhindras att utnyttja sin ledande ställning.
25. Europaparlamentet framhåller i samband med detta behovet av att fundera över utvecklingen av regelverket, regleringen av smart-tv samt referenssystemen för innehåll.
26. Europaparlamentet vill se ett regelverk för smart-tv-plattformar som garanterar åtkomst till programföretagens innehåll och detta innehålls integritet, insyn för användarna och tillämpning av grundläggande etiska regler (såsom skydd av minderåriga och av privatlivet).
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra alla EU-medborgares mediekunskap, särskilt genom initiativ och samordnade åtgärder för att förbättra förståelsen av linjära och icke-linjära tjänster.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att åtgärder vidtas av i synnerhet tv-tillverkarna och tjänsteleverantörerna för att förbättra åtkomsten till linjära och icke-linjära medietjänster för äldre och personer med funktionsnedsättning, såsom syn- och hörselskadade personer.
29. Europaparlamentet anser att plattforms- och portaltjänster bör utformas på ett driftskompatibelt sätt, för att tillåta tredje man att oberoende av överföringsmetod och utan att diskrimineras tillverka och marknadsföra egna applikationer.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge rättsliga garantier för att allt innehåll på nät och på plattformar i princip ska göras tillgängligt i samma kvalitet.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta rättsligt bindande åtgärder för att se till att nätoperatörer systematiskt behandlar alla datapaket lika när de vidarebefordrar dem från sändare till mottagare, dvs. att de inte prioriterar vissa paket på grundval av t.ex. ursprung, innehåll, användning eller användaravgift, eftersom detta skulle kunna strida mot målet om att garantera rättvis tillgång till tjänster för alla, uppgiftsskyddet, förbudet mot datamanipulering, principen om innehållets integritet samt målet om att skapa rättvisa konkurrensvillkor.
32. Europaparlamentet fäster uppmärksamhet vid konsekvenserna av skillnaderna mellan momssystemen på EU-nivå, skillnader som kommer att bli ännu mer markanta i och med införandet av smart-tv.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftning om garantier för nätneutralitet.

Torsdagen den 4 juli 2013

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge rättsliga garantier för skyddet av den personliga integriteten i samband med linjära och icke-linjära tjänster på smart-tv-plattformar och framför allt förbjuda överbländning eller skalning av dessa tjänster genom plattformslieferantörer eller tredje part med innehåll eller andra tjänster, såvida dessa inte uttryckligen har initierats av användaren och, när det gäller innehåll som inte kan räknas som enskild kommunikation, har godkänts av innehållslieferantören. Parlamentet påpekar att det även är förbjudet för en tredje part att utan tillstånd göra ingrepp i, eller att dekryptera, använda eller vidarebefordra en leverantörs innehåll eller sändningssignal.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga åtgärder för att ta hänsyn till risken att portaler och sökmaskiner hänvisar till webbsidor som saknar tillstånd.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att skyddet för audiovisuella medietjänster enligt de särskilda krav som fastställs i direktivet om audiovisuella medietjänster inte får kringgås genom att tjänsterna tillhandahålls på andra plattformar utan tillstånd.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att applikationer på portaler inte startar automatiskt utan att starten alltid måste initieras av användaren, att en återgång till den tidigare använda tjänsten enkelt kan ske när som helst med endast en knapptryckning (t.ex. genom en s.k. röd knapp-funktion), vilket tydligt ska meddelas, samt att när applikationen stängs ska den tidigare använda tjänsten återigen visas fullt ut i bild och ljud.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att innehållslieferantörer kan vidta rättsliga åtgärder mot sådana applikationer på smart-tv-plattformar som möjliggör eller uppmuntrar till spridning utan tillstånd av det innehåll som innehållslieferantören tillhandahåller.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när så är upphovsrättsligt relevant arbeta för enkelt hanterbara system för klarering av rättigheter som gör det möjligt att oförändrat och fullständigt återge medietjänstleverantörers icke-linjära tjänster på tredjepartsplattformar.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att anonym användning av tv- och onlinetjänster med hjälp av smart-tv-enheter som säljs eller importeras till EU i princip garanteras och fullt ut uppfyller EU:s regler om integritets- och personuppgiftsskydd.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undanta audiovisuella medietjänster från liberaliseringsåtgärder i förhandlingar om internationella handelsavtal med tanke på dessa tjänsters dubbla karaktär och samhällsbetydelse och samtidigt se till att begreppet "audiovisuella medietjänster" utvecklas så att det återspeglar den fortsatta digitaliseringen och mediekonvergensen.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att även framtida smart-tv-tjänster uppfyller befintlig lagstiftning om skydd av barn, om förbud mot vissa typer av reklam av hälsoskäl, om förbud mot hets mot folkgrupp, om åtskillnad mellan nyheter och reklam, om insyn i ägarförhållanden och om integritetsskydd, eftersom detta är bestämmelser som har blivit en del av EU:s regelverk och som inte får kringgås med förevändningen att det handlar om teknisk utveckling. Parlamentet vill särskilt att tjänsteförleverantörer och leverantörer av smart-tv-utrustning utanför EU ska upplysas om att tillämplig lag är den lagstiftning som gäller i det land där tjänsten tillhandahålls och inte den i det land där leverantörerna har sitt registrerade säte.
43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i förhandlingarna om den fleråriga budgetramen tänka över nedskärningarna i medel från det ursprungligen föreslagna beloppet på 9,2 miljarder euro till 1 miljard euro till generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik (CNECT) så att vidareutvecklingen av telekommunikationsinfrastrukturen täcks.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till viktiga frågor om skyddet av användarna, såsom skyddet av minderåriga, och menar att elektroniska programguider skulle kunna bli en plattform för att hantera dessa frågor.
45. Europaparlamentet beklagar att stora delar av Europa fortfarande har en begränsad internetinfrastruktur och påminner kommissionen om att konsumenternas åtkomst till snabba internetanslutningar är centralt för att kunna utnyttja potentialen hos smart-tv.

Torsdagen den 4 juli 2013

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

P7_TA(2013)0331

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning avseende justeringen av den fleråriga budgetramen, för att ta hänsyn till utgiftskraven som följer av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning avseende justeringen av den fleråriga budgetramen, för att ta hänsyn till utgiftskraven som följer av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (COM(2013)0157 – C7-0074/2013 – 2013/2055(ACI))

(2016/C 075/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0157),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 29,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2013, slutgiltigt antagen den 12 december 2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2013 för budgetåret 2013 som kommissionen antog den 18 mars 2013 (COM(2013)0156),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1/2013 som rådet antog den 26 juni 2013 (11607/2013 – C7-0199/2013),
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0247/2013) och av följande skäl:
 - A. Kommissionen har i enlighet med punkt 29 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, parallellt med ändringsbudget nr 1/2013, förelagt budgetmyndigheten ett förslag som syftar till att justera den fleråriga budgetramen för att föra in de åtagande- och betalningsbemyndiganden i 2013 års budget som krävs för att täcka utgifter i samband med Kroatiens anslutning till unionen den 1 juli 2013.
 - B. Den föreslagna ökningen på 666 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden och 374 miljoner EUR i betalningsbemyndiganden återspeglar det finansiella paket som man enades om i samband med konferensen inför anslutningen den 30 juni 2011, med undantag för rubrik 5, eftersom de administrativa utgifterna i samband med anslutningen redan har tagits upp i budgeten för 2013.
- 1. Europaparlamentet tar del av förslaget till beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, som lagts fram av kommissionen, och rådets ståndpunkt om detta.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 66, 8.3.2013.

Torsdagen den 4 juli 2013

2. Europaparlamentet understryker att denna översyn är av rent teknisk karaktär och endast en följd av den enhälliga överenskommelsen om fördraget om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (anslutningsfördraget) som unionens 28:e medlemsstat. Parlamentet betonar att denna översyn av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, som följer på ändringsbudget nr 1/2013, av detta skäl har hållits åtskild från den pågående politiska interinstitutionella diskussionen om hur man ska hantera frågan om utestående betalningar från 2012 och från förhandlingarna om ändringsbudget nr 2/2013.
3. Europaparlamentet påminner om att resurserna för att finansiera en ny medlemsstats anslutning till unionen enligt punkt 29 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 måste tillgodoses genom en justering av budgetramen, dvs. en översyn av taken för åtagande- och betalningsbemyndigandena för 2013.
4. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att den åttaveckorsperiod som föreskrivs i artikel 4 i protokollet (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen avseende information till de nationella parlamenten om utkast till lagstiftningsakter inte gäller i budgetfrågor. Parlamentet beklagar därför att rådet, trots den snäva tidsramen för ikraftträdandet av denna justering av ändringsbudget nr 1/2013, ändå har låtit denna period löpa ut före antagandet av sin ståndpunkt, vilket lett till att den tid för parlamentets antagande som föreskrivs i fördraget har minskat.
5. Europaparlamentet beklagar dessutom de svårigheter som rådet hade, även efter att tidsfristen på åtta veckor löpt ut, med att nå en överenskommelse om denna justering, vilket har lett förseningar när det gäller tillgången till finansiering för Kroatien, som skulle ha gällt från och med den 1 juli 2013. Parlamentet framhåller att detta inte får bli ett prejudikat för kommande utvidgningar.
6. Europaparlamentet välkomnar att rådet slutligen nådde en överenskommelse om en justering utan några kompensationer av taken för betalningar för 2013 med de 374 miljoner EUR som begärts. Parlamentet anser med tanke på det begränsade belopp som avses och den nuvarande bristen på betalningsbemyndiganden i budgeten för 2013, att detta är rätta sättet att uppfylla det åtagande som medlemsstaterna ingick vid undertecknandet av anslutningsfördraget och iakta bestämmelserna i punkt 29 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006.
7. Europaparlamentet beklagar dock när det gäller justeringen av åtagandena, att rådet beslutade att ignorera den politiska betydelsen av att kommissionens förslag som sådant antogs, och istället valde att kompensera de bemyndiganden som begärts. Parlamentet anser att den ståndpunkten strider mot andan i det enhälliga beslut som fattades i samband med undertecknandet av anslutningsfördraget och i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006. Parlamentet betonar att ett sådant beslut sänder en felaktig politisk signal inte bara till Kroatien utan även till de andra kandidatländerna. Parlamentet betonar att det beslutet endast godtas för att det avser de sista sex månaderna av den nuvarande fleråriga budgetramen (2007–2013). Parlamentet påpekar att detta inte bör bli ett prejudikat för framtida utvidgningar som kan komma att äga rum under nästa fleråriga budgetram (2014–2020).
8. Europaparlamentet beklagar att rubrik 5 har fastställts som huvudkällan för att göra kompensationer för åtaganden, eftersom detta skulle kunna leda till att nödvändiga medel saknas för att täcka de omtvistade lönejusteringarna om domstolen skulle komma med ett avgörande redan under 2013.
9. Med tanke på att det ur politisk synvinkel är viktigt och ur rättslig synvinkel är brådskande att Kroatien får den finansiering som behövs, beslutar Europaparlamentet dock att godkänna det beslut som bifogas denna resolution, med rådets ändringar.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, med bilagor, till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 4 juli 2013

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning avseende justeringen av den fleråriga budgetramen, för att ta hänsyn till utgiftskraven som följer av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2013/419/EU.)

P7_TA(2013)0332

Utarbetande av kommissionens arbetsprogram för 2014

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om Europaparlamentets prioriteringar för kommissionens arbetsprogram för 2014 (2013/2679(RSP))

(2016/C 075/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram för 2013 (COM(2012)0629),
- med beaktande av Europa 2020-strategin,
- med beaktande av *slutsatserna* från Europeiska rådets möte den 27–28 juni 2013,
- med beaktande av det senaste ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽¹⁾, särskilt bilaga IV,
- med beaktande av artikel 35.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den långvariga krisen kommer inte att kunna övervinnas utan att man avsevärt fördjupar den europeiska integrationen, och den finansiella och ekonomiska krisen och skuldskrisen har understrukt behovet av demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet.
 - B. Kommissionen bör lägga fram förslag om åtgärder för att bevara och stärka Europas sociala marknadsekonomiska modeller, i syfte att reparera de skador som orsakats av den långvariga recessionen, så att vi kan återgå till full sysselsättning och tillväxt.
 - C. Banksystemets bräcklighet, medlemsstaternas fortsatta problem med skulder och underskott, förlusten av unionens konkurrenskraft i den globala ekonomin, den höga ungdomsarbetslösheten och det sociala lidande som den ekonomiska nedgången resulterat i utgör helt nya utmaningar för EU.
 - D. Budgetrelaterade val på unionsnivå måste svara mot EU:s politiska prioriteringar, inte bara mätt i pengar utan även i fråga om flexibilitet och jämvikt.
 - E. Kommissionens roll är att arbeta för EU:s allmänna intresse, ta lämpliga initiativ i detta syfte, säkerställa en korrekt tillämpning av fördragen, övervaka genomförandet av unionslagstiftningen, utöva en samordnande, verkställande och förvaltande funktion samt föreslå lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Torsdagen den 4 juli 2013

F. I slutet av den innevarande valperioden läggs alla oavslutade ärenden ned om inte parlamentet, rådet eller kommissionen inkommer med en motiverad begäran om att specificera ärenden, där man gjort betydande framsteg i det ordinarie lagstiftningsförfarandet, ska återupptas av det nyvalda parlamentet.

DEL 1

1. Europaparlamentet vill se en förstärkt demokratisk process inom den ekonomiska styrningen, med större deltagande från parlamentets sida, vilket kommer att bidra till att förbättra medborgarnas förtroende för EU:s hantering av krisen. Här bör kommissionen fullgöra sin uppgift enligt fördragen, vilken är oförenlig med en delegering till oansvariga organ av en beslutsfattande roll i EU:s ekonomiska styrning. Parlamentet är särskilt angeläget om att skärpa kommissionens ansvarsskyldighet när den handlar i sin egenskap av trojkamedlem.

2. Europaparlamentet anser, efter slutförandet av de politiska förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2014–2020, att kommissionen bör prioritera att den nya budgetramen fungerar smidigt, inklusive de nya regler om flexibilitet som man kom överens om inom ramen för dessa förhandlingar. Parlamentet förväntar sig att den nya kommissionen, när den tillträder, formellt förbinder sig att genomföra en översyn av den fleråriga budgetramen senast före utgången av 2016, vilket också kommer att göra det möjligt för det nya Europaparlamentet att ompröva EU:s prioriteringar.

3. Europaparlamentet finner betalningssituationen för 2014 särskilt bekymmersam, och uppmanar kommissionen att vid behov lägga fram förslag om ändringsbudgetar under loppet av det kommande året.

4. Europaparlamentet lägger stor vikt vid frågan om reformer av systemet för EU:s egna medel. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att högnivågruppen om egna medel sammankallas och inleder sitt arbete så snart som möjligt, så att dess inledande resultat finns tillgängliga senast vid utgången av 2014. Detta slås nämligen fast i den gemensamma förklaringen om egna medel som ingår i överenskommelsen om den fleråriga budgetramen.

5. Europaparlamentet erinrar om att EU:s budget ska återspegla EU:s politiska prioriteringar, och betonar att EU:s budget är en investeringsbudget med stark hävstångseffekt. Kommissionen uppmanas med enfaset försvara EU-budgeten i syfte att stimulera strategiska investeringar genom ett europeiskt mervärde, för att få den europeiska ekonomin på fötter igen.

6. Europaparlamentet anser att arbetstillfällena är högsta prioritet och att alla tillgängliga EU-medel måste användas för att bevara de arbetstillfällena som finns och skapa nya arbetstillfällena för ungdomar, särskilt inom tjänstesektorn, industrin och den digitala ekonomin. Investeringar för att stärka EU:s konkurrenskraft kommer därför att bli avgörande under nästa och kommande år.

7. Europaparlamentet gläder sig åt det åtagande som Europeiska rådet ingick vid sitt möte den 27–28 juni 2013 om att slutföra uppbyggnaden av en verklig ekonomisk och monetär union, där alla aspekter av en bankunion finns med, om effektivare samordning av den ekonomiska politiken, framtagande av finansiella solidaritetsmekanismer och en stärkt social dimension, men beklagar att man inte lyckats göra snabbare framsteg. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om den sociala dimensionen av EMU.

8. Europaparlamentet kräver ett snabbt slutförande av arbetet med all lagstiftning som är nödvändig för införandet av en gemensam tillsynsmekanism för EU inom Europeiska centralbanken.

9. Europaparlamentet stöder Europa 2020-tillväxtstrategin, vars mål är att införa en adekvat politisk ram för att uppmuntra företagande, skapa nya arbetstillfällena, höja levnadsstandarden och utveckla en hållbar ekonomi.

10. Europaparlamentet framhåller att näringslivets makroekonomiska miljö måste förbättras, så att kapitalförsörjningen och infrastrukturen blir bättre, äganderättigheterna skyddas och stöd ges till framför allt de små och medelstora företagen, för att de ska bli konkurrenskraftigare och lättare ska kunna ta sig in på nya marknader.

11. Europaparlamentet efterlyser insatser för ett slutförande av kommissionens nuvarande arbetsprogram innan mandatperioden löper ut, särskilt när det gäller den inre marknaden för tjänster, den digitala agendan, den inre marknaden för energi och en utvidgning av omfattande såväl frihandelsavtal som avtal för rättvis handel.

12. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att intensifiera och öka ansträngningarna att skydda EU:s finansiella intressen samt att lägga fram ett förslag om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet och slutföra den försenade reformen av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

Torsdagen den 4 juli 2013

13. Europaparlamentet föreslår att man inleder intensiva förhandlingar med rådet och kommissionen för att hinna slutföra så många ärenden som möjligt innan mandatperioden löper ut, med full respekt för de lagstiftningsförfaranden som fastställs i Lissabonfördraget. Parlamentet upprepar att det inte kan acceptera några ytterligare mellanstatliga inslag i fråga om EMU.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vederbörligen ta del av parlamentets sektorspecifika ståndpunkter enligt del 2 i denna resolution.

DEL 2**Genomförande**

15. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att göra sitt lagstiftningsprogram mer konsekvent, att förbättra kvaliteten på sitt lagberedningsarbete, att förstärka konsekvensbedömningarna av lagförslagen, att alltid vid behov föreslå jämförelsetabeller för att förbättra införlivandet av unionslagstiftningen och att stödja parlamentet i dess förhandlingar med rådet om användningen av delegerade akter och genomförandeakter, vilka riskerar att avsevärt stoppa upp lagstiftningsarbetet.

16. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett förslag om införande av ordentliga nationella förvaltningsförklaringar om EU-medel under delad förvaltning, vilka ska undertecknas på lämplig politisk nivå. Parlamentet understryker behovet av strikt och trovärdig granskning genom noggranna kontroller av medel och övervakning av kostnadseffektiviteten i EU:s finansiering och förvaltning för att se till att man får stor valuta för de pengar som investeras i EU:s åtgärder, samtidigt som man ser till att statsintäkter uppbärs i enlighet med gällande regler.

17. Europaparlamentet anser att samarbetet mellan EU:s institutioner måste förbättras och moderniseras för att bli effektivare och möjliggöra en mer djupgående demokratisk granskning av den verkställande makten på EU-nivå. Parlamentet noterar att 2010 års interinstitutionella avtal måste ses över samt efterlyser närmare samordning med rådet, i enlighet med Lissabonfördragets bestämmelser. Parlamentet framhåller att gemenskapsmetoden, som möjliggör allmän debatt genom demokratisk medverkan från parlamentets sida, alltid måste ges företräde. Parlamentet framhåller vidare att komplex lagstiftning, framför allt på området för finansiella tjänster, kräver en tillräckligt bred offentlig och parlamentarisk debatt.

18. Europaparlamentet beklagar att flera av de mål som tillkännagetts inte förverkligats, vare sig kvantitativt eller kvalitativt, trots kommissionens upprepade löften. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att tillsammans med de bägge medlagstiftarna inleda en intensiv dialog om hur löftena ska infrias och om antagandet av återstoden av de lagstiftningsförslag som tillkännagetts.

19. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att underlätta ett snabbt slutförande av trepartsdialogen om stadgan för europeiska politiska partier i god tid inför valet till Europaparlamentet.

Inre marknaden

20. Europaparlamentet erinrar om att den inre marknaden är en viktig drivkraft för integration inom EU, och ekonomisk tillväxt och sysselsättning och som stöttepelare för EU:s realekonomi. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att koncentrera sig på styrningen av den inre marknaden för att effektivisera arbetet med att anta och genomdriva prioriteringar inom lagstiftning och politik och att, inom ramen för den europeiska planeringsterminen, utveckla en regelbunden bedömning av integrationen på den inre marknaden, med utgångspunkt i den årliga rapport om integrationen av den inre marknaden som åtföljer de årliga tillväxtöversikterna och i de landsspecifika rekommendationerna.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att inrikta sig på att förbättra styrningen av den inre marknaden, förnya sitt engagemang för en förenkling av de administrativa förfarandena, vederbörligen överväga proportionaliteten i de föreslagna åtgärderna samt övervaka de framsteg som görs när det gäller att uppnå ett fullständigt genomförande av regelverket för den inre marknaden, särskilt inom tjänstesektorn.

22. Europaparlamentet välkomnar de prioriterade åtgärder för att stimulera tillväxt, sysselsättning och förtroende för den inre marknaden som ingår i kommissionens förslag till en andra inre marknadsakt

23. Europaparlamentet begär att tjänstedirektivet genomförs fullt ut. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att främja tillträdet till den inre marknaden för tjänster och att se över dagens begränsande praxis, t.ex. det ekonomiska behovstestet.

Torsdagen den 4 juli 2013

24. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att noggrant och rigoröst övervaka genomförandet och genomdrivandet av strategin för konsumentpolitiken samt för konsumentskydd och förtroende för den inre marknaden. Eftersom den inre marknaden endast kan fungera väl om konsumenterna har tillit till och förtroende för den, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna aktivt verka för ett snabbt genomförande av direktivet om konsumenträttigheter, direktivet om alternativ tvistlösning och förordningen om tvistlösning online samt att se över tillämpningen av direktivet om otillbörliga affärsmetoder.
25. Europaparlamentet välkomnar den nya konsumentproduktsäkerhetsförordningen, som garanterar konsumenternas hälsa och säkerhet men också underlättar handeln med varor, särskilt för små och medelstora företag.
26. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att genomföra den moderniserade tullkodexen genom att till fullo utveckla harmoniserade rutiner för e-tull.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara mer systematisk i bedömningarna av hur dess förslag påverkar små och medelstora företag med tanke på att Europa är beroende av dessa företag för skapandet av många nya arbetstillfällen. I detta sammanhang uppmanas kommissionen eftertryckligen att aktivt motverka nationell överreglering av unionslagstiftningen, eftersom sådan överreglering leder till olika villkor på den inre marknaden.
28. Europaparlamentet betonar vikten av att vidta åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag. Kommissionen uppmanas att stärka och verkställa de åtgärder som föreskrivs i handlingsplanen för entreprenörskap och att påskynda antagandet av ett initiativ för entreprenörskap. Parlamentet efterlyser en finansieringsmekanism med en del som är specifikt utformad för små och medelstora företag i det kommande programmet för företagens konkurrenskraft (Cosme) och det kommande Horisont 2020-programmet, i vilken Europeiska investeringsfonden (EIF) och Europeiska investeringsbanken (EIB) ska delta, och som ska inrättas snarast för att förenkla investeringar finansierade genom allmänna eller privata medel i innovativa och hållbara nya företag, däribland tillväxtorienterade små och medelstora företag.
29. Europaparlamentet begär att kommissionen ser till att överenskommelsen mellan de tre institutionerna om att fullgöra sina åtaganden om bättre lagstiftning följs, vilket även gäller medlemsstaterna, som alla bör uppmuntras av kommissionen att genomföra sina egna test om konsekvenserna för små och medelstora företag och den inre marknaden. Parlamentet noterar i detta avseende att rådet bör inrätta en egen enhet för konsekvensbedömningar som ska göra konsekvensbedömningar av dess egna ändringsförslag. Parlamentet framhåller vikten av att kontroller av ändamålsenligheten finns med på agendan för bättre lagstiftning.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja de små och medelstora företagens liksom mikroföretagens intressen genom att underlätta deltagandet på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar de åtgärder som kommissionen redan har vidtagit för att minska de administrativa bördor som EU-lagstiftningen medför för små och medelstora företag och mikroföretag.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om bättre styrning av den inre marknaden, grundat på initiativbetänkandet i frågan, med tanke på att den inre marknaden på ett avgörande sätt kan bidra till att få fart på tillväxten i EU.
32. Europaparlamentet välkomnar den politiska överenskommelsen om paketet om offentlig upphandling och koncessioner. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och medlemsstaterna att snabbt och heltäckande genomföra de nya bestämmelserna i det. Parlamentet efterlyser särskilt att det tas fram en kommunikations- och utbildningsstrategi för att främja ny kompetens och kapacitet inom innovativ och resultatorienterad upphandling.
33. Europaparlamentet noterar den nu bekräftade överenskommelsen med rådet om reformer av direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer. Parlamentet vill se ett snabbt genomförande av de nya bestämmelserna och att nya yrken uppmuntras att inrätta europeiska referensramar för kvalifikationer.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om redovisning av icke-finansiell information och uppmanar kommissionen att samarbeta nära med parlamentet och rådet för att nå en överenskommelse senast i början av 2014.
35. Europaparlamentet upprepar att det vill se ett förslag om ett fjortonde bolagsrättsdirektiv om gränsöverskridande överföring av bolagsäten.
36. Europaparlamentet efterlyser en nystart för Europas näringsliv i syfte att skapa nya arbetstillfällen, stödja hållbar tillväxt och se till att alla européer har goda arbetsförhållanden.

Torsdagen den 4 juli 2013

37. Europaparlamentet begär att kommissionen verkar för ytterligare ett initiativ om den inre marknaden genom att lägga fram förslag om att utveckla, slutföra och genomföra den digitala inre marknaden, såsom en ny strategisk ram om att digitalt innehåll ska vara tillgängligt och kunna överföras över EU:s inre gränser, och i synnerhet initiativ för att öka konsumenternas förtroende, däribland åtgärder för att underlätta onlinebetalningar och förbättra digital service och digital infrastruktur.

38. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta med sin reform av upphovsrätten, för att säkerställa att den lämpar sig för den miljö som internet erbjuder. Parlamentet erinrar om behovet att slutföra reformen av systemet för den industriella äganderätten för att främja Europas tillväxt och skapandet av arbetstillfällen.

39. Europaparlamentet anser att en grundläggande förutsättning för att stabilisera EU:s ekonomi och återgå till hållbar ekonomisk tillväxt är att det framgångsrikt inrättas en bankunion genom att det införs en gemensam tillsynsmekanism tillsammans med en gemensam avvecklingsmekanism för banker samt en EU-ram för nationella insättningsgarantiprogram. Kommissionen uppmanas därför att utan dröjsmål lägga fram alla förslag som krävs för detta, liksom de tekniska tillsynsföreskrifter som behövs för ett korrekt genomförande av kapitalkravsdirektiv 4-paketet.

40. Europaparlamentet betonar att man, för att så snart som möjligt göra unionens finansiella marknader mer effektiva och robusta, skyndsamt bör anta de utestående kommissionsförslagen om finansiella tjänster för att därmed undvika att den relevanta lagstiftningens ikraftträdande försenas.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snabbt som möjligt lägga fram sina förslag om förslag till en förordning om upprättande av en gemensam rekonstruktionsmekanism och om uppföljningen av rekommendationerna om bankstrukture reformer. Parlamentet understryker att medlagstiftarna raskt måste behandla dessa förslag för att de snabbt ska kunna träda i kraft.

42. Europaparlamentet påpekar att forskning och innovation är oerhört viktigt för EU:s konkurrenskraft, genom inrättandet av program för forskning och innovation, förenklade förfaranden och sammanslagning och samordning av finansiering på alla relevanta nivåer (EU-nivå, nationell nivå, regional nivå), varvid det skapas synergieffekter mellan EU:s program. Kommissionen uppmanas att genomföra dessa principer.

43. Europaparlamentet noterar överenskommelsen om Horisont 2020 för att möjliggöra en smidig övergång till sjunde ramprogrammet och för att garantera kontinuiteten i EU:s kärnstrategier för forskning och innovation, vilka har lidit under tidigare program till följd av överenskommelser i sista minuten mellan rådet och parlamentet.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lämpligt förslag om en gemensam EU-definition av skatteparadis och upprätta en svart lista över tredjeländer och jurisdiktioner som inte är samarbetsvilliga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden om att genomföra kommissionens rekommendationer om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor och motverka aggressiv skatteplanering samt att vidta nödvändiga åtgärder för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande.

Klimat, miljö, energi och transporter

45. Europaparlamentet vidhåller att det är viktigt att genomföra färdplanen för ett resurseffektivt Europa i syfte att skapa incitament för utvecklingen av en miljövänlig ekonomi, främjande av den biologiska mångfalden och kampen mot klimatförändringarna, inklusive resurseffektiva åtgärder inom ramen för den europeiska planeringsterminen, i enlighet med Europa 2020-strategin.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram förslag där man tar itu med de strukturella svagheter i det nuvarande systemet för handel med utsläppsrätter.

47. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen utan ytterligare dröjsmål lägger fram lagstiftningsförslag om en översyn av luftkvalitetslagstiftningen, för att förbättra skyddet mot luftföreningarnas skadeverkningar på människors hälsa.

48. Europaparlamentet betonar att högsta prioritet är att uppnå ett omfattande klimatavtal i FN under 2015 i enlighet med EU:s tvågradersmål, och är medvetet om att det kommer att behövas beslut om EU:s klimat- och energipolitiska ramar under 2014 för att driva på internationella förhandlingar i detta syfte.

49. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att påskynda sitt arbete med översynen av hygienpaketet, med tanke på den senaste tidens händelser med bedrägerier kring köttprodukter i EU.

Torsdagen den 4 juli 2013

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om en övergripande översyn av EU:s avfallspolitik och avfallslagstiftning, inklusive målen i EU:s avfallsregelverk och omdirigeringsmålen i deponeringsdirektivet.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en detaljerad handlingsplan med åtgärder avsedda att åstadkomma en fullt ut integrerad och sammanhängande inre marknad för energi. Parlamentet belyser behovet av att konsumenterna får tillgång till transparenta och jämförbara energipriser.
52. Europaparlamentet understryker än en gång att energieffektivitet och energibesparingar är det billigaste sättet att minska energikostnaderna och minska importen av fossila bränslen, och att de därför bör stå i centrum för alla förslag till energipolitiska åtgärder.
53. Europaparlamentet betonar vikten av att fullborda den inre marknaden för alla transportsätt, inbegripet ytterligare liberalisering av marknaden för godstransporter på väg, så att fri rörlighet för varor och tjänster garanteras, med klara och lätt verkställbara bestämmelser för fri och rättvis konkurrens och minskade administrativa bördor för de små och medelstora företagen. Parlamentet uppmanar dock med kraft kommissionen att före utgången av 2013 utarbeta en rapport om läget för EU:s vägtransportmarknad och att genomföra alla nödvändiga analyser innan den lägger fram lagstiftningsförslag.
54. Europaparlamentet betraktar initiativet om ett gemensamt europeiskt luftrum, som utarbetades för mer än tio år sedan, som ett mycket viktigt projekt. Parlamentet befarar att Europas centrala luftrum, om EU inte skrider till handling de närmaste åren, kommer att bli så mättat att tillväxt inte längre är möjligt. Parlamentet efterlyser därför en reform av luftrummet, en idé som medlemsstaterna redan har anammat genom att reformera de befintliga systemen för flygtrafikledning och införa funktionella luftrumsblock. Det är dock glädjande att utvecklingen av Sesar, den tekniska delen av systemet för ett gemensamt europeiskt luftrum, går framåt. Parlamentet understryker att alla kommer att dra nytta av det nya systemet, särskilt de europeiska flygbolagen. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra alla funktionella luftrumsblock klara att ta i drift. Parlamentet förespråkar ett bättre utnyttjande av regionala flygplatser.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullgöra sitt åtagande om att garantera ett fullständigt fullbordande av det gemensamma europeiska järnvägsområdet samt att utöka Europeiska järnvägsbyråns befogenheter i fråga om certifiering och säkerhet samt den rullande materielens överensstämmelse.
56. Europaparlamentet efterlyser förslag om att fullborda den inre marknaden för telekommunikation, däribland åtgärder för att senast 2015 avskaffa roamingavgifter.

Ett sammanhållet samhälle för alla – Medborgarnas Europa

57. Europaparlamentet understryker att EU:s sammanhållningspolitik tillhandahåller investeringar för hållbar tillväxt och arbetstillfällen, liksom för stärkt konkurrenskraft i EU, i enlighet med målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i EU. Parlamentet erinrar om att sammanhållningspolitiken är det viktigaste investeringsredskapet för uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att snarast vidta lämpliga åtgärder för att garantera en start i rätt tid, samt att fastställa tydliga villkor för att de operativa programmen för perioden 2014–2020 ska kunna genomföras i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att omedelbart lägga fram ett reviderat förslag till förordning (EG) nr 2012/2002 om Europeiska unionens solidaritetsfond.
58. Europaparlamentet understryker att det behövs ett heltäckande lagstiftningspaket om förordningarna för sammanhållningspolitiken i nästa fleråriga budgetram för 2014–2020 för att den fleråriga budgetramen ska kunna genomföras korrekt. Parlamentet noterar att dessa förordningar måste kompletteras med genomförandeakter och delegerade akter.
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder såsom en reform av arbetsmarknader där strukturella problem hindrar unga människor från att ta sig in, och att stödja medlemsstaterna när det gäller att genomföra en ungdomsgaranti i syfte att hjälpa unga människor att få ett arbete eller delta i en utbildning.
60. Europaparlamentet konstaterar att det finns en stor och omättad efterfrågan på kvalificerad arbetskraft inom sektorn för informationsteknik och systemutveckling. Parlamentet föreslår att denna sektor görs till en av prioriteringarna för utbildnings- och utvecklingsstödet i det europeiska sysselsättningsinitiativet för unga.
61. Europaparlamentet ber kommissionen lägga fram ett förslag till direktiv om arbetsrelaterade muskuloskeletal störningen och en översyn av direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet.

Torsdagen den 4 juli 2013

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom de reviderade sysselsättningsriktlinjerna se till att sysselsättning och socialpolitik under 2014 spelar en aktiv roll för att bemöta krisen. Kommissionen uppmanas härvid med kraft att hjälpa medlemsstaterna att ta fram strategier för att bygga upp ny kompetens och hjälpa arbetslösa att komma in på arbetsmarknaden så snabbt som möjligt. Parlamentet framhåller dock att det behövs en stor insats, med hjälp av sysselsättningsinitiativet för unga, för att stödja sårbara grupper i unionens mest utsatta regioner, samt ungdomar som varken arbetar eller studerar och som saknar sysselsättning, genom att påskynda resultaten av ESF-understödda aktiviteter.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en årlig rapport om reformen av yrkesutbildningssystemen i medlemsstaterna, för att på lång sikt bidra strukturellt till att förbättra ungdomars anställbarhet.
64. Europaparlamentet stöder initiativ på unionsnivå som kompletterar nationella insatser för att öka mikrokrediter och stimulera socialt entreprenörskap som erbjuder sådana tjänster som inte tillhandahålls i tillräcklig grad av den offentliga eller den privata sektorn.
65. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se över direktivet om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare för likvärdigt arbete. Parlamentet menar att kommissionen bör göra större ansträngningar för att bryta dödläget vad gäller direktivet om mammaledighet samt följa upp sin kostnads- och nyttoanalys om pappaledighet.
66. Europaparlamentet står fast vid att kommissionen bör lägga fram en strategi för att utrota våld mot kvinnor, vilket parlamentet har krävt i flera resolutioner och att EU bör ansluta sig till Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, vilket skulle sätta fart på de 26 medlemsstater som ännu inte undertecknat och ratificerat konventionen.
67. Europaparlamentet påminner om att antidiskrimineringspolitik spelar en viktig roll i främjandet av social integrering och uppmanar kommissionen att föreslå en EU-färdplan mot homofobi och diskriminering. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att nationella strategier för integration av romer i medlemsstaterna utarbetas och genomförs effektivt och att diskriminering fördöms och tas upp i dialoger med tredjeländer samt att bekämpning av diskriminering tas med i samarbetsprogram.
68. Europaparlamentet understryker att stor vikt måste läggas vid områden som utbildning, kultur, den audiovisuella sektorn, ungdomar, idrott och medborgarskap, och att en tillräcklig och ändamålsenlig budget måste avsättas för dessa områden.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda vad som ligger bakom problemen med ofullständigt erkännande av avlagda kurser och erhållna ECTS-poäng inom ramen för det europeiska systemet för överföring av studiemeriter vid hemmauniversiteten för studenter som har slutfört en studieperiod vid ett annat universitet inom Erasmusprogrammet.
70. Europaparlamentet yrkar på ett omfattande avtal om uppgiftsskyddspaketet som ska säkerställa en enhetlig och hög skyddsnivå för de registrerade och lika villkor för företag.
71. Europaparlamentet anser att fortsatt bekämpning av terrorism är en fråga av yttersta vikt för att EU ska kunna trygga EU-medborgarnas säkerhet, och förespråkar med kraft till att EU:s lagstiftning om lagring av uppgifter ses över.
72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda sitt arbete med avtalet mellan EU och Förenta staterna om skydd av personuppgifter, och upprepar hur viktigt det är att detta arbete snabbt slutförs.
73. Europaparlamentet anser att förslag om ömsesidigt erkännande av effekterna av vissa civilståndshandlingar tillsammans med minimistandarder för civilrättsliga förfaranden skulle utgöra ett viktigt steg mot inrättandet av ett område med rättvisa, med enklare, tydligare och tillgängligare förfaranden för medborgarna samt ökat förtroende för det ömsesidiga erkännandet av åtgärder på det civilrättsliga området.
74. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att dra största möjliga nytta av EU:s strategi för utrotande av människohandel 2012–2016 för att bekämpa problemet med människohandel.

Torsdagen den 4 juli 2013

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om en utvidgning av resultatavlan på det rättsliga området så att den omfattar även rättsstatsprincipen, demokrati och de grundläggande rättigheterna.
76. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att på gränsöverskridande nivå bekämpa organiserad brottslighet, penningtvätt, bedrägerier mot EU:s finansiella intressen samt korruption.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slutföra färdplanen för processuella rättigheter och att övervaka införlivandet av de antagna direktiven, för att se till att misstänkta och tilltalade personers grundläggande rättigheter skyddas tillräckligt genom gemensamma miniminormer för processuella rättigheter i brottmål, så att principen om ömsesidigt erkännande verkligen tillämpas.
78. Europaparlamentet stöder kommissionen i dess arbete med offers rättigheter, och uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att senast den 16 november 2015 genomföra samtliga bestämmelser i direktivet om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer.
79. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om villkor för inresa och vistelse för forskare, studenter, utbyteselever, praktikanter och frivilligarbetare och efterlyser ytterligare omfattande förslag om laglig invandring.
80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda riktlinjer för att se till att Schengenbestämmelserna genomförs korrekt av medlemsstaterna, så att den fria rörligheten för personer respekteras till fullo och felaktig användning eller missbruk av möjligheten att återinföra kontroller vid de inre gränserna förhindras.
81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det gemensamma europeiska asylsystemet genomförs korrekt i hela EU, så att åtagandet enligt fördraget respekteras.
82. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram nya förslag eller fortsätter att behandla översynen av den befintliga materiella straffrätten och processrätten, särskilt Rom II och Bryssel II.
83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma genomförandet av förordningen om det europeiska medborgarinitiativet och vid behov ändra den.

Jordbruk och fiske

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera ett snabbt och korrekt genomförande av reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens, vilket kommer att leda till en kraftfull, hållbar och rättvis jordbrukspolitik som är till nytta för unionens jordbrukare och konsumenter, främjar landsbygdsutvecklingen och skyddar miljön.
85. Europaparlamentet konstaterar att genomförandet av denna reform kommer att utgöra centrum för verksamheten under 2014. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att de slutliga överenskommelserna om reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens genomförs effektivt på ett sätt som minimerar bördan för jordbrukarna och medlemsstaternas administrativa organ, och att samtidigt säkerställa att de nya bestämmelserna genomförs effektivt, strikt och öppet.
86. Europaparlamentet noterar kommissionens avsikt att lägga fram lagstiftning om användningen av djurklonings-teknik inom livsmedelsproduktionen. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att när den utarbetar förslaget beakta de farhågor som nyligen framförts avseende märkning och konsekvent tillämpning av lagstiftning som är knuten till EU:s livsmedelskedja, och att samtidigt tillämpa de senaste vetenskapliga och tekniska rönen på detta område.
87. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en ny strategi för djurhälsa samt dess åtagande att se till att det råder konsekvens mellan lagstiftningens övergripande principer på områden som djurens hälsa och välbefinnande och livsmedels säkerhet. Parlamentet vill att strategin för djurhälsa knyts till Europa 2020-strategin så att man ser till att den inre marknaden för djur och djurprodukter fungerar väl, samtidigt som det europeiska jordbrukets hållbarhet och konkurrenskraft stärks.
88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna med genomförandet av den nyligen antagna gemensamma fiskeripolitiken, på ett sätt som överensstämmer med den kommande europeiska havs- och fiskerifonden. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att artikel 43.2 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för kommissionens förslag, samt att kommissionen inskränker användningen av artikel 43.3 till förslag som strikt hör samman med fastställandet och fördelningen av fiskemöjligheter. Parlamentet förväntar sig att kommissionen med tanke på detta bidrar till att det inrättas en interinstitutionell arbetsgrupp med företrädare för alla tre institutionerna, för att kartlägga de lämpligaste tillvägagångssätten.

Torsdagen den 4 juli 2013

89. Europaparlamentet betonar att den nya versionen av Europeiska havs- och fiskerifonden måste förbättra de åtgärder som syftar till att minska flottans kapacitet och vidhåller att den nya gemensamma fiskeripolitiken måste underbyggas av stärkta kontrollåtgärder.

90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Utrikespolitiken och utvecklingspolitiken

91. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen fortsätter att stödja EU:s traditionella utvidgningspolitik, och anser att unionen skulle tappa politisk trovärdighet i världen om den skulle stänga dörrarna för sina grannar.

92. Europaparlamentet påminner om att EU:s östra och södra grannskap kvarstår som prioritering, och understryker att EU:s nya strategi och "mer för mer"-principen fortfarande måste definieras entydigt och genomföras.

93. Europaparlamentet betonar att man än en gång, med större beslutsamhet, måste bekräfta att länderna i västra Balkan har utsikter att delta i en utvidgning av EU och instämmer med kommissionens rekommendation om att inleda anslutningsförhandlingar med Serbien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (Fyrom). Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med Turkiet som kandidatland och välkomnar särskilt öppnandet av anslutningskapitel 22 om regionalpolitik.

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka den verksamhet som syftar till att utveckla det östra partnerskapet, särskilt på området för rörlighet och utbildningssamarbete.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bidra konstruktivt till översynen av Europeiska utrikestjänsten i syfte att samarbeta med rådet och parlamentet för att stödja väl samordnade initiativ på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet efterlyser större flexibilitet när finansiellt stöd betalas ut i krisituationer.

96. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den bättre måste utvärdera hur samförståndet om humanitärt bistånd genomförs och få biståndet att bättre komplettera stödet från EU:s medlemsstater och givarna, och att rådets förordning (EG) nr 1257/1996 måste ses över.

97. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att ytterligare främja och förverkliga begreppet "skyldigheten att skydda" i enlighet med Europaparlamentets rekommendation av den 18 april 2013⁽¹⁾ till rådet om FN-principen, i syfte att fastställa ett europeiskt samförstånd om skyldigheten att skydda.

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kvantitativt öka EU:s humanitära bistånd och göra så att det effektivare når ut till de människor i Syrien som behöver basvaror och grundläggande tjänster, liksom också till syriska flyktingar i Syriens grannländer.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå inrättandet av en mekanism, som ska finansieras genom det relevanta finansieringsinstrumentet för EU:s externa åtgärder och bestå av ett arbetslag av nationella och internationella utredare, åklagare, jurister och andra experter både från EU:s medlemsstater och från andra berörda länder (Schweiz, Kanada och Förenta staterna) och ha som syfte att bistå myndigheterna i den arabiska vårens länder med juridisk och teknisk rådgivning och med hjälp med att få tillbaka tillgångar som stulits av de tidigare diktatorerna, deras familjer och regimer.

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skifta fokus från en förhärskande insatsorienterad utvecklingspolitik till en resultatorienterad utvecklingspolitik, med exakta årliga siffror om utvecklingsframsteg som visar hur stor del av EU:s skattebetalares pengar som har använts, och att se till att EU:s utvecklingsinsatser har varaktiga effekter på fattigdomsutrotningen.

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett pragmatiskt sätt ta upp frågan om egendomsrätt i utvecklingsländer och ta fram en samstämd strategi tillsammans med övriga internationella utvecklingspartner i syfte att dra igång en process för att ge lokalsamhällen och enskilda personer i utvecklingsländerna egenmakt. Parlamentet påpekar att en sådan process utgör en av utvecklingens hörnstenar som skulle kunna lyfta hela nationer ur fattigdom och stärka den ekonomiska aktiviteten i utvecklingsländerna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0180.

Torsdagen den 4 juli 2013

102. För att höja biståndseffektiviteten påpekar Europaparlamentet att det även är viktigt att garantera större konsekvens i politiken, så att alla EU:s politikområden, särskilt de som har stor påverkan på utvecklingsländerna, bidrar till att det skapas välstånd i utvecklingsländerna. Parlamentet påpekar att det också är nödvändigt att öka samordningen mellan EU:s medlemsstater.

103. Europaparlamentet framhåller att åtgärder mot undernäringen bland barn och en tryggad livsmedelsförsörjning, insatser mot könsrelaterat dödande – bruket att män konsekvent och i enorm omfattning väljs framför kvinnor – samt arbetet för att införa sjukförsäkringar och pensioner i utvecklingsländerna kvarstår som viktiga prioriteringar.

104. Europaparlamentet framhåller att katastrofförebyggande åtgärder också är en viktig strategi som måste förbättras.

105. Europaparlamentet begär att utvecklingsbiståndet effektiviseras genom stärkt samordning och komplementaritet och genom att resultaten och effekterna av detta bistånd regelbundet utvärderas.

Handel

106. Europaparlamentet står fast vid sitt åtagande om en multilateral strategi för internationell handel och uppmanar kommissionen att stödja pågående WTO-initiativ. Parlamentet efterlyser med kraft åtgärder som underlättar Kinas anslutning till avtalet om offentlig upphandling. Dessutom krävs det fortsatta framsteg för att uppnå bilaterala frihandelsavtal med betydelsefulla partner, i synnerhet USA. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att koncentrera personalresurser och politiska insatser på de pågående handelsförhandlingarna med tredjeländer och särskilt med strategiska partner, för att göra väsentliga framsteg i arbetet med ett balanserat slutavtal. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut involvera parlamentet i detta arbete, i enlighet med relevanta bestämmelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till djupgående reflexion, med parlamentets medverkan, över den framtida strategin för internationell handel, inklusive en möjlig reform av WTO:s roll. Parlamentet understryker att denna utvärdering måste ta full hänsyn till hur EU:s ekonomi påverkas av den senaste strategin för internationell handel.

o
o o

108. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

P7_TA(2013)0333

Situationen i Egypten

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om krisen i Egypten (2013/2697(RSP))

(2016/C 075/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av uttalandena den 4 juli 2013 av general Abdul Fatah Khalil Al-Sisi, ordförande i den egyptiska arméns högsta råd,

— med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. I sitt uttalande av den 4 juli 2013 förklarade den egyptiska arméns högsta råd konstitutionen tillfälligt upphävd, att makten flyttas över till högsta författningsdomstolen tills tidiga presidentval kan hållas, som ska följas av parlamentsval, och att det inrättas en nationell koalitionsregering och en kommitté som ska utarbeta ändringar av konstitutionen. Adly Mansour har svurits in som interimspresident.

Torsdagen den 4 juli 2013

1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den situation som råder i Egypten efter militärens ingripande. Parlamentet understryker att makten bör överföras till demokratiskt valda civila myndigheter så snart som möjligt. Parlamentet uttrycker sin djupt kända solidaritet med alla de egyptier som har demokratiska ambitioner beträffande sitt hemland och uppmanar till en snabb återgång till den demokratiska processen, inklusive anordnandet av fria och rättvisa president- och parlamentsval, i en process som omfattar alla, med deltagande av samtliga demokratiska aktörer.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Egyptens parlament och regering.

P7_TA(2013)0334

Situationen i Djibouti

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om situationen i Djibouti (2013/2690(RSP))

(2016/C 075/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 15 januari 2009⁽¹⁾ om situationen på Afrikas horn och av den 18 december 1997 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Djibouti⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det internationella observatörsuppdraget (bestående av Afrikanska unionen (AU), Arabförbundet, Islamiska samarbetsorganisationen (OIC) och den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad)) i samband med parlamentsvalet den 22 februari 2013 i Republiken Djibouti, utfärdad i Djibouti den 24 februari 2013,
- med beaktande av den Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter, som Djibouti har ratificerat,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Cotonouavtalet som undertecknades den 23 juni 2000 och reviderades den 22 juni 2010,
- med beaktande av uttalandet av den 12 mars 2013 från talespersonen för unionens höga representant Catherine Ashton om situationen efter parlamentsvalet i Djibouti,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Djibouti och dess strategiska infrastruktur (hamnar och frizoner) spelar en viktig roll för hela regionen på grund av sin belägenhet på spetsen av Afrikas horn och vid inloppet till Röda havet.
 - B. Djibouti har haft en central roll i kampen mot piratverksamhet och terrorism i regionen.
 - C. Djibouti har sedan landet blev självständigt 1977 och fram till 2003 haft ett enpartisystem.
 - D. En allvarlig politisk kris råder i landet sedan parlamentsvalet den 22 februari 2013.
 - E. Ismail Omar Guelleh, som tog makten 1999 och omvaldes till president 2005 med 100 procent av rösterna har meddelat att han inte tänker ställa upp för omval 2016. President Guelleh omvaldes i april 2011 med nästan 80 procent av rösterna i ett val som i stor utsträckning bojkottades av oppositionen efter det att Djiboutis parlament hade ändrat konstitutionen för att göra det möjligt för president Guelleh att ställa upp för omval.

⁽¹⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 102.

⁽²⁾ EUT C 14, 19.1.1998, s. 207.

Torsdagen den 4 juli 2013

- F. För första gången sedan Ismail Omar Guelleh tog makten hade oppositionspartierna, som hoppades att demokratisk pluralism skulle segra, beslutat att delta i parlamentsvalet den 22 februari 2013 till följd av det nya, delvis proportionella valsystemet som innebär att minoritetspartier kan erhålla platser i parlamentet.
- G. Valet följdes av Afrikanska unionen, Arabförbundet, Islamiska samarbetsorganisationen (OIC) och den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad), som övervakade 154 vallokaler och 12 röstsammanräkningslokaler. Valet ansågs ha varit transparent och inga fall av fusk eller falska röstsedlar upptäcktes.
- H. Enligt det resultat som proklamerades av konstitutionsrådet fick Unionen för presidentmajoritet (UMP) 68 procent av rösterna.
- I. Oppositionen, som för första gången sedan landets självständighet erhöll platser i parlamentet, talar om massivt fusk och förklarar sig som valets segrare. Konstitutionsrådet har förkastat oppositionens överklagan mot valresultatet.
- J. Oppositionen bojkottar det valda parlamentet. Myndigheterna kritiserar i synnerhet en del av oppositionen för att ha bildat en "Legitim nationalförsamling" (ANL) vid sidan av det nationella parlamentet efter det omstridda valet i februari 2013. ANL leds av Ismail Guedi Hared, förstanamnet på Unionen för nationell räddnings (USN) lista för huvudstaden Djibouti.
- K. Resultatet från parlamentsvalet den 22 februari 2013 har fortfarande inte offentliggjorts för de enskilda vallokalerna, trots EU:s uppmaningar, vilket ger upphov till misstankar om valfusk.
- L. Antalet registrerade väljare i valkretsen för huvudstaden Djibouti ändrades varje gång som officiella siffror offentliggjordes.
- M. Övervåldet i samband med de demonstrationer som anordnats av oppositionspartierna, som anser att parlamentsvalet inte har gått rätt till, ska ha skördat minst tio dödsoffer, ihjälskjutna av ordningsmakten.
- N. Många demonstranter från oppositionen har gripits. Frivilligorganisationerna slår larm om misstänkta dödsfall, tortyr och försvinnanden.
- O. Sedan valet den 22 februari 2013 ska mer än tusen oppositionsmedlemmar ha fängslats under mer eller mindre långa tidsperioder.
- P. Omkring 60 politiska fångar sägs i dagsläget vara fängslade. Myndigheterna trakasserar konsekvent de politiska motståndarna.
- Q. Rättsliga förfaranden har inletts mot de flesta oppositionsledarna och mot åtskilliga journalister.
- R. Journalisten Mydaneh Abdallah Okieh, som dessutom är kommunikationsansvarig för oppositionskoalitionen USN, anklagas för förtal av polisen efter att ha lagt ut bilder på Facebook av demonstranter som utsatts för våld. Den 26 juni 2013 förlängde appellationsdomstolen hans straff från 45 dagar till fem månader.
- S. I april 2013 dömdes tre ledare för oppositionskoalitionen USN till två års fängelse och fråntogs sina medborgerliga och samhällliga rättigheter. Behandlingen av deras överklagan har skjutits upp till den 25 november 2013.
- T. USN-oppositionens talesman Daher Ahmed Farah greps den 4 mars 2013. Han dömdes för anstiftan till uppror efter det omstridda parlamentsvalet i februari 2013. Två andra personer åtalades i samma ärende. En av dem har dömts till villkorligt fängelsestraff och den andra har släppts. Den 26 juni 2013 dömde appellationsdomstolen igen Daher Ahmed Farah till två månaders fängelsestraff.
- U. Förhållandena i Djiboutis fångelser är extremt oroväckande.

Torsdagen den 4 juli 2013

- V. I 1992 års konstitution erkänns grundläggande friheter och grundläggande principer för goda styrelseformer.
- W. Enligt artikel 10 i konstitutionen ska rätten till försvar, inklusive rätten att fritt utse en advokat, garanteras genom hela det rättsliga förfarandet.
- X. Djibouti har undertecknat både den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
- Y. Kvinnorna i Djibouti utsätts för olika former av våld – däribland våldtäkter, kvinnlig könsstympning, våld i hemmet, sexuella trakasserier och tidiga äktenskap – vilket får långtgående negativa konsekvenser för kvinnornas fysiska och psykiska välbefinnande.
- Z. Djibouti ligger på 167:e plats (av 179 länder) i Reportrar utan gränser internationella pressfrihetsindex för 2013. Det är förbjudet för utländska journalister att bege sig till Djibouti, och detta förbud gör det svårt att erhålla tillförlitlig information om situationen i landet.
- AA. I mars 2012 uppskattade FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) att 180 000 personer i Djibouti var i behov av livsmedelsbistånd.
- AB. Under de senaste 20 åren har Europeiska unionen och dess medlemsstater varit de främsta givarna av ekonomiskt stöd till Djibouti. Inkomsterna från de belopp som Förenta staterna, Japan och Frankrike har betalat för sina militärbaser säkrar en kontinuerlig tillväxt för Djibouti.
- AC. Respekten för de mänskliga rättigheterna, de demokratiska principerna och rättsstaten ligger till grund för partnerskapsavtalet mellan EU och AVS-länderna och utgör väsentliga beståndsdelar av Cotonouavtalet.
1. Europaparlamentet är mycket oroat över situationen i Djibouti efter parlamentsvalet den 22 februari 2013 och det spända politiska läge som råder i landet. Parlamentet är särskilt oroat över uppgifterna om massgripanden av oppositionsmedlemmar, nedslag mot demonstrationer som hålls i protest mot misstänkt valfusk och angreppen på mediernas frihet.
 2. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Djibouti att sätta stopp för förtrycket av politiska motståndare och att släppa alla som gripits av politiska skäl.
 3. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Djibouti att garantera respekt för de mänskliga rättigheter som erkänns i de nationella eller internationella överenskommelser som Djibouti har undertecknat, och att skydda medborgerliga och politiska rättigheter och friheter, bl.a. rätten att fredligt demonstrera och tryckfriheten.
 4. Europaparlamentet fördömer med kraft det sexuella våldet mot kvinnor, och betonar att Djiboutis regering bär ansvaret för att sätta stopp för straffriheten genom att lagföra dem som gjort sig skyldiga till sexuellt våld mot kvinnor.
 5. Europaparlamentet begär att rätten till försvar ska respekteras, särskilt anklagade personers rätt att bistås av en advokat som de själva väljer under hela rättegångsförfarandet mot dem. Parlamentet uppmanar myndigheterna att låta anhöriga till häktade personer ge dem materiell hjälp, särskilt mediciner.
 6. Europaparlamentet uppmanar Djiboutis regering att med hjälp av de institutioner som godkände valresultatet, särskilt Afrikanska unionen, inleda en politisk dialog med oppositionen, i enlighet med de uttalanden som landets statsöverhuvud gjorde den 27 juni 2013 i samband med firandet av Djiboutis självständighetsdag. Parlamentet uppmanar EU att stödja regionala organisationers arbete och att bidra till ansträngningarna för att nå en politisk lösning på den pågående krisen.
 7. Europaparlamentet förespråkar att det omedelbart ska inledas rättsliga utredningar för att kasta ljus över polisens och arméns agerande under demonstrationerna och straffa de personer som kränkt de mänskliga rättigheterna.
 8. Europaparlamentet välkomnar att valet den 22 februari 2013 gick fredligt till, vilket betonas av flera representanter för det internationella samfundet, bl.a. vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten och cheferna för de fyra valövervakningsuppdrag som sändes till Djibouti. Parlamentet välkomnar den vilja att engagera sig för sitt lands framtid som visats av Djiboutis folk och av samtliga politiska partier genom deras deltagande i valet.

Torsdagen den 4 juli 2013

9. Europaparlamentet gläder sig åt att valet den 22 februari 2013 var det första valet i vilket oppositionspartier, bl.a. Unionen för nationell räddning (USN), deltog sedan Djibouti 1977 blev ett självständigt land.
10. Europaparlamentet upprepar EU:s uppmaning att resultaten från alla vallokaler som användes vid valet den 22 februari 2013 ska offentliggöras.
11. Europaparlamentet uppmanar de politiska krafterna i Djibouti att respektera rättsstatsprincipen, inbegripet rätten att fredligt demonstrera, och att inte ta till våld och förtryckande åtgärder.
12. Europaparlamentet är berett att noggrant övervaka situationen i Djibouti och att föreslå restriktiva åtgärder om det uppdagas brott mot bestämmelserna i Cotonouavtalet från 2000, särskilt artiklarna 8 och 9 i avtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att också noggrant följa situationen.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och deras partner att samarbeta med djibuotierna för långsiktiga politiska reformer, något som särskilt borde underlättas av de starka band som redan finns med tanke på att Djibouti har varit en viktig partner i kampen mot terrorismen i regionen och dessutom upplåter flera militärbaser.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Djiboutis regering, Afrikanska unionens institutioner, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten, Arabförbundet, Islamiska samarbetsorganisationen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt medordförandena för den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU.

P7_TA(2013)0335

Situationen i Nigeria

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om situationen i Nigeria (2013/2691(RSP))

(2016/C 075/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 13 juni 2013 om press- och mediefrihet i världen ⁽¹⁾, av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽²⁾, av den 5 juli 2012 om våldet mot lesbiska kvinnor och rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella personer (hbti-personer) i Afrika ⁽³⁾ samt av den 15 mars 2012 om situationen i Nigeria ⁽⁴⁾,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 22 januari 2012 om bombningarna i Kano, av den 11 mars 2013 om dödandet av gisslan, av den 2 juni 2013 om den lag i Nigeria som kriminaliserar äktenskap och förhållanden mellan personer av samma kön samt av den 25 juni 2013 om avrättningar i Nigeria,
- med beaktande av den människorättsdialog mellan EU och Nigeria som ägde rum i Abuja i mars 2013 och av ministermötet mellan EU och Nigeria i Bryssel den 16 maj 2013, där man fastställde behovet av att balansera åtgärder för att bekämpa terrorism med antalet civila dödsfall och förstörelsen av offentlig infrastruktur,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, som sammanträdde i maj 2013 i Horsens (Danmark), om situationen i Nigeria,
- med beaktande av Europeiska unionens råds riktlinjer för att främja och skydda fullständiga mänskliga rättigheter för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0274.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0470.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0299.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0090.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av Cotonouavtalet från 2000 och dess ändringar från 2005 och 2010 (den sistnämnda ratificerades av Nigeria den 27 september 2010), särskilt artiklarna 8 och 9 om politisk dialog och mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen,
- med beaktande av uttalandena från FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon av den 16 maj 2013 om det fortsatta våldet och den allt sämre säkerhetssituationen i nordöstra Nigeria, och av den 22 april 2013 om det stora antalet dödade civila och förstörda hem i Nigeria till följd av strider mellan militära styrkor och rebellgruppen Boko Haram,
- med beaktande av uttalandena från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, av den 3 maj 2013 som svar på de våldsamma striderna i april 2013, med en uppmaning till säkerhetspersonal att respektera mänskliga rättigheter och undvika överdriven användning av våld i sina operationer, samt av den 17 maj 2013 om möjligheten att medlemmar av Boko Haram kan ställas inför rätta för krigsbrott,
- med beaktande av uttalandet från FN:s säkerhetsråd av den 27 december 2011 om terroristsekten Boko Harams attacker i Nigeria,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,
- med beaktande av uttalandet av den 12 april 2012 från G8-gruppens utrikesministrar om det fortsatta våldet i Nigeria,
- med beaktande av Afrikanska unionens konvention om förebyggande och bekämpning av terrorism, som ratificerades av Nigeria den 16 maj 2003, och av dess tilläggsprotokoll, som ratificerades av Nigeria den 22 december 2008,
- med beaktande av uttalandet från Afrikanska unionens kommissionsledamot för fred och säkerhet, Lamamra Ramtane, av den 14 juli 2012, med ett fördömande av Boko Harams verksamhet och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, och med en kraftfull uppmaning till världssamfundet att bistå Nigeria i kampen mot terroristsekten, eftersom den utgör ett hot mot den regionala och internationella säkerheten,
- med beaktande av toppmötet för Guineabuktens stats- och regeringschefer om sjösäkerhet och sjöfartsskydd, som ägde rum i Yaoundé (Kamerun) den 24 juni 2013,
- med beaktande av Förbundsrepubliken Nigerias författning, som antogs den 29 maj 1999, och särskilt bestämmelserna om skyddet av grundläggande rättigheter i kapitel IV, inklusive rätten till liv, rätten till försvar, rätten till mänsklig värdighet, och skyddet av yttrandefrihet, pressfrihet, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet,
- med beaktande av artikel 3 i Genèvekonventionen, som ratificerades av Nigeria den 20 juni 1961, och protokoll II till denna, som ratificerades av Nigeria den 10 oktober 1988, vilka båda fastställer bestämmelserna i internationell rätt om icke-internationella väpnade konflikter,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter från 1981, som ratificerades av Nigeria den 22 juni 1983,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som ratificerades av Nigeria den 29 oktober 1993,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 14–15 maj 2013 utlyste Nigerias president, Goodluck Jonathan, undantagstillstånd i delstaterna Borno, Yobe och Adamawa som svar på Boko Harams verksamhet, och extra militärstyrkor sattes in.
 - B. I april 2013 förstördes staden Baga i striderna mellan nigerianska militära styrkor och Boko Haram-militer, vilket resulterade i att tusentals hem förstördes hundratals civila miste livet, enligt lokala ledare. En oberoende utredning av Nigerias kommission för mänskliga rättigheter om dödandet i Baga kommer att slutföras före utgången av juli månad.

Torsdagen den 4 juli 2013

- C. Den federala regeringen har klassificerat Boko Haram enligt lagen om förebyggande av terrorism från 2011, så att alla personer som är associerade med eller stöder gruppen kan åtalas.
- D. Boko Haram är skyldig till 4 000 personers död sedan 2009. Fler än 700 nigerianer har dödats hittills i år vid över 80 attacker knutna till Boko Haram, och i en nyligen offentliggjord rapport från Förenta staterna rankas gruppen som världens näst farligaste terroristgrupp. Kopplingen mellan Boko Haram och AQIM (Al-Qaida i islamiska Maghreb) utgör ett allvarligt hot mot fred och säkerhet i den större Sahelregionen och västra Afrika i allmänhet. Boko Haram fortsätter att attackera stats- och säkerhetstjänstemän, som i attacken mot en fängelseanläggning i Bama den 7 maj 2013, där omkring 55 människor dog och omkring 105 fångar frigavs.
- E. Human Rights Watch, Amnesty International, Freedom House och andra människorättsorganisationer har dokumenterat Boko Harams inblandning i attacker på polisstationer, militäranläggningar, kyrkor, skolor, jordbruk och banker. Boko Haram attackerar nu i större utsträckning civila mål, bland annat vid attacker mot två skolor i delstaterna Borno och Yobe den 16–17 juni 2013, där totalt 16 elever och två lärare dödades. Dessa attacker har tvingat flera tusen skolbarn ut ur den formella utbildningen. Hot mot civila har tvingat 19 000 jordbrukare att fly från sina gårdar och överge sina odlingar, vilket leder till en minskad jordbruksproduktion och bidrar till livsmedelsbrist.
- F. Boko Harams beslut att kidnappa kvinnor och barn i sin våldsamma gerillakampanj är mycket oroande. Även utländska arbetare i Nigeria har kidnappats, attackerats och dödats av rebeller.
- G. FN:s flyktingkommissariat har varnat för en flyktingkris. Under de senaste veckorna har cirka 6 000 nigerianer anlänt till Niger, och mellan den 11 och 13 juni 2013 korsade omkring 3 000 nigerianer gränsen till Kamerun. Ett antal flyktingar har också gått över gränsen till Chad. Dessa förflyttningar har inneburit påfrestningar med anledning av den lilla mängd mat och vatten som finns tillgänglig, särskilt i Niger, som själv kämpar med en osäker livsmedelsförsörjning efter år av torka. Ingen av Nigerias grannländer har kapacitet att ta in det antal människor som skulle kunna tvingas flytta vid en fullskalig humanitär katastrof till följd av omfattande våld.
- H. Boko Haram fortsätter att attackera kristna, moderata muslimer och andra religiösa grupper, och driver ut dem från landets norra, i huvudsak muslimska, del.
- I. Som ett svar på Boko Harams våld har Nigerias polis och militär tillfångatagit och summariskt avrättat flera misstänkta medlemmar av gruppen, framför allt genom att gripa unga män från byar i norr. Många har hållits fängslade utan kontakt med omvärlden och utan åtal eller rättegång, i vissa fall under omänskliga förhållanden, några har misshandlats fysiskt medan andra har försvunnit eller dött i fängelse. Nigerias regering och arméofficerer har gett osäkra uppgifter om civila dödsfall och skador på hem. Human Rights Watch, Freedom House och andra människorättsorganisationer har beskrivit de nigeriska styrkornas motattacker under de senaste månaderna som alltmer brutala och godtyckliga, och civila har på ett oproportionellt sätt hamnat i skottgluggen för våldet mellan de båda grupperna.
- J. Ytrandefriheten och pressfriheten sätts på spel genom hot om arresteringar, skrämelse, våld och till och med död för dem som rapporterar om ämnen på ett sätt som kritiserar de nigerianska myndigheterna. Boko Haram har upprepade gånger hotat att attackera medieföretag som har uttryckt sig negativt om gruppen.
- K. Till följd av utlysandet av undantagstillstånd har stora delar av de nordöstra delstaterna blivit omöjliga för biståndsorgan, journalister och reportrar att besöka, och regeringen har stängt ned mobiltelefonitjänster i flera områden i syfte att förhindra kommunikation mellan militanter.

Torsdagen den 4 juli 2013

- L. Den nigeriska regeringen har nyligen brutit mot sitt sjuåriga moratorium mot dödsstraff genom att avrätta fyra fångar i delstaten Edo som dömdes när Nigeria fortfarande var en militärdiktatur. Den 26 juni 2013 uppmanade Christof Heyns, FN:s särskilda rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, de nigerianska myndigheterna att skjuta upp den nära förestående avrättningen av en femte fånge. Enligt rapporter från olika människorättsorganisationer dömdes 56 människor till döden i Nigeria 2012, och omkring 1 000 personer i landet rapporteras fängslade i väntan på avrättning.
- M. Nigerias representanthus antog den 30 maj 2013 lagen om förbud mot äktenskap mellan personer av samma kön. Lagen innebär 14 års fängelse för alla, inte bara nigerianer utan även turister, utländska arbetare och diplomater, som gifter sig eller är gifta med en person av samma kön, och att registrera eller driva sociala samlingspunkter eller icke-statliga organisationer som stöder lhbt-personers mänskliga rättigheter ger fängelse i 10 år.
- N. Problemen i Nigeria har sin upprinnelse i bristen på ekonomisk utveckling och i de motsättningar som bottnar i flera årtiondens fientlighet mellan olika grupper bland ursprungsbefolkningen, som för det mesta är kristna eller animister och som konkurrerar om den bördiga jordbruksmarken med inflyttande bosättare norrifrån, som är muslimer och talar hausa. Konflikterna förvärras av klimatförändringar och ökenspridning. En upptrappning av den väpnade konflikten och bestående sociala och ekonomiska utmaningar kan underblåsa radikalisering, inklusive manipulering och rekrytering till fundamentalistiska islamiska grupper som Boko Haram.
- O. EU är Nigerias största ekonomiska bidragsgivare. Den 12 november 2009 undertecknade kommissionen och Nigerias federala regering ett landstrategidokument Nigeria-EG och ett nationellt vägledande program för 2008–2013, enligt vilka EU finansierar projekt som bland annat syftar till att skapa fred och säkerhet och värna mänskliga rättigheter. EU:s bistånd till Nigeria under denna period uppgår till totalt 700 miljoner euro, av vilka en del har gått till att hantera den alltmer problematiska säkerhetssituationen i norra Nigeria.
- P. Enligt artiklarna 8 och 9 i det reviderade Cotonouavtalet ska EU regelbundet föra en politisk dialog med Nigeria om mänskliga rättigheter och demokratiska principer, inklusive diskriminering på grund av etnisk tillhörighet, religiös övertygelse eller ras.
- Q. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, har varnat för att Boko Harams attacker kan utgöra brott mot mänskligheten. Internationella brottmålsdomstolens åklagare, Fatou Bensouda, besökte Abuja i juli 2012, och i november 2012 offentliggjorde hennes kontor en rapport som visade att det finns en rimlig grund för att tro att Boko Haram har begått handlingar som utgör brott mot mänskligheten.
- R. Trots att Nigeria är en av världens största oljeproducenter lever nästan 60 procent av befolkningen på mindre än en dollar om dagen. En fredlig lösning på konflikterna kräver också rättvis tillgång till resurser och en rättvis fördelning av inkomster genom statsbudgeten.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft Boko Harams upptrappning av våldet och den tragiska förlusten av oskyldiga liv i Nigerias drabbade regioner, och uttrycker sin sympati med de sörjande och skadade. Parlamentet uttrycker sin oro över de pågående motsättningarna, där samhällsgrupper har varit aktörer och offer.
 2. Europaparlamentet uppmanar med kraft Nigerias regering att säkerställa sina medborgares säkerhet och skydd från Boko Harams våld och att avstå från ytterligare attacker och repressalier. Samtidigt måste regeringen respektera sina skyldigheter enligt internationellt erkända människorättsnormer och agera i enlighet med rättsstatsprincipen.
 3. Europaparlamentet fördömer den nigerianska militären för dess användning av oproportionerligt våld i sina sammandrabbningar med Boko Haram, särskilt vid anfallen mot Baga den 16 och 17 april 2013.

Torsdagen den 4 juli 2013

4. Europaparlamentet uppmanar med kraft både regeringen och regionala och lokala aktörer att visa återhållsamhet och söka fredliga medel för att lösa motsättningarna mellan religiösa och etniska grupper i Nigeria. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av ett fungerande, oberoende, opartiskt och tillgängligt rättssystem, särskild under väpnade konflikter, för att sätta stopp för straffrihet, öka respekten för rättsstatsprincipen och skydda befolkningens grundläggande rättigheter.
5. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering att förhindra en ytterligare upptrappning av konflikten, med särskild uppmärksamhet på de civilas säkerhet och välbefinnande, och påminner om att den förstörelse och de skador som konflikten har orsakat på hus, offentlig infrastruktur och jordbruksmark har skadlig inverkan på befolkningen.
6. Europaparlamentet uppmanar både Nigerias regering och Boko Haram att erkänna och respektera press- och mediefriheten och att låta journalister och reportrar få tillträde till fronten, eftersom pressen och medierna kan spela en viktig roll i att stärka ansvarsutkrävandet och dokumentera kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
7. Europaparlamentet fördömer de nigerianska myndigheternas avrättning av Daniel Nsofor för brott som han begick när han var under 18 år. Parlamentet rekommenderar myndigheterna att vidta de åtgärder som krävs för att genomföra FN:s konvention om barnets rättigheter och 2010 års slutsatser om Nigeria, framför allt genom att säkerställa att definitionen av barn i den nationella lagstiftningen och på delstatsnivå helt överensstämmer med den som anges i barnkonventionen, att granska dossierna för alla personer som sitter fängslade i väntan på avrättning för brott de begått när de var under 18 år och att avskaffa dödsstraffet för alla människor under 18 år i den nationella lagstiftningen.
8. Europaparlamentet fördömer skarpt avrättningen av fyra fångar i Nigeria i juni 2013. Parlamentet uppmanar Nigerias myndigheter att uppfylla de åtaganden de nyligen gjort inom ramen för människorättsdialogen mellan EU och Nigeria för att stå fast vid de facto-moratoriet för avrättningar. Landet uppmanas med kraft att avskaffa dödsstraffet genom att ändra sin lagstiftning.
9. Europaparlamentet uppmanar Nigerias myndigheter att med stöd av kommissionen och Unicef öka sina reforminsatser i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt när det gäller rättvisa för barn och system för födelseregistrering. Parlamentet rekommenderar att Nigeria fortsätter och stärker sina insatser för att garantera fri och obligatorisk registrering av alla barn och ökar allmänhetens medvetenhet om vikten av födelseregistrering och om gällande lagstiftning.
10. Europaparlamentet inser att mobiltelefoner är en viktig kommunikationsväg för militanter, men uppmanar med kraft Nigerias regering att inte blockera hela nätverket eftersom detta också gör det omöjligt för medborgarna att kommunicera.
11. Europaparlamentet understryker vikten av regionalt samarbete när man bemöter det hot som en eventuell koppling mellan Boko Haram och AQIM innebär. Parlamentet uppmanar länderna i regionen att fördjupa sitt samarbete, även med länderna i Sahel, för att hindra Boko Haram, AQIM och Movement for Oneness and Jihad in West Africa (Mujao) från att samverka ytterligare. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater, liksom FN, Afrikanska unionen och Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas), att stödja sådana regionala insatser och att ta itu med de hot som är förknippade med terrorism, spridning av lätta vapen och gränsöverskridande brottslighet.
12. Europaparlamentet konstaterar med oro att risken för piratdåd utanför Guineabukten blir allt större och att det behövs mer samordnade åtgärder. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang de regionala insatser för att lösa problemet med piratdåd som man kom överens om vid toppmötet mellan Guineabuktens stats- och regeringschefer om sjöfartsskydd och sjösäkerhet i Yaoundé (Kamerun) den 24 juni 2013.
13. Europaparlamentet efterlyser en mer omfattande undersökning av de bakomliggande orsakerna till konflikten, inklusive de sociala, ekonomiska och etniska motsättningarna, där man undviker alltför generella och förenklade förklaringar som bara tar hänsyn till religionen, eftersom de inte kan erbjuda någon långsiktig och varaktig lösning på regionens problem. Parlamentet uppmanar Nigerias regering att verka för en fredlig lösning genom att ta sig an de bakomliggande orsakerna till konflikten och att garantera rättvis tillgång till resurser, hållbar utveckling på regional nivå och omfördelning av inkomster genom statsbudgeten.
14. Europaparlamentet kräver en oberoende utredning av kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och att de ansvariga ställs inför rätta i enlighet med internationella normer för rättvisa rättegångar.

Torsdagen den 4 juli 2013

15. Europaparlamentet uttrycker oro över att en upptrappning av konflikten i Nigeria kommer att förvärra flyktingkrisen i grannländerna Niger och Kamerun. Parlamentet uppmanar Nigerias regeringstjänstemän att samarbeta med grannländernas ledare för att samordna insatserna i samband med tillströmningen av flyktingar.

16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton att med kraft uppmana Nigerias regering att respektera de mänskliga rättigheterna i sin kamp mot terrorismen. Parlamentet förklarar sig villigt att nära följa utvecklingen av situationen i Nigeria och föreslår restriktiva åtgärder om landet inte följer Cotonouavtalet, särskilt artiklarna 8 och 9. Kommissionen uppmanas att också övervaka situationen.

17. Europaparlamentet beklagar djupt lagen om förbud mot samkönade äktenskap som gör det till ett brott att leva i ett samkönat förhållande, stödja hbt-personers rättigheter, bedriva ett ställe som välkomnar hbt-personer och offentligt visa känslor för en person av samma kön. Parlamentet uppmanar därför Nigerias president att inte underteckna den lag som representanthuset antagit och som skulle utsätta både nigerianska och utländska hbt-personer för en stor risk för våld och frihetsberövande.

18. Europaparlamentet uppmanar de nigerianska myndigheterna att avkriminalisera homosexualitet och att skydda hbt-personer och de personer som försvarar deras mänskliga rättigheter.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Nigerias federala regering, Afrikanska unionens och Ecowas institutioner, FN:s generalsekreterare, FN:s generalförsamling, ordförandena i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen samt det panafrikanska parlamentet (PAP).

Tisdagen den 2 juli 2013

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2013)0292

Begäran om upphävande av Marine Le Pens immunitet**Europaparlamentets beslut av den 2 juli 2013 om begäran om upphävande av Marine Le Pens immunitet (2012/2325(IMM))**

(2016/C 075/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Marine Le Pens immunitet som översändes den 26 november 2012 av Republiken Frankrikes justitieminister med anledning av en skrivelse av den 7 november 2012 från chefsåklagaren vid appellationsdomstolen i Lyon, och som tillkännagavs i kammaren den 10 december 2012,
- efter att ha hört parlamentsledamot Bruno Gollnisch för Marie Le Pen i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 samt 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0236/2013), och av följande skäl:

A. Chefsåklagaren vid appellationsdomstolen i Lyon har begärt att den parlamentariska immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet, Marine Le Pen, ska upphävas med anledning av rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.

⁽¹⁾ Domen av den 12 maj 1964 Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier [1964], REG 195; domen av den 10 juli 1986 mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. [1986], REG 2391; domen av den 15 oktober 2008 mål T-345/05, Mote mot parlamentet [2008], REG II-2849; domen av den 21 oktober 2008 i de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente [2008], REG I-7929; domen av den 19 mars 2010 mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet ([2010] REU II-1135); domen av den 6 september 2011 mål C-163/10 Patriciello och domen av den 17 september 2013 i de förenade målen T-346/11 och T-347/11, Gollnisch mot parlamentet (ännu ej offentliggjort i REU).

Tisdagen den 2 juli 2013

- B. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöterna på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
 - C. Enligt artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution får ledamöter av det franska parlamentet inte bli föremål för rättsliga förfaranden på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.
 - D. Marine Le Pen anklagas för hets, diskriminering eller våld mot en grupp av personer på grund av deras religiösa övertygelse, ett brott som fastställs i den franska lagstiftningen, särskilt artiklarna 24.8, 23.1 och 42 i akten av den 29 juli 1881 och artikel 93-3 i akt 82-652 av den 29 juli 1982. Straffen för dessa brott fastställs i artikel 24 punkterna 8, 10, 11 och 12 i akten av den 29 juli 1881 och artikel 131-26 punkterna 2 och 3 i strafflagen.
 - E. De påstådda handlingarna har inte något direkt eller tydligt samband med Marine Le Pens utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet. Inte heller utgör handlingarna yttranden hon gjort eller röster hon avlagt under utövandet av detta ämbete enligt artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
 - F. Anklagelsen har inte något samband med Marine Le Pens ställning som ledamot av Europaparlamentet.
 - G. Det finns ingen anledning till misstanke om *fumus persecutionis* (politisk skada).
 - 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Marine Le Pens immunitet.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Frankrikes justitieminister och till Marine Le Pen.
-

Tisdagen den 2 juli 2013

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2013)0287

Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (COM(2011)0890 – C7-0507/2011 – 2011/0455(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2016/C 075/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0890),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0507/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av domstolens yttrande av den 22 mars 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av revisionsrättens yttrande av den 14 juni 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 28 juni 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från budgetutskottet, budgetkontrollutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0156/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT C 205, 12.7.2012, s. 1.

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TC1-COD(2011)0455

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013.)

P7_TA(2013)0288

Wienkonventionen om ansvarighet för atomskada ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för vissa medlemsstater att i Europeiska unionens intresse ratificera eller ansluta sig till protokollet om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada och att avge en förklaring om tillämpningen av de relevanta interna unionsrättsliga bestämmelserna (06206/2013 – C7-0063/2013 – 2012/0262 (NLE))

(Godkännande)

(2016/C 075/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (06206/2013),
 - med beaktande av protokollet av den 12 september 1997 om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada (06658/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 81.2 samt artikel 218.6 andra stycket a, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0063/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A7-0198/2013).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

P7_TA(2013)0289

Tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (COM(2012)0725 – C7-0004/2013 – 2012/0342(NLE))

(Samråd)

(2016/C 075/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2012)0725),

Tisdagen den 2 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2013 om modernisering av det statliga stödet⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hört av rådet (C7-0004/2013),
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0180/2013).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Förslag till förordning

Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) Mot bakgrund av att en grundlig modernisering av reglerna om statligt stöd ska bidra både till genomförandet av Europa 2020-strategin för tillväxt och till konsolideringen av de offentliga finanserna bör artikel 107 i fördraget tillämpas effektivt och enhetligt i hela unionen. Genom rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 kodifierades och förstärktes kommissionens tidigare praxis för att öka den rättsliga förutsebarheten och stödja utvecklingen av den statliga stödpolitiken i en öppen miljö. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordningen och den senaste tidens utveckling, t.ex. utvidgningen och ekonomi- och finanskrisen, bör vissa aspekter av den förordningen ändras för att kommissionen **ska kunna arbeta effektivare**.

Ändring

- (1) Mot bakgrund av att en grundlig modernisering av reglerna om statligt stöd ska bidra både till genomförandet av Europa 2020-strategin för tillväxt och till konsolideringen av de offentliga finanserna bör artikel 107 i fördraget tillämpas effektivt och enhetligt i hela unionen. Genom rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 kodifierades och förstärktes kommissionens tidigare praxis för att öka den rättsliga förutsebarheten och stödja utvecklingen av den statliga stödpolitiken i en öppen miljö. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordningen och den senaste tidens utveckling, t.ex. utvidgningen och ekonomi- och finanskrisen, bör vissa aspekter av den förordningen ändras för att **förse kommissionen med enkla och mer effektiva kontroll- och tillsynsinstrument på området för statligt stöd**.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0026.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1a) *Det är viktigt att kommissionen fokuserar på de fall av statligt stöd som kan komma att snedvrیدا konkurrensen på den inre marknaden. Detta mål är linje med kommissionens meddelande av den 8 maj 2012 om modernisering av det statliga stödet i EU och stöddes av Europaparlamentet i dess resolution av den 17 januari 2013 om modernisering av det statliga stödet. Kommissionen bör därför undvika att blanda sig i åtgärder som avser mindre företag och som uteslutande får lokala effekter, särskilt om det huvudsakliga målet med dessa åtgärder är att uppfylla sociala mål som inte snedvrیدer den inre marknaden. Kommissionen bör därför kunna avstå ifrån att undersöka sådana fall och i synnerhet klagomål som kommissionen uppmärksammas om, även i de fall klaganden enträget utnyttjar varje möjlighet att lämna upplysningar. Kommissionen bör emellertid undersöka fall som den uppmärksammas på av flera klaganden och vara mycket försiktig och inte undanta för många verksamheter från kravet på granskning av statligt stöd.*

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 1b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1b) *För närvarande är tolkningarna i medlemsstaterna olika när det gäller tjänster där ett verkligt ekonomiskt intresse saknas och där utbudet eller efterfrågan inte bestäms av marknaden. Sådana tjänster bör inte omfattas av reglerna om statligt stöd. Den oklara situationen har skapat problem särskilt för "tredje sektorn" där tjänsteleverantörer utan vinstsyfte i onödan går miste om möjligheten till statligt stöd av rädsla för ett eventuellt klagomål. Kommissionen bör i samband med en modernisering av reglerna om statligt stöd uppmana medlemsstaterna att genom ett "marknadstest" bedöma huruvida det finns en verklig marknadsefterfrågan eller ett verkligt marknadsutbud på en viss tjänst, och bistå medlemsstaterna i denna bedömning. Detta bör även beaktas när kommissionen bedömer om ett visst klagomål är välgrundat.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 1c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1c) *Den rättsliga grunden för denna förordning, dvs. artikel 109 i EUF-fördraget, föreskriver endast att Europaparlamentet ska höras och inte att medbeslutandeförfarandet ska tillämpas, vilket är fallet för andra områden som gäller marknadsintegration och ekonomisk reglering alltsedan Lissabonfördraget trädde i kraft. Denna demokratiska brist kan inte tolereras i fråga om förslag som gäller hur kommissionen ska övervaka beslut och akter från nationella och lokala valda organ, särskilt vad gäller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse relaterade till grundläggande rättigheter. Denna brist bör åtgärdas i framtida fördragsändringar. I kommissionens meddelande av den 28 november 2012 med en plan för en mer djupgående ekonomisk och monetär union förutses förslag till en fördragsändring senast 2014. Ett sådant förslag bör inbegripa ett särskilt förslag om att ändra artikel 109 i EUF-fördraget så att den lagstiftning som avses i den artikeln kan antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.*

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 3

Kommissionens förslag

Ändring

- (3) För att bedöma en stödåtgärds förenlighet med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet har inletts, särskilt vad gäller nya eller tekniskt komplicerade åtgärder som är föremål för en detaljgranskning, bör kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut kunna begära att ett företag, en företagsammanslutning eller en medlemsstat lägger fram alla upplysningar den behöver för att kunna slutföra sin granskning, om de upplysningar den förfogar över inte är tillräckliga. Detta bör ske med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag.
- (3) För att bedöma en stödåtgärds förenlighet med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet har inletts, särskilt vad gäller nya eller tekniskt komplicerade åtgärder som är föremål för en detaljgranskning, bör kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut kunna begära att ett företag, en företagsammanslutning eller en medlemsstat lägger fram alla upplysningar den behöver för att kunna slutföra sin granskning, om de upplysningar den förfogar över inte är tillräckliga. Detta bör ske med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag. *Sådana befogenheter existerar redan för tillämpningen av kartellagstiftningen och det är en anomali att de inte existerar för tillämpningen av lagstiftningen om statligt stöd, med hänsyn till att statligt stöd kan ha lika snedvridande effekt på den inre marknaden som överträdelser av artiklarna 101 och 102 i fördraget.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3a) *I sin resolution av den 17 januari 2013 om modernisering av det statliga stödet har Europaparlamentet redan uttryckt sitt stöd för att kommissionen samlar in upplysningar direkt från marknadsaktörerna om den tillgängliga informationen inte är tillräcklig.*

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3b) *För att skapa balans i dessa nya granskningsbefogenheter bör kommissionen vara redovisningsskyldig inför Europaparlamentet. Kommissionen bör regelbundet informera Europaparlamentet om de granskningsförfaranden som pågår.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Kommissionen bör ha möjlighet att säkerställa efterlevnaden av en begäran om upplysningar som skickats till ett företag eller en företagssammanslutning genom att ålägga proportionella böter eller viten. Rättigheterna för de parter som uppmanats att lämna upplysningar bör skyddas genom att de ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter innan något beslut om att ålägga böter eller viten fattas. Europeiska unionens domstol bör ha obegränsad behörighet i fråga om sådana böter och viten i enlighet med artikel 261 i fördraget.

Ändring

- (4) Kommissionen bör ha möjlighet att säkerställa efterlevnaden av en begäran om upplysningar som skickats till ett företag eller en företagssammanslutning genom att ålägga proportionella böter eller viten. **Vid bedömning av storleken på sådana sanktioner bör kommissionen göra åtskillnad mellan aktörerna beroende på deras roll i och koppling till fallet. Mindre stränga sanktioner bör tillämpas på parter som kommissionen själv involverar i fallet genom sin begäran om upplysningar, eftersom sådana tredje parter inte är kopplade till undersökningen på samma sätt som den part som påstås gynnas och den part som lämnat in klagomål. Kommissionen bör dessutom vederbörligen beakta de särskilda omständigheterna i varje fall och de kostnader för att tillmötesgå en begäran som åsamkas varje mottagare liksom proportionalitetsprincipen, särskilt när det gäller små och medelstora företag.** Rättigheterna för de parter som uppmanats att lämna upplysningar bör skyddas genom att de ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter innan något beslut om att ålägga böter eller viten fattas. Europeiska unionens domstol bör ha obegränsad behörighet i fråga om sådana böter och viten i enlighet med artikel 261 i fördraget.

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) Kommissionen får på eget initiativ granska upplysningar om olagligt stöd, oavsett från vilken källa de kommer, för att garantera efterlevnad av artikel 108 i fördraget, särskilt efterlevnaden av den anmälningsskyldighet och den frysningsklausul som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget samt för att bedöma deras förenlighet med den inre marknaden. I detta sammanhang utgör klagomål en viktig informationskälla när det gäller att upptäcka överträdelser av unionens regler om statligt stöd.

Ändring

- (9) Kommissionen får på eget initiativ granska upplysningar om olagligt stöd, oavsett från vilken källa de kommer, för att garantera efterlevnad av artikel 108 i fördraget, särskilt efterlevnaden av den anmälningsskyldighet och den frysningsklausul som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget samt för att bedöma deras förenlighet med den inre marknaden. I detta sammanhang utgör klagomål en viktig informationskälla när det gäller att upptäcka överträdelser av unionens regler om statligt stöd. **Det är därför viktigt att inte fastställa alltför många eller alltför formella restriktioner när det gäller inlämnandet av klagomål. Framför allt bör enskilda medborgare ha rätt att lämna in klagomål genom ett lättillgängligt och användarvänligt förfarande.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) *Medlemsstaterna bör ha ett incitament att anmäla statliga stödåtgärder och de bör inte bestraffas otillbörligt om kommissionen tar alltför lång tid på sig att undersöka det anmälda statliga stödet. Om ett beslut från kommissionen inte erhålls inom sex månader från anmälningsdatumet, bör därför ett eventuellt framtida beslut om återkrav avseende detta stöd påvisa att anmälan var ofullständig och att medlemsstaten inte svarat korrekt på begäran om upplysningar.*

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

Ändring

- (11) Klagande bör åläggas att visa att de är berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 i EUF-fördraget och artikel 1 h i förordning (EG) nr 659/1999. **De bör också** åläggas att lämna **en viss mängd** upplysningar i en form som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse.
- (11) Klagande bör åläggas att visa att de är berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 i EUF-fördraget och artikel 1 h i förordning (EG) nr 659/1999. **En alltför snäv tolkning av begreppet "berörd part" bör dock undvikas. Alla klaganden** bör åläggas att lämna **ett visst minimum av** upplysningar i en **lättillgänglig och användarvänlig** form som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse. **Om klaganden inte lämnar upplysningar eller tillhandahåller uppgifter som påvisar förekomst av olagligt stöd eller missbruk av stöd som kan komma att snedvrیدا konkurrensen på den inre marknaden, bör kommissionen anse att klagomålet har dragits tillbaka.**

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (11a) **Kommissionen bör överväga att undersöka ett klagomål från tredje part om tillräckliga bevis getts för att påvisa en snedvrیدning av konkurrensen på den inre marknaden.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) För att säkerställa att kommissionen behandlar liknande frågor på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden bör kommissionens nuvarande befogenheter kompletteras med en särskild rättslig grund för att inleda utredningar av branscher eller vissa stödinstrument i flera medlemsstater. Av proportionalitetsskäl bör branschutredningar föregås av en analys av allmänt tillgänglig information som pekar mot att det statliga stödet vållar problem inom en viss sektor eller vad gäller användningen av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater, till exempel att befintliga stödåtgärder som beviljas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden. Sådana utredningar skulle göra det möjligt för kommissionen att på ett effektivt och öppet sätt hantera problem av övergripande karaktär på området statligt stöd.

Ändring

- (13) För att säkerställa att kommissionen behandlar liknande frågor på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden bör kommissionens nuvarande befogenheter kompletteras med en särskild rättslig grund för att inleda utredningar av branscher eller vissa stödinstrument i flera medlemsstater. Av proportionalitetsskäl bör branschutredningar föregås av en analys av allmänt tillgänglig information som pekar mot att det statliga stödet vållar problem inom en viss sektor eller vad gäller användningen av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater, till exempel att befintliga stödåtgärder som beviljas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden. **Med hänsyn till att Europaparlamentets ledamöter, genom sin direkta anknytning till sina valkretsar, även kan bli uppmärksammade på eventuella skillnader i praxis för statligt stöd inom en viss sektor, bör Europaparlamentet även ges befogenhet att begära att kommissionen granskar denna sektor. I sådana fall ska kommissionen, för att hålla Europaparlamentet informerat om utredningar, sända en interimrapport till Europaparlamentet i vilken det redogörs för hur utredningarna framskrider.** Sådana utredningar skulle göra det möjligt för kommissionen att på ett effektivt och öppet sätt hantera problem av övergripande karaktär på området statligt stöd.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) En konsekvent tillämpning av reglerna om statligt stöd kräver att det fastställs former för samarbete mellan medlemsstaternas domstolar och kommissionen. Ett sådant samarbete är relevant för alla domstolar i medlemsstaterna som tillämpar artiklarna 107.1 och 108 i fördraget, oavsett sammanhang. I synnerhet bör de nationella domstolarna kunna vända sig till kommissionen för att få information om eller synpunkter på tillämpningen av lagstiftningen om statligt stöd. Kommissionen bör också ges möjlighet att lämna skriftliga eller muntliga yttranden till domstolarna, som är skyldiga att tillämpa artikel 107.1 eller artikel 108 i fördraget. Dessa yttranden bör lämnas inom ramen för nationella processuella regler och förfaranden, däribland dem som garanterar parternas rättigheter.

Ändring

- (14) En konsekvent tillämpning av reglerna om statligt stöd kräver att det fastställs former för samarbete mellan medlemsstaternas domstolar och kommissionen. Ett sådant samarbete är relevant för alla domstolar i medlemsstaterna som tillämpar artiklarna 107.1 och 108 i fördraget, oavsett sammanhang. I synnerhet bör de nationella domstolarna kunna vända sig till kommissionen för att få information om eller synpunkter på tillämpningen av lagstiftningen om statligt stöd. Kommissionen bör också ges möjlighet att lämna skriftliga eller muntliga yttranden till domstolarna, som är skyldiga att tillämpa artikel 107.1 eller artikel 108 i fördraget. Dessa **icke-bindande** yttranden bör lämnas inom ramen för nationella processuella regler och förfaranden, däribland dem som garanterar parternas rättigheter.

Ändring 15
Förslag till förordning
Artikel 1 – led 2

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 6a – punkt 1

Kommissionens förslag

1. När det formella granskningsförfarandet enligt artikel 6 har inletts kan kommissionen, om den anser det vara relevant, kräva att ett företag, en företagssammanslutning eller en annan medlemsstat lämnar alla de upplysningar den behöver för att kunna slutföra sin bedömning av åtgärden i fråga, om de upplysningar den har tillgång till är otillräckliga.

Ändring

1. När det formella granskningsförfarandet enligt artikel 6 har inletts kan kommissionen, om den anser det vara relevant **och proportionellt**, kräva att ett företag, en företagssammanslutning eller en annan medlemsstat lämnar alla de upplysningar den behöver för att kunna slutföra sin bedömning av åtgärden i fråga, om de upplysningar den har tillgång till är otillräckliga.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 16**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 6a – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Kommissionen ska **underrätta** den berörda medlemsstaten **om innehållet i** en begäran om upplysningar som skickats i enlighet med punkterna 1–4.

Ändring

5. Kommissionen ska **när** den **sänder en begäran samtidigt förse den** berörda medlemsstaten **med** en **kopia av** begäran om upplysningar som skickats i enlighet med punkterna 1–4.

Kommissionen ska även inom en månad efter mottagandet förse den berörda medlemsstaten med kopior av alla handlingar som mottas på grundval av begäran om upplysningar, såvida uppgifterna inte inbegriper konfidentiella upplysningar som inte kan aggregeras eller anpassas på annat sätt för att skydda informatörens identitet. Kommissionen ska ge den berörda medlemsstaten möjlighet att inom en månad efter mottagandet ge synpunkter på dessa handlingar.

Ändring 17**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 6b – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag

(a) lämnar oriktiga eller vilseledande upplysningar som svar på en begäran enligt artikel 6a.3,

Ändring

(a) lämnar oriktiga, **ofullständiga** eller vilseledande upplysningar, **eller avsiktligt utelämnar upplysningar**, som svar på en begäran enligt artikel 6a.3,

Ändring 18**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 6b – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag

(b) lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande upplysningar som svar på ett beslut som antagits enligt artikel 6a.4, eller inte lämnar upplysningarna inom angiven tidsfrist.

Ändring

(b) lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande upplysningar, **eller avsiktligt utelämnar upplysningar**, som svar på ett beslut som antagits enligt artikel 6a.4, eller inte lämnar upplysningarna inom angiven tidsfrist.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 19**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 6b – punkt 3

Kommissionens förslag

3. När bötes- eller vitesbeloppet fastställs ska hänsyn tas till överträdelsens **art, hur allvarlig den är och hur länge den har pågått**.

Ändring

3. När bötes- eller vitesbeloppet fastställs ska hänsyn tas till
- (a) överträdelsens **natur, svårighetsgrad och varaktighet,**
 - (b) **huruvida företaget eller en företagssammanslutning kan anses vara intresserad part eller tredje part i en undersökning,**
 - (c) **proportionalitetsprincipen, i synnerhet när det gäller små och medelstora företag.**

Ändring 20**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål undersöka klagomål från intresserade parter i enlighet med artikel 20.2.

Ändring

Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål undersöka klagomål från intresserade parter i enlighet med artikel 20.2. **Kommissionen ska överväga att undersöka ett klagomål från tredje part om tillräckliga bevis getts för att påvisa en snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden genom påstått olagligt stöd eller påstått missbruk av stöd.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 21**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4a (nytt)**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 14 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

*Ändring***(4a) I artikel 14 ska följande punkt införas:**

”1a. Om olagligt stöd tidigare anmälts till kommissionen och tagits i bruk mer än sex månader efter det att denna anmälan gjorts, utan att kommissionen fattat något beslut i enlighet med artikel 4 under den tiden, ska kommissionen i varje beslut enligt punkt 1 i denna artikel visa att anmälan var ofullständig och att medlemsstaten inte i tid lämnat alla de upplysningar som kommissionen krävt.”

Ändring 22**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 9**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 20 – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

2. Alla berörda parter får inge ett klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär, som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse, och ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i den.

2. Alla berörda parter får inge ett klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär, som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse, och ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i den. **Kommissionen ska överväga att undersöka ett klagomål om tillräckliga bevis getts av tredje part för att påvisa det påstådda olagliga stödet eller det påstådda missbruket av stöd.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 23**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 9**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 20 – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Om kommissionen anser att de faktiska och rättsliga omständigheter som lagts fram av den intresserade parten inte utgör tillräckliga skäl för att, på grundval av en första undersökning, visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd föreligger, ska den underrätta den intresserade parten om detta och uppmana denna att lämna synpunkter inom en föreskriven tidsfrist, som normalt inte ska överskrida en månad. Om den intresserade parten inte har framfört några synpunkter inom den föreskrivna tidsfristen kommer klagomålet att anses ha dragits tillbaka.

Ändring

Om kommissionen anser att de faktiska och rättsliga omständigheter som lagts fram av den intresserade parten inte utgör tillräckliga skäl för att, på grundval av en första undersökning, visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd **som kan komma att snedvrída konkurrensen på den inre marknaden** föreligger, ska den **trots bestämmelserna i artikel 13** underrätta den intresserade parten om detta och uppmana denna att lämna synpunkter. **Dessa synpunkter ska lämnas** inom en föreskriven tidsfrist, som normalt inte ska överskrida en månad, **om inte en längre tidsfrist är motiverad på grundval av proportionalitetsprincipen och av mängden eller komplexiteten när det gäller de upplysningar som begärts till stöd för ärendet**. Om den intresserade parten inte har framfört några synpunkter inom den föreskrivna tidsfristen **eller inte tillhandahållit ytterligare upplysningar som skulle visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd som kan komma att snedvrída konkurrensen på den inre marknaden föreligger**, kommer klagomålet att anses ha dragits tillbaka.

Ändring 24**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 10**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 20a – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

1. Om den **tillgängliga informationen** tyder på att statliga stödåtgärder som vidtas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument kan begränsa eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater, eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden, får kommissionen göra en utredning av den berörda branschen eller användningen av det berörda stödinstrumentet i olika medlemsstater. I samband med utredningen får kommissionen uppmana medlemsstaterna, eller de berörda företagen eller företagssammanslutningarna, att tillhandahålla de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

Ändring

1. Om den **information som är tillgänglig för kommissionen** tyder på att statliga stödåtgärder som vidtas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument kan begränsa eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater, eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden, **eller om Europaparlamentet lämnat in en begäran baserad på liknande information**, får kommissionen göra en utredning av den berörda branschen eller användningen av det berörda stödinstrumentet i olika medlemsstater. I samband med utredningen får kommissionen uppmana medlemsstaterna, eller de berörda företagen eller företagssammanslutningarna, att tillhandahålla de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 25**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 10**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 20a – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

Kommissionen **får** offentliggöra en rapport om resultaten av sin utredning av särskilda branscher eller stödinstrument i olika medlemsstater och uppmana medlemsstaterna och eventuella berörda företag eller företagssammanslutningar att lämna synpunkter.

Ändring

Kommissionen **ska på sin webbplats** offentliggöra en rapport om resultaten av sin utredning av särskilda branscher eller stödinstrument i olika medlemsstater och uppmana medlemsstaterna och eventuella berörda företag eller företagssammanslutningar att lämna synpunkter. **Om Europaparlamentet begär en undersökning ska kommissionen överlämna en interimsrapport till Europaparlamentet. När kommissionen offentliggör sina rapporter ska den följa reglerna om tystnadsplikt i enlighet med artikel 339 i fördraget.**

Ändring 26**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 11**

Förordning (EG) nr 659/1999

Artikel 23a – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag

2. Om en konsekvent tillämpning av artiklarna 107.1 eller 108 i fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ avge skriftliga yttranden till medlemsstaternas domstolar. Med den berörda domstolens tillstånd får kommissionen också avge muntliga yttranden.

Ändring

2. Om en konsekvent tillämpning av artiklarna 107.1 eller 108 i fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ avge skriftliga yttranden till medlemsstaternas domstolar. Med den berörda domstolens tillstånd får kommissionen också avge muntliga yttranden. **De yttranden som kommissionen avgett till medlemsstaternas domstolar ska inte vara bindande. Kommissionen får endast agera enligt denna bestämmelse av hänsyn till det allmänna unionsintresset (som amicus curiae) och inte till stöd för någon av parterna.**

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TA(2013)0294

Hamnstatskontroll *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll (COM(2012)0129 – C7-0081/2012 – 2012/0062(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0129),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0081/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juli 2012 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 april 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0394/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0062

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/.../EU om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2013/38/EU.)

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 153.

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TA(2013)0295

Registreringsbevis för fordon *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon (COM(2012)0381 – C7-0187/2012 – 2012/0185(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/32)

Ändring 1**Förslag till direktiv****Skäl 3***Kommissionens förslag*

- (3) Det bör införas en möjlighet att återkalla fordonets registreringsbevis i fall där fordonet till exempel har registrerats på nytt i en annan medlemsstat eller har demonterats eller skrotats.

Ändring

- (3) Det bör införas en möjlighet att återkalla fordonets registreringsbevis i **den medlemsstat där fordonet är registrerat** i fall där fordonet till exempel har registrerats på nytt i en annan medlemsstat eller har demonterats eller skrotats.

Ändring 2**Förslag till direktiv****Skäl 4***Kommissionens förslag*

- (4) För att minska administrationen och förenkla informationsutbytet mellan medlemsstaterna bör fordonsinformation samlas i nationella register.

Ändring

- (4) För att minska administrationen och förenkla informationsutbytet mellan medlemsstaterna bör fordonsinformation samlas i nationella **elektroniska** register.

Ändring 3**Förslag till direktiv****Skäl 4a (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

- (4a) **För att underlätta de kontroller som är avsedda särskilt för kampen mot bedrägeri och olaglig handel med stulna fordon och för att kontrollera trafiksäkerhetsintygets giltighet bör ett nära samarbete inrättas mellan medlemsstaterna, grundat på ett effektivt system för informationsutbyte, genom att man använder elektroniska databaser.**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0199/2013).

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 4

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 2

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 2 – leden e och f

Kommissionens förslag

(e) **indragning** av registrering: **indragning** under en begränsad tidsperiod **då** fordonet **inte** får användas **på vägarna och som inte omfattar** något nytt registreringsförfarande.

(f) återkallelse av registrering: **en permanent** återkallelse av fordonets tillstånd att användas på vägarna **och som omfattar** ett nytt registreringsförfarande.

Ändring

(e) **tillfälligt upphävande** av registrering: **en administrativ åtgärd som innebär att fordonet inte får användas på vägarna** under en begränsad tidsperiod, **varefter** fordonet **igen** får användas **utan** något nytt registreringsförfarande, **förutsatt att orsakerna till det tillfälliga upphävandet har upphört.**

(f) återkallelse av registrering: **den behöriga myndighetens permanenta** återkallelse av fordonets tillstånd att användas på vägarna, **vilken kräver** ett nytt registreringsförfarande **om fordonet igen ska användas på vägarna. Innehavaren av registreringsbeviset får lämna en begäran till den behöriga myndigheten om återkallelse av registrering.**

(I linje med denna ändring ska "indragning" genomgående i hela texten ersättas av "tillfälligt upphävande".)

Ändring 5

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 3

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 3 – punkt 4

Kommissionens förslag

"4. Medlemsstaterna ska lagra information om alla fordon som är registrerade på deras territorier i ett elektroniskt register. Informationen i registret ska innehålla alla uppgifter **enligt** bilaga I samt resultaten från **de** obligatoriska trafiksäkerhetsprovningarna enligt förordning XX/XX/XX [om **periodisk** trafiksäkerhetsprovning]. Medlemsstaterna ska göra den tekniska informationen om fordonen tillgänglig för de behöriga myndigheterna och de provningscentrum som deltar i trafiksäkerhetsprovningarna."

Ändring

"4. Medlemsstaterna ska lagra information om alla fordon som är registrerade på deras territorier i ett elektroniskt register. Informationen i registret ska innehålla alla **de** uppgifter **som anges i punkterna II.4 till II.7 i** bilaga I samt resultaten från **periodiska och andra** obligatoriska trafiksäkerhetsprovningar enligt förordning XX/XX/XX [om trafiksäkerhetsprovning]. Medlemsstaterna ska göra den tekniska informationen om fordonen tillgänglig för de behöriga myndigheterna och de provningscentrum som deltar i trafiksäkerhetsprovningarna."

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 6**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 3**

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 3a – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

Indragningen ska gälla tills fordonet har blivit godkänt vid en ny trafiksäkerhetsprovning. När fordonet har godkänts vid en trafiksäkerhetsprovning ska registreringsmyndigheten utan dröjsmål på nytt godkänna fordonet för användning i trafik.

Ändring

Indragningen ska gälla tills fordonet har blivit godkänt vid en ny trafiksäkerhetsprovning. När fordonet har godkänts vid en trafiksäkerhetsprovning ska registreringsmyndigheten utan dröjsmål på nytt godkänna fordonet för användning i trafik.
Inget nytt registreringsförfarande ska krävas.

Ändring 7**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 3**

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 3a – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Om en registreringsmyndighet i en medlemsstat får meddelande om att ett fordon nått slutet av sin livscykel enligt direktiv 2000/53/EG ska registreringsbeviset återkallas och informationen om detta ska införas i det elektroniska registret.”

Ändring

2. Om en registreringsmyndighet i en medlemsstat får meddelande om att ett fordon nått slutet av sin livscykel enligt **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2000/53/EG **av den 18 september 2000 om uttjänta fordon** ska registreringsbeviset återkallas och informationen om detta ska införas i det elektroniska registret. **En sådan återkallelseåtgärd kan inte medföra ett nytt registreringsförfarande.”**

Ändring 8**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4**

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 5

Kommissionens förslag

4. I artikel 5 ska följande **punkt** läggas till:

Ändring

5. I artikel 5 ska följande **punkter** läggas till:

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

”3. Om en medlemsstat får meddelande om att ett fordon har registrerats på nytt i en annan medlemsstat ska den återkalla registreringen för fordonet på sitt territorium.”

Ändring

”3. Om en medlemsstat får meddelande om att ett fordon har registrerats på nytt i en annan medlemsstat ska den återkalla registreringen för fordonet på sitt territorium.

3a. Om ett fordon registreras på nytt i en annan medlemsstat och bevis på senast genomförd trafiksäkerhetsprovning och datum för nästa trafiksäkerhetsprovning framgår av registreringsbeviset, ska den medlemsstat i vilken fordonet registreras på nytt, vid utfärdandet av det nya registreringsbeviset, erkänna trafiksäkerhetsintygets giltighet, och den ska, förutsatt att registreringsbeviset är giltigt i fråga om de provningsintervaller som tillämpas i den medlemsstat där fordonet registreras på nytt, ange detta i det nya registreringsbeviset.

3b. Om fordonet byter ägare och bevis på senast genomförd trafiksäkerhetsprovning och datum för nästa trafiksäkerhetsprovning framgår av registreringsbeviset, ska den berörda medlemsstaten, vid utfärdandet av ett nytt registreringsbevis till den nya ägaren, erkänna trafiksäkerhetsintygets giltighet, och den ska ange detta i det nya registreringsbeviset.”

Ändring 9

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 7 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Den **befogenhet att anta delegerade akter** som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen **tills vidare** från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.

Ändring

2. Den **befogenhet att anta delegerade akter** som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen **för en period av fem år** från och med den dag då detta direktiv träder i kraft. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 10**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6a (nytt)**

Direktiv 1999/37/EG

Artikel 9

Kommissionens förslag

Ändring

6a. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv. De kan bilateralt eller multilateralt utbyta upplysningar, särskilt för att innan registrering sker kontrollera ett fordonets lagenlighet, i förekommande fall i den medlemsstat där fordonet tidigare var registrerat. Denna kontroll kan särskilt omfatta användning av sammankopplade elektroniska system där nationella elektroniska databaser görs tillgängliga för andra medlemsstater.”

Ändring 11**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6b (nytt)**

Direktiv 1999/37/EG

Bilaga I – punkt II.5

Kommissionens förslag

Ändring

6b. Följande ska läggas till i punkt II.5 i bilaga I:

”(Y) Bevis (t.ex. stämpel, datum, underteckning) på senast genomförd trafiksäkerhetsprovning och datum för nästa trafiksäkerhetsprovning (ska upprepas så ofta som det är nödvändigt).”

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TA(2013)0296

Vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i unionen *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i unionen och om upphävande av direktiv 2000/30/EG (COM(2012)0382 – C7-0188/2012 – 2012/0186(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/33)

Ändring 1**Förslag till förordning****Skäl 3***Kommissionens förslag*

- (3) Trafiksäkerhetsprovning ingår i ett mer omfattande system för att säkerställa att fordon hålls i ett säkert och miljömässigt godkänt skick under användning. Systemet bör omfatta periodiska trafiksäkerhetsprovningar för alla fordon och vägkontroller för fordon som används för kommersiella transporter samt bestämmelser för fordonsregistrering **som säkerställer att fordon som utgör en omedelbar trafiksäkerhetsrisk inte används** på vägarna.

Ändring

- (3) Trafiksäkerhetsprovning ingår i ett mer omfattande system för att säkerställa att fordon hålls i ett säkert och miljömässigt godkänt skick under användning. Systemet bör omfatta periodiska trafiksäkerhetsprovningar för alla fordon och vägkontroller för fordon som används för kommersiella transporter samt bestämmelser för fordonsregistrering. **Periodiska provningar bör vara det viktigaste verktyget för att säkerställa trafiksäkerhet. Tekniska vägkontroller av nyttofordon bör endast vara ett komplement till periodiska provningar och fokusera på fordon på vägarna som utgör en omedelbar trafiksäkerhetsrisk.**

Ändring 2**Förslag till förordning****Skäl 4***Kommissionens förslag*

- (4) Flera tekniska standarder och krav på fordonssäkerhet har antagits i unionen. Det är emellertid nödvändigt att med hjälp av oväntade vägkontroller säkerställa att fordon, efter det att de släppts ut på marknaden, **uppfyller säkerhetsstandarder** under hela livscykeln.

Ändring

- (4) Flera tekniska standarder och krav på fordonssäkerhet **samt miljöstandarder** har antagits i unionen. Det är emellertid nödvändigt att med hjälp av oväntade **tekniska** vägkontroller säkerställa att fordon, efter det att de släppts ut på marknaden, **förblir tekniskt trafiksäkra** under hela livscykeln.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0207/2013).

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5a) Av kommissionens rapport om genomförandet av direktiv 2000/30/EG framgår att det vid vägkontroller stannas ett stort antal fordon som inte uppvisar några defekter. Urvalet av fordon för vägkontroll bör därför grunda sig på operatörernas riskprofil och fokusera på högriskföretag, för att operatörer med väl underhållna fordon inte ska betungas alltför mycket.

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 6

Kommissionens förslag

Ändring

- (6) Vägkontrollerna bör genomföras med hjälp av ett riskvärderingssystem. **Medlemsstaterna kan använda riskvärderingssystemet enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG.**
- (6) **De tekniska** vägkontrollerna bör **därför** genomföras med hjälp av ett riskvärderingssystem **som baseras på antalet brister, och dessas allvarlighetsgrad, hos de fordon som används av enskilda företag enligt vad som konstateras i standardiserade trafiksäkerhetsintyg och vägkontrollrapporter.**

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 6a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6a) **Med hänsyn tagen till omfånget av nyttofordonstrafiken mellan medlemsstaterna och för att undvika all diskriminering på grundval av vilket land nyttofordonet är registrerat i bör riskvärderingssystemet tillämpas inom hela unionen och bygga på en tillräcklig harmoniseringsnivå mellan alla medlemsstater i fråga om den periodiska trafiksäkerhetsprovningen och vägkontrollerna.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 6b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6b) *Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik inrättades ett europeiskt nätverk för vägtransportföretag. Tack vare detta nätverk kan nationella elektroniska register över transportföretag samköras inom hela unionen, samtidigt som unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter följs. Detta system, som drivs av varje medlemsstats respektive behöriga myndighet, underlättar samarbetet mellan medlemsstaterna och minskar kostnaderna för kontrollerna för både företagen och de administrativa organen.*

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 7a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7a) *Jordbruksfordon med en maximal konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h används i vissa fall i stället för lastbilar för kommersiella vägtransportändamål. Det är viktigt att se till att de jordbruksfordon som används till detta ändamål behandlas på samma sätt som lastbilar när det gäller tekniska vägkontroller.*

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

Ändring

- (10) För att undvika ytterligare administrationsarbete och kostnader och för att öka effektiviteten vid kontrollerna bör företagsfordon som inte uppfyller standarder för trafiksäkerhet och miljö omfattas i första hand, medan väl underhållna fordon som körs av ansvarsfulla och säkerhetsmedvetna operatörer **bör** belönas med färre kontroller.

- (10) För att undvika ytterligare administrationsarbete och kostnader och för att öka effektiviteten vid kontrollerna bör **de behöriga nationella myndigheterna få besluta att** företagsfordon som inte uppfyller standarder för trafiksäkerhet och miljö **kommer att** omfattas i första hand, medan väl underhållna fordon som körs av ansvarsfulla och säkerhetsmedvetna operatörer **kommer att** belönas med färre kontroller.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) Vägkontroller av trafiksäkerheten bör bestå av grundläggande och, om så behövs, mer ingående kontroller. I båda fallen bör kontrollerna omfatta fordonets alla relevanta delar och system. För att öka harmoniseringen för alla punkter i provningen, bör provningsmetoder och exempel på brister och bedömning av dessa med hänsyn till allvarlighetsgrad införas.

Ändring

- (11) Vägkontroller av trafiksäkerheten bör bestå av grundläggande och, om så behövs, mer ingående kontroller. I båda fallen bör kontrollerna omfatta fordonets alla relevanta delar och system, **inberäknat säkring av last**. För att öka harmoniseringen för alla punkter i provningen, bör provningsmetoder och exempel på brister och bedömning av dessa med hänsyn till allvarlighetsgrad införas. **Stimulans bör ges till att det används standarder för säkring av last och för bedömning av hur lasten säkrats.**

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

- (11a) *Eftersom däckprestandan är mycket beroende av lufttrycket bör det övervägas om de obligatoriska system för lufttrycksanpassning som avses i Uneces (FN:s ekonomiska kommission för Europa) föreskrift 64.02 skulle kunna utvidgas till att omfatta också nyttofordon, och systemens funktion bör undersökas vid tekniska vägkontroller om så befinns lämpligt.*

Ändring

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 11b (nytt)

Kommissionens förslag

- (11b) *Medlemsstaterna får vid tekniska vägkontroller pröva lastsäkringen. Resultaten av dessa provningar bör inte tas med i riskvärderingssystemet förrän bestämmelserna om lastsäkring harmoniserats på unionsnivå. I avvaktan på denna harmonisering bör man uppmuntra till att bedömningen görs med användning av de europeiska standarderna och de europeiska riktlinjerna för bästa praxis för lastsäkring vid vägtransporter (European Best Practice Guidelines on Cargo Securing for Road Transport).*

Ändring

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) Rapporter från vägkontroller tas i flera medlemsstater fram på elektroniskt sätt. I sådana fall **bör en kopia av rapporten lämnas till föraren**. All information från vägkontrollerna bör överföras till en gemensam databas i medlemsstaten så att data lättare kan behandlas och information överförs utan att detta kräver mer administrativt arbete.

Ändring

- (12) Rapporter från vägkontroller tas i flera medlemsstater fram elektroniskt. I sådana fall **måste fördelarna med elektronisk kommunikation utnyttjas till fullo och så få utskrifter som möjligt tas** av rapporten. All information från vägkontrollerna bör överföras till en gemensam databas i medlemsstaten så att data lättare kan behandlas och information överförs utan att detta kräver **något** mer administrativt arbete.

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) Genom att använda mobila kontrollenheter kan man minska fördröjningen och kostnaden för operatörer eftersom mer ingående kontroller kan genomföras direkt på vägen. Provningscentrum kan också användas för att genomföra mer ingående kontroller **under särskilda omständigheter**.

Ändring

- (13) Genom att använda mobila kontrollenheter kan man minska fördröjningen och kostnaden för operatörer eftersom mer ingående kontroller kan genomföras direkt på vägen. Provningscentrum kan också användas för att genomföra mer ingående kontroller **om de är närbelägna**.

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 13a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (13a) **Personal som utför grundläggande vägkontroller bör ha lämplig kompetens för att effektivt kunna göra visuella bedömningar.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 14a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (14a) *Företag eller förare bör inte påföras avgifter för grundläggande tekniska vägkontroller. För att hålla nere kostnaderna för användning av teknisk utrustning för en mer ingående vägkontroll antingen med en mobil kontrollenhet eller i ett närbeläget provningscentrum bör medlemsstaterna dock kunna ta ut en avgift om större eller farliga brister upptäckts, så att det framgår att det företag som använder fordonet inte fullgjort sin skyldighet att hålla fordonet i trafiksäkert skick. För att begränsa kostnaderna för dessa företag bör avgiften inte överstiga avgiften för en periodisk trafiksäkerhetsprovning i samma fordonskategori. Eventuella intäkter eller inkomster från uppbörden av sådana avgifter bör användas för att förbättra trafiksäkerheten.*

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 16

Kommissionens förslag

Ändring

- (16) För att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna bör det i varje medlemsstat finnas ett organ som fungerar som kontaktpunkt för samarbetet med andra behöriga myndigheter. Organet bör även sammanställa relevant statistik. Dessutom bör medlemsstaterna tillämpa en sammanhängande nationell efterlevnadsstrategi i landet och de kan därför utse ett organ som samordnar det arbetet. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat bör utarbeta förfaranden för fastställande av tidsfrister och innehållet i den information som ska vidarebefordras.
- (16) För att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna bör det i varje medlemsstat finnas ett organ som fungerar som kontaktpunkt för samarbetet med andra behöriga myndigheter. Organet bör även sammanställa relevant statistik, **framför allt om vilka kategorier av nyttofordon som kontrollerats vid de tekniska vägkontrollerna samt om antalet och typen av brister och dessas allvarlighetsgrad.** Dessutom bör medlemsstaterna tillämpa en sammanhängande nationell efterlevnadsstrategi i landet och de kan därför utse ett organ som samordnar det arbetet. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat bör utarbeta förfaranden för fastställande av tidsfrister och innehållet i den information som ska vidarebefordras.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 17
Förslag till förordning
Skäl 17

Kommissionens förslag

- (17) För att möjliggöra övervakning av det system för vägkontroller som genomförts i unionens medlemsstater bör medlemsstaterna *var* **annat** år rapportera resultaten från de genomförda vägkontrollerna till kommissionen. Kommissionen bör vidarebefordra den insamlade informationen till Europaparlamentet.

Ändring

- (17) För att möjliggöra övervakning av det system för vägkontroller som genomförts i unionens medlemsstater bör medlemsstaterna **före den 31 mars** *varannat* år rapportera resultaten från de genomförda vägkontrollerna till kommissionen. Kommissionen bör vidarebefordra den insamlade informationen till Europaparlamentet.

Ändring 18
Förslag till förordning
Skäl 17a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (17a) För att minimera tidsspillan för företag och förare och öka effekten överlag bör uppmuntran ges till att de tekniska vägkontrollerna genomförs jämsides med inspektioner för att kontrollera att sociallagstiftningen för vägtransporter följs, alltså Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽¹⁾, direktiv 2006/22/EG och rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

Ändring 19
Förslag till förordning
Artikel 1

Kommissionens förslag

I den här förordningen fastställs ett system för vägkontroller av nyttofordon som går i trafik i medlemsstaterna.

Ändring

1. I den här förordningen fastställs ett system för **tekniska** vägkontroller av **trafiksäkerheten hos** nyttofordon som går i trafik i medlemsstaterna.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 20
Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Tekniska vägkontroller av trafiksäkerheten ska utföras utan diskriminering på grund av förarens nationalitet eller det land i vilket ifrågavarande nyttofordon är registrerat eller har tagits i bruk.

Ändring 75
Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 1

Kommissionens förslag

Ändring

1. Den här förordningen ska gälla nyttofordon med en konstruktionshastighet som överstiger 25 km/h i följande kategorier enligt **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2007/46/EG:

1. Denna förordning gäller fordon med en konstruktionshastighet som överstiger 25 km/h i följande kategorier enligt direktiv 2007/46/EG **och direktiv 2003/37/EG**:

— Motorfordon som används för persontransport med mer än åtta säten utöver förarsätet – fordonskategori M2 och M3.

— Motorfordon **och eventuella tillkopplade släpvagnar**, som används för persontransport med mer än åtta säten utöver förarsätet – fordonskategori M2 och M3.

— Motorfordon **med minst fyra hjul**, som normalt används för godstransport och **med** en högsta tillåten vikt som inte överstiger 3 500 kg – fordonskategori N1.

— Motorfordon **och eventuella tillkopplade släpvagnar** som normalt används för godstransport och **som har** en högsta tillåten vikt som inte överstiger 3 500 kg – fordonskategori N1.

— Motorfordon som används för godstransport med en högsta tillåten vikt som överstiger 3 500 kg – fordonskategori N2 och N3.

— Motorfordon **och eventuella tillkopplade släpvagnar**, som används för godstransport med en högsta tillåten vikt som överstiger 3 500 kg – fordonskategori N2 och N3.

— **Släpvagnar och påhängsvagnar med en högsta tillåten vikt som inte överstiger 3 500 kg – fordonskategori O1 och O2.**

— **Släpvagnar och påhängsvagnar med en högsta tillåten vikt som överstiger 3 500 kg – fordonskategori O3 och O4.**

— **Hjultraktorer som främst används på allmän väg för kommersiella vägtransporter och som har en högsta konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h – fordonskategori T5.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 28

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led 6

Kommissionens förslag

- (6) nyttofordon: ett motorfordon och dess släpvagn som är avsett för transport av varor eller passagerare *i yrkesmässigt syfte*,

Ändring

- (6) nyttofordon: ett motorfordon och dess släpvagn som är avsett för transport av varor eller passagerare *vid godsbefordran med fordon på väg mot vederlag*,

Ändring 29

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led 9

Kommissionens förslag

- (9) vägkontroll: en oväntad kontroll av trafiksäkerheten hos ett nyttofordon i trafik på allmän väg inom en medlemsstats territorium som genomförs av myndigheterna eller under direkt överinseende av dem,

Ändring

- (9) *teknisk* vägkontroll: en oväntad kontroll av trafiksäkerheten hos ett nyttofordon *och säkringen av dess last, medan fordonet är* i trafik på allmän väg inom en medlemsstats territorium, *varvid kontrollen* genomförs av myndigheterna eller under direkt överinseende av dem,

Ändring 30

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led 10

Kommissionens förslag

- (10) trafiksäkerhetsprovning: *kontroll* av att ett *fordons delar och komponenter* uppfyller säkerhets- och miljökrav som gäller vid tiden för godkännandet, den första registreringen eller vid ibruktagandet eller vid efterjustering,

Ändring

- (10) trafiksäkerhetsprovning: *inspektion för säkerställande* av att ett *fordon är tillräckligt trafiksäkert för användning på allmän väg och* uppfyller säkerhets- och miljökrav som gäller vid tiden för godkännandet, den första registreringen eller vid ibruktagandet eller vid efterjustering,

Ändring 31

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led 11

Kommissionens förslag

- (11) behörig myndighet: myndighet eller offentligt organ som *ansvarar* för hanteringen av *det nationella* systemet för vägkontroller,

Ändring

- (11) behörig myndighet: myndighet eller offentligt organ som *av en medlemsstat anförtrotts ansvaret* för hanteringen av systemet för vägkontroller, *och, när så är lämpligt, även utförandet av tekniska vägkontroller*,

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 32**Förslag till förordning****Artikel 3 – punkt 1 – led 12a (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

(12a) *företag: fysiska och juridiska personer, sammanslutningar eller grupper av personer som inte är juridiska personer med eller utan vinstdrivande syfte samt offentliga organ, antingen med egen ställning som juridisk person eller underställda en myndighet som är juridisk person, vilka utför vägtransporter, oberoende av om detta sker mot betalning eller annan ersättning eller för egen räkning,*

Ändring 33**Förslag till förordning****Artikel 3 – punkt 1 – led 14a (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

(14a) *säkerhetsprovning: en visuell kontroll och en prestanda- och funktionsprovning av ett nyttofordons chassi och upphängning, och av nyttofordonets kopplingsanordningar, styrning, däck, hjul och bromsutrustning.*

Ändring 34**Förslag till förordning****Artikel 3 – punkt 1 – led 14b (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

(14b) *provningscentrum: offentligt eller privat organ eller inrättning som godkänts av en medlemsstat för att genomföra trafiksäkerhetsprovningar,*

Ändring 35**Förslag till förordning****Artikel 3 – punkt 1 – led 14c (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

(14c) *operatör: fysisk eller juridisk person som använder ett fordon och samtidigt är fordonets ägare, eller som av fordonets ägare fått tillstånd att använda fordonet.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 37
Förslag till förordning
Artikel 5

Kommissionens förslag

Varje medlemsstat ska varje kalenderår genomföra ett **totalt antal** grundläggande vägkontroller **som motsvarar** minst 5 % av det totala antalet fordon **enligt artikel 3.1** som är registrerade inom medlemsstatens territorium.

Ändring

Varje medlemsstat ska varje kalenderår genomföra ett **lämpligt** antal grundläggande vägkontroller.

Det totala antalet grundläggande vägkontroller ska motsvara minst 5 % av det totala antalet fordon av följande nyttofordonskategorier som avses i artikel 2.1 och som är registrerade inom medlemsstatens territorium:

- **Motorfordon som används för persontransport och har fler än åtta säten utöver förarsätet – fordonskategori M2 och M3.**
- **Motorfordon som används för godstransport och har en högsta tillåten vikt som överstiger 3 500 kg – fordonskategori N2 och N3.**
- **Släpvagnar och påhängsvagnar med en högsta tillåten vikt som överstiger 3 500 kg – fordonskategori O3 och O4.**

Minst 5 % av de nyttofordon som inte är registrerade på medlemsstatens territorium men som bedriver trafik där ska proportionerligt kontrolleras.

Ändring 76
Förslag till förordning
Artikel 6

Kommissionens förslag

1. Ett riskvärderingssystem **för vägkontroller** som baseras på antalet upptäckta brister och dessas allvarlighetsgrad hos **de fordon som används av enskilda företag ska införas på nationell nivå**. Riskvärderingssystemet ska hanteras av **medlemsstatens** behöriga myndighet.

Ändring

1. **För att de tekniska vägkontrollerna ska bli effektivare ska det på unionsnivå införas ett riskvärderingssystem som baseras på antalet upptäckta brister och dessas allvarlighetsgrad hos nyttofordon vid periodiska trafiksäkerhetsprovningar och tekniska vägkontroller**. Riskvärderingssystemet ska **bygga på ett nationellt elektroniskt register som ska vara samkört i hela unionen och** hanteras av **varje medlemsstats** behöriga myndighet.

Tre år efter ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets förordning XX om regelbunden provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG ska trafiksäkerhetsintygen och vägkontrollrapporterna föreligga i standardiserad EU-form.

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

2. En riskprofil **ska** tillskrivas varje företag som identifierats i riskvärderingssystemet **för vägkontroller** enligt **kriterierna** i bilaga I.

Företag ska klassificeras enligt följande riskprofil:

- Hög risk.
- Medelstor risk.
- Låg risk.

3. För att genomföra riskvärderingssystemet för vägkontroller **kan** medlemsstaterna använda riskvärderingssystemet enligt **artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG**.

Ändring

2. **Efter den dag som avses i punkt 1 ska** en riskprofil tillskrivas varje företag som identifierats i riskvärderingssystemet enligt **följande kriterier** i bilaga I:

- **Antalet brister.**
- **Bristernas allvarlighetsgrad.**
- **Antalet kontroller eller provningar.**
- **Tidsfaktorn.**

Företag ska klassificeras enligt följande riskprofil:

- Hög risk.
- Medelstor risk.
- Låg risk.

För att företagen ska kunna förbättra sin riskprofil ska det i samband med att riskprofilen för ett företag fastställs tas hänsyn till hur företaget i fråga uppfyllt trafiksäkerhetskrav som härrör från frivilliga periodiska säkerhetskontroller av fordon.

- **För fordon i kategori N2 med en högsta tillåten totalvikt på mer än 7,5 ton: första gången från och med 42 månader efter dagen för den första registreringen och därefter var sjätte månad efter den senast genomförda trafiksäkerhetsprovningen.**
- **For fordon i kategori N3: första gången från och med 30 månader efter dagen för den första registreringen och därefter var sjätte månad efter den senast genomförda trafiksäkerhetsprovningen.**
- **For fordon i kategori O4: första gången från och med 30 månader efter dagen för den första registreringen och därefter var sjätte månad efter den senast genomförda trafiksäkerhetsprovningen.**

3. För att genomföra riskvärderingssystemet för vägkontroller **ska** medlemsstaterna använda riskvärderingssystemet enligt **förordning (EG) nr 1071/2009**.

Fyra år efter det att denna förordning trätt i kraft ska riskvärderingssystemet innehålla uppgifter om trafiksäkerheten hos de fordon som avses i artikel 2.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 39**Förslag till förordning****Artikel 7 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. Förare av fordon som är registrerade i en medlemsstat ska se till att trafiksäkerhetsintyg från den senaste trafiksäkerhetsprovningen och rapporten från den senaste vägkontrollen finns i fordonet, om de finns tillgängliga.

Ändring

1. Förare av fordon som är registrerade i en medlemsstat ska se till att trafiksäkerhetsintyg från den senaste trafiksäkerhetsprovningen och rapporten från den senaste vägkontrollen finns i fordonet, om de finns tillgängliga. **Om intyget och rapporten finns tillgängliga elektroniskt i den medlemsstat där fordonet är registrerat får inte myndigheterna kräva att kopior av handlingarna ska finnas i fordonet.**

Ändring 40**Förslag till förordning****Artikel 7 – punkt 3***Kommissionens förslag*

3. Företag ska se till att de fordon de använder alltid är i gott trafiksäkert skick.

Ändring

3. Företag **som använder fordon som omfattas av denna förordning** ska se till att de fordon de använder alltid är i gott trafiksäkert skick **och att originalet till eller en bevittnad kopia av trafiksäkerhetsintyget och ett provningsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 10 i förordning XX [om periodiska trafiksäkerhetsprovningar] och hänför sig till den senaste trafiksäkerhetsprovningen finns i fordonet.**

Ändring 41**Förslag till förordning****Artikel 7 – punkt 3***Kommissionens förslag*

3. Företag ska se till att de fordon de använder alltid är i gott trafiksäkert skick.

Ändring

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändring 42**Förslag till förordning****Artikel 9***Kommissionens förslag*

Vid val av fordon som ska genomgå en vägkontroll **ska inspektörerna** i första hand välja fordon som används av företag med en högriskprofil enligt artikel 6.2. Övriga fordon kan väljas ut för kontroll när det finns en misstanke om att fordonet utgör en risk för trafiksäkerheten.

Ändring

Om medlemsstaten så beslutar får inspektörerna vid val av fordon som ska genomgå en vägkontroll i första hand välja fordon som används av företag med en högriskprofil enligt artikel 6.2. Övriga fordon kan väljas ut för kontroll när det finns en misstanke om att fordonet utgör en risk för trafiksäkerheten.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 43**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2***Kommissionens förslag*

Vid varje grundläggande vägkontroll av ett fordon ska inspektören göra följande:

- (a) Kontrollera trafiksäkerhetsintyget och vägkontrollrapporten, **där dessa finns tillgängliga**, som ska förvaras i fordonet enligt artikel 7.1.
- (b) Genomföra en visuell bedömning av fordonets skick **och dess last**.

Ändring

Vid varje grundläggande vägkontroll av ett fordon ska inspektören göra följande:

- (a) Kontrollera trafiksäkerhetsintyget **från den senaste trafiksäkerhetsprovningen, det provningsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 10 i förordning XX [om periodiska trafiksäkerhetsprovningar]** och, **i mån av tillgänglighet, den senaste** vägkontrollrapporten som ska förvaras i fordonet enligt artikel 7.1.
- (b) Genomföra en visuell bedömning av fordonets **tekniska** skick.

Ändring 44**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2 – led ba (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

- (ba) **Inspektören får också genomföra en kontroll av att andra lagstiftningskrav som rör driften av ett nyttofordon inom unionen är uppfyllda.**

Ändring 45**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 2 – stycke 2 – strecksats 2a (ny)***Kommissionens förslag**Ändring*

- **Chassi och upphängning.**

Ändring 46**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 2 – stycke 2 – strecksats 3***Kommissionens förslag**Ändring*

- **Axlar, hjul, däck och fjädring.**

- Hjul **och** däck.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 47

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2 – stycke 2 – strecksats 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

— **Kopplingsanordningar.**

Ändring 48

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2 – stycke 2 – strecksats 4

Kommissionens förslag

Ändring

— Störningar.

— Störningar: **buller och avgasutsläpp.**

Ändring 49

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2 – stycke 3

Kommissionens förslag

Ändring

Kontrollen av dessa områden ska omfatta **en, flera eller** alla punkter som förtecknas i bilaga II och som **är** relevanta för dessa områden.

Kontrollen av dessa områden ska omfatta alla punkter som förtecknas i bilaga II och som **anses vara nödvändiga och** relevanta för dessa områden.

Ändring 50

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2 – stycke 4

Kommissionens förslag

Ändring

Inspektören kan dessutom kontrollera andra områden som förtecknas i bilaga II.1 och som omfattar **en, flera eller** alla punkter som förtecknas i den bilagan.

Inspektören kan dessutom, **när en potentiell säkerhetsrisk påkallar detta**, kontrollera andra områden som förtecknas i bilaga II.1 och som omfattar alla punkter som förtecknas i den bilagan **och som anses vara nödvändiga och relevanta för dessa områden.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 77

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2 – stycke 5

Kommissionens förslag

Om trafiksäkerhetsintyget eller en rapport från en vägkontroll visar att kontroll av en eller flera av punkterna i förteckningen i bilaga II har genomförts under föregående **månad** ska inspektören inte kontrollera de punkterna, utom om det är motiverat på grund av en uppenbar brist.

Ändring

Om trafiksäkerhetsintyget **från den senaste trafiksäkerhetsprovningen, en frivillig periodisk säkerhetskontroll**, eller en rapport från en vägkontroll visar att provning av en eller flera av punkterna i förteckningen i bilaga II har genomförts under **de** föregående **tre månaderna** ska inspektören inte kontrollera de punkterna, utom om det är motiverat **med kontroll** på grund av en uppenbar brist.

Ändring 52

Förslag till förordning

Artikel 11 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Om kontrollerna ska utföras i ett provningscentrum ska **den grundläggande kontrollen inte** genomföras **mer än 10 km från detta** centrum.

Ändring

2. Om kontrollerna ska utföras i ett provningscentrum ska **dessa** genomföras **så snart som möjligt och vid närmaste sådant** centrum.

Ändring 53

Förslag till förordning

Artikel 11 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Mobila kontrollenheter ska omfatta lämplig utrustning för att genomföra vägkontroller, vilket innefattar utrustning för att kontrollera skicket på fordonets bromsar, styrning och fjädring samt fordonets utsläpp.

Ändring

3. Mobila kontrollenheter ska omfatta lämplig utrustning för att genomföra vägkontroller, vilket innefattar utrustning för att kontrollera skicket på fordonets bromsar, styrning och fjädring samt fordonets utsläpp **och vikt**.

Ändring 54

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 2 – strecksats 3

Kommissionens förslag

— Farliga brister som utgör en direkt och omedelbar risk för trafiksäkerheten, **så att fordonet inte bör användas på väg under några omständigheter.**

Ändring

— Farliga brister som utgör en direkt och omedelbar risk för trafiksäkerheten **och som motiverar att den berörda medlemsstaten eller dess behöriga myndigheter belägger fordonet med körförbud.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 55
Förslag till förordning
Artikel 13

Kommissionens förslag

Artikel 13

Särskilda regler för kontroll av lastsäkring

Inspektören kan låta fordonet genomgå en kontroll av lastsäkring enligt **bilaga IV**. **Den uppföljning som avses i artikel 14 ska även gälla vid större eller farliga brister som är relaterade till lastsäkring.**

Ändring

Artikel 13

Kontroll av lastsäkring

Inspektörerna kan låta fordonet genomgå en kontroll av lastsäkring enligt **gällande normer**. **Resultatet av en sådan inspektion får inte tas med i riskvärderingssystemet förrän bestämmelserna om lastsäkring harmoniserats på unionsnivå.**

Senast den ...[samma dag som i artikel 18a i förslaget till förordning om periodiska trafiksäkerhetsprovningar] ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en rapport om harmoniseringsnivån i fråga om lastsäkring vid vägtransporter, om vägkontrollerna av lastsäkring samt om resultatet av en analys av metoderna för att säkerställa att fordonsanvändande företag, avsändare, speditörer, lastningsansvariga och andra som medverkar vid lasthanteringen uppfyller lastsäkringskraven.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Ändring 56
Förslag till förordning
Artikel 14 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Större brister som identifierats vid en grundläggande eller mer ingående kontroll ska åtgärdas utan dröjsmål **i kontrollplatsens närhet.**

Ändring

1. Större brister som identifierats vid en grundläggande eller mer ingående kontroll ska åtgärdas utan dröjsmål **så nära platsen för den grundläggande eller den mer ingående kontrollen som möjligt, där nödvändig teknisk utrustning finns.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 57

Förslag till förordning

Artikel 14 – punkt 3 – stycke 1

Kommissionens förslag

3. Inspektören ska inte tillåta att ett fordon där farliga brister har identifierats används förrän bristerna har åtgärdats på kontrollplatsen. Inspektören **kan** tillåta att **ett sådant fordon** används så att det kan föras till närmaste verkstad där bristerna kan åtgärdas, på villkor att de farliga bristerna har åtgärdats på ett sådant sätt att fordonet kan färdas till verkstaden och att detta inte innebär en omedelbar risk för passagerare eller andra trafikanter.

Ändring

3. Inspektören ska inte tillåta att ett fordon där farliga brister har identifierats används förrän bristerna har åtgärdats på kontrollplatsen **eller i en av de närmaste verkstäderna. Om brister upptäcks i de områden som avses i artikel 10.2 ska** inspektören tillåta att **fordonet** används så att det kan föras till närmaste verkstad där bristerna kan åtgärdas, på villkor att de farliga bristerna har åtgärdats på ett sådant sätt att fordonet kan färdas till verkstaden och att detta inte innebär en omedelbar risk för **fordonets** passagerare eller andra trafikanter.

Ändring 58

Förslag till förordning

Artikel 14 – punkt 3 – stycke 2

Kommissionens förslag

Inspektören kan godkänna att ett fordon som identifierats med farliga brister förs direkt till närmaste plats där **fordonet** kan repareras eller tas i förvar.

Ändring

Inspektören kan godkänna att ett fordon som identifierats med farliga brister förs direkt till närmast **möjliga** plats där **det** kan repareras eller tas i förvar.

Ändring 59

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Inspektören ska vidarebefordra resultaten av den mer ingående vägkontrollen till den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter kontrollen. Den behöriga myndigheten ska spara **informationen** i 36 månader från datumet för mottagande.

Ändring

2. Inspektören ska **på elektronisk väg** vidarebefordra resultaten av den mer ingående vägkontrollen till den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter kontrollen. Den behöriga myndigheten ska **införa informationen i det nationella register som avses i förordning (EG) nr 1071/2009 och spara den** i 36 månader från datumet för mottagande.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 60**Förslag till förordning****Artikel 16 – punkt 3***Kommissionens förslag*

3. Resultatet från vägkontrollen ska skickas till fordonets registreringsmyndighet.

Ändring

3. Resultatet från vägkontrollen ska skickas **elektroniskt** till fordonets registreringsmyndighet, **till fordonsägaren och, om fordonet är registrerat i en annan medlemsstat, med hjälp av det europeiska nätverk för vägtransportföretag, såsom föreskrivs i förordning (EG) nr 1071/2009.**

Ändring 61**Förslag till förordning****Artikel 18 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. När större eller farliga brister identifierats hos ett fordon som inte är registrerat i den medlemsstat där kontrollen genomförs, särskilt brister som leder till körförbud för fordonet, ska kontaktpunkten meddela kontrollresultatet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där fordonet är registrerat.

Ändring

1. När större eller farliga brister identifierats hos ett fordon som inte är registrerat i den medlemsstat där kontrollen genomförs, särskilt brister som leder till körförbud för fordonet, ska kontaktpunkten meddela kontrollresultatet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där fordonet är registrerat.

Registreringsmedlemsstaten ska beakta denna information vid klassificeringen av företag i enlighet med artikel 6.2.

Informationen ska innehålla de delar av vägkontrollrapporten som fastställs i bilaga VI.

Informationen ska innehålla de delar av vägkontrollrapporten som fastställs i bilaga VI, **vara avfattad i ett standardiserat format och skickas via det nationella elektroniska register som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1071/2009.**

Kommissionen ska fastställa tydliga regler för förfarandet för anmälan av fordon med stora eller farliga brister till den behöriga myndigheten i medlemsstaten där fordonet är registrerat, enligt granskningsförfarandet i artikel 23.2.

Kommissionen ska fastställa tydliga regler för förfarandet för anmälan av fordon med stora eller farliga brister till den behöriga myndigheten i medlemsstaten där fordonet är registrerat, enligt granskningsförfarandet i artikel 23.2.

Ändring 62**Förslag till förordning****Artikel 18 – punkt 2 – stycke 2***Kommissionens förslag*

Den behöriga myndigheten i medlemsstaten där fordonet är registrerat ska informera medlemsstaten där kontrollen genomförts om de åtgärder som vidtagits.

Ändring

Den behöriga myndigheten i medlemsstaten där fordonet är registrerat ska informera **den behöriga myndigheten i medlemsstaten där kontrollen genomförts om de åtgärder som vidtagits och införa informationen i det europeiska nätverket för vägtransportföretag.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 63**Förslag till förordning****Artikel 18 – punkt 2a (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

2a. När större eller farliga brister upptäckts ska operatörens namn meddelas till kontaktpunkten i enlighet med artikel 16.

Ändring 64**Förslag till förordning****Artikel 18 – punkt 2b (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

2b. Registreringsmedlemsstaten ska till den myndighet som utför en teknisk vägkontroll tillhandahålla information om riskprofilen hos det företag vars fordon kontrolleras. Informationen ska tillhandahållas på elektronisk väg inom rimlig tid. Kommissionen ska anta genomförandeakter med ingående bestämmelser om förfarandena för tillhandahållande av sådan information till sådana myndigheter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Ändring 65**Förslag till förordning****Artikel 20 – punkt 2 – stycke 2**

Kommissionens förslag

Ändring

Kommissionen ska **vidarebefordra** den insamlade informationen till Europaparlamentet.

Kommissionen ska **överlämna en rapport till Europaparlamentet med en sammanfattning** av den insamlade informationen.

Ändring 66**Förslag till förordning****Artikel 22 – punkt 2**

Kommissionens förslag

Ändring

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21 ska ges till kommissionen **tills vidare** [från och med datum för denna förordnings ikraftträdande].

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21 ska ges till kommissionen **för en period av fem år** [från och med datum för denna förordnings ikraftträdande]. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 67
Förslag till förordning
Artikel 24 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Bestämmelserna enligt punkt 1 ska omfatta påföljder för en förare eller operatör som inte samarbetat med inspektören **för att åtgärda de brister som identifierats vid en kontroll.**

Ändring

2. Bestämmelserna enligt punkt 1 ska omfatta påföljder för en förare eller operatör som inte samarbetat med inspektören **och som använt fordonet utan tillstånd genom att artikel 14 inte har följts.**

Ändring 68
Förslag till förordning
Bilaga II – del 2 – punkt 5.2.2 – led da (nytt)

Kommissionens förslag

5.2.2. Hjul Visuell kontroll av båda sidorna på alla hjul.

Parlamentets Ändring

5.2.2. Hjul Visuell kontroll av båda sidorna på alla hjul. **(da) Hjul är inte kompatibelt med hjulnavet**

Ändring 69
Förslag till förordning
Bilaga II – del 2 – punkt 5.2.3 – kolumn 2: Metod

Kommissionens förslag

5.2.3 Däck Visuell kontroll av hela däcket genom att rulla fordonet fram och tillbaka.

Parlamentets Ändring

5.2.3 Däck Visuell kontroll av hela däcket genom att rulla fordonet fram och tillbaka.

Använd en tryckmätare för att mäta lufttrycket och jämför med tillverkarens värden.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 70**Förslag till förordning****Bilaga III – del 1 – rubrik: Farliga brister – stycke 1***Kommissionens förslag*

Brister som utgör en direkt och omedelbar risk för trafiksäkerheten. **Vidare användning av fordonet på väg är inte tillåten**, även om det i vissa fall kan tillåtas att det under särskilda villkor körs direkt till en angiven plats, t.ex. för omedelbar reparation eller omedelbart beslag av fordonet.

Ändring

Brister som utgör en direkt och omedelbar risk för trafiksäkerheten **och som motiverar att medlemsstaten eller dess behöriga myndigheter belägger fordonet med körförbud**, även om det i vissa fall kan tillåtas att det under särskilda villkor körs direkt till en angiven plats, t.ex. för omedelbar reparation eller omedelbart beslag av fordonet.

Ändring 71**Förslag till förordning****Bilaga III – del 2 – punkt 5.2.3 – led e***Kommissionens förslag*

5.2.3. Däck	(e) Däckets mönsterdjup överensstämmer inte med kraven. 1/ Mindre än 80 % av godkänt mönsterdjup.	X	X
-------------	--	---	---

Parlamentets Ändring

5.2.3. Däck	(e) Däckets mönsterdjup uppfyller minsta lagligen godkända djup. Däckets mönsterdjup uppfyller inte minsta lagligen godkända djup.	X	X
-------------	---	---	---

Ändring 72**Förslag till förordning****Bilaga III – del 2 – punkt 5.2.3 – led ga (nytt)***Kommissionens förslag*

5.2.3. Däck

Parlamentets Ändring

5.2.3. Däck	(ga) Luftrycket vid körning har i något av fordonets däck minskat med 20 %.	X	X
-------------	--	---	---

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 73
Förslag till förordning
Bilaga IV

Kommissionens förslag

Ändring

[...]

utgår

P7_TA(2013)0297

Periodisk trafiksäkerhetsprovning av motorfordon och släpvagnar *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 2 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (COM(2012)0380 – C7-0186/2012 – 2012/0184(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/34)

Ändring 1
Förslag till förordning
Skäl 3

Kommissionens förslag

Ändring

- (3) Trafiksäkerhetsprovning är en del av ett större system som ska säkerställa att fordon hålls i ett säkert och i miljöhänsen godtagbart skick under användning. Systemet bör omfatta periodiska trafiksäkerhetsprovningar för alla fordon och vägkontroller för fordon som används för kommersiella transporter samt bestämmelser om ett förfarande för fordonregistrering för att säkerställa att fordon som utgör en direkt trafiksäkerhetsrisk **inte används på vägarna.**

- (3) Trafiksäkerhetsprovning är en del av ett större system som ska säkerställa att fordon hålls i ett säkert och i miljöhänsen godtagbart skick under användning. Systemet bör omfatta periodiska trafiksäkerhetsprovningar för alla fordon och vägkontroller för fordon som används för kommersiella transporter samt bestämmelser om ett förfarande för fordonregistrering. **Periodisk provning bör vara det främsta verktyget** för att säkerställa **trafiksäkerhet. Vägkontroller av nyttofordon bör endast utgöra ett komplement till periodisk provning och bör rikta sig till** fordon som utgör en direkt trafiksäkerhetsrisk.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0210/2013).

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3a) *Alla fordon som används på allmän väg ska, utan att det påverkar kraven på periodisk trafiksäkerhetsprovning, alltid vara trafiksäkra när de används.*

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3b) *Åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten bör omfatta informationskampanjer till fordonsägare så att de utifrån grundläggande kontroller av sina fordon skaffar sig goda arbetsmetoder och vanor.*

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 4 och 115
Förslag till förordning
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Flera tekniska standarder och krav avseende fordonssäkerhet har antagits i unionen. Det är emellertid nödvändigt att säkerställa, med hjälp av ett system med periodiska trafiksäkerhetsprovningar, att fordon efter att ha släppts ut på marknaden fortsätter att uppfylla säkerhetsstandarder under hela livsrytten. **Systemet bör gälla** för fordonskategorier enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragmaskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG.

Ändring

- (4) Flera tekniska standarder och krav avseende fordonssäkerhet har antagits i unionen. Det är emellertid nödvändigt att säkerställa, med hjälp av ett system med periodiska trafiksäkerhetsprovningar, att fordon efter att ha släppts ut på marknaden fortsätter att uppfylla säkerhetsstandarder under hela livsrytten. **Efterhandsmonterad utrustning som påverkar fordonets egenskaper ur säkerhets- och miljöhänsyn får inte göra dessa egenskaper sämre än vad de var vid tiden för godkännande, den första registreringen eller ibruktagandet. Medlemsstaterna skulle kunna införa nationella krav på trafiksäkerhetsprovning** för fordonskategorier enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon; **detta nationella system för trafiksäkerhetsprovningar bör gälla för fordonskategorier enligt definitionerna i** Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragmaskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon.

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5a) **Med hänsyn till att man genom att i god tid uppdaga ett trafiksäkerhetsrelevant fel på ett fordon medverkar till att avhjälpa detta fel och därigenom till att undvika en olycka bör de minskade följdkostnaderna för olyckor bidra till att bygga upp ett bonussystem.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) En stor del av den totala mängden utsläpp från vägtransporter, särskilt koldioxidutsläpp, orsakas av ett fåtal fordon med dåligt fungerande avgasreningssystem. Man beräknar att 5 % av fordonsbeståndet står för 25 % av alla förorenande utsläpp. Ett periodiskt system med trafiksäkerhetsprovningar skulle därför även förbättra miljön genom en minskning av fordonens genomsnittliga avgasutsläpp.

Ändring

- (6) En stor del av den totala mängden utsläpp från vägtransporter, särskilt koldioxidutsläpp, orsakas av ett fåtal fordon med dåligt fungerande avgasreningssystem. Man beräknar att 5 % av fordonsbeståndet står för 25 % av alla förorenande utsläpp. **Detta gäller även de ökade utsläppen av partiklar och NOx från moderna fordonskonstruktioner, vilka kräver en mer övergripande utsläppsprovning som omfattar kontroll i drift, med en elektronisk kontrollenhet, av att fordonets inbyggda diagnosystem (OBD) är helt och fungerar. Denna provning bekräftas genom de befintliga provningarna av avgassystemet för att garantera en komplett utsläppsprovning, eftersom enbart OBD-kontroll inte ger tillförlitliga resultat.** Ett periodiskt system med trafiksäkerhetsprovningar skulle därför även förbättra miljön genom en minskning av fordonens genomsnittliga avgasutsläpp.

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) Jordbruksfordon med en maximal konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h **användas allt oftare istället** för lastbilar **vid kortare transporter. Riskpotentialen för sådana fordon kan jämföras med riskpotentialen för lastbilar, och därför bör den här fordonskategorin** behandlas på samma sätt som lastbilar när det gäller trafiksäkerhetsprovning.

Ändring

- (8) Jordbruksfordon med en maximal konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h **används i vissa fall i stället** för lastbilar **till godstransporter. Det är viktigt att se till att de jordbruksfordon som används till detta ändamål** behandlas på samma sätt som lastbilar när det gäller trafiksäkerhetsprovning.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) Fordon av historiskt intresse **anses bevara** kulturarvet från den **epok** då de byggdes, och **man utgår från att de knappt** används **på allmänna vägar; därför** bör **det** överlåtas åt medlemsstaterna att utöka perioden för periodisk trafiksäkerhetsprovning för sådana fordon. Det bör också överlåtas åt medlemsstaterna att reglera trafiksäkerhetsprovningen av andra typer av specialfordon.

Ändring

- (9) Fordon av historiskt intresse **bevarar** kulturarvet från den **tid** då de byggdes, **behålls i ett historiskt korrekt skick** och används **sällan som vardagsfordon. Det** bör överlåtas åt medlemsstaterna att utöka perioden för periodisk trafiksäkerhetsprovning för sådana fordon **eller att reglera systemen för trafiksäkerhetsprovning**. Det bör också överlåtas åt medlemsstaterna att reglera trafiksäkerhetsprovningen av andra typer av specialfordon.

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Trafiksäkerhetsprovning är en nationell verksamhet och bör **därför utföras av medlemsstaterna** eller av för **ändamålet utsedda** organ **under medlemsstaternas tillsyn**. Medlemsstaterna **bör fortsatt ansvara för trafiksäkerhetsprovningen i samtliga fall, även om det nationella systemet gör det möjligt att godkänna privata organ, inklusive sådana som är involverade i reparationsverksamhet**.

Ändring

- (10) Trafiksäkerhetsprovning är en nationell verksamhet och bör **således genomföras av den berörda medlemsstaten** eller av **offentliga organ som utsetts av staten för detta uppdrag eller av organ eller institutioner – även auktoriserade privata sådana – som utsetts av och som direkt övervakas av staten. Om de institutioner som utsetts att handha trafiksäkerhetsprovning samtidigt utför reparationer av fordon, bör** medlemsstaterna **särskilt kontrollera att objektivitet och en hög kvalitet på provningen upprätthålls**.

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 10a (nytt)

Kommissionens förslag

- (10a) För att förbättra den fria rörligheten inom unionen bör **medlemsstaterna ömsesidigt erkänna det trafiksäkerhetsintyg som utfärdas i den ursprungliga registreringsmedlemsstaten vid omregistrering**.

Ändring

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 10b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (10b) *När det finns bevis för att man uppnått en tillräcklig harmonisering av trafiksäkerhetsprovningen bör det fastställas bestämmelser om fullt ömsesidigt erkännande av trafiksäkerhetsintyg i hela unionen.*

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

Ändring

- (11) För inspektionen av fordon och särskilt för fordonens elektroniska säkerhetskomponenter är det av avgörande betydelse att ha tillgång till de tekniska specifikationerna för varje enskilt fordon. Därför bör fordonstillverkare inte bara tillhandahålla det fullständiga dataset som omfattas av intyget om överensstämmelse, utan också ge tillgång till data som är nödvändiga för kontroll av säkerhets- och miljörelaterade **komponenters** funktion. **Bestämmelserna avseende tillgång till reparations- och underhållsinformation bör tillämpas på liknande sätt för detta ändamål, så att inspektionscentrum får tillgång till de informationselement som krävs för trafiksäkerhetsprovning. Detta är av avgörande betydelse särskilt när det gäller elektroniskt styrda system och bör omfatta alla delar som har installerats av tillverkaren.**
- (11) För inspektionen av fordon och särskilt för fordonens elektroniska säkerhetskomponenter är det av avgörande betydelse att ha tillgång till de tekniska specifikationerna för varje enskilt fordon. Därför bör fordonstillverkare inte bara tillhandahålla det fullständiga dataset som omfattas av intyget om överensstämmelse, utan också ge tillgång till data som är nödvändiga för kontroll av säkerhets- och miljörelaterade **systems** funktion. **Dessa data bör inbegripa information som gör det möjligt att kontrollera fordonets säkerhetssystem, så att de kan kontrolleras vid periodiska tekniska inspektioner och så att man kan förutsäga när fordon godkänns eller döms ut.**

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

Ändring

- (12) För att uppnå en hög kvalitet på provningarna i unionen bör provningsutrustning som ska användas vid testning, samt underhåll och kalibrering av utrustningen, specificeras på unionsnivå.
- (12) För att uppnå en hög kvalitet på provningarna i unionen bör provningsutrustning som ska användas vid testning, samt underhåll och kalibrering av utrustningen, specificeras på unionsnivå. **Innovationer som kan leda till minskade kostnader och optimerade fördelar i samband med provningssystem, förfaranden och utrustning bör uppmuntras.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) Inspektörer bör när de utför trafiksäkerhetsprovningar agera oberoende, och alla intressekonflikter bör undvikas. **Resultatet av trafiksäkerhetsprovningar bör därför inte vara kopplat till lön eller annan ekonomisk eller personlig förmån.**

Ändring

- (13) Inspektörer bör när de utför trafiksäkerhetsprovningar agera oberoende, och alla intressekonflikter bör undvikas. **Medlemsstaterna bör se till att bedömningar görs på ett riktigt sätt och särskilt se till att de är objektiva.**

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 13a (nytt)

Kommissionens förslag

- (13a) **Provningscentrumen måste upprätthålla en hög kvalitet och objektivitet för att målet om ökad trafiksäkerheten ska kunna uppnås. Därför bör provningscentrum som genomför trafiksäkerhetsprovningar till exempel uppfylla minimikraven i fråga om kvalitetssäkringen ISO 17020 om krav på verksamhet inom olika typer av kontrollorgan.**

Ändring

Ändring 17
Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) Provningsresultat bör inte ändras i kommersiellt syfte. Endast om resultaten av en trafiksäkerhetsprovning som utförts av en inspektör är uppenbart felaktiga bör tillsynsmyndigheten kunna ändra resultaten av en trafiksäkerhetsprovning.

Ändring

- (14) Provningsresultat bör inte ändras i kommersiellt syfte. Endast om resultaten av en trafiksäkerhetsprovning som utförts av en inspektör är uppenbart felaktiga bör tillsynsmyndigheten kunna ändra resultaten av en trafiksäkerhetsprovning **och besluta om lämpliga påföljder för det organ som utfärdat trafiksäkerhetsintyget.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 18
Förslag till förordning
Skäl 15

Kommissionens förslag

- (15) En hög standard på trafiksäkerhetsprovningar förutsätter att provningspersonalen har kunskaper och kompetens på hög nivå. Ett utbildningssystem som omfattar en grundutbildning och regelbunden påbyggnadsutbildning bör inrättas. En övergångsperiod bör fastställas för att möjliggöra en smidig övergång till det periodiska utbildningssystemet för den befintliga provningspersonalen.

Ändring

- (15) En hög standard på trafiksäkerhetsprovningar förutsätter att provningspersonalen har kunskaper och kompetens på hög nivå. Ett utbildningssystem som omfattar en grundutbildning och regelbunden påbyggnadsutbildning bör inrättas. En övergångsperiod bör fastställas för att möjliggöra en smidig övergång till det periodiska utbildningssystemet för den befintliga provningspersonalen. **Det ska vara möjligt för medlemsstater som redan i dag ställer högre krav på utbildnings-, kompetens-, och provningsnivå än minimikraven att behålla sin högre nivå.**

Ändring 19
Förslag till förordning
Skäl 17

Kommissionens förslag

- (17) Provningsfrekvensen bör anpassas efter fordonstyp **och fordonens miltal**. Fordon är mer benägna att uppvisa tekniska brister när de uppnår en viss ålder **och, i synnerhet vid intensiv användning, efter ett visst miltal**. Därför är det lämpligt att **öka provningsfrekvensen för äldre fordon och för fordon med höga miltal**.

Ändring

- (17) Provningsfrekvensen bör anpassas efter fordonstyp. Fordon är mer benägna att uppvisa tekniska brister när de uppnår en viss ålder. Därför är det lämpligt att äldre fordon **provas oftare**.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 20
Förslag till förordning
Skäl 19

Kommissionens förslag

- (19) Trafiksäkerhetsprovningarna bör omfatta alla punkter som är relevanta för fordonets specifika design, konstruktion och utrustning. Inom dessa punkter och med beaktande av fordonsteknikens nuvarande nivå bör moderna elektroniska system inkluderas i förteckningen över de punkter som ska provas. För att uppnå en harmonisering av trafiksäkerhetsprovningen bör provningsmetoder tillhandahållas för var och en av de punkter som ska provas.

Ändring

- (19) Trafiksäkerhetsprovningarna bör omfatta alla punkter som är relevanta för fordonets specifika design, konstruktion och utrustning. **Dessa punkter bör uppdateras mot bakgrund av den senaste forskningen och de tekniska framstegen rörande fordonssäkerhet. Hjul som inte motsvarar standarden och som kopplas på axlar som inte motsvarar standarden bör behandlas som kritiska från säkerhetssynpunkt och följaktligen underställas trafiksäkerhetsprovning.** Inom dessa punkter och med beaktande av fordonsteknikens nuvarande nivå bör moderna elektroniska system inkluderas i förteckningen över de punkter som ska provas. För att uppnå en harmonisering av trafiksäkerhetsprovningen bör provningsmetoder tillhandahållas för var och en av de punkter som ska provas.

Ändring 21
Förslag till förordning
Skäl 20a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (20a) **Det bör fastställas gemensamma höga minimistandarder för trafiksäkerhetsprovning i unionen så att de medlemsstater som redan har en högre nivå än vad som krävs för trafiksäkerhetsprovning enligt denna förordning kan bibehålla sina högre standarder och anpassa dem till tekniska framsteg i förekommande fall.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 22
Förslag till förordning
Skäl 21

Kommissionens förslag

- (21) Om brister hittas under en trafiksäkerhetsprovning, i synnerhet brister **som** utgör en risk för trafiksäkerheten, bör innehavaren av fordonets registreringsbevis åtgärda dessa brister utan dröjsmål. Vid farliga brister bör **fordonets registreringsbevis dras in** tills bristerna har åtgärdats till fullo.

Ändring

- (21) Om brister hittas under en trafiksäkerhetsprovning, i synnerhet **om dessa** brister **innebär att fordonet** utgör en risk för trafiksäkerheten, bör innehavaren av fordonets registreringsbevis åtgärda dessa brister utan dröjsmål. Vid farliga brister bör **fordonet inte få användas på allmän väg** tills bristerna har åtgärdats till fullo.

Ändring 23
Förslag till förordning
Skäl 22

Kommissionens förslag

- (22) Ett trafiksäkerhetsintyg **bör** utfärdas efter varje provning, **inklusive bland annat** information om fordonsidentitet och **information om provningsresultaten. För att säkerställa korrekt uppföljning av trafiksäkerhetsprovningar bör medlemsstaterna** organisera sådan information i en databas.

Ändring

- (22) **För att säkerställa en korrekt uppföljning av provningsresultaten bör** ett trafiksäkerhetsintyg utfärdas efter varje provning. **Det bör även skapas i elektroniskt format med samma detaljnivå i fråga om** information om fordonsidentitet och **resultat av provningen som anges i ursprungsintyget. Medlemsstaterna bör dessutom** organisera sådan information i en **central** databas **så att man lätt kan kontrollera att resultaten av den periodiska tekniska inspektionen är äkta.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 24
Förslag till förordning
Skäl 22a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (22a) *Eftersom vissa medlemsstater inte kräver registrering av vissa fordonskategorier, t.ex. lätta släpvagnar, ska informationen i fråga om de positiva resultaten av provningen placeras på en synlig plats på fordonet för att visa att fordonet har klarat trafiksäkerhetsprovningen.*

Ändring 25
Förslag till förordning
Skäl 23

Kommissionens förslag

Ändring

- (23) Bedrägerier med vägmätare anses påverka mellan 5 och 12 % av **försäljningen av** begagnade bilar, vilket resulterar i betydande samhällskostnader på flera miljarder euro varje år och felaktiga bedömningar av fordons trafiksäkerhet. För att bekämpa bedrägerierna med vägmätare skulle en registrering av miltalet i trafiksäkerhetsintyget, kombinerat med skyldigheten att uppvisa intyget från föregående provning, underlätta upptäckten av ingrepp i eller manipuleringar av vägmätaren. Bedrägerier med vägmätare **bör också** mer systematiskt betraktas som en straffbar överträdelse.

- (23) Bedrägerier med vägmätare anses påverka mellan 5 och 12 % av **de** begagnade bilar **som säljs i eget land, och vid gränsöverskridande försäljning är denna procentandel åtskilligt högre**, vilket resulterar i betydande samhällskostnader på flera miljarder euro varje år och felaktiga bedömningar av fordons trafiksäkerhet. För att bekämpa bedrägerierna med vägmätare skulle en registrering av miltalet i trafiksäkerhetsintyget, kombinerat med skyldigheten att uppvisa intyget från föregående provning, underlätta upptäckten av ingrepp i eller manipuleringar av vägmätaren. **Inrättandet av en europeisk elektronisk fordonsinformationsplattform som under iakttagande av dataskyddet och under fordonens hela livscykel registrerar fordonens vägmätarställning och allvarliga olyckor bidrar också till att förhindra manipuleringar och göra viktig information tillgänglig. Dessutom bör** bedrägerier med vägmätare mer systematiskt betraktas som en straffbar överträdelse.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 26
Förslag till förordning
Skäl 25

Kommissionens förslag

- (25) Trafiksäkerhetsprovning är en del av ett mer omfattande regleringssystem som gäller för fordon under hela deras livscykel från godkännande till registrering och inspektion till skrotning. Utvecklingen och sammankopplingen av nationella och tillverkares elektroniska fordonsdatabaser **bör i princip** bidra till att förbättra effektiviteten i hela administrationskedjan för fordon och **bör även bidra till att** minska kostnader och administrativa bördor. **Kommissionen bör därför genomföra en undersökning av genomförbarhet, kostnader och fördelar avseende inrättandet av en europeisk elektronisk fordonsinformationsplattform för detta ändamål.**

Ändring

- (25) Trafiksäkerhetsprovning är en del av ett mer omfattande regleringssystem som gäller för fordon under hela deras livscykel från godkännande till registrering och inspektion till skrotning. Utvecklingen och sammankopplingen av nationella och tillverkares elektroniska fordonsdatabaser **skulle** bidra till att förbättra effektiviteten i hela administrationskedjan för fordon och minska kostnader och administrativa bördor.

Ändring 27
Förslag till förordning
Skäl 25a (nytt)

Kommissionens förslag

- (25a) *Eftersom målet med förordningen bör vara att främja ytterligare samordning och standardisering av periodiska trafiksäkerhetsprovningar av fordon, vilket i slutändan bör mynna ut i en inre marknad för periodiska trafiksäkerhetsprovningar inom unionen med ett system för ömsesidigt erkännande av trafiksäkerhetsintyg som innebär att fordon kan provas i vilken medlemsstat som helst, bör kommissionen utarbeta en rapport om samordningsframstegen för att fastställa när ett sådant system för ömsesidigt erkännande skulle kunna inrättas.*

Ändring

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 28
Förslag till förordning
Skäl 26

Kommissionens förslag

- (26) **För att komplettera** den här förordningen **med ytterligare tekniska detaljer bör kommissionen ges** befogenhet att anta akter **enligt** artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att, där det är lämpligt, beakta utvecklingen av unionslagstiftning om typgodkännande i relation till fordonskategorier samt behovet att uppdatera bilagorna mot bakgrund av tekniska framsteg. Det är **särskilt viktigt** att kommissionen genomför lämpliga samråd, **även** på expertnivå, **under det förberedande arbetet**. Kommissionen **bör i sitt arbete med att förbereda och utarbeta** delegerade akter **säkerställa** att relevanta handlingar översänds till Europaparlamentet och rådet **samtidigt, i rätt tid** och på lämpligt sätt.

Ändring

- (26) **I syfte att uppdatera** den här förordningen **bör** befogenhet att anta akter **i enlighet med** artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt **delegeras till kommissionen** för att, där det är lämpligt, beakta utvecklingen av unionslagstiftning om typgodkännande i relation till fordonskategorier samt behovet att uppdatera bilagorna mot bakgrund av tekniska framsteg. Det är **av särskild betydelse** att kommissionen genomför lämpliga samråd **under sitt förberedande arbete, inklusive** på expertnivå. **När kommissionen förbereder och utarbetar** delegerade akter **bör den se till** att relevanta handlingar översänds **samtidigt** till Europaparlamentet och rådet och **att det sker så snabbt som möjligt och** på lämpligt sätt.

Ändring 29
Förslag till förordning
Skäl 29

Kommissionens förslag

- (29) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att fastställa gemensamma minimikrav och harmoniserade regler för genomförande av trafiksäkerhetsprovning av fordon i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Ändring

- (29) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att fastställa gemensamma minimikrav och harmoniserade regler för genomförande av trafiksäkerhetsprovning av fordon i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. **Medlemsstaterna kan besluta att fastställa högre krav än minimistandarderna.**

Ändring 30
Förslag till förordning
Artikel 1

Kommissionens förslag

Genom denna förordning inrättas ett system med periodiska trafiksäkerhetsprovningar av fordon.

Ändring

Genom denna förordning inrättas ett system med periodiska trafiksäkerhetsprovningar av fordon **som ska genomföras på grundval av tekniska minimistandarder och minimikrav i syfte att garantera en hög trafiksäkerhet och en hög miljöskyddsnivå.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 31**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 1***Kommissionens förslag*

-
- Motorfordon **med minst fyra hjul som används för persontransport med** högst åtta säten utöver förarsätet – fordonskategori M1.

Ändring

-
- Motorfordon **som har konstruerats och tillverkats primärt för transport av personer och deras bagage och som har** högst åtta säten utöver förarsätet – fordonskategori M1.

Ändring 32**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 2***Kommissionens förslag*

-
- Motorfordon som **används för persontransport med** mer än åtta säten utöver förarsätet – fordonskategorierna M2 och M3.

Ändring

-
- Motorfordon som **har konstruerats och tillverkats primärt för transport av personer och deras bagage och som har** mer än åtta säten utöver förarsätet – fordonskategorierna M2 och M3.

Ändring 33**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 3***Kommissionens förslag*

-
- Motorfordon **med minst fyra hjul som vanligtvis används** för godstransport **på väg och** med en **högsta tillåtna vikt** som inte överstiger **3 500 kg** – fordonskategori N1.

Ändring

-
- Motorfordon **som har konstruerats och tillverkats primärt** för godstransport med en **maxvikt** som inte överstiger **3,5 ton** – fordonskategori N1.

Ändring 34**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 4***Kommissionens förslag*

-
- Motorfordon som **används** för godstransport med en **högsta tillåtna vikt** som överstiger **3 500 kg** – fordonskategorierna N2 och N3.

Ändring

-
- Motorfordon som **har konstruerats och tillverkats primärt** för godstransport med en **maxvikt** som överstiger **3,5 ton** – fordonskategorierna N2 och N3.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 35**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 5***Kommissionens förslag*

-
- Släpvagnar och **påhängsvagnar** med en högsta tillåtna vikt som inte överstiger **3 500 kg** – **fordonskategorierna O1 och O2**.

Ändring

-
- Släpvagnar **som har konstruerats och tillverkats för gods- eller persontransport samt som husrum** med en högsta tillåtna vikt **på över 750 kg men** som inte överstiger **3,5 ton** – **fordonskategori O2**.

Ändring 36**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 6***Kommissionens förslag*

-
- Släpvagnar och **påhängsvagnar** med en **högsta tillåtna vikt** som överstiger **3 500 kg** – **fordonskategorierna O3 och O4**.

Ändring

-
- Släpvagnar **som har konstruerats och tillverkats för gods- eller persontransport samt som husrum** med en **maxvikt** som överstiger **3,5 ton** – **fordonskategorierna O3 och O4**.

Ändring 117/1**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt led 7***Kommissionens förslag*

-
- Två- eller trehjuliga fordon – **fordonskategorierna L1e, L2e, L3e, L4e, L5e, L6e och L7e**.

Ändring

-
- **Från och med den 1 januari 2016**, två- eller trehjuliga fordon – **fordonskategorierna L3e, L4e, L5e och L7e**.

Ändring 38**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – strecksats 8***Kommissionens förslag*

-
- Hjultraktorer med en maximal konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h – **fordonskategori T5**.

Ändring

-
- Hjultraktorer **i kategori T5 som används främst på allmän väg** med en maximal konstruktionshastighet som överstiger 40 km/h.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 39

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Medlemsstaten kan utvidga skyldigheten att genomföra regelbundna trafiksäkerhetsprovningar till andra fordonsgrupper. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om eventuella beslut om förlängningar som de fattar med angivande av skälen till dessa beslut.

Ändring 117/2

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1 b (ny)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

1b. Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2018 för följande fordonskategorier, såvida kommissionen i sin rapport under artikel 18a inte visar att en sådan åtgärd skulle vara ineffektiv:

- Två- eller trehjuliga fordon – fordonskategorierna L1e, L2e och L6e.

Ändring 40

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 2 – strecksats 2

Kommissionens förslag

Ändring

— Fordon som **tillhör** försvarsmakten, brandförsvaret, civilskyddet eller räddningstjänsten.

— Fordon som **används av** försvarsmakten, brandförsvaret, civilskyddet eller räddningstjänsten.

Ändring 41

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 2 – strecksats 4a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

— Släpvagnar i fordonskategori O2 med en högsta tillåtna vikt som inte överstiger 2,0 ton, med undantag för släpvagnar av husvagnstyp i fordonskategori O2.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 42
Förslag till förordning
Artikel 3 – led 5

Kommissionens förslag	Ändring
(5) två- och trehjuliga fordon: motordrivna fordon med två hjul med eller utan sidovagn, trehjuliga motorcyklar och fyrehjuliga motorcyklar.	utgår

Ändring 43
Förslag till förordning
Artikel 3 – led 7

Kommissionens förslag	Ändring
(7) fordon av historiskt intresse: ett fordon som uppfyller samtliga följande villkor:	(7) fordon av historiskt intresse: ett fordon som anses vara historiskt av den medlemsstat där fordonet är registrerat eller av en av dess utsedda behöriga myndigheter och som uppfyller samtliga följande villkor:
— Det tillverkades för minst 30 år sedan.	— Det tillverkades eller registrerades för första gången för minst 30 år sedan.
— Det underhålls med reservdelar som utgör avbildningar av fordonets historiska komponenter.	— Den särskilda fordonsmodellen, i enlighet med unionens relevanta rättsakter om typgodkännande, tillverkas inte längre.
— Inga förändringar har gjorts i huvudkomponenternas tekniska karakteristika (t.ex. motor, bromsar, styrning eller fjädring).	— Det bevaras och behålls i ett historiskt korrekt skick och har därför inte genomgått omfattande tekniska anpassningar.
— Fordonets utseende har inte ändrats.	

Ändring 44
Förslag till förordning
Artikel 3 – led 9

Kommissionens förslag	Ändring
(9) trafiksäkerhetsprovning: kontroll av att ett fordonas delar och komponenter uppfyller de säkerhets- och miljökrav som gäller för fordonet vid tiden för godkännandet, den första registreringen eller ibruktagandet samt vid tiden för eftermodifiering.	(9) trafiksäkerhetsprovning: en provning för att säkerställa att fordonet är säkert att använda på allmänna vägar och uppfyller de säkerhets- och miljökrav som gäller vid tiden för godkännandet, den första registreringen eller ibruktagandet eller vid tiden för eftermodifiering.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 45
Förslag till förordning
Artikel 3 – led 13

Kommissionens förslag

(13) inspektör: en person som av en medlemsstat fått auktorisation att genomföra trafiksäkerhetsprovningar i ett provningscentrum eller på uppdrag av en behörig myndighet.

Ändring

(13) inspektör: en person som av en medlemsstat **eller en behörig myndighet** fått auktorisation att genomföra trafiksäkerhetsprovningar i ett provningscentrum eller på uppdrag av en behörig myndighet.

Ändring 46
Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Trafiksäkerhetsprovningar ska **endast** genomföras av den behöriga myndigheten i **en medlemsstat** eller av **provningscentrum som godkänts av medlemsstater**.

Ändring

2. Trafiksäkerhetsprovningar ska **i regel** genomföras **i den medlemsstat där fordonet är registrerat** av den behöriga myndigheten i **den medlemsstaten** eller av **ett offentligt organ som utsetts av staten för detta uppdrag eller av organ eller institutioner, inklusive auktoriserade privata sådana, som certifierats av och övervakas av staten**.

Ändring 47
Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Fordonstillverkare ska ge provningscentrumen, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten, tillgång till den tekniska information enligt bilaga I som krävs för trafiksäkerhetsprovning. Kommissionen ska anta detaljerade regler avseende förfarandena för tillgång till den tekniska informationen i bilaga I i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Ändring

3. Fordonstillverkare ska **utan kostnad** ge provningscentrumen **och provutrustningstillverkarna**, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten, tillgång till den tekniska information enligt bilaga I som krävs för trafiksäkerhetsprovning. **Denna information ska för provutrustningstillverkare inbegripa den information som krävs för att man med provutrustningen ska kunna genomföra en bedömning av huruvida fordonets elektroniska kontrollsystem fungerar på ett tillfredsställande sätt eller ej**. Kommissionen ska anta detaljerade regler avseende förfarandena för tillgång till den tekniska informationen i bilaga I **samt undersöka möjligheten att inrätta en enda kontaktpunkt**, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 48
Förslag till förordning
Kapitel 3 – rubriken

*Kommissionens förslag***KRAV FÖR TRAFIKSÄKERHETSPROVNING**

*Ändring***MINIMIKRAV FÖR TRAFIKSÄKERHETSPROVNING**

Ändring 50
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – strecksats 2

Kommissionens förslag

— Fordonskategorierna M1, N1 och O2: fyra år efter första registrering, sedan med två års mellanrum **och därefter varje år.**

Ändring

— Fordonskategorierna M1, N1 och O2: fyra år efter första registrering, sedan med **två års mellanrum.**

Ändring 51
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – strecksats 3

Kommissionens förslag

— Fordon i kategori M1 som är registrerade som taxi eller ambulans, fordonskategorierna M2, M3, N2, N3, **T5**, O3 och O4: ett år efter första registrering och därefter varje år.

Ändring

— Fordon i kategori M1 som är registrerade som taxi eller ambulans, fordonskategorierna M2, M3, N2, N3, O3 och O4: ett år efter första registrering och därefter varje år.

Ändring 52
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – strecksats 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

— **Fordon i kategori T5 som används främst på allmän väg: ett år efter första registrering och därefter varje år.**

Ändring 53
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – strecksats 3b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

— **Andra fordonskategorier: enligt intervaller som fastställs av registreringsmedlemsstaten.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 54

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Det står varje medlemsstat fritt att stödja trafiksäkerhetsprovningar om fordonsägaren bestämmer sig för att minska provningsintervallen till ett år. Stödperioden ska börja tidigast tio år efter den första registreringen av fordonet.

Ändring 55

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1b. En medlemsstat kan kräva att fordon i alla klasser som är registrerade inom dess territorium ska genomgå mer frekventa periodiska trafiksäkerhetsprovningar.

Ändring 56

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Om ett fordon i kategori M1 eller N1 har uppnått ett miltal på 160 000 km vid den första trafiksäkerhetsprovningen efter den första registreringen av fordonet, ska det därefter genomgå en trafiksäkerhetsprovning varje år.

utgår

Ändring 57

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 3

Kommissionens förslag

Ändring

3. Innehavaren av registreringsbeviset får begära att provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten, ska genomföra trafiksäkerhetsprovningen under en period som omfattar början av den månad som föregår den månad då den årsdag som avses i punkt 1 infaller till och med utgången av den andra månaden efter detta datum, utan att detta påverkar datumet för nästa trafiksäkerhetsprovning.

3. Innehavaren av registreringsbeviset får begära att provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten **eller de organ och institutioner som certifierats av och övervakas av staten**, ska genomföra trafiksäkerhetsprovningen under en period som omfattar början av den månad som föregår den månad då den årsdag som avses i punkt 1 infaller till och med utgången av den andra månaden efter detta datum, utan att detta påverkar datumet för nästa trafiksäkerhetsprovning.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 58

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 4 – strecksats 3

Kommissionens förslag

— *I händelse av byte av innehavaren av ett fordons registreringsbevis.*

Ändring

utgår

Ändring 59

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 4 – strecksats 3a (ny)

Kommissionens förslag

— *När fordonet har uppnått ett miltal på 160 000 km.*

Ändring 60

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Trafiksäkerhetsprovningen ska omfatta de områden som avses i punkt 2 i bilaga II.

Ändring

1. Trafiksäkerhetsprovningen ska omfatta **åtminstone** de områden som avses i bilaga II.

Ändring 61

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. För varje område som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna eller provningscentrumet genomföra en trafiksäkerhetsprovning som minst omfattar de punkter som anges i punkt 3 i bilaga II, med användning av den metod som är tillämplig för provning av dessa punkter.

Ändring

2. För varje område som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna eller provningscentrumet genomföra en trafiksäkerhetsprovning som minst omfattar de punkter som anges i punkt 3 i bilaga II, med användning av den metod som är tillämplig **eller ett likvärdigt alternativ som godkänts av en behörig myndighet** för provning av dessa punkter.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 62**Förslag till förordning****Artikel 8 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. Det provningscentrum, eller i förekommande fall den behöriga **myndigheten**, som har genomfört en trafiksäkerhetsprovning av ett fordon ska utfärda ett trafiksäkerhetsintyg för fordonet som åtminstone **ska** omfatta de delar som fastställs i bilaga IV.

Ändring

1. Det provningscentrum, eller, i förekommande fall, den behöriga myndighet som har genomfört en trafiksäkerhetsprovning av ett fordon ska utfärda ett trafiksäkerhetsintyg för fordonet som **även ska finnas tillgängligt i elektronisk form och** åtminstone omfatta de delar som fastställs i bilaga IV. **Kommissionen ska utarbета ett enhetligt europeiska formulär för trafiksäkerhetsprovning.**

Ändring 63**Förslag till förordning****Artikel 8 – punkt 2***Kommissionens förslag*

2. Provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten, **ska** till den person som uppvisar fordonet för provning överlämna **trafiksäkerhetsintyget** eller, om **det rör sig om ett elektroniskt trafiksäkerhetsintyg**, en **vederbörligen bestyrkt** utskrift av **ett sådant intyg**.

Ändring

2. **Så snart provningen har genomförts med ett tillfredsställande resultat ska** provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten, till den person som uppvisar fordonet för provning överlämna **ett trafiksäkerhetsintyg** eller, om **trafiksäkerhetsintyget är i elektronisk form, tillhandahålla** en utskrift av **testresultaten**.

Ändring 64**Förslag till förordning****Artikel 8 – punkt 2a (ny)***Kommissionens förslag**Ändring*

2a. **I de fall där en ansökan om omregistrering av ett fordon har tagits emot, och fordonet ursprungligen kommer från en annan medlemsstat, ska registreringsmyndigheterna erkänna fordonets trafiksäkerhetsintyg så snart dess giltighet har kontrollerats under omregistreringen. Erkännandet ska gälla för samma period som den ursprungliga giltighetstiden på intyget, förutom i de fall där den ursprungliga giltighetstiden är längre än den maximala lagstadgade giltighetstiden i den medlemsstat där fordonet omregistreras. I sådana fall ska giltigheten justeras nedåt och beräknas från det datum som det ursprungliga trafiksäkerhetsintyget utfärdades för fordonet. Innan denna förordning börjar tillämpas ska medlemsstaterna underrätta varandra om det format på trafiksäkerhetsintyget som erkänns av deras respektive behöriga myndigheter samt utbyta anvisningar för hur äktheten kontrolleras.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 65

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. För kontroll av vägmätarställning, och om informationen inte översänts elektroniskt efter föregående trafiksäkerhetsprovning, ska inspektören ålägga den person som uppvisar fordonet för provning att uppvisa det intyg som utfärdats efter föregående trafiksäkerhetsprovning.

Ändring

4. För kontroll av vägmätarställning, **där sådan förekommer**, och om informationen från den kontrollen inte översänts elektroniskt efter föregående trafiksäkerhetsprovning, ska inspektören ålägga den person som uppvisar fordonet för provning att uppvisa det intyg som utfärdats efter föregående trafiksäkerhetsprovning **om intyget inte har utfärdats på elektronisk väg**.

Ändring 66

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Resultaten från trafiksäkerhetsprovningen ska anmälas till fordonets registreringsmyndighet. Denna anmälan ska innehålla den information som nämns i trafiksäkerhetsintyget.

Ändring

5. Resultaten från trafiksäkerhetsprovningen ska **omgående** anmälas till fordonets registreringsmyndighet **på elektronisk väg**. Den anmälan ska innehålla den information som nämns i trafiksäkerhetsintyget.

Ändring 67

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Vid större brister **ska** den behöriga myndigheten besluta om villkoren enligt vilka ett fordon får användas innan det genomgår en ny trafiksäkerhetsprovning. Provningen ska genomföras inom sex veckor efter den första provningen.

Ändring

2. Vid större brister **får** den **nationella** behöriga myndigheten besluta om villkoren enligt vilka ett fordon får användas innan det genomgår en ny trafiksäkerhetsprovning. Provningen ska genomföras inom sex veckor efter den första provningen.

Ändring 68

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Vid farliga brister **får** fordonet **inte användas** på allmän väg **och registreringsbeviset ska dras in enligt artikel 3a i Europaparlamentets och rådets direktiv XXX om ändring av rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon tills bristerna har åtgärdats och ett nytt trafiksäkerhetsbevis har utfärdats som intyggar att fordonet är i ett trafikdugligt skick**.

Ändring

3. Vid farliga brister **kan medlemsstaten eller den behöriga myndigheten förhindra eller begränsa användningen av** fordonet på allmän väg tills **alla farliga brister** har åtgärdats.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 69**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 1***Kommissionens förslag*

Provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har genomfört en trafiksäkerhetsprovning av ett fordon som är registrerat på dess territorium, ska utfärda ett bevis för varje fordon som med godkänt resultat har genomgått en sådan provning. På beviset ska datumet för nästa trafiksäkerhetsprovning anges.

Ändring

Provningscentrumet, eller i förekommande fall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har genomfört en trafiksäkerhetsprovning av ett fordon som är registrerat på dess territorium, ska utfärda ett bevis för varje fordon som med godkänt resultat har genomgått en sådan provning. På beviset ska datumet för nästa trafiksäkerhetsprovning anges. **Detta bevis behöver inte utfärdas om det är möjligt att i fordonets registreringsintyg göra en anteckning om genomgången trafiksäkerhetsprovning och ange datum för nästa trafiksäkerhetsprovning.**

Ändring 70**Förslag till förordning****Artikel 10 – punkt 1a (ny)***Kommissionens förslag**Ändring*

Om det kontrollerade fordonet tillhör en fordonskategori som inte behöver registreras i den medlemsstat där det togs i bruk ska beviset på provning placeras på en synlig plats på fordonet.

Ändring 71**Förslag till förordning****Artikel 10 – stycke 2***Kommissionens förslag*

Varje medlemsstat ska erkänna det bevis som utfärdats enligt punkt 1.

Ändring

Varje medlemsstat ska erkänna det bevis som utfärdats **av en annan medlemsstat** enligt stycke 1 **eller motsvarande anteckning i fordonets registreringsintyg, förutsatt att beviset har utfärdats för ett fordon som är registrerat i denna medlemsstat.**

Ändring 72**Förslag till förordning****Artikel 11 – punkt 1***Kommissionens förslag*

1. Provningsanläggningar och provningsutrustning som används för genomförande av trafiksäkerhetsprovningar ska uppfylla de tekniska minimikraven i bilaga V.

Ändring

1. Provningsanläggningar och provningsutrustning som används för genomförande av trafiksäkerhetsprovningar ska **minst** uppfylla de tekniska minimikraven i bilaga V.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 73**Förslag till förordning****Artikel 11 – punkt 1a (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

1a. De provningscentrum i vilka inspektörer utför trafik-säkerhetsprovningar ska auktoriseras av en medlemsstat eller av dess behöriga myndighet.

Ändring 74**Förslag till förordning****Artikel 11 – punkt 1b (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

1b. Provningscentrum som redan godkänts av medlemsstaterna när denna förordning träder i kraft måste minst fem år efter ikraftträdandet av denna förordning åter kontrolleras med avseende på om de uppfyller minimikraven.

Ändring 75**Förslag till förordning****Artikel 11 – punkt 2a (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

2a. För att uppfylla minimikraven i fråga om kvalitetssäkring ska provningscentrumen uppfylla de krav som anges av den auktoriserande medlemsstaten. Provningscentrumen ska garantera objektivitet och hög kvalitet vid fordonsprovningen.

Ändring 76**Förslag till förordning****Artikel 12 – punkt 1**

Kommissionens förslag

Ändring

1. Trafiksäkerhetsprovningar ska utföras av inspektörer som uppfyller de minimikrav avseende kompetens och utbildning som fastställs i bilaga VI.

1. Trafiksäkerhetsprovningar ska utföras av inspektörer som uppfyller de minimikrav avseende kompetens och utbildning som fastställs i bilaga VI. **Medlemsstaterna får fastställa ytterligare kompetens- och utbildningskrav.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 77
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Medlemsstaterna ska föreskriva att inspektörerna får en adekvat utbildning som motsvarar kompetenskraven.

Ändring 78
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. **Medlemsstaterna** ska utfärda ett intyg till inspektörer som uppfyller minimikraven avseende kompetens och utbildning. Intyget ska åtminstone omfatta den information som nämns i punkt 3 i bilaga VI.

2. **De behöriga myndigheterna eller, i tillämpliga fall, godkända utbildningscentrum** ska utfärda ett intyg till inspektörer som uppfyller minimikraven avseende kompetens och utbildning. Intyget ska åtminstone omfatta den information som nämns i punkt 3 i bilaga VI.

Ändring 79
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 3

Kommissionens förslag

Ändring

3. Inspektörer som är anställda av behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller av ett provningscentrum den dag då denna förordning börjar tillämpas är undantagna från kraven i punkt 1 i bilaga VI. Medlemsstaterna ska utfärda ett intyg om likvärdighet till dessa inspektörer.

3. Inspektörer som är anställda **eller auktoriserade** av behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller av ett provningscentrum den dag då denna förordning börjar tillämpas är undantagna från kraven i punkt 1 i bilaga VI. Medlemsstaterna ska utfärda ett intyg om likvärdighet till dessa inspektörer.

Ändring 80
Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 4a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

4a. En person som har genomfört reparationer eller underhåll på ett fordon får inte medverka som inspektör i den efterföljande periodiska trafiksäkerhetsprovningen av detta fordon, såvida inte tillsynsmyndigheten har konstaterat att en hög objektivitetsnivå kan garanteras. Medlemsstaterna kan föreskriva stängare krav avseende åtskillnaden mellan verksamheter.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 81

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Provningscentrumet ska informera den person som uppvisar fordonet för provning om de **reparationer som behöver utföras** och får inte ändra provningsresultaten i kommersiellt syfte.

Ändring

5. Provningscentrumet ska informera den person **eller reparationsverkstad** som uppvisar fordonet för provning om de **brister som konstaterats på fordonet** och får inte ändra provningsresultaten i kommersiellt syfte.

Ändring 82

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 1 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Varje medlemsstat ska säkerställa tillsyn av provningscentrumen inom dess territorium.

Ändring 83

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Provningscentrum som drivs av en **behörig** myndighet är undantagna från kraven avseende godkännande och tillsyn.

Ändring

2. Provningscentrum som drivs av en **medlemsstats behöriga** myndighet är undantagna från kraven avseende godkännande och tillsyn.

Ändring 84

Förslag till förordning

Artikel 15

Kommissionens förslag

Kommissionen ska utvärdera **genomförbarhet, kostnader och fördelar avseende inrättandet** av en elektronisk plattform för fordonsinformation i syfte att utbyta information om data som rör trafiksäkerhetsprovning mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för provning, registrering och godkännande av fordon, provningscentrumen och fordonstillverkarna.

Ändring

Kommissionen ska utvärdera **det effektivaste och mest ändamålsenliga sättet att inrätta** en elektronisk plattform för fordonsinformation **genom att utnyttja befintliga och redan införda informationslösningar gällande internationellt datautbyte för att minimera kostnaden och undvika dubbelarbete. Vid utvärderingen ska man bedöma vilket som är det lämpligaste sättet att sammankoppla de befintliga nationella systemen** i syfte att utbyta information om data som rör trafiksäkerhetsprovning **och avläsningar av vägmätare** mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för provning, registrering och godkännande av fordon, provningscentrumen, **testutrustningstillverkarna** och fordonstillverkarna

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

Ändring

På grundval av utvärderingen ska kommissionen presentera och utvärdera olika policyalternativ, inklusive möjligheten att ta bort kravet på ett bevis på provning enligt artikel 10. Inom två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om undersökningens resultat och samtidigt lägga fram ett lagstiftningsförslag om detta är lämpligt.

Kommissionen ska även utvärdera insamlingen och lagringen av redan existerande och säkerhetsrelevanta uppgifter avseende fordon som varit inblandade i allvarliga olyckor. Dessa uppgifter ska åtminstone omfatta information om utbytta och reparerade säkerhetsrelevanta komponenter.

Informationen om ett fordonets historia bör kunna tas fram av inspektörer för att bedöma det fordon som visas upp och, i avidentifierad form, av medlemsstaterna så att de kan planera och genomföra åtgärder som ökar trafiksäkerheten, samt av innehavaren av registreringsbeviset eller fordonsägaren.

På grundval av utvärderingen ska kommissionen presentera och utvärdera olika policyalternativ, inklusive möjligheten att ta bort kravet på ett bevis på provning enligt artikel 10 **och att inrätta ett system för informationsutbyte om fordonens miltal och allvarliga olyckor under deras livscykel mellan medlemsstaterna i samband med gränsöverskridande försäljning.** Inom två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om undersökningens resultat och samtidigt lägga fram ett lagstiftningsförslag om detta är lämpligt.

Ändring 85

Förslag till förordning

Artikel 17

Kommissionens förslag

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt **artikel 19** i följande syfte:

- **För att uppdatera** artikel 2.1 och artikel 5.1 och 5.2 för att ta hänsyn till **ändringarna** i fordonskategorierna till följd av de ändringar av **lagstiftningen** som avses i **artikel 3.1**.
- **För att uppdatera bilagorna mot bakgrund av tekniska framsteg eller för att ta hänsyn till ändringar i internationell lagstiftning eller i unionslagstiftning.**

Ändring

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt **artikel 18** för att uppdatera följande:

- (a) **Fastställandet av fordonskategorier** i artikel 2.1 och artikel 5.1 och 5.2 för att ta hänsyn till **eventuella ändringar** av fordonskategorierna till följd av de ändringar av **föreskrifter gällande tygodkännande** som avses i **artikel 2.1, utan att provningarnas omfattning eller frekvens ändras.**
- (b) **Punkt 3 i bilaga II med avseende på metoder och orsaker till brister, samt bilaga V om det finns effektivare och mer ändamålsenliga provningsmetoder och bilaga I om det krävs ytterligare information för att genomföra trafiksäkerhetsprovningar.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

Ändring

- (c) Punkt 3 i bilaga II med avseende på listan över punkter som provas, metoderna och orsakerna till brister, samt bilaga III med avseende på bedömningen av brister, bilaga V för att de ska stämma överens med utvecklingen av unionens säkerhets- och miljöskyddsbestämmelser, och bilaga I om ytterligare information krävs för att genomföra trafiksäkerhetsprovningar.

Ändring 86

Förslag till förordning

Artikel 18 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 ska ges till kommissionen för en **obestämd tid** [från datumet för denna förordnings ikraftträdande].

Ändring

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 ska ges till kommissionen för en **period av fem år från och med [den dag då denna förordning träder i kraft]**. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Ändring 87

Förslag till förordning

Artikel 18a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 18a

Rapportering av två- och trehjuliga motorfordon

Kommissionen ska senast [tre år från och med den dag då denna förordning offentliggörs] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om inbegripandet av två- och trehjuliga fordon i denna förordning. I rapporten ska trafiksäkerhetssituationen i unionen för denna kategori av fordon bedömas. Kommissionen ska framför allt jämföra trafiksäkerhetsresultaten för denna kategori av fordon i medlemsstater som genomför trafiksäkerhetsprovningar av denna fordonskategori med de medlemsstater som inte provar denna fordonskategori för att kunna avgöra om trafiksäkerhetsprovningar av två- och trehjuliga fordon står i proportion till de fastställda trafiksäkerhetsmålen. I tillämpliga fall ska rapporten åtföljas av lagstiftningsförslag.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 110
Förslag till förordning
Artikel 18b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 18b

Rapportering

Kommissionen ska senast [fem år från och med den dag då denna förordning offentliggörs] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och konsekvenserna av denna förordning, särskilt vad gäller provningsfrekvensen, samordningen av periodiska trafiksäkerhetsprovningar och tillämpningen av bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av trafiksäkerhetsintyg vid registrering av fordon från en annan medlemsstat. I rapporten ska man även utvärdera om samordningsnivån är tillräcklig för att möjliggöra fullt ömsesidigt erkännande av trafiksäkerhetsintyg i hela unionen och om det finns ett behov av striktare europeiska standarder för att uppnå detta mål. I tillämpliga fall ska rapporten åtföljas av lagstiftningsförslag.

Ändring 88
Förslag till förordning
Artikel 19 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Varje medlemsstat ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att manipulering av eller ingrepp i vägmätare betraktas som en straffbar överträdelse som leder till effektiva, proportionella, avskräckande och icke-diskriminerande påföljder.

2. Varje medlemsstat ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att manipulering av eller ingrepp i **säkerhets- och miljörelevanta fordonskomponenter och fordonsystem** och vägmätare betraktas som en straffbar överträdelse som leder till effektiva, proportionella, avskräckande och icke-diskriminerande påföljder **samt för att garantera att vägmätarställningen är korrekt under fordonets hela livscykel.**

Ändring 89
Förslag till förordning
Bilaga I – del 5 – led 5.3 – strecksats 8a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

— **Rekommenderat däcktryck**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 90
Förslag till förordning
Bilaga II – led 1 – punkt 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Om det inte är möjligt att prova ett fordon med den metod som rekommenderas i denna bilaga kan provningscentrumet genomföra provningen med en alternativ metod som har godkänts skriftligt av vederbörande behörig myndighet. Den behöriga myndigheten måste vara säker på att säkerhets- och miljökraven är uppfyllda.

Ändring 91
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 1.8 – led a

Kommissionens förslag

1.8 Bromsvätska	Mätning av kokpunkt eller vatteninnehåll	(a) Bromsvätskans kokpunkt är för låg eller vatteninnehållet för högt
-----------------	--	--

Parlamentets Ändring

1.8 Bromsvätska	Mätning av kokpunkt eller vatteninnehåll	(a) Bromsvätskans kokpunkt är för låg
-----------------	--	---------------------------------------

Ändring 92
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 3.3 – led a

Kommissionens förslag

3.3. Backspeglar eller annan backanordning	Visuell kontroll.	(a) Spegel eller annan anordning saknas eller inte är monterad enligt kraven ⁽¹⁾ .
--	-------------------	---

Parlamentets Ändring

3.3. Backspeglar eller annan backanordning	Visuell kontroll.	(a) Spegel eller annan anordning saknas eller är inte monterad enligt kraven ⁽¹⁾ , inklusive de krav som anges i direktiv 2007/38/EG om eftermontering av speglar på tunga fordon registrerade i gemenskapen.
--	-------------------	---

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 93
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 4.1.2

Kommissionens förslag

4.1.2. Inställning	Fastställ den horisontella inriktningen av varje strålkastare vid halvljus med hjälp av en anordning för strålkastarinställning eller skärm . Strålkastarens inställning är inte inom de gränser som fastställs i kraven.
--------------------	--

Parlamentets Ändring

4.1.2. Inställning	Fastställ den horisontella och vertikala inriktningen av varje strålkastare vid halvljus med hjälp av en anordning för strålkastarinställning och en elektronisk kontrollanordning för att prova den dynamiska funktionen där så är relevant . Strålkastarens inställning är inte inom de gränser som fastställs i kraven.
--------------------	--

Ändring 94
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 4.1.3

Kommissionens förslag

4.1.3. Av- och påslagning	Visuell kontroll och kontroll genom manövrering. (a) Omkopplarens funktion överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ (antal strålkastare som tänds samtidigt)
	(b) Manöverorganet fungerar bristfälligt.

Parlamentets Ändring

4.1.3. Av- och påslagning	Visuell kontroll och kontroll genom manövrering och, om så är lämpligt, med hjälp av en elektronisk kontrollanordning . (a) Omkopplarens funktion överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ (antal strålkastare som tänds samtidigt)
	(b) Manöverorganet fungerar bristfälligt.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 95
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 4.1.5

Kommissionens förslag

-
- 4.1.5. Inställningsanordning (där sådan är obligatorisk) Visuell kontroll och **om möjligt** kontroll genom manövrering. (a) Anordningen fungerar inte.
- (b) Manuell anordning kan inte manövreras från förarplatsen.

Parlamentets Ändring

-
- 4.1.5. Inställningsanordning (där sådan är obligatorisk) Visuell kontroll och kontroll genom manövrering (a) Anordningen fungerar inte.
- och, om så är lämpligt, med hjälp av en elektronisk kontrollanordning.**
- (b) Manuell anordning kan inte manövreras från förarplatsen.

Ändring 96
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 4.3.2

Kommissionens förslag

-
- 4.3.2. Av- och påslagning Visuell kontroll och kontroll genom manövrering. (a) Strömbrytarens funktion överensstämmer inte med kraven.
- (b) Manöverorganet fungerar bristfälligt.

Parlamentets Ändring

-
- 4.3.2. Av- och påslagning **av stoppljus – nödbromsljus** Visuell kontroll och kontroll genom manövrering (a) Strömbrytarens funktion överensstämmer inte med kraven.
- med hjälp av en elektronisk kontroll-anordning för att variera bromspedal-sensorns ingående värde och genom observation kontrollera nödbromsljusens funktion.**
- (b) Manöverorganet fungerar bristfälligt.
- (ba) Nödbromsljusen fungerar inte eller fungerar inte korrekt.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 97
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 4.5.2

Kommissionens förslag

4.5.2 Inställning (X) ⁽²⁾	Kontroll genom manövrering och med hjälp av en anordning för strålkastarinställning	Främre dimljusets horisontella inställning felaktig när ljusmönstret har en ljus/mörker-gräns.
--------------------------------------	---	--

Parlamentets Ändring

4.5.2 Inställning (X) ⁽²⁾	Kontroll genom manövrering och med hjälp av en anordning för strålkastarinställning	Främre dimljusets horisontella och vertikala inställning felaktig när ljusmönstret har en ljus/mörker-gräns.
--------------------------------------	---	---

Ändring 98
Förslag till förordning
Bilaga II – del 3 – komponent 5.2.2. – led da (nytt)

Kommissionens förslag

5.2.2. Hjul	Visuell kontroll av båda sidorna på alla hjul med fordonet över en smörjgrop eller på en lyftanordning.	(a) Brottskada eller felaktig svetsning
		(...)

Parlamentets Ändring

5.2.2. Hjul	Visuell kontroll av båda sidorna på alla hjul med fordonet över en smörjgrop eller på en lyftanordning.	(a) Brottskada eller felaktig svetsning
		(...)
		(da) Hjul passar inte med hjulnav

Ändring 99
Förslag till förordning
Bilaga II– del 3 – komponent 5.2.3. – kolumn 2

Kommissionens förslag

5.2.3. Däck	Visuell kontroll av hela däck, antingen genom att rotera hjulet upplyft från marken och med fordonet över en smörjgrop eller på en lyftanordning, eller genom att rulla fordonet fram och tillbaka över en smörjgrop.
-------------	---

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

5.2.3. Däck

Visuell kontroll av hela däckets, antingen genom att rotera hjulet upplyft från marken och med fordonet över en smörjgrop eller på en lyftanordning, eller genom att rulla fordonet fram och tillbaka över en smörjgrop.

Användning av lufttrycksmätare för att mäta däcktrycket och jämföra det med de värden som anges av tillverkaren.

Ändring 100

Förslag till förordning

Bilaga II – del 3 – komponent 8.2.1.2

Kommissionens förslag

8.2.1.2 Gasformiga utsläpp

Mätning med hjälp av en avgasanalysator enligt kraven⁽¹⁾. **För fordon utrustade med lämpliga omborrdiagnosystem kan funktionen hos utsläppssystemet alternativt kontrolleras genom att OBD-anordningen läses av på lämpligt sätt och samtidigt kan kontroll ske av OBD-systemets funktion, i stället för utsläppsmätningar vid tomgång i enlighet med tillverkarens rekommendationer för uppvärmning och andra krav⁽¹⁾.**

(a) Gasutsläppen överskrider de nivåer som angetts av tillverkaren;

(b) Om ett sådant värde inte finns tillgängligt gäller följande för koldioxidutsläpp,

i) För fordon som inte har ett avancerat utsläpps begränsande system,

— 4,5 %, eller

— 3,5 %

enligt den tidpunkt då fordonet registreras eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven⁽¹⁾.

ii) För fordon som har ett avancerat utsläpps begränsande system,

— vid tomgång: 0,5 %

— vid hög tomgång: 0,3 %

or

— vid tomgång: 0,3 %⁶

— vid hög tomgång: 0,2 %

enligt den tidpunkt då fordonet registreras eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven⁽¹⁾.

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

- (c) Lambda ligger utanför intervallet $1 \pm 0,03$ eller är ej i enlighet med tillverkarens specifikationer
- (d) OBD-avläsningen indikerar allvarligt fel

Parlamentets Ändring

8.2.1.2 Gasformiga utsläpp

Mätning med hjälp av en avgasanalyator enligt kraven⁽¹⁾. **Provning av utsläpp från avgasröret ska alltid vara grundmetoden för att kontrollera avgasutsläppen, också om den kombineras med OBD.**

För fordon utrustade med OBD-anordning enligt kraven⁽¹⁾, avläsning av OBD-information och kontroll av att OBD-anordningen fungerar korrekt vid tomgång i enlighet med tillverkarens rekommendationer och andra krav (beredskap)⁽¹⁾.

Mätning av kväveoxidnivåerna genom befintliga provningsmetoder för utsläpp från avgasröret, med hjälp av lämplig utrustning/en lämpligt utrustad avgasanalyator.

- (a) Gasutsläppen överskrider de nivåer som angivits av tillverkaren;
- (b) Om ett sådant värde inte finns tillgängligt gäller följande för koldioxidutsläpp,
- i) För fordon som inte har ett avancerat utsläpps begränsande system,
- 4,5 %, eller
 - 3,5 %
- enligt den tidpunkt då fordonet registreras eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven⁽¹⁾.
- ii) För fordon som har ett avancerat utsläpps begränsande system,
- vid tomgång: 0,5 %
 - vid hög tomgång: 0,3 %
- eller
- vid tomgång: 0,3 %⁶
 - vid hög tomgång: 0,2 %
- eller**
- **vid tomgång: 0,2 %^(6a)**
 - **vid hög tomgång: 0,1 %^(6a)**

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

enligt den tidpunkt då fordonet registrerats eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven⁽¹⁾.

(c) Lambda ligger utanför intervallet $1 \pm 0,03$ eller är ej i enlighet med tillverkarens specifikationer

(d) OBD-avläsningen indikerar allvarligt fel **vid tomgångshastighet**.

Kväveoxidnivån motsvarar inte kraven eller överskrider de specifika nivåer som tillverkaren angett.

^(6a) Typgodkänd i enlighet med gränsvärdena i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 eller för första gången registrerad eller tagen i bruk efter den 1 juli 2007 (Euro 5).

Ändring 101

Förslag till förordning

Bilaga II – del 3 – komponent 8.2.2.2

Kommissionens förslag

8.2.2.2 Röktäthet

Fordon som registrerades eller togs i bruk före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav.

(a) Avgasernas röktäthet ska mätas vid fri acceleration (utan belastning och från tomgång till maximivärta) med växeln i friläge och kopplingen nedtryckt.

(a) För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven⁽¹⁾,

(b) Konditionering av fordon:

ska röktätheten anses överskrida den nivå som anges på fordonets tillverkarskylt

1. Provningsar får utföras på fordon utan konditionering. Av säkerhetsskäl är det dock lämpligt att kontrollera att motorn är varm och i tillfredsställande mekaniskt skick.

(b) om ett sådant värde inte finns att tillgå eller om kraven⁽¹⁾ inte medger att referensvärden används:

2. Krav på konditionering:

För insugningsmotorer: $2,5 \text{ m}^{-1}$,

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

(i) Motorn ska ha uppnått arbetstemperatur, vilket t.ex. innebär att temperaturen på motoroljan som mäts med en oljemätsticka ska vara minst 80 °C eller motsvara normal arbetstemperatur om den är lägre, eller att motorblocktemperaturen, mätt som nivå på den infraröda strålningen, ska vara minst lika hög. Om denna mätmetod är opraktisk på grund av fordonets konstruktion ska motorns normala arbetstemperatur uppnås på annat sätt, t.ex. genom att kylfläkten går igång.

För turboladdade motorer: 3,0 m⁻¹,

(ii) Avgassystemet ska rensas genom minst tre fria accelerationscykler eller motsvarande metod.

eller, för fordon som identifierats i kraven⁽¹⁾ eller som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven⁽¹⁾:

(c) Provningsförfarande:

1,5 m⁻¹ 7.

1. Motorn och eventuellt turboaggregat ska gå på tomgång innan varje fri accelerationscykel påbörjas. För tunga dieseldrivna fordon innebär detta minst 10 sekunder efter det att gaspedalen släppts upp.

2. För att påbörja varje fri accelerationscykel ska gaspedalen snabbt (dvs. på mindre än en sekund) och i en rörelse, men inte häftigt, tryckas i botten för att uppnå maximal insprutning från insprutningspumpen.

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

3. Under varje fri accelerationscykel och innan gaspedalen släpps upp ska motorn komma upp i maximivarvtal eller, när det gäller automatväxlade fordon, det varvtal som anges av tillverkaren eller, om dessa uppgifter inte finns att tillgå, två tredjedelar av maximivarvtalet. Detta kan kontrolleras t.ex. med hjälp av motorvarvet eller genom att man låter tillräckligt lång tid förflyta mellan den första tryckningen på gaspedalen och det ögonblick den släpps upp, vilket för fordon i kategorierna 1 och 2 i bilaga I bör vara minst 2 sekunder.
4. Fordon får endast underkännas om det aritmetiska medelvärdet från minst tre av de senast genomförda accelerationscyklerna överskrider gränsvärdet. Medelvärdet kan räknas fram genom att man bortser från de mätningar som i hög grad avviker från medelvärdet **eller att man använder resultatet av någon annan statistisk beräkning som tar hänsyn till spridningen hos mätningarna**. Medlemsstaterna får begränsa antalet provningscykler.
5. För att undvika onödiga provningar får medlemsstaterna underkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln ovan ligger mycket högre än gränsvärdet. För att likaså undvika onödiga provningar får medlemsstaterna godkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln ovan ligger mycket lägre än gränsvärdet.

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

8.2.2.2 Röktäthet

Fordon som registrerades eller togs i bruk före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav.

- (a) Avgasernas röktäthet ska mätas vid fri acceleration (utan belastning och från tomgång till maximiväxeltal) med växeln i friläge och kopplingen nedtryckt. **Provning av utsläpp från avgasröret ska alltid vara grundmetoden för att kontrollera avgasutsläppen, också om den kombineras med OBD.**
- (a) För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven⁽¹⁾,

För fordon utrustade med OBD-anordning enligt kraven⁽¹⁾, avläsning av OBD-information och kontroll av att OBD-anordningen fungerar korrekt vid tomgång i enlighet med tillverkarens rekommendationer och andra krav (beredskap)⁽¹⁾.

- (b) Konditionering av fordon: ska röktätheten anses överskrida den nivå som anges på fordonets tillverkarskylt

1. Provningar får utföras på fordon utan konditionering. Av säkerhetsskäl är det dock lämpligt att kontrollera att motorn är varm och i tillfredsställande mekaniskt skick.
- (b) om ett sådant värde inte finns att tillgå eller om kraven⁽¹⁾ inte medger att referensvärden används:

2. Krav på konditionering: För insugningsmotorer: 2,5 m⁻¹,

- (i) Motorn ska ha uppnått arbetstemperatur, vilket t.ex. innebär att temperaturen på motoroljan som mäts med en oljemätsticka ska vara minst 80 °C eller motsvara normal arbetstemperatur om den är lägre, eller att motorblocktemperaturen, mätt som nivå på den infraröda strålningen, ska vara minst lika hög. Om denna mätmetod är opraktisk på grund av fordonets konstruktion ska motorns normala arbetstemperatur uppnås på annat sätt, t.ex. genom att kylfläkten går igång.
- För turboladdade motorer: 3,0 m⁻¹,

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

(ii) Avgassystemet ska rensas genom minst tre fria accelerationscykler eller motsvarande metod.

eller, för fordon som identifierats i kraven¹ eller som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven⁽¹⁾:

(c) Provningsförfarande:

1,5 m^{-1.7}

1. Motorn och eventuellt turboaggregat ska gå på tomgång innan varje fri accelerationscykel påbörjas. För tunga dieseldrivna fordon innebär detta minst 10 sekunder efter det att gaspedalen släppts upp.

eller

2. För att påbörja varje fri accelerationscykel ska gaspedalen snabbt (dvs. på mindre än en sekund) och i en rörelse, men inte häftigt, tryckas i botten för att uppnå maximal insprutning från insprutningspumpen.

0,5 m⁻¹ (6a)

3. Under varje fri accelerationscykel och innan gaspedalen släpps upp ska motorn komma upp i maximivarvtal eller, när det gäller automatväxlade fordon, det varvtal som anges av tillverkaren eller, om dessa uppgifter inte finns att tillgå, två tredjedelar av maximivarvtalet. Detta kan kontrolleras t.ex. med hjälp av motorvarvet eller genom att man låter tillräckligt lång tid förflyta mellan den första tryckningen på gaspedalen och det ögonblick den släpps upp, vilket för fordon i kategorierna 1 och 2 i bilaga I bör vara minst 2 sekunder.

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

4. Fordon får endast underkännas om det aritmetiska medelvärdet från minst tre av de senast genomförda accelerationscyklerna överskrider gränsvärdet. Medelvärdet kan räknas fram genom att man bortser från de mätningar som i hög grad avviker från medelvärdet. Medlemsstaterna får begränsa antalet provningscykler.
5. För att undvika onödiga provningar får medlemsstaterna underkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln ovan ligger mycket högre än gränsvärdet. För att likaså undvika onödiga provningar får medlemsstaterna godkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln ovan ligger mycket lägre än gränsvärdet.

Mätning av kväveoxidnivåer och partikelvärden genom befintliga provningsmetoder för fri acceleration, med hjälp av lämplig utrustning/en lämpligt utrustad avgasanalyator.

Kväveoxidnivån eller partikelvärdena motsvarar inte kraven eller överskrider de specifika nivåer som tillverkaren angett.

^(6a) Typgodkänd i enlighet med gränsvärdena i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 eller för första gången registrerad eller tagen i bruk efter den 1 juli 2007 (Euro 5).

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 102
Förslag till förordning
Bilaga III – komponent 1.8 – led a

Kommissionens förslag

1.8 Bromsvätska (a) Bromsvätskans kokpunkt är för låg **eller vatteninnehållet för högt**

Parlamentets Ändring

1.8 Bromsvätska (a) Bromsvätskans kokpunkt är för låg

Ändring 103
Förslag till förordning
Bilaga III – komponent 5.2.2 – led da (nytt)

Kommissionens förslag

	Mindre	Större	Farliga
5.2.2. Hjul (a) Brottskada eller felaktig svetsning			x
(...)			

Parlamentets Ändring

	Mindre	Större	Farliga
5.2.2. Hjul (a) Brottskada eller felaktig svetsning			x
(...)			
(da) Hjul passar inte med hjulnav.		x	

Ändring 104
Förslag till förordning
Bilaga III – komponent 5.2.3

Kommissionens förslag

	Mindre	Större	Farliga
5.2.3. Däck (a) Däckets storlek, bärförmåga, typgodkännandemärke eller hastighetsklass överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ och påverkar trafiksäkerheten		x	

Tisdagen den 2 juli 2013

Kommissionens förslag

	Mindre	Större	Farliga
Otillräcklig bärförmåga eller hastighetsklass för avsedd användning, däcken vidrör andra fordonsdelar vilket innebär risk vid körning.			x
(b) Olika storlek på däck på samma axel eller på dubbelmonterade hjul.		x	
(c) Olika konstruktion (radial/korsskikt) på däck på samma axel).		x	
(d) Allvarliga skador eller skårar på däck. Kord synligt eller skadat.		x	x
(e) Däckets mönsterdjup överensstämmer inte med kraven.⁽¹⁾ Mindre än 80 % av godkänt mönsterdjup.		x	x
(f) Däcken vidrör andra komponenter (flexibla stänkskyddsnordningar). Däcken vidrör andra komponenter (ej risk vid körning).	x		
(g) Mönsterskurna däck överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ . Skyddslager för kord påverkat.		x	x
(h) Övervakningssystem för lufttryck är felaktigt Uppenbarligen ur funktion	x		
		x	

Parlamentets Ändring

	Mindre	Större	Farliga
5.2.3. Däck			
(a) Däckets storlek, bärförmåga, typgodkännandemärke eller hastighetsklass överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ och påverkar trafiksäkerheten. Otillräcklig bärförmåga eller hastighetsklass för avsedd användning, däcken vidrör andra fordonsdelar vilket innebär risk vid körning.		x	x
(b) Olika storlek på däck på samma axel eller på dubbelmonterade hjul.		x	
(c) Olika konstruktion (radial/korsskikt) på däck på samma axel).		x	
(d) Allvarliga skador eller skårar på däck. Kord synligt eller skadat.		x	x
(e) Indikator för slitage av däcktjänster syns. Däck på gränsen till lagligt mönsterdjup. Däck under lagligt mönsterdjup.		x	x

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

	Mindre	Större	Farliga
(f) Däcken vidrör andra komponenter (flexibla stänkskyddsnordningar).	x		
Däcken vidrör andra komponenter (ej risk vid körning).		x	
(g) Mönsterskurna däck överensstämmer inte med kraven ⁽¹⁾ .		x	
Skyddslager för kord påverkat.			x
(h) Övervakningssystemet för däcktrycket är felaktigt eller fungerar uppenbart inte .	x		
Uppenbarligen ur funktion		x	
(i) Trycket i något av fordonets däck vid körning har minskat med 20 procent, men ligger inte under 150 kPa.		x	
Däcktrycket ligger under 150 kPa.			x

Ändring 105

Förslag till förordning

Bilaga III – komponent 8.2.1.2 – led b

Kommissionens förslag

	Mindre	Större	Farliga
8.2.1.2 Gasformiga utsläpp			
(b) Om ett sådant värde inte finns tillgängligt gäller följande för koldioxidutsläpp,		x	
(...)			
ii) För fordon som har ett avancerat utsläppsbegränsande system,			
— vid tomgång: 0,5 %			
— vid hög tomgång: 0,3 %			
eller			
— vid tomgång: 0,3 %			
— vid hög tomgång: 0,2 %			
enligt den tidpunkt då fordonet registrerats eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven ⁽¹⁾ .			

Parlamentets Ändring

	Mindre	Större	Farliga
8.2.1.2 Gasformiga utsläpp			
(b) Om ett sådant värde inte finns tillgängligt gäller följande för koldioxidutsläpp,		x	

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

Mindre Större Farliga

(...)

ii) För fordon som har ett avancerat utsläppsbegränsande system,

— vid tomgång: 0,5 %

— vid hög tomgång: 0,3 %

eller

— vid tomgång: 0,3 %

— vid hög tomgång: 0,2 %

eller— **vid tomgång: 0,2 %^(6a)**— **vid hög tomgång: 0,1 %^(6a)**enligt den tidpunkt då fordonet registrerats eller tagits i bruk för första gången enligt vad som angetts i kraven⁽¹⁾.

^(6a) Typgodkänd i enlighet med gränsvärdena i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 eller för första gången registrerad eller tagen i bruk efter den 1 juli 2007 (Euro 5).

Ändring 106

Förslag till förordning

Bilaga III – komponent 8.2.2.2 – led b

Kommissionens förslag

Mindre Större Farliga

8.2.2.2 Röktäthet

Fordon som registrerades eller togs i bruk före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav. om ett sådant värde inte finns att tillgå eller om kraven⁽¹⁾ inte medger att referensvärden används:

För insugningsmotorer: 2,5 m⁻¹,För turboladdade motorer: 3,0 m⁻¹,

eller, för fordon som identifierats i kraven⁽¹⁾ eller som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven⁽¹⁾:

1,5 m⁻¹.

x

Tisdagen den 2 juli 2013

Parlamentets Ändring

	Mindre	Större	Farliga
8.2.2.2 Röktäthet			
Fordon som registrerades eller togs i bruk före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav.		x	
om ett sådant värde inte finns att tillgå eller om kraven ⁽¹⁾ inte medger att referensvärden används:			
För insugningsmotorer: 2,5 m ⁻¹ ,			
För turboladdade motorer: 3,0 m ⁻¹ ,			
eller, för fordon som identifierats i kraven ⁽¹⁾ eller som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter det datum som anges i kraven ⁽¹⁾ :			
1,5 m ⁻¹ ,			
<i>eller</i>			
0,5 m ⁻¹ ^(6a)			

^(6a) Typgodkänd i enlighet med gränsvärdena i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 eller för första gången registrerad eller tagen i bruk efter den 1 juli 2007 (Euro 5).

Ändring 107

Förslag till förordning

Bilaga IV – led 6a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(6a) Konstaterande av stora reparationer till följd av olyckor.

Ändring 108

Förslag till förordning

Bilaga V – del I – punkt 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Alternativ utrustning som inför teknisk innovation på ett neutralt sätt kan användas förutsatt att den garanterar lika hög kvalitet på provningen.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 109
Förslag till förordning
Bilaga V – del I – punkt 1 – led 15a (ny)

*Kommissionens förslag**Ändring*

(15a) En lufttrycksmätare för mätning av däcktryck.

P7_TA(2013)0298

Prioriterade ämnen på vattenpolitikens område *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (COM(2011)0876 – C7-0026/2012 – 2011/0429(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0876),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0026/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 23 maj 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 30 november 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 april 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0397/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 116.

⁽²⁾ EUT C 17, 19.1.2013, s. 91.

Tisdagen den 2 juli 2013

P7_TC1-COD(2011)0429

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/.../EU om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2013/39/EU.)

P7_TA(2013)0299

Vissa slag av övergripande statligt stöd samt kollektivtrafik på järnväg och vägort *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 juli 2013 om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg (COM(2012) 0730 – C7-0005/2013 – 2012/0344(NLE))

(Samråd)

(2016/C 075/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2012)0730),
 - med beaktande av artikel 109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0005/2013),
 - med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (*allmänna gruppundantagsförordningen*)⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för transport och turism (A7-0179/2013).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd* bemyndigar kommissionen att genom förordningar besluta att vissa kategorier av stöd är förenliga med den inre marknaden och undantas från anmälningskravet i artikel 108.3 i fördraget.

Ändring

- (1) Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd¹ bemyndigar kommissionen att genom förordningar besluta att vissa kategorier av stöd är förenliga med den inre marknaden och undantas från anmälningskravet i artikel 108.3 i fördraget. **I förordning (EG) nr 994/98 specificeras dessa kategorier, medan närmare uppgifter om undantag och deras syften förtydligas i de relevanta förordningarna och riktlinjerna.**

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1a) **Kommissionen har för avsikt att göra en korrekt avvägning när det gäller att koncentrera sina insatser för efterlevnadskontroll på fall som har betydande inverkan på den inre marknaden genom att undanta vissa specifika kategorier av statligt stöd från anmälningskyldigheten samtidigt som kommissionen ser till att inte alltför många tjänster undantas granskningen av statligt stöd.**

Ändring 1
Förslag till förordning
Skäl 1b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1b) **vederbörlig hänsyn bör tas till Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2011 "Garanterar kommissionens förfaranden att kontrollen av statligt stöd utförs ändamålsenligt?",**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) Förordning (EG) nr 994/98 bemyndigar kommissionen att undanta stöd till forskning och utveckling, men inte till innovation. Innovation har sedan förordningen kom till blivit ett av EU:s mål inom ramen för innovationsunionen. Dessutom är många stödåtgärder för innovation relativt små och skapar inte allvarliga snedvridningar inom handeln.

Ändring

- (3) Förordning (EG) nr 994/98 bemyndigar kommissionen att undanta stöd till forskning och utveckling, men inte till innovation. Innovation, **inbegripet social innovation**, har sedan förordningen kom till blivit ett av EU:s prioriterade mål inom ramen för innovationsunionen, en av Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ. Dessutom är många stödåtgärder för innovation relativt små och skapar inte allvarliga snedvridningar inom handeln, **särskilt om de är i linje med Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ och det nya ramprogrammet för forskning och innovation, Horisont 2020. Den allmänna gruppundantagsförordningen kommer att ange villkoren och vilka typer av stöd som lämpligen kan undantas.**

Ändring 23
Förslag till förordning
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) **Inom amatöridrotten har de offentliga stödinsatserna, i den mån de** utgör statligt stöd, **vanligtvis** begränsade effekter på den inre marknaden och ger inte upphov till allvarlig snedvridning av konkurrensen. Dessutom är de belopp som beviljas vanligtvis begränsade. Tydliga villkor för förenlighet kan fastställas för att säkerställa att stöd till amatöridrotten inte ger upphov till någon betydande snedvridning.

Ändring

- (9) **Amatöridrott kan i regel inte betraktas som en ekonomisk verksamhet. I de fall amatöridrotten trots allt inbegriper ekonomisk verksamhet och de offentliga stödinsatserna trots allt** utgör statligt stöd, **har de i grunden** begränsade effekter på den inre marknaden och ger inte upphov till allvarlig snedvridning av konkurrensen. Dessutom är de belopp som beviljas vanligtvis begränsade. Tydliga villkor för förenlighet kan fastställas för att säkerställa att stöd till amatöridrotten inte ger upphov till någon betydande snedvridning **i de fall sådan idrott trots allt inbegriper ekonomisk verksamhet. I den nya allmänna gruppundantagsförordningen bör det förtydligas och särskiljas om statligt stöd betraktas som stöd riktat till idrottsföreningar för deras verksamhet eller till idrottsinfrastrukturprojekt.**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 24
Förslag till förordning
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) *Mot bakgrund av idrottens stora sociala betydelse erkänner rättspraxis från Europeiska unionens domstol det som ett legitimt mål att uppmuntra unga människors utveckling inom ramen för professionell idrott. EU:s statstödspolitik bör därför skapa en tydlig ram som medlemsstaterna kan utgå ifrån för att främja dessa mål och i detta syfte stödja idrottsorganisationerna.*

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

Ändring

- (10) *När det gäller stöd till luft- och sjötransport har kommissionen förvärvat tillräckliga erfarenheter för att kunna fastställa allmänna kriterier för socialt stöd till personer bosatta i avlägsna regioner för transport som är förenliga med den inre marknaden och inte ger upphov till allvarlig snedvridning av konkurrensen, och fastställa tydliga villkor för förenligheten.*

utgår

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) I artikel 93 i fördraget fastställs att stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar som tillgodoser behovet av samordning av transporter eller innebär ersättning för allmän trafikplikt är förenliga med fördragen. **Artikel 9 i förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg innehåller för närvarande ett undantag för det krav på förhandsanmälan som föreskrivs i artikel 108.3 i EUF-fördraget om ersättning för allmän trafik som utbetalas för drift av kollektivtrafik eller uppfyllande av taxevillkor som fastställts i allmänna bestämmelser i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007. För att få till stånd en harmonisering mot gruppundantagsförordningen för statligt stöd och i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 108.4 och 109 i fördraget bör stöd för samordning av transporter eller ersättning för allmän trafikplikt som avses i artikel 93 i fördraget omfattas av räckvidden av förordning (EG) nr 994/98. Artikel 9 i förordning (EG) nr 1370/2007 bör därför tas bort med verkan från sex månader efter det att en förordning som avser denna kategori av statligt stöd antagits av kommissionen.**

Ändring

- (11) I artikel 93 i fördraget fastställs att stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar som tillgodoser behovet av samordning av transporter eller innebär ersättning för allmän trafikplikt är förenliga med fördragen.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) När det gäller stöd till bredbandsinfrastruktur har kommissionen under senare år förvärvat omfattande erfarenheter av stöd till sektorn för bredband och utformat riktlinjer. Enligt kommissionens erfarenhet ger vissa typer av bredbandsinfrastruktur inte upphov till några betydande snedvridningar och kan omfattas av gruppundantaget, under förutsättning att vissa villkor för förenlighet är uppfyllda. Detta gäller för stöd för grundläggande bredband i områden där det inte finns någon bredbandsinfrastruktur och där ingen sådan infrastruktur kommer att byggas ut på kort sikt och små enskilda stödåtgärder som omfattar nästa generations accessnät (NGA) i områden där det inte finns några NGA-nät och där ingen sådan infrastruktur kommer att byggas ut på kort sikt. Detta gäller även för stöd till bredbandsrelaterade ingenjörsarbeten och passiv infrastruktur för bredband, där kommissionen har omfattande erfarenheter och tydliga villkor för förenlighet kan fastställas.

Ändring

- (12) När det gäller stöd till bredbandsinfrastruktur har kommissionen under senare år förvärvat omfattande erfarenheter av stöd till sektorn för bredband och utformat riktlinjer. Enligt kommissionens erfarenhet ger vissa typer av bredbandsinfrastruktur inte upphov till några betydande snedvridningar och kan omfattas av gruppundantaget, under förutsättning att vissa villkor för förenlighet är uppfyllda. Detta gäller för stöd för grundläggande bredband i områden där det inte finns någon bredbandsinfrastruktur och där ingen sådan infrastruktur kommer att byggas ut på kort sikt och små enskilda stödåtgärder som omfattar nästa generations accessnät (NGA) i områden där det inte finns några NGA-nät och där ingen sådan infrastruktur kommer att byggas ut på kort sikt. Detta gäller även för stöd till bredbandsrelaterade ingenjörsarbeten och passiv infrastruktur för bredband, där kommissionen har omfattande erfarenheter och tydliga villkor för förenlighet kan fastställas. **Ett gruppundantag för ingenjörsarbeten och bredbandsnät bör stödja investeringar särskilt i landsbygdsområden och i avlägset belägna regioner. Fritt marknadstillträde för drift av infrastrukturen bör garanteras som ett villkor för att omfattas av gruppundantaget.**

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) Därför bör räckvidden för förordning (EG) nr 994/98 utvidgas till att även omfatta **sådant** stöd.

Ändring

- (13) Därför bör räckvidden för förordning (EG) nr 994/98 utvidgas till att även omfatta **det** stöd **som fastställts här**.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) I förordning (EG) nr 994/98 fastställs att tröskelvärdena för varje kategori av stöd där kommissionen antar en gruppundantagsförordning ska vara, uttryckta antingen som stödnivå i förhållande till samtliga tillåtna kostnader eller som högsta tillåtna stödbelopp. Detta villkor gör det svårt att göra gruppundantag för vissa typer av åtgärder med inslag av statligt stöd som på grund av det speciella sätt på vilket de är utformade inte kan uttryckas i stödnivåer eller högsta belopp, till exempel finansierings-tekniska instrument eller vissa former av åtgärder till förmån för riskkapitalinvesteringar. Detta gäller i synnerhet då sådana komplexa åtgärder kan inbegripa stöd på olika nivåer (direkta, mellanliggande och indirekta stödmottagare). Med tanke på den ökade betydelsen av sådana åtgärder och deras bidrag till unionsmålen bör det föreskrivas en större flexibilitet för att göra gruppundantag även för sådana åtgärder. Det bör därför vara möjligt att definiera trösklar i form av högsta tillåtna nivå för statliga stödåtgärder, **oavsett om de utgör statligt stöd eller ej.**

Ändring

- (14) I förordning (EG) nr 994/98 fastställs att tröskelvärdena för varje kategori av stöd där kommissionen antar en gruppundantagsförordning ska vara, uttryckta antingen som stödnivå i förhållande till samtliga tillåtna kostnader eller som högsta tillåtna stödbelopp. Detta villkor gör det svårt att göra gruppundantag för vissa typer av åtgärder med inslag av statligt stöd som på grund av det speciella sätt på vilket de är utformade inte kan uttryckas i stödnivåer eller högsta belopp, till exempel finansierings-tekniska instrument eller vissa former av åtgärder till förmån för riskkapitalinvesteringar. Detta gäller i synnerhet då sådana komplexa åtgärder kan inbegripa stöd på olika nivåer (direkta, mellanliggande och indirekta stödmottagare). Med tanke på den ökade betydelsen av sådana åtgärder och deras bidrag till unionsmålen bör det föreskrivas en större flexibilitet för att göra gruppundantag även för sådana åtgärder. Det bör därför vara möjligt att definiera trösklar i form av högsta tillåtna nivå för statliga stödåtgärder.

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15a) ***I syfte att trygga lika villkor i överensstämmelse med den inre marknadens principer bör de nationella stödordningarna garantera öppen och lika tillgång till statligt stöd för alla relevanta aktörer på marknaden, särskilt genom utnyttjande av stödordningar och stöd-system snarare än enskilda stöd.***

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 15b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15b) *Effektiva lika villkor innebär även krav på fullständig och transparent tillämpning av nationell lagstiftning och unionens lagstiftning om offentlig upphandling. De nationella myndigheterna bör därför följa tillämpliga regler för offentlig upphandling när de utarbetar statliga stödordningar eller när de beviljar undantag för statligt stöd på grundval av denna förordning.*

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 15c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15c) *Den rättsliga grunden för denna förordning, dvs. artikel 109 i EUF-fördraget, föreskriver endast att Europaparlamentet ska höras och inte att det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska tillämpas, vilket är fallet för andra områden som gäller marknadsintegration och ekonomisk reglering alltsedan Lissabonfördraget trädde i kraft. Denna demokratiska brist kan inte tolereras i fråga om förslag som gäller hur kommissionen ska övervaka beslut och akter från nationella och lokala valda organ. Denna brist bör åtgärdas i framtida fördragsändringar. I kommissionens meddelande av den 28 november 2012 med titeln "En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union" presenteras förslag till en fördragsändring senast 2014. Ett sådant förslag bör inbegripa ett särskilt förslag om ändring av artikel 109 i EUF-fördraget i syfte att anta de förordningar som avses i den artikeln i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.*

Ändring 14
Förslag till förordning
Artikel 1 – led 1

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – punkt 1 – led a – led ii

Kommissionens förslag

Ändring

(ii) forskning, utveckling och innovation,

(ii) forskning, utveckling och innovation, **särskilt om verksamheten är i linje med Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ och policymålen i Horisont 2020,**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 15

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 1

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – stycke 1 – led a – led iii

Kommissionens förslag

(iii) miljöskydd,

Ändring

(iii) miljöskydd, **särskilt om verksamheten är i linje med Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ och unionens miljöpolitiska mål,**

Ändring 16

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 1

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – punkt 1 – led a – led va (nytt)

Kommissionens förslag

x) amatöriddrott

Ändring

(va) **främjande av turism, särskilt om verksamheten är i linje med målen för unionens turistpolitik,**

Ändring 25

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 1 – led

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – stycke 1 – led a – led x

Kommissionens förslag

x) amatöriddrott

Ändring

x) amatöriddrott **och utveckling av unga människor inom idrotten,**

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 17**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – punkt 1 – led a – led xi

Kommissionens förslag

Ändring

(xi) *personer som är bosatta i avlägsna områden, för transporter, om stödet är av social karaktär och beviljas utan diskriminering med avseende på transportföretagets identitet,*

utgår

Ändring 18**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 1**

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 1 – punkt 1 – led a – led xii

Kommissionens förslag

Ändring

(xii) *samordning av transporter eller ersättning för allmän trafikplikt som avses i artikel 93 i fördraget,*

utgår

Ändring 19**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 3 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Redan vid införandet av stödprogram eller individuellt stöd som beviljats vid sidan av ett program, som och där stödet är undantaget enligt dessa förordningar, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en sammanfattning av uppgifterna om dessa stödprogram eller fall av enskilt stöd som inte hänförs till ett undantaget stödprogram, för att dessa ska offentliggöras på kommissionens webbplats.

2. Redan vid införandet av stödprogram eller individuellt stöd som beviljats vid sidan av ett program, som och där stödet är undantaget enligt dessa förordningar, ska medlemsstaterna **beakta efterlevnaden av bestämmelserna om offentlig upphandling, Europa 2020-strategin samt unionens miljöpolitik och miljömål. Medlemsstaterna ska** till kommissionen överlämna en sammanfattning av uppgifterna om dessa stödprogram eller fall av enskilt stöd som inte hänförs till ett undantaget stödprogram, för att dessa ska offentliggöras på kommissionens webbplats.

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 20**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2a (nytt)**

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 3 – punkt 4

Kommissionens förslag

Ändring

(2a) Artikel 3.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska åtminstone en gång om året till kommissionen överlämna en rapport, företrädesvis i elektronisk form, om tillämpningen av gruppundantag, i enlighet med kommissionens särskilda krav. Kommissionen ska ge Europaparlamentet och alla medlemsstater tillgång till dessa rapporter. En gång om året ska den rådgivande kommitté som avses i artikel 7 granska och utvärdera dessa rapporter.”

Ändring 21**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 2b (nytt)**

Förordning (EG) nr 994/98

Artikel 5

Kommissionens förslag

Ändring

(2b) Artikel 5 ska ersättas med följande:**”Artikel 5****Utvärderingsrapport**

Vartannat år ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska framförallt innehålla en omfattande kostnads- och nyttoanalys av de gruppundantag som beviljats i enlighet med denna förordning samt en bedömning av förordningens bidrag till Europa 2020-strategins övergripande flaggskeppsinitiativ och politikmålen i Horisont 2020. Kommissionen ska sända ett utkast till rapport på remiss till den rådgivande kommitté som avses i artikel 7. Kommissionen ska årligen för Europaparlamentet och rådet lägga fram resultaten av övervakningen av tillämpningen av gruppundantagsförordningarna och på sin webbplats offentliggöra en sammanfattande rapport, inbegripet en tydlig översikt över nivåerna på och typen av oförenligt statligt stöd som medlemsstaterna beviljat enligt den allmänna gruppundantagsförordningen.”

Tisdagen den 2 juli 2013

Ändring 22**Förslag till förordning****Artikel 2**

Förordning (EG) nr 1370/2007

Artikel 9

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 2**utgår****Förordning (EG) nr 1370/2007 ska ändras på följande sätt:**

Artikel 9 bör därför tas bort med verkan från sex månader efter det att den förordning antagits av kommissionen som avser den kategori av statligt stöd som avses i artikel 1 a xi i rådets förordning (EG) nr 994/98.

Onsdagen den 3 juli 2013

P7_TA(2013)0303

Val av ombudsman

Europaparlamentets beslut av den 3 juli 2013 om val av Europeisk ombudsman

(2016/C 075/37)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 24, tredje stycket och 228,
 - med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
 - med beaktande av sitt beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 204 i arbetsordningen,
 - med beaktande av ansökningsomgången avseende utnämningen ⁽²⁾,
 - med beaktande av omröstningen under sammanträdet den 3 juli 2013,
1. Europaparlamentet väljer Emily O'REILLY till Europeisk ombudsman för tiden från och med den 1 oktober 2013 till valperiodens slut.
 2. Europaparlamentet uppmanar Emily O'REILLY att avlägga ed inför domstolen.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att offentliggöra det bifogade beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet, kommissionen och domstolen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS BESLUT

av den 3 juli 2013

om val av Europeisk ombudsman

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2013/377/EU, Euratom.)

⁽¹⁾ EUT L 113, 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 96, 4.4.2013, s. 24.

Onsdagen den 3 juli 2013

P7_TA(2013)0305

Hjulförsedda fordon (ändring av beslut 97/836/EG ("Reviderad överenskommelse av år 1958")) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om utkastet till rådets beslut om ändring av rådets beslut 97/836/EG om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (05978/2013 – C7-0069/2013 – 2012/0099(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 075/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05978/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 samt artikel 218.6 andra stycket a, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0069/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0192/2013).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

P7_TA(2013)0306

Hjulförsedda fordon (ändring av beslut 2000/125/EG (parallellöverenskommelsen)) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets beslut om ändring av rådets beslut 2000/125/EG av den 31 januari 2000 om att godkänna överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (parallellöverenskommelsen) (05975/2013 – C7-0071/2013 – 2012/0098(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 075/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05975/2013),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 samt artikel 218.6 andra stycket a, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0071/2013),

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0194/2013).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

P7_TA(2013)0307

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Ansökan EGF/2013/000 TA 2013 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2013/000 TA 2013 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (COM(2013)0291 – C7-0126/2013 – 2013/2087(BUD))

(2016/C 075/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0291 – C7-0126/2013),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
 - med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28–29 juni 2012 om en tillväxt- och sysselsättningspakt,
 - med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 7–8 februari 2013,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0243/2013), och av följande skäl:
- A. Europeiska unionen har med sin Europeiska fond för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden eller EGF) inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att erbjuda kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av konsekvenserna av större strukturförändringar i de globala handelsmönstren, vilka förvärrats av den ekonomiska, finansiella och sociala krisen, för att underlätta deras återanpassning på arbetsmarknaden.
 - B. Kommissionen genomför fonden i enlighet med de allmänna reglerna i rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget ⁽³⁾ och de tillämpningsföreskrifter som är tillämpliga för denna form av budgetgenomförande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Onsdagen den 3 juli 2013

- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara tillräckligt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Enligt artikel 8.1 i EGF-förordningen får upp till 0,35 % av fondens årliga anslag användas för tekniskt stöd på kommissionens initiativ i syfte att finansiera övervakning, information, administrativt och tekniskt stöd samt revision, kontroll och utvärderingar som krävs för genomförandet av förordningen, inklusive information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden samt information till europeiska och nationella arbetsmarknadsparter om hur fonden ska användas (artikel 8.4 i EGF-förordningen).
- E. I enlighet med artikel 9.2 i EGF-förordning är kommissionen skyldig att skapa en webbplats, som ska vara tillgänglig på unionens alla språk, för att tillhandahålla och sprida information om ansökningar och belysa budgetmyndighetens roll.
- F. Kommissionen begärde, med utgångspunkt från dessa artiklar, att fonden skulle utnyttjas för att täcka de utgifter som krävs för det tekniska stödet för att övervaka inkomna ansökningar för vilka stöd utbetalats, samt föreslagna och genomförda åtgärder, utöka webbplatsen, ta fram publikationer och audiovisuella instrument, upprätta en kunskapsbas, tillhandahålla administrativt och tekniskt stöd till medlemsstaterna och förbereda den slutliga bedömningen av fonden (2007–2013).
- G. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt EGF-förordningen.
1. Europaparlamentet stöder de åtgärder som kommissionen föreslagit och som ska finansieras som tekniskt stöd i enlighet med artikel 8.1 och 8.4 samt artikel 9.2 i EGF-förordningen.
 2. Parlamentet beklagar djupt att resultatet av den slutliga efterhandsutvärderingen av fonden kommer att presenteras alltför sent för att kunna beaktas i diskussionen om den nya EGF-förordningen för 2014–2020, särskilt när det gäller effektiviteten i tillämpningen av krisundantagskriteriet, eftersom de berörda insatserna inom ramen för fonden inte analyserades i fondens halvtidsutvärderingsrapport.
 3. Europaparlamentet noterar att kommissionen redan 2011 började sitt arbete med det elektroniska ansökningsformuläret och de standardiserade förfarandena för förenklade ansökningar, påskyndad handläggning av ansökningar och bättre rapportering. Kommissionen uppmanas att visa de framsteg som gjorts tack vare användningen av tekniskt stöd under 2011 och 2012.
 4. Europaparlamentet påminner om vikten av nätverkssamarbete och informationsutbyte om fonden. Parlamentet anser därför att fondens expertgrupp med kontaktpersoner och andra nätverksaktiviteter bör finansieras av medlemsstaterna. Detta gäller även årets seminarium för personer som arbetar med att genomföra fonden. Parlamentet understryker behovet att ytterligare stärka förbindelserna mellan alla som är involverade i ansökningarna till fonden, särskilt arbetsmarknadens parter, för att skapa så många synergier som möjligt.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in parlamentet till seminarier och möten i fondens expertgrupp med kontaktpersoner som anordnas med hjälp av tekniskt stöd genom tillämpning av de relevanta bestämmelserna i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽¹⁾.
 6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra nytta av utbytet av bästa praxis och att särskilt ta efter de medlemsstater som redan har inrättat nationella informationsnätverk för fonden som omfattar arbetsmarknadens parter och andra berörda lokala parter i syfte att ha tillgång till en bra stödstruktur så snart det finns risk för att en situation som omfattas av fondens tillämpningsområde uppkommer.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in arbetsmarknadens parter till de seminarier för personer som arbetar med genomförandet av fonden, som anordnas med hjälp av tekniskt stöd.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Onsdagen den 3 juli 2013

8. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna och samtliga berörda institutioner vidtar de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet noterar det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från parlamentet om att skynda på frigörandet av bidrag i syfte att införa budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av huruvida en ansökan till fonden är berättigad tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet förväntar sig att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att göras inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens, ansvarsskyldighet och synlighet för fonden kommer att uppnås.
9. Europaparlamentet är bekymrat över de eventuella negativa konsekvenser som en minskning av personalstyrkan kan få för en snabb, regelbunden och effektiv utvärdering av de inkommande ansökningarna och genomförandet av det tekniska stödet från fonden. Parlamentet anser att varje kort- eller långsiktig minskning av personalstyrkan bör baseras på en föregående konsekvensbedömning och till fullo beakta bland annat unionens rättsliga skyldigheter samt institutionernas nya befogenheter och utökade uppgifter till följd av fördragen.
10. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte planerar några särskilda informationsinsatser under 2013 eftersom några medlemsstater, även sådana som utnyttjar fonden, ifrågasätter nyttan och fördelarna med fonden.
11. Europaparlamentet noterar att budgeten för 2013, efter parlamentets upprepade uppmaningar, innehåller betalningsbemyndiganden på 50 miljoner EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet påminner om att fonden inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett eget anslag, vilket skulle innebära att man undviker onödiga dröjsmål, eftersom den nu finansieras genom överföringar från andra budgetposter, något som kan inverka negativt på uppfyllandet av fondens sociala, ekonomiska och politiska mål.
12. Europaparlamentet hoppas att de åtgärder som kommissionen vidtagit på området för tekniskt stöd kommer att bidra till att fondens mervärde ökar och leda till ett mer målinriktat och långsiktigt stöd samt återintegrering på arbetsmarknaden av uppsagda arbetstagare.
13. Europaparlamentet beklagar djupt rådets beslut att blockera förlängningen av krisundantaget, som gör det möjligt att ge ekonomiskt stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av den nuvarande sociala, finansiella och ekonomiska krisen, utöver de arbetstagare som har blivit uppsagda på grund av strukturförändringar inom världshandeln, och som gör det möjligt att för ansökningar som lämnats in efter tidsfristen den 31 december 2011 öka unionens andel av samfinansieringen till 65 % av kostnaderna för programmen. Parlamentet uppmanar rådet att omedelbart återinföra denna åtgärd, särskilt med tanke på att samhällssituationen i flera medlemsstater snabbt håller på att förvärras när recessionen utvidgas och fördjupas.
14. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EGF/2013/000 TA 2013 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2013/420/EU.)

Onsdagen den 3 juli 2013

P7_TA(2013)0308

Utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (17427/1/2012 – C7-0051/2013 – 2006/0084(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 075/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (17427/1/2012 – C7-0051/2013),
 - med beaktande av yttrandet från revisionsrätten av den 12 juli 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾ en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2006)0244),
 - med beaktande av kommissionens ändrade förslag (COM(2011)0135),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från budgetkontrollutskottet (A7-0225/2013).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGRESOLUTIONEN**Uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen**

”Varje gång Europaparlamentet, rådet och kommissionen utnämner nya ledamöter i övervakningskommittén bör de också utnämna de ledamöter som ska tillträda vid nästa partiella nyutnämning.”

⁽¹⁾ EUT C 254, 30.8.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 201.

Onsdagen den 3 juli 2013

Uttalande från kommissionen

”Kommissionen bekräftar att byrån har förklarat att den alltid kommer att agera i överensstämmelse med protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och med Europaparlamentets ledamotsstadga, med full respekt för att ledamöterna är fria och obundna enligt artikel 2 i den stadgan.”

Uttalande från kommissionen

”Kommissionen avser att låta generaldirektören för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning behålla sina nuvarande befogenheter när det gäller att fastställa villkoren och de närmare bestämmelserna för rekrytering till byrån, särskilt vad gäller anställningsavtalens varaktighet och förnyelse”

P7_TA(2013)0309

Samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 3 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicyer och sanktioner (COM(2012)0350 – C7-0178/2012 – 2012/0168(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/42)

[Ändring 1, om inte annat anges]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicyer och sanktioner

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0125/2013).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■ .

Onsdagen den 3 juli 2013

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽²⁾ bör ändras för att beakta marknadsutvecklingen samt marknads- och tillsynsmyndigheternas erfarenheter så här långt, framför allt i syfte att åtgärda skillnaderna mellan nationella bestämmelser när det gäller förvaringsinstitutens förpliktelser och ansvar, ersättningspolicyer och sanktioner.
- (2) För att hantera de negativa effekter som dåligt utformade ersättningsstrukturer kan få på en sund riskhantering och kontroll av enskilda personers risktagande, bör det finnas en uttrycklig skyldighet för förvaltningsbolag för fondföretag att upprätta och vidmakthålla en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenlig med en sund och effektiv riskhantering för sådana personalkategorier som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilen för de fondföretag som de förvaltar. **I dessa personalkategorier bör ingå alla anställda och alla andra i personalen på fondnivå eller lägre nivåer som är beslutsfattare, fondförvaltare och personer som fattar beslut om investeringar i realvärden, personer som är behöriga att utöva inflytande över sådana anställda eller personal, inklusive investeringsrådgivare och investeringsanalytiker, den verkställande ledningen** och anställda vars totala ersättning är så hög att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och **beslutsfattare**. Dessa bestämmelser bör även gälla för fondföretags investeringsbolag som inte utser något förvaltningsbolag.
- (3) De principer som styr ersättningspolicyen bör utformas med hänsyn till att fondföretagens förvaltningsbolag kan tillämpa denna policy på olika sätt beroende på sin storlek och storleken på de fondföretag som de förvaltar, sin interna organisation samt sin verksamhets art, omfattning och komplexitet. **Fondföretagens förvaltningsbolag bör dock under alla omständigheter se till att tillämpa alla dessa principer samtidigt.**
- (4) De principer om en sund ersättningspolicy som fastställs i detta direktiv bör vara förenliga med och kompletteras av de principer som ligger till grund för kommissionens rekommendation 2009/384/EG av den 30 april 2009 om ersättningspolicyer inom finanstjänstesektorn⁽³⁾ **samt av rådet för finansiell stabilitets arbete och G20-gruppens utfästelser att minska riskerna i finanstjänstesektorn.**
- (4a) **Garanterad rörlig ersättning bör vara undantag, eftersom det inte är förenligt med sund riskhantering eller med principen "betalning efter prestation" och bör inte ingå i framtida planer för ersättning.**
- (4b) **Ersättning som betalas från fonden till förvaltningsbolaget bör, liksom den ersättning som förvaltningsbolaget betalar sin personal, vara förenlig med sund och effektiv riskhantering och med investerarnas intresse.**
- (4c) **Förutom proportionell ersättning bör det vara möjligt för förvaltningsbolaget att belasta fonden med kostnader och utgifter som direkt hänför sig till underhåll och skydd av investeringar, såsom rättsliga förfaranden, skydd för eller genomdrivande av andelsägarnas rättigheter eller återvinning av eller ersättning för förlorade tillgångar. Kommissionen bör bedöma vilka kostnader och utgifter som är normala i medlemsstaterna i samband med investeringsprodukter som riktar sig till icke-professionella investerare. Kommissionen bör genomföra ett samråd och en konsekvensutvärdering, och bör lägga fram lagstiftningsförslag om det finns behov av ytterligare harmonisering.**

⁽¹⁾ EUT C 96, 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 120, 15.5.2009, s. 22.

Onsdagen den 3 juli 2013

- (5) För att främja tillsynskonvergens i bedömningen av ersättningspolicyer och ersättningspraxis, bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾, se till att det finns riktlinjer för en sund ersättningspolicy inom kapitalförvaltningssektorn. Europeiska bankmyndigheten (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽²⁾, bör bistå Esma när dessa riktlinjer utformas. **Dessa riktlinjer bör särskilt ge ytterligare vägledning för en partiell neutralisering av ersättningsprinciper, som är förenlig med riskprofilen, riskaptiten och strategin för förvaltningsbolaget och de fondföretag som det förvaltar. Esmas riktlinjer om ersättningspolicyer bör, när så är lämpligt, samordnas så långt det går med de riktlinjer som gäller för fonder som regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder⁽³⁾. Esma ska dessutom övervaka att de behöriga myndigheterna genomför dessa riktlinjer på lämpligt sätt. Brister bör åtgärdas direkt genom tillsynsåtgärder, så att lika villkor kan garanteras inom hela den inre marknaden.**
- (6) Bestämmelserna om ersättning bör inte påverka det fulla utövandet av grundläggande rättigheter som är garanterade i fördragen, allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt, tillämplig lagstiftning om aktieägarnas rättigheter och deltagande, de allmänna skyldigheter som det berörda institutets administrativa organ och kontrollorgan har eller, i tillämpliga fall, den rättighet som tillerkänts parter på arbetsmarknaden att ingå och tillämpa kollektivavtal i enlighet med nationella lagar och traditioner.
- (7) För att säkerställa att de relevanta reglerna i olika medlemsstater har den harmoniseringsgrad som krävs bör det antas ytterligare regler för förvaringsinstitutens uppgifter och förpliktelser, som anger vilka rättsliga enheter som får utses till förvaringsinstitut och klargör förvaringsinstitutens ansvar för den händelse att fondföretagens tillgångar går förlorade när de är i förvar eller att förvaringsinstitutet fullgör sina tillsynsförpliktelser på ett felaktigt sätt. Ett sådant felaktigt utförande kan resultera i förlust av tillgångar, men också i förlust av tillgångarnas värde, om t.ex. ett förvaringsinstitut har tillåtit investeringar som stred mot fondbestämmelserna, samtidigt som de exponerar investeraren för oväntade eller förväntade risker. Ytterligare regler bör också förtydliga under vilka villkor som förvaringsinstitutets funktionerna får delegeras.
- (8) Det är nödvändigt att klargöra att ett fondföretag bör utse ett enda förvaringsinstitut som har allmän tillsyn över fondföretagets tillgångar. Kravet på ett enda förvaringsinstitut bör säkerställa att förvaringsinstitutet har överblick över fondföretagets samtliga tillgångar och att såväl fondförvaltare som investerare har en enda referenspunkt om det skulle uppstå problem i samband med förvaringen av tillgångar eller utförandet av tillsynsfunktioner. Förvaring av tillgångar omfattar depåförvaring av tillgångar eller, om tillgångarna är av sådan karaktär att de inte kan depåförvaras, ägandekontroll och dokumentering av dessa tillgångar.
- (9) Ett förvaringsinstitut bör handla hederligt, rättvist, professionellt, oberoende och i fondföretagets eller i fondföretagets investerares intresse.
- (10) För att säkerställa att samtliga medlemsstater tillämpar ett harmoniserat synsätt på utförandet av förvaringsinstitutens uppgifter oberoende av fondföretagets rättsliga form är det nödvändigt att införa en enhetlig förteckning över de tillsynsförpliktelser som åligger ett fondföretag i bolagsform (ett investeringsbolag) och ett fondföretag i kontraktsmässig form.
- (11) Förvaringsinstitutet bör ansvara för en korrekt övervakning av fondföretagets penningflöden och särskilt för att säkerställa att investerarnas pengar och kontanter som tillhör fondföretaget bokförs korrekt på konton som öppnats i fondföretagets namn eller i det förvaltningsbolags namn som agerar för fondföretagets räkning eller i det förvaringsinstitutets namn som agerar för fondföretagets räkning. Detaljerade bestämmelser om kontantövervakning bör därför antas för att säkerställa effektiva och enhetliga nivåer av investerarskydd. Vid säkerställandet av att

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

Onsdagen den 3 juli 2013

investeringarnas pengar bokförs på likvidkonton bör förvaringsinstitutet beakta principerna i artikel 16 i kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet ⁽¹⁾.

- (12) För att förhindra bedrägliga kontantöverföringar ska det ställas som krav att inga likvidkonton får öppnas i anslutning till fondens transaktioner utan att förvaringsinstitutet känner till det.
- (13) Ett finansiellt instrument som depåförvaras för ett fondföretags räkning bör skiljas från förvaringsinstitutets egna tillgångar och vid varje tidpunkt kunna identifieras som tillhörande fondföretaget i fråga. Ett sådant krav bör ge investerarna extra skydd vid utebliven betalning från förvaringsinstitutet.
- (14) Utöver den befintliga förpliktelsen att förvara tillgångar tillhörande ett fondföretag bör man skilja mellan tillgångar som kan depåförvaras och tillgångar där detta inte är möjligt; i sådana fall tillämpas i stället ett krav på dokumentation och ägandekontroll. Gruppen av tillgångar som kan depåförvaras bör vara klart åtskild, eftersom förpliktelsen att återlämna förlorade tillgångar endast bör tillämpas på denna specifika kategori av finansiella tillgångar.
- (14a) De finansiella instrument som förvaringsinstitutet har i förvar bör inte återanvändas för egen räkning av förvaringsinstitutet eller av någon tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats.**
- (15) Det är nödvändigt att fastställa villkoren för delegering av förvaringsinstitutets förvaringsuppgifter till en tredje part. Delegering och vidaredelegering bör grundas på objektiva skäl och underkastas strikta krav på att den tredje part som anförtros den delegerade funktionen är lämplig och att förvaringsinstitutet visar tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet när denna tredje part väljs, utses och granskas. För att uppnå enhetliga marknadsvillkor och ett likvärdigt investerarskydd bör dessa villkor anpassas så att de följer direktiv 2011/61/EU, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽²⁾ och förordning (EU) nr 1095/2010. Bestämmelser bör antas för att se till att tredje part har de resurser som krävs för att fullgöra sina uppgifter och att de håller fondföretagens tillgångar åtskilda.
- (16) Att anförtro depåförvaring av tillgångar till en operatör av värdepappersavvecklingssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽³⁾ eller att anförtro tillhandahållande av liknande tjänster till värdepappersavvecklingssystem i tredjeland bör inte anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner.
- (17) En tredje part till vilken förvaringen av tillgångar delegeras bör kunna hålla ett samlingskonto i form av ett gemensamt konto med separat redovisning för flera fondföretag.
- (18) När depåförvaring delegeras till tredje part är det också nödvändigt att se till att denna tredje part omfattas av särskilda krav på effektiv reglering och tillsyn. För att se till att den tredje part till vilken depåförvaringen har delegerats har de finansiella instrumenten i sin besittning bör regelbunden extern granskning utföras.
- (19) För att säkerställa en enhetlig hög nivå på investerarskyddet bör det antas bestämmelser om uppträdande och om hantering av intressekonflikter, och dessa bestämmelser bör tillämpas i samtliga situationer, inklusive när förvaringsuppgifter delegeras. Dessa regler ska framför allt säkerställa en tydlig åtskillnad i fråga om uppgifter och funktioner mellan förvaringsinstitutet, fondföretaget och förvaltningsbolaget.
- (20) För att säkerställa en hög nivå på investerarskyddet och garantera en lämplig nivå i fråga om tillsynsregler och fortlöpande tillsyn är det nödvändigt att fastställa en uttömmande förteckning över enheter som har behörighet att bedriva verksamhet som förvaringsinstitut, så att endast kreditinstitut och värdepappersföretag tillåts bedriva verksamhet som förvaringsinstitut för fondföretag. För att andra enheter som tidigare har varit behöriga att bedriva verksamhet som förvaringsinstitut för fondföretag ska kunna omvandlas till behöriga enheter bör övergångsbestämmelser tillhandahållas för dessa enheter.

⁽¹⁾ EUT L 241, 2.9.2006, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

Onsdagen den 3 juli 2013

- (21) Det är nödvändigt att specificera och klargöra att fondföretagets förvaringsinstitut är ansvarigt vid förlust av ett förvarat finansiellt instrument. Vid förlust av ett förvarat finansiellt instrument ska förvaringsinstitutet vara skyldigt att återlämna ett finansiellt instrument av samma typ eller motsvarande belopp till fondföretaget. Vid förlust av tillgångar bör man inte kunna räkna med någon ytterligare ansvarsbefrielse, utom om förvaringsinstitutet kan bevisa att förlusten beror på "externa händelser utanför rimlig kontroll, vilkas konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så". I detta sammanhang bör ett förvaringsinstitut inte kunna åberopa interna situationer såsom bedrägeri från en anställds sida för att befrias från ansvar.
- (22) Om förvaringsinstitutet delegerar depåförvaringsuppgifter och de finansiella instrument som depåförvaras av en tredjepart går förlorade bör förvaringsinstitutet hållas ansvarigt. Det bör också fastställas att vid förlust av ett förvarat instrument är förvaringsinstitutet skyldigt att återlämna ett finansiellt instrument av samma typ eller motsvarande belopp till fondföretaget, även om denna förlust har skett hos en underförvarare. Förvaringsinstitutet bör endast befrias från ansvar om det kan bevisa att förlusten är följden av en yttre händelse utanför dess rimliga kontroll vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så. I detta sammanhang bör ett förvaringsinstitut inte kunna åberopa interna situationer såsom bedrägeri från en anställds sida för att befrias från ansvar. Ingen ansvarsbefrielse – vare sig lagstadgad eller avtalsrättslig – bör vara möjlig vid ett förvaringsinstituts eller en underförvarares förlust av tillgångar
- (23) Varje investerare i ett fondföretag bör kunna inkomma med fordringar när det gäller förvaringsinstitutets ansvar, antingen direkt eller indirekt, genom förvaltningsbolaget. Möjligheterna till prövning gentemot förvaringsinstitutet bör inte vara avhängigt av fondföretagets rättsliga form (bolagsform eller kontraktsmässig form) eller av hur rättsförhållandet mellan förvaringsinstitutet, förvaltningsbolaget och andelsägarna är utformat.
- (24) Den 12 juli 2010 lade kommissionen fram ett förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare⁽¹⁾. Det är av avgörande betydelse att förslaget av den 12 juli 2010 kompletteras genom att man klargör förpliktelser och ansvarsomfattning för fondföretagets förvaringsinstitut och underförvarare, med syftet att ge en hög skyddsnivå för fondföretagens investerare när ett förvaringsinstitut inte kan uppfylla skyldigheterna enligt detta direktiv.
- (24a) I ljuset av bestämmelserna i detta direktiv som fastställer räckvidden för förvaringsinstitutets uppgifter och ansvar, bör kommissionen analysera i vilka situationer som konkurs för ett fondföretags förvaringsinstitut eller en underförvarare skulle kunna orsaka förluster för fondföretagets andelsägare, antingen genom att nettovärdet på deras andelar minskar eller av andra orsaker vilka inte kan leda till ersättning enligt dessa bestämmelser, och som därför kan kräva en utvidgning av nuvarande ersättningssystem för investerare för att täcka någon form av försäkring eller ersättning som täcker depåförvararens risk för en underförvarares konkurs. Vid analysen bör man dessutom undersöka hur man i sådana situationer kan garantera att investerarnas skydd eller transparensen är densamma, oavsett vilka mellanled som finns mellan investeraren och de överlåtbara värdepapper som påverkas av konkursen. Denna analys bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med lagstiftningsförslag.**
- (25) Det är nödvändigt att säkerställa att samma krav gäller för förvaringsinstitut oberoende av fondföretagets rättsliga form. Enhetliga krav bör höja rättssäkerheten, öka investerarskyddet samt bidra till enhetliga marknadsvillkor. Kommissionen har inte tagit emot någon anmälan om att ett investeringsbolag skulle ha utnyttjat undantaget från den allmänna förpliktelsen att anförtro tillgångar till ett förvaringsinstitut. Därför bör kraven i direktiv 2009/65/EG gällande ett investeringsbolags förvaringsinstitut anses vara överflödiga.
- (26) I enlighet med kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn bör de behöriga myndigheterna få befogenhet att besluta om ekonomiska sanktioner (böter) som är tillräckligt höga för att vara effektiva, avskräckande och proportionella, i syfte att uppväga de förväntade fördelarna.
- (27) För att säkerställa enhetlig tillämpning i alla medlemsstater, vid fastställandet av typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån för administrativa böter, bör det krävas att medlemsstaterna ser till att deras behöriga myndigheter beaktar alla relevanta omständigheter.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

Onsdagen den 3 juli 2013

- (28) För att stärka den avskräckande effekten på allmänheten och informera dem om regelöverträdelser som kan inverka negativt på investerarskyddet bör sanktionerna offentliggöras, utom under vissa väldefinierade omständigheter. För att säkerställa överensstämmelse med proportionalitetsprincipen bör sanktionerna offentliggöras på anonym grund om offentliggörandet skulle orsaka oproportionell skada för de berörda parterna.
- (29) För att de behöriga myndigheterna ska kunna upptäcka överträdelser bör de anförtros nödvändiga undersökningsbefogenheter och inrätta effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser.
- (30) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.
- (31) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (32) För att säkerställa att målen i detta direktiv uppnås bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen bör framför allt tilldelas befogenhet att anta delegerade akter för att ange de uppgifter som ska ingå i standardavtalet mellan förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget, villkoren för att utöva förvaringsinstitutets funktioner inklusive vilken typ av finansiella instrument som ska omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter, enligt vilka villkor förvaringsinstitutet kan utöva sina depåförvaringsuppgifter för finansiella instrument som registrerats hos ett centralt förvaringsinstitut, enligt vilka villkor förvaringsinstitutet ska förvara finansiella instrument som emitterats i nominativ form och registrerats hos en emittent eller registerförvaltare, förvaringsinstitutens skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet, under vilka villkor och omständigheter finansiella instrument som depåförvaras ska anses ha gått förlorade samt vad som ska avses med externa händelser utanför rimlig kontroll vilkas konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så. **Den skyddsnivå som investerarna erbjuds genom dessa delegerade akter bör vara minst lika hög som den som ges genom de delegerade akter som antagits i enlighet med direktiv 2011/61/EU.** Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (33) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁽¹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera förklarande dokument om förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändande av sådana dokument är motiverat.
- (34) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att öka investerarnas förtroende för fondföretag, genom att höja kraven i fråga om förvaringsinstitutets uppgifter och ansvar samt förvaltningsbolagens och investeringsbolagens ersättningspolicyer och genom att införa en gemensam sanktionsstandard för de viktigaste överträdelserna av bestämmelserna i detta direktiv, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av dess omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34a) *Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.*
- (35) Direktiv 2009/65/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Onsdagen den 3 juli 2013

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Följande artiklar ska införas ■ :

"Artikel 14a

1. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltningsbolagen upprättar och tillämpar en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering och inte uppmuntrar till risktagande som strider mot riskprofilen, fondbestämmelserna eller bolagsordningarna för de fondföretag som de förvaltar.

2. Ersättningspolicier och ersättningspraxis ska inbegripa fasta och variabla komponenter av löner och diskretionära pensionsförmåner.

3. Ersättningspolicier och ersättningspraxis ska gälla för de personalkategorier, inklusive **anställda och all övrig personal, bl.a., men inte uteslutande, tillfälligt anställda och kontraktsanställda, på fondnivå eller lägre nivåer som är**

a) **fondförvaltare,**

b) **andra personer än fondförvaltare som fattar investeringsbeslut som påverkar fondens riskpositionering,**

c) **andra personer än fondförvaltare som är behöriga att utöva inflytande över sådana anställda, inklusive investeringsrådgivare och investeringsanalytiker,**

d) **verkställande ledningen, risktagare och personal på kontrollbefattningar eller**

e) **alla andra anställda och övrig personal, bl.a., men inte uteslutande, tillfälligt anställda och kontraktsanställda vilkas** totala ersättning är så hög att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och **beslutsfattare** som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilen för förvaltningsbolagen eller de fondföretag de förvaltar.

4. I enlighet med artikel 16 i ■ förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma utfärda riktlinjer riktade till behöriga myndigheter i överensstämmelse med artikel 14b. Riktlinjerna ska beakta de principer om sund ersättningspolicy som beskrivs i ■ rekommendation 2009/384/EG, storleken på förvaltningsbolaget och storleken på de fondföretag som de förvaltar, deras interna organisation samt deras verksamhets art, omfattning och komplexitet. När dessa riktlinjer utarbetas ska Esma samarbeta nära med ■ EBA för att säkerställa överensstämmelse med de krav som har utvecklats för andra sektorer inom finansiella tjänster, särskilt kreditinstitut och värdepappersföretag.

Artikel 14b

1. När den ersättningspolicy som avses i artikel 14a upprättas och tillämpas ska förvaltningsbolagen iakttä följande principer på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad:

a) Ersättningspolicyn ska vara förenlig med och främja en sund och effektiv riskhantering och inte uppmuntra till risktagande som strider mot riskprofilen, fondbestämmelser eller bolagsordningar för de fondföretag som de förvaltar.

b) Ersättningspolicyn ska överensstämma med affärsstrategi, mål, värderingar och intressen för förvaltningsbolaget och de fondföretag den förvaltar **och** investerarna i fondföretagen och innehålla åtgärder för att undvika intressekonflikter.

c) Förvaltningsbolagets ledningsorgan ska i sin tillsynsfunktion anta och regelbundet se över allmänna principer för ersättningspolicyn och ansvara för **och övervaka** dess tillämpning. **Ersättningssystemet ska inte i första hand kontrolleras av verkställande direktören och ledningsgruppen. De medlemmar av ledningsorganet och anställda som har i uppdrag att fastställa ersättningspolicyn och dess tillämpning ska vara oberoende och ha kunskaper i riskhantering och ersättningsfrågor. Detaljer om denna ersättningspolicy och den basis på vilken de har beslutats ska tas med i det huvudsakliga informationsdokumentet för investerare, där det även ska framgå att principerna i artikel 14a respekteras.** [Ändring 2, del 1]

Onsdagen den 3 juli 2013

- d) Genomförandet av ersättningspolicyn ska minst en gång per år bli föremål för en oberoende intern granskning på central nivå av dess överensstämmelse med de riktlinjer och metoder för ersättningen som antagits av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.
- da) Alla intressenter ska via ett varaktigt medium eller en webbplats få fullständig och korrekt information i rätt tid om ersättningspraxis, och på begäran och utan kostnad få en papperskopia.**
- e) Personal som utövar kontrollfunktioner ska erhålla ersättning i enlighet med uppnåendet av de mål som sammanhänger med deras funktion, oberoende av resultatet för de affärsområden de kontrollerar.
- f) Ersättningen till ledande personer som utför risk- och regelefterlevnadsfunktioner ska direkt övervakas av ersättningskommittén.
- g) Om ersättningen är resultatbaserad ska dess totalbelopp baseras på en kombinerad bedömning av det **riskjusterade** resultat som uppnåtts av individen och den berörda affärsenheten eller det berörda fondföretaget och av förvaltningsbolagets **riskjusterade** totala resultat, och när individuella resultat bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.
- h) Resultat bedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv som är lämpligt i förhållande till livscykeln för det fondföretag som förvaltas av förvaltningsbolaget för att säkerställa att bedömningen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över en tidsperiod som beaktar inlösenpolicyn för de fondföretag den förvaltar, **fondföretagens långsiktiga resultat** och dessas investeringsrisker. [Ändring 2, del 2]
- i) Garanterad rörlig ersättning ska utgöra undantag och endast ske i samband med nyanställning och vara begränsad till det första året.
- j) Fasta och rörliga komponenter för beräkningen av den totala ersättningen ska vara lämpligt avvägda och fasta delar ska stå för en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningskomponenter, inklusive möjligheten att inga rörliga ersättningskomponenter betalas ut.
- ja) Den rörliga ersättningskomponenten omfattas av villkoren i led (o), där det föreskrivs att den rörliga ersättningen ska minska avsevärt när det berörda förvaltningsbolagets eller fondföretagets finansiella resultat är svagt eller negativt, med beaktande av både nuvarande ersättning och minskningar av utbetalningarna av belopp som tidigare intjänats, inbegripet genom malus- och återkravsförfaranden. Med 'malus- och återkravsförfaranden' avses malus- och återkravsförfarandena enligt definitionen i Esmas riktlinjer 2013/201. [Ändring 2, del 3]**
- k) Betalningar vid förtida avslutande av ett avtal ska stå i relation till prestationerna under tidsperioden och beräknas så att de inte premierar misslyckanden.
- l) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna rörliga ersättningskomponenter eller pooler av rörliga ersättningskomponenter ska det ingå en övergripande korrigeringsmekanism som ska innefatta alla relevanta typer av löpande och framtida risker.
- m) Med förbehåll för den rättsliga strukturen hos fondföretaget och dess fondbestämmelser och bolagsordning ska en betydande andel som utgör åtminstone 50 % av den rörliga ersättningen bestå av andelar eller aktier i det berörda fondföretaget, eller motsvarande ägarintressen, eller aktierelaterade instrument eller motsvarande icke-kontanta instrument, såvida inte förvaltningen av fondföretag står för mindre än 50 % av den totala portfölj som förvaltaren förvaltar varvid minimikravet på 50 % inte ska gälla.

De instrument som avses i detta led ska bli föremål för en lämplig kvarhållandepolicy som syftar till att få incitamenten att sammanfalla med intressena för förvaltningsbolaget och de fondföretag som den förvaltar och fondföretagets investerare. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda vissa instrument om så anses vara lämpligt. Detta led ska tillämpas på både den del av den rörliga ersättningskomponenten som skjutits upp i enlighet med led n och den del av den rörliga ersättningskomponenten som inte skjutits upp.

Onsdagen den 3 juli 2013

- n) En betydande del som utgör minst **25 %** av den rörliga ersättningskomponenten ska skjutas upp under en tidsperiod som är lämplig med tanke på det berörda fondföretagets livscykel och inlösenpolicy och som är korrekt anpassad till arten av det berörda fondföretagets risker.

Den period som avses i detta led ska vara minst tre till fem år såvida det berörda fondföretagets livscykel inte är kortare. Ersättning som betalas ut enligt ett förfarande för uppskjuten ersättning får inte erhållas snabbare än pro rata. För en rörlig ersättningskomponent på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp.

- o) Den rörliga ersättningen, inbegripet den uppskjutna delen, ska endast betalas eller erhållas om den är hållbar i enlighet med förvaltningsbolagets finansiella situation som helhet, och motiverad enligt affärsenhetens, fondföretagets och den berörda individens resultat.

Den totala rörliga ersättningen ska i allmänhet minska avsevärt när förvaltningsbolagets eller fondföretagets finansiella resultat är svagt eller negativt, med beaktande av både nuvarande ersättning och minskningar av utbetalningarna av belopp som tidigare intjänats, inbegripet genom malus- och återkravsförfaranden.

- p) Pensionspolicyn ska överensstämma med förvaltningsbolagets och det förvaltrade fondföretagets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

Om den anställde lämnar förvaltningsbolaget före pensionering ska de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos förvaltningsbolaget under en period på fem år i form av instrument enligt definitionen i led m. I det fall då en anställd går i pension ska diskretionära pensionsförmåner betalas ut till den anställde i form av instrument enligt definitionen i led m men först efter en period på fem år.

- q) Personalen ska vara skyldig att förbinda sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de riskanpassningseffekter som ingår i deras ersättningssystem.
- r) Rörlig ersättning ska inte betalas genom instrument eller metoder som gör det enklare att kringgå kraven i detta direktiv.

1a. Esma ska i samarbete med de behöriga myndigheterna övervaka de ersättningspolicyer som avses i artikel 14a. I fall av överträdelse av artikel 14a och den här artikeln får Esma agera i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt genom rekommendationer till de behöriga myndigheterna att tillfälligt förbjuda eller begränsa tillämpningen av vissa ersättningspolicyer.

1b. [Fondföretaget/förvaltningsbolaget/ersättningskommittén] ska årligen lämna information till investerarna via ett varaktigt medium om fondföretagets ersättningspolicy för personal inom ramen för artikel 14a och om det sätt på vilket ersättningen har beräknats.

1c. Utan hinder av punkt 1 ska medlemsstaterna se till att den behöriga myndigheten får kräva att [Fondföretaget/förvaltningsbolaget/ersättningskommittén] skriftligen förklarar hur ett eventuellt rörligt ersättningspaket är förenligt med dess skyldighet att ha en ersättningspolicy som

(a) främjar en sund och effektiv riskhantering,

(b) inte uppmuntrar till risktagande som strider mot fondbestämmelserna eller bolagsordningarna för de fondföretag som de förvaltar och/eller riskprofilen för varje sådant fondföretag.

Eftersom Esma samarbetar nära med EBA ska Esma i sina riktlinjer om ersättningspolicyn ange hur olika sektoriella ersättningsprinciper, såsom de som avses i direktiv 2011/61/EU och direktiv 2013/36/EU, ska tillämpas när anställda eller andra kategorier av personal tillhandahåller tjänster som omfattas av olika sektoriella ersättningsprinciper. [Ändring 3]

2. Principerna i punkt 1 ska gälla för all slags ersättning som utbetalas av förvaltningsbolagen och för alla överföringar av andelar eller aktier i fondföretaget till förmån för de medarbetarkategorier, inbegripet den verkställande ledningen, risktagare, kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning är så hög att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare, som i tjänsten utför verksamhet som väsentligt berör riskprofilen eller riskprofilerna för de fondföretag de förvaltar.

Onsdagen den 3 juli 2013

3. Förvaltningsbolag som är betydande i fråga om sin storlek eller storleken på det fondföretag de förvaltar, sin interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad ska inrätta en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att utöva en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicyer och ersättningspraxis samt de incitament som skapats för att hantera risker.

Ersättningskommittén som, när det är lämpligt, satts upp enligt definitionerna i Esmas riktlinjer, ska ansvara för förberedelserna inför beslut om ersättning som ska fattas av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda förvaltningsbolagets eller det berörda fondföretagets risker och riskhantering. Ordföranden i ersättningskommittén ska vara en ledamot i ledningsorganet som inte innehar någon verkställande uppgift i det berörda förvaltningsbolaget. Ledamöterna i ersättningskommittén ska vara personer från ledningsorganet som inte innehar någon verkställande funktion i det berörda förvaltningsbolaget. **Ersättningskommittén ska inkludera arbetstagarrepresentanter och ska se till att dess regler gör det möjligt för aktieägare att samarbeta. När sådana beslut förbereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till institutets aktieägares och investerares långsiktiga intressen samt till allmänintresset.**

(2) I artikel 20.1 ska led a ersättas med följande:

"(a) Det skriftliga avtal med förvaringsinstitutet som avses i artikel 22.2."

(3) Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

1. Ett investeringsbolag och, för varje värdepappersfond det förvaltar, ett förvaltningsbolag ska se till att ett enda förvaringsinstitut utses i enlighet med detta kapitel.

2. När ett förvaringsinstitut utses ska detta ske genom ett skriftligt avtal.

Detta avtal ska innehålla bestämmelser som fastställer det informationsutbyte som anses vara nödvändigt för att förvaringsinstitutet ska kunna utföra sina uppgifter för det fondföretag för vilket det utsetts som förvaringsinstitut, i enlighet med detta direktiv och andra lagar och författningar som är relevanta för förvaringsinstitut i fondföretagets hemmedlemsstat.

3. Förvaringsinstitutet ska

(a) se till att försäljning, emission, återköp, inlösen och makulering av andelar i fondföretaget genomförs i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och fondbestämmelser eller bolagsordning,

(b) se till att värdet av andelar i fondföretaget beräknas i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och fondbestämmelser eller bolagsordning,

(c) genomföra förvaltningsbolagets eller ett investeringsbolags instruktioner, såvida inte dessa strider mot tillämplig nationell lagstiftning, fondbestämmelserna eller bolagsordningen,

(d) se till att ersättningar för transaktioner som berör ett fondföretags tillgångar inbetalas till företaget inom sedvanlig tid,

(e) se till att fondföretagets intäkter används i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och fondbestämmelserna eller bolagsordningen.

4. Förvaringsinstitutet ska se till att fondföretagets penningflöden övervakas korrekt, och särskilt se till att alla betalningar från investerare eller för investerares räkning i samband med teckning av andelar i fondföretaget har mottagits, och att alla likvida medel i fondföretaget har bokförts på likvidkonton som uppfyller följande villkor:

(a) De ska ha öppnats i fondföretagets namn eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, eller i förvaringsinstitutets namn för fondföretagets räkning.

(b) De ska ha öppnats hos en av de enheter som avses i artikel 18.1 a, b och c i kommissionens direktiv 2006/73/EG (*).

Onsdagen den 3 juli 2013

(c) De ska föras i enlighet med principerna i artikel 16 i direktiv 2006/73/EG.

Om likvidkonton öppnas i förvaringsinstitutets namn för fondföretagets räkning, ska inga likvida medel från den enhet som avses i första stycket punkt b och inga av förvaringsinstitutets egna likvida medel bokföras på sådana konton.

5. Fondföretagets tillgångar ska anförtros förvaringsinstitutet för förvaring enligt följande:

a) För finansiella instrument **enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 [om marknaderna för finansiella instrument (MiFIR)]** som kan depåförvaras ska förvaringsinstitutet

i) depåförvara alla finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet och alla finansiella instrument som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet,

ii) för detta ändamål se till att alla de finansiella instrument som kan registreras på konton för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet, registreras på separata konton hos förvaringsinstitutet i enlighet med principerna i artikel 16 i direktiv 2006/73/EG, och att kontona öppnas i fondföretagets namn eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, så att de vid varje tidpunkt tydligt kan identifieras som tillhörande fondföretaget i enlighet med tillämplig lagstiftning.

b) För övriga tillgångar ska förvaringsinstitutet

i) kontrollera att fondföretaget eller det förvaltningsbolag som agerar för fondföretagets räkning äger dessa tillgångar genom att bedöma om fondföretaget eller det förvaltningsbolag som agerar för fondföretagets räkning innehar äganderätten baserat på uppgifter eller handlingar från fondföretaget eller förvaltningsbolaget och externa bevis, om sådana finns,

ii) föra ett register över de tillgångar i fråga om vilka det förvissat sig om att fondföretaget, eller förvaltningsbolaget som agerar för fondföretagets räkning, innehar äganderätten och hålla detta register uppdaterat.

5a. Förvaringsinstitutet ska regelbundet ge förvaltningsbolaget en fullständig förteckning över alla tillgångar som förvaras i fondföretagets namn.

5b. De finansiella instrument som förvaringsinstitutet har i förvar ska inte återanvändas för egen räkning av förvaringsinstitutet eller av någon tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats.

Med återanvändning avses i denna artikel varje utnyttjandet av ett finansiellt instrument som erhållits genom en transaktion såsom säkerhet för en annan transaktion, inklusive, men inte uteslutande, överföring, pantsättning, försäljning eller utlåning.

6. **Medlemsstaterna ska se till att förvaringsinstitutet eller varje reglerad enhet som har finansiella instrument som tillhör fondföretag i depåförvaring, i händelse av obestånd inte kan dela ut depåförvarade finansiella instrument bland förvaringsinstitutets eller den reglerade enhetens fordringsägare eller realisera dem till förmån för dessa.**

7. Förvaringsinstitutet ska inte delegera sina funktioner enligt punkterna 3 och 4 till tredje part.

Förvaringsinstitutet får delegera sina funktioner enligt punkt 5 till tredje part endast om

a) uppgifterna inte delegeras i avsikt att kringgå kraven i detta direktiv,

b) förvaringsinstitutet kan visa att det finns ett objektiva skäl till delegeringen,

c) förvaringsinstitutet har handlat med tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet när det väljer och utser en tredje part till vilken det önskar delegera en del av sina uppgifter, och fortsätter att handla med all tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som den fått delegerade till sig.

Onsdagen den 3 juli 2013

Förvaringsinstitutet får endast delegera de funktioner som avses i punkt 5 till en tredje part som vid varje tidpunkt uppfyller följande villkor i samband med utövandet av de uppgifter som den fått delegerade till sig:

- a) Den tredje parten har de strukturer och den sakkunskap som är tillfredsställande och står i proportion till arten av och komplexiteten hos de tillgångar som innehas av fondföretaget eller av förvaltningsbolaget för fondföretagets räkning och som anförtrotts den tredje parten.
- b) När det gäller förvaringsuppgifter som avses i punkt 5 a omfattas den tredje parten av effektiv reglering, inklusive minimikapitalkrav, och tillsyn över verksamheten i den berörda jurisdiktionen.
- c) När det gäller förvaringsuppgifter som avses i punkt 5 omfattas den tredje parten av regelbunden extern granskning för att säkerställa att denna har de finansiella instrumenten i sin besittning.
- d) Den tredje parten håller tillgångar som innehas av förvaringsinstitutets kunder åtskilda från sina egna tillgångar och från förvaringsinstitutets tillgångar så att de vid varje tidpunkt tydligt kan identifieras som tillgångar som tillhör ett visst förvaringsinstitutets kunder.
- e) Tredje part **ska införa lämpliga arrangemang, baserade på Esmas riktlinjer, som i händelse av dennes obestånd hindrar att** fondföretagstillgångar som depåförvaras av tredje part **delas ut bland** denna tredje parts fordringsägare **eller realiserats till förmån för dessa.**
- f) Den tredje parten uppfyller de allmänna skyldigheter och respekterar de förbud som fastställs i punkt 5 i denna artikel och artikel 25.

För tillämpningen av led e ska Esmas i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 utfärda riktlinjer, riktade till behöriga myndigheter, om adekvata arrangemang i händelse av tredje parts obestånd.

Utan hinder av tredje stycket led b får förvaringsinstitutet, om lagstiftningen i ett tredjeland kräver att vissa finansiella instrument depåförvaras av en lokal enhet och det inte finns några lokala enheter som uppfyller delegeringskraven i **leden a) – f) i tredje stycket**, delegera sina funktioner till en sådan lokal enhet endast i den omfattning som krävs i tredjelandets lagstiftning, och endast så länge det inte finns några lokala enheter som uppfyller delegeringskraven, och under förutsättning att följande krav är uppfyllda:

- i) Det relevanta fondföretagets investerare ska vederbörligen ha informerats om att denna delegation krävs enligt tredjelandets lagstiftning och om omständigheterna som motiverar delegeringen **samt de risker en sådan delegering innebär**, före investeringen.
- ii) Fondföretaget eller det förvaltningsbolag som agerar för fondföretagets räkning ska ha gett instruktioner till förvaringsinstitutet att delegera depåförvaringen av sådana finansiella instrument till en lokal enhet.

En tredje part får i sin tur vidaredelegera dessa funktioner, förutsatt att samma krav är uppfyllda. Artikel 24.2 ska i så fall gälla i tillämpliga delar för de berörda parterna.

Vid tillämpning av denna punkt ska bestämmelserna om tillhandahållande av tjänster av system för överföring av värdepapper som anges i direktiv 98/26/EG eller tillhandahållande av liknande tjänster från värdepappersavvecklingssystem i tredjeland inte anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner.”

(4) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

(a) **Punkterna 2 och 3** ska ersättas med följande:

”2. Förvaringsinstitutet ska vara

- a) ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2006/48/EG
- b) ett värdepappersföretag, vilket omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 20 i direktiv 2006/49/EG, inklusive kapitalkrav för operativa risker, auktoriserade i enlighet med direktiv 2004/39/EG och som även tillhandahåller sidotjänster för förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning i enlighet med avsnitt B.1 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG; sådana värdepappersföretag ska under alla förhållanden ha egna medel motsvarande minst det startkapital som anges i artikel 9 i direktiv 2006/49/EG.

Onsdagen den 3 juli 2013

ba) centralbanker och varje annan typ av institution som omfattas av tillsynsbestämmelser och är föremål för fortlöpande tillsyn, under förutsättning att de är underkastade kapitalkrav, tillsynskrav och organisatoriska krav som har samma verkan som enheter i leden a och b.

Investeringsbolag eller förvaltningsbolag som agerar för det fondföretag de förvaltar och som före den [datum: den tidsfrist för införlivande som anges i artikel 2.1 första stycket] till förvaringsinstitut har utsett ett institut som inte uppfyller de fastställda kraven enligt denna punkt ska utse ett förvaringsinstitut som uppfyller dessa krav före den [datum: ett år efter en tidsfrist som fastställs i artikel 2.1 första stycket].

3. Medlemsstaterna ska bestämma vilka av de kategorier av institut som avses i punkt 2 ba som ska kunna utses till förvaringsinstitut.”

b) Punkterna 4, 5 och 6 ska strykas.

(5) Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaringsinstitutet är ansvarigt gentemot fondföretaget och fondföretagets andelsägare om förvaringsinstitutet, eller en tredje part till vilken depåförvaringen av finansiella instrument delegerats, förlorat finansiella instrument som depåförvaras i enlighet med artikel 22.5.

Vid sådan förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras ska medlemsstaterna säkerställa att förvaringsinstitutet utan onödigt dröjsmål återlämnar ett finansiellt instrument av identisk typ eller motsvarande belopp till fondföretaget eller till det förvaltningsbolag som agerar för fondföretagets räkning. Förvaringsinstitutet ska inte hållas ansvarigt om det kan bevisa att förlusten är följden av en yttre händelse utanför dess rimliga kontroll, vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så.

Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaringsinstitutet gentemot fondföretaget eller fondföretagets investerare är ansvarigt för övriga förluster som dessa åsamkas till följd av att förvaringsinstitutet uppsåtligt eller till följd av oaktsamhet brustit i fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv.

2. En delegering enligt artikel 22.7 ska inte påverka förvaringsinstitutets ansvar.

3. Förvaringsinstitutets ansvar enligt punkt 1 får inte uteslutas eller begränsas genom avtal.

4. Varje avtal som strider mot bestämmelsen i punkt 3 ska vara ogiltigt.

5. Andelsägare i fondföretaget får åberopa förvaringsinstitutets ansvar direkt eller indirekt genom förvaltningsbolaget.

5a. Ingenting i denna artikel hindrar ett förvaringsinstitut från att vidta åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter i enligt punkt 1, förutsatt att sådana åtgärder inte begränsar eller minskar dessa skyldigheter eller leder till att förvaringsinstitutet dröjer med att uppfylla dem.”

(6) I artikel 25 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet ska handla hederligt, rättvist, professionellt, oberoende och i fondföretagets eller i fondföretagets investerares intresse när de utför sina respektive funktioner.

Varken förvaringsinstitutet eller någon av dess underförvaltare får utföra verksamhet avseende fondföretaget, eller det förvaltningsbolag som agerar för fondföretagets räkning, som kan skapa intressekonflikter mellan fondföretaget, fondföretagets investerare, förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet, såvida inte förvaringsinstitutet har sett till att det finns funktionell och hierarkisk åtskillnad mellan utförandet av eventuellt oförenliga uppgifter, samtidigt som eventuella intressekonflikter korrekt identifieras, hanteras, övervakas och redovisas för fondföretagets investerare.”

Onsdagen den 3 juli 2013

- (7) Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

1. Villkoren för att byta förvaltningsbolag och förvaringsinstitut ska, liksom regler till skydd för andelsägarna vid sådana förändringar, föreskrivas i lag eller anges i fondbestämmelserna.
2. Villkoren för att byta förvaltningsbolag och förvaringsinstitut ska, liksom regler till skydd för andelsägarna vid sådana förändringar, föreskrivas i lag eller anges i investeringsbolagets bolagsordning.”

- (8) Följande artiklar ska införas:

”Artikel 26a

Förvaringsinstitutet ska **på begäran** ge sina behöriga myndigheter **all** information som det fått vid utförandet av sina uppgifter och som de behöriga myndigheterna **för fondföretaget eller dess förvaltningsbolag** kan behöva **all**. **Om de behöriga myndigheterna för fondföretaget eller dess förvaltningsbolag är andra än de behöriga myndigheterna för förvaringsinstitutet, ska de behöriga myndigheterna för förvaringsinstitutet utan dröjsmål vidarebefordra den information som man fått till de behöriga myndigheterna för fondföretaget och dess förvaltningsbolag.**

Artikel 26b

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta **all** delegerade akter i enlighet med artikel 112 **all** för att närmare ange följande:

- a) De uppgifter **i samband med detta direktiv** som ska ingå i det skriftliga avtal som avses i artikel 22.2.
- b) Villkoren för att utöva förvaringsinstitutsfunktioner i enlighet med artikel 22.3, 22.4 och 22.5, inbegripet
 - i) vilken kategori av finansiella instrument som ska omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter enligt artikel 22.5 a,
 - ii) de villkor enligt vilka förvaringsinstitutet kan utöva sina depåförvaringsuppgifter för finansiella instrument som registrerats hos ett centralt förvaringsinstitut,
 - iii) de villkor enligt vilka förvaringsinstitutet ska förvara finansiella instrument som emitterats i nominativ form och registrerats hos en emittent eller registerförvaltare, i enlighet med artikel 22.5 b.
- c) Förvaringsinstitutens skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 22.7 andra stycket c.
- d) Skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 22.7 tredje stycket d.
- e) Under vilka villkor och omständigheter finansiella instrument som depåförvaras ska anses ha gått förlorade enligt artikel 24.
- f) Vad som ska avses med yttre händelser utanför rimlig kontroll, vilkas konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så, enligt artikel 24.1 första stycket.

fa) Villkoren för att uppfylla kravet på oberoende.”

- (9) I artikel 30 ska punkt 1 ersättas med följande:

”Artiklarna 13, 14, 14a och 14b ska gälla i tillämpliga delar för investeringsbolag som inte har utsett ett förvaltningsbolag med auktorisation enligt detta direktiv.”

- (10) Kapitel V.3 ska utgå.

Onsdagen den 3 juli 2013

(11) I artikel 69.3 ska följande stycke läggas till **■** :

”Årsredovisningen ska också innehålla följande:

- a) Det sammanlagda ersättningsbeloppet för året, fördelat på fasta och rörliga ersättningar som förvaltningsbolaget och investeringsbolaget betalar ut till sin personal, och antalet betalningsmottagare samt i förekommande fall den carried interest som fondföretaget betalar ut.
- b) Det aggregerade ersättningsbeloppet, fördelat på **kategorier av anställda eller annan personal, enligt vad som anges i artikel 14a.3, hos finansgruppen**, förvaltningsbolaget samt, i förekommande fall, investeringsbolaget **vilkas** verksamhet väsentligt påverkar fondföretagets riskprofil.”

(11a) I artikel 78.3 ska led a ersättas med följande:

”(a) **Identifiering av fondföretaget och den behöriga myndigheten.**”

(12) Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 d ska ersättas med följande:

”d) Begära befintliga uppgifter om tele- och datatrafik enligt definitionen i artikel 2 b *andra stycket* i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (*), vilka innehas av fondföretag, förvaltningsbolag, investeringsbolag eller förvaringsinstitut där det finns en allvarig misstanke om att sådana uppgifter som rör ämnet för inspektionen kan vara relevanta för att bevisa att fondföretaget, förvaltningsbolaget, investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet inte har fullgjort sina skyldigheter enligt detta direktiv; dessa uppgifter får emellertid inte omfatta innehållet i de kommunikationer de avser.

(*) EUT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

(b) Följande punkt ska läggas till **■** :

”3. Om en begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik enligt punkt 2 d kräver tillstånd från en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser ska sådant tillstånd sökas. Sådant tillstånd kan också tillhandahållas som försiktighetsåtgärd.”

(13) Artikel 99 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

1. Medlemsstaterna ska **fastställa regler för** administrativa sanktioner och **andra** åtgärder när de nationella bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv inte har följts, och ska se till att de tillämpas, **utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter i enlighet med artikel 98 och medlemsstaternas rätt att anta och tillämpa straffrättsliga åtgärder**. Sådana sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. När ett fondföretag, förvaltningsbolag, investeringsbolag eller förvaringsinstitut bryter mot sina skyldigheter ska medlemsstaterna se till att dessa sanktioner eller åtgärder kan tillämpas på ledningsorganets ledamöter, och på alla andra personer som enligt nationell lag är ansvariga för en sådan överträdelse.

3. De berörda myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter ska de ha ett nära samarbete för att se till att sanktionerna eller åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.”

Onsdagen den 3 juli 2013

(14) Följande artiklar ska införas ■

”Artikel 99a

1. **Medlemsstaterna ska se till att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs sanktioner för följande:**

- (a) Verksamhet som fondföretag bedrivs utan att ha auktorisation, i strid mot artikel 5.
- (b) Förvaltningsbolag drivs utan på förhand meddelad auktorisation i strid mot artikel 6.
- (c) Investeringsbolag drivs utan på förhand meddelad auktorisation i strid mot artikel 27.
- (d) Förvärv av kvalificerat innehav i ett förvaltningsbolag, direkt eller indirekt, eller en ytterligare ökning av ett sådant kvalificerat innehav i ett förvaltningsbolag så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överskrider 20, 30 eller 50 % eller så att förvaltningsbolaget blir ett dotterföretag (nedan kallat det föreslagna förvärvet), utan att skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna för det förvaltningsbolag där förvärv eller ökning av kvalificerat innehav planeras, i strid mot artikel 11.1.
- (e) Avyttring, direkt eller indirekt, av kvalificerat innehav i ett förvaltningsbolag eller minskning av kvalificerat innehav så att andelen av rösträtterna eller kapitalinnehavet faller under 20, 30 eller 50 % eller så att förvaltningsbolaget upphör att vara dotterföretag, utan att skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna, i strid mot artikel 11.1.
- (f) Ett förvaltningsbolag har fått auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid mot artikel 7.5 b.
- (g) Ett investeringsbolag har fått auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid mot artikel 29.4 b.
- (h) Ett förvaltningsbolag som har fått kännedom om förvärv eller avyttringar av innehav i bolagets kapital som leder till att innehaven överstiger eller understiger något av de gränsvärden som anges i artikel 11.10 i direktiv 2004/39/EG underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna om detta, i strid mot artikel 11.1.
- (i) Ett förvaltningsbolag underlåter att minst en gång per år informera den behöriga myndigheten om namnen på aktieägare och medlemmar som innehar kvalificerade innehav och storleken på sådana innehav, i strid mot artikel 11.1.
- (j) Ett förvaltningsbolag underlåter att följa förfaranden och arrangemang som föreskrivs i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 12.1 a genomförs.
- (k) Ett förvaltningsbolag underlåter att följa strukturella och organisatoriska krav som föreskrivs i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 12.1 b genomförs.
- (l) Ett investeringsbolag underlåter att följa förfaranden och arrangemang som föreskrivs i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 31 genomförs.
- (m) Ett förvaltningsbolag eller ett investeringsbolag underlåter att följa de krav gällande delegering av bolagets uppgifter till tredje part som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artiklarna 13 och 30 genomförs.
- (n) Ett förvaltningsbolag eller ett investeringsbolag underlåter att följa de uppföranderegler som föreskrivs i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artiklarna 14 och 30 genomförs.
- (o) Ett förvaringsinstitut underlåter att utföra sina uppgifter i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 22.3–22.7 genomförs.
- (p) Ett investeringsbolag och, för varje värdepappersfond den förvaltar, ett förvaltningsbolag underlåter upprepade gånger att uppfylla kraven gällande fondföretagets placeringsinriktning som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom kapitel VII genomförs.

Onsdagen den 3 juli 2013

- (q) Ett förvaltningsbolag eller investeringsbolag underlåter att använda ett förfarande för riskhantering och ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende bedömning av värdet på OTC-derivat som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 51.1 genomförs.
- (r) Ett investeringsbolag och, för varje värdepappersfond den förvaltar, ett förvaltningsbolag underlåter upprepade gånger att uppfylla kraven gällande den information som ska lämnas till investerarna enligt de nationella bestämmelser varigenom artiklarna 68–82 genomförs.
- s) Ett förvaltningsbolag eller investeringsbolag som marknadsför andelar för ett fondföretag som det förvaltar i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat underlåter att uppfylla kravet på anmälan enligt artikel 93.1.
2. Medlemsstaterna ska se till att i samtliga fall som anges i punkt 1 ska de administrativa sanktionerna och åtgärderna som kan tillämpas inkludera minst följande:
- a) **En offentlig varning eller** ett offentligt utlåtande med angivelse av fysisk eller juridisk person och överträdelsens karaktär.
- b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
- c) För ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag: Att förvaltningsbolagets eller ett fondföretagets auktorisation återkallas.
- d) Tillfälligt **eller permanent** förbud för en ledamot av företagets eller förvaltningsbolagets styrelse eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva sitt uppdrag i dessa **eller i andra** bolag.
- e) För juridiska personer: **effektiva, proportionerliga och avskräckande** administrativa böter **■**.
- f) **För fysiska personer: effektiva, proportionerliga och avskräckande** administrativa böter **■**.
- g) Administrativa böter på upp till **tio gånger** beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.

Artikel 99b

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål offentliggör alla sanktioner eller åtgärder som har ålagts till följd av överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits för att införliva detta direktiv, inklusive information om överträdelsens typ och karaktär och uppgifter om ansvariga personer, utom om ett sådant offentliggörande utgör ett allvarligt hot mot de finansiella marknadernas stabilitet. Om offentliggörandet skulle orsaka oproportionell skada för de berörda parterna ska de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionen eller åtgärden på anonym grund.

Artikel 99c

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån på administrativa böter, **ser till att de är effektiva, proportionerliga och avskräckande**, och beaktar alla relevanta omständigheter, i vilket ingår följande:
- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Omfattningen av erhållna fördelar eller undvikande av förluster för den fysiska eller juridiska personen, **den skada som orsakats andra personer och, i tillämpliga fall, skadan avseende hur marknaderna eller ekonomin i allmänhet fungerar**, i den mån detta kan bestämmas.

Onsdagen den 3 juli 2013

- e) Den fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - f) Tidigare överträdelser som den fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
2. Esma ska utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om typerna av administrativa åtgärder och sanktioner och nivån på administrativa böter.

Artikel 99d

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av överträdelser av nationella bestämmelser för införlivande av detta direktiv till de behöriga myndigheterna **och att de behöriga myndigheterna tillhandahåller en eller flera säkra kommunikationskanaler för personer som vill anmäla sådana överträdelser. Medlemsstaterna ska se till att endast den behöriga myndigheten känner till identiteten på de personer som gör sådana anmälningar genom dessa kanaler.**
2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:
- a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem.
 - b) Lämpligt skydd för personal vid investeringsbolag och förvaltningsbolag som rapporterar om överträdelser som har begåtts inom företaget.
 - c) Skydd av personuppgifter både för den person som anmäler överträdelser och den fysiska eller juridiska person som anklagas för att vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (*).

2a. Esma ska tillhandahålla en eller flera säkra kommunikationskanaler för anmälan av överträdelse av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv. Medlemsstaterna ska se till att endast Esma känner till identiteten på de personer som gör sådana anmälningar genom dessa kanaler.

2b. En anmälan i god tro till Esma eller till den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 2a av en överträdelse av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, ska inte utgöra en överträdelse av eventuella begränsningar avseende yppande av information, ålagda enligt kontrakt eller genom bestämmelser i lag eller annan författning, och ska inte medföra att den person som gör en sådan anmälan ådrar sig ansvar av något slag i samband med denna anmälan.

3. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har inrättat lämpliga rutiner för att deras anställda ska kunna anmäla överträdelser internt genom en särskild kanal.

Artikel 99e

1. Medlemsstaterna ska årligen förse Esma med samlad information om alla åtgärder eller sanktioner som utfärdats i enlighet med artikel 99. Esma ska offentliggöra den samlade informationen i en årsrapport.
2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en åtgärd eller sanktion ska den samtidigt informera Esma om detta. Om en offentliggjord åtgärd eller sanktion avser ett förvaltningsbolag ska Esma införa en hänvisning till den offentliggjorda åtgärden eller sanktionen i den förteckning över förvaltningsbolag som offentliggörs enligt artikel 6.1.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfarandena och formerna för överlämnande av information enligt denna artikel.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den ...

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.”

Onsdagen den 3 juli 2013

(15) Följande artikel ska införas:

"Artikel 104a

1. Medlemsstaterna ska tillämpa direktiv 95/46/EG på behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv.

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (*) ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av Esma inom ramen för detta direktiv.

(*) EUT L 8, 12.1.2001, s. 1."

(16) I artikel 112 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna Articles 12, 14, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, **90**, 95 och 111 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den 4 januari 2011.

Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 50a ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den 21 juli 2011.

Befogenheterna att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 22 och 24 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den ... Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenheter ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 112a."

(17) I artikel 25 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Delegeringen av de befogenheter som avses i artiklarna 12, 14, **22, 24**, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, **90**, 95 och 111 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet."

(18) Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den [...] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa de lagar och andra författningar som avses i punkt 1 från och med den [...].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningarna ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälan av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om dessa åtgärder överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv, får kommissionen på begäran från Esma med hänsyn till tillämpningen av förordning (EU) nr 1095/2010 eller på eget initiativ begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet av detta direktiv och genomförandet av de åtgärderna.

Onsdagen den 3 juli 2013

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

I bilaga I ska punkt 2 i Modul A ersättas med följande:

”2. Information om förvaringsinstitutet:

2.1. ID för fondföretagets förvaringsinstitut samt en beskrivning av dess uppgifter.

2.2. En beskrivning av eventuella förvaringsfunktioner som förvaringsinstitutet har delegerat ■ samt eventuella intressekonflikter som kan uppstå till följd av denna delegering.

Förvaringsinstitutet ska på begäran lämna information om alla enheter som tillhandahåller förvaring av fondens tillgångar, tillsammans med intressekonflikter som kan uppstå.”

Onsdagen den 3 juli 2013

P7_TA(2013)0310

Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ***I

Europaparlamentets ändring av den 3 juli 2013 av förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller att förtydliga bestämmelserna om tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/43)

Ändring 21

Förslag till beslut

Artikel 1

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 4 – stycke 1 – sista meningen

Kommissionens förslag

Kommissionen **ska vid behov** anpassa tidsschemat för **varje** period för att säkerställa en välfungerande marknad.

Ändring

Om en konsekvensbedömning för de enskilda industrisektorerna visar att inga större effekter är att vänta i sektorer eller delsektorer där det finns betydande risk för koldioxidläckage får kommissionen under exceptionella omständigheter anpassa tidsschemat för den period som anges i artikel 13.1 med början den 1 januari 2013 för att säkerställa en välfungerande marknad. Kommissionen får göra högst en sådan anpassning för högst 900 miljoner utsläppsrätter.

P7_TA(2013)0311

Allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa (COM(2011)0866 – C7-0488/2011 – 2011/0421 (COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0866),

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0046/2013).

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av artiklarna 294.2, 168.4 c och 168.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0488/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 mars 2012 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 28 maj 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0337/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0421

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 3 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2013/EU om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning, beslut nr 1082/2013/EU.)

P7_TA(2013)0312

Genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets direktiv om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner (COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2016/C 075/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0071),
- med beaktande av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0049/2013),

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 160.

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0230/2013),
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i en heltäckande konsekvensbedömning och kostnads-nyttoanalys visa att allt fördjupat samarbete kommer att respektera befogenheterna, rättigheterna och skyldigheterna för ej deltagande medlemsstater.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 5. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändring 1**Förslag till direktiv****Skäl 1***Kommissionens förslag*

- (1) Under 2011 tog kommissionen del av en omfattande debatt om ytterligare beskattning av finanssektorn. Denna debatt hade sitt ursprung i en önskan att finanssektorn i skälig och väsentlig utsträckning skulle bidra till kostnaderna för den ekonomiska och finansiella krisen och i framtiden beskattas på ett skäligt sätt i förhållande till andra sektorer och i en strävan att avskräcka finansinstitut från alltför riskfylld verksamhet, att komplettera regleringsåtgärder med inriktning på att förhindra framtida kriser och att generera ytterligare inkomster till de allmänna budgetarna och för särskilda policyändamål.

Ändring

- (1) Under 2011 tog kommissionen del av en omfattande debatt om ytterligare beskattning av finanssektorn. Denna debatt hade sitt ursprung i en önskan att finanssektorn i skälig och väsentlig utsträckning skulle bidra till kostnaderna för den ekonomiska och finansiella krisen och i framtiden beskattas på ett skäligt sätt i förhållande till andra sektorer och i en strävan att avskräcka finansinstitut från alltför riskfylld verksamhet, att komplettera regleringsåtgärder med inriktning på att förhindra framtida kriser, **minska spekulatjonen** och att generera ytterligare inkomster till de allmänna budgetarna, **bl.a. som en hjälp till finanspolitisk konsolidering** eller för särskilda policyändamål, **genom hållbarhet och stimulering av tillväxt, utbildning och sysselsättning, med särskild tonvikt på ungdomsarbetslösheten. Införandet av en skatt på finansiella transaktioner visar sålunda på en positiv fördelnings- och styrkapacitet genom en lämplig komplettering av befintliga initiativ till reformer av regelverket.**

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1a) Enligt Europeiska rådets slutsatser från den 8 februari 2013 om den fleråriga budgetramen 2014–2020 bör en del av intäkterna från skatten på finansiella transaktioner föras till unionens budget som genuint egna medel. Det är möjligt att använda intäkterna från skatten på finansiella transaktioner som unionens egna medel via förfarandet för fördjupat samarbete endast om de deltagande medlemsstaternas nationella bidrag till unionsbudgeten minskas med samma belopp, och man sålunda undviker att deltagande medlemsstater betalar ett oproportionerligt belopp i förhållande till ej deltagande medlemsstater. När skatten på finansiella transaktioner har införts på unionsnivå bör hela eller delar av de egna medel som kommer från denna skatt läggas till medlemsstaternas nationella bidrag, så att man får en ny finansieringskälla för investeringar i Europa utan att de deltagande medlemsstaternas bidrag till unionsbudgeten minskar.

Ändring 3
Förslag till direktiv
Skäl 1b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1b) Innan en skatt på finansiella transaktioner införs bör kommissionen klart och tydligt visa att ett fördjupat samarbete inte kommer att undergräva den inre marknaden eller den ekonomiska, sociala eller territoriella sammanhållningen. Kommissionen bör också visa att detta samarbete inte innebär något hinder eller någon diskriminering i handeln mellan medlemsstaterna och inte heller leder till snedvridning av konkurrensen mellan dem. Kommissionen bör lägga fram en ny solid analys och bedömning av vilka konsekvenser förslaget om en gemensam skatt på finansiella transaktioner får för både deltagande och ej deltagande medlemsstater samt för den inre marknaden som helhet.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 4
Förslag till direktiv
Skäl 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (2a) **En skatt på finansiella transaktioner kommer till fullt ut att uppfylla sina syften endast om den införs globalt. Det fördjupade samarbetet mellan 11 medlemsstater utgör därför ett första steg mot en skatt på finansiella transaktioner på unionsnivå och slutligen på global nivå. Unionen kommer hela tiden att förespråka ett globalt införande av en skatt på finansiella transaktioner, och kommer att begära att frågan om en sådan skatt tas upp på agendan vid G20-gruppens och G8-gruppens toppmöten.**

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 3

Kommissionens förslag

Ändring

- (3) Med tanke på att de flesta av de berörda finansiella transaktionerna har extremt hög mobilitet är det i syfte att förhindra snedvridningar på grund av åtgärder som vidtas unilateralt av deltagande medlemsstater och därmed förbättra den inre marknadens funktion av stor vikt att de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner i de deltagande medlemsstaterna harmoniseras på unionsnivå. Därigenom bör man kunna undvika incitament för skattearbitrage mellan de deltagande medlemsstaterna, snedvridningar av resursallokeringen mellan finansmarknaderna i de deltagande medlemsstaterna och risker för dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.
- (3) **Flera av de elva deltagande medlemsstaterna har redan infört eller håller på att införa någon form av skatt på finansiella transaktioner.** Med tanke på att de flesta av de berörda finansiella transaktionerna har extremt hög mobilitet är det i syfte att förhindra snedvridningar på grund av åtgärder som vidtas unilateralt av deltagande medlemsstater och därmed förbättra den inre marknadens funktion av stor vikt att de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner i de deltagande medlemsstaterna harmoniseras på unionsnivå. Därigenom bör man kunna undvika incitament för skattearbitrage mellan de deltagande medlemsstaterna, snedvridningar av resursallokeringen mellan finansmarknaderna i de deltagande medlemsstaterna och risker för dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 6
Förslag till direktiv
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3a) *I ljuset av den betydande utveckling som skett när det gäller regleringen av den europeiska finansmarknaden, t.ex. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, direktiv 2013/36/EU och det här direktivet, bör de deltagande medlemsstater som infört avgifter på bankerna i samband med den aktuella finanskrisen se över behovet av sådana avgifter och deras förenlighet med unionslagstiftningens och den inre marknads bestämmelser och syften.*

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3b) *En harmonisering av skatten på finansiella transaktioner bland deltagande medlemsstater får inte leda till en extraterritoriell beskattning som inkräktar på den potentiella skattebasen i ej deltagande medlemsstater.*

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 4

Kommissionens förslag

Ändring

- (4) För att förhindra snedvridningar mellan de deltagande medlemsstaterna och förbättra den inre marknads funktion **krävs det att** skatten på finansiella transaktioner tillämpas på ett brett spektrum av finansinstitut och finansiella transaktioner, på handel med ett brett spektrum av finansiella instrument – inbegripet strukturerade produkter – både på organiserade marknader och OTC-marknader, på ingående av *alla* derivatkontrakt och på väsentliga ändringar av de berörda operationerna.

- (4) För att förhindra snedvridningar mellan de deltagande medlemsstaterna och förbättra den inre marknads funktion **samt minska möjligheterna till skattebedrägerier, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering samt risken för riskförflyttning och regleringsarbitrage** bör skatten på finansiella transaktioner tillämpas på ett brett spektrum av finansinstitut och finansiella transaktioner, på handel med ett brett spektrum av finansiella instrument – inbegripet strukturerade produkter – både på organiserade marknader och OTC-marknader, på ingående av *alla* derivatkontrakt, **inklusive CFD-kontrakt, avistatransaktioner på valutamarknaden och spekulativa terminstransaktioner**, och på väsentliga ändringar av de berörda operationerna.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 9
Förslag till direktiv
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) Med undantag av ingående eller väsentlig ändring av derivatkontrakt bör primärmarknadstransaktioner och sådana för företag och privatpersoner väsentliga transaktioner som ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter eller betalningstjänster inte omfattas av skatten på finansiella transaktioner, för att inte negativt påverka företags och offentliga förvaltningars kapitalanskaffning och för att undvika inverknings på hushållen.

Ändring

- (8) Med undantag av ingående eller väsentlig ändring av derivatkontrakt bör primärmarknadstransaktioner och sådana för företag och privatpersoner väsentliga transaktioner som ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter eller betalningstjänster inte omfattas av skatten på finansiella transaktioner, för att inte negativt påverka företags och offentliga förvaltningars kapitalanskaffning och för att undvika **negativa** inverknings på hushållen **och realekonomin**.

Ändring 10
Förslag till direktiv
Skäl 13a (nytt)

Kommissionens förslag

- (13a) *I syfte att stärka ställningen för reglerade marknader, och i synnerhet börshandeln, som är strikt reglerad, kontrollerad och transparent i motsats till oreglerad, mindre kontrollerad och mindre transparent OTC-handel, bör medlemsstaterna tillämpa högre skattesatser på OTC-transaktioner. Detta kommer att möjliggöra en övergång från handel på marknader med svag eller ingen reglering till handel på reglerade marknader. Dessa högre skattesatser bör inte tillämpas på finansiella transaktioner med OTC-derivat om dessa objektivt sett minskar riskerna och därmed tjänar realekonomin.*

Ändring

Ändring 11
Förslag till direktiv
Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

- (15a) *Andra företag än finansinstitut genomför väsentliga transaktioner på finansmarknaderna för att minska de risker som är direkt förknippade med deras affärsverksamhet. En skatt på finansiella transaktioner bör inte belasta dessa företag när de genomför sådana transaktioner. När andra företag än finansinstitut inlåter sig på spekulativa transaktioner som inte är förknippade med en minskning av riskerna i deras affärsverksamhet, bör de dock behandlas som finansinstitut och omfattas av skatten på finansiella transaktioner.*

Ändring

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 12
Förslag till direktiv
Skäl 15b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15b) För att göra skatteundandragande till ett högriskföretag med små vinstutsikter och för att garantera ett bättre genomdrivande bör hemvist- och emitteringsprincipen kompletteras med ”principen om överlåtelse av äganderätt”.

Ändring 13
Förslag till direktiv
Skäl 15c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15c) Kommissionen bör, när så krävs, inleda förhandlingar med tredjeländer för att underlätta uppbörden av skatten på finansiella transaktioner. Kommissionen bör också revidera sin definition av samarbetsvilliga jurisdiktioner och uppdatera sin handlingsplan mot skattebedrägerier, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering i enlighet därmed.

Ändring 14
Förslag till direktiv
Skäl 16

Kommissionens förslag

Ändring

- (16) Minimiskattesatserna bör vara tillräckligt höga för att den med den gemensamma skatten på finansiella transaktioner eftersträvade harmoniseringen ska kunna uppnås. Samtidigt måste de vara så låga att delokaliseringsriskerna minimeras.

utgår

Ändring 15
Förslag till direktiv
Skäl 19

Kommissionens förslag

Ändring

- (19) De deltagande medlemsstaterna bör åläggas att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra skattebedrägeri och skatteundandragande.

- (19) De deltagande medlemsstaterna bör åläggas att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande **och aggressiv skatteplanering, t. ex. substitution.**

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 16
Förslag till direktiv
Skäl 19a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (19a) *Kommissionen bör inrätta en expertarbetsgrupp (FTT-kommitté) bestående av företrädare från samtliga medlemsstater, kommissionen, Europeiska centralbanken (ECB) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)), som ska utvärdera det faktiska genomförandet av detta direktiv och förebygga skattebedrägerier, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering samt bevara den inre marknadens integritet. FTT-kommittén bör övervaka finansiella transaktioner för att upptäcka arrangemang som syftar till missbruk, enligt definitionen i artikel 14, för att på lämpligt sätt föreslå motåtgärder och för att samordna genomförandet av dessa motåtgärder på nationell nivå om så krävs. Kommittén bör helt och fullt utnyttja unionslagstiftningens avseende beskattning och reglering av finansiella tjänster samt av de instrument för samarbete i skattefrågor som inrättats av internationella organisationer, bl.a. OECD och Europarådet. När så är lämpligt bör de deltagande medlemsstaternas företrädare kunna bilda undergrupper för att behandla frågor som inte berör de ej deltagande medlemsstaterna i samband med införandet av skatten på finansiella transaktioner.*

Ändring 17
Förslag till direktiv
Skäl 19b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (19b) *Enligt direktiv 2011/16/EU är medlemsstaterna skyldiga att bedriva administrativt samarbete i fråga om beskattning och enligt direktiv 2010/24/EU är de skyldiga att ge varandra ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.*

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 18
Förslag till direktiv
Skäl 21

Kommissionens förslag

- (21) I syfte att göra det möjligt att anta mer ingående regler på vissa tekniska områden när det gäller skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering och andra skyldigheter för att säkerställa att den skatt som ska betalas till skattemyndigheterna verkligen betalas till dessa och att vid behov snabbt ändra dessa regler bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastläggandet av de åtgärder som är nödvändiga i detta syfte. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring

- (21) I syfte att göra det möjligt att anta mer ingående regler på vissa tekniska områden när det gäller skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering och andra skyldigheter för att säkerställa att den skatt som ska betalas till skattemyndigheterna verkligen betalas till dessa och att vid behov snabbt ändra dessa regler bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastläggandet av de åtgärder som är nödvändiga i detta syfte. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar **samtidigt** översänds till **Europaparlamentet och** rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring 19
Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led 2 – led c

Kommissionens förslag

- (c) Ingående av derivatkontrakt före nettning och avveckling.

Ändring

- (c) Ingående av derivatkontrakt, **inbegripet CFD-kontrakt och spekulativa terminstransaktioner**, före nettning och avveckling.

Ändring 20
Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led 2 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (ca) **Avistatransaktioner på valutamarknaderna.**

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 21

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 2 – led e

Kommissionens förslag

(e) En repa, en omvänd repa, ett avtal om utlåning av värdepapper eller ett avtal om inlåning av värdepapper.

Ändring

(e) En repa, en omvänd repa, ett avtal om utlåning av värdepapper eller ett avtal om inlåning av värdepapper, **inbegripet annullerade order som gjorts i samband med högfrekvenshandel.**

Ändring 22

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(3a) **statlig emittent: en statlig emittent enligt definitionen i artikel 2.1 d i förordning (EU) nr 236/2012,**

Ändring 23

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(3b) **statspapper: ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent enligt definitionen i artikel 2.1 f i förordning (EU) nr 236/2012,**

Ändring 24

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 7a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(7a) **tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag i enlighet med artikel 35 i direktiv [MiFID].**

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 25

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 12a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(12a) *högfrekvenshandel: algoritmisk handel med finansiella instrument i hastigheter då den fysiska latensen i mekanismen för att överföra, annullera eller modifiera order blir den avgörande faktorn i den tid det tar att kommunicera instruktionen till en handelsplats eller genomföra en transaktion.*

Ändring 26

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 1 – led 12b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(12b) *högfrekvenshandelsstrategi: en handelsstrategi för att handla för egen räkning med ett finansiellt instrument som inbegriper högfrekvenshandel och har minst två av följande kännetecken:*

- (i) *Den utnyttjar samlokaliserade inrättningar, direkt marknadstillträde eller ”närvärdstjänster”.*
- (ii) *Den avser en daglig portföljomsättning om minst 50 procent.*
- (iii) *Andelen annullerade order (inklusive delvis annullerade order) överstiger 20 procent.*
- (iv) *De flesta positioner som tas avvecklas samma dag.*
- (v) *Mer än 50 procent av de order eller transaktioner som sker på handelsplatser som erbjuder rabatter på order som ger likviditet är kvalificerade för sådana rabatter.*

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 27

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Varje operation enligt punkt 1.2 a, b, c och e ska anses ge upphov till en enda finansiell transaktion. Varje utväxling enligt punkt 1.2 d ska anses ge upphov till två finansiella transaktioner. Varje väsentlig ändring av en operation enligt punkt 1.2 a–e ska anses utgöra en ny operation av samma typ som den ursprungliga operationen. En ändring ska anses som väsentlig särskilt om den involverar substitution av minst en part, om operationens syfte eller räckvidd – inbegripet tidsmässiga räckvidd – eller den överenskomna ersättningen ändras eller om den ursprungliga operationen skulle ha ådragit sig högre skatt om den hade ingåtts i sin ändrade form.

Ändring

2. Varje operation enligt punkt 1.2 a, b, c och e ska anses ge upphov till en enda finansiell transaktion. Varje utväxling enligt punkt 1.2 d ska anses ge upphov till två finansiella transaktioner. Varje väsentlig ändring av en operation enligt punkt 1.2 a–e ska anses utgöra en ny operation av samma typ som den ursprungliga operationen. En ändring ska anses som väsentlig särskilt om den involverar substitution av minst en part, om operationens syfte eller räckvidd – inbegripet tidsmässiga räckvidd – eller den överenskomna ersättningen ändras eller om den ursprungliga operationen skulle ha ådragit sig högre skatt om den hade ingåtts i sin ändrade form. **Eventuella novationer av transaktioner som en central motpart, ett annat clearingorgan, en aktör som driver avvecklingssystem, eller samverkande system enligt definitionen i direktiv 98/26/EC, genomför med syftet att clara eller avveckla ska inte betraktas som en väsentlig ändring enligt denna punkt.**

Ändring 28

Förslag till direktiv

Artikel 2 – punkt 3 – led d

Kommissionens förslag

(d) Om det genomsnittliga årsvärdet på de finansiella transaktionerna under två på varandra följande kalenderår inte överstiger **50 %** av den genomsnittliga nettoårsomsättningen enligt artikel 28 i direktiv 78/660/EEG,

Ändring

(d) Om det genomsnittliga årsvärdet på de finansiella transaktionerna under två på varandra följande kalenderår inte överstiger **20 %** av den genomsnittliga nettoårsomsättningen enligt artikel 28 i direktiv 78/660/EEG,

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 29**Förslag till direktiv****Artikel 2 – punkt 3 – led da (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

(da) *Beräkning av det genomsnittliga årsvärdet på finansiella transaktioner som avses i den punkten ska inte ta hänsyn till finansiella transaktioner som rör annat än OTC-derivatkontrakt som uppfyller ett av de kriterier som avses i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (*).*

(*) EUT L 52, 23.2.2013, s. 11.

Ändring 30**Förslag till direktiv****Artikel 3 – punkt 1a (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

1a. *Om skatten på finansiella transaktioner införs i andra medlemsstater än de 11 deltagande medlemsstaterna kommer samma villkor att gälla för dessa andra medlemsstater.*

Ändring 31**Förslag till direktiv****Artikel 3 – punkt 2 – led a**

Kommissionens förslag

Ändring

(a) Centrala motparter, när de utövar en central motparts funktion.

(a) Centrala motparter, när de utövar en central motparts funktion, *eller andra aktörer som driver clearingorgan eller avvecklingsagenter eller system enligt definitionen i direktiv 98/26/EC, när de utövar sin clearingfunktion, inklusive eventuella novationer, eller avvecklingsfunktion.*

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 32
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(ca) *Tillväxtmarknader för små och medelstora företag.,*

Ändring 33
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2 – led cb (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(cb) *En person som på finansmarknaderna på fortlöpande basis åtagit sig att handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital (marknadsgarant), när denne utövar en väsentlig funktion i samband med illikvida obligationer och aktier i sin roll som tillhandahållare av likviditet, enligt överenskommelsen mellan marknadsgaranten och den handelsplats där transaktionen genomförs, när den transaktionen inte ingår i en högfrekvenshandelsstrategi.*

Ändring 34
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Kommissionen ska i enlighet med artikel 16 anta delegerade akter som specificerar de villkor enligt vilka finansiella instrument ska anses vara illikvida enligt detta direktiv.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 35
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 4 – led ga (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (ga) *Transaktioner avseende rätten att som ägare förfoga över ett finansiellt instrument samt varje likvärdig operation som innebär en överföring av den risk som är knuten till det finansiella instrumentet mellan företag i en koncern eller ett nätverk av decentraliserade banker, när dessa överföringar genomförs för att uppfylla ett rättsligt krav eller ett tillsynskrav avseende likviditet i nationell rätt eller i unionslagsrätten.*

Ändring 36
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 1 – led ea (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (ea) *Det har en filial till ett institut etablerat i en deltagande medlemsstat enligt led c.*

Ändring 37
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 1 – led g

Kommissionens förslag

Ändring

- (g) *Det är part i en finansiell transaktion och agerar därvid för egen räkning eller för en annan persons räkning – eller också agerar det i namn av en part i transaktionen – och det rör sig om en finansiell transaktion i en strukturerad produkt eller ett finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som emitterats på medlemsstatens territorium, **med undantag av instrument enligt punkterna 4–10 i det avsnittet som inte handlas på en organiserad plattform.***

- (g) *Det är part i en finansiell transaktion och agerar därvid för egen räkning eller för en annan persons räkning – eller också agerar det i namn av en part i transaktionen – och det rör sig om en finansiell transaktion i en strukturerad produkt eller ett finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som emitterats på medlemsstatens territorium.*

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 38
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2a. Vid tillämpning av detta direktiv ska ett finansiellt instrument anses vara emitterat inom en deltagande medlemsstats territorium om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Det är ett värdepapper eller ett derivat av ett sådant värdepapper, och emittenten av värdepappret har sitt säte i den medlemsstaten,
- b) det är en annan sorts derivat än vad som avses i led a) och är upptaget till handel på en organiserad plattform, och den lag som är tillämplig på den handel som sker på plattformen är gällande lag i den medlemsstaten,
- c) det är en annan sorts finansiellt instrument än vad som avses i leden a) eller b) som clearas av en central motpart eller av ett annat clearingorganisation eller avvecklingsagent eller system enligt definitionen i direktiv 98/26/EC, när den lag som är tillämplig på den centrala motparten eller systemet i fråga är gällande lag i den medlemsstaten,
- d) det är en annan sorts finansiellt instrument än vad som avses i leden a), b) eller c) och den lag som är tillämplig på den överenskommelse genom vilken transaktionen i det berörda finansiella instrumentet har genomförts är gällande lag i den medlemsstaten,
- e) det är ett strukturerat instrument, och minst 50 procent av värdet på de värdepapper som ligger till grund för det strukturerade instrumentet hänförs till finansiella instrument som emitterats av en juridisk person som är registrerad i en deltagande medlemsstat.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 39
Förslag till direktiv
Artikel 4a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 4a

Överlåtelse av äganderätt

1. En finansiell transaktion för vilken ingen skatt på finansiella transaktioner har tagits ut ska anses vara rättsligt ogiltig och ska inte leda till överlåtelse av äganderätten till det underliggande instrumentet.
2. En finansiell transaktion för vilken ingen skatt på finansiella transaktioner har tagits ut ska inte anses uppfylla villkoren för central clearing i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁽¹⁾ eller kraven på kapitaltäckning i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 27 juni 2013 om tillsynskrav för värdepappersföretag.
3. För automatiska elektroniska betalningssystem med eller utan deltagande av betalningsavvecklingsagenter, kan skattemyndigheterna i en medlemsstat införa ett system med automatiskt elektroniskt uttag av skatten på finansiella transaktioner och intyg för överlåtelse av äganderätt.

Ändring 40
Förslag till direktiv
Artikel 9 – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

Skattesatserna **får inte underskrida**Skattesatserna **ska vara**

- (a) 0,1 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 6,
- (b) 0,01 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 7.

- (a) 0,1 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 6, **med undantag av de transaktioner som avses i artikel 2.1.5 med en löptid på högst tre månader,**
- (b) 0,01 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 7.

(ba) 0,01 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 2.1.5 med en löptid på högst tre månader.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 41
Förslag till direktiv
Artikel 9 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska de deltagande medlemsstaterna tillämpa en högre skattesats än vad som föreskrivs i punkt 2 för de finansiella transaktioner på OTC-marknaderna som avses i artiklarna 6 och 7. Finansiella transaktioner med OTC-derivat som objektivt sett minskar riskerna enligt definitionen i artikel 10 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013, ska inte omfattas av den högre skattesatsen.

Ändring 42
Förslag till direktiv
Artikel 11 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Kommissionen **får** i enlighet med artikel 16 anta delegerade akter i vilka de åtgärder som de deltagande medlemsstaterna ska vidta enligt punkt 1 specificeras.

2. Kommissionen **ska** i enlighet med artikel 16 anta delegerade akter i vilka de åtgärder som de deltagande medlemsstaterna ska vidta enligt punkt 1 specificeras.

Ändring 43
Förslag till direktiv
Artikel 11 – punkt 5 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

Kommissionen **får** anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga metoder för uppbörd av den skatt som ska betalas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Kommissionen **ska** anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga metoder för uppbörd av den skatt som ska betalas **och för förebyggande av skattebedrägerier, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering. Medlemsstaterna får anta ytterligare åtgärder.** Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 44
Förslag till direktiv
Artikel 11 – punkt 6a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

6a. Den administrativa börda som drabbar skattemyndigheterna genom införandet av skatten på finansiella transaktioner ska begränsas till ett minimum. Därför ska kommissionen uppmuntra till samarbete mellan nationella skattemyndigheter.

Ändring 45
Förslag till direktiv
Artikel 11 – punkt 6b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

6b. Medlemsstaterna ska årligen meddela kommissionen och Eurostat de transaktionsvolymerna på vilka skatt har påförts per typ av institut. De ska offentliggöra denna information.

Ändring 46
Förslag till direktiv
Artikel 12

Kommissionens förslag

Ändring

De deltagande medlemsstaterna skall besluta om åtgärder för att förhindra skattebedrägeri **och** skatteundandragande.

De deltagande medlemsstaterna ska besluta om åtgärder för att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande **och aggressiv skatteplanering**.

Ändring 47
Förslag till direktiv
Artikel 15a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1. Kommissionen ska inrätta en expertarbetsgrupp (FTT-kommitté) bestående av företrädare från samtliga medlemsstater, kommissionen, ECB och Esma, för att bistå deltagande medlemsstater med det faktiska genomförandet av detta direktiv, med att förebygga skattebedrägerier, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering, och med att bevara den inre marknadens integritet.

Onsdagen den 3 juli 2013

Kommissionens förslag

Ändring

2. FTT-kommittén ska utvärdera det faktiska genomförandet av detta direktiv, bedöma dess effekter för den inre marknaden och upptäcka undandragandestrategier, inklusive missbruk enligt vad som avses i artikel 14, för att när så är lämpligt kunna föreslå motåtgärder, och därvid helt och fullt utnyttja unionslagstiftningen avseende beskattning och reglering av finansiella tjänster samt de instrument för samarbete i skattefrågor som inrättats av internationella organisationer.

3. För att kunna utvärdera frågor i samband med det faktiska genomförandet av skatten på finansiella transaktioner får de deltagande medlemsstaterna bilda en underkommitté till FTT-kommittén, bestående av företrädare för de deltagande medlemsstaterna. Underkommittén ska endast behandla frågor som inte berör de ej deltagande medlemsstaterna i samband med det faktiska införandet av skatten på finansiella transaktioner.

Ändring 48

Förslag till direktiv

Artikel 16 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med det datum som avses i artikel 21.

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändring 49

Förslag till direktiv

Artikel 16 – punkt 3

Kommissionens förslag

Ändring

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11.2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

3. Delegeringen av befogenheter enligt artikel 11.2 får när som helst återkallas av **Europaparlamentet eller** rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av någon av de delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 50
Förslag till direktiv
Artikel 16 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.

Ändring

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den **samtidigt** delge **Europaparlamentet och** rådet denna.

Ändring 51
Förslag till direktiv
Artikel 16 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. En delegerad akt som antas enligt **artikel 11.2** ska träda i kraft endast om rådet **inte** har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att **det** inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Ändring

5. En delegerad akt som antas enligt **artikel 11.2** ska träda i kraft endast om **varken Europaparlamentet eller** rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs **Europaparlamentet och** rådet, eller om **både Europaparlamentet och** rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att **de** inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på **Europaparlamentets eller** rådets initiativ.

Ändring 52
Förslag till direktiv
Artikel 19 – stycke 1

Kommissionens förslag

Vart **femte år** och för första gången senast den 31 december 2016 ska kommissionen till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag.

Ändring

Vart **tredje år** och för första gången senast den 31 december 2016 ska kommissionen till **Europaparlamentet och** rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag.

Ändring 53
Förslag till direktiv
Artikel 19 – stycke 2

Kommissionens förslag

I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknaden, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn har utvecklats på internationell nivå.

Ändring

I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknaden, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn har utvecklats på internationell nivå. **Med utgångspunkt från resultaten av denna granskning ska man vidta de justeringar som krävs.**

Onsdagen den 3 juli 2013

Ändring 54
Förslag till direktiv
Artikel 19 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Dessutom ska kommissionen utvärdera effekterna av vissa bestämmelser, t.ex. den lämpliga räckvidden för skatten på finansiella transaktioner och skattesatsen för pensionsfonder, med vederbörlig hänsyn till olika riskprofiler och affärsmodeller.

Ändring 55
Förslag till direktiv
Artikel 20 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

För de instrument som avses i artikel 2.1.3a ska den skattesats som avses i artikel 9.2 a vara 0,05 % till den 1 januari 2017.

För de institut som avses i artikel 2.1.8 f ska den skattesats som avses i artikel 9.2 a vara 0,05 % och den skattesats som avses i artikel 9.2 b vara 0,005 % till den 1 januari 2017.

P7_TA(2013)0313

Letlands införande av euron den 1 januari 2014 *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 3 juli 2013 om förslaget till rådets beslut om Letlands införande av euron den 1 januari 2014 (COM(2013)0345 – C7-0183/2013 – 2013/0190(NLE))

(Samråd)

(2016/C 075/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0345),
- med beaktande av kommissionens konvergensrapport 2013 (COM(2013)0341) och Europeiska centralbankens (ECB) konvergensrapport från juni 2013 avseende Letland,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar som åtföljer kommissionens konvergensrapport 2013 för Letland (SWD(2013)0196),

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om utvidgningen av euroområdet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om förbättring av samrådet med Europaparlamentet i samband med utvidgningar av euroområdet ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0183/2013),
- med beaktande av artikel 83 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0237/2013), och av följande skäl:
 - A. I artikel 140 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) definieras uppnåendet av en hög grad av varaktig konvergens med hänvisning till hur varje medlemsstat uppfyller följande kriterier: en hög grad av prisstabilitet, en hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn, iakttagandet av det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, samt varaktigheten i den konvergens som medlemsstaten har uppnått och i dess deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, såsom det kommer till uttryck i den långfristiga räntenivån (Maastrichtkriterierna).
 - B. Lettland har uppfyllt Maastrichtkriterierna i enlighet med artikel 140 i EUF-fördraget och protokoll nr 13 om konvergenskriterierna som bifogas EU-fördraget och EUF-fördraget.
 - C. Föredraganden har besökt Lettland för att bedöma huruvida landet är redo att ansluta sig till euroområdet.
 - D. Det lettiska folket har gjort utomordentligt stora ansträngningar för att övervinna den finansiella krisen och har återvunnit konkurrenskraft och tillväxt.
 1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Europaparlamentet stöder Lettlands införande av euron den 1 januari 2014.
 3. Europaparlamentet noterar att kommissionens och Europeiska centralbanken (ECB) har gjort sina utvärderingar mot bakgrund av den globala finansiella krisen som har påverkat möjligheterna till nominell konvergens i många andra medlemsstater och som i synnerhet har utlöst en betydande cyklisk nedgång i inflationen.
 4. Europaparlamentet noterar i synnerhet att den globala finanskrisen har drabbat Lettland hårt när det gäller fattigdom, arbetslöshet och demografisk utveckling. Parlamentet uppmanar bestämt Lettland och partnerländerna i unionen att tillämpa strikta standarder för makrotillsyn i syfte att undvika de ohållbara kapitalflödes- och kreditillväxttrender som rådde före krisen.
 5. Europaparlamentet noterar att Lettland uppfyller kriterierna till följd av beslutsamma, trovärdiga och hållbara insatser från den lettiska regeringens och det lettiska folkets sida. Parlamentet påpekar att det för en övergripande hållbarhet när det gäller den makroekonomiska och finansiella situationen krävs att balanserade och långtgående reformer genomförs i syfte att kombinera disciplin med solidaritet och långsiktiga investeringar, inte enbart i Lettland utan i hela den ekonomiska och monetära unionen.
 6. Europaparlamentet noterar att ECB sin konvergensrapport 2013 uttryckte vissa farhågor om den långsiktiga hållbarheten i Lettlands ekonomiska konvergens. Parlamentet betonar särskilt följande uttalanden och rekommendationer:
 - Att gå med i en monetär union medför att man avstår från penningpolitiska instrument och växelkursinstrument och det innebär att intern flexibilitet och motståndskraft blir viktigare. Myndigheterna bör därför överväga hur de ytterligare kan stärka de alternativa kontryckliga politiska instrumenten de har att tillgå utöver vad som har gjorts sedan 2009.
 - Lettland måste fortsätta med en omfattande konsolidering av de offentliga finanserna i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten samt genomföra och hålla sig till finanspolitiska ramar som bidrar till att undvika en återgång till procyklisk politik i framtiden.

⁽¹⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 249.

⁽²⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 251.

Onsdagen den 3 juli 2013

- Både behovet av en starkare institutionell miljö och det faktum att skuggekonomin är relativt stor i Lettland, även om den krymper, medför inte bara förluster för de offentliga finanserna utan snedvrider också konkurrensen, skadar Lettlands konkurrenskraft och minskar landets attraktionskraft för utländska direktinvesteringar, vilket hämmar investeringarna på lång sikt och produktiviteten. Parlamentet anser att dessa farhågor måste tas på allvar, särskilt om de rådande trenderna för inflation och finansflöden slår om. Parlamentet anser dock att dessa farhågor inte förändrar den positiva helhetsbedömningen av Lettlands införande av euron.
7. Europaparlamentet uppmanar Lettlands regering att fortsätta sin ansvarsfulla finanspolitik tillsammans med den övergripande stabilitetsorienterade politiken, för att rusta sig mot framtida makroekonomiska obalanser och prisstabilitetsrisker, liksom för att korrigera de obalanser som kommissionen påpekat i samband med rapporten om varningsmekanismen. Parlamentet noterar att prisstabiliteten i Lettland i hög grad bestäms av dynamiken i råvarupriserna på grund av landets låga energieffektivitet och stora andel energiimport från en enda källa i sammansättningen av varukorgen för konsumentpriserna. Parlamentet uppmanar den lettiska regeringen att förbättra denna situation och att utöka sina insatser för att uppnå de nationella Europa 2020-målen.
8. Europaparlamentet är oroat över de lettiska medborgarnas för närvarande låga stöd för införandet av euron som valuta. Parlamentet uppmanar Lettlands regering och myndigheter att kommunicera mer aktivt med de lettiska medborgarna för att säkerställa ett större stöd hos allmänheten för euroinförandet. Lettlands regering och myndigheter uppmanas att fortsätta sina informations- och kommunikationskampanjer i syfte att nå ut till alla lettiska medborgare.
9. Europaparlamentet uppmanar den lettiska regeringen att ta itu med strukturella brister på arbetsmarknaden genom lämpliga struktur- och utbildningsreformer. Parlamentet uppmanar särskilt den lettiska regeringen att ta itu med fattighedsnivån och de växande inkomstskillnaderna.
10. Europaparlamentet uppskattar stabiliteten i den lettiska banksektorn under de senaste tre åren. Parlamentet påpekar dock att bankernas affärsmodell utsattes för allvariga påfrestningar under den första fasen av den globala finanskrisen. Parlamentet understryker att det lettiska finansiella systemets kollaps vid den tidpunkten endast kunde undvikas genom ett stödpaket från EU och IMF. Parlamentet välkomnar de reformer som nyligen genomförts för att skärpa regleringen av lettiska banker som är aktiva i NRD-sektorn (non-resident deposits, insättningar från icke-bosatta). De lettiska myndigheterna uppmanas att säkerställa att en strikt övervakning av dessa banker upprätthålls och att adekvata riskhanteringsåtgärder genomförs. De lettiska myndigheterna uppmanas vidare att vara vaksamma på möjliga obalanser mellan bankernas löptidsstrukturer för tillgångar och skulder som kan ses som ett hot mot den finansiella stabiliteten.
11. Europaparlamentet uppmanar de lettiska myndigheterna att fortsätta på det aktuella spåret för de praktiska förberedelserna i syfte att säkerställa en smidig övergångsprocess. Den lettiska regeringen uppmanas att inrätta lämpliga kontrollmekanismer för att säkerställa att eurons införande inte utnyttjas för att öka priserna i smyg.
12. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
13. Europaparlamentet beklagar den extremt korta tidsfrist parlamentet fått för att utarbeta sitt yttrande i enlighet med artikel 140 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen och de medlemsstater som planerar införa euron som valuta att fastställa en lämplig tidsfrist så att parlamentet kan utarbeta ett yttrande på grundval av en mer omfattande diskussion med fler berörda parter.
14. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna ståndpunkt till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken, eurogruppen och medlemsstaternas regeringar.
-

Torsdagen den 4 juli 2013

P7_TA(2013)0320

Ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien *III****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2013 om förlikningskommitténs gemensamma utkast till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013 – 2010/0390(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: tredje behandlingen)**

(2016/C 075/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast och Europaparlamentets och rådets uttalande om detta (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽¹⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2010)0804),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid andra behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg rådets ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾,
 - med beaktande av kommissionens yttrande över parlamentets ändringar i rådets ståndpunkt vid första behandlingen (COM(2013)0067),
 - med beaktande av rådets ståndpunkt vid andra behandlingen,
 - med beaktande av artikel 294.13 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 69 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från parlamentets delegation till förlikningskommittén (A7-0244/2013).
1. Europaparlamentet godkänner det gemensamma utkastet.
 2. Europaparlamentet bekräftar Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs, tillsammans med Europaparlamentets och rådets uttalande om detta, i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna lagstiftningsresolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN**Gemensamt uttalande av Europaparlamentet och rådet tillsammans med beslutet om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien**

Europaparlamentet och rådet

- som har enats om att antagandet av beslutet om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien bör ses i ett vidare perspektiv mot bakgrund av behovet av en ram som tryggar sunda och effektiva beslut om makroekonomiskt bistånd till tredjeländer,

⁽¹⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 211.⁽²⁾ Antagna texter från sammanträdet 11.12.2012, P7_TA(2012)0472.⁽³⁾ EUT C 291 E, 10.5.2012, s. 1.

Torsdagen den 4 juli 2013

- som har enats om att antagandet av beslut om framtida makroekonomiska biståndsinsatser bör grundas på de överväganden och principer som anges nedan för beviljande av unionens makroekonomiska bistånd till biståndsberättigade tredjeländer och territorier, utan att detta påverkar initiativrätten när det gäller lagstiftning och den rättsliga form som ett framtida instrument för formalisering av dessa överväganden och principer kan komma att ges,
- som är fast beslutna att till fullo återspegla dessa överväganden och principer i framtida enskilda beslut om beviljande av unionens makroekonomiska bistånd, har gjort följande uttalande.

DEL A – ÖVERVÄGANDEN

- (1) Unionen är en viktig givare av ekonomiskt, finansiellt och tekniskt bistånd till tredjeländer. Unionens makroekonomiska bistånd (nedan kallat *makroekonomiskt bistånd*) har visat sig vara ett effektivt instrument för ekonomisk stabilisering och en drivkraft för strukturella reformer i de länder och territorier som mottagit sådant bistånd (nedan kallade *mottagarna*). Unionen bör, i enlighet med sin övergripande politik avseende kandidatländerna, de potentiella kandidatländerna och grannländerna, kunna tillhandahålla makroekonomiskt bistånd till dessa länder med sikte på att bygga upp ett område med gemensam stabilitet och säkerhet och gemensamt välbefinnande.
- (2) Det makroekonomiska biståndet bör grundas på landspecifika beslut av Europaparlamentet och rådet i varje enskilt fall. Dessa principer syftar till att stärka effektiviteten och ändamålsenligheten i de beslutsprocesser som leder fram till sådana beslut och deras genomförande, och till att förbättra mottagarens tillämpning av de politiska förhandsvillkoren för beviljande av makroekonomiskt bistånd samt öka insynen i och den demokratiska kontrollen av detta bistånd.
- (3) I sin resolution av den 3 juni 2003 om genomförandet av makroekonomiskt bistånd till tredjeländer efterlyste Europaparlamentet en ramförordning för det makroekonomiska biståndet för att göra beslutsprocessen snabbare och förse detta finansiella instrument med en formell och tydlig rättslig grund.
- (4) I sina slutsatser av den 8 oktober 2002 fastställde rådet kriterier (de så kallade Genvalkriterierna) som vägledning för makroekonomiska biståndsinsatser. Det skulle vara lämpligt att uppdatera och förtydliga dessa kriterier, bland annat kriterierna för fastställande av lämplig biståndsform (lån, bidrag eller en kombination av båda).
- (5) Dessa principer bör ge unionen möjlighet att se till att det makroekonomiska biståndet kan göras tillgängligt snabbt, särskilt när omständigheterna kräver omedelbara åtgärder, samt att förtydliga de kriterier som gäller för genomförandet av det makroekonomiska biståndet och göra dem mer transparenta.
- (6) Kommissionen bör se till att det makroekonomiska biståndet överensstämmer med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna som vidtas inom de olika områdena för externa åtgärder och unionens andra relevanta politikområden.
- (7) Det makroekonomiska biståndet bör stödja unionens utrikespolitik. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör föra ett nära samarbete under hela processen i syfte att samordna unionens utrikespolitik och se till att den är konsekvent.
- (8) Det makroekonomiska biståndet bör främja mottagarnas efterlevnad av de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekt för mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.
- (9) Ett förhandsvillkor för beviljande av makroekonomiskt bistånd bör vara att det biståndsberättigade landet respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland parlamentariska flerpartisystem, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter. Dessa förhandsvillkor bör regelbundet följas upp av kommissionen.
- (10) De specifika målen för besluten om makroekonomiskt bistånd bör omfatta förstärkning av effektiviteten, öppenheten och ansvarigheten i systemen för förvaltning av offentliga finanser i mottagarländerna. Kommissionen bör regelbundet övervaka hur dessa mål uppfylls.
- (11) Det makroekonomiska biståndet bör syfta till att återställa en hållbar finansiell situation i tredjeländer och territorier som står inför brist på utländsk valuta och därtill relaterade externa finansiella svårigheter. Det makroekonomiska biståndet bör inte vara ett regelbundet ekonomiskt bistånd och det är inte heller i första hand avsett att stödja den ekonomiska och sociala utvecklingen hos mottagarna.

Torsdagen den 4 juli 2013

- (12) Det makroekonomiska biståndet ska komplettera de resurser som tillhandahålls av IMF och andra multilaterala finansinstitut, och bördorna ska delas rättvist mellan unionen och andra givare. Det makroekonomiska biståndet ska också innebära att unionens insatser skapar ett mervärde.
- (13) För att säkerställa att unionens finansiella intressen i samband med det makroekonomiska biståndet skyddas effektivt bör mottagarna vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korrupktion och andra oegentligheter i samband med stödet, och kontroller och granskning från kommissionens och revisionsrättens sida bör ombesörjas.
- (14) Valet av förfarande för antagande av samförståndsavtalet bör beslutas i enlighet med de kriterier som fastställs i förordning (EU) nr 182/2011. I detta sammanhang bör det rådgivande förfarandet tillämpas som allmän regel, men med hänsyn till den potentiellt stora inverkan av de åtgärder som överstiger tröskelvärdet i del B är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för sådana åtgärder.

DEL B – PRINCIPER

1. Stödets syfte

- a) Makroekonomiskt bistånd ska vara ett exceptionellt finansiellt instrument för obundet och obestämt betalningsbalansstöd till stödberättigade tredjeländer och territorier. Stödet bör syfta till att återställa en hållbar finansiell situation i stödberättigade länder och territorier med externa finansiella svårigheter. Det bör underbygga genomförandet av ett policyprogram som inbegriper starka justerings- och strukturreformåtgärder som är avsedda att förbättra betalningsbalansen, särskilt under programperioden, och förbättra genomförandet av relevanta avtal och program med unionen.
- b) Makroekonomiskt bistånd bör beviljas under förutsättning att det finns ett betydande återstående externt finansieringsbehov som kommissionen identifierat i samråd med de multilaterala finansinstitut, utöver de resurser som tillhandahålls av IMF och andra multilaterala institut, trots det berörda landets eller territoriets genomförande av strikta program för ekonomisk stabilisering och reform.
- c) Makroekonomiskt bistånd bör vara av tillfällig art och avbrytas så snart som den externa finansiella situation åter är hållbar.

2. Stödberättigade länder och territorier

Följande tredjeländer och territorier bör vara berättigade till makroekonomiskt stöd:

- Kandidatländer och potentiella kandidatländer.
- Länder och territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.
- Under exceptionella och vederbörligen motiverade omständigheter, andra tredjeländer som spelar en avgörande roll för den regionala stabiliteten, som är av strategisk betydelse för unionen och som politiskt, ekonomiskt och geografiskt står nära unionen.

3. Stödets form

- a) Makroekonomiskt bistånd bör i allmänhet ges i form av lån. I undantagsfall kan biståndet emellertid ges i form av ett bidrag eller som en kombination av lån och bidrag. När kommissionen fastställer den lämpliga storleken av en eventuell bidragsdel bör den, när den utarbetar sitt förslag, beakta mottagarens ekonomiska utvecklingsnivå, mätt som inkomst per capita och fattigdomskvoter, samt landets återbetalningsförmåga med beaktande av analyser av dess förmåga att klara av sina skuldbördor samtidigt som principen om att bördorna ska delas rättvist mellan unionen och andra givare respekteras. För detta ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till i vilken utsträckning internationella finansinstitut och andra givare tillämpar förmånliga villkor på det berörda landet.
- b) När det makroekonomiska biståndet ges i form av lån bör kommissionen ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till mottagaren.

Torsdagen den 4 juli 2013

- c) Upplånings- och utlåningstransaktioner ska genomföras i euro med användande av samma valutadag, och de bör inte innebära någon ändring av löptider eller någon valutakurs- eller ränterisk för unionen.
- d) Alla kostnader som uppstår när unionen ingår eller utför upplånings- och utlåningstransaktioner bör bäras av mottagaren.
- e) På mottagarens begäran och om omständigheterna tillåter en lägre låneränta får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Transaktioner för refinansiering och omstrukturering bör göras enligt villkoren i punkt 3 d och bör inte medföra en förlängning av den genomsnittliga löptiden för lånet eller en ökning av det belopp som är utestående på dagen för refinansiering eller omstrukturering.

4. Finansiella bestämmelser

- a) De belopp som beviljas som makroekonomiskt bistånd i form av bidrag bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.
- b) De belopp som beviljas som makroekonomiskt bistånd i form av lån bör tillhandahållas i enlighet med förordningen om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land. De belopp som beviljas bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.
- c) De årliga anslagen bör godkännas av budgetmyndigheten inom den fleråriga budgetramens gränser.

5. Biståndsbelopp

- a) Fastställandet av biståndsbeloppet bör grundas på det biståndsberättigade landets eller territoriets återstående externa finansieringsbehov, och hänsyn bör tas till dess kapacitet att finansieras sig själv med sina egna resurser, och särskilt med de internationella reserver som står till dess förfogande. Dessa finansieringsbehov bör fastställas av kommissionen i samarbete med de internationella finansinstituten, på grundval av en komplett kvantitativ bedömning och transparenta styrkande handlingar. Kommissionen ska särskilt beakta IMF:s senaste prognoser för det berörda landets eller territoriets betalningsbalans och ta hänsyn till de förväntade ekonomiska bidragen från multilaterala givare samt redan befintlig tilldelning från unionens övriga externa finansieringsinstrument i det biståndsberättigade landet eller territoriet.
- b) Kommissionens handlingar bör innehålla information om prognoserna för valutareservens storlek om inget makroekonomiskt bistånd skulle ges jämfört med de nivåer som anses vara lämpliga, mätt med relevanta indikatorer, såsom förhållandet mellan det berörda landets valutareserv och kortsiktiga utlandsskuld samt mellan valutareserven och importen.
- c) Vid fastställandet av det makroekonomiska biståndsbelopp som ska beviljas bör hänsyn också tas till behovet av att dela bördan rättvist mellan unionen och andra biståndsgivare och mervärdet av unionens insatser.
- d) Om mottagarens finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som det makroekonomiska biståndet betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, bör kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarandet om biståndet uppgår till högst 90 miljoner EUR, och genom tillämpning av granskningsförfarandet om biståndet överstiger 90 miljoner EUR, minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för biståndet, skjuta upp biståndet eller avbryta biståndet helt.

6. Villkor

- a) Ett förhandsvillkor för beviljande av makroekonomiskt bistånd bör vara att det biståndsberättigade landet eller territoriet respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland parlamentariska flerpartisystem, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter. Kommissionen bör tillhandahålla en offentligt tillgänglig bedömning⁽¹⁾ av hur detta förhandsvillkor uppfyllts och bör övervaka detta under hela den makroekonomiska biståndsinsatsen. Denna punkt bör tillämpas i enlighet med beslutet om hur utrikestjänsten ska organiseras och arbeta.

⁽¹⁾ Denna bedömning kommer att grundas på den årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen som anges i EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati (rådets slutsatser om mänskliga rättigheter och demokrati, 25 juni 2012).

Torsdagen den 4 juli 2013

- b) Det makroekonomiska biståndet bör beviljas under förutsättning att det finns ett icke-krisförebyggande kreditavtal mellan det biståndsberättigade landet eller territoriet och IMF som uppfyller följande villkor:
- Syftet med avtalet är förenligt med syftet med makroekonomiskt bistånd, dvs. att lindra kortsiktiga problem med betalningsbalansen.
 - Effektiva anpassningsåtgärder som är förenliga med det makroekonomiska biståndets syfte enligt definitionen i punkt 1a genomförs.
- c) Utbetalningen av bistånd bör vara villkorat av ett tillfredsställande genomförande av ett policyprogram som stöds av IMF och uppfyllandet av de förhandsvillkor som avses i led a i det här ledet. Ytterligare ett villkor bör vara att landet inom en specifik tidsram ska ha genomfört en rad tydligt definierade ekonomisk-politiska åtgärder med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som kommissionen och mottagaren ska komma överens om och som ska fastställas i ett samförståndsavtal.
- d) För att säkra ett effektivt skydd av unionens finansiella intressen och stärka mottagarländernas styrelseformer bör samförståndsavtalet innefatta åtgärder som syftar till att stärka effektiviteten, öppenheten och ansvarigheten i systemen för förvaltning av offentliga finanser.
- e) Framsteg när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna.
- f) De politiska åtgärderna bör stämma överens med befintliga partnerskapsavtal, samarbetsavtal eller associeringsavtal som ingåtts mellan unionen och mottagaren och med de program för makroekonomiska justeringar och strukturreformer som genomförs av mottagaren med bistånd från IMF.

7. Förfarande

- a) Ett land eller territorium som vill få makroekonomiskt bistånd bör skriftligen ansöka om detta till kommissionen. Kommissionen bör kontrollera om de villkor som avses i punkterna 1, 2, 4 och 6 är uppfyllda och kan, om så är lämpligt, lägga fram ett förslag till beslut för Europaparlamentet och rådet.
- b) I beslutet om beviljande av lån bör lånebeloppet, lånets maximala genomsnittliga löptid och maximalt antal delbetalningar av det makroekonomiska biståndet anges. Om beslutet innehåller en bidragsdel bör det också ange bidragsbeloppet och maximalt antal delbetalningar. Beslutet att bevilja ett bidrag bör åtföljas av en motivering för bidraget (eller bidragsdelen). I båda fallen bör även den tid under vilken det makroekonomiska biståndet är tillgängligt fastställas. Som regel bör den tillgänglighetstiden inte överstiga tre år. När kommissionen lägger fram ett förslag om beviljande av makroekonomiskt bistånd ska den lägga fram den information som avses i punkt 12 c.
- c) Efter antagandet av beslutet om beviljande av makroekonomiskt bistånd bör kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarandet om biståndet uppgår till högst 90 miljoner EUR, och i enlighet med granskningsförfarandet om biståndet överstiger 90 miljoner EUR, komma överens med mottagaren i samförståndsavtalet om de politiska åtgärder som avses i punkt 6 c, d, e och f.
- d) Efter antagandet av beslutet om beviljande av makroekonomiskt bistånd bör kommissionen och mottagarlandet komma överens om närmare finansiella villkor för biståndet. Dessa närmare finansiella villkor bör fastställas i ett bidrags- eller låneavtal.
- e) Kommissionen bör underrätta Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller landspecifikt bistånd, inbegripet utbetalning av sådant bistånd, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.

8. Genomförande och finansiell förvaltning

- a) Kommissionen bör genomföra det makroekonomiska biståndet i enlighet med unionens finansiella regler.
- b) Genomförandet av det makroekonomiska biståndet bör ske under direkt centraliserad förvaltning.

Torsdagen den 4 juli 2013

- c) Budgetåtaganden bör göras på grundval av beslut som kommissionen fattar i enlighet med denna punkt. Om det makroekonomiska biståndet pågår under flera budgetår kan budgetåtaganden för sådant bistånd delas upp i årliga delbetalningar.

9. Utbetalning av bistånd

- a) Det makroekonomiska biståndet bör betalas ut till mottagarens centralbank.
- b) Det makroekonomiska biståndet bör betalas ut i successiva delbetalningar, under förutsättning av de förhandsvillkor som avses i punkt 6 a och villkoren i punkt 6 b och c uppfylls.
- c) Kommissionen bör med jämna mellanrum kontrollera att de villkor som avses i punkt 6 b och c fortsätter att uppfyllas.
- d) Om villkoren i punkt 6 a och förhandsvillkoren i punkt 6 b och c inte uppfylls bör kommissionen tillfälligt skjuta upp, minska eller dra in utbetalningen av det makroekonomiska biståndet. I dessa fall bör kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller indragningen av utbetalningen.

10. Biståndsåtgärder

Unionens budgetmedel kan användas för att täcka utgifter som är nödvändiga för genomförandet av det makroekonomiska biståndet.

11. Skydd av unionens ekonomiska intressen

- a) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som garanterar att mottagarna regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens budget används korrekt, och att de vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oegentligheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som tillhandahållits enligt ett landsspecifikt beslut och som har förskingrats.
- b) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som kan garantera skydd för Europeiska unionens finansiella intressen, särskilt med avseende på bedrägeri, korruption och andra oegentligheter, i enlighet med relevant EU-rätt.
- c) Det samförståndsavtal som avses i punkt 6 c bör uttryckligen ge kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för det makroekonomiska biståndet, däribland granskning av dokument och inspektioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar. Samförståndsavtalet bör också uttryckligen ge kommissionen eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller och inspektioner på plats.
- d) Vid genomförandet av det makroekonomiska biståndet bör kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar övervaka mottagarens finansiella arrangemang, administrativa förfaranden samt mekanismer för intern och extern kontroll som är relevanta för biståndet.
- e) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som kan garantera att unionen har rätt till full återbetalning av bidraget och/eller återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att en mottagare i samband med förvaltningen av det makroekonomiska biståndet är inblandad i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som kan skada unionens finansiella intressen.

12. Årsrapport

- a) Kommissionen bör granska framstegen i genomförandet av det makroekonomiska biståndet och senast den 30 juni överlämna en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet.
- b) Årsrapporten bör redovisa mottagarnas ekonomiska situation och framtidsutsikter, samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i punkt 6 c.
- c) Den bör även ge uppdaterad information om de tillgängliga budgetresurserna i form av lån och bidrag, mot bakgrund av de planerade åtgärderna.

Torsdagen den 4 juli 2013

13. Utvärdering

- a) Kommissionen bör överlämna utvärderingsrapporter till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av de makroekonomiska biståndsinsatsernas resultat och effektivitet och av i vilken omfattning insatserna bidragit till biståndets mål.
- b) Kommissionen bör regelbundet och minst vart fjärde år utvärdera tillhandahållandet av det makroekonomiska biståndet genom att förse Europaparlamentet och rådet med en detaljerad översikt över detta bistånd. Syftet med denna utvärdering bör vara att fastställa huruvida målen med det makroekonomiska biståndet har uppnåtts och huruvida villkoren för det makroekonomiska biståndet, inbegripet det tröskelvärde som fastställs i punkt 7 c, fortfarande efterlevs, och att ge kommissionen möjlighet att göra rekommendationer i syfte att förbättra framtida insatser. I sin utvärdering bör kommissionen även bedöma samarbetet med europeiska eller multilaterala finansinstitut i samband med tillhandahållandet av makroekonomiskt bistånd.

P7_TA(2013)0321

Angrepp mot informationssystem *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om angrepp mot informationssystem och om upphävande av rådet rambeslut 2005/222/RIF (COM(2010) 0517 – C7-0293/2010 – 2010/0273(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 075/48)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2010)0517),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0293/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 4 maj 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 juni 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0224/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 130.

Torsdagen den 4 juli 2013

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0273

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 4 juli 2013 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr .../2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning direktiv 2013/40/EU.)

P7_TA(2013)0330

Förslag till ändringsbudget nr 1/2013 – Utgifter i samband med Kroatiens anslutning till Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2013 för budgetåret 2013, avsnitt III – kommissionen (11607/2013 – C7-0199/2013 – 2013/2054(BUD))

(2016/C 075/49)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2013, slutgiltigt antagen den 12 december 2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 29,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning avseende justeringen av den fleråriga budgetramen, för att ta hänsyn till utgiftskraven som följer av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (COM(2013) 0157),
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2013 för budgetåret 2013 som kommissionen antog den 18 mars 2013 (COM(2013)0156),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslag till ändringsbudget nr 1/2013 som rådet antog den 26 juni 2013 (11607/2013 – C7-0199/2013),

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 66, 8.3.2013.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av artiklarna 75b och 75e i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0246/2013), och av följande skäl:
- A. Syftet med förslag till ändringsbudget nr 1/2013 är att föra in de åtagande- och betalningsbemyndiganden i 2013 års budget som krävs för att täcka utgifter i samband med Kroatiens anslutning till unionen den 1 juli 2013,
- B. Samtidigt lade kommissionen, enligt punkt 29 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, fram ett förslag till justering av den fleråriga budgetramen för att ta hänsyn till dessa förändringar.
- C. Den föreslagna ökningen på 655,1 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden och 374 miljoner EUR i betalningsbemyndiganden återspeglar det finansiella paket som man enades om i samband med konferensen inför anslutningen den 30 juni 2011, med undantag för rubrik 5, eftersom de administrativa utgifterna i samband med anslutningen redan har tagits upp i budgeten för 2013.
1. Europaparlamentet noterar förslaget till ändringsbudget nr 1/2013, som lagts fram av kommissionen, och rådets ståndpunkt.
 2. Europaparlamentet understryker den rent tekniska karaktären hos denna ändringsbudget som endast upprättats som en följd av den enhälliga överenskommelsen om fördraget om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen som den 28:e medlemsstaten i unionen. Parlamentet understryker att denna ändringsbudget därför har hållits åtskild från den pågående interinstitutionella diskussionen om hur man ska hantera frågan om utestående betalningar från 2012 och från förhandlingarna om förslaget till ändringsbudget nr 2/2013.
 3. Europaparlamentet påminner om att resurserna för finansiering av denna ändringsbudget enligt det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 måste täckas genom en justering av budgetramen, dvs. en översyn av taken för åtagande- och betalningsbemyndigandena för 2013.
 4. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att den åttaveckorsperiod som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende information till de nationella parlamenten om utkast till lagstiftningsakter inte gäller i budgetfrågor. Parlamentet beklagar därför att rådet, trots den mycket snäva tidsplanen för denna ändringsbudgets ikraftträdande, inte desto mindre låtit denna period löpa ut före antagandet av sin ståndpunkt, vilket lett till att den tid för parlamentets antagande som fastställs i fördraget ytterligare har minskat.
 5. Europaparlamentet beklagar dessutom de svårigheter som rådet hade, till och med efter det att den åtta veckor långa tidsfristen hade löpt ut, med att nå en överenskommelse om denna översyn, vilket har orsakat dröjsmål när det gäller tillgången till finansiering för Kroatien från den 1 juli 2013. Parlamentet varnar för att detta inte får bli ett prejudikat inför framtida utvidgningar.
 6. Europaparlamentet välkomnar att rådet slutligen kunde komma överens om en översyn utan någon kompensation av 2013 års tak för betalningar som inbegriper det begärda beloppet på 374 miljoner EUR. Med hänsyn till det begränsade belopp som berörs och den aktuella bristen på betalningsbemyndiganden i 2013 års budget anser parlamentet att detta är det korrekta sättet att uppfylla det åtagande som medlemsstaterna ingick genom att underteckna anslutningsfördraget och att respektera bestämmelserna i punkt 29 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006.
 7. Europaparlamentet beklagar emellertid att rådet, när det gäller översynen av åtagandena, beslutade att inte ta hänsyn till vikten av att anta kommissionens förslag som sådant, utan i stället valde en kompensation av de begärda anslagen. Parlamentet anser att den ståndpunkten strider mot andan i det enhälliga beslut som fattades när anslutningsfördraget undertecknades liksom andan i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006. Parlamentet understryker att ett sådant beslut sänder en felaktig politisk signal, inte endast till Kroatien utan även till andra kandidatländer. Parlamentet understryker att det beslutet godtas endast för att det avser de senaste sex månaderna av den nuvarande budgetramen (2007–2013). Parlamentet påpekar att detta inte bör utgöra ett prejudikat för framtida utvidgningar som kan komma att äga rum under nästa fleråriga budgetram (2014–2020).
 8. Europaparlamentet beklagar att rubrik 5 har fastställts som huvudkällan för att göra kompensationer för åtaganden, eftersom detta skulle kunna leda till att nödvändiga medel saknas för att täcka de omtvistade lönejusteringarna om domstolen skulle komma med ett avgörande redan under 2013.
 9. Europaparlamentet beslutar trots allt, med hänsyn till att det är politiskt viktigt och rättsligt brådskande att trygga den nödvändiga finansieringen för Kroatien, att utan ändringar godkänna rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2013.

Torsdagen den 4 juli 2013

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara att ändringsbudget nr 1/2013 är slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV